საქართველოს მეცნიერებათა აკადემია
კ. კეკელიძის სახელობის ხელნაწერთა ინსტიტუტი

პირთა ანოტირებული ლექსიკონი

XI-XVII სს. ქართული ისტორიული საბუთების მიხედვით

III

მასალები შეკრიბეს და გამოსაცემად მოამზადეს
ანა ბაქრაძემ, ლევან რატიანმა და გიორგი ოთხმეზურმა

ტომი შეადგინეს დარეჯან კლდიაშვილმა და მზია სურგულაძემ

გამომცემლობა არტანუჯი

წარმოდგენილ ტომში გრძელდება პუბლიკაცია ქართულ დოკუმენტურ წყაროებში მოხსენიებულ პირთა შესახებ. დოკუმენტებიდან მოპოვებული ცნობები ყოველ ცალკეულ პირზე დაჯგუფებულია თემატურად, შესაბამისად იმ ფუნქციისა, რომელსაც ესა თუ ის პირი ასრულებდა მოცემულ საზოგადოებრივ ურთიერთობაში.

„ლექსიკონში" წარმოდგენილ ცნობებს დიდი მნიშვნელობა აქვს ფეოდალური საქართველოს ცხოვრების სხვადასხვა სფეროს შესახებ მეცნიერული წარმოდგენის შესაქმნელად. დაინტერესებული მკითხველი აქ იპოვის საქართველოს ისტორიულ რეგიონებში დემოგრაფიული სურათის ამსახველ მასალებს, დოკუმენტურ მონაცემებს ცალკეული ფეოდალური სახლების აღზევებისა და დაცემის, მათი გენეალოგიური განშტოებების შესახებ. „ლექსიკონის" ცნობები საყურადღებოა ფეოდალური საქართველოს სოციალური და ეკონომიკური ურთიერთობების, სასამართლო პრაქტიკის შესასწავლად.

მოცემული ტომისათვის მასალები წყაროებიდან ამოკრიფეს და სარედაქციოდ მოამზადეს: ანა ბაქრაძემ (ასო მ), ლევან რატიანმა (ასო ნ), გიორგი ოთხმეზურმა (ასო ო).

ტომის რედაქტორი **ზაზა ალექსიძე**

ISBN 99940-11-79-0

© გამომცემლობა არტანუჯი, თბილისი, 2004.

მ

მაგანაშვილი შალიკა — საყავრეში მცხოვრები, ი გ ი გოშფარ და როინ ჯავახიშვილების ;გაყრის დროს ერგო გოშფარს ([1527–1558 წწ.] Qd–605).

მაგდან-ოღლი-ახმადა — მ ა ს ნაზარალი-ხანისაგან დროებით მფლობელობაში ჰქონია ყაიყულში ნაწყალობევი სოფელი ბეთლემი, რომლის მოურავობაც მეფეს შემდგომ იასე დოლენჯიშვილისათვის უწყალობებია. ნაზარალი-ხანმა მ ა ს „სამუქფოდ"უწყალობა ყაიყულის ზემოთ ორთლუ (1692 წ. XII.13. Hd–6042).

მაგლია — ფარისში მცხოვრები, ნუგზარის მეკოდისპურე ყ მ ა- გ ლ ე ხ ი (1700 წ. 1448–3602).

მაგოა — მ ი ს ი ქულბაქი ესაზღვრებოდა კავუჯანაანთ ოჰანას მიერ შუენუაანთ ოჰანასათვის მიყიდულ ქულბაქს. მ ო წ მ ე ა ამ ნასყიდობის წიგნისა (1694 წ. YI.22. 1450–19/87).

მაგრაქველიძე ბეჟიტა — [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] გოჩია მაგრაქველიძისა, იხ.

მაგრაქველიძე გოჩია — ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბეჟიტა. ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ორი კოდი იფქლი, ერთი კოდი ქერი,სამი საკლავი, სამი ქათამი, სამი კასრი ღვინო, ათი კვერცხი, ერბო, ხაჭო, მარილი(1621წ. ქსძ. III. N91).

მაველა: ტერ-მაველა — შ ვ ი ლ ი ტერ-ხაჩატურასი. მ ო წ მ ე საკას და ჰანას მიერ ტერ-დავითასათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა(1645წ. III.1. გუჯ.173–174).

მაველაშვილი: ტერ-მაველაშვილი ონანა — 1665--1671 წწ. ხელთუბნელი (1665 წ. Sd–54), „დ ა მ ხ ვ დ ო მ ი და გ ა რ დ ა მ წ ყ ვ ე ტ ი" პაატა შატბერაშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1665 წ. Y.1. Sd–54); მ ო წ მ ე: პაპუნა შატბერაშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ.IY.1.Sd–30), გიორგი შოშიაშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ.YII.6.Sd–59).

მაზანა — ი გ ი მამულით ერგო უცნობ პირს ([1619–1631 წწ.] Sd–868).

მაზ[ა]ნა — დირბელი, მ ო წ მ ე ელუე მამისაშვილის მიერ თბილელი [ელისე] საგინაშვილისათვის მიცემული ფიცის წიგნისა (1638 წ. 1450–26/83).

მაზანა — მ ი ს ი ნასახლარი ბეითალმანი მამული შილდაში თეიმურაზ მეფემ უწყალობა პიაურის მოურავ შანშე [ჩოლაყაშვილს] (1639 წ.1450–32/304).

მაზანა — მ ო წ მ ე ნასყიდა ხოსრუაშვილის მიერ მანგლელი [ათანასე] ტატიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1639 წ. Hd–6170).

მაზანა — სახუნდარს მცხოვრები, ერთი კომლი, ი გ ი პაპია და დოლმაზა შანშიაშვილების გაყრის დროს ერგო დოლმაზას (1667 წ. Hd–9292).

მაზანა — მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა: მაზიტა იმარასშვილის მიერ ასა-

ტურა ბეჟანიშვილისათვის მიყიდულ მიწას (1680 წ.XII.15. 1450—49/112), ქიტესა პატატისშვილის მიერ ასატურ ბეჟანიშვილისათვის მიყიდულ მიწას(1681 წ. III.1. 1450—49/114).

მაზანასშვილი||მაზანაშვილი

მაზანასშვილი — გულეულს მცხოვრები, ი გ ი მამულით წილად ხვდა როსტევან ჯანიაშვილს ([1537—1538 წწ.] YIII.16. 1450—11/112).

მაზანასშვილი რევაზ— არადეთში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა ციცი — შვილების გაყრისას, ი გ ი მამულით ერგო ედიშერს ([1688—1703 წწ.] Hd — —1636).

მაზანაშვილი შავერდ — კალაურში მცხოვრები, ერთი კომლი, შეტანილია სვეტიცხოვლის კუთვნილი საკომლოების ნუსხაში (1689 წ. 1449—1792).

მაზანდარაშვილი ბერიკა — ი ყ ი დ ა როჭიკა ვეფხაძისაგან სამი დღის მიწა ფშნამდე, ხატის საზღვრამდე და ბასილას მიწამდე (1670 წ.X. 1449—469).

მაზანდაშვილი პაატა — მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი ლუარსაბ სადაღასშვილის მიერ ნაზარა ფირალისშვილისათვის მიცემული სახლ -კარის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. I ნახ. 1450—45/225).

მაზია — ჯიმითელი, ალექსანდრე მეფემ ი გ ი შესწირა სვეტიცხოველს (1601 წ. 1448—5526).

მაზია — იმაშაშვილთან ერთად ქვენაფლაზს მცხოვრები ყ მ ა, იხსენიება ციციშვილების ყმების ნუსხაში ([1658—1675 წწ.] Hd—14534 ბ).

მაზია — ი გ ი შვილებითურთ გიორგი და ლეონ ბატონიშვილებმა შესწირეს ურბნისის წმინდა სტეფანეს ეკლესიას (1669 წ. 1448—9999).

მაზია — საღირაშენში მცხოვრები, გ ლ ე ხ ი, ი გ ი მამულით, ნაზირალიხანმა უწყალობა ზაალ ბარათაშვილს (1694 წ. IX.20. Ad—1371).

მაზია — იმერელი, ცხვილოსს მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ე ვ ა ლ ე ბო დ ა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448—5032).

მაზია — ნაწრეტს მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა, ჰ ყ ა ვ ს გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ბერიკა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448—5032).

[მა]**ზიტა** — გაბრიელ ივანიასძის ნაქონი, ალექსანდრე მეფემ ამილბარ მაღალაძეს უწყალობა ტფილისს, ქალაქისთავს, მ ა ზ ი ტ ა ს სახლი (1391 წ. sic! [1412—1443 წწ.] 1449—777).

მაზიტა — წოდორეთს მცხოვრები, ი გ ი გულიაურის მამულით [როსტომ] მეფემ უწყალობა უცნობ პირს (1652 წ. 1450—1/5 ფრაგ.).

მაზიტა — გომელი, ი გ ი ტატიასთან ერთად ქრისტეფორე კათალიკოსმა უწყალობა რამაზ დეკანოზისშვილ -[ზუმბულიძეს] (1652 წ.1450—31/95).

მაზიტა — [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ოთიასი, იხ.

მაზიტა — ციცი [ციციშვილის] ყმების ნუსხის მიხედვით, მ ა ს წიმოეთში ჰყავდა ორი კომლი ყმა ([1658—1675 წწ.] Hd—14534 ა).

მაზიტა — მ ი ს მიწამდე იყიდა ქრისტესიამ მიწა [სველნელი იმარაშვილებისაგან] (1661 წ. Sd—1136).

მაზიტა — მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ მ ე რეხელი პაპიას მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1670 წ. III.5.Sd— —35).

მაზიტა – კ ა ნ დ ე ლ ა კ- დ ე კ ა ნ ო ზ ი, მ ო წ ი ც ა რ ი ქვათახევის წინამძღვარსა და მაღალაძეებს შორის სამამულე დავის გარჩევის დროს ([1676–1688 წწ.] 1448–5065).

მაზიტა – მ ო წ მ ე ქიტესა პატატისშვილის მიერ ასატურ ბეჟანისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. III. 1. 1450–49/114).

მაზიტა – ატენში მცხოვრები, ი გ ი, თავისი ნასყიდი მამულით, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრისას, ერგო ედიშერს ([1688–1703 წწ.] Hd –1636).

მაზიტა – შაბიანში მცხოვრები, ჯავიაშვილის ყ მ ა, ერთი კომლი, შეტანილია სვეტიცხოვლის საკომლოების ნუსხაში (1689 წ. 1449–1792).

მაზიტა – მანგლელისა და ფარემუზ [ჯავახიშვილის] გარიგებით, ოთია გოგიბედაშვილმა მ ი ს ი ნაქონი წყარო, რომლის სამი წილი ოთიას ეკუთვნოდა, ხოლო მეოთხედი– მჭედლიშვილს, დაანება ზურაბ და შერმაზან ჯავახიშვილებს (1695 წ. IY.6. Hd–8265); მ ა ზ ი ტ ა ს ხევის პირას ადგილი შოთა გოგიბედაშვილს დაუჭერია. მ ი ს ი ვ ე ნაქონი წყაროს სამი წილი მეფის სასამართლომ შოთა გოგიბედაშვილს მისცა, ერთი წილი– მჭედლიშვილს (1697 წ. სს.8I. N311).

მაზიტა – მ ი ს გ ა ნ ნაყიდი ორი დღის მიწა დოლმაზა ზურიკაშვილმა მიჰყიდა ფარსადან ფრიდონასშვილს (1697 წ.IY. 1450–17/17).

მაზიტა – მიჰყიდა კონტორაშვილს სველნეთში ქვათახევის მიწა– „მელის ხვრელი" ([1700 წ.] 1449–1869).

მაზიტა – რეჳს მცხოვრები, ბ ო გ ა ნ ო მ ო ლ ა შ ქ რ ე, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ე ვ ა ლ ე ბ ო დ ა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მაზიტასშვილი||მაზიტაშვილი

მაზიტაშვილი – მ ა ზ ი ტ ა შ ვ ი ლ ი ს ე უ ლ ბაგაში და კიდევ სხვა მამულში პაპუნა ფავნელიშვილმა დედოფლის დეკანოზს, დავითს, გაუცვალა და მიჰყიდა ოზიური ვენახი, ყურაულის ბაგა და მოედნის პირს– ორმოცდაექვსი ადლი მიწა (1667 წ. Qd–9611).

მაზიტაშვილი ბერი – ძ ყ ა ე ს ძ მ ე ბ ი: თამაზა, დათუნა, პატატი, მაზაზა. მ ი ჰ ყ ი დ ა კარის დეკანოზ პეტრეს სამი დღის მიწა „მესაჭდელაურს სამთოს გზასთან, გელას მოსყიდულს მიწას ქვეით, პანიაურის ზომა" (1682 წ. Qd–9602).

მაზიტაშვილი ბერი – მ ო წ მ ე ყაყა წინამძღვრისშვილის მიერ აბელისათვის მიცემული ზვრის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. IX.24. Qd–9672).

მაზიტასშვილი ბერუა – მდივან იარალი [ყორღანაშვილის] ყ მ ა, მ ო წ მ ე ნადირა მირზაშვილის მიერ ივანე სულხანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ.Y.1.Sd–149).

მაზიტაშვილი გიორგი – მ ო წ მ ე გიორგი მიდევასშვილის მიერ ივანე სულხანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. XI. 15. Sd–7).

მაზიტაშვილი გიორგი – მ ი ჰ ყ ი დ ა ოთია ინანაშვილს ნაკალოების უკან მდებარე ტყე ორთაშუას გზამდე და ჯლიასშვილის [მიწის] პირამდე(XYII ს. შუა ხანები. Sd–1784 ა).

მაზიტაშვილი დათუნა – ძ მ ა ბერ მაზიტაშვილისა, იხ.

მაზიტაშვილი თამაზა – ძ მ ა ბერ მაზიტაშვილისა, იხ.

მაზიტაშვილი მაზაზა – ძ მ ა ბერ მაზიტაშვილისა, იხ.

მაზიტაშვილი მამისა – მ ო წ მ ე ნადირა გოგაციძის მიერ პაპუა მაღალაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1664 წ. 1450–30/127).

მაზიტაშვილი პატატი – ძ მ ა ბერ მაზიტაშვილისა, იხ.

მაზიტასშვილი პეტრია – ზაალ ჯანდიერისშვილის ყ მ ა, ერთი კომლი, ერთი თავი (XYII ს. Hd–14912 დ).

მაზიტასშვილი სუხიტა – ციცი ციციშვილის აზნაურის მკვიდრი ყ მ ა. ციცი ციციშვილმა ი გ ი შვილებითურთ, შესწირა სვეტიცხოველს (1664 წ. YII. 13. 1449–2664).

მაზიშვილი ავთანდილ – ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბარათა. მ ი ს ი კუთვნილი [ყმები]: შოშიტა, გოგია და მაზიტა, მათი საკომლოებით, თაყა ბარათაშვილმა მიჰყიდა შიოშ ლარაძეს, ხოლო ა ვ თ ა ნ დ ი ლ ს სანაცვლოდ მისცა საკომლო ტბისში (1690 წ. YII. 1450–10/136).

მაზიშვილი ბარათა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ავთანდილ მაზიშვილისა, იხ.

მაზმადაშვილი გიორგი – სეხნია ტატიშვილის ყ მ ა, მ ო წ მ ე სეხნია ტატიშვილის მიერ შოშიტა მიქელაშვილისათვის მიცემული ვენახის თარხნობისა და სახასო მიწის წყალობის წიგნისა (1692 წ. XI. 10. Sd–560).

მაზმანაშვილი – გორს მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მაზმანაშვილი ჯანია–[უკანა შავნს] მცხოვრები, ბარათაშვილების ნაყმევი. როსტომ მეფემ ი გ ი უწყალობა ბარათა ბარათაშვილს (1648 წ. 1450–12/99).

მაზმანისშვილი||მაზმანიშვილი

მაზმანიშვილი – დმანისს მცხოვრები, ი გ ი მამულით წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

მაზმ[ა]ნიშვილი – სამწევრისში მცხოვრები, ციცი ციციშვილის ყ მ ა. შაჰნავაზმა ი გ ი უწყალობა ციცი ციციშვილს ([1658–1676 წწ.] 1449–328).

მაზმ[ა]ნიშვილი – სამწევრისში მცხოვრები, ერთი კომლი, მოხსენიებულია ციცი [ციციშვილის] ყმების ნუსხაში ([1658–1675 წწ.] Hd–1453).

მაზმანიშვილი – იესე და ოთარ მურვანიშვილებსა და ამილახვრის შვილებს შორის სამ მ ულ ე დ ა ვ ი ს გარიგების წიგნის მიხედვით მ ი ს ი ბაგა და მიწები ერგო მურვანიშვილებს (1698 წ. Ad–1077).

მაზმ[ა]ნიშვილი – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა გძელაში კირაკოზა ღთისიასშვილის მიერ შერმაზან ხაშარაძისათვის მიყიდულ მიწას (XYII ს. 80–ანი წწ. 1450–45/238).

მაზმ[ა]ნიშვილი ამირბეგ – მ ო წ მ ე გრიგოლ ჩაჩ[ი]ბაშვილის მიერ ასვატურა ჩნახაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (XYI ს. Qd––9018).

მაზმ[ა]ნიშვილი ბეჟუა – [ძ მ ა] როსტომა მაზმ[ა]ნიშვილისა, იხ.

მაზმანისშვილი დემურა – შ ვ ი ლ ი ხატისა მაზმანისშვილისა, იხ.

მაზმანისშვილი (ვარ. **მაზმისშვილი**) **ვარძიელა** – [1664]–1681 წწ. [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ყანდუა მაზმისშვილისა, იხ. ი,გ ი წილად ხვდა ქაიხოსრო [ციცი–შვილს] ([1664–1673 წწ.] 1448–5042); მ ო წ მ ე: პაატა ანტონაშვილის მიერ შერმაზან ხაშარაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. 1448––8782), კირაკოზა ღთისიასშვილის მიერ შერმაზან ხაშარაძისათვის მიცემული

მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. 80–90–ანი წწ. 1448–8766).

მაზმ[ა]ნიშვილი მამულია – კარალეთში მცხოვრები, ქაიხოსრო ციციშვილის მეკოლისპურე ყმა (1700 წ. 1448–3602).

მაზმანისშვილი მარქარა – შვილი ხატისა მაზმანისშვილისა, იხ.

მაზმ[ა]ნიშვილი როსტომა – ჰყავს [ძმა] ბეჟუა. მისცა თავმდებობის წიგნი ყმების წაუსვლელობის შესახებ ზაალ ციციშვილს (XYII ს. Sd–945).

მაზმანისშვილი ქამალა – შვილი ხატისა მაზმანისშვილისა, იხ.

მაზმანისშვილი ხატისა – ჰყავს შვილები: ღემურა: ქამალა, მარქარა. იგი იოანე რატისშვილმა შესწირა კაბენის გეთსამანიის ღმრთისმშობელს და დააკისრა ორი ლიტრა სანთლისა და ერთი ჩარექი საკმევლის გადახდა (XYI ს. 1449–418).

მაზმისშვილი||მაზმიშვილი

მაზმიშვილი – მის მიწამდე მიჰყიდა სულხანა გოგალაძემ არდაშელ ბუნიათიშვილს მიწა (1689 წ. Hd–811).

მაზმისშვილი ვარძიელა – იხ. მაზმანისშვილი ვარძიელა

მაზმისშვილი ყანდუა – სამწევრისში მცხოვრები, ჰყავს [სახლიკაცი] ვარძიელა. მოწმე კირაკოზა ღთისიასშვილის მიერ შერმაზან ხაშარაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს.80–90 –ანი წწ. 1448–8766).

მაზოანთ გასპარა – მოწმე ბეჟანა რაგვიაშვილის მიერ სოლაღა ხ[ა]ტისაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ.Y.30. 1449 – –1861).

მაზრ[ა]შვილი ბეჟან – მოწმე ბადურა ზაალისშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1695 წ.III.1450– –1/77).

მაზუა – შვილი იოვანესი, იხ.

მაზუტა – მსახური, მოწმე გიორგი სამაღანისშვილის მიერ მანგლელი მთავარეპისკოპოსის, ათანასესათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა ([1618–1646 წწ.] Hd–3240 ა).

მათარხი – სამეფო კარის მდივანი, დამწერი ალექსანდრე კახთა მეფის მიერ დავით ჯორჯასძისათვის მიცემული მალის ამოკვეთის წიგნისა (1577 წ. I.5. 1448–540).

მათარხისშვილი ჯაჯანა – მოწმე ზაალ გაბაშვილის მიერ გიორგი ბარათაშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1653 წ. 1450 – –38/36).

მათაშა – ჰყავს შვილები: სალინა, ბუჟინა, საფარა, გიორგი. მიჰყიდა აშოთან [მუხრანის] ბატონისშვილს თავისი მკვიდრი სახლ-კარი, რომელიც ესაზღვრებოდა პასრათასა და ხოჯინას სახლებს და რასტაბაზარს(1678წ. I.23.1450–5/101).

მათე – დეკანოზი, მოწმე წმინდა გიორგის მონასტრის მიერ მურადბეგ თაყაშვილისათვის მიცემული ახალგორის მამულის წყალობის წიგნისა (XIY–XY სს. H–2125. 118r –134 r).

მათე – სამთავნელი მთავარეპისკოპოსი, დაამტკიცა ბაგრატ მეფის მიერ გიორგი ქურულისათვის მიცემული სასისხლო სიგელი(1472 წ. Qd–7118 სას.).

მათე – დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე მირძია ბულაძის მიერ აკდილას წმინდა გიორგისათვის მიცემული ყანის ნასყიდობის წიგნისა (XYI ს.H–1782.89 v); დ ა მ წ ე რ ი ბასილ ხუციშვილის მიერ აკდილას წმინდა გიორგისათვის მიცემული ვენახის შეწირულების წიგნისა (XYI ს. H–1782. 101 v).

მათე – დ ა მ წ ე რ ი ქრისტეფორე კათალიკოსის მიერ ხუცია მაღალაძისათვის მიცემული სახელოსა და მამულის წყალობის წიგნისა (1624 წ.YIII. 17. Ad–1756).

მათე – შ ე ი ლ ი ქიტიასი, იხ.

მათე – კ ა ნ დ ე ლ ა კ ი, მ ო წ მ ე ანანია ქიტუასშვილის მიერ ოჰანა ყავარდელაშვილისათვის მიცემული სახლის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ.X.27. Hd–13130).

მათე – დ ა მ წ ე რ ი პაპუნა მანაგაძის მიერ გიორგი ნინიაშვილისათვის მიცემული პირობის წიგნისა სახლ-კარზე უდაობის შესახებ (1691 წ.YII.25. 1449–2684).

მათე – კ ა ნ დ ე ლ ა კ ი, მ ო წ მ ე მანიას მიერ რამაზა მამისიმედისშვილისათვის მიცემული პირობის წიგნისა სახლ-კარზე უდაობის შესახებ (1691 წ. YII.25. 1449–2684).

მათე – დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე გენათელი მიტროპოლიტის, მარკოზ ლაშხიშვილის მიერ სვიმონ დეკანოზისათვის მიცემული ყმის წყალობის წიგნისა (1691 წ. Hd–7883).

მათე -ნასუპარსევის (sic!) დ ე კ ა ნ ო ზ ი, წინამძღვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მ[ა]თე – ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: მამ[ა]გულაი, ხიზ[ა]ნა. ი ყ ი დ ა შალუტა წვერელიშვილისაგან ერთი დღის სახატე მიწა, რაშიც გადაიხადა ერთი ფური და ორი აბაზი თეთრი (XYII–XYIII სს. მიჯნა. Hd–1639 (3).

მათენაშვილი ბასილა – ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ქიტა. მ ო წ მ ე ოთია რატიშვილის მიერ დემეტრე თურქიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. 1450–45/258).

მათენაშვილი ქიტა – ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბასილა. მ ო წ მ ე ოთია რატიშვილის მიერ დემეტრე თურქიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. 1450–45/258).

მათეოზ– ხარჭაშნელი ე პ ი ს კ ო პ ო ს ი, დ ა მ წ ე რ ი ზაალ ერისთავის მიერ ალავერდის ტაძრისათვის მიცემული ყმების შეწირულების წიგნისა (1650 წ. 1449–2656).

მათეოზ– რუსთველი ა რ ქ ი ე პ ი ს კ ო პ ო ს ი, არჩილ მეფის ბრძანებით, მ ა ნ მისცა პირობა თბილელ ეპისკოპოს იოსებს, რომ ყოველწლიურად მიართმევდა სამ საპალნე ღვინოს ([1664–1675 წწ.] Ad–39).

მათეოზ– ბოდბელი მ თ ა ვ ა რ ე პ ი ს კ ო პ ო ს ი, არჩილ მეფემ მ ა ს მისცა პირობა მის (ბოდბელის) მამულში სამეფო მოხელეთა მიერ ღალის აუღებლობის შესახებ (1669 წ. 1448–1439).

მათეშელი ივანე – უ წ ყ ა ლ ო ბ ა მიქაელ ხუცესს შუაღელეთი, ივანწმიდასთან რომ მიწა იყო, რომლის ნახევარიც ნიგვზით ჰქონდა ნაყიდი. ვინც მოშლიდა უნდა ეზღო 10 ბოტინატი (XII ს. Gr.28. 121v–122 r).

მათესშვილი || მათეშვილი

მათეშვილი ბერუა – ბ ჰ ე ხიზანას და მედის შორის სასისხლო საქმის გარჩევის დროს (1657 წ. Hd–1562).

მათეშვილი ბოლდია – კეხისჯვარელი, ბაღათარ ხოსაშვილის ნაქონი [ყ მ ა]. ი გ ი კონსტანტინე მეფემ უწყალობა ქართლში გადმოსახლებულ ზაზა ფანასკერტელს (1467 წ. 1448–64).

მათესშვილი მახარებელი– მ ო წ მ ე ნიკოლოზ პალატისშვილის მიერ გოგიტა არდაშერასშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1477 წ. YII.4. Qd–9814 ა).

მათეშვილი ნიკოლოზ– მ ო წ მ ე პაპუა ლამაზასშვილის მიერ ქაიხოსრო ბარათაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ.XI. 15. 1450–15/50).

მათვალა – [1653 –1700 წწ.] ქრცხინვალის მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ- მ ე: დათუნა შალულასშვილისა და უცნობი პირის დავის გარიგების წიგნისა ([1653–1658 წწ.] Hd–2295 ფრაგმ.), პა[ა]ტა არჩვაძესა და ზა[ა]ლ წინამძღვ- რისშვილს შორის დადებული მამულის გირავნობის წიგნისა (1700 წ. YI.5. Hd– –14565 ბ).

მათვალასშვილი || მათვალაშვილი

მათვალასშვილი დათუნა – მ ო წ მ ე გიორგი ზედგინიძის მიერ დავითი- სათვის მიცემული პირობის წიგნისა გაქცეულ ყმებზე უდაობის შესახებ(1678წ. III.15. Hd–2823).

მათვალაშვილი იოსებ – ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა მარდახ, რომელთან ერთად მ ო წ- მ ე ა ოთარ ჩინჩალაძის მიერ ზაალ წინამძღვრიშვილისათვის მიცემული ვენა- ხის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. XII.28. Hd–1705).

მათვალაშვილი (ვარ.მათვალასშვილი) მარდახ – [1688], 1699–[1703] წწ. მძოვრეთში მცხოვრები ([1688–1703 წწ.] Hd–1636), მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა იოსებ (1699 წ. Hd–1705). ი გ ი ედიშერ და პაპუნა [ციცი- შვილების] გაყრის დროს მამულით ერგო ედიშერს ([1688–1703 წწ.] Hd–1636); მ ო წ მ ე ოთარ ჩინჩალაძის მიერ ზაალ წინამძღვრიშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. XII.28. Hd–1705), [არჩვაძის] მიერ ელ- ყაზარაშვილისათვის მიცემული მამულის გირავნობის წიგნისა (1700 წ. ახლო. Hd–14565 ა).

მათია – მეჯვრისხევს მცხოვრები, ი გ ი თამარ დედოფალმა უწყალობა გულჩარაბაჯის (1611 წ. 1448–8760).

მათია – მ ო წ მ ე დემეტრე ზედგინიძის მიერ იესე დედაბრიშვილისათ- ვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (XYII ს. Y.1. Sd–67).

მათიაური – ფრცას მცხოვრები, მ ი ს ი მამული უცნობმა პირმა უწყა- ლობა შოშიტა რიკაძეს (XYII ს. Hd–8050).

მათიასშვილი || მათიაშვილი

მათიასშვილი – სუმბატ ურდოელაშვილის ყ მ ა, ი გ ი გიორგი მეფემ დაუმტკიცა სუმბატის შვილობილს, მესტუმრე ვირშელ ზვიადისშვილს(1460 წ. I.30. 1449–1171).

მათიაშვილი მამუკა – დ ა მ წ ე რ ი მისტანა შალიკაშვილის მიერ სულხან გუდაძისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1601 წ. 1448–1493).

მათიაშვილი ოტია – ავლაბრის ხ ა ს ა დ ა რ ი, მ ო წ მ ე ბერ ჰიქაშვი-

ლის მიერ გივი [თუმანიშვილისათვის] მიცემული თავნასყიდობის წიგნისა(XYII ს. II ნახ. Hd –13058).

მათიაშვილი პაატა – ზემოყურს მცხოვრები, ერთი კომლი, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ.1448–5032).

მათისშვილი თამაზ– მ ო წ მ ე ბერია ლაშხისშვილის მიერ ცახრასშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა ([1664–1675 წწ.] 1450–35/37).

მათოზა – კრეფას მცხოვრები, ი გ ი მამულით წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

მათოზა – შ ვ ი ლ ი ტერ-მიკირტიჩასი, იხ.

მათოზასშვილი – მ ი ს ნასყიდ მიწაზე მანუჩარ [თუმანიშვილი] ესარჩლებოდა ბორტი [მაჩაბელს] (XYII ს. II ნახ. Hd –14856).

მათუაშვილი – მ ი ს სანაცვლოდ ყორჩიბაშ ბაადურ [ციციშვილს] წილად ხვდა დაღეთში იოსებ მჭედლიშვილი ([1651 წ.] 1450–37/153).

მათურასპა (sic!)– მ ო წ მ ე ნიკოლოს კათალიკოსის მიერ ვარსიმესა და თევდორესათვის მიცემული წყალობის წიგნისა ([1584–1589 წწ.] 1449–2340).

მაითურა – ძეგველი, ი გ ი და მათურა სადალაშვილი მამულებით როსტომ მეფემ უწყალობა დეკანოზ [იასე] ზუმბულიძეს (1639 წ. 1450–31/141).

მაითურაშვილი – ძეგვს მცხოვრები, ი გ ი ქონებით წილად ხვდა გიორგი [ზუმბულიძეს] ([1695–1697 წწ.] 1450–31/142).

[მაითურაშვილი] ზალია (ვარ.ზალიკა)– გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ხატია მაითურაშვილისა, იხ.

მაითურაშვილი ხატია – ძეგვს მცხოვრები, ჰ ყ ა ე ს გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ზალია||ზალიკა. რამაზ და ქაიხოსრო ზუმბულიძეების გაყრისას ისინი წილში ხვდნენ რამაზს (1651 წ. II.13. 1450–31/105, 1651 წ. 1450–31/102).

მაისა – საბუეეს მცხოვრები, ი გ ი თეიმურაზ ბატონიშვილმა უბოძა მაქსიმე ბოდბელს (1568 წ. 1448–2384).

მაისაშვილი დათუნაი – მ ო წ მ ე ერასტი ფიფიაშვილის მიერ ზაალ წინამძღვრიშვილისათვის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ.Y.21. Sd –565).

მაისაშვილი ესტატე – სამთავისს მცხოვრები, სამთავნელის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მაისაშვილი ნასყიდა – გიორგი ერისთავის მკვიდრი ყ მ ა, ი გ ი ცოლ-შვილით გიორგი ერისთავმა მიართვა თავის ბიძას, ენისელთ მოურავს, სულხან [ჯორჯაძეს] ([1688–1694 წწ.] 1448–4683).

მაისაძე – მოხნა კოხის ჭალაში სიზიაშვილის ორი დღის მიწა (1666 წ. ახლო. Hd –802).

მაისაძე– მ ი ს მიწასთან მდებარე ოთხი დღის მიწა გრძელაში ყაყა წინამძღვრიშვილმა მიჰყიდა აბელს (1691 წ. XI.13. 1450–2/131).

მ[ა]ისურაძე– [მაჩაბლების] დაკარგული ყმა-მამულის ნუსხის მიხედვით, ი გ ი და ფალეიშვილი ამილღაბარ [მაჩაბელს] დაუჭერია და წაურთმევია მისთვის ბადურ [მაჩაბლის] მიერ გატანებული ნივთები ([1688–1703 წწ.] Qd –8674).

მ[ა]ისურ[ა]ძე – [მაჩაბლების] დაკარგული ყმა-მამულის ნუსხის მიხედვით,

მ ი ს თ ვ ი ს მიუყიდიათ დაკარგული ჰარბაძის საკომლო ([1688–1703 წწ.] Qd –8674).

მ[ა]ისურ[ა]ძე – ნ ა ც ვ ა ლ ი, მ ო წ მ ე მახა თედელაურის ფიცის წიგნისა იმის შესახებ, რომ ვენახი პეტრე და გაბრიელ რ[ა]ჯაბაშვილებს ეკუთვნოდა (XYII ს. Hd –9375).

მაისურაძე– რევს მცხოვრები, ბოგანო მოლაშქრე, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ე ვ ა ლ ე ბ ო დ ა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ.1448–5032).

მ[ა]ისურაძე– მ ო წ მ ე ოთანა მაისურაძის მიერ ზაზა ქარუმიძისათვის მიცემული პირობის წიგნისა ვალის გადახდის შესახებ (XYII–XYIII სს.მიჯნა. Qd –3696).

მაისურაძე ალექსა – ქინძათს მცხოვრები, მეულაყე ან მესეფე ყ მ ა – –გ ლ ე ხ ი, ერთი კომლი. ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ი ს წ უ ლ ი შერმაზანა და მისი ნაშენი. მოხსენიებულია ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს.II ნახ. Qd –7071).

მაისურაძე ბერი – XYII ს. 70–ანი, 1691–1697 წწ. გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ნასყიდა მაისურაძისა, იხ. მ ო წ მ ე: ზაზა მაჩაბლის მიერ ალხაზ მაჩაბლისათვის მიცემული ყმისა და მამულის გაცვლილობის წიგნისა (XYII ს. 70–ანი წწ.1450– –26/2 16). ნადირა მეტრე[ვ]ლის მიერ ალხაზ მაჩაბლისათვის მიცემული წიგნისა სისხლის დაურვების შესახებ (1691 წ. Hd –10399), ნასყიდა მაისურაძის მიერ ბეგთაბეგ [მაოტიროზიშვილისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. III.27. 1450–2/8).

მაისურაძე ბერი – ძარწემელი, შიოშ მაჩაბლის მ ე კ ო დ ი ს პ უ რ ე ყ მ ა (1700 წ. 1448–3602).

მაისურაძე გიორგი – ძ მ ი ს წ უ ლ ი მამუკა მაისურაძისა, იხ., [ბ ი ძ ა– შ ვ ი ლ ი] ნასყიდა მაისურაძისა, იხ.

მაისურაძე გიორგი – ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: იორამ, თამაზ, პატა, მასურა. ი გ ი, შვილებით, იასე ხერხეულიძემ მიჰყიდა ბოქაულთუხუცეს პაპუა გერმანოზიშვილს (1676 წ. Y.1. Hd –10366).

მაისურაძე გიორგი – აღაიანელი, ჰ ყ ა ვ ს [ძ მ ე ბ ი]: დათუნა და მასურა. ი გ ი ძმებითურთ ერგო ადამ [მაღალაძის] შვილებს მათი სახლიკაცების ყმების ფარდად (XYII ს. ბოლო. 1448–5079).

მ[ა]ისურაძე დათა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ოთანა მაისურაძისა, იხ.

მაისურაძე დათუნა – შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი მამუკა მაისურაძისა, იხ.

მაისურაძე დათუნა – ერედვში მცხოვრები, ხ უ ც ე ს ი. ოთარ ფავნელისშვილის მ ე კ ო დ ი ს პ უ რ ე ყ მ ა- გ ლ ე ხ ი (1700 წ. 1448–3602).

მაისურაძე დათუნა – დიცში მცხოვრები, ერეკლე მუხრანბატონის მ ე კ ო დ ი ს პ უ რ ე ყ მ ა (1700 წ. 1448–3602).

მაისურაძე დათუნა – [ძ მ ა] გიორგი მაისურაძისა, იხ.

მაისურაძე დოვლათირა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი დურაბა მაისურაძისა, იხ.

მაისურაძე დურაბა – ქინძთას საუფლისწულოს მცხოვრები, ერთი კომლი. ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: შერმაზან, დოვლათირა და იმათი ნაშენი ორი ვაჟი. მოხსენიებულია ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd –7071).

მაისურაძე ვახტანგა – მ ო წ მ ე ქველ [შერაზადიშვილის] მიერ თავისი

განაყოფის, მამაჩასათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (XV–XVI სს. ქმ. N 649).

მაისურაძე თამაზ– შ ვ ი ლ ი გიორგი მაისურაძისა, იხ.

მაისურაძე თამაზ (ვარ.თამაზა)– ძ მ ა ნასყიდა მაისურაძისა, იხ.

მ[ა]ისურ[ა]ძე თევდორე – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] მ[ა]ისურ მ[ა]ისურ[ა]ძისა,იხ.

მაისურაძე ივანე – ძ მ ა მამუკა მაისურაძისა, იხ.

მაისურაძე იორამ – შ ვ ი ლ ი გიორგი მაისურაძისა, იხ.

მ[ა]ისურ[ა]ძე მ[ა]ისურ – ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: ხოსია, ჩუტული, თევდორე. მ ი ჰ ყ ი დ ა ბადურ მაჩაბელს მიწა ([1666–1688 წწ.]Qd–8678).

მაისურაძე მამუკა – ნიკოლოზ ფავნელიშვილის ყ მ ა, ჰ ყ ა ვ ს: ძ მ ა ივანე, შ ვ ი ლ ი ნასყიდა, ძ მ ი ს წ უ ლ ი გიორგი, შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ე ბ ი: დათუნა, პატა. ბაადურ მაჩაბლის ყმას, ყარამა გამყრელიძის შვილს, მ ი ს ი ძმა ივანე შემოკვლომია. დავა შაჰნავაზის მონაწილეობით გაურიგებიათ. რადგან ორივე მხარეს ედო ბრალი, მოკლული ივანეს საქმე „ჩაარონინეს“ და მ ა მ უ კ ა ნასისხლად ბაადურს უბოძეს (1666 წ. ახლო. Qd–8925).

მაისურაძე მასურა – შ ვ ი ლ ი გიორგი მაისურაძისა, იხ.

მაისურაძე მასურა – [ძ მ ა] გიორგი მაისურაძისა, იხ.

მაისურაძე ნასყიდა – [1666]–1697 წწ. შ ვ ი ლ ი მამუკა მაისურაძისა,იხ. ჰ ყ ა ვ ს: ძ მ ე ბ ი: თამაზ, სეხნია (1697 წ. 1450,2/4, 2/8). [ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი] გიორგი, გ ა ნ ა ყ ო ფ ი: ღმთისია, ბერი (1697 წ. 1450–2/4). მ ი ჰ ყ ი დ ა მდივან ბეგთაბეგ [მარტიროზიშვილს] ვენახი ვარძიელაშვილისა და ქონიაშვილის საზღვრამდე (1697 წ. III.27.1450–2/8); მ ი ს ც ა პ ი რ ო ბ ა ბეგთაბეგ [მარტიროზიშვილს]:ვენახზე უდაობის შესახებ (1697 წ. III.7.1450–2/4).

მ[ა]ისურაძე ოთანა – ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] დათა. ზაზა ქარუმიძეს მ ი ს ც ა პ ი რ ო ბ ა, რომ თუ აპრილამდე ვერ გადაიხდიდა ტყის საზღაურს– ხუთ თუმან თეთრს, მაშინ მისცემდა კოლელისშვილისეულ ვენახს, რომელიც მდებარეობდა მეტრეველისა და ლალასშვილის ვენახებს შუა (XVII–XVIII სს. მიჯნა. Qd–3696).

მაისურაძე ოთია – ვანათში მცხოვრები, ნუგზარის მ ე კ ო დ ი ს პ უ რ ე ყ მ ა- გ ლ ე ხ ი (1700 წ. 1448–3602).

მაისურაძე ოთია – ვანათში, რაჯაბასშვილის მამულზე მცხოვრები მ ე კ ო დ ი ს პ უ რ ე [ყ მ ა] (1700 წ. 1448–3602).

მაისურაძე ოთია – მ ო წ მ ე ოთარ ფავნელისშვილის მიერ ბერ ვახტანგაშვილისათვის მიცემული ნასახლარის ნასყიდობის წიგნისა (XVII–XVIII სს. მიჯნა. 1448–1120).

მაისურაძე პატა – შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი მამუკა მაისურაძისა, იხ.

მაისურაძე პატა – შ ვ ი ლ ი გიორგი მაისურაძისა, იხ.

[მაისურაძე] პაპუნა – გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ღთისია მა[ი]სურაძისა, იხ.

მაისურაძე სეხნია – ძ მ ა ნასყიდა მაისურაძისა, იხ.

მა[ი]სურაძე ღთისია – ჰ ყ ა ვ ს გ ა ნ ა ყ ო ფ ე ბ ი: პაპუნა, ჯავახ, ძამა. [მაჩაბლების] დაკარგული ყმა-მამულის ნუსხაში აღნიშნულია, რომ ი გ ი და მისი განაყოფები ამილახვარ [მაჩაბელს] აუყრია და კათალიკოსის მამულში დაუსახლებია ([1688–1703 წწ.] Qd–8674).

[მაისურაძე] ღმთისია – გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ნასყიდა მაისურაძისა, იხ.

მაისურაძე შერმაზან – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ღურაბა მაისურაძისა, იხ.

მაისურაძე შერმაზანა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ალექსა მაისურაძისა, იხ.

მაისურაძე შუშატა – ერედვში მ ი ს მამულზე ესახლა მჭედელი ბერი (1700 წ. 1448–3602).

მ[ა]ისურ[ა]ძე ჩუტული – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] მ[ა]ისურ მ[ა]ისურ[ა]ძისა,იხ.

[მაისურაძე] ძამა – გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ლთისია მაისურაძისა, იხ.

მ[ა]ისურ[ა]ძე ხოსია – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] მ[ა]ისურ მ[ა]ისურ[ა]ძისა, იხ.

[მაისურაძე] ჯავახ – გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ლთისია მაისურაძისა, იხ.

მაკარაშვილები – ერტისს მცხოვრებნი. როსტომ მეფემ ი ს ი ნ ი უწყალობა ჰასანბეგ ბარათაშვილს (1633 წ. 1448–3267).

მაკარაშვილი ივანე – თაყა ბარათაშვილის ყ მ ა, მ ო წ მ ე თაყა ბარათაშვილის მიერ წრაუთის მამასახლის მარქარასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1680–ანი წწ. Hd–8783).

მაკარი – [გელათის] დიდი საყდრის წ ი ნ ა მ ძ ღ ვ ა რ ი. მოხსენიებულია ბაგრატ მეფის მიერ იოსებ ფანჩულიძისათვის მიცემული მთავარანგელოზის ეკლესიის წყალობის წიგნის მტკიცებით ნაწილში (1527 წ.IY.27.Sd–2894).

მაკარი – ხ უ ც ე ს ი, ი გ ი. თავისი მამულით როსტომ მეფემ შესწირა ეჩმიაწინის მონასტერს (1657 წ.I.15. მატ.252. N 4. I).

მაკარი – მ ღ ვ დ ე ლ ი, ძ მ ა სიონის ღმრთისმშობლის საყდრის ყმის, იოანესი, იხ., თბილელმა ი გ ი იოვანესთან ერთად დაასახლა თეიმურაზის მიერ შეწირულ მიწაზე (1688 წ. ახლო. 1450–34/183).

მაკარი – მ ა მ ა საკასი, იხ.

მაკარი – თაყა ბარათაშვილის ყ მ ა. მ ო წ მ ე თაყა ბარათაშვილის მიერ თამაზა ალავერდაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა(1698წ. II.27.1450–19/13).

მაკარიოზ– [ანტიოქიის] პ ა ტ რ ი ა რ ქ ი. მ ა ნ ოქონის მაცხოვრის საყდარში ჟამი წირა ამ საყდრის წინამძღვრის [ქრისტე]ფორეს (?) სახელზე. იმ ჟამად საყდარს სხვა წინამძღვარი ჰყოლია, მას განუახლებია შეწირულება საყდრისათვის. მ ა რ კ ო ზ მ ა მოუწოდა ყველას, რომ არ გამოეწირათ საყდრისათვის ყმა-მამული ([1664–1666 წწ.] ქმ. N 1003).

მაკარიოზ– ა რ ქ ი მ ა ნ დ რ ი ტ ი, მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი გიორგი იაშვილის მიერ ქაიხოსრო წერეთლისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. ახლო. Hd–2239).

მაკარისშვილი || მაკარიშვილი

მაკარისშვილი – ნოჯიკეთში მცხოვრები, ი გ ი მამულით ვამიყ და სარო შაბურისძეებმა საკანონოდ შესწირეს მცხეთის საყდარს, მარკოზის კათალიკოსობის დროს (1465 წ. IY.23. 1449–1486).

მაკარისშვილი ბარამა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ნონია მაკარისშვილისა, იხ.

მაკარისშვილი ბასილა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ნონია მაკარისშვილისა, იხ.

მაკარისშვილი ბერუა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ნონია მაკარისშვილისა, იხ.

მაკარიშვილი ბერუკა – ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა პაატა, მ ო წ მ ე დავით ადიკაშვილის მიერ ალავერანა საფარაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. ახლო. 1448–1243).

მაკარისშვილი თამაზა– [შ ვ ი ლ ი] ნონია მაკარისშვილისა, იხ.

მაკარისშვილი თევდორე – ძ მ ა ნონია მაკარისშვილისა, იხ.

მაკარისშვილი იესე – [შ ვ ი ლ ი] ნონია მაკარისშვილისა, იხ.

მაკარიშვილი ივანა – ერტისს მცხოვრები, მ ო წ მ ე ბიძინა სოლაღაშვილის მიერ ელიზბარ სოლაღაშვილისათვის მიცემული ტაგნაგეთის ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. IY.16. Sd–751).

მაკარისშვილი იობ – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ნონია მაკარისშვილისა, იხ.

მაკარისშვილი მაკარი – მ ღ ვ დ ე ლ ი, ძ მ ა ნონია მაკარისშვილისა,იხ.

მაკარისშვილი ნონია – სიონის ღმრთისმშობლის ყ მ ა, მ ა მ ა მ თ ა ვ ა რ ი. ჰ ყ ა ვ ს: ძ მ ე ბ ი: მღვდელი მაკარი, თევდორე, [შ ვ ი ლ ე ბ ი]: იესე, ქრისტესია, შიო, თამაზა, ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: აბრამა, იობ, ოქროპირ, პატატა, ბერუა, ბასილა. ი ყ ი დ ა მარტყოფში, ნორიის უბანში, ბეჟუა რამაზისშვილისაგან ერთი საკომლო– ამოვარდნილი ოიტაძის მამული, რომელიც ბეჟუას მამას თეიმურაზ მეფისაგან ჰქონიანაწყალობევი (1682 წ.IY.3.1450–34/192).

მაკარისშვილი ოქროპირ – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ნონია მაკარისშვილისა, იხ.

მაკარიშვილი პაატა – მ ო წ მ ე თაყაშვილისა და თაყა [ბარათაშვილი]––ასანბეგიშვილის მიერ გიორგი ბარათაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. II. 9. 1450–38/45).

მაკარიშვილი პაატა – 1671–[1693] წწ. ერტისში მცხოვრები, ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: ბერუკა, საკო. მ ო წ მ ე: ქიტიას მიერ ალავერანა საფარაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. 1448–5), დავით ადიკაშვილის მიერ ალაეერანა საფარასშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. ახლო. 1448–1243).

მაკარისშვილი პატატა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ნონია მაკარისშვილისა,იხ.

მაკარიშვილი საკო – ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა პაატა, მ ო წ მ ე დავით ადიკაშვილის მიერ ალავერანა საფარაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ.ახლო. 1448–1243).

მაკარისშვილი ქრისტესია – [შ ვ ი ლ ი] ნონია მაკარისშვილისა, იხ.

მაკარისშვილი შიო – [შ ვ ი ლ ი] ნონია მაკარისშვილისა, იხ.

მაკრახიძე გიორგი – მ ო წ მ ე შიოშ ფალავანდისშვილის მიერ გიორგი გულიკაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1518 წ. 1448––2612).

მაკუჰასძე||მაკუჰაძე

მაკუჰაძე ბერი – ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ჯაბანა მაკუჰაძისა, იხ.

მაკუჰასძე თათარა – [ძ მ ა] ივანე მაკუჰასძისა, იხ.

მაკუჰასძე ივანე – მცხეთიშვილი, მისაქციელის მ ო უ რ ა ვ ი, ჰ ყ ა ვ ს [ძ მ ე ბ ი]: ფრიდონ, თათარა. ი ს ი ნ ი, მკვიდრი, ნასყიდი და მეფისაგან ნაწყალობევი ერწოული მამულებით, ალექსანდრე მეფემ შესწირა სვეტიცხოველს, დასვა მცხეთიშვილებად, გაათარხნა და დაადგინა მწირველებად (1441 წ. 1448––1976).

მაკუჰასძე ფრიდონ – [ძ მ ა] ივანე მაკუჰასძისა, იხ.

მაკუჰასძე ჯაბანა – ზაქარია რუსთველის საეპისკოპოსოს ნ ა ც ვ ა ლ ი, ჰ ყ ა ვ ს ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ბერი. მ ი ს თ ვ ი ს რუსთველ [ნიკოლოზ] ამილახვრისშვილს უბოძებია ყმა-მამული, რომელზედაც ეცილებოდა ხუცესი ბერეკაშვილი. ზაქარია რუსთველის გარიგებით, მ ა ს მიაკუთვნეს მიწა ქინქლაძის

მამულის საზღვრამდე (1697 წ. 1449–170).

მაკუპიძე მამისმამა – მ ო წ მ ე ალექსანდრე მეფის მიერ კაციბერ თოფურიძისათვის მიცემული სასისხლო სიგლისა (XYI–XYII სს. ქმ.N 1608 სას.).

მაკხაშვილი – თვალში მცხოვრები, ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა წინამძღვარ ონოფრე [მაპუტაძისათვის] მიბარებულ გარეჯის ყმათა ნუსხაში ([1690–1733 წწ.] Ad –42 1).

მალა–ოღლი მუსა – ყორჩიბაშის თაბუნის წევრი, ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა ნაბია. მეჯლისის დროს ევალებოდა მეფის უკან იარაღით დგომა (XYII ს. 90–ანი წწ. Ad –62 0).

მალა–ოღლი ნაბია – ძ მ ა მალა.ოღლი მუსასი, იხ.

მალაქია – 15 11–15 37. [15 38] წწ. ქ ა რ თ ლ ი ს მ თ ა ვ ა რ ე პ ი ს კ ო პ ო ს ი (15 11–[15 32] წწ. 1449–15 33, Ad –712); კ ა თ ა ლ ი კ ო ს ი|| ქ ა რ თ ლ ი ს კ ა თ ა ლ ი კ ო ს- პ ა ტ რ ი ა რ ქ ი (15 32 –15 37,[15 38 წწ. Ad –16, ქრ. II. 375, Ad –504, 1449–1496 ა, ქრ. II. 389, 390, 1449–1647, 1448–2 285, Ad ––5 50). მ ი ს ი ჩარევით, გიორგი მეფემ მცხეთის საყდარს საკანონოდ შესწირა სოფელი კუნელნი, ერწოს სოფელი ჩეკურნი და დაადგინა ალაპი მეფე ალექსანდრეს სახელზე(15 11წ. 1449–15 33); ლეონ მეფემ შეუთვალა მ ა ს მარკოზისა და ყარაასლანის პირით, რომ ჩამოართვა თავის შვილს უკახოხოდ დაჭერილი მცხეთის მამულები და მას სამაგიეროდ მისცა, ხოლო გარეჯის უდაბნონი სვეტიცხოველს უბოძა. ამავე დროს წაუყენა პირობა კათალიკოსს, რომ არ მოეკლო გარეჯისათვის იმაზე მეტი, ვიდრე დადგენილი იყო, ვინაიდან ამ შემოსავალზე ალაპები იყო გაჩენილი და ტრაპეზს მოაკლდებოდა; შეუთვალა, აგრეთვე, დაებრუნებინათ გარეჯისათვის იქიდან წამოსვენებული ხატები და წმინდანთა ნაწილები. გარეჯის მამულებზე მეფემ დაიტოვა მხოლოდ ლაშქარ-ნადირობისა და მალის უფლება. ამას გარდა, თუ მეფე ჩავიდოდა გარეჯაში, ძღვენით უნდა დახვედროდნენ. მეფე მცხეთის საყდარს დაჰპირდა სხვა სააღაპე მამულებს იმ პირობით, რომ მცხეთას მოეკლო: ჯვრის, მეტეხის, სარკის, ვირშის მონასტრები თავ-თავიანთი შესავლით, ქადაგის მონასტერი მისი სახელოთი და შესავლით. პირობა დადო, რომ მოიკლებდა თავისი პაპის სამწირველოს. ქადაგის დანიშვნის უფლება მეფემ თვითონ დაიტოვა. სოფელი ახალშენი ისევ მცხეთას დაუტოვა სამსახურის უფლებით, ხოლო გამოსავალს მეფე მოიხმარდა. ლეონმა ითხოვა, რათა [კახეთიდან] გამოგზავნილი აბრეშუმი, პური და ღვინო შეენახათ, რადგან ესენი კალატოზებისათვის სჭირდებოდა ([1520 ––15 32 წწ.] Ad –712); ი გ ი ლევან მეფემ კათალიკოსად დაადგინა იმ ჟამს , „ოდეს მცხეთის საქმე შემცირებული იყო“ და განუახლა ადრე მიცემული სოფლებისა და მამულების თარხნობა შესწირა: გარეჯის უდაბნონი და მამულები მათი შესავლით, რომელთა გამოსავლის ნახევარი მცხეთას ეკუთვნოდა, ნახევარი კი– გარეჯის უდაბნოებს; გრემს– სამი ვაჰარი და „არაგვს აქეთ, რაც მცხეთის მამულის მალი“ იყო, მთლიანად; პაპამისის მიერ ადრე შეწირული სოფლები:ახალშენი, ერწოს– ნოდოკრა, გორანა, პიტლოვანი, კუერნასძეული, სუიმერნელი, ნოჯიკები, ძაგნაკორნა, ზვიადისშვილნი, ოდიშელისძენი, ხატისწობენი, ახატანს–[ალა], ფოსვი, ჯაპვი,ოროტაი (15 32 წ.ქრ.II.375), მ ი ს ი კათალიკოსობის დროს სვეტიცხოველს შესწირეს: [ლუარსაბ] მეფემ– ტფილის-ქალაქს მეტეხის მონასტერი წინამძღვრით და მეტეხელით; ქორდს– ქანდიასშვილი მამულით; თრიალეთს– სოფელი ეძანი და უკანა ბეშქენაშენი, ერთი ვაჰარი გორს და ერთი ქალაქს. ქალაქში ორი ლიტრა საკმელი: ერთი მეტა-

თი ვაჴარი გორს და ერთი– ქალაქს. ქალაქში ორი ლიტრა საკმელი: ერთი მეტამღეზე და მებაჲეზე; ნასიძისათვის კათალიკოსის მიერ ბოძებული გომნი აღარ გამოართვა როინ და ელიზბარ ჯავახისშვილებს და სხვა საყდრიშვილების მსგავსი სამსახური დააკისრა მათ; შესწირა აგრეთვე სოფლები: თელოვანი, ქუაბთა, სრულიად სამცხეთო მამულები და ყმები მტკვრის გაღმა-გამოღმა, ქალაქსა და გორში თხვ-თავიანთ გადასახადებით: მალითა და საბალახოთი, წინაუბანს– ვირშელ ეზრასშვილი ([1532–1534 წწ.] 1449–1647); ,გუსტან ჴილასძემ, რომელმაც თავის შვილს ლუარსაბ მეფის და შჷრთო, სა,კანონოდ– სამოც|ი ლიტრა ცვილი ([1532–1534 წწ.] 1448–2285); მან შესწირა სვეტიცხოვლს თავისი ნაღეაწი და მოგებული: ერთი ძძიმედ ნაკერი ომფორი თვალ-მარგალიტით შემკული, ერთი ბისონი, ენქერი, სამკლავენი, მძიმედ ოქროქსოვილი თეთრი ქამხის სტიხარი, „კეერთხი თევზისკბილისაი“ ოქროთი მოჭედილი და თვალ-მარგალიტით შემკობილი, ორი მაცხოვრის ხატი ვერცხლით მოჭედილი და თვალ-მარგალიტით შემკობილი, მიქელ და გაბრიელ მთავარანგელოზთა ორი ვერცხლით მოჭედილი ხატი, პეტრე და პავლე მოციქულთა ვერცხლითა და თვალ-მარგალიტით მოჭედილი ორი ხატი. ეს ოთხი ვერცხლის ხატი ბაადურ ჩოლაყაშვილს შეუწირავს და მალაქიას თავისი საფასით მოუჭედია, შესწირა აგრეთვე სამღვდელმთავრო ოქროს ყელსაკიდი ხატი, მიქელ მთავარანგელოზის პატარა ოქროს ხატი, ერთი დიდი– ოქრო–ჯაჭვიანი და ერთი პატარა– ოქროსთვლიანი ბეჭედი; ერთი ქაღალდის მეტაფრასი, ერთი ეტრატის ძლისპირი; სამი ბედაური ჭაკი ცხენი მისი „საშენებითურთ“ (კვიცები უნდა გაეყიდათ და ნავაჭრი სასაყდრედ დაედოთ"); ერთი კონდაკის ღერი ვერცხლისა, ოთხი ჩინური თეფში და ოთხი ჯამი, ერთი თეფში, ერთი ჩინური ჯამი, ერთი ვერცხლის სუფრა (სურა?), ერთი ვერცხლის მაშრაფა, ერთი მძიმე ოქროქსოვილი ხავერდი, ექვსი ორხაო, ათი ქვაბი, ორმოცდაათი სპილენძის თეფში, სამი ზედადგარი, ორი ფინარი, ცხრა სპილენძის ჯამი, ერთი ვერცხლის გრძელი ჯაჭვი, საყდრის კლიტეთა მხარულის დასაკიდი ასოცდაერთი თავითურთ, ოთხი ფური ხბოიანი კამეჩი, ერთი მთავარანგელოზის ხატი „პერილევტისა“ თვალზედა გამოჭრილი, ერთი ოქროქსოვილი ქარაიის ბისონი ლეონ მეფისაგან ბოძებული, ერთი მუშაბახიანი სპილენძის მანკანა, ერთი საკურთხეველის საყდარზე დასაფენელი ხალიჩა, ერთი ორხაო, გარეთ „საყდარზედ დასაფენელი“, ერთი სეფისკვერის დასაჭრელი დანაკი, თევზის კბილის „ხარათა ოქროზარნიშნიანი,ერთი დიდი დევაი ტაფა“, ერთი ვერცხლის საზედაშე აბრაიგი, ორასოცი ცხვარი, რვა ჩინური ჯამი ([1532–1538 წწ.]Ad–16); დაამტკიცა: ალექსანდრე მეფის მიერ ქვათახევის მონასტრისათვის მიცემული საალაპე წიგნი ([1532–1534 წწ.] Ad–504), ლეონ მეფის მიერ გედეონ მაღალაძისათვის მიცემული ყმა-მამულის შეწირულების წიგნი (1537 წ. 1449–1496 ა); მას მისცეს პირობა: ქერობინმა, ავთანდილმა და ზაალმა იმის შესახებ, რომ მეტეხის საყდარში თავიანთი გვარის კაცს არ დაასაფლავებდნენ. მათ უნებართვოდ მეტეხის საყდარში დაუსაფლავებიათ თავიანთი მამა, რაზედაც მალაქია გამწყრალა ([1532–1534 წწ.] ქრ. II. 388), ლეონ მეფემ– საკანონოს დაურღვევლობისა და ჩაურევლობის შესახებ ([1532–1534 წწ.] ქრ. II. 390); ჩამოთვლის თავისი წინამორბედი კათალიკოსის, ბასილის შეცოდებებს მცხეთის საყდრის წინაშე და უყენებს მცხეთის ქონების დანიავების ბრალდებას: ბასილის მცხეთის მამულები თვითნებურად დაურიგებია, კუნენელთა სა-

მი კომლი კაცი თავისი ძმისწულებისათვის, ხოლო დანარჩენი– პატრონ ბაგრატისათვის [მუხრანის ბატონი] მიუცია; მისაქციელში, თეკენაში და წეროვნის ნახევარზე კოპინაშვილები დაუსახლებია და მცხეთისათვის დაუკარგავს; წეროვანსვე უყიდია მოყალნეების მიწები, სასახლე და ჰურ-მარანი; ბასილის ძმისწულებს დაუყიდიათ ალაიანში წისქვილი, ზვარი, მიწები, მარტაცი მცხეთის პურ-ღვინითა და ბამბით და სხვა მამულები, „გამოუღიათ ფასად“ მცხეთისავე მამული სათალგამისი, რეჭელი მამული და მცხეთის სასახლე. მცხეთის მამულისათვის სხვა შინაურსა და გარეულსაც მიუყვია ხელი. სოფელი ფონთხელა ჰარმაულს უყიდია გუშაშვილისაგან. [მალაქიას] ბრძანებით, თუ გაირკვეოდა, რომ იგი ბასილის დროს არ დაკარგულა, მაშინ იმის მწერლისათვის უნდა გადაეხდევინებინათ; თუ მართალი იქნებოდა, სარიდანა და მისი ძმები უნდა „დაეკარგათ“, როგორც მცხეთის „დამქცევენი“. როცა მეფეს ბასილის საქმიანობა შეუტყვია, მისთვის საეგვტრო წაურთმევია და გაუგდია. მალაქიას, მეფისავე ბრძანებით, ბასილისათვის მარტაცი წაურთმევია და ძველი პატრონისათვის უბოძებია ([1532–1538 წწ.] Ad–550); იხსენიება: მას აუშენებია სოფელი ჯვარი (1559 წ. Hd–8729), [უცნობი] მეფის მიერ სვეტიცხოვლისათვის მამულების შეწირულების განახლების წიგნში აღნიშნულია, რომ მას აუშენებია სოფელი ჯვარი და შეუწირავს სვეტიცხოვლისათვის (XYII ს. II ნახ. 1449––1787); მისი ხელრთვა აქვს საბუთს Ad–550.

მალაქია – 1527–[1532] წწ. აფხაზეთის კათალიკოსი|| აფხაზეთის კათალიკოს-პატრიარქი. დაამტკიცა ბაგრატ მეფის მიერ იოსებ ფანჩულიძისათვის მიცემული მთავარანგელოზის ეკლესიის წყალობის წიგნი (1527 წ. IY.27. Sd–2894); შექმნა გელათის საეპისკოპოსო და გელათის ეპარქიის ეპისკოპოსად დაადგინა გელათის ტაძრის მიტროპოლიტი მელქისზედეკი; გაუჩინა სამწყსო საზღვრებით: რიონსა და ქუთაისს ზევით,ყვირილას გამოღმა, კაცხის საზღვრებამდე, ხრეითს აქეთ, რაჰის მთამდე; ოკრიბა მასში შემავალი ტბებითა და სოფლებით; დაუწესა საკურთხი და პირველი საწირავი – ასი თეთრი ([1529–1532 წწ.] Ad–2895).

მალაქია – ნინოწმინდელი, ფილიპე ამბა-ალავერდელთან ერთად პირობა მისცა კათალიკოს დომენტის რჯულის საქმეში ერთგულების შესახებ([1599––1603 წწ.] Ad–1892).

მალაქია – [1616],1621–1629,[1639] წწ. აფხაზეთის კათალიკოსი; ცაიშელ-ჯუმათელ-ხონელი მთავარეპისკოპოსი ([1616–1621 წ. ქსძ. III. N92). შვილი გიორგი გურიელისა ([1616], 1621–1629, [1639] წწ. ქსძ. III. N91, 92, 92–3, 1448–5109, Hd–11203,ღსსს, II. 172, Sd–2904, Ad–2251). შესწირა ბიჰვინთის ღმრთისმშობლის ეკლესიას საეკლესიო ნივთები: ძვირფასი სამღვდელო ტანსაცმელი, ჯვრები, ხალიჩები და სხვა საგნები ([1616–1639 წწ.] 1448–5109); კათალიკოსის მოლაშქრე კაცთა ნუსხის მიხედვით, მას ეკუთვნოდა: ნავენახევის თავს ბეჟან ლალიძე და იოთამი მათი მსახურებით; ოთარ ბარჩიკვატიძე მსახურით და კიდევ სამი სხვა მსახურით; საგენათლოში– ხუთი მსახური; ქუთათისს– აზნაურისშვილი ბეჟან ლალიძე და გოჩიაი; ჯიმიშტარას– მგალობელი ათანასე და ორი სხვა მსახური; გეგუთს – ლაზარე და მისი განაყოფი; ფარცანაყანევს, ხონსა და ჯუთობანს – ექვსი მსახური; ხონის წმინდა გიორგის ოცდაათი მსახური;მან-

თხოჯს— ცხრამეტი აზნაურიშვილი და მსახური; საქუჩულორიოს — სამი მსახუ-
რი; ნაგვაზაუს — ოთხი მსახური, ხიბულას— ოცდაათი აზნაურიშვილი და მსახუ-
რი; ჯგალში— ოცდათვრამეტი აზნაურიშვილი და მსახური; საცაიშლო სამოც-
დასამი აზნაურიშვილი და მსახური; დარჩელს— ოთხმოცდახუთი აზნაურიშვი-
ლი და მსახური; ჭალას— ორი მსახური; ჩოხათს— ხუთი მსახური; ნაყანეულს —
—ოცდათხუთმეტი აზნაურიშვილი და მსახური; ხოირს— ოცდაორი მსახური; მუ-
ხურს— ოცდაათი აზნაურიშვილი და მსახური; სახაუქელო— თხუთმეტი მსახუ-
რი; თილითს და ჭალას— ცამეტი მსახური; ხეთას— ოცდაათი მსახური; წყარი-
გზას და სენაკს — ოთხი მსახური; ლაჩხუთს და ლესას— ოცდაათი აზნაურიშვი-
ლი და მსახური; ჯუმათს და ბა[ი]ლეთს — თვრამეტი აზნაურიშვილი და მსახუ-
რი; ქობულეთსა და ჩაქუს— ხუთი აზნაურიშვილი და მსახური, ოცხანას— ცხრა
აზნაურიშვილი და მსახური ([1616—1621 წწ.] ქსძ. III. N 92—3); საცაიშლო გა-
მოსავლის დავთრის მიხედვით, მ ა ნ, ლეონ დადიანის ბრძანებით, აღადგინა
ცაიშის ეკლესია, შეამკო ხატებით, ჯვრებით და სხვა სამკაულით; ვინაიდან და-
ვთრები „განრყუნილ იყო", დააწერინა ცაიშის ეკლესიისა და მისი გარშემო სო-
ფლების საზღვრებისა და გამოსავლის გუჯარი ([1616—1621 წწ.] ქსძ. III. N 92);
მ ი ს ც ა პ ი რ ო ბ ა: მოურავ გიორგი [სააკაძეს], ქაიხოსტო ბატონიშვილს,
ბარათა, გიორგი, გერმანოზ [ბარათაშვილებს] და მათთან მყოფ აზნაურებს მფა-
რველობისა და უვნებლობის შესახებ ([1616—1621 წწ.] Hd—1908), მ ა ს მისცა
პირობა როსტომ ქორთოძემ მამულზე უდაობის შესახებ ([1616—1639 წწ.] Hd—
—11203); მ ი ს ი კათალიკოსობის დროს შესწირეს ბიჭვინთის ღმრთისმშობელს:
გიორგი ლიპარტიანმა ბონბოთში მცხოვრები მახარებელ ნაჭყებია სახლ-კარითა
და მამულით და დაიწესა წირვა ყოველ წელიწადს ([1616—1620 წწ.] დსსს. II.
172), სეფედაულე ამირეჯიბმა — ერთი ცოლ-ქმარი და ივანე ტკბელაძისეული ერ-
თი საგლეხო პარტახტი ჭიბრევში ([1616—1621 წწ.] 1448—1527), მამუკა ჭილა-
ძემ საკანონოდ— ეწერში და ჭანგას ყმები ([1616—1639 წწ.] Ad—2251 მგ), ლე-
ვან დადიანმა— ყმა-მამული (1628 წ. Sd—2904); მ ი ს ი მოთხოვნით, „ცოდვის
საქმის" გამო ლომკაც ჭილაძემ ბიჭვინტის ღმრთისმშობელს შესწირა ორი კომ-
ლი: იოვანე და თვალთვალეი გუნიები (1629 წ. Ad—2251 კც); აფხაზეთის საკა-
თალიკოსო ბეგრის დავთრის მიხედვით, მ ა ს შეუწირავს ბიჭვინტისათვის სა-
ქუჩულორიოს სასახლე (1621 წ. ქსძ. III. N 91); მ ი ს ი ხელრთვა აქვს კუჭუხი-
ძეთა ბეგრის ნუსხას ([1616—1639 წწ.] 1448—1536).

მალაცისძე||მალაციძე||მალაცაძე

მალაცაძე — ამბრიას მ ა მ ი ნ ა ც ვ ა ლ ი, ივანასა და ამბრიას დავის გარ-
ჩევის დროს ივანამ ი გ ი ბჭედ დასვა (1661 წ. Ad—1687).

მალაციძე — მ ი ს მიწამდე მიჰყიდა ივანე მეხარიშვილმა პაპუნა თუხარელს
მიწა (1677 წ. IY. 20. Sd—51).

მალ[ა]ციძე — მ ი ს მიწამდე მიჰყიდა გოგილა მახვილ[ა]ძემ პაპია ჭყვაპი-
ასშვილს დღენახევრის მიწა თეძმის პირას (1687 წ. Ad—1675-ბ).

მალაცისძე ესტატე — ი გ ი, ახალშენსა და ცხირეთში მცხოვრებ გლეხებთან
ერთად გოშფარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს, ერგო როინსა და მის
ბიძაშვილებს ([1527—1558 წწ.] Qd—605).

მალაციძე ესტატე — მ ო წ მ ე ზაქარია მეჭრიშვილის მიერ პაპუნა თუხა-
რელისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1676 წ. I.10. Sd—60).

მალ[ა]ციძე ესტატე – ხანდაკელი, მ ო წ მ ე ივანე ძამანსაშვილის მიერ ყანდინა ედილსაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. IY.22. Ad–1605).

მალაცისძე იმედა – ი გ ი ახალშენსა და ცხირეთში მცხოვრებ გლეხებთან ერთად, გოშფარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს ერგო როინსა და მის ძიძაშვილებს ([1527–1558 წწ.] Qd–605).

მალაციძე იმედა – მ ო წ მ ე ესტატე გულუასშვილის მიერ ყანდინა ედილასშვილისათვის მიცემული წიგნისა ვალის გადახდის შესახებ (1693 წ. XII.1.Hd–10917).

მალაციძე მამუკა – მ ო წ მ ე ზაქარია მეკრიშვილის მიერ პაპუნა თუხარელისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1676 წ. I.10. Sd–60).

მალაციძე მახარა – 1640–1678 წწ. ცხირეთს ცუცუბანს მცხოვრები, ი გ ი მამულით, უწყალობა როსტომ მეფემ ამოან თუხარელს (1640 წ. Hd–14436 ბ); მ ო წ მ ე თარხან გიორგი სააკაძის მიერ პაპუნა თუხარელისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. Y.28. Sd–63).

მალაციძე ნონიკა – 1677, 1678 წწ. მ ო წ მ ე: ივანე მეხარიშვილის მიერ პაპუნა თუხარელისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1677 წ. IY. 20. Sd–51), თარხან გიორგი სააკაძის მიერ პაპუნა თუხარელისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. Y.28.Sd–63).

მალაძე დემეტრე – დისევს მცხოვრები, ი გ ი დავით მეფემ შესწირა სვეტიცხოველს (1516 წ.IY.13. 1449–1658).

მალექმანიძე – წესს მცხოვრები, [სორის?] მონასტრის ყ მ ა, ბედან ერისთავმა მ ი ს ი შეწირულება განუახლა [სორის] მონასტერს (XY ს.H–1707.54r).

მალიძეშოშიტაი (ვარ.შოშიაი)– 1584–[1600] წწ. ოსეურში (ვარ.ოსიაურს) მცხოვრები, გიორგი ბატონიშვილმა ი გ ი შვილებითა და მამულით,დოროთეოს კათალიკოსის თხოვნითა და საფასით, შესწირა ნიტრიის ეკლესიას (1584 წ. Sd–2909, [1589–1600 წწ.] 1448–5008).

მ[ა]ლიჯანა – მ ო წ მ ე დ იხსენიება მიწის ნასყიდობის წიგნის ფრაგმენტში (1690 წ. Hd–14815 ფრაგმ.).

მალიჯ[ა]ნასშვილი ფიროა – მ ო წ მ ე ნასყიდა გრიგოლასშვილის მიერ გიორგისა და დათუნასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს.IY მეოთხ. 1450–2/103).

მალულიძე აბრამ – შ ვ ი ლ ი გოგილა მალულიძისა, იხ.

მალულიძე ბეჟუაი – მ ო წ მ ე პაპუნა ყაზ[უ]ასშვილის მიერ მამუკა გურგენიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. 1448–272).

მალულიძე ბერუა– შ ვ ი ლ ი გოგილა მალულიძისა, იხ.

მალულიძე ბერუა – 1680–1681 წწ. მ ო წ მ ე: ბერუკა რევაზისშვილის მიერ გიორგი სააკაძისათვის მიცემული სამამულე დავის გადაწყვეტილების წიგნისა (1680 წ. XII.18. Ad–1017), პაპუნა ყაზ[უ]ასშვილის მიერ მამუკა გურგენიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. 1448–272).

მალულიძე ბიძანა (sic)– მ ო წ მ ე ქიტია ქუბაშვილის მიერ გოგილა მალულიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. III.15.Sd–57).

მალულიძე გოგილა – ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ბერუა, პაატა, აბრამ, ივანე. ი ყ ი დ ა რუისში ქიტია ქუბაშვილისაგან დღენახევრის მიწა ბეჟიტაშვი-

ლის ვენახამდე და ნადირას მიწამდე (1672 წ. III.15. Sd–57).

მალულიძე იეანე – შ ვ ი ლ ი გოგია მალულიძისა, იხ.

მალულიძე პაატა – შ ვ ი ლ ი გოგილა მალულიძისა, იხ.

მალუშია ქომიშელა – ცაიშელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, მისი მარილი, ერთი პური, შვიდი ლიჯი ღომი, შვიდო ფოხალი ღვინო და გოჰკუმური ([1616–1621 წწ.] ქსძ. III. N 92).

მალურავა შურითოლი – თილით მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ორი ქანდაქის ხმელი ბეგარა, მესამე წელს ერთი ქანდა – ქის საკლავი და სამოგუე, ორი კოკა ღვინო, ორი ჯამი ღომი, კვირაში ორი დღე ყანაში მუშაობა, ნაჯგიბიუს მამულში ყურძნის კრეფა (1621 წ. ქსძ.III.N 91).

მალხაზასშვილი – კარბში მ ი ს მამულზე ესახლა ბიძინა ბიძინასშვილი (1700 წ. 1448–3602).

მამა – კარშაგარს მცხოვრები, ი გ ი მამულით წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1588 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

მამაგულ (ვარ.მამაგულა)– ძ მ ა ძღვევის მთავარმოწამის ღეკანოზის, მღვდელ თევდორესი, იხ.

მამაგულაი – ძ მ ა მ[ა]თესი, იხ.

მამაგულასშვილი||მამაგულაშვილი (შდრ.ყორხმაზაშვილებს)

მამაგულაშვილი ავთანდილ – ძ მ ა კახაბერ მამაგულაშვილისა, იხ.

მამაგულასშვილი ბერიკა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] მამაგულა მამაგულასშვილისა, იხ.

მამაგულაშვილი ბერუა – 1665–1693 წწ. სამწევრისში მცხოვრები (1670 წ. Hd–5242), მ ო წ მ ე: როსტევან ვართანაშვილის მიერ ბაინდურ პაპიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1665 წ. 1450–7/17), ბოლნისის ეპისკოპოსის, იოსებ რევიშვილის მიერ ღონმაზ შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის გაცვლილობის წიგნისა (1670 წ.YIII.2.Hd–5242), მამასახლისის ძმის, ყაზარას მიერ ბაინდურ გოგიბაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. II. 1692 წ. II.15. 1450–7/15), ხოსრუა ასლუა – შვილ-ზურაბაშვილის მიერ ღოლმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული ვალის დაბრუნების წიგნისა (1693 წ. Hd–6604).

მამაგულაშვილი გიორგი – გლეხი, მ ო წ მ ე უსუფბეგ ასანბეგაშვილის მიერ პაპუნა გოსტაშაბისშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1653 წ. Hd–10026).

მამაგულასშვილი ებალა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] მამაგულა მამაგულასშვილისა, იხ.

მამაგულასშვილი იმედა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] მამაგულა მამაგულაშვილისა, იხ.

მამაგულაშვილი ირემა – ელფიას მცხოვრები, ი გ ი მამულით წილად ერგო უცნობ პირს (1658 წ. Hd–5506).

მამაგულასშვილი მამაგულა – ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: ებალა, იმედა, ბერიკა. მ ი ჰ ყ ი დ ა პაპუნა [ბარათაშვილს] ტბისში ამირასშვილის ვენახთან მდებარე ვენახი (XYII ს. 70–ანი წწ. Hd–10120).

მამაგულასშვილი პაპუა – სახუნდარელი, ძ მ ი ს წ უ ლ ი შერმაზან მამაგულასშვილისა. მ ო წ მ ე გასპარა დარისპანასშვილის მიერ ღოლმაზა შანშიაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ.YI.1.Hd–1780).

მამაგულაშვილი როსტომა – იხ. ყორხმაზაშვილი როსტომა

მამაგულაშვილი (ვარ.მამაგულასშვილი) **შერმაზან** – [1672]–1694 წწ. ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ი ს წ უ ლ ი პაპუა (1690 წ. Hd–1780). მ ო წ მ ე: კახაბერ ყორხმაზაშვილის მიერ თავისი ბიძის, ავლოზანისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. ახლო. 1450–16/151), გასპარა დარისპანასშვილის მიერ დოლმაზასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. YI.1.Hd–1780), დუშია გოგიბაშვილის მიერ ფარემუზ გოგიბაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1694 წ. IY.7. 1450–6/36).

მამად ბაღირა – იხ. მაჰმად ბაღირ–ბეგ სადულ

მამადა – მიჯას მცხოვრები, ი გ ი მამულით წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

მამადა – მეფის ნ ა ც ვ ა ლ ი, მ ო წ მ ე წინა საგარეჯოელთა მიერ ჰავჰავაძეებთან მიწებზე დავის გამო დადებული ფიცის წიგნისა (1654 წ.I.2. 1449–2658).

მამად–არზაბეგა – აღა, მ ო წ მ ე ვახტანგაანთ ნასყიდას მიერ პაატაბეგისათვის მიცემული თავნასყიდობის წიგნისა (1669 წ.X.27.1450–21/9).

მამადედა – ღარიბასძის რ ძ ა ლ ი, ჰ ყ ა ვ ს: თ ა ნ ა მ ე ც ხ ე დ რ ე საგია, [მ ა ზ ლ ი] ინდუსტარ, [მ ა ზ ლ ი ს] ც ო ლ ი – დუნაი, შ ვ ი ლ ე ბ ი: ქავთარელა, ფოცხუერ. მ ა ნ და დუნაიმ ვანის ქვაბებს შესწირეს ყანა მჰედლისუბანში და ვენახი ტოლოშში თავ-თავიანთი ქმრების საალაპედ (XY ს.Ad–933. მე–12 კეფი v).

მამადედაშვილი დონდარა – დაღეთის მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა შალვა. მ ა ს დედოფალმა ნესტანჯარმა უწყალობა დაღეთის მამასახლისობა და გაუთარხნა ნარიკასულის მიწა მისი სავენახით (1556 წ.Sd–138).

მამადედაშვილი შალვა – ძ მ ა დონდარა მამადედაშვილისა, იხ.

მამადყულაშვილი – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა ნადირა გოგაციძის მიერ პაპუა მაღალაშვილისათვის შუაველში, თელათგორის რუსაკენ, მიყიდულ მიწას (1664 წ. 1450–30/127).

მამადყული– იხ.ბაგრატოვანი კონსტანტინე,ძე ერეკლე მეფისა

მამაზასშვილი მამუკა – მ ო წ მ ე: ბერიკა აღდგომლისშვილის მიერ ქიტია ქუბასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. I. 2. Hd–2422), ასლამაზა ანბალასშვილის მიერ ქიტია ქუბასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. III.20.Hd–6345).

მამალა – დოეზში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრისას მ ი ს ი მამული ერგო ედიშერს ([1688–1703 წწ.] Hd–1636).

მამალაძე ირემა – ძეგერას მცხოვრები, ზურაბის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მამარდაშვილი – ოყურეშს მცხოვრები, ხ უ ც ე ს ი, ი გ ი გაბრიელ ცაგერელმა შესწირა ცაგერის ღმრთისმშობელს ([1658–1660 წწ.] Qd–9085 ე).

მამარდაშვილი ლომინა – ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა მათვალი. ი გ ი ძმითურთ გაბრიელ ცაგერელმა იყიდა მეფისაგან და შესწირა ხვამლის წმინდა გიორგის (1655 წ.ახლო. Qd–9085 ა).

მამარდაშვილი ლომინა – ოყურეშს მცხოვრები, მეთევზე. ი გ ი გაბრიელ ცაგერელმა შესწირა ცაგერის ღმრთისმშობელს ([1658–1660 წწ.]Qd–9085 ე).

მამარდაშვილი მათვალი – ძ მ ა ლომინა მამარდაშვილისა, იხ.

მამასახლისშვილი ხოსიტა – მ ო წ მ ე თარხან გიორგი სააკაძის მიერ პაპუნა თუხარელისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. Y. 28. Sd –63).

მამასხელაი – მესხეთს მცხოვრები გ ლ ე ხ ი, ი გ ი ალექსანდრე მეფემ შესწირა გელათის მონასტერს ([1484–1510 წწ.] 1449–1585).

მამასფერი – ე მ ა რ თ ა საკათალიკოსო გამოსაღები: სამი საკლავი, სამი ქათამი, ექვსი კოკა ღვინო, ექვსი ატარი ლომი, მეთორმეტე წელიწადს – –ძროხა და ლაშქრობა (XYI ს. II ნახ. 1448–3326).

მამაცა – ლუარსაბის ა ზ ნ ა უ რ ი შ ვ ი ლ ი, მ ი ს ი მამული მუგუთსა და მირტაშენში და ნასოფლარი ირდასუბანი წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1638 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

მამაცასშვილი||მამაცაშვილი

მამაცაშვილი – მ ი ს გ ა ნ ნასყიდი ოცდათოთხმეტი დღის მიწა რუისის მთაზე გედევან ფანიაშვილმა მიჰყიდა როჭიკა შალიკაშვილს (1664 წ. 1450– –37/245).

მამაცასშვილი – მ ი ს ი ნავენახევი ხანდაკში ბახუტა ჯავახისშვილმა უწყალობა ბერ დათუიასშვილს (1680 წ. Hd –8485).

მამაცასშვილი – ჰ ყ ა ვ ს ყ მ ა ივანე ირემაშვილი, რომელიც მოწმეა ტატიშვილების მიერ მიქელაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. ახლო. Hd –750).

მამაცაშვილი ბეჟან – ძ მ ა პაპუნა მამაცაშვილისა, იხ.

მამაცაშვილი ბეჟან – შ ვ ი ლ ი რობამ მამაცაშვილისა, იხ.

მამაცაშვილი გარსევან – 1661–1680,[1688] წწ. ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი მროველი მთავარეპისკოპოსის, ფილიპე თაქთაქისძის მიერ რობამ მამაცაშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1680 წ. XI.1450–48/22).

მამაცაშვილი გიორგი – 1672–1697 წწ. რუისელი, შ ვ ი ლ ი რობამ მამაცაშვილისა, იხ., ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: დავით||დათუნა მამაცაშვილი (1697 წ. 1450–46/82), იასე, ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ლემეტრე მამაცაშვილი, იხ., ძ მ ი ს – წ უ ლ ე ბ ი: იოთამ, რობამ (1697 წ. 1450–46/82). მ ი ჰ ყ ი დ ა ვალების გასასტუმრებლად თავის ძმას, იასეს, წილში ნარგები ბაღი და კალო,საბძელი, ჯიგრანაშვილის თხრილის გასწვრივ, ზემოთ– დიდ ნაცარვერხვამდე და ქვემოთ – იასეს ნაფუძრამდე (1697 წ. 1450–46/82).

მამაცაშვილი დავით – ძ მ ა პაპუნა მამაცაშვილისა, იხ.

მამაცაშვილი დავით (ვარ.დათუნა)– 1651–1697 წწ. რუისელი (1697 წ. 1450–46/82), მ ო უ რ ა ვ ი (1690–ანი წწ. 1448–5437), შ ვ ი ლ ი რობამ|| რობიტა მამაცაშვილისა, იხ. ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: პაპუა, იესე (1680 წ. მატ. N252, N5), შიოშ (1696 წ. 1448–5440), გიორგი (1696 წ.1448–5440, 1697 წ. 1450–46/82), შ ვ ი ლ ე ბ ი: ზაზა (1696 წ. 1448–5440, XYII ს. ბოლო მეოთხ. Hd –5760), თანდილა (XYII ს. ბოლო მეოთხ. Hd –5760). ი ყ ი დ ა: იესე კლიმიაშვილისაგან– საბარიაული მიწა, რუს ზევით და რუს ქვევით, რაც ბარიასშვილს ჰქონდა (1680 წ. XI.1. მატ. N252 N5), თევდორე რაზმიაშვილისაგან– ვაშაური მიწა, რომელიც ესაზღვრებოდა ვაშაძის ოლეს და ბეშკენაშვილის მიწას (1696 წ.II.20. 1448–5440), თავისი ყმების, თამაზა ჯიგრიაშვილისა და სეხნიაშვილებისაგან – მამული, რაშიც გადაუხადა „ცოტა ფასი“ და ამოუკვეთა „მეო-

რედ დათქვა“ (sic!) (XYII ს. ბოლო მეოთხ. Hd–5760); მ ო წ მ ე: გიორგი მამაცაშვილის მიერ თავისი ძმის, იასესათვის მიცემული ბალის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. 1450–46/82), რამაზ შედანისშვილის მიერ თევდორე რაზმაძისათვის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1690–ანი წწ. 1448–5437).

მამაცაშვილი დემეტრე – [1676]–1697 წწ. [ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი] რობამ მამაცაშვილისა, იხ., ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი გიორგი მამაცაშვილისა (1697 წ. 1450–46/82). მ ო წ მ ე გიორგი მამაცაშვილის მიერ თავისი ძმის, იესესათვის მიცემული ბალის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. 1450–46/82).

მამაცაშვილი ზაზა – შ ვ ი ლ ი დავით მამაცაშვილისა, იხ.

მამაცაშვილი ზურაბ – 1661–1680,[1688] წწ. ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი რობამ მამაცაშვილისა, იხ., მ ო წ მ ე მროველი მთავარეპისკოპოსის, ფილიპე თაქთაქისძის მიერ რობამ მამაცაშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1680 წ. XI. 1450–48/22).

მამაცაშვილი თანდილა – შ ვ ი ლ ი დავით მამაცაშვილისა, იხ.

მამაცაშვილი იესე (ვარ.იასე)– 1672–1697 წწ. რუისელი, შ ვ ი ლ ი რობამ||რობიტა მამაცაშვილისა, იხ., ჰ ყ ა ვ ს: ძ მ ე ბ ი: დავით მამაცაშვილი, იხ., გიორგი, შ ვ ი ლ ე ბ ი: იოთამ და რობამ (1697 წ. 1450–46/82). ი ყ ი დ ა თავისი ძმის, გიორგისაგან წილში ნარგები ბალი და კალო-საბძელი, რომელიც ესაზღვრებოდა: ჯიგრანაშვილის თხრილს, ზემოთ– დიდ ნაცარვერხვს და ქვემოთ– მ ი ს ი ვ ე ნაფუძარს (1697 წ. 1450–46/82).

მამაცასშვილი ივანა – გარეჯვრელი, შიოშ მაჩაბლის მეკოდისპურე ყ მ ა (1700 წ. 1448–3602).

მამაცაშვილი ივანე – რუისელი, ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი გიორგი მამაცაშვილისა. მ ო წ მ ე: გიორგი მამაცაშვილის მიერ თავისი ძმის, იასესათვის მიცემული ბალის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. 1450–46/82), თამაზ ჯიგრანაშვილის მიერ დავით მამაცაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს.ბოლო.მეოთხ. Hd–5760).

მამაცაშვილი იოთამ – შ ვ ი ლ ი იასე მამაცაშვილისა, იხ.

მამაცაშვილი პაპუნა – ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: ბეჟან, დავით. მ ა ს უწყალობა თეიმურაზ მეფემ რუისში თვალიაშვილის ნაქონი სახასო ვენახი, სასახლე და გლეხი ფარეიძე მამულით (1626 წ. 1449–1104).

მამაცაშვილი პაპუნა (ვარ.პაპუა)– 1651–1680,[1688] წწ. შ ვ ი ლ ი რობამ ||რობიტა მამაცაშვილისა, იხ., ძ მ ა დავით მამაცაშვილისა, იხ., შ ე გ დ ე – ბ უ ლ ი მ ო ფ ი ც ა რ ი, იხსენიება ნიქოზელის მიერ დავით და ელიზბარ დავითისშვილებსა და ნამორაძეებს შორის თიხრევის მამულზე ფიცის განწესების წიგნში (XYII ს. შუა ხანები. Sd–775).

მამაცაშვილი რობამ (ვარ.რობიტა)– 1651–1680,[1688] წწ. საყდრის ყ მ ა, მ ო უ რ ა ვ ი, ზემო ქართლის მ ა მ ა მ თ ა ვ ა რ ი (1672 წ. 1450–48/30); ჰ ყ ა ვ ს: ძ მ ა– შიოშ (1651 წ. 1449–1102), ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ე ბ ი: გარსევან, ზურაბ (1661 წ. 1450–46/46, [1676–1688 წწ.] 1450–48/28), შ ვ ი ლ ე ბ ი: დავით||დათუნა (1651–1680,[1688] წწ. 1449; 1105, 1102, 1450: 46/46, 48/30, 1449–1103), პაპუა||პაპუნა (1651–1680,[1688] წწ. 1449: 1102, 1105, 1450: RIIEP, 1449–1103,1450: 48/22, 48/28), იესე||იასე,შიოშ (1672–1680,[1688] წწ. 1450–48/30, 1449–1103, 1450: 48/22, 48/28), გიორგი (1672–1680,[1688] წწ. 1450–

48/30, 48/22, 48/28), ბეჟან, [ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი] დემეტრე ([1676–1688] წწ. 1450–48/28). მ ა ს უწყალობა მროველმა მთავარეპისკოპოსმა ფილიპე თაქთაქისძემ: მკვიდრი სახელო– მოურაობა და ზემო ქართლის მამამთავრობა, სარგო კი შუაზე გაუყო მ ა ს ა და მის განაყოფებს (1672 წ. XI.2.1450–48/30), მარიამ დედოფლის შუამდგომლობით– ვაშაური მამული, მასზე მსახლობელი ელიასშვილებითა და მათი საგანაყოფო ნადირას მამულით (1680 წ.XI.1450–48/22); მ ა ს დაუბრუნა [როსტომ] მეფემ სახლთუხუცეს მანუჩარ [ციციშვილის] მიერ ჩამორთმეული მ ი ს ი მკვიდრი რუისელი გლეხები: შიუკა, პაპუნა და პაატა კეჩხაძეები მამულებით (1651 წ. 1449–1102); მ ა ს მროველთან უთანხმოება მოსვლია. შაჰნავაზმა მდივან ბირთველ [თუმანიშვილის] ჩარევით ისინი შეარიგა და დაუბრუნა ადრე ნაქონი სახელო და ძველი მამულები. დაავალა ემსახურა მროველისათვის ისე, როგორც ადრე ემსახურებოდა (1661 წ.XII.5. 1450–46/46); მ ა ს განუახლა შაჰნავაზმა რუისში მკვიდრი ყმების,გოგია კერჩხაძისა და მისი ძმისა და შვილების წყალობა. უწყალობა აგრეთვე „მექუდური" მამული (1673 წ. 1449–1103); ჰ ქ ო ნ დ ა დ ა ვ ა: ციციშვილთან რუისის საყდრისათვის შეწირულ მექუდისშვილის მამულზე და მასზე მცხოვრებ კერჩხაძეზე. დავა გაარჩია როსტომ მეფემ და სადაო ყმა-მამული მ ა ს არგუნა (1658 წ.IY.21. 1449–1105), გიორგი და შიოშ საკაძეებთან– თვალიაშვილის მამულზე. მეფე გიორგიმ და ლევან ბატონიშვილმა შიოშ გლურჯიძეს წააყვანინეს მამაცაშვილები ფილიპე მროველთან, რომელმაც მათ ფიცი დაადებინა. იოსებ თბილელის წიგნის თანახმად, მამაცაშვილებს არგუნეს თორმეტი დღის მიწა მირიანაშვილებისა და თოფჩიშვილების მიწებამდე ([1676–1688 წწ.] 1450–48/28). ·

მამაცაშვილი როზამ – შ ვ ი ლ ი იასე მამაცაშვილისა, იხ.

მამაცაშვილი შიოშ – შ ვ ი ლ ი როზამ||როზიტა მამაცაშვილისა, იხ., ძ მ ა დათუნა მამაცაშვილისა, იხ.

მამახაშვილი გიორგი – ოძისის მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ მ ე არდაშელ სოლაღაშვილის მიერ ბართლომე შეშაბერიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1603 წ. 1448–5432).

მამახაშვილი მამუკა – 1672–1691 წწ. მ ო წ მ ე: ბასილა გულისაშვილის მიერ ქიტია ქუბაშვილისათვის მიცემული სავენახის ნასყიდობის წიგნისა(1672 წ. X.1.Hd–5205), ლომიტა კახისშვილის მიერ ქიტია ქუბაშვილისათვის მიცემული ნაფუძრის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ.I.12.Sd–627).

მამაჯანა – გორუმს მცხოვრები, ი გ ი მამულით ერთ წილად ერგო [თურქისტანიშვილს] (1626 წ.1450–50/81).

მამაჯანა – გორინჯუკს მცხოვრები, ი გ ი საუფროსოდ ერგო დავით [თურქისტანიშვილს] (1626 წ. 1450–50/70).

მამაჯანა – მ ო წ მ ე იესე თურქისტანიშვილის მიერ სულხან მირიმანიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1626 წ. ახლო.1450–50/69).

მამაჯანა – მ ო წ მ ე ბატატი მახარაშვილის მიერ სვეტიცხოვლის სახლთუხუცესის, რევაზ მაღალაძისათვის მიცემული ბაღის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. Qd–1342).

მამაჯანგული – გორინჯუკს მცხოვრები, ი გ ი წილში ერგო ლეონ თურქისტანიშვილს (1646 წ. III.12.1450–18/89).

მამესწარა – ბაშს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა:ერთი ურემი ღომი, ოცი კოკა ღვინო, საკლავი, ორი ქათამი, სათეთრო თევზი, სამარიობო ორი ქათამი, ხუთი კვერცხი, საჯინიბო– ოცდაათი ხელი მჴადი, ერთი ჩარექი მკედი, ტვირთი, სასახლეში მუშაობა (1578 წ. H–626).

მამესწარა: მამესწარასეული– ახალსოფელს მცხოვრები, მამესწარაულ პარტახტს ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდახუთი კოკა ღვინო, თორმეტ თეთრად ღირებული საკლავი, სამი ქათამი, ოცი კვერცხი, ხუთი თეთრი, ერთი თეთრი სხვა, ტვირთი, საყდრის, სასახლისა და ზვრის მუშაობა. თუ საყდრის ყანაში იმუშავებდა– ორი ნათხალი ღომი, თუ სხვაგან– რვა (1578 წ.H–626).

მამესწარაშვილი გიორგი – მეავას მცხოვრები, გ ლ ე ხ ი, გივი და ფარემუზ გურამიშვილების ყ მ ა. ი გ ი მამულით ნაზარალი-ხანმა სისხლში უბოძა გურამ გურამიშვილს (1694 წ. YI.4. 1448–57).

მამვერდაშვილი მამუკა – მ ო წ მ ე ესტატეს მიერ მამუკა ბახჩიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ.XII.1448–4599).

მამია – ბახვს მცხოვრები, მ ა ს და ოქროპირს :ე მ ა რ თ ა თ ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თხუთმეტი ჩითახური, ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი „ფსომიარე" ღომი, ხუთი საწყავი ღვინო, სამი პური, ოჩის სამსახური (1558 წ. H–626).

მამია – მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ მ ე მახარა როსტიაშვილის მიერ ამირან [როსტიაშვილისათვის] მიცემული·სჴვენახე მიწის ნასყიდობის წიგნისა(1634წ. 1449–2648).

მამია – ტაბახმელას მცხოვრები, ერთი კომლი, დათუნა, თამაზა და ბიძინა სოლაღაშვილებს შორის მათივე განაყოფის, ამოვარდნილი სუჯადინის მამულზე დავის გარიგების შედეგად ი გ ი დარჩა დათუნა და თამაზა სოლაღაშვილებს (1646 წ. Sd–744).

მამია – უსისტყეს მცხოვრები, ბოგანო, სამთავნელის ყ მ ა, საამილახვრის დავთრის მიხედვით, ე ვ ა ლ ე ბ ო დ ა ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448––5032).

მამიაშვილები – ტაბახმელას მცხოვრებნი, ი ს ი ნ ი ნაზარალი-ხანმა უწყალობა ასლამაზ სოლაღაშვილს. მანამდე მეფეს ი ს ი ნ ი დროებით ასლამაზის განაყოფის, ერეკლესათვის ჰქონია ნაწყალობევი (1697 წ.Sd–762).

მამიაშვილი || მამიასშვილი

მამიაშვილი – ჩერნალს მცხოვრები, ჰ ყ ა ვ დ ა ძმები. ი გ ი დიასამიძის ასულმა თამარმა შესწირა გელათის წმინდა გიორგის ეკლესიას (1584 წ. Sd–2903).

მამიაშვილი – ახალდაბელი, მ ი ს „სამუქფოდ" [თურქისტანიშვილს] გარყლობში ერთ წილად ერგო ჯოეშვილი სძუტა (1626 წ.1450–50/79).

მამიაშვილი – მ ი ს მიწამდე მიჰყიდა აბრამ ბიბიაშვილმა დავით ჯავახიშვილს ორი დღის მიწა (1694 წ. YI.12. Sd–561).

მამიაშვილი ბერი – 1690–1694 წწ. ჰ ყ ა ვ ს [ძ მ ა] გიორგი მამიაშვილი (1694 წ. Sd–561), მ ო წ მ ე: შიო კოლიაშვილის მიერ დავით ჯავახიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ.III.12.Sd–554), აბრამ ბიბიაშვილის მიერ დავით ჯავახიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1694 წ.YI.12.Sd–561).

მამიასშვილი ბერუკა – იხსენიება ყმების ნუსხაში (XYII ს. Hd–14912-ზ).

მამ[ია]შვილი გიორგი – პიტინისხევს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ხადილი და ცხენით სამსახური (1558 წ. H–626).

მამიაშვილი გიორგი – 1690–1694 წწ. ჰ ყ ა ვ ს [ძ მ ა] ბერი (1694 წ. Sd–561). მ ო წ მ ე: შიო კოლიაშვილის მიერ დავით ჯავახიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. III.12. Sd–554), აბრამ ბიბიაშვილის მიერ დავით ჯავახიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1694 წ. YI.12. Sd–561).

მამიაშვილი დავით – პიტინისხევს მცხოვრები, ჰ ყ ა ვ ს ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი: სვიმონ და დათუა. ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ერთი ლიტრა სანთელი, შინაყმობა და ცხენით სამსახური (1558 წ. H–626).

მამიაშვილი დათუა – ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი დავით მამიაშვილისა, იხ.

მამიაშვილი ნიკოლოზ– პიტინისხევს მცხოვრები, მ ა ს ა და მის შვილს ემართათ ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ხელოსნობით სამსახური, საყდრის ფინი და ხადილი (1558 წ. H–626).

მამიასშვილი პაპუა – დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე არუთინა ნოსრათაშვილის მიერ გულუა გრიგოლაშვილისათვის მიცემული სამწევრისის ვენახის გაცვლის წიგნისა (XYII ს. Sd–888).

მამიაშვილი პაპუნა – ახალდაბელი, ი გ ი როსტომ მეფემ უწყალობა პაპუნა თურქისტანიშვილს (1640 წ. 1450–10/102).

მამიაშვილი სვიმონ – ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი დავით მამიაშვილისა, იხ.

მამითური – ი გ ი ვახუშტი აბაშიძემ შესწირა კაცხის მონასტერს([1550–1570 წწ.] 1449–1583).

მამინა – ბახვს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ათი ჩითახური, სმა-ჭამა და ცხენით სამსახური (1558 წ. H–626).

მამინა – ძ მ ა მგელუასი, იხ.

მამისა – მცხეთიშვილი, მ ე ჯ ი ნ ი ბ ე თ უ ხ უ ც ე ს ი, ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ი ს წ უ ლ ი ზაქარია. მ ა ნ დავით კათალიკოსის ნებართვით, მისცა ზაქარიას „ანდერძის წიგნი“, რომლის თანახმადაც ზაქარიას ხელში გადადიოდა გაუყოფელი სახლი და მამული შემდეგი წესით: სამცხეთიშვილო წილი და საძმო–ძველი წესით; მცხეთას– სახლი და მამული, კარსანს– გლეხები: ლუინიასშვილი,სოლომონასშვილნი და მიხითარასშვილნი მათი მამულებით; ჯვარს– ესემბულასშვილი მისი მამულით; ძაგნაკორნას– შალვიასშვილი, ხუტლიასშვილი და სარუე – ახატანს– სულიაური ვენახი, სოფელი ხატისწობენი შესავლითა და გასაელით , იმ წესით, როგორითაც კათალიკოსთა და მეფეთაგან იყო ნაწყალობევი (1477 წ. Hd–1354).

მამისა – ბუეთს მ ი ს პარტახტ მამულზე მცხოვრებს ე მ ა რ თ ა საგენათლო ბეგარა: თორმეტი თეთრი, ექვსი დორა ღვინო, სამი კოდი ღომი (1621 წ. ქსძ. III. N 91).

მამისა – მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ მ ე როსტომ [შალი]კასშვილის] მიერ პაპიასათვის მიცემული სავენახე მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1657 წ. Hd–776).

მამისა – მეჰურჰლე, მ ო წ მ ე ნადირა გოგაციძის მიერ სახლთუხუცეს პაპუა მაღალაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1664 წ.

1450–30/127).

მამისა – მ ი ს ი სახლები ესაზღვრებოდა გულიფაშათ მითიჯანაშვილ პაპაჯანას მიერ შამირანათ თაყინასშვილ მამიჯანასათვის მიცემულ სახლებს (1679 წ. IX.Hd–13009).

მამისა – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა ბერიკა ტურიკაშვილის მიერ ზურაბ იმნაძისათვის მიყიდულ მიწას შუაველში (1689 წ. Qd–1480).

მამისანთ ბეროა (ვარ.ბერუა)– 1691–1696 წწ. მ ო წ მ ე: სეფიყულას მიერ იავანგულანთ ამირჯანასშვილ ზურაბასათვის მიცემული ბაღის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. Y.20.1450–47/17), აღამურაანთ ბაღდასარასშვილ გასპარას მიერ მერაბ ფუნდუასშვილისათვის მიცემული ქულბაქის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. IX.24. 1448–2946).

მამისასშვილი || მამისაშვილი

მამისაშვილი – სკრაში მცხოვრები, ი გ ი ნარიმან თეგასძის მამულით, გოშფარ და როინ ჯავახიშვილების გაყრის დროს ერგო გოშფარს ([1527 – – 1558 წწ.] Qd–605).

მამისაშვილი (ვარ.მამისასშვილი)– 1661–1676 წწ. ცხირეთს მცხოვრები, მ ო წ მ ე ნიკოლოზ აბულვარდიშვილის მიერ პაპუნა თუხარელისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. Sd–49); მ ი ს გ ა ნ ნაყიდი მიწის გვერდით პაპუნა თუხარელმა ზაქარია მეჯრისშვილისაგან იყიდა მიწა (1676 წ. I.10.Sd–60).

მამისაშვილი ბარნაბე – მ ო წ მ ე პაატა თაზიშვილის მიერ თავისი განაყოფის, ელიზბარისათვის მიცემული ვენახის გაცვლის წიგნისა (1634 წ. III . 23. 1650–25/147).

მამისაშვილი ბერი – მ ო წ მ ე მანიას მიერ რამაზა მამისიმედისშვილისათვის მიცემული სახლ-კარზე უდაობის წიგნისა (1691 წ. YII.25.1449–2684).

მამის[ა]შვილი გიორგი – მ ო წ მ ე ნონიკა აღაპიშვილის მიერ ციხოველ იმნაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1659 წ.Qd–1446).

მამის[ა]შვილი ნასყიდა – მ ი ს ი ყოფილი ყმა მამისთვალი, დიმიტრი დადიანმა შესწირა ბიჭვინთის ღმრთისმშობელს ([1660–1666 წწ.] Sd–2935).

მამისაშვილი ოჰანა – მ ო წ მ ე შანშუანთ ხოსინაშვილ არუთენას მიერ მეგრელ გიორგისათვის მიცემული დუქნის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ.III. 21. 1450–8/133).

მამისაშვილი პაატა – ძ მა ქოქე მამისაშვილისა, იხ.

მამისაშვილი ქოქე – ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: სიხარულა და პაატა. ი ს ი ნ ი, მათი ცოლ-შვილით, ბატონმა ლოლაძემ გაჰყიდა დიდი შიმშილობის დროს. შემდგომ ი ს ი ნ ი თბილელ ეპისკოპოს [ელისე] საგინაშვილს ეყმნენ.როდესაც ცოლები დაეხოცათ,თბილელმა ორივე ძმას მოახლეები უბოძა და ხელახლა დაამკვიდრა ი ს ი ნ ი. სამაგიეროდ მამისაშვილებმა თავიანთ ბატონს აღუთქვეს მეჯოგეობა (1638 წ. 1450–26/83).

მამისაშვილი სიხარულა – ძ მ ა ქოქე მამისაშვილისა, იხ.

მამისაშვილი შიო – მ ო ძ ღ ვ ა რ ი, მ ო წ მ ე იოსებ ტფილელის მიერ წინარეხელთათვის მიცემული სარწყავ რუზე უდაობის გარიგების წიგნისა ([1661–1688 წწ.] 1449–1821).

მამისაშვილი შიუკა – ცხირეთს, ცუცუბანს მცხოვრები, ი გ ი როსტომ

მეფემ უწყალობა ამოან თუხარელს (1640 წ. Hd–14436 ბ).

მამისაშვილი ხოსიტა – 1676–1696 წწ. თუხარლის ყმა, ჰქონდა დავა ცხირელ დათუა სალხინასშვილთან ვენახის გამო, რომელიც დათუას, მისივე მტკიცებით, ზურაბ სააკაძისაგან ჰქონდა ნაყიდი. საქმე გაარჩია მდივანბეგმა პაატა [ერისთავმა]. თუხარელმა წარმოადგინა თეიმურაზ, როსტომ, შაჰნავაზ და გიორგი მეფეების წყალობის წიგნები, რომელთა მიხედვითაც, ზურაბ სააკაძის ნასყიდი და უსყიდი მამულები თუხარელს ეკუთვნოდა. გამოირკვა, რომ ავთანდილ თარხნიშვილს ადრე მამისაშვილი უსამართლოდ დაუფიცებია და სალხინასშვილი გაუმტყუნებიათ. განაჩენით ვენახი ხოსიტას დარჩა (1696 წ. I.29.Sd–497); მოწმე ზაქარია მეკრიშვილის მიერ პაპუნა თუხარელისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1676 წ. I.10.Sd–60).

მამისხედა – იგი ქეენადრისში და მელეში მცხოვრებ სხვა გლეხებთან ერთად გოშფარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს ერგო როინსა და მის ბიძაშვილებს ([1527–1558 წწ.] Qd–605).

მამისხედა – ემართა ხოფის ღმრთისმშობლის ბეგარა – ოცდათხუთმეტი თეთრი ([1550 წ.] 1449–1675).

მამისხედაშვილი ბერუა – 1645–1687 წწ. ქვენა დრისში მცხოვრები, ჰყავს [სახლიკაცები]: ხახია (1645 წ. Ad–1675 ა), გოჩია (1687 წ. Ad–1675 ბ), მოწმე: ლომიტა ღორიჭედაშვილის მიერ პაპია ჭყოპიაშვილისათვის მიცემული ქალის ნასყიდობის წიგნისა (1645 წ. Ad–1675 ა), გოგილა მახვილაძის მიერ პაპია ჭყვაპიასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. Ad–1675 ბ).

მამისხედასშვილი გოჩია – [სახლიკაცი] ბერუა მამისხედაშვილისა. მოწმე გოგილა მახვილაძის მიერ პაპია ჭყვაპიასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. Ad–1675 ბ).

მამისხედაშვილი დათუნა – მოწმე ივანასა და ამბრიას შორის დავის გარიგების წიგნისა (1661 წ. Ad–1687).

მამისხედაშვილი ხახია – ქვენა დრისში მცხოვრები, [სახლიკაცი] ბერუა მამისხედაშვილისა. მოწმე ლომიტა ღორიჭედაშვილის მიერ პაპია ჭყოპიაშვილისათვის მიცემული ქალის ნასყიდობის წიგნისა (1645 წ. Ad–1675 ა).

მამისხედისშვილი ათიანა – ალექსანდრე მეფის მიერ გელათის მონასტრისათვის მიცემულ ყმა-მამულის შეწირულების წიგნში აღნიშნულია, რომ მას მოუკლავს ჭორტიძელი, გელათის მონასტრისათვის შეწირული გლეხი. ამის შემდეგ იგი სისხლის დასაურვებლად მეფეს „დაუდგა". ბაგრატ მეფემ იგი და მისი გლეხები: ცხანკილაძე, ჯიქიძე, ტყამლაძე, ინაისშვილი შესწირა გელათის მონასტერს ([1484–1510 წწ.] 1449–1585).

მამისთვალა – რცხილოვანელი, იგი მამულით ალექსანდრე მეფემ შესწირა სვეტიცხოველს (1397 წ. sic! [1476–1516 წწ.] 1449–1642).

მამისთვალა – მესხეთს მცხოვრები გლეხი, იგი ალექსანდრე მეფემ შესწირა გელათის მონასტერს ([1484–1510 წწ.] 1449–1585).

მამისთვალა – ჰყავს შვილები: ნინია, ბატა. მისმა შვილმა, ნინიამ, იონათამ ხარანიძეს მოსტაცა მოახლე. იმისთვის, რომ არ აეყარათ მკვიდრი მამულიდან, მან იონათამ ხარანიძეს შესარიგებლად მისცა გუდაური ნასყიდი ვენახი (1612 წ. 1450–49/149).

მამისთვალა – ნასყიდა მამის[ა]შვილისეული, შემდგომ წმინდა კვირიკეს

საყდრის დეკანოზის, გაბრიელ კბილიანისშვილის ყმა. დიმიტრი დადიანმა ი გ ი შესწირა ბიჭვინტის ღმრთისმშობელს ([1660–1666 წწ.] Sd–2935).

მამისთვალასშვილი|| მამისთუალასშვილი

მამისთვალ[ა]სშვილი – მ ი ს გ ა ნ ნაყიდი მიწა ჩოჩეთში მეტეხელმა პაპუნა აღნიასშვილმა მიჰყიდა ახალქალაქელ ნარიბეგ სპანდიერ[ა]სშვილს(1693წ. XII.15.Ad–1852 ა).

მამისთვალასშვილი აბრამა – შ ვ ი ლ ი ლომია მამისთვალასშვილისა,იხ.

მამისთვალასშვილი გრიგოლ – მ ო წ მ ე მამუკა მამისთვალასშვილის მიერ ხოჯა ხოჯასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1675 წ. 1450–33/19).

მამისთვალასშვილი ივანე – მ ო წ მ ე მამუკა მამისთვალასშვილის მიერ ხოჯა ხოჯასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1675წ.1450–33/19).

მამისთვალასშვილი ლომია – პ ყ ა ვ ს: ძ მ ე ბ ი: მამუკა მამისთვალას–შვილი, იხ., პაპუნა, შ ვ ი ლ ი აბრამა. მ ი ჰ ყ ი დ ა ხოჯა ხოჯასშვილს თამუკასშვილისეული ორი დღის მიწა, თავისი ძმის, პაპუნა მამისთვალასშვილის მიერ მიყიდული მიწის გვერდით (1688 წ.XII.1450–33/20).

მამისთვალასშვილი მამუკა – პ ყ ა ვ ს [ძ მ ე ბ ი]: პაპუნა და ლომია. მ ი ჰ ყ ი დ ა ხოჯა ხოჯასშვილს „თაბუკანთეული" ბაგა (1675 წ. 1450–33/19).

მამისთუალაშვილი მირიჯანა – ტბისში მცხოვრები, [ბარათაშვილების] გაყრის დროს ი გ ი ერგო გერმანოზსა და მის ძმებს: თაყას,გოსტასაბსა და ფალავანხოსროს (1523 წ. Ad–1299 ა).

მამისთვალასშვილი (ვარ.მამისთვლისშვილი) ოქროა (ვარ.ოქრუა)– 1687, 1688 წწ. [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] პეტრე მამისთვლისშვილისა. მ ო წ მ ე: მარკოზ მამისთვლისშვილის მიერ ხოჯა ხოჯასშვილისათვის მიცემული ვენახის გაცვლის წიგნისა (1687 წ. YI.5. I450–33/18), ლომია მამისთვალაშვილის მიერ ხოჯა ხოჯასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ.XII.1450–33/20), ოთანა მაისურაძის მიერ ზაზა ქარუმიძისათვის მიცემული პირობის წიგნისა ვალის გადახდის შესახებ (XYII–XYIII სს. მიჯნა. Qd–9636).

მამისთვალასშვილი პაპუნა – 1675–1688 წწ. პ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: მამისთვალასშვილი ლომია, იხ., მამისთვალასშვილი მამუკა, იხ., დ ა მ წ ე რ ი მამუკა მამისთვალასშვილის მიერ ხოჯა ხოჯასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1675 წ. 1450–33/19).

მამისთვლისშვილი ელიოზ– ძ მ ა მარკოზ მამისთვალისშვილისა, იხ.

მამისთვლისშვილი მარკოზ– პ ყ ა ვ ს ძ მ ა ელიოზ. ხოჯა ხოჯასშვილს გაუცვალა თავისი აშენებული ვენახი პედილეაურ ვენახზე, რომელიც ესაზღვრებოდა ღებრიელ და მიხელ მამისთვლისშვილის მიწებს (1687 წ.YI.5. 1450–33/18).

მამისთვლისშვილი მიხელ – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა მარკოზ მამისთვლისშვილის მიერ ხოჯა ხოჯასშვილისათვის გაცვლილ ვენახს (1687 წ. YI. 5. 1450–33/18).

მამისთვლისშვილი პეტრე – პ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ოქროა, მ ო წ მ ე მარკოზ მამისთვლისშვილის მიერ ხოჯა [ხოჯასშვილისათვის] მიცემული ვენახის გაცვლილობის წიგნისა (1687 წ. YI.5. 1450–33/18).

მამისიმედაი – მესხეთს მცხოვრები გ ლ ე ხ ი, ი გ ი ალექსანდრე მეფემ შესწირა გელათის მონასტერს ([1484–1510 წწ.] 1449–1585).

მამისიმედი – გომარეთს მცხოვრები, ი გ ი მამულით წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

მამისიმედი – დეკანოზის შ ვ ი ლ ი|| შ ვ ი ლ თ ა შ ვ ი ლ ი, ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: გიორგი (XYI ს. I მეოთხ. Hd–1552 ზ, კე), ახალბედა, დემეტრა (XYI ს. I მეოთხ. Hd–1552 ზ). მ ი ჰ ყ ი დ ა იობ ფადლაძეს: ტყე და შემოღობილი საყანე (XYI ს. I მეოთხ. Hd–1552-ზ), „ზველეული გაღმა და გამოღმა, ბაკურაძისა ადგილამდი, ძეძეულისა, ალვამდი,ზე–ბარამდი" (XYI ს. I მეოთხ. Hd–1552 კე).

მამისიმედი – სასირეთს მცხოვრები, პაატა ელიზბარისშვილისა და პაპუნა გლურჯიძის სამამულო დავის განჩინების წიგნის მიხედვით, ი გ ი ერგო პაატას (1638 წ. Qd–10128).

მამისიმედი – ბეთანიაში მცხოვრები, ი გ ი გიორგი მეფემ ღურმიშხან [ბარათაშვილ]-ფალავანხოსროსშვილის უშვილოდ გარდაცვალების შემდეგ უწყალობა პაპუნა გოსტაშაბიშვილს (1688 წ.Y.4.Qd–2025).

მამისიმედი – ნაწრეტს მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XYII ს.II ნახ.1448–5032).

მამისიმედი – უსისტყეს მცხოვრები, მესაურე, სამთავნელის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან სამ კაცს ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მამისიმედი – რეჯს მცხოვრები, დათუნი ბასილიშვილის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XYII ს.II ნახ.1448––5032).

მამისიმედი – მ ო წ მ ე სამადავლეს მიერ ანდერმან [ჩოლაყაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. II ნახ. S–3728, 164 r).

მამისიმედი– მ ო წ მ ე მამუკა მტიროდაშვილის მიერ სეხნია მიქელაშვილისათვის მიცემული წისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს.ბოლო.Hd–754).

მამისიმედი – ერთი კომლი, შ ვ ი ლ ი გარდაბმულისა. შეტანილია [ალავერდის ტაძრის] კომლების ნუსხაში (XYII ს. Ad848).

მამისიმედისშვილი რამაზა– მ ა ს მისცა გოგალას ცოლ-ყოფილმა მანიამ პირობა სახლ-კარზე უდაობის შესახებ (1691 წ.YII.25.1449–2684).

მამისხარაშვილი||მამისჴარაშვილი

[მამისხარაშვილი] ავგაროზა– გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ხატია მამისხარაშვილისა, იხ.

[მამისხარაშვილი] ბასილა – გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ხატია მამისხარაშვილისა,იხ.

მამისჴარაშვილი ესტატე – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ოთარ მამისკარაშვილისა,იხ

მამისხარაშვილი ივანე – მ ო წ მ ე ბერიკა ტატუაშვილის მიერ ნინიკა კოშაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1664 წ.1448–5377).

მამისჴარაშვილი ინდუა – მ ო წ მ ე ბერიკა ტატუნაშვილის მიერ ნონიკა კოშაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა(1664 წ.1448–5377).

[მამისხარაშვილი] მაზანა – [1600]–1669 წწ. ფიცეში მცხოვრები გ ლ ე ხ ი, გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ხატია მამისხარაშვილისა, ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი და ძმისწულები. ი გ ი შვილებითა და ძმისწულებით, გიორგი მეფემ შესწირა მანგლისის ღმრთისმშობლის ეკლესიას (1606 sic! [1556–1600 წწ.]1449–1777), შაჰნავაზმა შესწირა მანგლისის ღმრთისმშობლის ეკლესიას (1669 წ. 1449 –

—1825 ა).

მამისჭარაშვილი მახარე — [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ოთარ მამისჯარაშვილისა,იხ.

მამისჭარაშვილი ნავსაძარ — ფიცეს მცხოვრები, ჰ ყ ა ვ ს გ ა ნ ა ყ ო-ფ ი ხატია, ი გ ი , განაყოფითა და მამულით, სუიმეონ მეფემ შესწირა მანგლისის ღმრთისმშობელს (1595 წ. YIII.9.1449—1557).

მამისჭარაშვილი ოთარ — ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: ყია, პაატა, ესტატე, მახარე. მ ი ჰ ყ ი დ ა დათუნა და ელიზბარ კოშაძეებს კოშიასაგან ნასყიდი ორი დღის მიწა (1622 წ. 1449—655).

მამისჭარაშვილი ოქრუა — მ ო წ მ ე ბატატა ტატუაშვილის მიერ დათუნა კოშაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ.1448—5384).

მამისჭარაშვილი პაატა — [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ოთარ მამისჯარაშვილისა,იხ.

მამისჭარაშვილი ყია — [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ოთარ მამისჯარაშვილისა,იხ.

მამისხარაშვილი (ვარ.მამისჭარაშვილი) ხატია — 1595—1669 წწ. ფიცეში მცხოვრები, გ ლ ე ხ ი. ჰ ყ ა ვ ს გ ა ნ ა ყ ო ფ ე ბ ი: ნავსაძარ მამისჯარაშვილი, იხ., მაზანა (1606 sic! [1556—1600 წწ.] 1449—1777), ბასილა, ავგაროზა (1669 წ. 1449—1825 ა, XYII ს. ბოლო მეოთხ. 1449—1931). ი გ ი ძმისწულებითა და განაყოფით, მაზანათი, სვიმონ მეფემ საალაპედ შესწირა მანგლისის ღმრთისმშობლის ეკლესიას (1606 sic! [1578—1600 წწ.] 1449—1777), მანგლისის ეკლესიისათვის შეწირული ხ ა ტ ი ა და მისი განაყოფები, ბასილა და ავგაროზა ხელში ჩაუგდია მდივანბეგ როინ ჯავახიშვილს. შაჰნავაზმა ისინი ხელმეორედ შესწირა მანგლისის ღმრთისმშობლის ეკლესიას (1669 წ.1449—1825ა); საჯავახიანოში მანგლისის ტაძრის კუთვნილი მამულების ნუსხაში აღნიშნულია, რომ ი გ ი და მისი განაყოფები, ბასილა და ავგაროზა შაჰნავაზ მეფეს შეუწირავს (XYII ს. ბოლო მეოთხ. 1449—1931).

მამიტა — დუღუკაძენის მცხოვრები, ი გ ი ზურაბ ერისთავმა შესწირა ანანურის ეკლესიას (1623 წ. 1449—1771 ა).

მამიჯანა — ტინისხიდს მცხოვრები, ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ხიზანა და სეხნია. ი გ ი როსტომ მეფემ შესწირა სადგერის წმინდა გიორგის (1644 წ. Qd—2880).

მამიჯანა — მ ო წ მ ე: ზაქარია ოცერაშვილის მიერ სეხნია გულიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1655 წ.Ad—1049 ა), დათუნა ბეჟანისშვილის მიერ სეხნია გულიაშვილისათვის მიცემული ნაფუძრის ნასყიდობის წიგნისა (1655 წ. Ad—1049 ბ).

მამიჯანა — მ ო წ მ ე ალექსა ზაქუაშვილის მიერ ტერ-გრიგოლ სოხვაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1675 წ. Hd—6105).

მამიჯანასშვილი||მამიჯანაშვილი

მამიჯანაშვილი — ფუტრევს მცხოვრები, ი გ ი თავისი მამულით წილში ერგო დურმიშხან [ბარათაშვილს] (XYII ს. 70—80—ანი წწ. 1450—26/265).

მამიჯანასშვილი ათაბეგა — 1697—1699 წწ. მ ო წ მ ე: ხითარა [კიტა—რასშვილის]მიერ სააკა ტერ-გრიქორასშვილისათვის მიცემული გლეხების ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. YII.10.Sd—552 ბ), გორელი პაპინა დუთუსშვილის ცოლ-ყოფილის, ლალინას მიერ ფეშანგ თაყინასშვილისათვის მიცემული დედაშვილობის წიგნისა (1699 წ. YII.1. Hd—13152).

მამიჯანასშვილი ხიზანა — 1677—1692 წწ. მ ო წ მ ე: მამასახლის გუმანას მიერ სიმონგულა მამუკასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგ-

ნისა (1677 წ. YIII. Hd–5303), ესტატეს მიერ მამუკა ბახჩიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. XII. 1448–4599).

მამიჯანი ხაბა – იხსენიება მოწმედ დაწერილის ფრაგმენტში (სწძ.I.N57).

მამიჯვარისაშვილი იასე – დ ე კ ა ნ ო ზ ი, მ ო წ მ ე თანღრია ბაიდრისშვილის მიერ ბარნაბა ტფილელისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1592 წ. YI.3. 1449–1556).

მამნუხასშვილები – კარბელები, ავთანდილ ამილახორის მეკოდისპურე სახასო ყ მ ე ბ ი (1700 წ. 1448–3602).

მამოა – მ ო წ მ ე აბესალამაანთ მურადაშვილ ხოჯინას მიერ აშოთან ბატონიშვილისათვის მიცემული სახლების ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ.Y.1450–5/87).

მამოა – მ დ ი ვ ა ნ ი, დ ა ა მ ტ კ ი ც ა ვახტანგაანთ ნასყიდას მიერ პაატაბეგისათვის მიცემული თავნასყიდობხს წიგნი (1679 წ.IX.20.1450–21/9).

მამრიკისშვილები – ციხისთავისეული გ ლ ე ხ ე ბ ი. ბაგრატ მეფემ ისინი შესწირა გელათის წმინდა გიორგის მონასტერს (1545 წ.YI.12.Hd–11201).

მამრიკისშვილი – რიონს მცხოვრები, ნ ა ც ვ ა ლ ი. ი გ ი და მისი განაყოფი სამი კომლი ბაგრატ მეფემ შესწირა გელათის წმინდა გიორგის მონასტერს (1545 წ. YI.12. Hd–11201).

მამრიკისშვილი – ბუეთს მცხოვრები, ნ ა ც ვ ა ლ ი. ე მ ა რ თ ა საგენათლო ბეგარა: ოცი თეთრი, ოცი კოკა ღვინო, ერთი კოდი ღომი, ცხენით სამსახური (1621 წ. ქსძ. III. N91).

მამრიკისშვილი გრიგოლ – ბუეთს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა საგენათლო ბეგარა: ოცი თეთრი და ერთი კოდი ღომი (1621 წ. ქსძ. III. N91).

მამსაშვილი ზურაბა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] სულა მამსაშვილისა, იხ.

მამსაშვილი სულა – გ ლ ე ხ ი, ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ზურაბა. ისინი სახლეულით დავით მეფემ შესწირა ნინოწმინდას (1602 წ.1449–2635).

მამუა – და მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე ქველ [შერაზადიშვილის] მიერ თავისი განაყოფის, მამაჩა [შერაზადიშვილისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (XY–XYI სს. ქმ. N649).

მამუა – ფერსათს მცხოვრები, მ ი ს პარტახტ მამულზე მყოფს ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი თეთრის საკლავი და თორმეტი კოკა ღვინო (1578 წ.H–626).

მამუა – წყალთაშუას მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ერთი ურემი თივა, ერთი გვერდი ქერი, ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, კვერცხი, ყველი, სამარხო, პირუტყვის შენახვა, სმა-ჭამა, ურმით ბარგის ზიდვა, მეგუთს შეშის ზიდვა (1578 წ. H–626).

მამუა – [ძ მ ა] დათინასი, იხ.

მამუა – მ ი ს ფარდად ზა[ა]ლ [სააკაძეს] წილად ხვდა სამღერეთში ოთელა და თამაზა მანთიაშვილები ([1651 წ.] 1450–37/184).

მამუა – სომეხი, მ ო წ მ ე ბერუკა ქარციძის მიერ არდაშელ დეკანოზიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. Ad–1764).

მამუაშვილი იორამა – ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა ნიკოლოზ. ნიკოლოზმა და იოსებ მროველმა დაიფიცეს, რომ ი ო რ ა მ მ ა წერა არ იცოდა (XYII ს. II ნახ. Hd–9340).

მამუაშვილი ნიკოლოზ– ძმა იორამ მამუაშვილისა. დაიფიცა იოსებ მროველთან ერთად, რომ იორამმა წერა არ იცოდა (XYII ს. II ნახ.Hd –9340).

მამუკა – დაამტკიცა უცნობი პირის მიერ აუდილელთათვის მიცემული ყანის შეწირულების დაწერილი (XIY ს. H–1782.1v ფრაგმ.).

მამუკა – მცხოვრები კარშაგარს, იგი მამულით წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16.1450–11/112).

მამუკა – მოწმე გიორგი მეფის მიერ ხახულის ღმრთისმშობლისათვის მიცემული ყმა-მამულის შეწირულების წიგნისა ([1565–1685 წწ.]Qd–9501 ბ).

მამუკა – ზოელელი, მოწმე ნადირა ტაველისშვილის მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYI–XYII სს. მიჯნა. Hd–1359 ფრაგმ.).

მამუკა – ქინძათს მცხოვრები, მრაჰველი, ერთი კომლი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის კომლთა ნუსხაში (XYII ს. დამდ. Qd–7014).

მამუკა – კაკელაში მცხოვრები, გლეხი, იგი თეიმურაზ მეფემ შესწირა ალავერდს თავისი მეუღლის, ანას სააღაპედ (1612 წ. Y.10. 1448–5017).

მამუკა– თეიმურაზ მეფის მიერ 1626 წელს პატმოსის იოანე მახარებლის ეკლესიისათვის ბოძებულ შეწირულების წიგნის მინაწერში აღნიშნულია,რომ თუ კი იოანე მახარებლის ეკლესიას ვინმე ძანაშვილზე შეეცილებოდა, მაშინ სანაცვლოდ მამუკასა და პაპიას მისცემდა (1628 წ.1449–221).

მამუკა – ყაია, ბაადურ და პაპუნა [ციციშვილებს] შორის სამწევრისულ მამულებზე დავის გარიგების წიგნის მიხედვით, მასა და ოვათელაშვილს ეკუთვნოდათ გაუყოფელი მიწა, რომელიც პაპუნას კაცებმა გამოიფიცეს ([1633–1658 წწ.] 1449–1055).

მამუკა – მოწმე შავერდა ივანგულისშვილის მიერ მახარე თეთრაძისათვის მიცემული ნავენახევის ნასყიდობის წიგნისა (1643 წ.IY.5.1450–7/110).

მამუკა – შუყელში მისგან ნასყიდი დათუკა ლომსაბერიძე და მისი შვილი გოჩია ზაქარია ქვარიანმა შესწირა ხახულის ღმრთისმშობელს (1644 წ. YI.5. ქმ. N 139).

მამუკა – მოწმე გულიფაშაანთ ხუდადაშვილ ზურაბას მიერ ჩითახაანთ მირეელასშვილ ფარსადანისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა(1646წ. IY.9. 1450–57/5).

მამუკა – საყდროვანი მესტუმრე, ჰყავს ძმა ნაცვალი ოთია. არსენ ალავერდელსა და ავთანდილ ქანდარიშვილს შორის სადაო საქმის გარჩევისას მას დაუფიცებია, რომ ხარება და ლომიტა აზ[ა]ურები ზურაბ ერისთავის მიერ იყო შეწირული ალავერდისათვის. მოწმე ავთანდილ ქანდარიშვილის მიერ ამბა-ალავერდელ არსენ ავალიშვილისათვის მიცემული ყმების შეწირულების წიგნისა ([1648–1651 წწ.] 1449–1853).

მამუკა – რეხას მცხოვრები, სიძე დათუასი. იგი ბუღნიაური სახლკარით ერგო დავით ქარსიძეს (1651 წ. 1450–29/59).

მამუკა – იგი და რევაზი ანდერმან [ჩოლაყაშვილს] შაჰაბასის დროს „უშოვია". ამ ყმებზე ანდერმანს კახელები ედავებოდნენ. ბოქაულთუხუცეს ედიშერისა და ბაინდურის გადაწყვეტილებით, ისინი ისევ ანდერმანს დაუტოვეს (1656 წ. Y.1.1450–26/78).

მამუკა – შვილი გოგიასი, იხ.

მამუკა – მოწმე ელენე-ხანუმის მიერ შერმაზან სულოაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1658 წ. 1448–2341).

მამუკა — ციცი [ციციშვილის] ყმების ნუსხის მიხედვით, მ ა ს აფნისში ჰყავდა სამი კომლი, ბუედურეთში — ერთი კომლი ყმა ([1658—1675 წწ.] Hd — —14534 ა).

მამუკა — ციცი [ციციშვილის] ყმების ნუსხის მიხედვით, მ ა ს ყრისისხევში ჰყავდა ხუთი კომლი ყმა, მიწობსა და თხილნარში— ორი ([1658—1675 წწ.] Hd —14534 ა).

მამუკა — ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ივანე და ბეჟანა. ი ყ ი დ ა დურმიშა დაუთაშვილისაგან ერთი ოთახი და ოთახის წინ სახლის ადგილი , სიგრძით ექვსი მხარი და სიგანით— ხუთი (1659 წ. IY.15. 1448—1087).

მამუკა — ხ ო ჯ ა, ბადურ [მაჩაბლის] არზაში მეფისადმი აღნიშნულია,რომ მ ა ს ბაადურმა მიართვა წიგნის დასაბეჭდად ერთი კარგი ნაქსოვი და ერთი მარჩილი ([1660—1676 წწ.] Qd —8670).

მამუკა — მეფის შ ა თ ი რ ი, მ ო წ მ ე გიგი აბაშიძის მიერ სარდალ ქეელ წერეთლისათვის მიცემული ყმობის შესახებ პირობის წიგნისა ([1661— —1663 წწ.] Hd —9853).

მამუკა — მაღრანის ნ ა ც ვ ა ლ ი, ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: სულხან,გიუნა, შერმაზან, ესტატე, რუსი, ბიძინა. მ ა ს უწყალობა ერეკლე მეფემ მაღრანში, ფუტაანთ უბანში, ოთხი კომლი კაცი მამულით, იქვე—ტიმოთესშვილები და ერთი კომლი ზაქუტასშვილები მამულებით (1662 წ.1448—581).

მამუკა — [ნიჩბისში] მცხოვრები, თევდორა მირანაშვილმა ზაზა ფანასკერტელ-ციციშვილს მიჰყიდა ორი დღის მიწა, რომელიც ესაზღვრებოდა მ ა მ უ კ ასა გ ა ნ ზაზას მიერ ნასყიდ მიწას (1669 წ. Hd —6562).

მამუკა — მ ი ს ი და ხუცესის ნასყიდი მიწები ესაზღვრებოდა მაზიტა იმარასშვილის მიერ ელიზბარ თუმანიშვილისათვის მიყიდულ მიწას ვარდოვანაში (1670 წ.I.15.1450—10/159).

მამუკა — ხელთუბნისაკენ, მ ი ს ნასყიდ მიწამდე მიჰყიდა რეხელმა პაპიამ მიწა მანუჩარ თუმანიშვილს (1670 წ. III.5.Sd —35).

მამუკა — ბ ო ქ ა უ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი, მ ო წ მ ე ამბაალავერდელი გრიგოლის მიერ ბოდბელი კირილესათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1670 წ. 1448—636).

მამუკა — დ ა მ წ ე რ ი მაზიტა უგუნურიშვილის მიერ პაპუა [მაღალაძისათვის] მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1674 წ.XII.15.Ad —1631).

მამუკა — მ ი ს მიერ ხახანასათვის მიცემული მიწა ესაზღვრებოდა ენდრონიკაანთ ელიზბარის მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიყიდულ მიწას (1675 წ. YII.1. Sd —6).

მამუკა — მ ე წ ი ს ქ ვ ი ლ ე, 1676—[1688] წწ. ი გ ი ცოლ-შვილითა და წისქვილით ერგო დურმიშხან ფალავანხოსროშვილს (1676 წ.IX.5.Hd —2 104). ი გ ი ცოლ-შვილით და მოძღვრისშვილის წისქვილთან ნასყიდი ბალი პაპუნა გოსტაშაბიშვილმა გაუცვალა დურმიშხან ფალავანხოსროსშვილს ტბისში პაპუნა და სიყმია ტუხიაშვილებზე, გრძელში— გერგაძის ხოდაბუნზე და ანდრიას საფიჩხულეზე (1688 წ.ახლო. Hd —2017).

მამუკა — ქალაქს მ ი ს ი ნაქონი სასახლე, რომელსაც გვერდით ეკვროდა დათუნასა და შიოშ ზედგენიძის სასახლეები, გიორგი მეფემ უწყალობა ჯვარის მამას, მონასტრის ბერთათვის სადგომად [თბილისში] (1678 წ. XII.6.1449—544).

მამუკა — ძ მ ა ძამუკასი, იხ.

მამუკა — შ ვ ი ლ ი მარიამისა, იხ.

მამუკა — ფ ა რ ე შ ი, მამა დათუნასი, იხ.

მამუკა — „ბუში“, მ ა შ ვ ა ლ ი და მ ო წ მ ე გიორგი იაშვილის მიერ ქაიხოსრო წერეთლისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა(1680წ. ახლო.Hd—2239).

მამუკა — მეგრელი, მ ო წ მ ე თამაზ ქერთარეჭელასშვილის მიერ შერმაზან ხაშარიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ.1448—8779).

მამუკა — აელაბრელი, მეჰურჰლე, მ ო წ მ ე ტოტოათ ბაინდურასშვილ ბეროას მიერ ქალაქის მოურავის, [მანუჩარისათვის] მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ.XII.1. Hd—13696).

მამუკა — სამწევრელი, ნასყიდა მეხრისშვილის ბატონის მ ს ა ხ უ რ ი , მ ო წ მ ე ნასყიდა მეხრისშვილის მიერ შერმაზან ხაშარაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1685 წ.1449—996—1).

მამუკა — ქიტუნა მახარაშვილმა ურდუკარელ ვარდაპეტა ხეჩატურაშვილს მიჰყიდა სახლი ვანქისუბანში. გაყიდული სახლის დერეფანში მ ა მ უ კ ა ს კარი „გაუღია“, რომელიც უნდა ამოექოლათ (1687 წ.YIII.15.1448—4211).

მამუკა — შ ვ ი ლ ი ნასყიდასი,იხ.

მამუკა — ბეთენიას მცხოვრები, ერთი კომლი, უშვილოდ გარდასული დურმიშხან [ბარათაშვილ-ფალავანხოსროშვილის] ნაქონი. ი გ ი ძმისწულებითა და მამულით გიორგი მეფემ უწყალობა ბარათა ფალავანხოსროსშვილ-ბარათაშვილს (1688 წ.Y.3.Qd—9815).

მამუკა — ქვათეთრს მცხოვრები, ი გ ი მამულით წილად ხვდა დურმიშხან [ბარათაშვილ-ფალავანხოსროშვილს] (XYII ს.70—80—ანი წწ. 1450—26/265);დურმიშხან [ბარათაშვილ]-ფალავანხოსროსშვილის გარდაცვალების შემდეგ ი გ ი გიორგი მეფემ უბოძა პაპუნა გოსტაშაბიშვილს (1688 წ.Y.4.Qd—2025).

მამუკა — მცოვრეთში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი ზაქარას ნასახლარით ერგო ედიშერს ([1688—1703 წწ.] Hd—1636).

მამუკა — ბ ო ქ ა უ ლ ი ხორაშან დედოფლისა, მოხსენებულია სამეფო კარის მსახურთა სიაში ([1688—1703 წწ.] Ad—763).

მამუკა — ხ ო ჯ ა ერეკლე მეფის დედისა. მოხსენებულია სამეფო კარის მსახურთა სიაში ([1688—1703 წწ.] Ad—763).

მამუკა — [1688]—[1700] წწ. მ ი ს ი მიწა კოდმანში წილში ერგო არდაშელ [ზუმბულიძეს] ([1688—1700 წწ.] 1450—31/143), მ ი ს ი სამოსახლოს წინ მდებარე კალო-საბძელი წილად ხვდა არდაშელ [ზუმბულიძეს] ([1695—1697წწ.] 1450—31/132), გიორგი [ზუმბულიძეს] წილად ხვდა მ ი ს ი სახლ-კარი და მამული, არდაშელ [ზუმბულიძეს] კი— მ ა მ უ კ ა ს სამოსახლოს წინ მდებარე კალო-საბძელი და მ ი ს ი ნაქონი მიწა კოდმანში ([1695—1697 წწ.] 1450—31/142), ადგილი, სადაც მ ა მ უ კ ა ესახლა და კალო-საბძელი წილად ხვდა იესე ზუმბულიძეს (XYII ს. II ნახ. 1450—31/154).

მამუკა — ძ მ ა ესტატესი, იხ.

მამუკა — მ ო წ მ ე სეხნია საგინაშვილის მიერ ვარდუა მარქარაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ.II. Hd—5151).

მამუკა — მ ო წ მ ე ხოსიტასა და მაშენიას მიერ თამაზისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ.YI.Hd—5266).

მამუკა — მ ი ს ი სახლი გაიყვეს [შანშიაშვილებმა]: ელიზბარაშვილმა ნაზარამ და დოლმაზაშვილმა (1696 წ.Y.1.Hd–9370).

მამუკა — მ ი ს კედლამდე მიჰყიდა ნეფესაანთ მამიჯანასშვილმა ზაქარიამ ციხისძირში სასახლე ამირალაანთ დავითასშვილ გაბრიელას (1698 წ.IX.1449––964).

მამუკა — ხ უ ც ე ს ი, ჯვრის ხატის ყ მ ა, ერთი კომლი (XYII ს.90–ანი წწ. Hd–14912 ბ).

მამუკა — დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე თამაზა ციციშვილის მიერ დათუნა ქრისტესიასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. Y. 1. 1448–4307 ა).

მამუკა — გორელი, მ ო წ მ ე მოქალაქე ხუდინა შაზინაშვილის მიერ სვეანის ანაპატისა და მოღნისის საყდრის წინამძღვარ-ეპისკოპოსის, მესროპ ვარდაპეტისათვის მიცემული დუქნის გირავნობის წიგნისა (1700 წ.1450–21/103).

მამუკა — მ ა ნ დაიხსნა საქონელი, რომელიც სასამართლოს განაჩენით გიორგის გარსევან სამალანიშვილისათვის მიაცემინეს (XYII ს.II ნახ.1450–29/142).

მამუკა — შ ვ ი ლ ი გოგალისა, იხ.

მამუკა — ტკოცას მცხოვრები, ბოგანო, მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს.II ნახ. Qd–7018).

მამუკა — ჰ ყ ა ვ ს სამი მოლაშქრე ვაჟი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd–7017).

მამუკა — მეტაბლე, მ ო წ მ ე მარკოზ გულჯვარასშვილის მიერ თავისი ასულის, თამარისა და სიძისათვის გაჩენილი საალაპე წიგნისა (XYII ს.II ნახ. Ad–1871).

მამუკა — ჰალას მცხოვრები, მ ე ბ ა ლ ე, ამილახვრის ყ მ ა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა ლაშქრობა (XYII ს.II ნახ.1448–5032).

მამუკა — საშვებს მცხოვრები, ლიპარიტისშვილის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მამუკა — საშვებს მცხოვრები, ლიპარიტისშვილის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს.II ნახ.1448–5032).

მამუკა — მეჯურისჴევს მცხოვრები, ერთი კომლი, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ.1448–5032).

მამუკა — ბოლს მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით ევალებოდა ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ.1448–5032).

მამუკა — კოდისწყაროს მცხოვრები, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XYII ს,II ნახ.1448–5032).

მამუკა — მ ი ს ი ყმა იყო ხურვალეთში მცხოვრები ბერიკა ჩაჩპარაშვილი, იხ.

მამუკა — ს[ა]ვანელი, მ ო წ მ ე პაატა აბაშიძის მიერ მდივან გივი [თუმანიშვილისათვის]მიცემული წიგნისა ყმების დათმობის თაობაზე (XYII ს. IY მეოთხ. 1450–4/180).

მამუკა — მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი გორასპ ფავნელიშვილის მიერ ბერ ვახტანგაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII–XYIIIსს. მიჯნა. 1448–1129).

მამუკა – ქვენაფლავს მცხოვრები, მოხსენიებულია ყმების ნუსხაში(XYII – –XYIII სს. მიჯნა. Hd –819).

მამუკაანი||მამუკიანთ

მამუკაანი – მ ა თ მიწამდე მიჰყიდა ყორღანაანთ რევაზასშვილმა პაპამ ოქუაანთ არაქელასშვილ ბეჲუას ხუთი დღის მიწა (1696 წ.YI.1.1450–8/75).

მამუკიანთ – მ ა თ მიწამდე მიჰყიდა შერმაზან აბაზაშვილმა ბერუა ავთანდილასშვილს თავისი მკვიდრი ყმის არაქელაშვილის ოთხი დღის მიწა თავთავგვერდში (1690–ანი წწ. 1450–16/102).

მამუკასშვილი||მამუკაშვილი

მამუკაშვილი – ქალაქს მცხოვრები, ერთი კომლი, მ ი ს ი წყალობა შაჰნავაზმა განუახლა ეინალ მირიმანაშვილს (1661 წ.XII.27.1449–564).

მამუკასშვილი – 1670–1680 წწ. მ ი ს ი ნავენახევი და მ ი ს მიერ ლიპუაშვილთან გაცვლილი დღენახევრის მიწა და ნაფუძარი [ხანდაკში] [ბახუტა] ჯავახიშვილმა უწყალობა: თავის ყმებს– ბერ და გიორგი [დათვიასშვილებს] (1670 წ. სს. II. N67), ბერ დათვიასშვილს (1680 წ. Hd –8485).

მამუკაშვილი – მ ი ს ი სანახირე გზა ესაზღვრებოდა ესტატე თუმანიშვილის მიერ თავისი განაყოფის, ზურაბისათვის მიყიდულ მამულს (1675 წ.XI. 10. Ad –994).

მამუკაშვილი – მ ი ს ი წყალობა გიორგი მეფემ განუახლა იბაშერ [შალიკაშვილს] (1682 წ.Y.25.1450–35/137).

მამუკასშვილი – წყნეთში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრისას ი გ ი მამულით ერგო პაპუნას ([1688–1703 წწ.] Hd –1636).

მამუკაშვილი– მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა ნაზარა ხატოაშვილის მიერ ბეროა დაიარასშვილისათვის მიყიდულ მიწას (1692 წ.II.1450–53/209).

მამუკაშვილი (ვარ.მამუკასშვილი)– 1693–1696,[1703] წწ. ვარაზა გერმანოზიშვილის მკვიდრი, ამოვარდნილი [ყ მ ა] (1693 წ.1450–16/106). ვარაზა გერმანოზიშვილმა მიჰყიდა: მ ი ს ი მიწა ბერუა ყორღანაშვილს (1693 წ. YII. 24. 1450–16/106), მ ი ს ი ორი დღის მიწა გიორგის კალო-საბძელთან– ოქუაანთ არაქელასშვილ ბეჲუას (1696 წ. YI.12.1450–8/79); ვარაზა გერმანოზიშვილმა გაყიდა („დახარჯა") ყორღანაშვილების ყმები, რის საზღაურადაც ყორღანაშვილებს სხვა მამულთან ერთად მისცა მ ა მ უ კ ა შ ვ ი ლ ი ს სასახლე და ერთი დღის მიწა ([1695–1703 წწ.] 1450–16/126).

მამუკასშვილი – მ ი ს ი [მიწის] საზღვრამდე მიჰყიდა მიწა ნოსტელმა ზაზა ვეფხიასშვილმა თამაზ დათვიასშვილს (1697 წ.YI.15.Hd –8577).

მამუკასშვილი – საბუზარაში მ ი ს ი მამული ეკუთვნოდა [ბარათაშვილს] (XYII ს.ბოლო. 1450–33/286).

მამუკაშვილი ბერია – მ ო წ მ ე ელიზბარ ზუნბადაშვილის მიერ ქაიხოსროვ ყორღანაშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1668 წ. I. 15. 1450–1/100).

მამუკაშვილი ბერუკა – ვეძელი, მ ო წ მ ე მეხარანთ იოვანესშვილ გიორგის მიერ ხუციანთ მარკოზაშვილ იოვანესათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. IY.27.Sd –64).

მამუკასშვილი გიორგი – მ ო წ მ ე თარხან გიორგი სააკაძის მიერ პაპუნა თუხარელისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ.Y.28. Sd – –63).

მამუკაშვილი გიორგი – კავთისხევს მცხოვრები, ი გ ი გაათარხნა გიორგი მეფემ (1679 წ.Hd–1968).

მამუკაშვილი გოდერძა – ენაგეთში მცხოვრები, [ბარათაშვილის] ყ მ ა (XYII ს.ბოლო. 1450–33/286).

მამუკასშვილი გოზალა – ვაშლოვნელი, ი გ ი, მირია მამუკასშვილი და ფირყუაული მამული ზაალ ერისთავმა უწყალობა ალავერდა საფარაშვილს(XYII ს. შუა ხანები. 1450–28/29).

მამუკასშვილი დათუნა – შ ვ ი ლ ი სიმონგულა მამუკასშვილისა,იხ.

[მამუკაშვილი] ეჯუბა – მ ო წ მ ე ელიზბარ ზუნბადაშვილის მიერ ქაიხოსროვ ყორღანაშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1668წ.I. 15. 1450–1/100).

მამუკასშვილი ზურაბა – კარალეთში მცხოვრები, ქაიხოსრო ციციშვილის მ ე კ ო დ ი ს პ უ რ ე ყ მ ა (1700 წ.X.8. 1448–3602).

მამუკასშვილი თამაზა – მ ო წ მ ე შერძაზახ აბაზასშვილ-ყორღანაშვილის მიერ იარალისშვილ-შიოშისშვილ ყორღანასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ.X.22.1450–16/164).

მამუკაშვილი იასე – შაბიანში მცხოვრები, ერთი კომლი, შეტანილია სვეტიცხოვლის კუთვნილ ყმათა ნუსხაში (1689 წ. 1449–1792).

მამუკასშვილი მამუკა – შ ვ ი ლ ი შიო მამუკასშვილისა, იხ.

მამუკაშვილი მარქარა – ენაგელი (1647 წ.1450–16/158), მ ო წ მ ე: გულისა მოლოდინაშვილის მიერ ბანდია ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1647 წ.IX.10.1450–16/158), ხოსიტა მღებრიშვილის მიერ ბაინდურ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. I ნახ. 1550–17/34), სულხან ფარაჯანაშვილის მიერ ბაინდურა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს.I ნახ.1450–19/16).

მამუკასშვილი მირია – ვაშლოვნელი, ი გ ი, გოზალა მამუკასშვილი და ფირყუაული მამული ზაალ ერისთავმა უწყალობა ალავერდა საფარაშვილს (XYII ს. შუახ. 1450–28/19).

მამუკასშვილი საქია – ვარაზა გერმანოზიშვილმა შერმაზან ყორღანაშვილს „დაუხარჯა" მისი მკვიდრი ბიჭები, რის „სამუქფოდ" ენაგეთში მისცა ზვარი. შემდგომ ზვარი ისევ გამოართვა და მისცა ს ა ქ ი ა მ ა მ უ კ ა ს- შ ვ ი ლ ი ს და ბერუა სოზიაშვილის ვენახი (1696 წ.III.15.1450–16/92).

მამუკასშვილი სიმონგულ (ვარ.სიმონგულა)– 1676, 1677 წწ. ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ხოსიტა (1676 წ.Hd–5304, 1677 წ.Hd–5303), დათუნა (1677 წ. Hd–5303), ი ყ ი დ ა: პაპინა ბასტამასშვილისაგან ლიახვის გაღმა მდებარე მიწა ლალასშვილის მიწამდე (1676 წ.I.Hd–5304), მამასახლის გემანასაგან სახნავი მიწა, რომელიც ესაზღვრებოდა: ამირალაშვილის და თავისსავე მიწებს, წისქვილის რუსა და გემანას განაყოფის, პაპუნას მიწას (1677 წ.YIII.Hd–5303).

მამუკასშვილი შიო – ჩხიკვთელი, ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ი მამუკა. ი გ ი შვილითურთ ზაზა საგინასშვილმა მიჰყიდა მანგლელ ეპისკოპოსს, ნიკოლოზ გოსტაშაბისშვილს. როცა ი გ ი გარდაიცვალა, ზაზამ მისცა ნიკოლოზ გოსტაშაბისშვილს მ ი ს ი ცოლ-შვილიც (1699 წ. Hd–2250).

მამუკასშვილი ხოსიტა – შ ვ ი ლ ი სიმონგულ მამუკასშვილისა, იხ.

მამუკელა – შოშიტა ერისთავის ყ მ ა, ჰ ყ ა ვ ს [ძ მ ე ბ ი]: გოგიელა, აღდგომელა, ნიკოლოზა. მ ა ს შოშიტა ერისთავმა უწყალობა მიწა,რომელიც ესაზღვრებოდა ტოგონიძის მამულს ([1641–1661 წწ.] 1448–5765).

მამუკელასშვილი – მ ი ს მიწამდე მიჰყიდა ოლულა ხუცისშვილმა ოთარ ყორღანაშვილს თავთასწვერზე დათუნა სურამიშვილისეული მიწა (1687 წ. Y. 1. 1450–16/165).

მამული – ა ზ ნ ა უ რ ი შ ვ ი ლ ი, ი გ ი მამულით წილად ხვდა გერმანოზ [ბარათაშვილსა] და მის ძმებს: თაყას, გოსტასაბს და ფალავანხოსროს (1523 წ.Ad–1299 ა).

მამული – ხოვლეს მცხოვრები, ი გ ი გოშფარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს ერგო როინს ([1527–1558 წწ.] Qd–605).

მამული – კრეფას მცხოვრები, ი გ ი მამულით წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16.1450–11/112).

მამული – საბუვეს მცხოვრები, შალვა [მაყაშვილისეული] ყ მ ა. ი გ ი უბოძა თეიმურაზ ბატონიშვილმა: მაქსიმე ბოდბელს (1568 წ.1448–2384), ლეონ მეფემ – მაქსიმე ბოდბელს (1568 წ. 1450–32/306).

მამული – დარბაზში მცხოვრები, ი გ ი მამულით წილად ხვდა: მანუჩარ და ჯიმშიტა თუმანიშვილებს (1656 წ.ახლო. Hd–14665), მანუჩარ [თუმანიშვილს] (1656 წ.Hd–11710).

მამული – ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ხიზანასი, იხ.

მამული – ნაწრეტის მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ მ ე დარისპან მიღრიჯანაშვილის მიერ ავთანდილ ჩიკოიძისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ.II.20.1450–35/164).

მამული – მ ი ს ი ნაქონი ვენახი რეხაში და სახლი კალოიანად აბდულა [თუმანიშვილმა] ვალში მისცა ჯიმშიტა [თუმანიშვილს] (1664 წ.YI.12. Hd–11032).

მამული – მ ო წ მ ე შანშე [ერისთავის] მიერ ბოქაულთუხუცეს ქაიხოსრო [რატიშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1666 წ. 1448–4150).

მამული – შ ვ ი ლ ი თამაზასი, იხ.

მამული – ვერხვანალას მცხოვრები, მ ი ს საკომლოზე დავა ჰქონდათ პაპუა, გუგუნა და ვარაზა გერმანოზიშვილებს. დავის გადაწყვეტილებით,იგი სამად უნდა გაეყოთ ([1688–1703 წწ.] Sd–577 ა).

მამული – პ ა პ ა ესტატესი, იხ.

მამული – კასპს მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან სამ კაცს ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მამული – ახრისს მცხოვრები, საამილახვროს დავთრის მიხედვით ევალებოდა ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მამული – კუარხითს მცხოვრები, ბოგანო, ბეჟიტას ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ.1448–5032).

მამული – მ ი ს ნაცვლად მოურავსა და ზურაბ [სააკაძეს] წილად ხვდა

ახალქალაქს მცხოვრები გოგინა ჩაფრიშვილი მისი ქონებით (XYII ს.ბოლო მეოთხ.Hd –12 089).

მამულა – გზირი, ერთი კომლი, მოხსენიებულია საკომლოების ნუსხაში (XYII ს. ბოლო. 1449–1794 ბ).

მამულა – ერთი კომლი, მოხსენიებულია საკომლოების ნუსხაში (XYII ს. ბოლო. 1449–1794 ბ).

მამულაიშვილი გიორგი – ციხისთავი, ჰყავს [სახლიკაცები]: ნიკოლოზ, პაატა. სახელოდ ჰქონია გურიანთა. მას უჩიოდნენ ნაკაშიძეები: გურიელი როცა გაუბატონებიათ, ერისთავს [მამუკა ნაკაშიძისთვის] შეუთვლია – ფაშის და მეფის გაბატონებული ეს არის და ეახელიო. [მამუკას] ფიცი მიუცია ერისთავისათვის. მისი რჩევით, მომჩივნის ბიძა და ლევან[გურიელი] მამუკა ნაკაშიძეს მაკვანეთში თავს დასხმიან. მამუკა თვითონ კი გადარჩენილა, მაგრამ თავდასხმისას დაუკარგავს: თეთრი, საქონელი, ბარგი და თერთმეტი ტყვე. გიორგი მამულაიშვილი თავის მხრივ ნაკაშიძეს უჩიოდა: მამაშენი ბეჟანი ჰყოიდელს გამოუძღვა და კაცები „დამიკარვაო". ამის გამო ნაკაშიძეს შვიდი სული ქენტრეჯა და მისი განაყოფი ხუთი ტყვე მკერვალი მიუცია გიორგისათვის. ნაკაშიძის ბებიას, ყენიას ქალს, მიუბარებია მისთვის მამუკასთან შეზრდილი ბიჭი ბუჰულაი, რომელიც მას გიორგიბეგ ცინცაძისათვის მიუცია. შემდგომ ეს ბიჭი გაუყიდიათ. ბახუტა ნაკაიძე ნაკაშიძეების კაცი იყო. მისი გარდაცვალების შემდეგ გიორგის ბახუტას ცოლი თავისი კაცისათვის, გაბრიელა ბუშისათვის მიუთხოვებია და ობოლიც გაუტანებია. ნაკაშიძეები მას ბახუტას ობოლს თხოვდნენ. ნიკოლოზ მამულაიშვილი, ხუცისშვილი და ნაკაშიძეების კაცი, იესე აბაშიძე, „ძმანები" ყოფილან. აბაშიძეს ქალიშვილი მიუბარებია ნიკოლოზისათვის, რომელიც მას და პაატა მამულაიშვილს გაუყიდიათ. ამას გარდა, ნიკოლოზ მამულაიშვილსვე წაუყვანია ნაკაშიძის მოჯალაბის ჩიტაიშვილის ქალი. მამულაიშვილს, რომელიც ციხისთავი იყო და გურიანთა სახელოდ ეკუთვნოდა, ხუცეს მუჯირისათვის ნაკაშიძის ბებიისა და ბაბუის საფლავები მოუთხრევინებია. მამუკა ნაკაშიძეს პაატა მამულაიშვილისათვის მიუბარებია იესე და გაბრიელა დოლიძეები. პაატას იესესათვის ცოლ-შვილი გაუყიდია, ხოლო გაბრიელასათვის ქალიშვილი. მასვე წაუყვანია მათი თორმეტი ხარი და ძროხა. იესელა კვლავ მამუკასთან მისულა. პაატა და ნიკოლოვაზა მამულაიშვილებს იესელასათვის ურჩევიათ მამეკა მოკალი და ცოლ-შვილს დაგიხსნითო. შემდგომ ნაკაშიძეებს იესელა დოლიძე ისევ პაატასათვის მიუბარებიათ, რომელსაც გამხელის შიშით იესელა მოუკლავს. გიორგი თავმდებად დადგომია ნაკაშიძის მოღალატე ანთელიძეს, რომელიც შემდგომ ნაკაშიძისაგან მაჰუტაძესთან წასულა. მას ნაკაშიძისათვის ორი კაცის: გალუგრეს და ბახუტაის კაცის, სარიშვილის ცოლები გაუყიდია. ამას გარდა, მამულაიშვილს ჰყოლია მიბარებული ანთელიძის შვილი, რომელიც მას ნაკაშიძეებისათვის დაუკარგავს ([1689–1707 წწ.] Hd –10345).

მამულაიშვილი ნიკოლოზ– [სახლიკაცი] გიორგი მამულაიშვილისა, იხ.

მამულაიშვილი პაატა – [სახლიკაცი] გიორგი მამულაიშვილისა, იხ.

მამულაშვილები – ზერტში მცხოვრებნი, ნაზარალი-ხანმა დაუმტკიცა მა-

თ ი წყალობა ამილბარ მაღალაშვილს (1700 წ.YII.29.Ad –1590).

მამულასშვილი||მამულაშვილი

მამულასშვილი – მელქისედეკ გენათელმა უბოძა ივანე [ცირილ]აძეს მ ა მ უ ლ ა ს შ ვ ი ლ ი ს ე უ ლ ი მამული, სანაცვლოდ კი გამოართვა ნიშნიანისშვილის მამული ([1548 წ.] Hd – 1573).

მამულასშვილი – ახრისში მცხოვრები, ფეშანგ ყანჩიელის მ ე კ ო დ ი ს პ უ რ ე ყ მ ა (1700 წ. 1700 წ.I.1. 1448–3602).

მამულაშვილი არუთინა – მ ო წ მ ე შანშეანთ ხოსინაშვილ არუთინას მიერ დავით ქადაგიშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ.Y. 1448–5392).

მამულაშვილი ბერუა– მ ო წ მ ე ზაქუმაანთ ნაზაქუმას მიერ ზალინა ხოსროვაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. I.24.1450–48/129).

მამულაშვილი გიორგი – 1680, 1681 წწ. მ ო წ მ ე: მაზიტა იმარასშვილის მიერ ასატურა ბეჟანისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ.XII.15. 1450–49/112), ქიტესა პატატისშვილის მიერ ასატურ ბეჟანისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ.III.1. 1450–49/114).

მამულაშვილი დემეტრე – ერთი კომლი, შეტანილია [ალავერდის ტაძრის] საკომლოების ნუსხაში (XYII ს.Ad –848).

მამულაშვილი მამისა – კალაურში მცხოვრები, ერთი კომლი; შეტანილია სვეტიცხოვლის კუთვნილ ყმათა ნუსხაში (1689 წ.1449–1792).

მამულაშვილი მამულა – გორელი ვ ა ჭ ა რ ი, ლევან ბატონიშვილის ყ მ ა; ყოველწლიურად უნდა მიეტანა სვეტიცხოველში ოთხი ლიტრა სანთელ-საკმევლი ლევან ბატონიშვილისა და მისი მეუღლის საფლავისათვის([1678–1700 წწ.] Ad –30).

მამულასშვილი მანუჩარ – ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ოთია, მ ო წ მ ე დათუნა იორდანისშვილის მიერ ავთანდილ ელისბარასშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. 1450–45/126).

მამულაშვილი ნასყიდა – ტინისხიდელი, მ ო წ მ ე: ნასყიდა შავერდაშვილის მიერ შოშია გოგოჩასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნებისა (1681 წ. III.1. Hd–2513, 1681 წ. Y.27.Hd–9390). ზაქუტას მიერ შოშია გოგიჩასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. III.15. Hd––2532).

მამულასშვილი ოთია – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] მანუჩარ მამულასშვილისა,მ ო წ მ ე დათუნა იორდანისშვილის მიერ ავთანდილ ელისბარასშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. 1450–45/126).

მამულაშვილი პაპია – მ ო წ მ ე ელენე-ხანუმის მიერ შერმაზან სულოაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1658 წ. 1448–2341).

მამულასშვილი პეტროსა – მ ო წ მ ე ნასყიდა შანშიაშვილის მიერ ზურაბა გიორგისშვილისათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1687წ. Hd–6112).

მამულია წაბელარა – ხოფის მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო, ერთი საკლავი, მეშაობა, ყურძნის კრეფა, ლაშქ-

რობა, სამსახური, სამეჯინიბოდ თივა, ღომი, ფეტვი (1621 წ.ქსძ.III. N 91).

მამურჩაი – მ ე ჭ უ რ ჭ ლ ე თ უ ხ უ ც ე ს ი, დ ა ა მ ტ კ ი ც ა არსენ ჭყონდიდლის მიერ მგელა აბულახტარისძისათვის მიცემული სოფლის წყალობის დაწერილი ([1241/1242 წწ.] 1448–5032).

მამურჩა – სკრაში მცხოვრები, ი გ ი [ჯავახიშვილების] გაყრისას მამულით ერგო გოშთარ [ჯავახიშვილს] ([1527–1558 წწ.] Qd–605).

მამურჩა – ი გ ი თავისი სახლით ძალთაგორში თეიმურაზ მეფემ უწყალობა ნათანაელ მდივანს (1641 წ. Y.5.1449–1238).

მამურჩასშვილი || მამურჩაშვილი

მამურჩასშვილი– ჩალაუბნელი, ი გ ი ონანაშვილთან ერთად შეტანილია სამების ყმების ნუსხაში ([XYII–XYIII სს. მიჯნა. 1449–1841).

მამურჩაშვილი ბასილა – [ს ა ხ ლ ი ს კ ა ც ი] მამისიმედ მამურჩაშვილი – სა,იხ.

მამურჩაშვლლი ბეჟიტა – გ ზ ი რ ი, მ ო წ მ ე ბეროა ახალკაცისშვილის მიერ თანდილა მარინდაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. 1450–28/242).

მამურჩაშვილი ზუბია – 1661–1698 წწ. მ ო წ მ ე: ტერ-ასატურა ხუციშვილის მიერ პაპუნა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. 1450–16/8), იასე ბარათაშვილის მიერ ბერ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. III.5. 1450–16/81).

მამურჩაშვილი ზურაბა – მ ო წ მ ე ბაინდურ გარსუაშვილის მიერ გიორგი ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ.XI.1. 1450–16/2).

მამურჩაშვილი ივანე – [ს ა ხ ლ ი ს კ ა ც ი] მამისიმედ მამურჩაშვილისა,იხ.

მამურჩაშვილი ლევანა – 1687–1692 წწ. გ ლ ე ხ ი, მ ო წ მ ე: ოღულა ხუციშვილის მიერ ოთარ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. Y.1. 1450–16/165), ხუდავერდა ალიხანაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ.IX.1450––1/58).

მამურჩაშვილი მამისიმედი – ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი ს კ ა ც ე ბ ი]: ბასილა, ივანე (XYII ს. Qd–9039/ა-გ). ი ყ ი დ ა: ხარება ნამორაშვილისაგან მამული ნიჭელაშვილის საზღვრამდე (XYII ს. Qd–9039/გ), გიორგი ვადიასშვილისაგან–სახნავი ნაფუძარი მიწა (XYII ს.Qd–9037/ბ).

მამურჩასშვილი პაპა – ენაგეთს მცხოვრები, [ბარათაშვილის] ყ მ ა(XYII ს. ბოლო. 1450–33/286).

მამურჩაშვილი პატა – მ ო წ მ ე გიორგი ხიზანაშვილის მიერ [დომენტი] კათალიკოსისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1673 წ. III. 7. Ad–1666).

მამფორია – ხუნწში მცხოვრები, ლიპარიტიანმა ი გ ი შესწირა ხონის საყდარს, ევალებოდა ორი საკლავი, ორი ქათამი, ერთი ჭური ღვინო, „შინ ჩაჯდომა“ და მასპინძლობა, სამსახური (XYI ს.ბოლო.1448–5034).

მამფორია ორქოშია – ხონის საყდრის ყ მ ა, მცხოვრები ბახტაძისეულ მამულზე, ევალებოდა: ხადილი, ერთი ღორი, ერთი ქათამი, ერთი თეთრის თევზი, ერთი თეთრის ყველი და კვერცხი, ექვსი კოკა ღვინო, ექვსი კოდი ღომი და სამ-

სახური (XYI ს. ბოლო. 1448–5034).

მამქან – [თანამეცხედრე] ვირშელ [ქვენიფნეველისა], ჰყავს შვილები: გურზი და რამადან. შესწირა სამთავისის ეკლესიას, გრიგოლის ეპისკოპოსობის დროს, შეიდი საპალნე „ჩასავალი" (1459 წ.Ad–559-ბ).

მამქან – თანამეცხედრე თაყა ზევდგინისძისა, იხ.

მანაგასძე||მანაგაძე

მანაგასძე– ოძისს მცხოვრები, გოშფარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრისას იგი ერგო როინსა და მის ბიძაშვილებს ([1527–1558 წწ.] Qd–605).

მანაგაძე – მოურავმა [გიორგი სააკაძემ] ბრალი დასდო ქაიხოსრო ჯავახიშვილს, რომ მისი დავალებით მანაგაძემ თეძმის პირიდან თამარის ცხვარი წამოასხა (1620 წ.IY.15. Hd–6259).

მანაგაძე:მანაგაძიური – მანაგაძიური ბაგა ესაზღვრებოდა: მახარა ბაკურისშვილის მიერ გიორგი ნინიაშვილისათვის მისყიდულ მიწას (1690 წ. 1450–35/16), მანაგაძიური ბაგის გვერდით მდებარე თევდორა დვალიშვილის ნაქონი ვენახი ფარემუზ ჯავახიშვილმა მიჰყიდა ბერუკა ნინიაშვილს (1700 წ. 1450–35/25).

მანაგაძე გიორგი – შვილი პაპუნა მანაგაძისა, იხ.

მანაგაძე-გოჩიაშვილი – სატივეში მცხოვრები, ჰყავს ორი ვაჟი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd–7071).

მანაგაძე ზურაბ – ჰყავს შვილი პეტრე. მიჰყიდა გიორგი ნინიასშვილს მიწა ბეკას საზღვრამდე (1689 წ.1450–35/12).

მანაგაძე იორამ – შვილი პაპუნა მანაგაძისა, იხ.

მანაგაძე (ვარ.მანაგასძე) მახარებელი (ვარ.მახარობელი)– 1607,[1609] წწ. მოწმე: ფარსადან ჯავახიშვილის მიერ გიორგი სააკაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1607 წ. Hd–14690), შანშე ჯავახიშვილის მიერ გიორგი ცალქალამანიძისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა(1609წ. ახლო. Hd–8506).

მანაგაძე მიქელა – სატივეში მცხოვრები, ბოგანო, ერთი კომლი. ჰყავს ორი ვაჟი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd–7071).

მან[ა]გ[ა]ძე პაპუნა – დათუნა მურეანის შვილის სიძე, მოწმე დათუნას მიერ პაპუნა თუხარელისათვის მიცემული ერთგულების (სამუჩალიგო) წიგნისა ([1658–1675 წწ.] Sd–904).

მანაგაძე პაპუნა – 1679, 1690 წწ. ჰყავს შვილები: იორამ (1679წ. 1450–35/5), გიორგი (1679 წ. 1450–35/5, 1690 წ.1450–35/20). მიჰყიდა გიორგი ნინიაშვილს: ნაფუძარი ბერუკას საზღვრამდე (1679 წ. 1450–35/5),ყოვლადწმინდასა და „გალავანს აქეთ"– ადგილი და ნაოხრები (1690 წ.1450–35/20).

მანაგაძე პეტრე – შვილი ზურაბ მანაგაძისა, იხ.

მანაველა – ზემო ღანუხში მცხოვრები, იგი ლეონ მეფემ შესწირა სვეტიცხოველს (1569 წ. 1448–5529).

მანაველა – ქვემო ღანუხს მცხოვრები, იგი ელმირზა ბატონიშვილმა შესწირა სვეტიცხოველს (1580 წ. 1448–5527).

მანაველისშვილი ადამა – ანთოკში მცხოვრები, ჰყავს [სახლიკა–

ც ი] მამუკა ანაშელასშვილი. მ ას ა და მამუკას ალექსანდრე მეფემ დაუმტკიცა მათი მამების, ანეშელასა და მანაველას ნაქონი მამულები, გაათავისუფლა ბატონის კარის სამსახურისაგან და შესწირა სვეტიცხოველს. მ ა ს ევალებოდა ერთ სახლად და ერთ ტაბლად ეცხოვრა ანაშელასშვილ ადამასთან, ხოლო თუ მათი შვილები გაიყრებოდნენ, მიიღებდნენ წყალობის წიგნით გათვალისწინებულ მამების კუთვნილ მამულს ([1574–1605 წწ.] 1449–1653).

მანანო – თევდორეწმინდაში მცხოვრები,ბარათაშვილების გაყრის დროს ი გ ი ერგო გერმანოზსა და მის ძმებს: თაყას, გოსტაშაბსა და ფალავანხოსროს (1523 წ. Ad–1299 ა).

მანასე – [გელათის] დიდი საყდრის მ ო ძ ღ ვ ა რ თ-მ ო ძ ღ ვ ა რ ი, მ ო ხ ს ე ნ ი ე ბ უ ლ ი ა ბაგრატ მეფის მიერ იოსებ ფანჩულიძისათვის მიცემულ მთავარანგელოზის ეკლესიის წყალობის წიგნის მტკიცებით ნაწილში (1527 წ. Sd––2894).

მანასე – კრკონს მცხოვრები, როინ და გოშფარ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს ერგო გოშფარს „ქვენაიკის (?) მამულს გარეთ" ([1527–1558 წწ.] Qd––605).

მანგანა – მ ი ს ი საკომლო მძოვრეთს ერგო ხოსია [ბარათაშვილს](1640წ. 1450–11/96).

მანგი – მ ო ა ხ ლ ე, ი გ ი მარიამ დედოფალს გააყოლეს მზითვში([1634წ.] 1448–3369).

მანგლელიშვილი როსტომ – მ ო წ მ ე ვარაზა გერმანოზიშვილის მიერ ერასტი [ბარათაშვილ]-ორბელისშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა ([1685–1703 წწ.] Sd–2293).

მანგსარაშვილი გოგნია – მ ო წ მ ე ზაალ სააკაძის მიერ ზურაბ სააკაძისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ.YII.20.Sd–548).

მანდენა – მ ო წ მ ე სომხითის მელიქის, ავთანდილის მიერ სოიბათიასაულ ბაინდურ გოგიბაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688წ. 1450–10/18).

მანდენაანთ||მანდენათ||მანდენასშვილი||მანდენაშვილი

მანდენაშვილი – გიორგი მეფემ განუახლა წყალობა ხოჯა ასლანს მ ა ნ დ ე ნ ა შ ვ ი ლ ე ბ ი ს ა გ ა ნ ნასყიდი ბაღჩისა და როსტომ მეფისაგან ნაწყალობევი და ნასყიდი ადგილებისა, რომლებიც ესაზღვრებოდა მ ი ს დაბახანას (1678 წ. YII.20. 1450–22/68).

მანდენაანთ ავთანდილ – მ ა მ ა მანდენაანთ ბაისონყულასი, იხ., [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] მანდენაანთ ბეჟანასი, იხ.

მანდენაანთ (ვარ.მანდენაშვილი) ბაისონღულა (ვარ.ბაისოღულა)– 1677 ––1691 წწ. ჰ ყ ა ვ ს მ ა მ ა ავთანდილ (1677 წ. Sd–537, 1678 წ. Hd–13106). დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე: ზაქუმ ზაქუმიშვილის მიერ ვახტანგ [ბარათაშვილისათვის] მიცემული ზვრის ნასყიდობის წიგნისა (1677 წ. Sd–537), შიოშ ბარათაშვილის მიერ მდივანბეგ ვახტანგ [ბარათაშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. YII.1. Hd–13106); მ ო წ მ ე: თაყინა, საფარა, ბეჟაინა, ქ[ა]იხოსროვ და როსტომ [მირიმანაშვილებს] შორის აბანოს ხარჯის შესახებ დავის გარიგების წიგნისა (1690 წ. XI.2.Qd–650), სეფიყულას მიერ იავანგულაანთ ამირჯანასშვილ ზურაბისათვის მიცემული ბაღის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ.Y.20.1450–47/17).

მანდენაანთ (ვარ.მანდენა[ა]ნთ შერმაზანისშვილი) **ბეჟან** (ვარ.ბეჟანა)– ძმა მანდენა[ა]ნთ შერმაზანისშვილ. როსტევანისა, იხ., ჰყავს [სახელიკაცები]: ზალინა, ავთანდილ. მოწმე მანდენაანთ მერაბასშვილ მამუკას მიერ ხოჯა ზაქარია მასაჯანაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1656 წ. III.26. 1448–1496).

მანდენაანთ (ვარ.მანდენათ||მანდენთა ურქმაზაშვილი,მანდენაშვილი) **გასპარა** – 1671–1699 წწ. ჰყავს: მამა მანდენაანთ ურქმაზა (1690 წ. Qd–650, 1694 წ. 1450–19/87), [ბიძაშვილის შვილი] როსტევან მანდენაშვილი, იხ., მოწმე: თაყინა, საფარა, ბეჟაინა, ქაიხოსროვ და როსტომა [მირიმანაშვილებს] შორის აბანოს ხარჯის შესახებ დავის გარიგების წიგნისა (1690 წ. XI.2. Qd–650), კაფუჯაანთ არაქელასშვილ ოჰანას მიერ შუენუაანთ პაპანასშვილ ოჰანასათვის მიცემული ქულბაქის ნასყიდობის წიგნისა (1694 წ. YI.22.1450–19/87), ალაბაბასშვილ რამაზასშვილ ალიჰექაბარას მიერ ფირყულანთ ნაზარასშვილ გიორგისათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ.X.7.1450–6/117).

მანდენაშვილი გიორგი – [ძმისწული] როსტევან მანდენაშვილისა,იხ.

მანდენაშვილი ზაალ – ბიძაშვილი როსტევან მანდენაშვილისა,იხ.

მანდენაანთ (ვარ.მანდენასშვილი) **ზალინა** – 1646–1656 წწ. [სახლიკაცი] მანდენაანთ ბეჟანისა, იხ., მოწმე ბეჟან ზაქუმისშვილის მიერ შაჰნაზარა მურაჩასშვილისათვის მიცემული აზატობის წიგნისა (1646 წ.Hd–1961).

მანდენაანთ ზურაბა – ჰყავს შვილი ხოჯა ნაზარა. მოწმე მანდენაანთ მერაბასშვილ მამუკას მიერ ხოჯა ზაქარია მასაჯანაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1656 წ.III.26.1448–1496).

მანდენანთ (ვარ.მანდენაშვილი) **თაყა** – შვილი მანდენანთ||მანდენაშვილი როსტევანისა, იხ.

[**მანდენაშვილი**] **ლომუა** – იხსენიება ბასილ ტოტუაშვილსა და ყულია აჯაბნუშასშვილებს შორის სამამულე დავის განჩინებაში. მის ცოლყოფილს, მანდენა მანდენაშვილის ბებიას, ტოტუაშვილებისათვის მიუცია გარდაწყვეტილების წიგნი, რომლის თანახმადაც ტოტუაშვილებს ნასყიდ სახლზე და სამარნე ადგილზე მანდენაშვილები არ უნდა შედაეებოდნენ (1648 წ.Qd–503).

მანდენან[**თ**] (ვარ.მანდენან) **ლომუა** (ვარ.ლომა)– [1661],1682–1692 წწ. მამასახლისი ([1661–1688 წწ.] 1449–1815). მოწმე და დამწერი: დავითა ყანდინასშვილის მიერ უცნობი პირისაგან მილებული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ.III.1.1450–9/32), მელიქ ეინალას შვილის, ბეჟან [მირიმანიშვილის] მიერ გასპარა მელქოასშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. I.21. 1450–7/121 ბ); მოწმე იოსებ ტფილელის მიერ ბედუსშვილისათვის მიცემული ქულბაქის წყალობის წიგნისა ([1661–1688 წწ.] 1449–1815).

მანდენათ ლომუაშვილი დავით – მამასახლისი, მოწმე მახარა მგელიაშვილის მიერ ფირშაევათ ამაზაშვილ პაპუასათვის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ.YIII.Sd–767).

[**მანდენაანთ**] **მამუკა** – მამა მერაბასი, განაყოფი მანდენაანთ როსტევანისა, იხ.

მანდენათ მამუკა – შვილი მერაბასი. იყიდა ხოჯა ზაქარია მასა-

ჯანასშვილისაგან მამული, რომელიც ესაზღვრებოდა დავითანთ პაპინას მიწას და დავითანთ (?) სათონეს (1656 წ. III. 26. 1448–1496).

მანდენაშვილი (ვარ.მანდენათ) **მანდენა** – 1648–1664 წწ. ქალაქის უფროსი და „აფაა კაცი" (1648 წ. Qd–503). ძ მ ა მანდენათ როსტევანასი, იხ., ჰ ყ ა ვ ს ბ ე ბ ი ა– ღომუას ცოლყოფილი (1648 წ.Qd–503); მ ო ნ ა წ ი ლ ე ო ბ ა მ ი ი ღ ო ბასილ ტოტუაშვილსა და ყულია ბჯაბნუშასშვილს შორის სახლისა და მარნის ადგილზე დავის გარიგებაში. სადაო ადგილზე, რომელიც ბასილის მამას, მახარებელ ტოტუაშვილს უყიდია დარფუნ-ზურაბას შვილის, სუთუასაგან, მ ი ს ი მამა-ბიძანი შეცილებიან მახარებელ ტოტუაშვილს. ი გ ი გაუმტყუნებიათ და ხელახლა მ ა ნ დ ე ნ ა ს ა გ ა ნ მისი ძმისა და ბებიის, ღომუას ცოლყოფილისაგან, გადაწყვეტილების წიგნი აუღიათ, რომლის თანახმადაც, მანდენაშვილებს ტოტუაშვილების ნასყიდ ადგილზე უფლებები არ ჰქონდათ (1648 წ. Y.22.Qd–503); დ ა მ წ ე რ ი ირემა აბნიაშვილის მიერ ბასილა მეჰურისშვილისათვის მიცემული საყენახის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს.Hd – 789); მ ი ს ი ბეჭედი ჰქონდა საბუთს– მატ.252. N6).

მანდენათ მერაბა – მ ა მ ა მანდენათ მამუკასი, იხ. , ჰ ყ ა ვ ს : მ ა მ ა მამუკა, გ ა ნ ა ყ ო ფ ი მანდენაანთ როსტევან, იხ. მ ი ს ი ნაქონი მამული როსტომ მეფემ უბოძა მანდენაანთ როსტევანს (1656 წ.XII.15.1448–2315).

მანდენაანთ ნარიმანა – ძ მ ა მანდენაანთ როსტევანასი, იხ.

მანდენაანთ (ვარ.მანდენასშვილი, მანდენაშვილი) **როსტევან** –(ვარ.როსტევანა)– 1656–1688 წწ. სამეფო კარის მ დ ი ვ ა ნ მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი||მ დ ი ვ ა ნ ი (1671–1688 წწ. 1450:48/137, 5/120, 1448–1940, Hd–1690, Sd–1013,1450: 22/73, 21/41, 28/6, 1449–1000, Hd–8674, 1449–2679, Sd–44, 1450–6/139 , Hd–1988, 1461–3/133, 1450:5/121, 23/22); ჰ ყ ა ვ ს: მ ა მ ა შერმაზან, ძ მ ე ბ ი: ბეჟან (1656 წ. 1448–2315), საფარ (1656 წ. 1448–2315, 1671 წ. 1450–5/120), მანდენა, ნარიმანა (1664 წ. მატ.252. N6), შ ვ ი ლ ე ბ ი:შერმაზან (1656–1688 წწ. 1448–2315, 1450,5/120, 121), თაყა (1656–1671 წწ. 1448–2315, 1450–5/120), ფარსადან (1656 წ.1448–2315), ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ე ბ ი: ზაალ, ურჯმაზ (1671 წ. 1450–5/120); [ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი]: გიორგი(1671––1688 წწ. 1450–5/120, 5/121), ფარემუზ, [ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ს შ ვ ი ლ ი] გასპარა (1671 წ. 1450–5/120), გ ა ნ ა ყ ო ფ ი მამუკასშვილი მერაბა(1656წ. 1448/2315). მ ა ს უწყალობა როსტომ მეფემ მ ი ს ი განაყოფის, ამოვარდნილი მამუკასშვილი მერაბას ყმა იასე გიორგასშვილი და სახლები: დარბაზი, შიგნით დიდი სახლი, სათორნე, მარანი ჰურით, მარნის წინ სახლი დარბაზის კუთხეში ოთახით, დარბაზის გვერდით სახლები დავითიანთ პაპინას სახლამდე, ეზო ზაქარას და თანდულას [სახლების] კედლამდე (1656 წ.XII.15.1448–2315); მ ა ს განუახლა: შაჰნავაზმა მკვიდრი მამულების წყალობა: „ლოჰინის ქვეშეთ, ჩალიანის თავს წასახედავს გორამდი, ლოჰინის წყალი რომ ჩამოივლის ბობოყელის ბუდემდის, ზედათ– აელაბრის მიწების სამძღვრამდის, მტკვარზედ რომ პატარა ღელე ჩაივლის". ეს მამულები უწყალობა ნასოფლარებუთურთ.(1671 წ. 1450–5/120), იგივე წყალობა განუახლა ნაზარალი-ხანმა. აქვე აღნიშნულია, რომ „ჟამთ ვითარებით" მანდენაშვილების მამულში ლევანს, [მუხრანის ბატონიშვილს], გლეხები დაუსახლებია და ეს მამულიც გლეხებიანად მ ა ს უბოძა (1688 წ. XII.19. 1450–5/121); გ ა ა რ ი გ ა დ ა ვ ა: ალიყულა ზაქუმისშვილ-

სა და ხოსროვა დალალაშვილს შორის მიწის თაობაზე (1671 წ. 1450–48/137), თუშმალ ზურაბას, მის ძმისწულებსა და სანაინის ეპისკოპოსს შორის ჩახჩობნის და ირისკოპოზის სოფლის თაობაზე (1679 წ. YI.10.1450–28/6); დამწერი და მოწმე ლაზარე ბერისშვილის მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული სასისხლო დავის განჩინების წიგნისა (1676 წ.XII.3.Sd–1013), დამწერი: შაჰნავაზის მიერ წმინდა გიორგის ეკლესიის დეკანოზ გედიასათვის მიცემული თარხნობის წიგნისა (1675 წ. Hd–1690), გიორგი ბატონიშვილის მიერ ხოჯა ასლანისათვის მიცემული აბანოს წყალობის წიგნისა (1677 წ.I.10.1450–22/73), გიორგი მეფის მიერ: პაპია შანშიაშვილისათვის მიცემული ურწაშენის წყალობის წიგნისა (1680 წ. X.10. 1449–1000); პაპია შანშიაშვილისათვის მიცემული ნასყიდი მიწების დამტკიცების წიგნისა (1680 წ. X.10. I450–6/32), ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის დამტკიცების წიგნისა (1681 წ. YII.20. Hd–2602); მესაათე სანოსასათვის მიცემული სახლების წყალობის წიგნისა (1683 წ. 1450–6/139); ზაალ დოლენჯიშვილისათვის მიცემული წყალობის წიგნისა (1686 წ. Hd–1988); იავანგულაანთ ამირჯანასშვილ გასპარასათვის მიცემული სახლების წყალობის წიგნისა (1688 წ. 1450–23/22) ; მოწმე: თავის ძმებთან, მანდენასთან და ნარიმანასთან ერთად, ასლანის მიერ ეჩმიაძინისათვის მიცემული ქულბაქების შეწირულების წიგნისა (1664 წ. III. 18. მატ. 252. N6), ყარახან ძერძაზანაშვილის მიერ გასპარ ქოჩინასშვილისათვის მიცემული სახლის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. IX.17.1448–1940), თამაზ ჯანშიარასშვილის მიერ ეჩმიაძინის კათალიკოსის, იაკობისათვის, მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. YIII.6.1450–21/41), ზაალა შანთიძის მიერ თბილელი იოსებისათვის მიცემული პირობის წიგნისა მიწაზე უდაობის შესახებ (1682 წ. YIII.24. 1449–2679), ბეჟან [თუმანიშვილის] მიერ ზურაბ [თუმანიშვილისათვის] მიცემული ნაზვრევის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. II. 17. Sd–44), იობის მიერ აშოთან [მუხრანბატონისათვის] მიცემული გლეხების ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. 1461–3/133); მისი ბეჭედი უზის გუგუნა ბარათაშვილის მიერ მდივანბეგ ვახტანგ [ბარათაშვილისათვის] მიცემულ მამულის ნასყიდობის წიგნს (1681 წ. Hd–9674).

მანდენაანთ (ვარ.მანდენაშვილი) საფარ (ვარ. საფარა)— ძმა მანდენაანთ როსტევანისა, იხ., მამა მანდენაანთ ფარემუზისა, იხ.

მანდენაანთ (ვარ.მანდენაშვილი) ურქმაზ— 1671–1672 წწ. ბიძაშვილი როსტევან მანდენაშვილისა, იხ., მამა მანდენაანთ გასპარასი, იხ. , მოწმე სარუხანთ ბაინდურასშვილ ხოსინას მიერ ქაფანაკანთ ფარსადანისათვის მიცემული ქულბაქების ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ.YI. Sd–754).

მანდენაანთ (ვარ.მანდენაშვილი) ფარემუზ (ვარ. ფარემუზა)—1671–1688წწ. პყავს: მამა საფარა ([1689]–1698 წწ. Hd–13011, 1450,17/17, 6/173), [ბიძა] მანდენანთ როსტევან, იხ., დამწერი და მოწმე: ნაცვალ დავითა შერგილასშვილის მიერ მეჩახჩურე გოშპარაანთ გასპარასათვის მიცემული ქულბაქის ნასყიდობის წიგნისა ([1689–1693 წწ.] Hd–13011), დოლმაზა ზურიკაშვილის მიერ ყორღანაანთ ფრიდონასშვილ ფარსადანისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ.IY.1450–17/17), ბალდინა ამირჯანაშვილის შვილებსა და არაქელას შორის დავის გარიგების წიგნისა (1698 წ. YII. 1. 1450–6/173).

მანდენაანთ (ვარ.მანდენაშვილი) **შერმაზან** — მ ა მ ა მანდენაანთ როსტევანისა, იხ.

მანდია — ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ი სულხან. მ ი ჰ ყ ი დ ა მღვდელ თევდორესა და მის ძმებს: ერთი დღის მიწა თანგუშელის მიწის საზღვრამდე და აიღო ხუთი მარჩილი თეთრი (XYII–XYIII სს. მიჯნა. Hd–1639 ზ), ერთი დღის მიწა გუგლისა და საგინას მიწის ქვევით და აიღო ათი აბაზი თეთრი (XYII–XYIII სს. მიჯნა.Hd–1639 ი); მ ი ს ც ა თავისი მეუღლის საორმოცეე და შვილის საანდერძოდ მღვდელ თევდორეს საფარასათვის მიყიდული მიწის ნაწილი, რომელიც ესაზღვრებოდა ჰიპჰიპას ხევს, იქ, სადაც პივრისშვილის მიწა ემიჯნებოდა მღვდლის წვერწერის მიწას (XYII–XYIII სს. მიჯნა. Hd–1639 ბ).

მანდიაშვილი — მუგუთს მცხოვრები, ი გ ი მამულით წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

მანდოა — კარშაგარს მცხოვრები, ი გ ი მამულით წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

მანდოა — მ ო წ მ ე ნიკოლოზ გაბაშვილის მიერ არსელა ამსოაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1616 წ. Y.22.1450–13/60).

მანდუასშვილი ბერუა — აბელიაში მცხოვრები, ერთი კომლი, ი გ ი სოფელ აბელიასთან ერთად ღონმაზ გოგიბაშვილმა გაუცვალა ოთარ ბარათაშვილს ვანქში მდებარე მამულზე (1653 წ. Hd–14664).

მანდულა — დავითს გაყრის დროს მუქარით მიუტაცებია მ ი ს ი ერთი ხარი, ორი ფური და ერთი სახედარი (XYI ს. Hd–3683).

მანველ: ტერ–მანველ — მ ა ს ამოუკვეთა გივი ამილახორმა სამოურაო და ულაყი (1679 წ. მატ. N252. N8).

მანველა — მუშათში მცხოვრები, გ ლ ე ხ ი, ი გ ი თეიმურაზ მეფემ შესწირა ალავერდს თავისი მეუღლის, ანას სააღაპედ (1612 წ. Y.10.1448–5017).

მანველა: ტერ-მანველა — მ ი ს ვენახამდე მიჰყიდა გოგინა ფიბინაშვილმა ასატურ ბეჟინაშვილს მიწა (1676 წ. YI.15. 1450–49/122).

მანველაშვილი||მაველისშვილი||მანველიშვილი

მანველისშვილი — იფნოზს მცხოვრები, ი გ ი მამულით ერთ წილად ერგო იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

მანველაშვილი (ვარ. მანველიშვილი)—**არუთინა** — 1691–[1712] წწ. ახალქალაქელი, ვ ა ჭ ა რ ი ([1698–1712 წწ.] Hd–2908), ძ მ ე ბ ი: დავით, ნარიბეგ (1691–[1712] წწ. Hd,5993, 2908), შ ვ ი ლ ე ბ ი: მამაჯანა, ესტატე ([1698–1712 წწ.] Hd–2908). მ ა ს უწყალობა დიდი მოურავის შვილიშვილმა ავთანდილ [სააკაძემ] მახარა ოთიაშვილისაგან ნაყიდი ვენახი ნინიკას ვენახამდე ([1698–1712 წწ.] Hd–2908); ი ყ ი დ ა გიორგი ოთიაშვილისაგან ვენახი (1691 წ. YI.12.Hd–5993).

მანველაშვილი (ვარ.მანველიშვილი) **დავით** — ძ მ ა არუთინა მანველაშვილისა, იხ.

მანველაშვილი ესტატე — შ ვ ი ლ ი არუთინა მანველაშვილისა, იხ.

მანველისშვილი თამაზ— მ ი ს ი მამული თეიმურაზ მეფემ უწყალობა სადაროს ქილიფთარ ბახუტას (1622 წ. YI.20. 1448–548).

მანველაშვილი თამაზ— ნ ა ც ვ ა ლ ი, მ ო ჶ ი ც ა რ ი ვაჩნაძეს, ჯანდიერიშვილს, ჰაჭჰაჟაძეს და კათალიკოსს შორის მამულზე დავის გარიგებისას

(1654 წ. I.2.Hd–8389).

მანველისშვილი ივანე – ქორაზანში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრისას ი გ ი მამულით ერგო ედიშერს ([1688–1703 წწ.] Hd–1636).

მანველაშვილი მამაჯანა – შ ვ ი ლ ი არუთინა მანველაშვილისა, იხ.

მანველაშვილი (ვარ.მანველიშვილი) ნარიბეგ (ვარ.ნარიბეგა)– ძ მ ა არუთინა მანველაშვილისა, იხ.

მანთაშა – ყ ა ფ ი ჩ ი, მ ო წ მ ე შუა ბოლნელი მამასახლისის, სამებისას მიერ ყაფიჩ ალიხანა [იაგულაშვილისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1646 წ. III.13. 1450–9/133).

მანთაშა – გორში მ ი ს ი სახლი ესაზღვრებოდა მიწას, რომელიც როსტომ მეფემ გაუცვალა გიორგი გორგიჯანაშვილს (1653 წ.1449–1873).

მანთაშა – დედოფლის ეშიკაღასი, მ ო წ მ ე ფინეზა [ყუმახაშვილის] მიერ გიორგი [ბარათაშვილისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1674 წ. Sd–623-ა).

მანთაშა – მ ე ბ ა ლ ე თ უ ხ უ ც ე ს ი, მ ო წ მ ე ბახორაათ ასატურასშვილ მამაჯანას მიერ მუშმუშისათვის მიცემული ბაღის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ. III.9. 1450–23/159).

მანთაშა –შ ვ ი ლ ი ბეშკენასი, იხ.

მანთაშა– მ ი ს ი და აბესალამაანთ სახლი ემიჯნებოდა ბაინდურა შერგილასშვილის მიერ გოშპარაანთ გასპარასათვის მიყიდულ ქულბაქს ([1689 – 1693 წწ.] Hd–13011).

მანთაშაანთ დათუა – 1693–1699 წწ. მ ი ს ი სახლი ესაზღვრებოდა ასატურ ხუბიარასშვილის მიერ სოლოუანთ მამიჯანასშვილ ფასუასათვის მიყიდულ სახლებს (1699 წ.X.15. 1450–5/182); მ ო წ მ ე ენიბეგაანთ ამირხანასშვილ არუთინას მიერ იავანგულაანთ გარსუასშვილ მურადასათვის მიცემული ქულბაქების ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ.I.1.1450–19/60).

მანთაშასშვილი – მ ი ს ი ვენახი ესაზღვრებოდა სუფრაჩი პაატაბეგის მიერ ლაზარე ელიაშვილისათვის მიყიდულ ვენახს (1690 წ.IY.Qd–6786).

მანთაშაშვილი ბეჟან (ვარ. ბეჟია)– 1631–1651 წწ. ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა ელიზბარა მანთაშაშვილი, იხ. (1651 წ. 1450–45/130). მ ი ჰ ყ ი დ ა აკოფას სადაო ნაფუძარი, რომელიც ესაზღვრებოდა თავისი ძმის, ელიზბარას მიერ აკოფასათვის მიყიდულ მიწას (1651 წ. IY.15. 1450–45–130).

მანთაშაშვილი ელიზბარ (ვარ.ელიზბარა)– 1631–1651 წწ. ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა ბეჟან მანთაშაშვილი, იხ. (1631 წ. 1450–45/135). მ ი ჰ ყ ი დ ა აკოფას ქვემო წალკოტში თუმანიანთ ნაზვრევი, სიგრძით – ასორმოცდასამი ადლი, სიგანით – ასოცდაოთხი ადლი (1631 წ. YI.24. 1450–45/135).

მანთაშაშვილი იასე – მ ო წ მ ე ბერიკა ტატუნაშვილის მიერ ნონიკა კოშაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1667 წ.1448–5377).

მანთიაშვილი თამაზა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ოთელა მანთიაშვილისა,იხ.

მანთიაშვილი ოთელა – სამღერეთს მცხოვრები, ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] თამაზა მანთიაშვილი. ი გ ი და თამაზა მამულით წილად ხვდნენ ზაალ [სააკაძეს] მამუას ფარდად ([1651 წ.] 1450–37/184).

მან<ა>თურა – ურიაყოფილი, სოფელი თელათუბანი, იმ ნაწილის გარდა,რო-

მელიც მ ა ს ა და მის ძმისწულებს ეპირათ, დავით მეფის ძემ, რამაზმა შესწირა ქვათახევის მონასტერს (1580 წ. IY.20. 1449–1551).

მანთურა – შ ვ ი ლ ი შალვასი, იხ.

მანია – გოგალას ც ო ლ ყ ო ფ ი ლ ი. ამოვარდნილი იოანე გედუაშვილის სახლ-კარი თბილელს გოგინა ამბროსაშვილისთვის მიუცია. შემდგომში გოგინას ამ სახლ-კარის გაყიდვა მოუნდომებია. თბილელს იგი უკან დაუხსნია და მ ა ნ ი ა ს ქმრის, გოგალასათვის უწყალობებია. გოგალას გარდაცვალების შემდეგ თბილელმა ეს სახლ-კარი უწყალობა რამაზა მამისიმედისშვილს, რომელმაც მ ა ნ ი ა ს საზღაური გადაუხადა. მ ა ნ ი ა მ მისცა პირობა რამაზა მამისიმედისშვილს სახლ-კარზე უდაობის შესახებ (1691 წ. YII.25.1449–2684).

მანიაშვილი გიორგი – ფცაში მცხოვრები, ერთი კომლი, მოხსენიებულია ზემო ქართლის კომლთა ნუსხაში (XYII ს. დამდ. Qd–7014).

მანიშავაშვილი – მისგან ნაყიდი სახლის ადგილი ზურაბ იაზაშვილმა მიჰყიდა მანუჩარ თუმანიშვილს (1661 წ. Qd–9037 პგ).

მანიჯავიძე ლომინა – გლეხი, მ ა ს უბისის ხიდთან დახვდა [ჩხარის] ციხის მეციხოვნე ნოდარაი და რაც ჰქონდა, ყველაფერი წაართვა (XYII ს. Ad – –2233 ბ).

მანლიძე თამაზა – კარბელი, ავთანდილ ამილახორის სახასო მეკოდისპურე ყ მა (1700 წ. 1448–3602).

მანოელ || მანუელ

მანოელ – ე პ ი ს კ ო პ ო ს ი. ბაგრატ მეფემ ნიკოლაოსწმიდის მონასტერი აღადგინა, გადააკეთა საეპისკოპოსო საყდრად და ეპისკოპოსად დაადგინა მ ა ნ ო ე ლ ი (1544 წ. YIII.9. ლაი P–22 ა).

მანუელ – ქ უ თ ა თ ე ლ ი, იხსენიება ალექსანდრე მეფის მიერ კაციბერ თოფურიძისათვის მიცემულ სასისხლო სიგელის მტკიცებულებით ნაწილში(XYI– –XYII სს. ქმ. N 1608 სას.).

მანოელ – კ ა ნ დ ე ლ ა კ ი, დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე ამირხანა ქაფანაკაშვილის მიერ ტფილელი სიმონისათვის მიცემული პირობის წიგნისა ქირის შესახებ (XYII ს. 1449–1822).

მანუკაშვილი – [ბარათაშვილების] გაყრის დროს ი გ ი ერგო გერმანოზსა და მის ძმებს: თაყას, გოსტასაბს, ფალავანხოსროს (1523 წ.Ad–1299 ა).

მანუკაშვილი – თუმინმა თავისი თავი და მამული– ბუღლულაშვილები სრულიად ბუღლულაანით და ელფიას მ ა ნ უ კ ა შ ვ ი ლ ი მამულით მიაბარა სახლთუხუცეს ქაიხოსრო ბარათაშვილს. ქაიხოსროს თხოვნის საფუძველზე როსტომ მეფემ თუმინი მისი მამულით უწყალობა ქაიხოსრო ბარათაშვილს (1642 წ. Hd–14694).

მანუკაშვილი ამზა – მ ო წ მ ე თურქისტან [თურქისტანიშვილის] მიერ შაბურ სოლთანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1633 წ. 1450–28/32).

მანუკაშვილი არაქელა – მ ო წ მ ე გულისა მოლოდინაშვილის მიერ ბანდია ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1647 წ. IX. 10. 1450–16/158).

[**მანუკაშვილი**] ესტატა – გ ა ნ ა ყ ო ფ ი მატია მანუკაშვილისა, მ ო წ მ ე სეფია უჯარმისშვილის მიერ გიორგი მახარასშვილისათვის მიცემული მი-

წის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. IY.20. Hd–2889).

მანუკაშვილი მატია – ჰ ყ ა ვ ს გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ესტატა, მ ო წ მ ე სეფია უჯარმისშვილის მიერ გიორგი მახარასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. IY.20. Hd–2889).

მანუნიძე – ციცი [ციციშვილის] ყმების ნუსხის მიხედვით, მ ა ს ქორზნაში ჰყავდა ორი კომლი ყმა ([1658–1675 წწ.] Hd–14534 ა).

მანუჩარ – 1634–1689 წწ. მ ე ი თ ა რ ი (1634–1687 წწ. 1450,53/84,8/150, 1449–1498, 1450, 22/67, 9/150, 22/61, 22/119, 1449–1813 ა,1450–21/2, 1450,48/146, 53/99, Hd–9382, 1450–22/107, 21/9, 53/86, Sd–499), ქ ა ლ ა ქ ი ს მ ო ურ ა ვ ი(1634–1683წწ.1450–53/84, Hd–14681,1450:53/81,22/67, Hd: 13005, 1961, 14911, 1450, 53/97, 53/92, 22/61, 8/145, 22/119, 21/2, 48/146, Ad–621, 1450,11/109, 22/107, 53/86, Hd,1785, 13696), როსტომ მეფის მ ე რ ი ქ ი ფ ე თ უ ხ უ ც ე ს ი ([1638–1658 წწ.] Hd–14691, 1639 წ. 1450––53/81). ჰ ყ ა ვ ს: შ ვ ი ლ ე ბ ი: სუფრაჩი იმამყული||იმამყულიბეგ|| იმანყულიბეგ|| ყულიბეგ (1634–1673 წწ. 1450–8/150, Hd–13005, 1450–53/96, Hd––14911, 1450,53/92, 8/145, 21/2, 53/99, 48/146, Hd–9382, 1450, 11/109, 53/86, Hd–1785), პაატა||პაატაბეგ||პატატა, იხ. (1634–1687 წწ. 1450, 8/150, 53/81, 53/87. Hd,13005, 14911, 1450,53/92, 8/145, 21/2, 53/99, Hd–9382, 1450,11/109, 53/86, Hd,1785, 13696, Sd–499), ბახუტა (1639 წ. 1450–53/81), ბაირამყული||ბარამყულა (1646 წ. Hd–13005, 1450–53. 97), სეფიყულა, იხ., შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ე ბ ი: ზურაბ (1665–1689 წწ. Hd–9382, 1450–53/86, Hd––13696, 1450–53/91), გიორგი (1671–1683 წწ. 1450–53/86, Hd–13696), ასლან,, იხ., ავთანდილ (1671–1689 წწ. 1450–53/86, Hd–13696, I450–53/91), ქაიხოსრო|| ქაიხოსროვ (1683–1689 წწ. Hd–13696, 1450–53/91), ბადურ (1683 წ. Hd––13696). მ ა ს უწყალობა: როსტომ მეფემ ქალაქის მოურაობა (1634 წ. IY. 8. 1450–53/84), მანვე– ფლავში თავისი ბიძის, ვახტანგის კერძი მამული და ყმები: თათარაშვილი, თავხელიძე და ზვარი მეზვრით (1639 წ.YIII.28.1450–53/81), შანაზარმა – საჩერქეზოში ერთი საჩალთუკე რუ, რომელიც მდებარეობდა გულამირას ძველ რუსა და ზევით დარმანას რუს შუა გაყვანილი ახალი რუს მახლობლად (1664 წ. 1450–53/99); მ ა ს·' განუახლა ნაზარალი-ხანმა ნასყიდი და ნაწყალობევი ყმა-მამულის წყალობა: ქალაქს– ნასყიდი ბაღჩა და სახლები, საჯინიბო თავისი სახლებით და ოთხი ქულბაქით, ორი ქულბაქი ხარატაშვილის სახლის წინ აბანოებთან, ორი ვენახი, გარეთუბანს – სახლი ერთი, მოედნის ბაღჩა, ალავერდას სახლები: ერთი სახლი ავლაბარში, ვერეზე წისქვილი, ყარჩიხა, ბევტთ (sicl), ელიზბარა, ბერუა, ახუა, გოგინა, ამირანა, თამაზა ტუშური,პაპუა, ზურაბა, გოგიას ძმისწულები: პაპია, უმეკა, ცალქალამანიძისაგან ნასყიდი დათუაშვილები; ქვემო სოფელს– ოთხი ნასყიდი კომლი, ერთი კომლი ყული და სხვა მოსული; ქარვასლის უკან– თამაზას სახლები, აბანოსთან– ბალი, ჩარსუ და რასტაბაზარში– ერთი ქულბაქი, ფასინას სახლები გარეთუბანში, ჯიმშიტას სახლი, ჰალის ბაღებთან ვენახი, ყული ალავერდა, ზილფიყარა, ხაბაზი გიორგი, მზარეული დათუნა და ფარადა, უსუფა, გიორგი ბახტიერა, არუთინა,შოშიტა, იესე, თვალშავა, მზითვში ნარგები იმერელი ნასყიდა, ჩხარელი პაპია, ასრათა, მისი თანგაზრდილი ნადირხან, მაჰმუდა, მექათმიშვილი ნაზარა (1689წ. 1450–53/91); მ ა ს გაუთარხნა შაჰნავაზმა სამასი სული ცხვარი (1665 წ.Hd–

–9382): მ ო ნ ა წ ი ლ ე ო ბ ა მ ი ი ღ ო ბირთეელ თუმანიშვილთან ერთად
მღივანბეგ როინ [ჯავახიშვილსა] და ფარეშთუხუცეს პაატას შორის ჰვირში მა-
მულების გაყოფაში ([1638–1658 წწ.] Hd–14691); გიორგი მეფსი ბრძანებით გა-
ა რ ი გ ა დ ა ვ ა მამულის თაობაზე დაეით ფალავანდიშვილსა და თიღ-
ვეღ სამხარაძეს შორის (1687 წ. I.25.Sd–499); ი ყ ი დ ა: პაატა აბაშიძისა –
გან მისგან გაქცეული ყმა გასპარა ძმით, ცოლ-შვილითა და მამულით. გასპარა
თავისი ნებით შეკედლებია მ ა ნ უ ჩ ა რ ს (1634 წ. IY.8.1450–8/150), ოლ-
ქათ ყალაბეგაშვილ ყალუასაგან– ხუთი სახლი ეზოთი, რომელიც ესაზღვრებო-
და ქოსავ ბუდახათ სახლს (1646 წ. YI.10. Hd–13005), გივი ამილახორისაგან–
–თათრისაგან დახსნილი ყმები: ნერსუა, აკოფა, ჰასრათა და დათინა ცოლ-შვი-
ლითა და მამულებით (1646 წ. Hd–14911), დათუნა სოლაღაშვილისაგან– მისი
მკვიდრი, ნასყიდი მამული: ხარატაშვილის სახლის წინ საჯინიბო და წინ სახ-
ლი, აღჩაუშასშვილის სახლის კედელი, ერთი გვერდი ხარატაშვილის გზა და
წინ, შარასთან, ერთი ქულბაქი, ზომით: ოთხი ადლი განისა და ორადლნახევა-
რი სიგრძის; ხარატაშვილის გზის პირთან– ქულბაქი (1651 წ. YI.10. 1450–53/
92), სომხითის მელიქის, ათაბეგასაგან– ქალაქში, მტკვრის პირას, სასახლე,
რომელიც ერთი მხრივ მტკვარსა და ქალას უყურებდა, მეორე მხრივ– ბატონის
მეიდანს, ჩარახის აბანოს და ლუარსაბ ბატონიშვილის ალაყაფს ესაზღვრებოდა
(1659 წ. 1450–8/145), მეუნაგირე შაბანას შვილების, იმაყულა და მუსტაფასა-
გან – ციცისაგან ნასყიდი ყმა გოგოა და მისი შვილები: ინდოა, ოჰანა, ბეჟოა
და გოგია (1663 წ. Y.25. 1450–21/2), გარსევან ყორღანაშვილისაგან – ყმა
არაქელა (1670 წ. Y.1. Hd–9701), ზურაბ ჯავახიშვილისაგან – მისი მკვიდრი
ყმა ხატია, მისი შვილი თევდორე და ძმა ნონიკა შვილით– ესტატეთი (1671 წ.
1450–53/86), ტოტოათ ბაინდურასშვილ ბეროასაგან– ავლაბარში სახლი ხატი-
ას სახლებამდე და დარჩიას ნაოხარი სახლების მოკიდებით (1683 წ. XII.1.Hd–
–13696); მ ო წ მ ე: ბეჟან ზაქუმისშვილის მიერ შაჰნაზარა მურაჩასშვილისა-
თვის მიცემული აზატობის წიგნისა (1646 წ.Hd–1961), პაატა ბარათაშვილის მი-
ერ შაჰყულა იაგულაშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის გაცვლის წიგნისა
(1646 წ.Hd–1961), პაატა ბარათაშვილის მიერ შაჰყულა იაგულაშვილისათვის მიცემული
ყმა-მამულის გაცვლის წიგნისა (1656 წ.XII.13. 1450–9/150), პაპო ასლანის შვილ სეფო-
ასშვილის მიერ ხოჯა ბეჰბუდასათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1661წ.
IY.27.1450–22/119), ამირჯანა იევანგულაშვილის მიერ დომენტი პატრიარქისათვის მი-
ცემული ხატების მიბარების წიგნისა (1664 წ. XII.3. Ad–621), ბეჟან ზაქუმიშვილის
მიერ ხოსროვა დალალაშვილისათვის მიცემული წისქვილის ნასყიდობის წიგნიაა
(1664 წ. 1450–48/146), სუფრაჩ იმამყულიბეგსა და ყაიბულას შორის დადებული
პირობისა აბანოების უბანში საამხანაგოდ აშენებული აბანოს შემოსავლის სწო-
რად გაყოფის თაობაზე (1666 წ. XI.2.1450–11/109), ქაფანაკაანთ ფასოას მიერ
ხოჯა ასლანისათვის მიცემული ქულბაქებზე უდაობის წიგნისა (1668 წ.III.3.1450
–22/107); ს ხ ვ ა დ ა ს ხ ვ ა: დ ა ა მ ტ კ ი ც ა ლუარსაბ მეფის მიერ 1552
წელს სიონის ეკლესიისათვის მიცემული ყმა-მამულის შეწირულების წიგნი.ბრძა-
ნა, რათა თბილელის ყმისათვის საპალნეზე და სატარულოზე სამოურაო სათხოვა-
რი არ გამოერთმიათ (1552 წ. 1449–1498), შანაზარა, იეგანა და დავითა მურა-
ჩაშვილებმა გამოართვეს თექვსმეტი თუმანი, რითაც თავი დაიხსნეს ბატონისა–
გან და თავიანთი თავები მ ა ს მიაბარეს (1646 წ.YI.10.1450–53/97), მ ი ს ი

ვენახი ესაზღვრებოდა ბაინდურა სულხანისშვილის მიერ ხოჯა ბეჰბუდასათვის
მიყიდულ ნაიონჯარს (1658 წ.II.4.1450–22/61), სიონის ღმრთისმშობლის ყმე-
ბის სითარხნის წიგნის ფრაგმენტში აღნიშნულია, რომ მ ა ს როსტომის მე–
ფობაში და შემდგომ შაჰნავაზის გაბატონებასთან დაკავშირებით, მეორედ და-
უმტკიცებია („დავბეჭდეთ და გავათავეთ“) ეს საბუთი (1660 წ. Y. 1449–1813 ა),
გ ა უ ც ვ ა ლ ა ელიზბარა ხარატასშვილს საჯინიბო მამულსა და სახლებზე
(1673 წ.I.1. Hd–1785); ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა: მ ა ს გორელი ხოჯაბეგაანთ დაუთა-
სა და პაპიასაგან ნაყიდი ჰქონია ბაღი, რომელიც მისმა შვილებმა გაიყვეს:თხუ-
თმეტი წილი ერგო სეფიყულას, ცხრა– პაატაბეგის შვილებს (1691წ. Y.20. 1450–
–47/17), მ ი ს ი ნაქონი ღვევისა და ზრბითის ყმა-მამულის წყალობა ნაზარა-
ლი-ხანმა განუახლა მ ი ს შვილიშვილებს: ასლანს, ავთანდილსა და ქაიხოსროს
(1696 წ. Sd–564).

მანუჩარ – დ ა მ წ ე რ ი ბოლნელი იოსებ რევიშვილის მიერ პაპუა შანში-
აშვილისათვის მიცემული პირობის წიგნისა მიწაზე უდაობის შესახებ (1652 წ.
YII.7. 1450–10/38).

მანუჩარ – ე ჰ ი რ ა ორი დღის მიწა ბურვაკაული (1666 წ. ახლო.Hd–802).

მანუჩარ – შ ვ ი ლ ი როსებ ოხიაყორჩისა, იხ.

მანუჩარ – მ ო წ მ ე თავისი განაყოფის, რევაზის მიერ ბაინდურ გოგიბა-
შვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. III.1.1450–9/15).

მანუჩარ – მ ო წ მ ე მამუკა ჯომარდაშვილის მიერ შერმაზან ხაშარა–
ძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ.1448–8765).

მანუჩარ – მ ი ს მიწამდე მიჰყიდა როსტია ყორღანაშვილმა ვახტანგ ბა-
რათაშვილს მიწა წურბელაში (1690 წ.IY.7. 1450–26/257).

მანუჩარ – 1693–1695 წწ. მ ე ლ ი ქ ი, მ ო წ მ ე: ენიბეგაანთ არუთინას
მიერ იავანგულაანთ მურადასათვის მიცემული ქულბაქების ნასყიდობის წიგნი-
სა (1693 წ. I.1. 1450–19/60), ბეჟანის მიერ ზაალ დოლენჯისშვილისათვის მი-
ცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1695 წ. Hd–13684).

მანუჩარ – მ ი ს ვენახამდე მიჰყიდა ყორღანაანთ ფირალმა ხეჩუაანთ
ბალდასარას სავენახე ბოგისხევში (1697 წ. XI. 1450–19/11).

მანუჩარ – ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ი ზაალ, გ ა უ ც ვ ა ლ ა ბერუა ყორღა-
ნაშვილს მიწა ორთახევში ერთი დღის მიწაზე (1698 წ. YIII.15. 1450–16/119).

მანუჩარ – 1699–1700 წწ. მ ო ლ ა რ ე თ უ ხ უ ც ე ს ი, მ ო წ მ ე: ზაქუმ
[ზაქუმიშვილის] მიერ ალავერდა იაგულაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყი-
დობის წიგნისა (1699 წ. Y.10. 1450–9/119); დ ა მ ხ დ უ რ ი და მ ო წ მ ე
იასე დიასამიძე–სეხნიაშვილის მიერ პაატაბეგ მაჩაბელისათვის მიცემული ყმა-
-მამულის ნასყიდობის წიგნისა. საბუთს უზის მ ი ს ი ბეჭედი (1700 წ. Y. 28.
Hd–1534).

მანუჩარა – მ ო წ მ ე რევაზას მიერ ფეშანგ ფინეზაშვილისათვის მიცე–
მული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. IY.1. 1450–35/51).

მანუჩარა – მ ო წ მ ე ოღულა ხუცისშვილის მიერ ოთარ ყორღანაშვილისა-
თვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ.Y.1.1450–16/165).

მანუჩარა – მ ი ს მიწამდე მიჰყიდა ყორღან ყორღანაშვილმა საქია ნერ–
სესასშვილს მიწა (1688 წ. IY.1. 1450–16/150).

მანუჩარა – თათარი, მ ი ს ი სახლი ესაზღვრებოდა ქეფინაანთ კარაპე–

ტას შეილ არუთინას მიერ ნასყიდ სახლს ქალაქში, ციხესთან, კლდის უბანში (1697 წ.YII.20. Hd–13022).

მანუჩარა – მ ო წ მ ე ხუგაზა ადიბეგასშვილის მიერ ბოლნელისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. ბოლო მეოთხ. Hd–9275).

მანუჩასშვილი ათაბეგა – მ ო წ მ ე ფრიდონა ამირბოქაშვილის მიერ სათალმიშა საქუაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. Y. 27 Sd–763).

მაოსბურასძე სჩან -- მ ა ს ძმები უსამართლოდ მოქცევიან, თ ა ვ ი ს ი მიწა-წყალი შესწირა კადელთა ჯვარს (XY ს. A–222. 77v–78r).

მაოხია – მსხულებს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ხოფის ღმრთისმშობლის ხატის ბეგარა– ერთი ძროხის თეთრი (1550 წ. 1449–1577).

მარაღაშვილი ფარსადანა – გორელი, მ ო წ მ ე ლალინას მიერ შაკილა პარკაძისათვის მიცემული სააღაპე წიგნისა (XYII ს. 80–90–ანი წწ. 1450–35/202).

მარაჰალი – მ ი ს ი მამული გვეძინეთში წილად ხვდა ქაიხოსრო [ციცი – შვილს] ([1664–1673 წწ.] 1448–5042).

მარგალიტაშვილი მახარებელა – მ ო წ მ ე გიორგი მიწობლიძის მიერ სულხან ჩაჩაშვილისათვის მიცემული მიწის წყალობის წიგნისა (XYII ს. II ნახ.1450–28/247).

მარგალიტიძე – გიორგი მამულაიშვილის რჩევით, ლევან [გურიელი] და მამუკა ნაკაშიძის ბიძა, მამუკა ნაკაშიძეს თავს დასხმიან მაკვანეთში. ამ თავდასხმის დროს დეკანოზს დაკარგვია ხუთი ტყვე მ ა რ გ ა ლ ი ტ ი ძ ე ([1689–1717 წწ.]·Hd–10345).

მარგველანი ფაცი -- თ ა ვ მ დ ე ბ ი ვაჟილა ვახდაგიანის მიერ ივანე სტიელისათვის მიცემული დაწერილისა, მისგან შერიგების სანაცვლოდ უსგვაშდი ყანისა და ასი თეთრის ხარის აღების შესახებ (XIY–XY სს. მიჯნა. სსძ.II.№85).

მარგველასშვილები||მარგველაშვილები||მარგუელაშვილები||
მარგველაშვილი||მარგუელაშვილი || მარგუელისშვილი

მარგველაშვილები (ვარ.მარგველასშვილები)– რავარახმელას (ვარ. რუახმელს) მცხოვრებნი, ი ს ი ნ ი შესწირეს გელათის ღმრთისმშობელს: ალექსანდრე მეფემ და გაიჩინა აღაპი თავისთვის და თავისი მამის სახელზე (1509 წ Sd–2893), ბაგრატ მეფემ– ალექსანდრე მეფისა და თამარ დედოფლის სულის საწირავად ([1510–1519 წწ.] 1449–1581).

მარგუელაშვილები – ნიტრიაში მცხოვრებნი, ა ზ ნ ა უ რ ე ბ ი, დ ე კ ა ნ ო ზ ნ ი ([1589–1600 წწ.] 1448–5008). დოროთეოზ კათალიკოსმა ი ს ი ნ ი იყიდა გიორგი მეფისაგან და შესწირა ნიტრიის ეკლესიას ([1589–1600 წწ.] 1448–5008); დოროთეოსის თხოვნით, პატრონმა გიორგიმ (შემდგომში გიორგი X) ახლად აშენებული ნიტრიის ეკლესიას განუახლა დოროთეოს კათალიკოსის მიერ გიორგი(IX) მეფისაგან ნაყიდი მ ა რ გ უ ე ლ ა შ ვ ი ლ ე ბ ი ს წყალობა (1584 წ.Sd–2909).

მარგველაშვილი დავითაი – ჩხარს მცხოვრები, დედოფალმა თამარ დიასამიძემ ი გ ი შესწირა გელათის წმინდა გიორგის ეკლესიას (1584 წ.Sd–2903).

მარგუელაშვილი ზარასპ – შინდარას მცხოვრები, ი გ ი მესხიური მამულით, დოროთეოზ კათალიკოსის თხოვნითა და საფასით, გიორგი ბატონიშვილმა

შესწირა ნიტრიის ახლად აშენებულ ეკლესიას (1584 წ.Sd–2 909,[1589–1600წწ] 1448–5 008).

მარგუელისშვილი ლაზარე – 1606–1611 წწ. თამარ დედოფლის კარის მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი (1611 წ.1449–2639); დ ა მ წ ე რ ი: სვიმონ მეფის მიერ მანგლისის ღმრთისმშობლის ეკლესიისათვის სააღაპედ მიცემული ყმა-მამულის შეწირულების წიგნისა (1606 წ. 1449–1777), თამარ დედოფლის მიერ ბოლნისის სიონისათვის სააღაპედ მიცემული ყმა-მამულის შეწირულების წიგნისა (1611 წ. 1449–2639).

მარგველაშვილი მანასა – ნარიმას თ ა ვ მ დ ე ბ ი: წაიყვანა ნარიმა და წაიღო იმისი საქონელი – ერთი ქვაბი, ერთი სადღვებელი, ერთი ლახტი (XYII ს. Ad–2 233/ბ).

მარგველაშვილი ტეტია – [ჩხარის] ციხის მ ე ც ი ხ ო ვ ნ ე; სხვა მეციხოვნეებთან ერთად თავს დაესხა სოფელს და გაძარცვა გლეხები; წაართვა: ქარტალ ყევარელიძეს თხა და ცხვარი, სიხარულა ფცქიალაძეს – ერთი ხარი და მშვილდისარი; მამუა რატიაშვილს– ოცი კოკა ღვინო, აზარას– ხარის მეოთხედი; გოჩია თხელიძეს– ერთი ხარი, ერთი სახნისი (XYII ს. Ad–2233 ბ).

მარგველაშვილი [...]რა – მ ო წ მ ე ბერ მეზრიშვილის მიერ ივანე სხირტლაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII–XYIII სს. მიჯნა.Hd–9716).

მარგვლიანი ფარცმან – დ ა მ ხ დ უ რ ი სეტიელის დაწერილისა მაჯასა და დედილის წაკიდების საქმეზე 2 000 თეთრის გადახდის შესახებ (XIY ს.ბოლო.სსძ. II. N 83).

მარგლიანი – მ ო წ მ ე იოსელიანსა და კირისატს შორის სისხლის დაურვების შესახებ სეტის ხევის დაწერილისა (XIY–XY სს. მიჯნა. სსძ. II. N 43).

მარდალაიშვილები – მაღლაკს მცხოვრებნი, ე მ ა რ თ ა თ ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ხადილით პურის ჰამა და ფარეშობით სამსახური (1578წ.H–626).

მარდალასშვილი||მარდალაშვილი

მარდალაშვილი გიორგა – ფარსმანაყანეეს მცხოვრები, ბაგრატ მეფემ ი გ ი შესწირა გელათის ეკლესიას, ე ვ ა ლ ე ბ ო დ ა: ორმოცი კოკა ღვინო, ორი თეთრი (1545 წ. Y.12. Hd–11201).

მარდალაშვილი გოგილა – ფარსმანაყანეეს მცხოვრები, ბაგრატ მეფემ ი გ ი შესწირა გელათის ეკლესიას, ე ვ ა ლ ე ბ ო დ ა ორმოცი კოკა ღვინო, ორი თეთრი (1545 წ.Y.12.Hd–11201).

მარდალასშვილი გუგუტა – ფარცმანაყანეეს მცხოვრები, ე ვ ა ლ ე ბ ო დ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ორმოცი კოკა ღვინო, ორი თეთრი (1621 წ. ქსძ. III. N 91);

მარდალაშვილი დათვია – ფარცმანაყანეეს მცხოვრები, ე ვ ა ლ ე ბ ო დ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ორმოცი კოკა ღვინო, ორი თეთრი (1621 წ. ქსძ. III. N 91).

მარდალასშვილი დედულისა– ფარცმანაყანეეს მცხოვრები, ე ვ ა ლ ე ბ ო დ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ორმოცი კოკა ღვინო, ორი თეთრი (1621 წ. ქსძ. III. N 91).

მარდალაშვილი ესაია – ფარსმანაყანეეს მცხოვრები, გ ლ ე ხ ი, ბაგრატ მეფემ ი გ ი შესწირა გელათის ეკლესიას, ე ვ ა ლ ე ბ ო დ ა: ორმოცი კოკა

ღვინო, ორი თეთრი (1545 წ. Y.12. Hd–11201).

მარდალაშვილი ესტატე – ფარსმანაყანევს მცხოვრები, ბაგრატ მეფემ ი გი შესწირა გელათის ეკლესიას, ე ვ ა ლ ე ბ ო დ ა: ორმოცი კოკა ღვინო, ორი თეთრი (1545 წ. Y.12. Hd–11201).

მარდალაშვილი მიქელა – ფარსმანაყანევს მცხოვრები, ბაგრატ მეფემ ი გ ი შესწირა გელათის ეკლესიას. ე ვ ა ლ ე ბ ო დ ა: ორმოცი კოკა ღვინო, ორი თეთრი (1545 წ. Y.12. Hd–11201).

მარდალაშვილი მიქელა – ფარსმანაყანევს მცხოვრები, გ ლ ე ხ ი, ბაგრატ მეფემ ი გ ი შესწირა გელათის ეკლესიას, ე ვ ა ლ ე ბ ო დ ა: ორმოცი კოკა ღვინო, ორი თეთრი (1547 წ. Y.12. Hd–11201).

მარდახა – მ ა მ ა ხათუნასი, იხ.

მარდახა (ვარ.მარადხა)– ძ მ ა ელიასი, იხ.

მარდახა – თამარაშენში მცხოვრები, მაჩაბლის მკვიდრი ყ მ ა, რომელიც დროებით ზაალ ერისთავის ხელში იყო. შაჰნავაზმა ი გ ი დაუბრუნა ზაალ მაჩაბელს (1671 წ. 1448–93).

მარდახა – ურია, მუხაურს მცხოვრები, ი გ ი მამულით ერგო [ფეშანგ ფალავანდიშვილს] ([1676–1709 წწ.] 1450–31/2).

მარდახა იოსებ – მძოვრეთში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრისას ი გ ი, მამულით, ერგო პაპუნას ([1688–1703 წწ.] Hd–1636).

მარეგიანი – მ ა ს შეევაჭრა მიქაელ დევდარიანი ლა[კაილას]ყანაზე (XIY–XY სს. მიჯნა. სსძ. II. N 89).

მარეგიანი გიორგი – იხსენიება შუამავლად ჯაფარიანთა და ხერეგიანთა შორის საყმო გამოსაღების თაობაზე შედგენილ დაწერილში (XY ს. II მეოთხ. სსძ. II. N 8).

მარეგიანი დავით – დ ა მ ხ დ უ რ ი იოსელიანის მიერ მუქალის მაცხოვრისათვის მიცემული წიგნისა ბეგარისა და სამსახურის შესახებ (XYI–XYII სს. სწძ. I. N 32).

მარეგიანი ივანე – იხსენიება შუამავლად ჯაფარიანთა და ხერეგიანთა შორის საყმო გამოსაღების თაობაზე შედგენილ დაწერილში (XY ს. II მეოთხ.სსძ. II. N 8).

მარეგიანი ნაგო – თ ა ვ მ დ ე ბ ი სეტის ხევის ოთხი თემს, კეუისარ ჯაფარიძეს და იოსელიანს შორის დადებული საერთპირო დაწერილისა (XIY–XY სს. მიჯნა. სსძ. II. N 32).

მარეგიანი ფრანგი – იხსენიება შ უ ა მ ა ვ ა ლ ა დ ჯაფარიანთა და ხერეგიანთა შორის საყმო გამოსაღების თაობაზე დადებული დაწერილისა (XY ს. II მეოთხ. სსძ. II. N 8).

მარეგიანი ხურჯ(ე)ლ – სეტიელი, მ ო წ მ ე მულახელთა მიერ სეტიელთათვის ჩარქასთა შემოსევის დროს ასაბიობის სანაცვლოდ მიცემული საერთპირო დაწერილისა (XY ს. დასაწ. სსძ. II. N 37).

მარ(ე)გ[რანი] თგდარ – დ ა ნ ა მ ხ დ უ რ ი ვაქილა გახთაგიანსა და ივანე სეტიელს შორის დადებული „წარკუეთილი გარდაწყუედილობისა" მზითვის მიღების შესახებ (XIY–XY სს. მიჯნა. სსძ. II. N 86).

მარელიაშვილი ბეჟიტა – მ ო წ მ ე მახარი როსტიაშვილის მიერ ამირა იმბროსაშვილისათვის მიცემული ნავენახევის ნასყიდობის წიგნისა (1631 წ.X.4.

1449–1780).

მარესძე – ბოცო [ბოცოსძემ] გაიჩინა საწირავი ალის მონასტერში. მას მისცა ოზნას (?) მიწა და დაავალა სამი დღე წირვა (XIY ს.S–1245.6–23).

მარეხ || მარიხ

მარეხ (ვარ. მარიხ)– [თანამეცხედრე] სარგის ბოცოსძისა, იხ., ჰყავს შვილები: ბოცო ბოცოსძე, შალვა [ბოცოსძე], იხ., ამირბერ(XIY––XY სს. მიჯნა. S–1245. 454–463). შესწირა თავის საალაპედ ალის მონასტერს: საკირეს– ვეფხასშვილი, რომელსაც უნდა გამოეღო სამი გრივი პური და მწ[ი]რეს– ჰიტილისძე, რომელსაც უნდა გამოეღო ოთხმოცი ჩაფი ღვინო (XIY–XY სს. მიჯნა. S–1245. 454–463).

მარიხ – თანამეცხედრე ჯიმშიტასი, იხ.

მარეხ – პატრონი, ჰყავს შვილი ავთანდილ. შესწირა წმინდა ევსტათის ეკლესიას მამული ერთაწმინდაში – ერთი კომლი გლეხი მამისა ელისაბედაშვილი და მისი ძმები: ბაატა და ნადირა. საბუთს აქვს მისი ხელრთვა (1624 წ. 1448–4258).

მარეხ – თანამეცხედრე იესე ბარათაშვილისა, იხ.

მარეხ – ჯავახიშვილის ასული, ამიშაშვილის ცოლყოფილი, ჰყავს შვილები: ბერუკა, სეხნია. მიჰყიდა თავისი თანამეცხედრის, ამიშაშვილის მამული– გარდატენს ვენახი, სახასო ზვარი, კოკოზაშვილის მამული, ურიცხში მამული – გორელ თაყა ანდრონიკასშვილს (1634წ.Hd–7608).

მარეხ – დედა მანუჩარ ფანასკერტელ-ციციშვილისა, იხ.

მარიხ – ქვრივი ზენბად ლარაძისა, ჰყავს შვილები: ელისბარ, ოთარ. ლარაძეთა გვარს ლუარსაბ მეფისაგან ჯილდოდ ნაწყალობევი ჰქონია ირგისხევზე სოფელი ირგი, რომელიც ჟამთა ვითარებისაგან აოხრებულა. მარიამ დედოფალმა ირგში მკვიდრი და ლარაძეთა მიერ ახლად დასახლებული გლეხები შვიდი წლის განმავლობაში გაათავისუფლა გამოსაღებებისაგან(1640წ. IY.23.1450–10/122).

მარეხ – თანამეცხედრე იესე ქავთარაძისა, იხ.

მარეხ – ჩხეიძის ასული, ჰყავს შვილები: ქაიხოსრო და პაატა წერეთლები. დედოფალმა ნესტან-დარეჯანმა უბოძა საფალავანდიშვილოში ხოსროსა და შემდგომ ტყავძეელიძის ნაქონი ყმა-მამული; დაუმტკიცა ადრე ნაწყალობევი საჩხერის ხოდაბუნის ნახევარი (1660 წ. Hd–9466).

მარეხაშვილი || მარიხაშვილი

მარეხაშვილი – პატარძეულს მცხოვრები, ერთი კომლი. იგი პატარძეულში დაასახლა ონოფრე მაჰუტაძემ და შემატა გარეჯის ყმებს ([1690–1733წწ.] Ad–421).

მარეხაშვილი – მისი მიწა ესაზღვრებოდა შიოშ ბოწიაშვილის მიერ დათუნა ტარსაიჰაშვილისათვის მიყიდულ ნაზვრევს (XYII სს. IIნახ.Ad–1485).

მარეხაშვილი ბეჟიტა – ბერშოეთს მცხოვრები, ამილახვრის სახასო ყმა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მისი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

[მარეხაშვილი] ბიბილა – მოწმე რამაზ ტარსაიჰაშვილის მიერ პაპუნა ტარსაიჰაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1619წ.1450––35/192).

მარეხაშვილი მიქუტა – ბერშოეთს მცხოვრები, ამილახვრის სახასო ყმა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მისი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XYIII ს. II ნახ. 1448–5032).

მარიხაშვილი პაპუნა – მოწმე რამაზ ტარსაიჰაშვილის მიერ პაპუნა ტარსაიჰაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1619 წ. 1450–35/192).

მარიხაშვილი პაპუნა – მოწმე ზურაბ კვეზერელის მიერ თამაზა ტარშაიჰაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1695 წ. Ad–1431).

მარზალაშვილი შერმაზანა – მოწმე ზაქუმ [ზაქუმიშვილის] მიერ ალავერდა [იაგულაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1694 წ. XI. 1. 1450–9/113).

მარზაშვილი გიორგი – მღვდელი, დამწერი და მოწმე პეტრე ხუციშვილის მიერ ძულია ვარამასშვილისათვის მიცემული ნაფუძრის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. Sd–45).

მართა – იერუსალიმის გოლგოთის მონასტრის მონაზონი. იერუსალიმიდან წერილი მისწერა კათალიკოს [გრიგოლს], შეატყობინა, რომ იერუსალიმის ჯვრისა და გოლგოთის ქართულ მონასტრებს სომეხთა და ფრანგთაგან საფრთხე ემუქრებოდა. სთხოვა კათალიკოსს, რათა დაეყოლიებინა ქართლის, იმერეთის, ოდიშის და გურიის მეფე-მთავრები ქართველთა წმინდა ადგილების დასაცავად, ელჩი გაეგზავნათ სტამბოლში ხონთქარის კარზე. ითხოვდა იერუსალიმში ქართველი ბერების გაგზავნას ([1650–1658 წწ.] Hd–11207).

მართაშვილი ფილიპე – დმანელი ეპისკოპოსი, მოწმე ბეჟან გამცემრისშვილის მიერ დომენტი კათალიკოსისათვის მიცემული პირობის წიგნისა ტყვის გაყიდვაში გაურევლობის შესახებ (1673 წ. IX. 20. 1448–1287).

მარიამ – დედოფალი, თანამეცხედრე მეფე დავით YI [ნარინისა], იხ.

მარიამ – დაკრძალული ყოფილა ალავერდში. მისი მეაღაპენი და მეეგვტრენი გამხდარან კირაულისძეები (1566 წ. Hd–2579).

მარიამ – დედა ვარდან ქურდიანისა, იხ.

მარიამ – თანამეცხედრე ხოსრო ბატონიშვილისა, იხ.

მარიამ – ცოლყოფილი ლუარსაბ [მაყაშვილისა], ჰყავს შვილიშვილი ლუარსაბ. მას უწყალობა თეიმურაზ მეფემ მინაზარისშვილისეული მამული ([1614–1648 წწ.] Ad–687).

[**მარიამ**]– ბატონიშვილი, თეიმურაზ მეფემ ყორჩიბაშ თამაზ ამატკისშვილს ადრე ნაწყალობევ სხვა მამულებთან ერთად მუშოანში დაუმტკიცა ბატონიშვილ მარიამისეული მამული (1616 წ. Hd–14679).

მარიამ – ნუგზარ ერისთავის თანამეცხედრე, ჰყავს შვილი ზურაბ. მისი სულის სალოცველოდ ზურაბმა ანანურის ეკლესიას შესწირა სოფელი დუდუკაძენი (1623 წ. 1449–1771 ა).

მარიამ – 1634–1680 წწ. დედოფალთ-დედოფალი, პელმწიფე (1634–1680 წწ.), [მანუჩარ] დადიანის ასული (1646–1669 წწ. 1450–12/7, Hd 14500, 11461 ბ, 1449–2263, გსიემ 4640–147/185, გსიემ 184, 1448–9999), ჰყავს: ძმა ლევან დადიანი ([1634]–1648 წწ. 1448–3369, ლაი 73–53, 122 –131), თანამეცხედრე: როსტომ მეფემ იხ. ([1634 წ.]

1448–3369, 1635 წ. 1449–1772, 1648 წ. ლაი E73–53, 1226–1316, [შაჰნავაზი (1658 წ.]
Par. Geor. ხ.ი. R 36086), მ ა ზ ლ ი კათალიკოს-პატრიარქი დომენტი (1664 წ.
1449–2663). შ ვ ი ლ ე ბ ი: ოტია გურიელი (1664 წ. გსიემ 4640–1477185,
გსიემ 184), გიორგი, ლევან, სულეიმან (1677 წ. 1448–2293). მძი ს წ უ ლ ი
[და დიანისშვილი] ლიპარ (1658 წ. 1450–12/8). უ წ ყ ა ლ ო ბ ა: ზენბად ლა-
რაძეს რუისში ალიყულიბეგის ნაქონი ოთხი კომლი კაცი: თითო კომლი ყუქამა-
რაშვილი და სარიდანაშვილი და ორი კომლი ბოგანო (1634 წ. 1450–10/131),
ბეჟან ჩხეიძეს– ზურაბაშვილები მამულებით (1634 წ. 1450–35/117), ზებედეს–
– დათუნა თურქისტანიშვილის ნაქონი მამული ([1634–1675 წწ.] 1450–10/
133), ზურაბ ყაფარასშვილს– შუა ბოლნისში დურია ასანაშვილი მისი მამუ-
ლით (1635 წ. 1450–49/44), მანგლელ ეპისკოპოს ათანასე ტატიშვილსა და
მის ძმისწულებს – სახასო სოფელ არადეთში ამბრია ბეჟაშვილი მოლოზანიძე
და მისი ძმა (1646 წ. Hd–1548), თავისი კარის დეკანოზს, დავითს– ზემო ქარ-
თლის სადედოფლო მამულების მებალახეობა სანაცვლოდ მისი კუთვნილი ამბრო-
აული ბაგისა, რომელიც მ ა ს იშხნელის ძმებისათვის უწყალობებია (1651 წ.
Hd–14688), ავალ ავალიშვილს– კისისხევში დათუნა ვარდიშვილი, ძაგანაშვი-
ლი, ირემა კურდღელაშვილი, პაპია თათრიშვილი. სახლთუხუცეს რევაზ [ჩოლა-
ყაშვილს] ორი კომლი – დათუა და გიორგი– მამულებით და რევაზის ბეითალმა-
ნი მამული (1653 წ. XII.8. Hd–14500), ავალ ავალიშვილს– კისისხევის მოურაო-
ბა და იქვე ვარდიაშვილის სანაცვლოდ ძნელა მამულით (1655 წ. Hd–14313), თა-
მაზ მაჩაბელს– თავისი სახასო ყმა, ქრცხინვალშიმოსახლე ვაშაყაშვილის ნა-
ქონი ივანე ხმელაშვილი მამულით (1657 წ. Qd–8711), თაყა ბარათაშვილს– ერ-
თი კომლი გლეხი – ზეელი იოვანე და მისი ძმები: ბუენია და აღდგომელა([1675–
–1682 წწ.] 1450–2/142), ზაალ საგინაშვილს– ბოლნისში საგინაშვილთა გასა-
მყრელოდ აღებული გლეხები: ამირხანა, სარუხან და დემურა დურიაშვილები მა-
მულით (1677 წ. 1448–2293). გ ა ნ უ ა ხ-
ლ ა ზენბად ლარაძის ქვრივს, მარიხს, ირგის ხევზე სოფელ ირგის წყალობა, იმ
პირობით, რომ ამ ნაოხარ სოფელზე ახალ მოსახლეებს შვიდი წლის განმავლობა-
ში არ გამოართმევდა გადასახადებს (1640 წ. IY.23. 1450–10/122); დ ა უ ბ რ უ-
ნ ა სვეტიცხოველს სოფელი არაშენდა (1660 წ. I.26. ქრ. II.478); მ ა ს თ ა ნ
მისულა თბილელი და „პირის სანახავად“ სათბილელო ყმები მიურთმევია, მ ა –
რ ი ა მ ს მათთვის სამეფო და სადედოფლო გადასახადებისაგან თარხნობა მი-
უნიჭებია (1634 წ. Ad–595); გ ა ა თ ა ვ ი ს უ ფ ლ ა: თბილელის ყმები, საყდ-
რიშვილები: გედუა ტატუნაშვილის ძმები, ამირანიშვილები, მამისა, ზაქარა, მა-
მუკა და მიკირტიჩა ბეგლიკაშვილები, სარუხანა ნოდარაშვილი ბაჟისაგან ქალაქ-
ში, მცხეთაში, გორში, ქრცხინვალში, ალში ([1636–1680 წწ.] Sd–765), არდაშე-
ლის და ელისბარის მამული– ხევისთავის გადასახადისაგან (1677 წ. 1450–50/26).
შ ე ს წ ი რ ა: სვეტიცხოველს ქრცხილვანში მოსახლე სახასო ყმები: ურია და-
ნიელა ყეზერაშვილი ძმითა და შვილებით და გაათავისუფლა იგი ყოველგვარი
გამოსაღებისაგან, ევალებოდათ მხოლოდ ქრისტეშობის მარხვას ხუთი ლიტრა
სანთელის გამოღება (1664 წ. 1449–2663), როდესაც ი გ ი როსტომმა ქართ-
ლის დედოფლად მოიყვანა, მ ი ს ი შვილი ოტია გორში გარდაცვლილა, რომლის
„საწოლზედ“ აუშენებია მთავარანგელოზის საყდარი. შ ე ს წ ი რ ა მ თ ა –

1. გიორგი, ლევან და სულეიმან არიან შაჰნავაზის შვილები პირველი ცო-
ლისაგან.

ვარანგელოზის საყდარს თავისი შვილის, ოტია გურიელის, საალაპედ: გორში
დათინა ელჩიბეგაშვილი და მისი ძმისწული ბაინდურა, რომელთაც 25 იანვარს
ალაპის გადახდა ევალებოდათ გორის სამღებროდან მღებართუხუცესს ქრისტე-
შობისთვეს უნდა მიერთმია საყდრისათვის ერთი ლიტრა სანთელი და ერთი ჩა-
რექი საკმელი ოცი სტილიანი ლიტრით; ალს – ჭარუა სულხანაშვილის ვენახი ;
სამ ლიტრ ზეთს ყველიერის შაბათს მიართმევდნენ. ეს შენაწირი მიაბარა დე-
კანოზ დავით [გარსევანიშვილს] და მის ძმებს: გარსევანსა და თამაზს (1664წ.
გსიემ 184), გორის მთავარანგელოზის საყდარს, რომელიც თავისი გარდაცვლი-
ლი შვილის ოტიას „საწოლზედ" ააშენა, მოახატვინა და შეამკო საეკლესიო ია-
რალით, ოტიას საალაპედ გორის სამღებროდან ერთი ლიტრა სანთელი ოცი სტი-
ლი ლიტრით, ერთი ჩარექი საკმელი, რომელიც ქრისტეშობისთვის დამდეგს უნ-
და მიერთმიათ; წერეთელა წერეთელაშვილი მამულითა და სახლ-კარით,რომელ-
საც საალაპედ ეკისრებოდა: ორი თორმეტიანი კოკა ღვინო,ათიანით ორი კოდი პუ-
რი, ათი შაურის ცხვარი, ორი ზურგიელი, ორი ქათამი, ორი მტრედის ხუნდი,
ერთი ჩარექი სანთელი პატრუქით, ერთი სტილი საკმელი, ერთი ლიტრა ბრინჯი,
ორ მღვდელს ჟამისწირვა ევალებოდათ, რომელთათვისაც ექვსი შაური საწირა-
ვი უნდა მიეცათ, ალს– ვენახი, რომელსაც დაადო ბეგარა: სამი ლიტრა ზეთი
ოცი სტილი ლიტრით, რომელიც ყველიერის შაბათს უნდა მიერთმიათ; ეს შეწი-
რულება მიაბარა თავის სახასო ყმას, თავისივე გაზრდილ გარსევანიშვილებს :
ოქონის ხატის დეკანოზ დავითს, გარსევანსა და თამაზს (1664 წ. გსიემ 4640–
147/185); დ ა ა მ ტ კ ი ც ა: ლუარსაბ მეფის მიერ სიონის ეკლესიისათვის მი-
ცემული ყმა-მამულის შეწირულების წიგნი ([1634–1658 წწ.] 1449–1498),სვი-
მონ მეფის მიერ მანგლელ ათანასე ტატიშვილისათვის 1619 წ. მიცემული ბოგა-
ნო გლეხების წყალობის წიგნი (1640 წ.Hd –12422), ელიზბარ [დავითიშვილის]
მიერ პაპუნა მახვილაძისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნი (1656წ.
Sd–605), დ ა უ მ ტ კ ი ც ა: იოთამ [ბარათაშვილის] შვილებს სამამულე და-
ვის შედეგად მიღებული მამულები (1662 წ.Y.20.1450–38/4), სამეფო კარის
დეკანოზ პეტრეს ნაზვრევის ნასყიდობის წიგნი (1677 წ. Hd – 831); პი-
რ ო ბ ა მ ი ს ც ა ალავერდელ არსენ ავალიშვილს, რომ არ მოუშლიდა ალა-
ვერდის წმინდა გიორგის ეკლესიისათვის თეიმურაზ მეფის მიერ მიბარებულ
მამულების პატრონობას ([1648–58 წწ.] Hd–2430); გ ა ა რ ი გ ა სამამულე
დავა გიორგი ბარათაშვილსა და ავთანდილ [ბარათაშვილს] შორის აკაურთას
მიწებზე (1662 წ.1450–38/5); უ ბ რ ძ ა ნ ა: მოხელეებს– ძალაში დაეტოვე-
ბინათ პაპუნაბეგ ციციშვილისათვის ნაბოძები სოფელი ღორისთავის თარხნო-
ბა (1659 წ. IY.25. 1450–26/14), უცნობ პირს– [გორის მოურავ გიორგი ამი-
ამილახორს?], რომ მოეხსენებინა გორის მამასახლისისა და ამფაების ათვის,რომ
მ ა ს წერეთელა წერეთელაშვილის მამული და სახლ-კარი [გორის მთავარან-
გელოზის] საყდრისათვის ჰქონდა შეწირული საალაპედ. წერეთელას დავით ამი-
რალაშვილის ყმისაგან ორი თუმანი ვალი აეღო და ის სახლები გირაოდ დასდე-
ბოდა. მ ა რ ი ა მ მ ა, ზაქარია მდივნის ხელით, ამირალაშვილის ყმას გაუგზა-
ვნა ორი თუმანი და სახლები თავისი შვილის, [ოტიას], სულის მოსახსენებლად
საყდარს შესწირა. ბ რ ძ ა ნ ა ხოსინას კერძი მისი ცოლისა და შვილებისათ-
ვის დაენებებინათ, წერეთელას კერძი– გარსევან [გარსევანიშვილისათვის].თუ
წერეთელა თეთრს დააბრუნებდა, მაშინ სახლ-კარი და მამული მისთვის უნდა

დაენებებინათ და საყდარსაც ის ემსახურებოდა, თუ არა, გარსევანს ექნებოდა (1664 წ. ახლო. გსიემ 7601–37), სომხით-საბარათიანოსა და სადედოფლო სახასოს მამასახლისებს – აესრულებინათ ნაქურდლისა და ბეითალმანის რიგი(XYII ს. II ნახ. Hd–2098); მ ი ს ი ბ რ ძ ა ნ ე ბ ი თ: სომხითის მელიქმა ყორხმაზბეგმა და ოფრეთის მოურავმა ავთანდილმა გაარჩიეს სამამულე დავა ალიხანა [თაველიშვილსა] და ოფრეთელებს შორის. ალიხანას უბოძეს სადაო მიწა საზღვრებით: შულავრის შარასაკენ და ხოხმელის მხარეს ([1634–1675 წწ.] 1450–9/109), თამთის წყაროში პაატა შატბერაშვილის, თანია შან[შ]აშვილის, ამირაღასა და დოლმაზას შორის სადაო მიწა ამირაღასა და დოლმაზასათვის უნდა დაენებებინათ მოსახნავად ([1634 – 1681 წწ.] Hd – 9402),გაარიგეს ტოტუაშვილების, მანდენაშვილებისა და აჯაბნუშასშვილების სამამულე დავა (1648 წ. Y.22. Qd–503), სეფირყელიმ იესე გამცემრიშვილს უწყალობა მისი მკვიდრი „ხეტიქური" მამული (1654 წ.III.9. A–1276. 1r –v), შერმაზან ბარათაშვილმა] ერასტი [ბარათაშვილს] მიჰყიდა ორი დღის მიწა (1657 წ.1450–38/19); ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა: ლევან დადიანმა ი გ ი მიათხოვა როსტომ მეფეს და მზითევში გაატანა: კარის მწირველად სერაპიონ ჩიჯავაძე მსახურით, გამდელი ლერწამტანისა მოახლითა და მსახურებით, პირისფარეში ქალაღდისა მოახლით, მოახლე ისახარ, წყნარისახარ, ზილიფყარ, ჰსწორუპოვარისეული, მანგი, იაგუნდისა, სანდომისა, გმირისეული; მესტუმრე თავადისშვილი ოთარ ჩხეიძე და ისთიანე ხინტკირია, ბოქაული აზნაურიშვილი ფაცია , ბავა და ბატკიც ჯაფარიძე, მერიქიფე თავადისშვილი ქაიხოსრო მიქელაძე და პატარაია, მეღვინე მუშქამური გაგულია და ბალუაი კოლოშვილი, მოლარე პატიაი კვარაცხელია და თოლიკაკა მელია, მზარეული თომიხილაი ლანჭყებია და ხილაი ქიქავა, ფარეში ბაბაშია გაგულია და ბაძუ ბერეჟუა, ხაბაზი ჯლარკავა ნანა, მეჯინიბე კილაი ჩაბია, ქომიხერდა ერაგია და ნასყიდია გუშამანიძე [1634 წ.] 1448–3369), ი გ ი გამხდარა ავად, შეხვეწნია სიონის ღმრთისმშობელს და გამოჯანმრთელებულა, აღნიშნულია როსტომ მეფის მიერ სიონის ღმრთისმშობლისათვის მიცემულ ყმა-მამულის შეწირულების განახლების წიგნში. (1635 წ. 1449–1772). მ ი ს თ ვ ი ს მზითევში გაუტანებიათ იოვანე აფხაზი (1646 წ. 1450–12/7), როსტომ მეფე და დადიანი ერთმანეთს კაკას ხიდთან შეხვედრიან, საიდანაც როსტომს მ ა რ ი ა მ ი თბილისში წაუყვანია და უქორწინია მ ა ს ზ ე(1648 წ. ლაი E73–53, 122 –136), დაავალა პაპუნა მახვილაძეს ანახანუმისათვის ალაპის გადახდა (1656 წ. Sd–605), მ ა ნ თავის ძისწულს, ლიპარს, ოდიშში გაატანა იოანე აფხაზი, ხოლო იოანეს თანამეცხედრეს, ოქროქალს მისცა მამულის წყალობის პირობის წიგნი (1658 წ. XI.7.1450–12/8), წერილი მისწერა ერან-თურანის ტახტისა და სახელმწიფოს გამრიგებელს, ვეზირ „აზამს". მოახსენა, რომ როსტომ მეფე გარდაიცვალა და ი გ ი წესისამებრ გლოვას შეუდგა. ამ დროს ჯამალ-ხანს მ ი ს თ ვ ი ს ხელმწიფის რაყამი გადაუცია და მ ა რ ი ა მ ი თავისი მხლებლებითა და დარბაისლებით ციხეში გამაგრებულა („შესულა"). მ ი ს ი სიტყვით, „ამასობაში მრავალს კაცს გული გასცუდებოდა, მაგრამ ჩვენი იმედი დიდი ქონდათ". ცოტა ხნის შემდგომ მ ი ს თ ვ ი ს საფარვერდი-ბეგს ხელმწიფის რაყამი მიუტანია და მ ა რ ი ა მ ი ციხიდან გამოსულა. ამასობაში ფარსადანბეგიც მისულა და ხანისაგან წესისამებრ გამოგზავნილი ხალათი და რაყამი გადაუცია. ეს ამბავი, რომ გაუგიათ

ქართველ თავადებსა და აზნაურებს, თავიანთი ცოლ-შვილი ქალაქში ჩამოუსხიათ „ზოგ-ზოგნი კახნიც" მისულან. ხელმწიფეს მ ა რ ი ა მ ი ს ა თ ვ ი ს დედოფლობა მიუცია, ხოლო მ ი ს ი „თავი შეჰნაოზ მეფისთვის ებოძათ". ვინაიდან „ქვეყნის აშლასა და აოხრებასა უფრო ბევრი ცოდვა და დასამარცხი საქმე" მოსდევდა, მ ა რ ი ა მ ს საფარვერდიბეგისათვის ხელმწიფესთან დასტურის არზა გაუტანებია. ი გ ი ატყობინებდა აზამს, რომ დანარჩენ ამბებს ფარსადანბეგი „თათრულად" მისწერდა. მ ა რ ი ა მ ი ასევე ერთგულებას ეფიცებოდა მას და აღნიშნავდა: „მეფის როსტომის დროსაც ყეენის საქმესა და ერთგულობას მე მკითხავდა და ახლაც მოველი რომე, ჩემი უკითხავი აღარა იქნას რაო" ([1658 წ.] Par .Geo r . ხი. R 36086), ბაადურ მაჩაბლის] არზაში მეფისადმი აღნიშნულია, რომ მ ა ნ მისცა ბადურს ერთი კომლი კაცი ქრცხილვანში, რის სანაცვლოდ ბაადურმა მ ა ს ოცი ფლური მიართვა ([1660–1676 წწ.] Qd – –8670), გიორგი ბატონიშვილის მიერ ურბნისის წმინდა სტეფანეს ეკლესიისათვის მიცემულ გლეხის შეწირულების წიგნში აღნიშნულია, რომ მ ა ნ ააშენებინა დანგრეული ურბნისის ტაძარი (1669 წ. 1448–9999); მ ი ს ი შუამდგომლობით, მროველმა ფილიპე თაქთაქისძემ უწყალობა რობამ მამაცაშვილს ვაშაური მამული (1680 წ. XI. 1450–48/22); გორჯასპ ბარათაშვილისათვის] მიბარებულ წიგნების ნუსხაში იხსენიება მ ი ს მიერ აქულაშვილისათვის მიცემული საბუთი (1691 წ. XI.2. Sd –1931), ელენე დედოფლის მიერ ქაიხოსრო სოლაღაშვილისათვის მიცემული სახელოს წყალობის წიგნში აღნიშნულია, რომ ქაიხოსრო სოლაღაშვილის წინაპრებს მ ი ს გ ა ნ ჰქონიათ ნაწყალობევი დედოფლის კარის სახლთუხუცესობა (1693 წ.YII.20. Sd –758); მ ი ს ი ხელრთვა აქვს საბუთებს: 1448:82, 84, 86, 88, 547, 618, 1033, 1239, 2293, 3134, 5291, 10191, Hd: 831, 1350 ა,ბ, 14313, 14426, 14432, 14433, 14434, 14443, 14500, 14601, 14677,14692 Sd: 31, 747, 752, 765, Qd: 2432, 8966, Ad –1172).

მარიამ – თ ა ნ ა მ ე ც ხ ე დ რ ე ელიზბარ ერისთავისა, იხ.

მარიამ – მიწობლიძის ც ო ლ ყ ო ფ ი ლ ი. მ ი ს ი ნაქონი ყმა-მამული: ციხედიდსა და ძეგვში როსტომ მეფემ უწყალობა რამაზ [ზუმბულიძეს] (1653წ. 1450–31/115), სამი კომლი კაცი ციხედიდში: ზაალა და დათუნა გოჩაშვილები, პეტრია პეტრიაშვილი და დათუნა კბილაშვილი კათალიკოსმა იოვანე დიასამიძემ უწყალობა რევაზ [მაღალაძეს] (1692 წ. Hd –1305).

მარიამ – დ ა თეიმურყაზან ჩოლაყაშვილისა, რ ძ ა ლ ი ბოდბელ კირილე კოზმანიშვილისა, იხ.

მარიამ – შ ვ ი ლ ი ახალდაბელ პაატასი. ი გ ი პაატამ მოახლედ მისცა მერაბას, რომლის ნებართვითაც გათხოვდა და ყმად დაუსახლდა მას (1676 წ. IY.18. Hd –2797).

მარიამ – 1678–1693 წწ. მერაბ ჯორჯაძის ა ს უ ლ ი, თ ა ნ ა მ ე ც ხ ე დ რ ე ოთარ არაგვის ერისთავისა, იხ., ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ბარძიმ მდივანბეგი, გიორგი, ავთანდილ, ონოფრე ტფილელი (1693 წ. 1449–1801). შესწირა ანანურის ღმრთისმშობლის ეკლესიას ქვემო ხანდაკში ერთი ვენახი და ქუთაისიდან მოყვანილი ებრაელები: იოსებ, იაკობ და პაპუნა ქუთათელები მათი მამულით, დაადო ეკლესიის სასარგებლოდ ყოველწლიურად ბეგარა– თვითოეულს სამ-სამი ლიტრა სანთელი, ორ-ორი ჩარექი საკმელი, ხუთ-ხუთი ლიტრა ზეთი, ორ-ორი ჩარექი სანთლის ,გული (1693 წ. YI.11. 1449–1801).

მარიამ – 1678–1685 წწ. ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: პატა, ბადურ, მამუკა. ი ყ ი დ ა: მღებარ ნაზარასაგან სამინაურში მდებარე მიწა ცალქალამანიძისა და მიქუტასშვილის მიწებამდე (1678 წ. Hd–9639), დემეტრა ნავყენაშვილისა–გან– ნასყიდი ვენახი (1685 წ. Hd–1838).

მარიამ – 1679–[1699] წწ. ც ო ლ ყ ო ფ ი ლ ი ოთარ ბარათაშვილ-გერმანოზიშვილისა, იხ., ჰ ქ ო ნ დ ა ს ა მ ა მ უ ლ ე დ ა ვ ა პაპუა, გუგუნა გერმანოზიშვილებთან თავისი გარდაცვლილი მეუღლის ნასყიდ და მისთვის ნაბოძებ მამულზე, რომელიც, მეუღლის სურვილის მიხედვით, მ ა რ ი ა მ ი ს გარდაცვალების შემდეგ ორივე მათგანის საალაპედ უნდა დადებულიყო; დავის გარიგების შედეგად მ ა რ ი ა მ ს ერგო: ოთხი არეკალი ვენახიდან– ორი უცილოდ; პაპუას განცხადებით, ერთი არეკალი მისი მამის მიერ ყოფილა ნასყიდი და ეს საკითხი ფიცით უნდა გადაწყვეტილიყო. პაპუას ერგებოდა, წარმოდგენილი თამასუქის თანახმად, დედამისის მიერ ოთარ გერმანოზიშვილისათვის ნასესხები 12 თუმანი და 10 საპალნე ღვინო იმ შემთხვევაში, თუ პაპუა ვერ დაამტკიცებდა თავის მსახურებს, რომ ოთარს სიდედრისათვის არაფერი ჰქონდა ნასესხები. ფიცით უნდა გადაწყვეტილიყო აგრეთვე დავა გერგიძის თაობაზე ([1689–1699 წწ.] Hd–15059).

მარიამ – დ ი დ ი გ ა მ დ ე ლ ი ერეკლე მეფის დედისა, მოხსენიებულია სამეფო კარის მსახურთა სიაში ([1688–1703 წწ.] Ad–763).

მარიამ – ფალავანდიშვილის ა ს უ ლ ი, თ ა ნ ა მ ე ც ხ ე დ რ ე პაატა აბაშიძისა, იხ.

მარიამ – ანჩაბაძის ა ს უ ლ ი, თ ა ნ ა მ ე ც ხ ე დ რ ე ბეჟან ბატონიშვილისა, იხ.

მარიამ – ბ ა ტ ო ნ ი შ ვ ი ლ ი, ჰ ყ ა ვ ს: მ ა მ ა მეფე გიორგი (XI), ძ მ ა ბაგრატ, შ ვ ი ლ ე ბ ი: შალვა, შანშე, იასე [ქსნის ერისთავისშვილები]. გ ა ნ უ ა ხ ლ ა ფარსადან ზედგინიძეს მამისა და ძმის, ბაგრატის მიერ მიცემული ბასილაშვილის მამულისა და ტყვიავის მოურაობის წყალობის წიგნი (1700 წ. Hd–1697).

მარიამ – შ ვ ი ლ ი პაპუნასი, თ ა ნ ა მ ე ც ხ ე დ რ ე [დურმიშხან] ბარათაშვილისა, ჰ ყ ა ვ ს მ ა ზ ლ ი ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ბარათა, იოთამ, ზურაბ. მაზლისშვილებმა მ ა ს დაუბრუნეს (მიჰყიდეს) ის წისქვილი, ზვარი და ბაღი, რომელიც მათ ბიძისაგან მიუღიათ (XYII ს. ბოლო. Hd–8432–2).

მარიამასშვილი – ტბისს მცხოვრები, ი გ ი იაგულაშვილთან ერთად ერგო საამს ქილაძისა და წითლიშვილის ფარდად (1692 წ. YIII.30.1450–11/164).

მარიამული ბეჟუა – შ ვ ი ლ ი პაპუნა მარიამულისა, იხ.

მარიამული დათუნა – იხ. მარინდაშვილი დათუნა

მარიამული დემეტრე – მ ო წ მ ე გიორგი ზანდარაშვილის მიერ დილმის წმინდა გიორგის ეკლესიისათვის მიცემული მამულისა და კულუხის შეწირულების წიგნისა ([1606–1615 წწ.] Hd–1051 ბ).

მარიამული ესტატე – იხ. მარინდაშვილი ესტატე

მარიამული ზაზუნა – მ ო წ მ ე პაპუნა მარიამულის მიერ ჯავანარაანთ ბაინდურასშვილ ბერიკასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1667 წ. Y.1. 1450–28/244).

მარიამული თანდილა – იხ. მარინდაშვილი თანდილა

მარიამული პაპია – მ ო წ მ ე გიორგი ხიზანაშვილის მიერ [დომენტი] კათალიკოსისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1673 წ. III.7.Ad–1666).

მარიამული პაპუნა – 1666–1669 წწ. ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ი ბეჟუა (1667–1669 წწ. 1450–28/244, 32/281). მ ი ჰ ყ ი დ ა: ჯავნარაანთ ბაინდურასშვილ ბერიკას თავისი მკვიდრი მამული, რომელიც ესაზღვრებოდა დავითა და პაპუა ფირიასშვილების, მარიდა ჩაჩასშვილისა და ქიტია თბილელაშვილის მამულებს (1667 წ.Y.1.1450–28/244), ქიტია თბილელაშვილს– ჰალის სავენახე მიწა ნონეშვილის და გულიკაშვილის მიწებამდე (1669 წ. II. 1450–32/281); მ ო წ მ ე იოანე ზანდარაშვილის მიერ დომენტი კათალიკოსისათვის მიცემული წიგნისა საყდრის კურთხევის საფასურად მიწების მიცემის შესახებ. მ ი ს გ ა ნ ჰქონია საწირავში მიღებული მღვდელ იოანე ზანდარაშვილს ორი დღის მიწა(1666წ. XI.13.Ad–1751).

მარიამული შალიკა – მ ო წ მ ე სოლაღა ულანცასშვილის მიერ სულხან ჩაჩასშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ.IY.1.1450–28/248).

მარიანასშვილი ფარსადან – მ ო წ მ ე შიოშ სეხნიაშვილის მიერ პაპუას და ყაფლანის სხვა შვილიშვილებისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. Hd–6622).

მარიდასშვილი – ალექსანდრე მეფის ბრძანებით, მ ა ს უნდა დაბრუნებოდა „კოშკს დაბლა", ივრის პირას მდებარე წართმეული წისქვილი ([1574–1605 წწ.] 1449–1040).

მარილელი ხიმშია იხ. აბულეთისძე–აბაზასძე მარილელი ხიმშია

მარინასშვილი ფარსადანა – მ ო წ მ ე ლალინას მიერ ტერ-გრიქორასათვის მიცემული ყმისა და სახლის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ.1449–954).

მარინდა – ჰ ყ ა ვ ს [ძ მ ე ბ ი]: მახარა, ივანე; . შ ვ ი ლ ი დათუნა. მიჰყიდა პაპია ჰყოპიაშვილს სართუმელში მიწა (1661 წ. ახლო. Ad–1644 ბ).

მარინდაშვილები – გიორგიწმინდას მცხოვრებნი, მ ა რ ი ნ დ ა შ ვ ი ლ ე ბ ს, ყველა მათ განაყოფს ევალებოდათ შეკაზმული ცხენისა და იარაღის გამოღება ნინოწმინდის საყდრისათვის არსენის ნინოწმინდელობის დროს, თუ „მართალი კაცი" გარდაიცვლებოდა ([1688–1694 წწ.] Ad–116).

მარინდაშვილი ასანიძე (sic!)– [ძ მ ა] ესტატე მარინდაშვილისა, იხ.

მარინდაშვილი ბერი – ძ მ ი ს წ უ ლ ი თანდილა მარინდაშვილისა, იხ.

მარინდაშვილი (ვარ.მარიამული) დათუნა – 1656–1669 წწ. მ ო ნ ა წ ი ლ ე ო ბ ა მ ი ი ღ ო გარეჯელთა და ჩერქეზელთა სამამულე დავის განჩინებაში (1656 წ.IY.2.1450–26/150); მ ო წ მ ე პაპუნა მარიამულის მიერ ქიტია თბილელაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ. II.1450–32/281).

მარინდაშვილი (ვარ. მარიამული) ესტატე – 1679–1691 წწ. ჰ ყ ა ვ ს [ძ მ ე ბ ი]: სულხან, თანდილა, ასანიძე. ი ყ ი დ ა: მღვდელ ზებედე ზანდარაშვილისაგან კარსნეულში ოთხი დღის მიწა (1679 წ. 1450–28/246), პაპუნა ლოთიკაშვილისაგან – ოთხი დღის ულალო მიწა გორის ძირში (1681 წ.YII.1.1450–28/241), პატატა ჯავრარაშვილისაგან – ამირასეული ვენახი, ულალო და უკულუხო, რომელსაც ესაზღვრებოდა: ახალკაცის, ნეკევიშვილის და თავისი განა–

ყოფის, გიუტას, მიწები (1685 წ. 1450–28/245), ირემა ნაოქაშვილისაგან, ბექუა და შიო დათიკაშვილებისა და მგელია მგელიაშვილისაგან– ახალშნურში ერთი დღის ნავენახობი (1690 წ. 1450–28/243), თავისი [ძმის], თანდილა მარიამულისაგან– ასანიძის დღენახევრის ხელშეუვალი უღალო მიწა, თბილელაშვილისა და შიო გეგელიშვილის მიწებამდე (1690 წ. 1450–28/240), ბერუა თბილელაშვილისაგან – ზერთელაშვილისეული მიწა ბერულას ბოლოს ზანდარაშვილის მიწამდე (1691 წ. H –1048).

მარინდაშვილი (ვარ.**მარიამული**) **თანდილა** – 1679–1696 წწ. [ძ მ ა] ესტატე მარინდაშვილისა, იხ., ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა ასანიძე, ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: იესე, ქიტა, ბერი. ი ყ ი დ ა ბერია ახალკაცისშვილისაგან ნახევარი დღის ნავენახობი, „რასაც მეხევიშვილის მიწის პირი შემოიტანს" ფაშტაშვილის მიწამდე (1696 წ. 1450–28/242).

მარინდაშვილი იესე – ძ მ ი ს წ უ ლ ი თანდილა მარინდაშვილისა, იხ.

მარინდასშვილი ოქუტაი – მ ო წ მ ე მანგლელ ნიკოლოზ ბარათაშვილის მიერ მგელია რაჟამაძისათვის მიცემული თარხნობის და სახელოს წყალობის წიგნისა ([1699–1702 წწ.] 1449–1827).

მარინდაშვილი რამაზა – მ ო წ მ ე პეტრე ქურხულის მიერ თავისი ბიძაშვილის, დავითასათვის მიცემული პირობის წიგნისა კეთილმოყვრობის შესახებ (1681 წ.XII.20. Hd –7851).

მარინდაშვილი საჩინო – მ ო ნ ა წ ი ლ ე ო ბ ა მ ი ი ღ ო გარეჯელებისა და ჩერქეზელთა სამამულე დავის განჩინებაში ((1656 წ. IY.2.1450– 26/150).

მარინდაშვილი სულხან (ვარ.**სუხან**)– [ძ მ ა] ესტატე მარინდაშვილისა,იხ.

მარინდაშვილი ქიტა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი თანდილა მარინდაშვილისა, იხ.

მარკაანი – აკურაში მცხოვრებნი, ლეონ მეფემ ი გ ი მამულით დაუმტკიცა დავით გარეჯის მონასტერს ([1520–1574 წწ.] 1449–1600).

მარკოზ– ხუცესის შვილი, პ ა პ ა მიქაელ ხუცესისა, იხ.

მარკოზ– შ ვ ი ლ ი თადეოზისა, მ ო წ მ ე ნიკოლოზ კათალიკოსის მიერ არვანბეგ საბაისძისათვის მიცემული შეუბანის წყალობის დაწერილისა ([1281/1282 წწ.] 1448–5037).

მარკოზ– 1460–1465 წწ. ქ ა რ თ ლ ი ს კ ა თ ა ლ ი კ ო ს ი|| კ ა თ ა ლ ი კ ო ს- პ ა ტ რ ი ა რ ქ ი. დაუმტკიცა მეჯინიბეთუხუცეს მამისა ბერინასშვილს სიმამრის მიერ სამკვიდროდ დატოვებული ყმა-მამულების: ფოსვის, ორთოტას და კუტალაში– აბნაშვილების წყალობა (1464 წ.XII.13.1448–5024); მ ი ს ი კათალიკოსობის დროს საკანონოდ შესწირა ვამიყ შაბურისძემ სვეტიცხოველს ყმა-მამული: ნოჯიკეეთა (sic!) ნოჯისთავი, ეკლესია, სიასშვილისეული მამული, საიქოსძე, ჩაბასშვილი, მაკარისშვილი და თევდოასშვილი მათი მამულებით (1465 წ. IY.23. 1449–1486); დ ა ა მ ტ კ ი ც ა გიორგი მეფის მიერ გიორგი ჟურულისშვილისათვის ბოძებული სასისხლო სიგელი (1460 წ.Qd –7118).

მარკოზ– ბ ე რ ი, დ ა მ წ ე რ ი მამია ზევდგინისძის მიერ მღვიმევის უდაბნოსათვის საალაპედ მიცემული ვენახის შეწირულების წიგნისა (1475 წ. II.10. 1449–1530).

მარკოზ– ი გ ი ბაშიასთან ერთად იყო შუამდგომელი გოგინა უღულდაშვილსა და ბასილი კანდელაკის შვილს შორის მიწის ნასყიდობის საქმისა(XY–

–XYI სს. Ad–933. მე–9 კეფი–v).

მარკოზ– ლეონ მეფემ უბრძანა მ ა ს ა და ყარასლანს, მოეხსენებინათ მალაქია მთავარეპისკოპოსისათვის, რომ მცხეთის საყდრისათვის შეწირული მონასტრები და მამულები [მეფის]შვილის მაგიერ მას განეგო ([1520–1532 წწ.] Ad–712).

მარკოზ– შ ვ ი ლ ი არსენისა, იხ.

მარკოზ– დავით გარეჯის მონასტრის წ ი ნ ა მ ძ ღ ვ ა რ ი, თეიმურაზ მეფემ ი გ ი დაადგინა წინამძღვრად, მონასტერს კი შესწირა წინა და უკანა საგარეჯოს გამოსაღების ნახევარი (1639 წ. 1448–1037).

მარკოზ– ხ უ ც ე ს ი, ფრიდონ ყორღანაშვილის ყოფილი ყ მ ა. ი გ ი როსტომ მეფემ უბოძა როინ ჯავახიშვილს (1653 წ.Ad–951).

მარკოზ– მ ღ ვ დ ე ლ ი, ი გ ი შვილებითა და სარჩოთი პაპუა ტატიშვილმა „საუპატიოდ" მისცა თავის ძმისწულებს: ხოსიასა და ბეჟანს (1612 წ. sic! 16[74] წ. Hd–3211).

[მა]რკოზ– დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე კათალიკოს ნიკოლოზ ამილახორის მიერ გიორგი ელიოზიძე-გედევანისშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1678 წ. IY.28.Qd–45).

მარკოზ– დ ე კ ა ნ ო ზ ი, ჯვარის ხატის ყმა, გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ჯვარის ხატის წინამძღვარ ნიკოლოზისა, იხ.

მარკოზა– სკრას მცხოვრები, გიშფარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს ი გ ი ერგო გოშფარს ([1527–1558 წწ.] Qd–605).

მარკოზა: ტერ–მარკოზა– მ ო წ მ ე ლომისკაცის მიერ მამუკა ლაზაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ. Y.7.1450–29/160).

მარკოზა– შ ვ ი ლ ი ტერ-ასატურასი; მ ო წ მ ე ესტატე თუმანიშვილის მიერ ზურაბ [თუმანიშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1675 წ. XI.10. Ad–994).

მარკოზა– მ ო წ მ ე ხოსუა ასლუაშვილის მიერ ნასყიდა დოლმაზაშვილისათვის მიცემული ვენახის გაცვლის წიგნისა (1699 წ. IX.27.Hd–10257).

მარკოზა:ტერ–მარკოზა– მ ო წ მ ე აბდულა თუმანიშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს.ბოლო. 1450–3/112).

მარკოზასშვილი||მარკოზაშვილი

მარკოზასშვილი – მ ი ს მიწამდე მიჰყიდა როსტომ [შალი]კასშვილმა პაპიას სავენახე მიწა (1657 წ. Hd–776).

მარკოზაშვილი გოგინა – მ ო წ მ ე ხოსიტა თუმანიშვილის მიერ მანუჩარ [თუმანიშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1660 წ.IY.6. Hd–8054).

მარკოზაშვილი: ტერ–მარკოზაშვილი პაპია– მ ო წ მ ე ბახუტა შატბერაშვილის მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. X.10. Sd–179).

მარკოზაშვილი სეხნია – 1672–1680 წწ. მ ო წ მ ე: ბასილა სულხანაშვილის მიერ ზურაბ ჯავახიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. Y.9.Ad–967), სვიმონ და ბასილა სულხანაშვილების მიერ ზურაბ ჯავახიშვილისათვის მიცემული წოდორეთის სასახლისა და მამულის ნასყიდობის წი–

გნისა (1680 წ. Y.1. Hd–2629).

მარკოზია გოჩილა – ნაჯანეულს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: გოჯკუმუ, ოცი წყ[რ]თა ტილო, საყანე ბეგარა, ორი ქათამი, ნახევარი ძროხა, სამი ჯამი ღომი, ხუთი ფოხალი ღვინო, ყურძნის კრეფა, ყანობა (1621 წ. ქსძ. III. 91).

მარკოზისშვილი||მარკოზიშვილი

მარკოზისშვილი ბერი – პ ყ ა ვ ს მ ა მ ა დემეტრე, რომელთან ერთადაც მ ო წ მ ე ა სეხნია ტატისშვილის მიერ შოშიტა მიქელაშვილისათვის მიცემული სატქვავის ამოკვეთის წიგნისა (1692 წ. ახლო. Hd–732).

მარკოზისშვილი გაბრიელ – მ ო წ მ ე დათუნა ვარძიელასშვილის მიერ შოშიტა მიქელაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690–ანი წწ. Hd–765).

მარკოზისშვილი დავით – იხ. გარსევანიშვილი დავით

მარკოზიშვილი დემეტრე – [1399], 1405–1428 წწ. ს ე ფ ი ს მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი (1408–1428 წწ. 1449,1511, 1650, 1448–2243). დ ა მ წ ე რ ი: ნუგზარ [შაბურისძის] მიერ სვეტიცხოვლისათვის მიცემული ვენახის შეწირულების წიგნისა ([1399–1419 წწ.] ქრ. II.225), ამილახორ ხიმშია აბულეთის ძის მიერ სვეტიცხოვლისათვის სააღაპედ მიცემული ყმა-მამულის შეწირულების წიგნისა (1405 წ. IY.13.1449–1510), დავით ცნობისძის მიერ სვეტიცხოვლისათვის მიცემული სოფელ აღაიანის შეწირულების წიგნისა (1408 წ.Y.26.1449–1511), ალექსანდრე მეფის მიერ სვეტიცხოვლისათვის მიცემული: ყმა-მამულის(1413 წ. IX.20. 1449–1512), ზვრისა და მეზვრის (1414 წ. 1449–1478), მამულის (1419წ. IX.22.Ad–1839), ყმა-მამულის (1420 წ.IX.20.1449–1513), გარეჯის უდაბნოს (1424 წ.I.6.1449–1650) და სოფლების (1428 წ.I.21. 1448–2243) შეწირულების წიგნებისა.

მარკოზიშვილი დემეტრე – დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე დავით მეფის მიერ კაკუ გუგუნავასათვის მიცემული სასისხლო სიგელისა (XY ს. დამლევი. ქმ.1607 სას.).

მარკოზისშვილი დემეტრე – მ ა მ ა ბერ მარკოზისშვილისა, იხ.

მარკოზიშვილი მიქელაი – ხუვნიფუს მცხოვრები, გიორგი მეფემ შესწირა ი გ ი ნიკორწმინდის ეკლესიას (1581 წ. ლაი. P–22/).

მარკოზისშვილი პაპუნა – დიცში მცხოვრები, ერეკლე მუხრანბატონის მეკოდისპურე ყ მ ა (1700 წ.1448–3602).

მარლოსშვილი მაზია – კასპში მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა; საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მისი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მარმადა – სახლის წევრი ქალი მიქაელ სეტიელისა, იხ.

მარტაშვილი გიორგი – ანდორეთს მცხოვრები, საამილახვროს დავთრის მიხედვით მისი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მარტვილაია ზაქარია – დარჩელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა–გოჯკუმური ([1616–1621 წწ.] ქსძ. III. N 92).

მარტვილაია ირდუ – დარჩელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა – გოჯკუმური ([1616–1621 წწ.] ქსძ. III. N 92).

მარტვილოზაშვილი – სომხის მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს.II ნახ.1448–5032).

მარტია – არატუაზანში მცხოვრები, გუგუნა მაყაშვილის ყ მ ა, ალექსანდრე მეფემ შესწირა ი გ ი ხახულის ღმრთისმშობლის ეკლესიას (1594 წ. 1449–1509).

მარტიაშვილი რამაზა – მ ო წ მ ე ივანას მიერ ანაგელი პაპუასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ.III.22.Qd–17 ბ).

მარტილოზანთ გორჯასპ – შ ვ ი ლ ი პაპასი, დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე საქია აკოფასშვილის მიერ თავისი განაყოფის, დაუთასათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. IY მეოთხ.II.10. 1450–8/39).

მარტილოზანთ პაპა – მ ა მ ა მარტილოზანთ გორჯასპისა, იხ.

მარტიროზა || მარტიროსა || მარტირუზა

მარტიროზა– ღმანისს მცხოვრები, ხ ო ჯ ა, ი გ ი მამულით ერგო იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

მარტიროზა– მირიმანა [ნარიმანიშვილისა] და მისი შვილების მამულის გაყოფის დროს ი გ ი ერგო ნურალა [ნარიმანიშვილს] (1619 წ.1450–26/5).

მარტიროზა:ტერ–მარტიროზა– ჰასან მირზაშვილის ს ი ძ ე; მ ო წ მ ე ჰასან მირზაშვილის მიერ პაპია შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1652 წ. I.13. 1450–6/14).

მარტირუზა – დ ა მ წ ე რ ი აკოფა ქოჯანაშვილის მიერ თავისი ბიძაშვილის, საქუასათვის მიცემული გადაწყვეტილების წიგნისა ქულბაქის გაცვლის შესახებ (1656 წ. YIII.20. 1450–17/9).

მარტიროზა– დ ა მ წ ე რ ი ღურმიშა დაუთაშვილის მიერ მამუკასათვის მიცემული ადგილის ნასყიდობის წიგნისა (1659 წ. IY.15. 1448–1087).

მარტიროზა – შ ვ ი ლ ი გრიგოლ ხუცესისა. დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე: გოგინა თამამშასშვილის მიერ ხოჯა ბეჰბუდასათვის მიცემული ადგილის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. III.21. 1450–22/108), პაპო სეფოასშვილის მიერ ხოჯა ბეჰბუდასათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. IY.27. 1450–22/119); მ ო წ მ ე იავანგულაანთ ყარახანას და ხოჯა ბეჰბუდას შორის დუქნების გაცვლის წიგნისა (1661 წ.IX.2. 1450–22/111).

მარტიროზა – შ ვ ი ლ ი გრიქორასი. მ ო წ მ ე მელენტიოსის მიერ სიონის ღვთისმშობლისათვის მიცემული სახლ-კარის მიბარების წიგნისა (1666 წ. Y.14. Ad–650).

მარტიროზა (ვარ.მარტიროსა: მარტირუზა) – 1672–1690 წწ. ზ ა რ ა ფ ი (1679–1690 წწ. 1450,5/87, 54/212, Qd–650, Hd–13135). დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე: ასლამაზ მამასახლისის მიერ ელიზბარა ხარატასშვილისათვის მიცემული სახლების ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ.YI.15. Hd–13025), ელიზბარა ხარატასშვილის მიერ თბილისის მოურავის, მანუჩარისათვის მიცემული მამულისა და სახლების საჯინიბოზე გაცვლის წიგნისა (1673 წ.I.1. Hd – 1685); მ ო წ მ ე: მანთაშას მიერ აშოთან ბატონიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. I.23. 1450–5/101), აზესალამანთ მურადაშვილ ხოჯინას მიერ აშოთან ბატონიშვილისათვის მიცემული სახლების ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. YI. 1450–5/87), პაატაბეგის მიერ ქალაქის მამასახლისის,

გიორგისათვის მიცემული სამამულე გარიგებისა და ნასყიდობის წიგნისა(1690წ. YI.8.Hd–13135), თაყინა [მირიმანიძის] დავის გარიგების წიგნისა აბანოს ხარჯის შესახებ (1690 წ. YII. Qd–650), თაყინა [მირიმანიძის] მიერ თავისი ძმის, როსტომასათვის მიცემული აბანოზე უდაობის წიგნისა (1690 წ.X.2.1450–22/212).

მარტიროზა (ვარ. მარტირუზა)– 1691–1599 წწ. ხ ო ჯ ა, შ ვ ი ლ ი ბარხუდარასი (1699 წ. Hd–1698). მ ო წ მ ე: სეფიყულას მიერ იავანგულაანთ ზურაბასათვის მიცემული ბაღის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. Y.20. 1450–47/17), შაჰუანთ გოგინასშვილ ავთანდილის მიერ ხუდუანთ გრიქორასშვილ ასლანისათვის მიცემული ოთახის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ.IX.15.Hd–1698).

მარტიროზა– მ ო წ მ ე ზურაბ ეპიტაშვილის მიერ ბაღბულაანთ ახპერიჯანასშვილ ავეტისასათვის მიცემული პირობის წიგნისა საჩარხე ადგილით სარგებლობის შესახებ (1700 წ.III.19. 1450–30/201).

მარტიროზასშვილი||მარტიროზაშვილი||მარტიროზისშვილი||
მარტიროზიშვილი||შანშაიან (ვარ.შანშეიან,შაჰშეიან)
მარტიროზისშვილი||მარტილოზისშვილი

მარტიროზიშვილი (ვარ.მარტიროზასშვილი, მარტიროზისშვილი,შანშაიან–მარტიროზისშვილი) **ავთანდილ** – 1610–1656, [1661] წწ. კ ა რ ი ს მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი (1610 წ.1450–26/4) მ დ ი ვ ა ნ მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი|| მ დ ი ვ ა ნ თ უ – ც ე ს ი (1613–1655 წწ. 1450–26/7, Sd–736, 1448–1329, 1450,9/123, 30/63, 51/179, 9/126, 12/7, 1449–1102, Hd–14673, Qd–9585, Hd–14500,Qd–2136), მ დ ი ვ ა ნ ი|| დ ე დ ო ფ ლ ი ს მ დ ი ვ ა ნ ი ([1638]–1656,[1661] წწ. 1450–31/201, Hd–6261, Qd, 603, 9821, Sd, 746, 748, A–1276, 1r –v, Hd–14421). ჰ ყ ა ვ ს: ძ მ ე ბ ი: ბეჟან ([1609]–1613 წწ. Hd–3295, 1450–1/132), სორაზან (1613 წ. 1450–1/32), შანშე (1628–1630 წწ. Hd–6356, 1450–1/136), შალვა (1628–1637 წწ. Hd–6356, 1450–1/136, Ad–1084), შ ვ ი ლ ე ბ ი: ბეგთაბეგ მარტიროზისშვილი, იხ. (1656 წ. 1450–1/131), სულხან||სურხან (1628–1656წწ. Hd–6356, 1450; 1/136, 1/131). მ ა ს უწყალობა:ლუარსაბ მეფემ – ალში თაყიაური მამული, რომელიც ფირალა არაქელაშვილს დედოფლისაგან ჰქონია ნაბოძები (1613 წ. 1450–1/132), თეიმურაზ მეფემ– ზემო ქართლის სოფელი ნაბახტევი ნორაშნით (1630 წ. 1450–1/136), როსტომ მეფემ– სოფელი სომანეთი იმ წესით, როგორითაც ზაქარია და ავალ ავალიშვილებს ჰქონდათ (1656 წ.II. 18. 1450–1/131); ჰ ქ ო ნ დ ა დ ა ვ ა ელიზბარ და კოსტანტილე დავითისშვილებთან სოფელ ქინძათზე, რომელიც, როსტომ მეფის გადაწყვეტილებით დავითისშვილებს დარჩათ (1637 წ.Ad–1084); მ ა ს საპატრონოდ მიებარნენ უშვილოდ დარჩენილი გიორგი დავითისშვილი და მისი მეუღლე თინათინი. ი ყ ი – დ ა მათგან ნაოხარ სოფელ წაბლოვანში ორი კომლი მოსახლე იმ პირობით, რომ მარტიროზასშვილები უპატრონოდ დარჩენილ ცოლ–ქმარს მოუვლიდნენ (1628წ. III. Hd–6356); გ ა ა რ ი გ ა: შანშე ერისთავსა და იოთამ ამილახორს შორის სამამულე დავა ([1623–1632 წწ. Hd–14669), სამამულე დავა ფალავანხოსრო და ზაალ [ბარათაშვილებსა] და გომარელთ შორის ([1634–1638 წწ.] Qd–9820), მდივანბეგ როინ [ჯავახიშვილთან] და თურმანთან ერთად– იორამ ოქრომჭედლისა და ნონია მახანაშვილის დავა დვანიდან აყრილი კაცის, ბადურა ბელაშვილის თაობაზე ([1638–1658 წწ.] 1450–31/211), მდივანბეგ როინ [ჯავახი–

შვილთან] და ბირთველ [თუმანიშვილთან] ერთად– დავა კაცია დიასამიძესა და იორამ ოქრომჭედელს შორის დ<ა>ვანს, ჩაკიდულაში ხოდაბუნის, ნათლისმცემლის ტყისა და საბუდარას შესახებ ([1638–1661 წწ.] 1450–31/201), ბასილ ტოტუაშვილის დავა მანდენა მანდენაშვილთან და აჯაბნუშასშვილებთან ყულიასა და მის ძმებთან სახლისა და მარნის ადგილზე (1648 წ. Y.22. Qd–503), გივი და სვიმონ ზევდგინიძეების სამამულე დავა (1652 წ. Hd–1805), თურქისტანიშვილებისა და დავით სოლაღაშვილის სამამულე დავა (1656 წ.I.3. Hd – 14421); და მ წ ე რ ი: თამარ დედოფლის მიერ: მირიმან მირიმანიშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1610 წ.Y.15. 1450–26/4), იმავე პირისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1613 წ.Y.20. 1450–26/7), ბაგრატ მეფის მიერ შიოშ სოლაღაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1619 წ.YIII.10. Sd–736), თეიმურაზ მეფის მიერ სვეტიცხოვლისათვის მიცემული საურისა და მალის ამოკვეთის წიგნისა (1630 წ.I.1.1448–1329), როსტომ მეფის მიერ: ასლამაზ იაგულაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის განახლების წიგნისა (1636 წ. XII.12. 1450–9/123), ბეჟან საგინაშვილისათვის მიცემული თარხნობის წიგნისა (1638 წ.YIII.27.1450–30/63), იერუსალიმის ჯვრის მონასტრისათვის მიცემული ვაჭრების შეწირულების წიგნისა(1639წ. 1450–51/179), ალიხანა იაგულაშვილისათვის მიცემული სოფლის სითარხნის განახლების წიგნისა (1640 წ.YI.24. 1450–9/126), დავით ფავნელიშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1640 წ.XII.8.1450–45/168), ივანე აფხაზისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1646 წ. 1450–12/7), რობიტა მამაცაშვილისათვის მიცემული გლეხების წყალობის წიგნისა (1651 წ. 1449–1102), დონდარა ეჯიბისშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის განახლების წიგნებისა (1651 წ. Hd–14673, Qd–9585), მარიამ დედოფლის მიერ ავალ ავალიშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1653წ. XII.8. Hd–14500), როსტომ მეფის მიერ გიორგი ჯორჯაძისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1655 წ.I.3.Qd–2136); მ ო წ მ ე: შანშე ჯავახიშვილის მიერ გიორგი ცალქალამანიძისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნებისა (1609 წ. ახლო. Hd: 3295, 8506), ალიხან არეშიშვილის მიერ გერმანოზ ბარათაშვილისათვის მიცემული მიწის გაცვლის წიგნისა (1638წ. IY. 4. Hd–6261), ალიალას მიერ ყაფლან [ბარათაშვილისათვის] მიცემული პირობის წიგნისა ასაშენებლად მიბარებულ სოფელ მუხნარას დაბრუნების შესახებ(1653წ. Sd–746), იოვანე აფხაზის მიერ მერაბ ყორღანაშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1654 წ. III.11. Sd–748).

მარტიროზისშვილი (ვარ. **შანშეან–მარტიროზასშვილი, შანშეიან–მარტიროზიშვილი**) **ავთანდილ** – 1676–1695 წწ. გიორგი მეფის კ ა რ ი ს მ დ ი ვ ა ნ- მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი (1694 წ. 1448–69, 1695 წ. Hd–4352), შ ვ ი ლ ი მარტიროზიშვილ ბეგთაბეგისა, იხ. დ ა მ წ ე რ ი: ხვარეშან დედოფლის მიერ მანგლისის ღმრთისმშობლის ეკლესიისათვის მიცემული შეწირულების წიგნისა(1694წ. 1448–69), გიორგი მეფის მიერ მამუკა უნაძისათვის მიცემული კრცხილვანის, კეხვისა და აჩაბეთის მამასახლისობის წყალობის წიგნისა (1695 წ.Hd–4352).

მარტიროზიშვილი (ვარ. **შანშეიან მარტიროზისშვილი**) **ბეგთაბეგ** – 1656 – – 1697 წწ. დედოფლის მ დ ი ვ ა ნ ი (1661 წ.Sd–751, Hd–1375), შაჰნავაზ, გიორგი და ნაზარალი-ხან მეფეების კარის მ დ ი ვ ა ნ- მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი ||

მდივანი (1664–1697 წწ. Sd: 1, 752, Hd–2029, Sd: 534, 32, 1448: 97, 521, 1450–35/137, Hd: 4259, 6128, 2418, 1969, 1450: 3/122, 38/18, 31/213, Hd: 2024, 2055, Sd–559, 1450–26/92, Sd: 762, 1170, 1450,2/4, 2/8), დედოფლის მორდარი (1685 წ. Hd–4259). ჰყავს: მამა შანშაიან მარტიროზისშვილი ავთანდილ, იხ. (1661 წ. 1450–1/122), ძმა სულხან(1661წ. 1450–1/122), ბიძაშვილი ფარსადან (1687 წ. 1450–38/18), შვილები: ავთანდილ, ბეჟან (1676–1697 წწ. Hd, 2880, 4259, 1450: 2/4, 2/8), შვილიშვილი ბერი (1697 წ. 1450–2/8). მას განუახლა შაჰნავაზმა მისი მამის, ავთანდილისა და ძმის, სულხანის სახელოებისა და მამულის წყალობა(1661წ. 1450–1/122), იგი [შაჰნავაზ] მეფეს გაჰყოლია ყაენთან. ორგულობის გამო მეფეს მისთვის სოფელი ნაბახტევი წაურთმევია. მას თავი უმართლებია და მეფეს უწყალობებია მისი მკვიდრი და ნასყიდი სოფელი ნაბახტევი ნორაშნით, კვერცხობით; აგრეთვე: კლდის წყარო, დედოფლის მორდრობა და „ხელის ჩამომრთმენელობა" (1685 წ. Hd–4259), „გადავარდნილა" იმერეთში ყაენის წინაშე დანაშაულის გამო. ნაზარალი-ხანმა ჩამოართვა მამული ნაბახტევი და უწყალობა თარხან გიორგი [სააკაძეს] (1691 წ. 1450–27/201); მან მისცა პირობა: [გიორგი] სააკაძის შვილიშვილს, გიორგი [მოურავისშვილსა] და მის ძმებს: ავთანდილს, შიოშს და ზურაბს, კეთილმოყვრობის შესახებ ([1676–1688 წწ.]; Hd–6128).); მას მისცა პირობა გიორგი მოურავიშვილმა, რომ თუ გიორგი მეფე კავთისხევის საწინამძღვროს უბოძებდა, მაშინ მიჰყიდიდა ნაბახტევში ოვანეზა მირიმანასშვილის ნაქონ მამულს: მისი ძმისწულის, გიორგისა და ძამუკას მამულებს, ძამუკაშვილების გამოკლებით (1686 წ. Hd–2418), ნასყიდა მაისურაძემ– ვენახზე უდაობის შესახებ (1697 წ. III.7. 1450–2/4); გაარიგა: თავის ბიძაშვილ ფარსადანთან ერთად– სამამულე დავა გივი, ქაიხოსრო, დავით და შერმაზან [ბარათაშვილებს] შორის (1687 წ.1450–38/18), დავა– გიორგი მიქალაძესა და პაპუნა გოსტაშაბიშვილს შორის (1688წ.YI.21. Hd–2055); იყიდა: გიორგი მოურავიშვილისაგან აგურის წყაროსთან მიწა, ღვინიაშვილისა და მეცხვარიშვილის მიწებამდე (1676 წ.Hd–2380), ნასყიდა მაისურაძისაგან– ვენახი ვარძიელაშვილისა და ქონიაშვილის მიწებამდე(1697წ. III.27.1450–2/8); დამწერი: ბიძინა სოლაღაშვილის მიერ ელიზბარ სოლაღაშვილისათვის მიცემული ტაგნაგეთში ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. IY.16. Sd–751), ვახტანგ მეფის მიერ: ავთანდილ ბარათაშვილისათვის მიცემული სოფლის წყალობის წიგნისა (1664 წ.YI.7.Sd–1), ელიზბარ სოლაღაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1664 წ.YII.25.Sd–752), თავისი ასულისათვის მიცემული მზითვის წიგნისა (1667 წ.YII.27.Hd–1624), ყაფლან ბარათაშვილისა და პაპუნა ვირშელიშვილის დავის განჩინების წიგნისა (1670 წ.Sd–534), ზაალ სოლაღაშვილისათვის მიცემული სოფლების წყალობის განახლების წიგნისა (1671 წ. III.6.Sd–32), ზაალ სოლაღაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1676 წ. 1448–97), გიორგი მეფის მიერ: ალხაზ მაჩაბლისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა(1678წ. 1448–521), იბაშერ [შალიკაშვილისათვის] მიცემული ყმების წყალობის განახლების წიგნისა (1682 წ. Y.25. 1450–35/137) ბერ სააკაძე-მოურავიშვილისათვის მიცემული ქვათახევის საწინამძღვროს წყალობის წიგნისა (1686 წ.Hd–1969), ზაალ იორამიშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1688 წ.1450–

–31/213), ასლან დემურაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1692 წ.Sd–559), ბეჟან საგინაშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1693 წ. 1450–26/92), ქაიხოსრო წერეთლისათვის მიცემული ნახევარი საციციანოს მებალახეობის წყალობის წიგნისა (1697 წ.Sd–1170), ერეკლე მეფის მიერ ასლამაზ სოლაღაშვილისათვის მიცემული ტაბახმელას და საღორისში ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1697 წ.Sd–762); დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე: პაპუნა ბარათაშვილის მიერ მერაბ ყორღანაშვილისათვის მიცემული ნასოფლარის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. III.15. Hd–1375), გივი ამილახორის მიერ ბაინდურ თუმანიშვილისათვის მიცემული წისქვილის და რუს წყალობის წიგნისა (1669 წ. II.2. Hd–2029), გიორგი მეფის მიერ გიორგი ავალიშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის შესახებ პირობის წიგნისა (1692 წ. Hd–2358); მ ო წ მ ე: იობის მიერ აშოთან [მუხრანბატონისათვის] მიცემული გლეხების ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. 1461–3/133). გიორგი მიქელაძის მიერ პაპუნა გოშტაშაბიშვილისათვის მიცემული კეთილმოყვრობის პირობის წიგნისა (1688 წ. IY.22. Hd–2024).

მარტიროზიშვილი ბეჟან – [1609]–1613 წწ. ძ მ ა მარტიროზიშვილ ავთანდილისა, იხ., მ ო წ მ ე შანშე ჯავახიშვილის მიერ გიორგი ცალქალამანიძე–სათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1609 წ.ახლო.Hd–3295).

[მარტიროზიშვილი] (ვარ. **შანშეან–მარტიროზისშვილი**) **ბეჟან** – 1676 ––1697,[1703] წწ. შ ვ ი ლ ი ბეგთაბეგ მარტიროზიშვილისა, იხ., დ ა მ წ ე რ ი გიორგი მეფის მიერ ბეჟან თურქისტანიშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა ([1685–1703 წწ.] 1450–18/97).

[მარტიროზიშვილი] ბერი – შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი ბეგთაბეგ მარტიროზიშვილისა, იხ.

მარტიროზიშვილი (ვარ.**მარტიროზაშვილი, შაჰშეიან–მარტიროზისშვილი**) **ზაქარია** – 1664–1688 წწ. მარიამ დედოფლისა და გიორგი მეფის კ ა რ ი ს მ დ ი ვ ა ნ- მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი|| მ დ ი ვ ა ნ ი (1664–1688 წწ. გსიემ:184,7601/37, Hd: 2055, 831, 1448: 2293, 5062 Qd: 9815, 2025, Hd–2156, 1448–523, 1450–50/112, Sd–547). გ ა ა რ ი გ ა დ ა ვ ა წისქვილის თაობაზე გიორგი მიქალაძესა და პაპუნა გოსტაშაბიშვილს შორის (1688 წ.YI.21.Hd–2065);მ ი ს ი ხელით გაუგზავნა მარიამ [დედოფალმა] ორი თუმანი დავით ამირალაშვილის ყმას (1664 წ. ახლო. გსიემ 7601/37); დ ა მ წ ე რ ი: მარიამ დედოფლის მიერ [გორის] მთავარანგელოზის საყდრისათვის მიცემული შეწირულების წიგნისა (1664 წ. გსიემ N 184), გარსევან ყორღანაშვილის მიერ მერაბ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ.YII.1450–1/4), შაჰნავაზის მიერ დეკანოზ პეტრესათვის მიცემული ნაზვრევის ნასყიდობის დამტკიცების წიგნისა (1673 წ. Hd–831), მარიამ დედოფლის მიერ ზაალ საგიმაშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1677 წ.1448–2293), გიორგი მეფის მიერ: პაპუა [მალალაძისათვის] მიცემული სახასო ხოდაბუნის წყალობის წიგნისა (1680 წ. XII.15.1448–5062), ბარათა ფალავანხოსროშვილ ბარათაშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1688 წ.Y.3.Qd–9815), პაპუნა გოსტაშაბიშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1688 წ.Y.4.Qd–2025), ავთანდილ სააკაძისათვის მიცემული საბალახეს წყალობის წიგნისა (1688 წ.YII.7. Hd–2156), გიორგი ავალიშვილისათვის

მიცემული სახელოს და მამულის წყალობის წიგნისა (1688 წ.IX.24.1448–523), ზაალ ავალიშვილიხათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1688წ. IX.24.1450–50/112), გიორგი მეფის მიერ მოლარეთუხუცეს გიორგი მიქელაძისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1688 წ.Sd–547).

მარტიროზიშვილი სორაზან – ძმა ავთანდილ მარტიროზიშვილისა, იხ.

მარტიროზასშვილი (ვარ. **შანშეიან||შანშაიან მარტიროზისშვილი**) **სულხან** – 1628–1661 წწ. სამეფო კარის მდივან-მწიგნობარი (1658–1660 წწ. Ad–551, 1449–1105, Hd–1350 ბ, 1450–12/16, Hd–1533), დედოფლის მდივანი (1658 წ. 1450–21/101, 1659 წ. 1450–26/14). შვილი ავთანდილ მარტიროზასშვილისა, იხ., ძმა ბეგთაბეგ მარტიროზისშვილისა, იხ. დამწერი როსტომ მეფის მიერ: თბილისის სიონისათვის მიცემული მამულის შეწირულების წიგნისა (1658 წ. IY.1. Ad–551), რობამ მამაცაშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1658 წ. IY.21.1449–1105), იოვანე აფხაზისათვის მიცემული მამულის თარხნობის წიგნისა (1658 წ. YII. 13. 1450–12/6), ელიზბარ სოლაღაშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1658 წ. IX.1. Hd–1350/ბ); მარიამ დედოფლის მიერ პაპუნაბეგ ციციშვილისათვის მიცემული სოფლის თარხნობის წიგნისა (1659 წ.IY.25.1450–26/14), შაჰნავაზის მიერ: იოვანე აფხაზისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1659 წ.IX.28.1450–12/16), გიორგი იალღუზიშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1660 წ. YI.1.Hd–1533); დამწერი და მოწმე ხოჯა ბეჰბუდას მიერ სევანის ანაპატისათვის მიცემული ქულბაქის შეწირულების წიგნისა (1658 წ. 1550–21/101).

მარტიროზიშვილი (ვარ. **შანშეან–მარტიროზიშვილი**) **ფარსადან** – 1664 – – 1692 წწ. მდივან-მწიგნობარი||მდივანი (1664 წ. გსიემ. 4640–147/185, 1692 წ. Ad–1251). ბიძაშვილი ბეგთაბეგ მარტიროზიშვილისა, იხ. დამწერი მარიამ დედოფლის მიერ [გორის] მთავარანგელოზის საყდრისათვის მიცემული სააღაპე შეწირულების წიგნისა (1664 წ. გსიემ 4640–147/185); დამწერი და მოწმე კათალიკოს იოვანე დიასამიძესა და გივი ამილახორს შორის ზერტულ და სობისის რუებზე დავის გარიგების წიგნისა (1692 წ. Y.23. Ad–1251).

მარტიროზიშვილი ქიტა – მის ნაცვლად ყორჩიბაშ ბადურ [ციციშვილს] წილად ხვდა მამუკა ყულიაშვილი ([1633–1658 წწ. Sd–963).

მარტიროზიშვილი (ვარ. **მარტილოზისშვილი, მარტიროზასშვილი, შანშაიან–მარტიროზიშვილი, შანშეიან–მარტიროზისშვილი, მარტირუზიშვილი**) **შალვა** – 1628–1673,[1676] წწ. როსტომ და შაჰნავაზ მეფეების კარის მდივან-მწიგნობარი (1634–1673 წწ. 1450–10/131, Qd–10128, 1450–14/8,Hd–14694, 1450: 1/2, 12/103, 1449–2653, 1448–88, Sd–750, Hd–14432, Sd–751, 1450–51/239, 1449–1103), ქართლის კათალიკოსის, ქრისტეფორეს მდივან-მწიგნობარი (1640 წ. Hd–14682), მარიამ დედოფლის მდივანი(1641–1664 წწ. 1448–2939, Hd–1548, 1450–9/139, Qd–503, Hd–14688, Sd–748, A–1266/1, Hd–14313, Qd–8711, 1450–38/5, 1449–2663). ძმა ავთანდილ მარტიროზასშვილისა, იხ. (1654 წ. Sd–748). ბადურ [მაჩაბლის] არზაში მეფისადმი აღნიშნულია, რომ მას ბადურმა მიართვა ორი მირსა და ერთი მინალთუნი ([1660–1676 წწ.] Qd-8670); დამწერი: მარიამ დედოფლის მიერ ზემბად ლა-

რაძისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1634 წ. 1450–10/131), როსტომ მეფის მიერ იასაულ პაპუნა ბერძნიშვილისათვის მიცემული წყალობის წიგნისა (1637 წ. 1450–31/68), პატა და პაპუნა გლურჯიძეების სამამულე დავის განჩინების წიგნისა (1638 წ. Qd–10128), ქრისტეფორე კათალიკოსის მიერ დავით გედევანიშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1640 წ. Hd–14682), როსტომ მეფის მიერ: გერმანოზ ბარათაშვილისათვის მიცემული სოფლის წყალობის წიგნისა (1642 წ. 1450–14/8), ქაიხოსრო ბარათაშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1642 წ. Hd–14694), მერაბ ყორღანაშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1664 წ. YI.15. 1450–1/2), მარიამ დედოფლის მიერ: თბილელი ეპისკოპოსის, ათანასე ტატიშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1646 წ. Hd–1548), თბილისის სიონისათვის მიცემული კისისხევში მდებარე მამულების შეწირულების განახლების წიგნისა (1694 წ. YI.15. 1449–2653), როსტომ მეფის მიერ პაპუნა ფავნელიშვილისათვის მიცემული ყმა აზნაურების წყალობის წიგნისა (1651 წ. 1448–88), სეფირყელის მიერ იესე გამცემრიშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1654 წ. III.9. A–1276. 1v–r), როსტომ მეფის მიერ დაეით სოლაღაშვილისათვის მიცემული ყმის წყალობის წიგნისა (1655 წ. Sd–750), მარიამ დედოფლის მიერ ავალ ავალიშვილისათვის მიცემული კისისხევის მოურაობისა და ყმის წყალობის წიგნისა (1655 წ. Hd–14313), როსტომ მეფის მიერ ბატონ თამარის ყმებისათვის მიცემული თარხნობის წიგნისა (1656 წ. Hd–14432), მარიამ დედოფლის მიერ თამაზ მაჩაბლისათვის მიცემული სახასო ყმის წყალობის წიგნისა (1657 წ. Qd–8711), როსტომ მეფის მიერ ბიძინა სოლაღაშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1658 წ. YIII. 24. Hd–14668), მარიამ დედოფლის მიერ გიორგი ბარათაშვილისა და ავთანდილ აბაშისშვილ-[ბარათაშვილისათვის] მიცემული სამამულე დავის განჩინების წიგნისა (1662 წ. 1450–38/5), მარიამ დედოფლის მიერ სვეტიცხოვლისათვის მიცემული ყმების შეწირულების წიგნისა (1664 წ. 1449–2663), შაჰნავაზის მიერ: შარუა შარვაშვილისათვის მიცემული სახელოს წყალობის წიგნისა (1672 წ. III.7. 1450–51/239), რობიტა მამაცაშვილისათვის მიცემული გლეხების წყალობის წიგნისა (1673 წ. 1449–1103); დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე: სარქისას მიერ არაქელა ბეგიჯანაშვილისათვის მიცემული სახლის ნასყიდობის წიგნისა (1641 წ. 1448–2939), მამასახლის სამებისას მიერ ალიხანა [იაგულაშვილისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1646 წ. III.13. 1450–9/133), ტატუაშვილებსა და აჯაბნუშასშვილებს შორის სახლისა და მარნის თაობაზე დავის გარიგების წიგნისა (1648 წ. Qd–503); მ ო წ მ ე: მარიამ დედოფლის მიერ დეკანოზ დავითისა და მისი ძმებისათვის მიცემული მებალახეობის წყალობის წიგნისა (1651 წ. Hd–14688), იოვანე აფხაზის მიერ მერაბ ყორღანაშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1654 წ. III.11. Sd–748), ბიძინა სოლაღაშვილის მიერ ელიზბარ სოლაღაშვილისათვის მიცემული ტაგნაგეთის ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. IY.16. Sd–751).

მარტიროზასშვილი (ვარ. მარტიროზისშვილი) შანშე – ძ მ ა ავთანდილ მარტიროზასშვილისა, იხ.

მარუშელი – კორთხას მ ი ს ე უ ლ მამულზე მცხოვრებს ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი თეთრი, ერთი ლიტრა სანთელი, თვრამეტი კოკა

ღვინო, ექვსი ნათოხალი ქერი, ნათოხალი პური, ათი კვერცხი (1558 წ.H–626).

მარუშაშვილი დათუნა – ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ი ს წ უ ლ ი პაპუნა. მ ი ჰ ყ ი დ ა გიორგი ღვალაძეს ვალის გადასახდელად ნაფუძარი, რომელიც ესაზღვრებოდა ბერიაძის ნაფუძარსა და ზავრადაშვილის მიწას (XYII ს. 70–ანი წწ. 1450–38/136).

მარუშაშვილი პაპუნა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი დათუნა მარუშაშვილისა, იხ.

მარუშიანი : ბალახაურს მცხოვრები, მამულით ერგო ითამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

მარქარ: ტერ–მარქარ – მ ა ს გივი ამილახორმა ამოუკვეთა სამოურაო და ულაყი (1679 წ. მატ.252. N8).

მარქარ – მ ო წ მ ე დავით ადიკაშვილის მიერ ალავერნა საფარასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ.ახლო. 1450–28/33).

მარქარა – მირტაშენს მცხოვრები, მამულით ერგო ითამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

მარქარა – ბალახაურს მცხოვრები, მამულით ერგო ითამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

მარქარა– ხ ო ჯ ა, ღმანისს მცხოვრები, მამულით ერგო ითამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

მარქარა – ზაქუმ ზაქუმიშვილის ყ მ ა, მ ო წ მ ე ზაქუმ ზაქუმიშვილის მიერ ალაჰვერდა [იაგულაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1667 წ. IX.1. 1450–9/111).

მარქარა –წრაუთის მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი; ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: ალთუნა, ბერო, ბაინდურა, ზაალ, ხეჩუა, ვართანა. ი ყ ი დ ა თაყა ბარათაშვილისაგან მისი კერძი მამულები: თხვინთობას გოსტაშაბიშვილებისა და გერმანოზისშვილების საზღვრებამდე, დარგაში– გოსტაშაბიშვილებისა და გერმანოზიშვილების მიწებამდე და დიარაშვილის ხოდაბუნამდე ([1680–ანი წწ.Hd–8783).

მარქარა – მ ო წ მ ე სეფიყულ ზაქუმისშვილის მიერ პაპია ტერტერასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. Y.2. 1450–9/108).

მარქარა – შ ვ ი ლ ი მურადასი, იხ.

მარქარა – მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ მ ე დავით ურდუბეგაშვილის მიერ შაეერდ გამრიგიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა(1686წ. I.1. 1450–6/88).

მარქარა – მ ო წ მ ე შაყუბათა ბეროაშვილის მიერ დოლმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. IX.30.Hd–14179).

მარქარა–[მ]ჴედელი, მ ო წ მ ე სარუხანა არაქელაშვილის მიერ ზალინა ხოსროვასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ.Y.7. 1450–48/142).

მარქარა – მ ო წ მ ე დავით ადიკაშვილის მიერ ალავერანა საფარიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ.ახლო.1446–1243).

მარქარა: ტერ–მარქარა – ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: გიქოა, ტერ–ასატურა, დავით, ესტატე. ი ყ ი დ ა როსტევან მახვილაძისაგან ვენახი, ნაწილი კი გაუცვალა შაქარაშვილის მიწამდე და საკუთარ ვენახამდე (1696 წ.YIII. 1450–33/234).

მარქარა – მღებავი, მ ო წ მ ე გიორგი მამაცაშვილის მიერ მისი ძმის, იასესათვის მიცემული ბაღის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ.1450–46/82).

მარქარა – ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ბერუა, ზურაბა, ბეჟუა, ალთუნა; ი ყ ი-
დ ა ბერუა მიქელაშვილისაგან გორაკში დღენახევრის მიწა (1699 წ. XII.1.Hd–
–11049).

მარქარა – საშეებს მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთ-
რის მიხედვით ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ.1448–5032).

მარქარა – კასპს მცხოვრები, მეზვრე, ამილახვრის ყ მ ა. საამილახვროს
დავთრის მიხედვით, ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–
–5032).

მარქარაანთ – მ ა თ მიწამდე მიჰყიდა ალგეთზე ერთი დღის მიწა კახა–
ბერ ყორღანაშვილმა ოქოაანთ არაქელასშვილ ბეჟოას (1697 წ.I.10. 1450–8/66).

მარქარასშვილი||მარქარაშვილი||ტერ–მარქარაშვილი

მარქარაშვილი– კარშაგარს მცხოვრები, მამულით ერგო იოთამ ბარათა –
შვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

მარქარაშვილი – მ ი ს ი ვენახი ესაზღვრებოდა ბეჟან თუმანიშვილის მი-
ერ ხელთუბნის მონასტრისათვის შეწირულ მიწას (1677 წ.XI.20.Hd–9652).

მარქარაშვილი – მ ი ს მიწამდე მიჰყიდა პაპუა ვახტანგაშვილმა გიორგი
ყორღანაშვილს მიწა ნაფუზარში (1689 წ.1450–16/9).

მარქარაშვილი ამირხანა – მ ო წ მ ე ბერუა ყარხნაშვილის მიერ ბერუა
გულიზაშვილისათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1620წ.
YIII.9.1450–18/55).

მარქარასშვილი არაქელა – 1633–1685 წწ. სამწერელი, მ ი ჰ ყ ი დ ა: ერ-
თობილთ სამწერელებთან ერთად პაპია შანშიაშვილს ვენახი (1663 წ.Y.5.1450–
–10/9 ა); მ ო წ მ ე: ნაზარა თამაზაშვილის მიერ პაპია შანშიაშვილისათვის
მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1663 წ.ახლო. 1450–10/9 ბ), დემურა უსუ-
ფაშვილის მიერ ბაინდურ პაპიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგ–
ნისა (1667 წ. YIII.1450–6/22), ავთანდილ ესტატაშვილის მიერ თავისი განაყო-
ფის, პაპია [შანშიაშვილისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1680წ.
YII.1.1450–10/24), თამაზ ავთანდილასშვილის მიერ თავისი განაყოფის, ბაინდურ
გოგიბაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1685 წ.1450–7/21).

მარქარაშვილთ ტერ-მარქარაშვილი ასატურა (ვარ. ტერ-ასატურა) – ახალქალა-
ქელი, ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა: დავით. ი გ ი ბეჟან [სააკაძემ] გაათავისუფლა გადასა-
ხადებისაგან (1700 წ.ახლო. 1448–4988).

მარქარაშვილი: ტერ–მარქარაშვილი დავით – ძ მ ა ასატურა მარქარაშვილი-
სა, იხ.

მარქარაშვილი ესტატე – ერეკლე მეფემ ი გ ი დაასახლა ჰალაანში და შეს-
წირა ალავერდის წმინდა გიორგის ეკლესიას (1699 წ.II.25.1449–1852).

მარქარაშვილი გარდუა – ი ყ ი დ ა სეხნია საგინაშვილისაგან, ზედა ირ–
დასუბანში მისი მკვიდრი მამული, მახარაშვილისა და გიორგის საზღვრებამდე
(1690 წ. II. Hd–5151).

მარქარაშვილი კაკოზა – ერთობილთ სამწერელებთან ერთად მ ი ჰ ყ ი –
დ ა პაპია შანშიაშვილს ვენახი (1663 წ. Y. 5. 1450–10/9 ა).

მარქარაშვილი მარქარა – მ ო წ მ ე თამაზ ყორღანაშვილის მიერ თავი-
სი განაყოფის, შიოშისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ.
YII.1450–19/22).

მარქარაშვილი პაპინა – მ ო წ მ ე ნასყიდა მეხრისშვილის მიერ შერმაზან ხაშარაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1685 წ. 1449–996/ბ).

მარქარაშვილი საქუა – მ ო წ მ ე აბაზა ყორღანაშვილის მიერ თავისი ბიძაშვილის, შიოშისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1674 წ. XII. 17. 1450–16/154).

მარქარაშვილი ქიტუა – არდასუბნელი, მ ო წ მ ე როსტომ მამაგულაშვილის მიერ კახაბერ ყორხმაზაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. IY. 1450–17/5).

მარქოსაშვილი არუთინა – წერაქვს მცხოვრები, ვანუა აბდულაშვილთან ერთად მამულით წილად ხვდა ბეჟან [ბარათაშვილს] (XYII ს. Hd–13609).

მარჩილაშვილი ბერო – [ვაჩნაძეებს] შორის ყმების გაყოფის დროს ი გ ი ერგო ბებურ და უზებარ [ვაჩნაძეებს] (1692 წ. Hd–10170).

მარცევლისძე– მ ი ს ე უ ლ ი მამული სვეტიცხოველმა დაჰკარგა ([1519–1530 წწ.] 1449–1619).

მარცელისძე მარცველი – ალექსანდრე მეფემ ი გ ი შესწირა სვეტიცხოველს (1431 წ. ქრ. II. 237).

მარცვალაშვილი – გ ლ ე ხ ი, [ჩხარის] ციხის მეციხოვნემ, თათვალა მუხურაძემ მ ა ს წაართვა შვიდი კოდი პური (XYII ს. Ad–2233 ბ).

მარცვალაშვილი – [ჩხარის ციხის მ ე ც ი ხ ო ვ ნ ე], გაძარცვა და დაარბია გლეხები, წაართვა: იმარინდაშვილს ერთი ტიკი, ორი კოდი პური; იოვანე ხუცესს და გედეონს– ხუთი ხარი და ძროხა; მარყვილს– ერთი თვალი ფეტვი ; პირმასხურას გიორგი ბლუაშვილთან ერთად წაართვა ექვსი კოკა ღვინო, ერთი ხარი, ერთი ცხვარი და ერთი ღორი; გოგოჩა დეკანოიძეს– მახატელასთან ერთად წაართვა ერთი თხა; ოსიტა ტოპოშვილს– გიორგა ბლუაშვილთან ერთად – – ექვსი რვიანი კოკა ღვინო და ღვინის სარწყავი, აბრამას– ათი რვიანი კოკა ღვინო, აზარას– ხარის მეოთხედი (XYII ს. Ad–2233-ბ).

მარცვალაშვილი ლომშერა – ეცოს მცხოვრები, მ ო წ მ ე მერაბ აბაშიშვილის მიერ პაპუნა არეშიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1654 წ. 1448–2928).

მარწყვიაშვილი – მ ი ს ი ვენახი ესაზღვრებოდა პაატა ტრანკაშვილის მიერ პაპუნა გვერ[დ]წითელისათვის მიყიდულ აბრანგაულ ვენახს (1673 წ. 1450–45/141).

მ[ა]რხალია თოსკუამია – თილოთს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ოთხი ქანდაქის ბეგარა, ერთი ქანდაქის საკლავი, სამოგუე, ოთხი ჯამი ღომი, ოთხი კოკა ღვინო, კვირაში ორი დღე ყანაში შველა, ნაჯგიბიუს მამულის ყურძნის კრეფა (1621 წ. ქსძ. III. N 91).

მარჯანაშვილი ხიზანა – მ ო წ მ ე ნასყიდა შავერდასშვილის მიერ ბერინა ზარიძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. Ad–643ბ).

მარჯანიძენი – მ ა თ ი შეწირულება განუახლა სვეტიცხოველს [სვიმონ] მეფემ დომენტის კათალიკოსობის დროს ([1556–1560 წწ.] 1449–1312, 1559 წ. XII. 1. 1449–1588).

მასანაშვილები – ქვათახევის ყმები, მ ა თ თვითნებურად მიჰყიდეს ლომიტაშვილებს წინამძღვრის მიწა სვენეთში ([1700 წ.] 1449–1869).

მასაშვილი – აბანოში მცხოვრები, შ ა თ ი რ ი, ერთი კომლი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის კომლთა ნუსხაში (XVII ს. დამდ. Qd–7014).

მასაშვილი ჩულია – აბანოში მცხოვრები, ერთი კომლი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის კომლთა ნუსხაში (XVII ს. დამდ. Qd–7014).

მასაშვილი კოსტანტინე – მ ო წ მ ე ივანე გუგუნაშვილის მიერ თავისი განაყოფის, სეხნიასათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს.მიწურული. Hd–747).

მასაჯანაშვილი ზაქარია – ხ ო ჯ ა, ი ყ ი დ ა მანდენაანთ მამუკასაგან მისი მკვიდრი მამული, რომელიც ესაზღვრებოდა დავითაანთ პაპინას მიწას და დავითაანთ·სათონეს (1656 წ. III. 26. ·1448–1496).

მასორდია ივანე – ხონის საყდრის ყ მ ა, ე მ ა რ თ ა ხონის საყდრის ბეგარა: ფანცულეიას [ვალი]– ხადილი, ერთი ღორი, ერთი ქათამი, თევზი, ყველი, კვერცხი, შვიდი კოდი ღომი, შვიდი კოკა ღვინო (XVI ს.ბოლო.1448–5034).

მასურა – მ ი ს ბიჭზე დავა ჰქონდათ პაპუა, გუგუნა და ვარაზა გერმანოზიშვილებს. დავის გარიგებით, ი გ ი სამივეს დარჩა ([1688–1703 წწ.]Sd––577-ა).

მასურასშვილი||მასურაშვილი

მასურაშვილი– ცხირეთს მცხოვრები, ი გ ი ერგო მოურავსა და ზურაბ [სააკაძეს] ბერუას ფარდად ([XVII ს.ბოლო მეოთხ. Hd–11793).

მასურაშვილი დავით – მ ღ ვ დ ე ლ ი, მ ო წ მ ე ნიკოლოზ მაღალაძის მიერ ქობულაშვილისათვის მიცემული სააღაპე წიგნისა (1699 წ.1448–5060).

მასურასშვილი მაზიტა – მ ო წ მ ე გიორგი სააკაძის მიერ პაპუნა თუხარელისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ.V.28.Sd–63).

მასურასშვილი ნურალა – გადმოხვეწილა სურამიდან და შეკედლებია მანუჩარ თუმანიშვილს; მ ი ს ი წყალობა გიორგი ბატონიშვილმა დაუმტკიცა მანუჩარს (1666 წ. III.22.Ad–965).

მასუტა – სვიმონეთს მცხოვრები, ი გ ი ცოლ-შვილითა და მამულით სვიმონ მეფემ უწყალობა იესე კლდიაშვილს ([1698–1701 წწ.] Sd–631).

მასხარაშვილი აბესალამ – უშვილო, გენათელი ზაქარია ქვარიანის მიერ გელათისათვის მიცემულ ყმა-მამულის შეწირულების წიგნში აღნიშნულია, რომ გიორგი მეფემ მ ი ს ე უ ლ ი ადგილი ქელბაქიანის საზღვრამდე უბოძა ზაქარია გენათელს, რომელმაც იგი შესწირა გელათს (1644 წ.VI.5. ქმ.N 139).

მასხარაშვილი გიორგი – დ ი ა კ ო ნ ი, შიოშ მხეიძესთან, იესესთან და პაატა ფანჩულიძესთან ერთად მისცა ფიცი მოძღვარს, რომ არ დაარღვევდა სტამბოლიდან მობრუნებული ყმის, გიორგი ჭლიკაშვილისათვის მიცემულ პირობას (XVII ს. Hd–11228).

მასხარაშვილი ელიაი – ბ ჭ ე, მონაწილეობა მიიღო ელია მაჭავარიანისა და კოსტანტინეს სასისხლო დავის გარჩევაში ([1565–1683 წწ.] Hd–1797).

მასხულის ბაკ[ოლია] (?)– მ ო წ მ ე ბეჟან ბატონიშვილის მიერ გიორგი ასათიანისათვის მიცემული ბიჭის წყალობის წიგნისა (1700 წ. გეგეპ. ხ ი ფ. N72).

მასხულია კუირია – ლევან დადიანმა ხელმეორედ შესწირა ი გ ი შვილებით ხობის ტაძარს ([1628–1647 წწ.] Hd–1551 ა).

მატაბაშვილი – ცოვრეთს მცხოვრები, მამულით წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] VIII.16. 1450–11/112).

მატაბაშვილი – ცოვრეთს მცხოვრები, წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

მატაბაშვილი ზურაბა – ცოვრეთს მცხოვრები, მამულით წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

მატერიშვილი გიორგი – ი გ ი მზითვში გაატანეს ანას, ერისთვის ასულს (1690–ანი წწ. Sd–759).

მატია – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა ელიხანა ელიხანაშვილის მიერ ალექსა გოზალბეგაშვილისათვის მიყიდულ მიწას (1632 წ. Y.12. 1450–53/100).

მატია – დაღეთს მცხოვრები, ი გ ი ძმით წილად ხვდა ყორჩიბაშ ბადურ [ციციშვილს] გოგიტას სანაცვლოდ (1651 წ.ახლო. 1450–37/155).

მატია – მ ი ს ი და ყადიაშვილის მიწებამდე მიჰყიდა თამაზ ხერჩუაშვილმა დათუნა მელიქსათაშვილს „თურმანიშჩი" ერთი დღის მიწა (1692 წ.IY.1450–10/37).

მატია – ღრომს მცხოვრები, ბ ო გ ა ნ ო, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მატიასშვილი||მატიაშვილი

მატიასშვილი კოზა – მ ო წ მ ე ბაგრატ თურქისტანიშვილის მიერ ფარსია მღებრისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ.YI. 1450–50/74).

მატიაშვილი სარქისა – მ ო წ მ ე ბერუა ყარხნაშვილის მიერ ბერუა გულიზაშვილისათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1620 წ.YIII. 9.1450–18/55).

მატიაშვილი შაქერდა – მ ო წ მ ე ესტატე მოლოდინისაშვილის მიერ შახარა დაკარგულისშვილისათვის მიცემული ნიგვზის ნასყიდობის წიგნისა(1690წ. YI.1.Hd–9752).

მატინა – ნალბანდი, მ ო წ მ ე ბალაძის მიერ ელიზბარ ნომასშვილისათვის მიცემული სახლების ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ.XII.20.1448–2940).

მატინას ლუსიკა (?)– მ ი ს გ ა ნ ნაყიდი ბაღის ორი წილი ქვემო ქალაში ბახორაათ ასატურასშვილმა მამაჯანამ იყიდა თავისი ბიძისაგან (1684 წ. III. 9. 1450–23/159).

მატინასშვილი ყანდინა (ვარ.ანდინა)– 1679–1681 წწ. მ ო წ მ ე: დავითის მიერ ბაინდურ ალიხანაშვილისათვის მიცემული სახლის ადგილის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. 1450–45/123), დათუნა შატბერაშვილის მიერ ასატურა ბეჟანისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ.III.1450–49/124), მაზიტა იმარასშვილის მიერ ასატურა ბეჟანისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ.XII.15. 1450–49/112), ქიტესა პატატისშვილის მიერ ასატურ ბეჟანისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ.III.1.1450–49/114).

მატლაბნისძე– მ ი ს გ ა ნ უყიდია ერთი დღის მიწა იოანეს, კვირიკე კახთა მეფის მწირველს (1200 წ.ახლო.Ad–4 გ).

მატოფია – ნაჟანეულს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: გოჰკუმუ, ტილო, „სამი ბეგარა", ორი ქათამი, ლაშქრობა, ცამეტი კოკა ღვინო, ყანობა, თიბვა (1621 წ. ქსძ. III. N91).

მატოშვილი დათუნა – ახალშენში მცხოვრები, ბოგანო, ერთი კომლი, შეტანილია სვეტიცხოვლის კუთვნილი საკომლოების ნუსხაში (1689 წ.1449–1792). . .

მატუფია შურთლი – ე მ ა რ თ ა საკათალიკოსო გამოსაღები: ხუთი საკლავი, ორი ქათამი, ერთი ურემი ღვინო, შვიდი ატარი ლომი, მეთორმეტე წელიწადს ძროხის ნახევარი და ლაშქრობა (XYI ს. II ნახ. 1448–3326).

მაუა – დ ა მ წ ე რ ი ქველი [შერაზადიშვილის] მიერ თავისი განაყოფის, მამაჩისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (XY–XYI სს. ქმ.N 486).

მაქანდარა – ხელთუბანში მცხოვრები, მამულით წილად ხვდა ჯიმშიტა [თუმანიშვილს] (1656 წ.Hd –11933).

მაქანდარა – ხელთუბანში მცხოვრები, მამულით წილად ერგო მანუჩარ და ჯიმშიტა თუმანიშვილებს (1656 წ.ახლო. Hd –14665).

მაქ[ა]ნდარათ ნაზარა – მ ო წ მ ე ალაბაბასშვილ-რამაზასშვილ ალიპექაბარას მიერ ფირყულაანთ ნაზარასშვილ გიორგისათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ.X.7.1450–6/117).

მაქაძე ზაქუტა – უბისას მცხოვრები, ი გ ი მამულითა და სახლიკაცებით გიორგი აბაშიძემ ნასისხლად მიართვა პაატა აბაშიძეს ([1658–1675 წწ.] Sd–535).

მაქონდარა[თ] ნასყიდა – მ ო წ მ ე ბაბუათ ბალინაშვილ როსტომას მიერ იავანგულაანთ გარსუასათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. IX. 1450–27/303).

მაქსიმე – მ ო ძ ღ ვ ა რ ი, დ ა მ წ ე რ ი თეიმურაზ მეფის მიერ ბაქარ ბაქრაძისათვის ბოძებული ყმა-მამულის დამტკიცების წიგნისა (1492 წ.IY. 20. Sd–3035).

მაქსიმე – ქისიყის ე პ ი ს კ ო პ ო ს ი, ბოდბელი ეპისკოპოსი–იხ. **ჩოლაყაშვილი მაქსიმე.**

მაქსიმე – [1628]–1644, [1657] წწ. მაჭუტაძე ([1628]–[1657] წწ.Hd –1551ა, დსსს. I.57–58), ა ფ ხ ა ზ ე თ ი ს კ ა თ ა ლ ი კ ო ს ი. შ ე ს წ ი რ ა ბიჭვინტის ღმრთისმშობელს მარგალიტის თვლებით შემკობილი გვირგვინი ([1639–1657წწ.] დსსს. I. 57–58); მ ო ნ ა წ ი ლ ე ო ბ ა მ ი ი ღ ო, ლევან დადიანთან ერთად, მელიასა და საყდრისკაცების სამამულე დავის გარიგებაში ([1628–1647 წწ.] Hd –1551 ა); მ ა ს მიართვა ქაიხოსრო იაშვილმა, მამამისის ნიშანში და საწირავში, გეგუთში მცხოვრები ერთი გლეხი– მამუკაი ფხაკაძე ცოლ-შვილითა და მამულით ([1639–1657 წწ.] დსსს. I. N 59); მ ი ს გ ა ნ ნაბოძები საჭალანგრიძეო და კაკაბაური პარტახტი, რომელზედაც გენათელმა ზაქარია ქვარიანმა ეოჲუა ჭიჭინაძე დაასახლა, ზაქარიამ შესწირა ხახულის ღმრთისმშობელს (1644 წ.YI.5. ქმ. N 139).

მაქსიმე – მ ი ტ რ ო პ ო ლ ი ტ ჯ უ მ ა თ ე ლ ი, მ ო წ მ ე გიორგი გურიელის მიერ ბოქაულთუხუცეს მირზაბეგ თაუდგირიძისათვის მიცემული ყმა-მამულის შეწირულების წიგნისა ([1664–1677 წწ.] ლაი 800.I. N 1201).

მაქსიმე – ნ ი ნ ო წ მ ი ნ დ ე ლ ი, მ ო წ მ ე გიორგი გურიელის მიერ მირზაბეგ თაუდგირიძისათვის მიცემული ყმა-მამულის შეწირულების წიგნისა([1664–1677 წწ.] ლაი 800.I. N 1201).

მაქსიმე – ც ა ი შ ე ლ ი, მ ო წ მ ე დეისმა ჯაიანის მიერ კათალიკოს დავითისათვის მიცემული ფიცის წიგნისა ([1673–1696 წწ.] Hd –11208).

მაქსიმე –ბოლნელი ეპისკოპოსი– იხ. [მაჭუტაძე] მაქსიმე

მაღალაანი||მაღალაშვილები||მაღალაძენი

მაღალაანი – დომენტი კათალიკოსის მიერ დიონოსე ზუმბულიძისათვის ბო-

ძებულ წყალობის წიგნში ნათქვამია, რომ მ ა თ სახლთუხუცესობა ეკუთვნოდათ მემკვიდრეობით (1663 წ. 1450–31/125).

მაღალაძეები – ე დ ა ვ ე ბ ო დ ნ ე ნ ქვათახევის წინამძღვარს სენაკზე, წალკოტზე და ბოსტანზე. სადაო საქმის გარჩევა გიორგი მეფემ დაავალა იოსებ თბილელს ([1676–1688 წწ.] 1448–5065).

მაღალაშვილები – ნაზარალი-ხანის წერილში კავთისხევის მოურავ ავთანდილ [სააკაძისადმი] აღნიშნულია, რომ მ ა თ ი დავა გარიგებული იყო და, ამირეჯიბის სურვილის წინააღმდეგ, მეფე მ ა ღ ა ლ ა შ ვ ი ლ ე ბ ს არ აყრიდა ([1688–1703 წწ.] Ad–1885).

მაღალაშვილი||მაღალასძე||მაღალაძე

მაღალაშვილი – საკათალიკოსო ა ზ ნ ა უ რ ი შ ვ ი ლ ი. ი გ ი ყოფილა სოფელ ოდიშელიძენის მ ო უ რ ა ვ ი. კახეთის მეფეს მ ი ს თ ვ ი ს წაურთმევია ეს სახელო და ტუსიშვილისათვის მიუცია. უცნობმა მეფემ მ ა ს განუახლა ამ სახელოს წყალობა (XYI ს. II ნახ. 1449–1787).

მაღალაძე – მ დ ი ვ ა ნ ი, დ ა მ წ ე რ ი გოგია ბოჭორაძის მიერ ივანე ვიგრიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1652 წ. 1449 – –772).

მაღალაშვილი – მ ო წ მ ე ფარსადან ციცისშვილის მიერ რევაზ მაღალაძისათვის მიცემული ვალის დაფარვის წიგნისა (1690 წ. Ad–1781).

მაღალაძე (ვარ. მაღალაშვილი) ადამ (ვარ. ადამა) – 1663–1698, [1703] წწ. კათალიკოსის მ დ ი ვ ა ნ - მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი|| მ დ ი ვ ა ნ ი 16[7]8–1698 წწ. Ad–1498–20, Hd–7221, Ad–646, Hd–6346, 1448:5075, 5072, 1450: 30/135, 30/110, Qd: 1342, 9087, 7025, Sd–407, 1448: 2235, 5077, Ad–1676, 1449 – –1833), ს ა ხ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი (1693 წ. 1449–2685). ჰ ყ ა ვ ს: მ ა მ ა პაპუა მაღალაძე, იხ., ძ მ ე ბ ი: რევაზ მაღალაძე, იხ., (XYII ს. ბოლო მეოთხ. Ad– –1787), ნიკოლოზ მაღალაძე, იხ., ზურაბ, [ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ე ბ ი]: ხუცია, ფირან, ერასტი, სეხნია, ებიტა, შიოშ (XYII ს. ბოლო მეოთხ. Ad–1787). ჰ ქ ო ნ – დ ა ს ა მ ა მ უ ლ ე დ ა ვ ა: თავის [ბიძაშვილებთან]. ედავებოდნენ ერთმანეთს იმის გამო, რომ ა დ ა მ მ ა და ერასტიმ გაცვალეს ყმა მამული. გაცვლის დროს ყველა პირობა არ შესრულდა. ა დ ა მ მ ა ერასტის მისცა ნიაბაძე და სამი ნარქევი, დარჩა მისაცემი ნახევარი ნარქევი. მიცემული მიწის ნაწილი ა დ ა მ ი ს [ყმამ], კარიჰაშვილმა თვითონ მოხნა და არ დაანება ერასტის. ამ ამბავს მოჰყვა შიოშის მიერ ა დ ა მ ი ს ბაღის გადაწვა და აჩეხვა; ბაღის ადგილი კი თურმე გედევან [მაღალაძეს] ეკუთვნოდა. მათი დავა გაარჩიეს ბოქაულთუხუცესმა ლუარსაბ [გარაყანიძემ] და სარდალმა გიორგი [გედევანისშვილმა]. საქმის გარჩევის შედეგად გადაწყდა: ა დ ა მ ს უნდა მიეცა სეხნიასა და ერასტისათვის სამნახევარი დღის მიწა, ხოლო ზაქარიას შვილიშვილისათვის, რომლის მიწა თ ა ვ ი ს ი ზვრისათვის ჰქონდა შემატებული – მიწის [საფასური]. კარიჰაშვილის ვენახი ნაკიერიშვილის მიერ ამოღებული თხრილის იქით ერასტის დარჩა, თხრილის აქეთ – ა დ ა მ ს; პატარა ნიგოზი ერასტის მიეკუთვნა; ა დ ა მ ს მ ი ს მიერ ვენახისათვის შემატებულ მიწაზე სარალიძისათვის პასუხი უნდა გაეცა. რადგან ა დ ა მ ი ს დაზიანებული ბაღი სასახლისა იყო, ერასტის დაეკისრა ცხრა თუმნის გადახდა, მაგრამ სამი თუმანი მას ეპატია იმის გამო, რომ ა დ ა მ ა ს მიერ მიცემული სამნახევარი [ნარქევი]

მიწიდან ნახევარი მიწა კარიჭაშვილს არ დაუნებებია ერასტისათვის;ორი თუმანი სვეტიცხოველსა და კათალიკოსს ეპატია, ერთი თუმანი ბოქაულთუხუცესმა იპატია; სეხნიასა და ერასტის დაეკისრა ა დ ა მ ი ს ა თ ვ ი ს მოსამართლეების სამი თუმნის გადახდა. ერასტის მიერ ღობეშემოცლილი ზვრის გარეთ მდებარე ვენახი ა დ ა მ ი ს ყმას], ჯანუაშვილს დარჩა, ღობის შიგნით—ერასტის. ერასტის სამნახევარი დღის მიწა— ოჩლეური დარჩა სახლთუხუცესს [რევაზ მაღალაძეს] და მის ძმებს (XYII ს.ბოლო მეოთხ. Ad–1787); მ ა ს ედავებოდა გომელაურიშვილი წისქვილზე, დავა გაარჩია [ბარძიმ] მდივანბეგმა. ძიებით დადასტურდა, რომ წისქვილი ა დ ა მ ი ს სამკვიდრო მამულში შედიოდა. ა დ ა მ მ ა დაიფიცა ბოქაულთუხუცეს გურგენ მაყაშვილის წინაშე, გომელაურიშვილმა ვერ დაიფიცა და წისქვილი ა დ ა მ ს დარჩა (XYII ს.ბოლო მეოთხ. 1450–48/21); მ ო წ მ ე ნიკოლოზ კათალიკოსის მიერ პაატა ჰარმეულისათვის მიცემული კარის ეკლესიის წყალობის წიგნისა (1693 წ.1449–2685); მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი კათალიკოს იოვანე დიასამიძის მიერ: ოჰანა იეზაშვილ-ფსინაშვილისათვის მიცემული სასახლის წყალობის წიგნისა (1689 წ. Hd–6346), გარეჯის მონასტრისათვის ბოძებული ზვრის შეწირულების წიგნისა (1690 წ. III. 20. 1449–1833), სვეტიცხოვლის დეკანოზ ფოცხვერასათვის მიცემული კრწანული [მამულისა] და ველკეთილის მეღალეობის წყალობის წიგნისა (1692 წ.Qd – –9087); ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა კათალიკოს იოვანე დიასამიძის მიერ „ერთობილ" თრიალელთათვის მიცემულ სამოხელეო შეუვალობის წიგნში: ა დ ა მ ი საზალახის აკრეფის დროს თრიალეთში უნდა ჩასულიყო (1697 წ.IY.23. 1448 – 5066); ა დ ა მ ი ს შვილებს თავიანთი სახლიკაცების ყმის ფარდად ერგოთ: ნიაბში — ზვარი, სასახლე სალარიძის ვენახამდე, ბოგვში— დარბიაშვილი ბერია, ხეჩუაშვილი პაპუნა და ბერუა, ზაზუტაშვილი ბერია, კურდღელაშვილი პაპუნა, კალუაშვილი შიო, გულიაშვილი ბერუა, პაპუა; კავთისხევში— მონასელიძე ელიზბარა, ჩოჩეთში— გელია, ბერუკა, ზერტში— სადიაშვილი, ხეჩუაშვილი, ძამიაშვილი ბიძინა, ვარძიელაშვილი ბერუკა; ალაიანში— მაისურაძე გიორგი ძმებით, სისკაური გიშერა, კუტიმანაშვილი იორდანა, ციხედიდში— გეგუტაშვილის მამული, თევდორე; ახოტში— ნონიაშვილი ზეიდალა ძმებით, შავიაშვილი იასე და ოთარა; ახალშენში— ძველიაშვილი ზურაბა (XYII ს. ბოლო. 1448–5079).

მაღალაშვილი ალექსი — შ ვ ი ლ ი ოქროპირ მაღალაშვილისა, იხ.

მაღალაძე ამილბარ — ქ ა დ ა გი, თეძმის და თავფარავნის მ ო უ რ ა ვ ი, ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: დიმიტრი, გიორგი. მ ა ს უწყალობა ალექსანდრე მეფემ გაბრიელ ივანი[ა]ძის ნაქონი ყმა-მამული: ქვათახევში— ეგვეტერი, კავთისხევში— ბეთლემის მონასტერი მამულით, სამი კომლი სვიანაძენი და გიგაურის მამული; ხახლი, ჰალა საკოკია, ზვარი და ხოდაბუნი, ეზატს— ერთი სიკომლო, გუდალეთს აქეთ, დევისხევის საზღვარზე, ვარდიანი; ნიაბს— ოთხმოცი კომლი, ქვემო ხანდაკს— ორი კომლი: ვართანა და გიორგი; მცხეთაში— სასახლე და მარანი, დიღომს— სამი კომლი მზევაძე, მეტეხს— წისქვილი; მუხრანს— სოფელი კუნელა; ტფილის ქალაქის თავს— [მა]ზიტას სახლი; თვალადში, ალევის ქედს – ერთი კომლი სვიანაძე, თეძამზე— ქვენადრისს— პავლეს სახლი და მამული,თრიალეთზე— თეძმის და თავფარავნის მოურაობა და ქადაგობა.სამცხეთოს მეთორმეტედი წილიდან ერთი [წილი], დიღმის წყალს ზემოთ,გორის ჯვარს ზემოთ სკრამდე— მამათმთავრობა, გორს— ფუშრუკაული და [დია]კონისძისეული მამულები (1391 წ. sic! [1412–1443 წწ.] 1449–777).

მალალაძე ამილბარ – 1678–1700 წწ. სვეტიცხოვლის კახური მამულების სახლთუხუცესი (1700 წ. Hd,13131, 12244, 1448–5619, Ad–1590), მდივანი, ჯანიშინი (1700 წ. Ad–1590), ზერტის მელალე,მოხისის მოურავი (1700 წ. Ad–1590); შვილი რევაზ მალალაძისა, იხ., ძმისწული ნიკოლოზ მალალაძისა, იხ., მას დაუმტკიცა ვეზირმა მისივე ნასყიდი და გირაოში [აღებული] ყმები– შაქარაშვილები, ჭყვა[პია]შვილები, კახპატაშვილი, ნალებასშვილი, ამრუზაშვილი და გიორგი სალუყაზანაშვილი (XYII ს. ბოლო. Hd–12244); ნაზარალი-ხანმა დაუმტკიცა მას იოანე კათალიკოსის მიერ ნაწყალობევი სვეტიცხოვლის კახური მამულების სახლთუხუცესობა და ჯანიშინობა; მას უნდა აეღო პირიქით და პირაქეთ საგარეჯოდან ჯიმითიდან, ახალშენიდან, ვეძისხევიდან, ერწოდან, ბიწმენიდან, საგურამოდან და ჯვარის სახასო მამულებიდან სთველი, საური, საბალახე, ჯურუმი, რუზე– ბრინჯი; მანვე განუახლა მდივნობა და წყალობა შემდეგი ყმა-მამულისა: მცხეთაში– „მაჩქათელას კონი" და საფიჩხულე, ციხედიდში ზვარი, მარანი,ხოდაბუნი, ბუთუაშვილი და გელიხაურები, ძეგველი დემეტრე, ალაიანში– ვარდიაშვილი , ზერტში– მამულაშვილები, ერტისში– თევდორა გოგაშვილი ძმითა და მამულით; უწყალობა აგრეთვე ზერტის მელალეობა და დიდგორზე– მოხისის მოურაობა (1700 წ. YII.19.Ad–1590); დამწერი და მოწმე კათალიკოს იოანე დიასამიძის მიერ ქალაქის მელიქის გიორგისათვის მიცემული ოთახის ადგილის წყალობის წიგნისა (1700 წ.YI.26.Hd–13131); მოწმე იოვანე დიასამიძის მიერ ხუცია მალალაძისათვის მიცემული აშენდის მოურაობის წყალობის წიგნისა (1700 წ. 1448–5619).

[მალალაშვილი] (ვარ.ხოსიაშვილი) ბაგრატ – ჰყავს მამა ხოსია,მი ჰყიდა თავის ბიძაშვილს რევაზ მალალაძეს ზერტში ტერუნას უკან მდებარე დავითას ნაქონი მამული და ნავენახევი (1699 წ.1450–29/37).

მალალაძე (ვარ.მალალაშვილი) ბეჟან – 1649–1681 წწ. აშენდის მოურავი. ჰყავს: ძმა პაპუა მალალაძე, შვილი ხუცია მალალაძე, იხ., კათალიკოს იოანე დიასამიძის მიერ ხუცია მალალაძისათვის მიცემული მოურაობის წყალობის წიგნის თანახმად, მისთვის კათალიკოსს, ბატონიშვილ [დომენტის] უწყალობებია აშენდის მოურაობა (1700 წ.1448–5619).

მალალაშვილი ბერი – [შვილი] პაპუა მალალაძისა, იხ.

მალალაძე (ვარ.მალალაშვილი) გედეონ (ვარ.გედევან)– 1504–1537 წწ. სვეტიცხოვლის ქადაგი, ჰყავს შვილი მამუკა. ალექსანდრე მეფემ მას უწყალობა მონასტერი ვარცანისა, ქორათუბანი, გიორგიწმიდა, იელისუბანი, ფაშაანი, ენისელები, სახელოდ– ვეძისხევი (1504 წ. ქრ. II. 323), ლეონ მეფემ– ხანდაკში მცხოვრები მღვდელი ლონგინოზ კირაული და მისი ძმა ნიკოლოზ მამულით, ბარაუნთას ქვემოთ, გაღლოტში მცხოვრები ოცი კომლი კაცი ყიზილაანი, ჩხუპიანი, პავლაანი, შურიანი, განუახლა წყალობა ვეძისხევისა და ფაშაანის. დაავალა გიორგი მეფის ალაპის გადახდა და საფლავის მოვლა (1537 წ. 1449–1496 ა).

მალალაძე (ვარ.მალალასძე) გედეონ (ვარ.გედევან)– 1542–1592 ,[1605]წწ. ეკლესიისშვილი (1592 წ.Ad–1588 სას.), სვეტიცხოვლის ქადაგი|| ქადაგი (1562–[1605] წწ. Ad–1498.9, Qd–6994, 1448–5087 ა,1450–35/191); ჰყავს: მამა რომანოზ მალალასძე, [ბიძა] პაპუნა მალალაძე,იხ., შვილი რომანოზ (1562–1592 წწ. Ad–1498.9, 1448–5087 ა,Ad–1588);

ძმისწულები: ნიკოლოზ (1562–[1589] წწ. Ad–1498–9, 1448–5087 ა), დავით, იხ. ([1584–1589 წწ.] 1448–5087 ა), შვილიშვილი დავით [მაღალაძე], იხ. მას სუიმეონ მეფემ გაუჩინა სისხლის ფასი– 300.000 კირმანაული თეთრი. საბუთის სპარსულ ტექსტში აღნიშნულია: „კათალიკოზის მორდალის გედეონისადმი, რომელიც ცნობილია ქადაგად". ძველი სიგელის თანახმად, მაღალაძეთა გვარის სისხლის ფასი ყოფილა 180.000 კირმანეული თეთრი (1592 წ. Ad–1588); ნიკოლოზ კათალიკოსმა მას უწყალობა მისი უძეოდ გარდაცვლილი ბიძაშვილის ნაქონი სოფელი ჩოჩეთი და გორში ფუშრუკაული და დიაკვნისეული მამულები (1562 წ.Ad–1498–9); კახეთში იგი წაუყვანია დედოფალ [თინათინს], ნიკოლოზ კათალიკოსის დედას, ბატონიშვილ ნიკოლოზის მასწავლებლად. ლეონ მეფეს მისთვის „მრავალნი საფასენი" მიუძღვნია. როცა ბატონი ნიკოლოზი კათალიკოსი გახდა, უწყალობა გედეონს ნიაბში გივი კანაჩასძისეული მამული და თავისი სამი სახასო გლეხი ([1584–1589 წწ.] 1448–5087 ა); მას ედავებოდა ასლან ყარაშვილი ბარაუნთაში წმინდა გიორგის საყდარზე და ცხრა კომლ გლეხზე. დავა გაარჩია ალექსანდრე მეფემ და სადაო ყმა-მამული მას მიაკუთვნა ([1574–1605 წწ.] 1449–1496 ბ).

მაღალაძე (ვარ.მაღალასშვილი, მაღალაშვილი) გედაონ(ვარ.გედეონ, გედევან)– 1610–1676 წწ. მოურავი (1676 წ. Sd–1013). ჰყავს მამა ხუცია მაღალაძე, იხ., ძმა სვეტიცხოვლის სახლთუხუცესი პაპუა მაღალაძე,იხ. იყო მოფიცარი ნახიდურელთა და თამრგვალელ ყმათა სამამულე დავის გარჩევის დროს (1654 წ. Hd–4170); მოწმე როინ კეცხოველის მიერ დომენტი კათალიკოსისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1665 წ. 1449––1193), გაარიგა ლაზარე ბერისშვილსა და ზურაბ თუმანიშვილს შორის სასისხლო დავა, მოწმეა მათი შერიგების წიგნისა (1676 წ. XII.3. Sd ––1013); ადამ მაღალაძისა და მისი ბიძაშვილების სამამულე დავის წიგნში აღნიშნულია, რომ შიოშმა გადაუწყვა ადამს ბაღი, რომლის ადგილი გედევანის ყოფილა. იგი დავის გარჩევისას დაჰკითხეს მოსამართლეებმა,ლუარსაბ [გარაყანიძემ] და სარდალმა გიორგი [გედევანიშვილმა] (XYII ს. ბოლო მეოთხ. Ad–1787).

მაღალასძე (ვარ.მაღალაშვილი) გერმანოზ– შვილი მახარებელ მაღალასძისა, იხ., [შვილიშვილი] ოქროპირ მაღალაშვილისა, იხ.

მაღალაძე გიორგი – [სახლიკაცი] ამილბარ მაღალაძისა, იხ.

მაღალაძე გიორგი – [ძმა] მარკოზ მაღალასძისა, იხ.

მაღალაშვილი გიორგი – მოწმე ქიტა ზაქუტაშვილის მიერ დათუნა ესიტაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს.Hd–9371).

მაღალაშვილი გრიგოლ – [შვილიშვილი] ოქროპირ მაღალაშვილისა,იხ.

მაღალაშვილი დავით – შვილი მახარებელ მაღალაძისა, იხ., [შვილიშვილი] ოქროპირ მაღალაშვილისა, იხ.

[მაღალაძე] დავით – შვილი მარკოზ [მაღალასძისა], იხ.

მაღალასძე დავით – ძმისწული გედეონ მაღალასძისა, იხ.

[მაღალაძე დავით– შვილიშვილი ქადაგ გედეონ [მაღალაძისა], ჰყავს [სახლიკაცები]: ხუცია, ივანე. მიჰყიდა მახარე ჩივაძეს თავისი მკვიდრი მამული წმინდა შიოს ხოდაბუნის გვერდით, რომელსაც ესა-

ზღვრებოდა დედანაშვილის მიწა (1605 წ. YIII.21. 1450–35/191).

მაღალაძე (ვარ.გაგელიშვილი) დიმიტრი (ვარ. დემეტრე)– 1443–1449 წწ.
სვეტიცხოვლის ქ ა დ ა გ ი (1443–1449 წწ. 1449–1632, ლაი H6.2r –4r, 1449–
–1524), მ ო ლ ა რ ე (1446 წ. ლაი H6. 2r –4r), [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ამილბარ
მაღალაძისა, იხ. კავთისხევში [დ ი მ ი ტ რ ი] გ ა გ ე ლ ი შ ვ ი ლ ი ს წყა–
ლობა ივანიასძისეული მამულით გიორგი მეფემ განუახლა სვეტიცხოველს(1447წ.
1448–5016); დ ა მ წ ე რ ი: ვარამ დიასამიძის მიერ სვეტიცხოვლისათვის ბო–
ძებული ყმა-მამულის შეწირულების წიგნისა (1443 წ.XI.30.1449–1632), გიორ–
გი მეფის მიერ: სვეტიცხოვლისათვის ბოძებული ყმების შეწირულების წიგნისა
(1446 წ. III.7. ლაი H6–2r –4r), სვეტიცხოვლისათვის მიცემული საალაპე სოფ–
ლის შეწირულების წიგნისა (1449 წ. XII.25. 1449–1524); ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა :
დავით კათალიკოსმა ოქროპირ მაღალაშვილს უწყალობა: კავთისხევში ივანი–
ასძისეული მამული და სამცხეთიშვილო წილი, რაც „ერთს ძმათაგანს მიხვდე–
ბოდეს", სამამამთავრო იმ წესით, როგორც ეს ივანიასძეებს და ქადაგ დ ი მ ი–
ტ რ ი [მ ა ღ ა ლ ა ძ ე ს] ჰქონდათ, ჩოჩეთს– ივანიასძისაგან ნასყიდი მამულე–
ბი: ზერტი და რაც ქადაგ დ ი მ ი ტ რ ი ს ‚მომზღრობითი" ჰქონდა; გორს–
ფუშრუკაული, „დიაკვნისძე" ბეთლემის მიდგომითა სამართლითა" (1472 წ. Ad–
ᲒᲬ498–3), ჩოჩეთში ივანიასძისა და ქადაგ დ ი მ ი ტ რ ი [მ ა ღ ა ლ ა ძ ი ს]
ნაქონი მამული [კონსტანტინე] მეფემ დაუმტკიცა ქადაგ მახარებელ [მაღალა–
ძეს] (1501 წ. 1449–1621), კათალიკოსმა (ეფრემმა?) უცნობ პირს (მახარებელ
მაღალაძეს?) უბოძა ივანიასძისეული მამული და სამცხეთიშვილო წილი ისევე,
როგორც ქადაგ დ ი მ ი ტ რ ი ს ჰქონდა ([1502 წ] ქრ. II.318 ფრაგმ.).

მაღალასძე დიმიტრი – შ ვ ი ლ ი მახარებელ მაღალასძისა, იხ.

მაღალაშვილი დემეტრე – [ძ მ ა] პაატა მაღალაშვილისა, იხ.

მაღალაძე (ვარ.მაღალაშვილი) დემეტრე (ვარ.დიმიტრი)– 1663–1699 წწ.
შ ვ ი ლ ი პაპუა მაღალაძისა, იხ., ძ მ ა რევაზ მაღალაძისა, იხ., ე დ ა ვ ე–
ბ ო დ ა ზაზილას გომის მოურაობაზე ([1664–1675 წწ.] Ad–1797).

მაღალაძე დემეტრე – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ნიკოლოზ მაღალაძისა, იხ.

[მაღალაძე] ებიტა – ძ მ ა ერასტი [მაღალაძისა], იხ.

მაღალასძე (ვარ.მაღალაშვილი) ეგნატი – შ ვ ი ლ ი მახარებელ მაღალას–
ძისა, იხ., [შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი] ოქროპირ მაღალაშვილისა, იხ.

მაღალაძე ერასტი – XYII ს. ბოლო მეოთხ. ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: სეხნია, ები–
ტა, შიოშ, [ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი] ადამ მაღალაძე. ჰ ქ ო ნ დ ა ს ა მ ა მ უ ლ ე დ ა–
ვ ა თავის [ბიძაშვილ] ადამ მაღალაძესთან (XYII ს. ბოლო მეოთხ.Ad–1787);მ ო–
წ მ ე და შ უ ა მ დ გ ო მ ე ლ ი იოვანე კათალიკოსის მიერ ათანასესათვის მი–
ცემული სახელოს წყალობის წიგნისა (1696/1697 წწ. 1450–31/149); მ ო წ მ ე
დარბაზის მოურავის, ხუციას მიერ ნიკოლოზ და რევაზ მაღალაძეებისათვის მი–
ცემული საბუთისა მაღალაძეთა დის და თავისი ძმისწულის შვილად აყვანის თა–
ობაზე (1691 წ. 1448–5072).

მაღალაძე ზ[ა]ალ – შ ვ ი ლ ი ხუცია მაღალაძისა,იხ.

მაღალაშვილი ზაბილონ – მ ღ ვ დ ე ლ მ ო ნ ა ზ ო ნ ი, დ ა მ წ ე რ ი და–
ვით ბერისძის მიერ ელიოზ კათალიკოსისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის
წიგნისა (1411 წ. X.25.1449–165).

მაღალაძე ზაზა– ძ მ ა ხუცია მაღალაძისა, იხ.

მაღალაძე ზაქარია – [შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი] მახარებელ მაღალაძისა,[შ ვ ი–

ლ ი] მარკოზ მაღალასძისა, იხ.

მაღალაშვილი ზოსიმე – შ ვ ი ლ ი ოქროპირ მაღალაშვილისა, იხ.

მაღალაძე ზურაბ – 1663–1700 წწ. მ დ ი ვ ა ნ ი (1689 წ. Qd–1345 ბ), ხელმწიფის მ ო ს ა მ ა რ თ ლ ე (1700 წ.] 1449–1868 ა). ჰ ყ ა ვ ს მ ა მ ა პაპუა მაღალაძე, იხ., ძ მ ე ბ ი: რევაზ მაღალაძე, იხ., ნიკოლოზ მაღალაძე, იხ.([1700წ.] 1449–1866), ადამ მაღალაძე, იხ., ნაზარალი-ხანმა ი გ ი გაგზავნა სველნეთში ქვათახევის მონასტრის დატაცებული მამულების მონასტრისათვის დასაბრუნებლად (1700 წ. YII.30. 1449–1865); მ ა ს, ზურაბ სააკაძეს და წინამძღვარ [ეფთვიმეს], პირობა მისცეს სველნელმა სუხიტა ბერუაშვილმა და ბერ ნარიბეგაშვილმა, რომ უჩვენებდნენ შატბერაშვილებისა და გლეხების მიერ გაყიდულ ქვათახევის მამულებს (1700 წ. 1449–1868 ბ); ზურაბ სააკაძესთან ერთად ჩავიდა სველნეთში ქვათახევის მამულების თაობაზე მეფისა და კათალიკოსის განაჩენის სისრულეში მოსაყვანად, ხელი ამართა მონასტრისათვის წართმეულ მიწებზე(1700წ. 1449–1868 ა); მ ო წ მ ე: კათალიკოს ნიკოლოზ ამილახორის მიერ დათუნასათვის მიცემული სამცხეთიშვილო მამულის წყალობის წიგნისა (1680 წ. III.27. 1448––123), ზაქუმ [ზაქუმისშვილის] მიერ ალავერდა იაგულაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. Y.10. 1450–9/119).

მაღალაძე თინათინ – იხ., თინათინ, მაღალაძის ასული

მაღალაშვილი იასე – ძ მ ა პაპუა მაღალაძისა, იხ.

მაღალაშვილი იასე – 1672–1700 წწ. ვეძისხევის მ ო უ რ ა ვ ი, [ძ მ ი ს- წ უ ლ ი] პაპუა მაღალაძისა, იხ., [ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი] რევაზ მაღალაძისა, იხ., გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ხუცია მაღალაძისა, იხ., იოვანე კათალიკოსმა მ ა ს ჩამოართვა აშენდის მოურაობა და მისცა იგი ხუცია მაღალაძეს, სამაგიეროდ მ ა ს უწყალობა წილში ნარგები ვეძისჴევის მოურაობა (1700 წ. 1448–5619); მ ო წ მ ე ბახუტა ელიოზისძე-ხუციასშვილის მიერ რევაზ მაღალაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. 1450–30/135).

მაღალაძე (ვარ.მაღალაშვილი) იოვანე (ვარ.ივანე) – 1605–1638 წწ. ს ა- ხ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი (1634, 1638 წწ. 1449–2648. Hd–1710). ჰ ყ ა ვ ს: [ს ა ხ- ლ ი კ ა ც ი] მაღალაძე დავით, იხ., [ძ მ ა] ხუცია მაღალაძე, იხ., მ ო წ მ ე:. მახარა როსტიაშვილის მიერ ამირან [როსტიაშვილისათვის] მიცემული სავენახე მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1634 წ. 1449–2648), ევდემონ კათალიკოსის მიერ დავით გედევანიშვილ-ელიოზისძისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1638 წ. Hd–1710).

მაღალაძე (ვარ.მაღალაშვილი) იოვანე (ვარ.ივანე) – 1693–1699 წწ. მ ო- ნ ა წ ი ლ ე ო ბ ა მ ი ი ლ ო არდაშელ და გიორგი [ზუმბულიძეების] გაყრაში (1695–1697 წწ. 1450–31/142); მ ო წ მ ე: ბერუკა ქარციძის მიერ არდაშელ დეკანოზიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. Ad––1764); ნიკოლოზ კათალიკოსის მიერ: დეონოსე ზუმბულიძისათვის მიცემული ყმების წყალობის წიგნისა (1688 წ. II.5. 1450–31/131), პაატა ჭარმეულისათვის მიცემული ეკლესიის წყალობის წიგნისა (1693 წ. 1449–2685), იოვანე კათალიკოსის მიერ ათანასესათვის მიცემული სახლის და ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა ([1696–1697 წწ.] 1450–31/149), ბაგრატ [მაღალაძის] მიერ თავისი ბიძაშვილის, სახლთუხუცეს რევაზ [მაღალაძისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. 1450–29/37).

მაღალაშვილი მამუკა – შ ვ ი ლ ი გედეონ მაღალაშვილისა, იხ.

მაღალაძე (ვარ. მაღალაშვილი) მამუკა – [ძ მ ი ს წ უ ლ ი] პაპუა მაღალაძისა, იხ.

მაღალასძე მარკოზ– 1470–1523 წწ. მცხეთის საყდრის ქ ა დ ა გ ი(1523 წ. 1449–153/, Ad–1299 ა). ჰ ყ ა ვ ს: მ ა მ ა მცხეთის საყდრის ქადაგი მახარებელ მაღალასძე, იხ., [ძ მ ა] გიორგი, შ ვ ი ლ ე ბ ი: დავით, ზაქარია (1512 წ. Ad–1498–16). ელენე დედოფალმა მ ა ს განუახლა გიორგი მეფის მიერ ნაწყალობევი ყმა-მამული: სოფელ კუნელის სახასო ნახევრიდან: შვიდი კომლი კაცი, ორი ნაოხარი საგლეხო– გოგიტაური და ნემსაური; გლეხები: საყველაშვილი, შანბარასშვილი, ოვათელაშვილები, სირენა და ხუდადა, მამულებით (1512 წ Ad-1498-16); დ ა მ წ ე რ ი: გუგუნა ბარათაშვილის მიერ სიონის ღმრთისმშობლისათვის მიცემული სოფელ ხეკორძის ეწირულების წიგნისა (1523 წ. 1449–1537), ბარათაშვილების გაყრის წიგნისა (1523 წ. Ad–1299 ა).

მაღალასძე (ვარ.მაღალაძე,მაღალაშვილი) მახარებელი – 1442–1501 წწ.ივანიასძედ დასმული (1470 წ. Hd–1352). ს ა ყ დ რ ი შ ე ი ლ ი, მ ღ ვ დ ე ლ ი, სვეტიცხოვლის||მცხეთის ქ ა დ ა გ ი (1442–1501 წწ. ქრ. II. 252–253, Qd–6995, 1449–1531, 1621– 1448, 1489). ჰ ყ ა ვ ს: მ ა მ ა ოქროპირ მაღალაშვილი,იხ., შ ვ ი ლ ე ბ ი: გერმანოზ, ეგნატი, დიმიტრი (1470 წ. Qd–6995), [შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი]: ზაქარია (1501 წ. Qd–6995). იგი, „მცირე ყრმა", დავით კათალიკოსს აღუზრდია, შემდგომ ივანიასძეთა და ქადაგ დიმიტრის უმემკვიდრეოდ გარდაცვალების შემდეგ „მათსა სახლსა და მამულსა ზედა შეგიყუანეთ და დაგსუთ ივანიასძედ ივანიასძისა და ქადაგის დიმიტრის წესითა, რიგითა და საქმითა". დავით კათალიკოზმა უწყალობა უშვილოდ გადაშენებული მცხეთიშვილის, ივანიასძისა და ქადაგ დიმიტრი [მაღალაძის] მამული: კავთისხევს– სასახლე ეკლესიით და შესავლით, საკოკია ჰალით, ქვათახევს– სასაფლაო ბოსტნით, წალკოტით და სენაკით, ოჩლიურში– ივანიასძეთა ნაქონი ორი კომლი სვანიანები; ნიაბს– ქადაგ დიმიტრის ნაქონი გლეხები და მამული, „მეტეხთა ვენახი"; ჩოჩეთს: ივანიასძეთა და დიმიტრის ნაქონი მამული, გორს– ფუშრუკაული არმაზი და დიაკონისძეები მამულით; ივანიასძეთა და ქადაგ დიმიტრის სახელო– ქადაგობა და სამამამთავრო სამწყსო იმავე წესით, როგორითაც ივანიასძეთ ჰქონდათ, მცხეთის სენაკი და სამცხეთიშვილო სახლი (1470 წ. Hd–1352); ალექსანდრე მეფემ განუახლა გიორგი მეფის მიერ ნაწყალობევი ივანიასძეთა უმკვიდრო საქადაგო მამული მცხეთაში, კავთისხევში და ქადაგის სახელო (1501 წ. Qd–6995); [კონსტანტინე მეფემ] დაუმტკიცა ივანიასძისეული მამული და სამცხეთიშვილო წილი იმ წესით, როგორითაც ქადაგ დიმიტრი [მაღალაძეს] ჰქონდა დამტკიცებული(1501 წ. 1449–1621); დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე: ნინოს მიერ ქვათახევის მონასტრისათვის მიცემული სააღაპე შეწირულების წიგნისა (1477 წ. 1449–1488),გულშარ დედოფლის მიერ ქვათახევის მონასტრისათვის მიცემული სააღაპე შეწირულების წიგნისა (1488 წ. 1449–1489); დ ა მ წ ე რ ი: კონსტანტინე მეფის მიერ მეტეხის ღმრთისმშობლის ტაძრისათვის მიცემული შეწირულების დამტკიცების წიგნისა (1492 წ. 1449–1531), ბერისძეთა მიერ ქვათახევის მონასტრისათვის მიცემული სააღაპე წიგნისა ([1473–1591 წწ. 1448–5265), კონსტანტინე მეფის მიერ აღბუღა ფანიასშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1491 წ. 1448–63),მისრი ედილაშვილის მიერ იესე ჰარმაულისათვის მიცემული ანდერძის წიგნისა (1442 წ. ქრ. II. 252–253).

მალალაძე (ვარ.მალალაშვილი) ნიკოლოზ– 1562–1644 წწ. ძ მ ი ს წ უ ლ ი
გედეონ მალალაძისა, იხ., [ბ ი ძ ა] პაპუა მალალაძისა (1644 წ. 1448–5102). მ ო-
წ მ ე წეროვნელთა მიერ გაბრიელ ელიოზისძისათვის მიცემული საალაპე წიგნი-
სა (1644 წ. 1448–5102).

მალალაძე (ვარ. მალალაშვილი) ნიკოლოზ– 1663–1700 წწ. მ ღ ვ დ ე ლ მ ო-
ნ ა ზ ო ნ ი, სვეტიცხოვლის წ ი ნ ა მ ძ ღ ვ ა რ ი, ა რ ქ ი მ ა ნ დ რ ი ტ ი
(1678–1700 წწ. Ad: 1498–20,30, 1448–2283, Ad: 1498–31/ 1885, 1450–29/
132, Qd–1349, 1448–5075, Hd–6346, 1450–30/135, Qd: 1345, 1342, 1448 –
–3268, Qd–9672, Ad–1251, 1448–2235, Qd–8923,Ad–1878, 1448–5060, 1450–
31/124, 1449– 1190, 1448–5066, Qd–7025, Hd–1934, 1450–37/235, 1448:
–5077, 5083), ს ვ ე ტ ი ც ხ ო ვ ლ ი ს ქ ა დ ა გ ი (1675–1700 წწ. ქრ. II.
489 სას. Ad–1498–20, 1448–2283,Ad–1646, Qd–1349, 1448–1833, Qd–9672,
Ad–1878, 1448–5080, Ad–1883, 1449–1190, Sd,407, 2301). ჰ ყ ა ვ ს: მ ა მ ა
პაპუა მალალაძე, იხ. (1678–1696 წწ. Qd–45, 1448–5060), დ ე დ ა ელენე
(1696 წ. 1448–5060), ძ მ ე ბ ი: რევაზ მალალაძე, იხ. (1683–1697,[1703] წწ.
Qd–8939, Ad: 1614, 1883, Qd–7025, Ad–1498–13, 1448–5072, 1450–31/124,
Hd–1934), ადამ (1683–1698,[1703] წწ. Qd,8939, 8923, 1448–5072, Ad: 1614,
1883, Qd–7025, 1450–31/1241, Hd–1934, Ad–1498–13, 1448–5083), ზურაბ
(1694–[1700] წწ. Qd–8923, 1448–5072, Ad: 1614, 1883, Qd–7025, 1450–31/
124, Hd–1934,1448–5083, Ad–1498–13, 1449–1866), ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: დე-
მეტრე, ამილბარ (1694–1698 წწ. [1703] წწ. Qd–8923, Ad, 1614, 1883, Qd–7025,
1450–31/124, Hd–1934, 1448–5083), სოლომონ (1694–1697 წწ. Qd–8923, Qd–
–7025, 1448–5083), სარიდან (1694–1697 წწ. Qd–8923, 1448–5083), [ს ა ხ ლ ი-
კ ა ც ე ბ ი]: პაპუა ([1688–1700 წწ.] Ad–1498–13), [ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი] სეხნია
(1683 წ. Qd–8939). მ ა ს უწყალობა: უცნობმა პირმა (კათალიკოსმა?) მცხეთას
შემოხვეწილი ყმები: მონასელიძე ხიზანა, ლაზარა და ზაქარია (1684 წ. II. 1.
1448–5076), გიორგი მეფემ კავთისხევში სახასო გლეხები, ხატუაშვილი და გედა-
შვილი მამულებით (1694 წ. II.10. Qd–8923); მ ა ს მისცა პირობა კათალიკოს-
მა იოანე დიასამიძემ ციხედიდის, არმაზის, ხატისსოფლის, ციხებდავის, ქალაქი-
სა და ზერტის მოურაობის მოუშლელობის შესახებ ([1688–1700 წწ.] Ad–1498–13),
ავთანდილ სააკაძემ– ერთგულების შესახებ (1698 წ. Hd–1934); ი ყ ი დ ა: თა –
მაზ გოშფარიშვილისაგან– ყმა, ფეიქარა პაატა შვილით (1697 წ.I.1. Ad – 1614),
ფარსადან ციციშვილისაგან– დოელი ხუდუაშვილები– ორი ძმა და ორი მათი ობო-
ლი ძმისწული. შემდგომში ეს ობლები– ხუდუაშვილები დაბრუნდნენ თავიანთ ძველ
მამულში. ფარსადანმა მათ ნაცვლად ნ ი კ ო ლ ო ზ ს მისცა დოელი მეხრის,გო-
გიას შვილები: თამაზა და რამაზა (1697 წ. Ad–1883), ზაქარია ზუმბულიძისაგან–
– გომში მცხოვრები მისი მკვიდრი ყმა– ხახანაშვილი ოქროა ძმისწულებითა და
მამულით (1697 წ. Qd–7025), ზაქარია ზუმბულიძისაგან– ისევე ხახანაშვილები
ხელახლა, რაშიც გადაიხადა ნახევარი ფასი და კოდმანში– ხახუტაშვილის ვენა-
ხი და ერთი ბიჯი (1697 წ. 1450–31/124); ჰ ქ ო ნ დ ა ს ა მ ა მ უ ლ ე დ ა ვ ა:
ქვათახევის წინამძღვარ ქრისტეფორესთან. გიორგი მეფის ბრძანებით, დავა გა-
არჩია იოსებ თბილელმა (1683 წ. Qd–8939), მ ა ს ედავებოდა ჯაჯანა შერმაზან
რჩეულაშვილისაგან დახსნილ ყმაზე– ხახანა მონასელიძეზე. სასამართლოს გადა-
წყვეტილებით, სადაო ყმა ნ ი კ ო ლ ო ზ ს დარჩა (1684 წ. ახლო. 1448 – 5071);
გ ა ა რ ი გ ა: დავა წისქვილზე იასე მურვანისშვილსა და გრძელაშვილებს შორის

([1676–1688 წწ.] Hd –8155), არდაშელ და გიორგი [ზუმბულიძეების] გაყრის საქმე ([1695–1697 წწ.] 1450–31/142), სამამულე დავა ამილახორიშვილებსა და იესე მურვანისშვილს შორის (1698 წ. Ad –1077), ზურაბ თუმანიშვილსა და შერმაზან ჯავახიშვილს შორის– დავა წოდორეთში სულხანაშვილებისაგან ნაყიდ მამულებზე (1699 წ. Hd –9343), ზაალ და უთრუთ [ციციშვილებს] შორის სამამულე დავა (1700 წ. Hd –13839), ქვათახევის წინამძღვარის, ეფთვიმეს სამამულე დავა ავთანდილბეგ გორგიჯანაშვილთან სეელნეთის მამულებზე (1700 წ. 1449 – 1863); მ ი ს ი „შუაჩადგომით“ ქაიხოსრო ციციშვილმა მისი „მესისხლე“ რამაზ ალექსიძის ერთი შვილი და შვილიშვილები სვეტიცხოველს შესწირა ([1688–1700წწ.] 1449–2312); „გამრიგე“ უცნობი პირის პირობის წიგნისა იესესადმი ([1688 – – 1703 წწ.] Hd –15090 ფრაგმ.); დ ა მ წ ე რ ი ნიკოლაოზ წულუკიძის მიერ შაჰნავაზისათვის მიცემული ერთგულების პირობის წიგნისა (1675 წ. II. 8. Ad – –553); მ ო წ მ ე: კათალიკოს ნიკოლოზ ამილახვრის მიერ გიორგი ელიოზისძე გედევანისშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1678 წ. IY. 28. Qd –45), კათალიკოს იოვანე დიასამიძის მიერ: ოჰანა იეზაშვილ-ფსინაშვილისათვის მიცემული სასახლის წყალობის წიგნისა (1689 წ. Hd –6346), გარეჯის წმინდა დავითის კრებულისათვის მიცემული ზვრის შეწირულების წიგნისა (1690 წ. III.20. 1449–1833), ყაყა წინამძღვრიშვილის მიერ აბელისათვის მიცემული ზვრის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. IX.24. Qd –9672), კათალიკოს იოვანე დიასამიძესა და გივი ამილახორს შორის ზერტისა და სობისის რუებზე დავის გარიგების წიგნისა (1692 წ. Y.3 .Ad –1251), ნიკოლოზ კათალიკოსის მიერ გიორგი გედევანისშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა(1694წ. X.5. Hd –13999), პაპუა ანდერმანიშვილ-საგინაშვილის მიერ ასლან ორბელიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. 1450–15/79), კათალიკოს იოვანე დიასამიძის მიერ „ერთობილთ“ თრიალელთათვის მიცემული შეუვალობის წყალობის წიგნისა (1697 წ. IY.23. 1448–5066), ფარსადან ციციშვილ-ფანასკერტელის მიერ იოანე კათალიკოსისათვის მიცემული მღვდლის ნასყიდობის წიგნისა (1697წ. 1449–1190), გივი თუმანიშვილსა და ავთანდილ კაჰკაჰიშვილს შორის წისქვილებზე დავის გარიგების წიგნისა (1697 წ. III. 20. Hd – –2268); იოვანე კათალიკოსის მიერ ნიკოლოზ თუხარლისათვის მიცემული არაშენდას და დისევის მოურაობის წყალობის წიგნისა (1698 წ. Sd –407), სულხანიშვილების მიერ გივი თუმანიშვილისათვის მიცემული მამულზე უდაობის პირობის წიგნისა (1699 წ. ახლო. Hd –12199), ქვათახევის წინამძღვარ ეფთვიმეს მიერ ოთარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მამულების ნასყიდობის დამტკიცების წიგნისა (1700 წ. Ad –1008); მ ო წ მ ე და დ ა მ ამ ტ კ ი ც ე ბ ე ლ ი ზურაბ ჯავახიშვილის მიერ იბაშერ შალიკაშვილისათვის მიცემული მამულზე უდაობის წიგნისა (1700 წ. 1450–37/235); დ ა ა მ ო წ მ ა, რომ მდივანბეგ ვახტანგ [ბარათაშვილის] ცოლყოფილის, თამარ ერისთავის ასულის ნამზითვი ქონება იყო სოფლები ჯალდამი და ღორისთავი და ამდენად, თამარის შვილების კანონიერი საკუთრება (1700 წ. Sd –2301); ს ხ ვ ა დ ა ს ხ ვ ა: მისმა ყმებმა, გიორგი ხუცის შვილებმა, მიჰყიდეს თავიანთი ბაგა ვინმე ზავრადაშვილს. ამ უკანასკნელმა მოკლა თავისივე ძმა, რის გამოც, სისხლის ფასში, მას ბაგა ჩამოერთვა. ნ ი კ ო ლ ო ზ მ ა ეს ბაგა გამოისყიდა (XYII ს. ბოლო მეოთხ. 1448–5083), გაათავისუფლა სვეტიცხოვლის ყმობიდან ქობულაშვილი და თვითონ იყმო. დაავალა მას აღაპის გა–

დახდა თავისი დედ-მამის სახელზე და თავისთვის (1696 წ. 1448–5060), ლევან ბატონიშვილმა ი გ ი დააყენა სვეტიცხოვლის წინამძღვრად, დაავალა, რომ სვეტიცხოვლისათვის მის მიერ საალაპედ შეწირული ხატისსოფლის შემოსავალი: მალი, საშეშე თეთრი, მემალეობის სარგო– მოეხმარა საალაპედ. ალაპის გადამხდელი ორი მონაზვენისათვის გადაეხადა სარგო ([1678–1700 წწ.] Ad –30), დარბაზის მოურავმა და მდივანმა ხუციამ მ ა ს და მის ძმებს ცოლად სთხოვა და თავისი ნაშვილები ძმისწულისათვის (1691 წ. 1448–5072); ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა: ქიტია ქუბიაშვილის მიერ გოგილა მალულიძისათვის მიცემულ მიწის ნასყიდობის წიგნში მ ა ს და ბოქაულთუხუცეს ვახტანგს გზების თაობაზე ულაპარაკიათ (1672 წ. ახლო. Sd –57), ნაზარალი-ხანის ბრძანებით, მ ა ს უნდა გაერიგებინა ქვათახევის სველნური მამულების სადაო საქმე (1700 წ. YII.20.1448–3167), მაგრამ მ ის მაგივრად მეფეს გაუგზავნია ზურაბ მალალაძე ([1700 წ.] 1449–1866), მ ა ს დავა ჰქონია ამირეჯიბთან [კავთისხევის მამულებზე]. ნაზარალი-ხანმა შეუთვალა კავთისხევის მოურავსა და მეჯინიბეთუხუცეს ავთანდილ [სააკაძეს], რომ ეს საქმე მას გაერიგებინა და ამირეჯიბი ჩამოხსნოდა მალალაშვილებს ([1688–1703წწ.] Ad –1885).

მალალაშვილი ოქროპირ – მცხეთის საყდრის ყ მ ა. ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: მახარებელი, ზოსიმე, ალექსი, [შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ე ბ ი]: გერმანოზ, დავით, გრიგოლ, ეგნატი. დავით კათალიკოსმა მ ა ს უწყალობა: კავთისხევში ივანიასძისეული მამული და სამცხეთიშვილო წილი, რაც „ერთს ძმათაგანს მოხვდებოდეს“, სამამთავრო იმ წესით, როგორც ეს ივანიასძეებსა და ქადაგ დიმიტრი [მალალაძეს] ჰქონდათ; ჩოჩეთს– ივანიასძისაგან ნაყიდი მამულები; ზერტი და რაც ქადაგ დიმიტრის „მომზლობითი“ ჰქონდა; გორს – ფუშკურაული „დიაკვნისძე ბეთლემის მიდგომითა სამართლითა“ (1472 წ. Ad –1498–3).

მალალაშვილი პაატა – ჰ ყ ა ვ ს [ძ მ ა] დემეტრე. გიორგი თათარაშვილისაგან იყიდა მიწა მიწობლიძის მიწამდე (1502 წ. Ad –1653).

მალალაშვილი პაატა – [შ ვ ი ლ ი] პაპუა მალალაძისა, იხ.

მალალაძე (ვარ. **მალალაშვილი**) **პაპუა** – 1626–1681 წწ. კ ა თ ა ლ ი კ ო ს ი ს ს ა ხ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი|| ს ა ხ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი (1639–1681 წწ. Qd –1387–ა, 1450––31/153, 1449–1755, 1448–5102, 1450–31/122, 1448–5058, 1449–2657, 1450–29/59, Qd: 16, 31, Sd –2975, ს ь II. N 69. ქრ.II.489, Ad –1276, 1448 : 5074, 5059, 1450–30/127, 1449–1191, სს. I. N 213, Qd –7010, Hd , 1035, 8389, Qd –45, Ad:514, 1715, 1449–2670, Ad –1837, 1449–1181, Ad –1689, 1449–1197, 1448–1287, Ad: 1637, 1613, 1450–2/177, ლაი H 13–25, 1449–1196, Hd –8155, Sd –1013, 1448–5067, 1450–30/122. 1448–2239, Hd –2918, 1448: 5062, 5038), სვეტიცხოველში „ს ა მ ა რ ო ა ნ ი ს ს ა რ ქ ა რ თ“ ([1678–1700 წწ.] Ad –30), კრწანისის მ ო უ რ ა ვ ი (1665 წ. Qd –7010), სვეტიცხოვლის ქ ა დ ა გ ი დ ა ს ა ხ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი (1673 წ. Ad –1667), ციხედიდის მ ო უ რ ა ვ ი (1672 წ. Ad –1689), ხატისოფლის მ ო უ რ ა ვ ი ([1678–1700 წწ.] Ad –30). ჰ ყ ა ვ ს: მ ა მ ა ხუცია მალალაძე, იხ., [ბ ი ძ ა] ნიკოლოზ (1644 წ. 1448–5102), ძ მ ე ბ ი: ხოსიო (1649 წ. 1448–5058), გედეონ (1649–1665 წწ. 1448: 5058, 5059, 1450–30/127, Qd –7010), ბეჟან (1649–1681 წწ. 1448: 5058, 5059, 1450: 30/127, Qd ––7010, 29/165, Ad –1276, ქრ. II. 489 სას.), იასე (1673 წ. Ad –1667), შ ვ ი ლ ე ბ ი: რევაზ (1649–1681 წწ. 1448: 5058, 5074, Qd –7010, 1450–30/127 Qd –7010 Ad: 1276, 1667, 1613, 1689, 1448–2239, 1450–30/122, 1448–5067, ქრ.II.489

სას., 1448: 5062, 5038), ბერი (1649 წ. 1448–5058), პაატა (1649, 1665 წწ. 1448–5058, Qd–7010), ნიკოლოზ (1663–1681 წწ. 1448–5074, Ad,1613, 1689, 1448–2239, 1450–30/122, 1448–5067, Qd–45, ქრ. II.489 სას., 1448: 5062, 5038), ადამ (1663–1681 წწ. 1448–5074, Ad: 1276, 1667, 1613, 1689, 1448 – –2239, 1450–30/122, 1448–5067, 1448: 5062, 5038), ზურაბ (1663–1668წწ. 1448–5074, Ad: 1276, 1667, 1613, 1689, 1448–2239, 1450–30/122, 1448:5067, 5038), დემეტრე (1663–1680 წწ. 1448–5074, Ad: 1276, 1689, 1448–2239, 1448– –5062), [ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი]: სეხნია (1664 წ. 1450–30/127), ხუცია(1664, 1673წწ. 1450–30/127, Ad–1276), იასე (1672 წ.Ad: 1276), მამუკა (1672–1681 წწ. Ad: 1276, 1667, 1689, 1613, 1448–5038), საამ (1672 წ. Ad–1667), ა ს უ ლ ი ხორაშან (1681 წ. 1448–5032). მ ა ს შაჰნავაზ მეფემ გაუჩინა სისხლის ფასი–300.000 თეთრი (1675 წ. III. 25. ქრ. II. 489 სას.); მ ა ს უწყალობა როსტომ მეფემ კრწანისის მოურაობა და შინდისს– ჯანყელაშვილი მამულით. ციცი ციციშვილმა– ავკელი ივანა ზუბიაშვილი მისი შვილებით, ხატიათი და ზაქარიათი, აგრეთვე – თელეთუბანში ხუცესი ნიკოლოზ ქიქნაძე (1665 წ. II. 10. Qd – 7010), დომენტი კათალიკოსმა, ციცი ციციშვილის შუამდგომლობით, ციხედიდის მოურაობა და სვეტიცხოვლის სახლთუხუცესობა (1672 წ. Y.1. Ad–1689), გიორგი ბატონიშვილმა – ალაიანში ნიკოლა ვარდიაშვილი მამულით (1677 წ. 1448 – 2239), გიორგი მეფემ – კავთისხევში ძლევის ქედს ქვემოთ მდებარე მედნის ხოდაბუნი (1680 წ. XII. 15. 1448–5062); ქრისტეფორე კათალიკოსმა გაათარხნა ი გ ი ნიაბური და ჩოჩური საბალახისაგან, დაუტოვა საბალახე– ზერტებს, ეს წყალობა კათალიკოსმა გაიღო „მაჯანიძეების სამუქფოდ" (1649 წ. 1448–5058); ი ყ ი დ ა: ზაზუტა ალხაზიშვილისაგან მონასელიძის ნაქონი მკვიდრი ვენახი მისი საკაფით. აგრეთვე– წისქვილის მესამედი, ცალქალამანიძის ვენახთან მდებარე აბრამას წილი მიწა, აბრამასავე წილი სასაფლაო (1663 წ. 1448–5074), ნადირა გოგაციძისაგან– შუაველში პეტრაულის მამული, სამი დღის მიწა,საზღვრებით: წინარეხისაკენ ფაშაანამდე, ბოლოს ფერსაძის მიწამდე და კვირაცხოვლისაკენ თბილელის მიწამდე, თელათგორის რუსაკენ მამადყულაშვილის საზღვრამდე. ამ მამულისათვის საჰირო წყალს მიიღებდა ოთხშაბათობით (1664 წ. 1450–30/127), ჯაჯანა შიხაიდარისშვილისაგან– სოლალასშვილისაგან ნაყიდი სამდღენახევრის მიწა თევდორაშვილის და ხატუაშვილის მიწებამდე (1672 წ. III.1. Ad–1276), ფარსადან ციციშვილისაგან– პაპუნა კაკაშვილი შვილით (1673 წ. XII.10. Ad– –1667), მაზიტა უგუნურიშვილისაგან– ნასყიდი ყმები ბასილა და მისი შვილი ტატა (1674 წ. XII.15. Ad–1613), გიორგი თეთრაძისაგან: ვენახი, საწისქვილე რუთი და გზით მაზიტა თეთრაძის საზღვრამდე და მაღალაძეთა ვენახამდე 1677 წ. III. 15. 1450–30/122); ჰ ქ ო ნ დ ა სამამულე დავა: გოგინა ბათუთასშვილთან მჰედლისშვილის ვენახის ქვემოთ მდებარე ნასყიდ მიწაზე.სადაო მიწა გ ა უ ც ვ ა ლ ა გოგინა ბათუთასშვილს ხოდაბუნთან მდებარე ამბროლაძისაგან ნაყიდ ერთი დღის მიწაში (1664 წ. 1448–5059), შეშაბერიძეებთან, კავთისხევის მამასახლისმა გიორგიმ დავა გაარიგა პ ა პ უ ა ს სასარგებლოდ (XYII ს. 70–ანი წწ. 1450–29/165), მამუკა შეშაბერიძესთან, დავის გარიგების შემდეგ მ ა ს ერგო სადაო მიწის ნაწილი სამანს იქით, ხოლო მამუკას– ხევს აქეთ სამანამდე (1673 წ. Ad–1637); მ ო ნ ა წ ი ლ ე ო ბ ა მ ი ი ღ ო: ქრისტეფორე კათალიკოსსა და ბეჟან ამილახორს შორის სამამულე დავის გარჩევაში. მ ა ს, თამაზ ქარსიძესთან ერთად, დაევალა ზერტისა და კუ-

არხითის სასაზღვრო სამანების ადგილზე ჩვენება მოსამართლეთათვის (1639წ. Qd–1387 ა), „შ უ ა მ დ გ ო მ ი და ს ა მ ა რ თ ლ ი ს მ ო ქ მ ე დ ი" დავით და თამაზ ქარსიძეების გაყრისა (1651 წ. 1450–29/59), მ ო ფ ი ც ა რ ი ჰავჰავაძესა და საგარეჯოელთა შორის სამამულე დავის გარჩევისა (1654 წ. I.2. Hd–8389), გ ა ა რ ი გ ა გრძელაშვილებისა და იასე მურვანისშვილის დავა წისქვილზე ([1676–1688 წწ.] Hd–8155); მ ო წ მ ე: ქრისტეფორე კათალიკოსის მიერ პაპუნა ამბროსაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის დამტკიცების წიგნისა (1543 წ. sic! [1643] წ. 1449–1755), წეროვნელთა მიერ გაბრიელ ელიოზისძისათვის მიცემული სააღაპე წიგნისა (1644 წ. 1448–5102), ქრისტეფორე კათალიკოსის მიერ შარმაზან ზუნბულიძისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1645 წ. 1450–31/122), ნინოწმინდელთა და თვალელთ შორის სახოხბის ჰალის გამო ატეხილი დავის გარიგების წიგნისა(1651წ. Y.29.1449–2657), ბეჟიტა ბროლაძის მიერ რამაზ ზუმბულიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1652 წ. 1450–31/153), რამაზა ფარღუზათაშვილის მიერ მამისიმედ ენაგელაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1656 წ. Qd–16), ქრისტეფორე კათალიკოსის მიერ ზაქარია ჰარმეულისათვის მიცემული ყმა-მამულის და სახლოს წყალობის წიგნისა (1657 წ.Qd–31), დომენტი კათალიკოსის მიერ მღვდელ ათანელისათვის მიცემული დეკანოზობის წყალობის წიგნისა ([1660–1676 წწ.] II.11. N 69), ოტინა იაზაშვილის მიერ ბაგრატ ბატონიშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1665 წ. II. 1. N 213), დოლმაზა ასატურაშვილის მიერ დომენტი კათალიკოსისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1665 წ. XII.10. 1449–1191), იოანე ზანდარაშვილის მიერ დომენტი კათალიკოსისათვის მიცემული კურთხევის და ჟამისწირვის საზღაურის გადახდის წიგნისა (1666 წ. XI.13. Ad–1715), დურმიშხან ბარათაშვილის მიერ დომენტი კათალიკოსისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ. IY.1. 1449–2970), არუთინა ოჰანეზაშვილის მიერ [დომენტი] კათალიკოსისათვის მიცემული თავენასყიდობის წიგნისა (1671 წ.YII.4. 1449–1181), დურმიშხან ბარათაშვილის მიერ დომენტი კათალიკოსისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. 1449–1180), ჯანო ენდრონიკესშვილის მიერ დომენტი კათალიკოსისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1673წ.IY. 15. 1449–1187), ბეჟან გამცემრისშვილის, ზურაბ წერეთლისა და სხვათა მიერ დომენტი კათალიკოსისათვის მიცემული პირობისა ტყვეთა გაყიდვაზე უარის თქმის შესახებ (1673 წ. IX.20. 1448–1287), იესე გამცემრისშვილის მიერ დომენტი კათალიკოსისათვის მიცემული საკანონო ნასყიდობის წიგნისა(1673წ. IX.20. 1449–1197), დომენტი კათალიკოსის მიერ ზაქარია ჰარმაულისათვის მიცემული გაყრის წიგნისა (1675 წ. YI.5. 1450–2/177), გიორგი რამაზაშვილის მიერ დომენტი კათალიკოსისათვის მცცემული თავენასყიდობის წიგნისა (1675 წ. YII.6. ლაი H 13–25. 23 ab), სიამარე ხერხეულიძის მიერ დომენტი კათალიკოსისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1676 წ. YI.23.1449–1196), ლაზარე ბერისშვილისა და ზურაბ თუმანიშვილის დავის გარიგებისა (1676 წ. XII.3. Sd–1013), კათალიკოს ნიკოლოზ ამილახორიშვილის მიერ: გიორგი ელიოზისძე-გედევანისშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1678 წ. III.8. Qd–45), ძეგველთათვის მიცემული გამოსაღების დაკლებისა და მიწის წყალობის წიგნისა (1678 წ. IY.12.Hd–2918), დიღმელი ათანელისათვის მიცემული დეკანოზობის დამტკიცების წიგნისა (1678 წ.Hd–1035);

ს ხ ვ ა დ ა ს ხ ვ ა: მ ა ს ეყმნენ გიორგიმ და ნასყიდა სალარიძეები (1677 წ. 1448–5067), ლევან ბატონიშვილმა ი გ ი დააყენა სვეტიცხოველში „სამარო-ანის" ს ა რ ქ რ ა დ და უბოძა მ ა ს სააღაპედ შეწირული ხატისსოფლის მოურაობა. დაევალა საყდრის იარაღის, ხატისა და საგანძურის დაცვა. სანთ-ლისა და საკმლის მომტანად დაუნიშნა ქალაქელი ყმა– ზარხოშაშვილი და გო-რელი ვაჭარი– მამულაშვილი ([1678–1700 წწ.] Ad–30); დაწერა ანდერძი, მას-ში ჩამოთვლილია მთელი მისი სიცოცხლის მანძილზე ჩატარებული საქმიანობა: აუშენებია და დაუსახლებია სოფლები: შილდას ბოლოს, სოფელ ფაშაანში დაუ-სახლებია თორმეტი კომლი კაცი, შაბადინში გაუყვანია რუ, მაშევარზე– ველკე-თილი, ქციაზე– თავმრგვალა, დიღომთან– ნაქულბაქევი, გორის პირს – აშენდა. ბერძენაული, თრიალეთს– ბეშქენშენი, ჰიტები და კლონეთი. აუშენებია მარნე-ბი და საწნახლები ძეგვში, წეროვანში, ციხედიდში, აღაიანში და ატენში. და-უსახლებია კავთისხევში სოფელი შეუბანი, წყლუთი და ზერტი. აუშენებია კავ-თისხევში ხუთი წისქვილი, ჩოჩეთში– ოთხი წისქვილი, კავთისხევში შეუძენია ორი ხოდაბუნი, სიონის ბოლოს მიწა, ჩოჩეთს, წინარეხს, ციხედიდსა და აღაი-ანში შეუძენია ვენახი. ნიაბში დაუსახლებია შვიდი კომლი, აუშენებია ზვრები, აქედან ერთი ზვარი თავისი ძმისათვის, გედევანისათვის მიუცია, მეორე ზვრი-დან კი ხუთასი კოკა მოდიოდა. თავისი ძმებისათვის, გედევანისა და ბეჟანისათ-ვის, უბოძებია ნასყიდი და დასახლებული თექვსმეტი კომლი კაცი. ნიაბში აუშე-ნებია კიდევ სხვა ვენახი, საიდანაც სამას კოკას იღებდა. ზერტში დაუსახლებია სამი კომლი კაცი. კავთისხევში– ორი საკომლო ვენახი, უყიდია ორი ხოდაბუნი ქვლივიძისაგან და შიხიდარაშვილისაგან. უყიდია სიონში მიწა ლაპუაშვილისა-გან, ჩოჩეთში– ჰყოპიაშვილისაგან, წინარეხში, სადაც ი გ ი ცხოვრობდა, თე-თრით ჰქონდა შეძენილი სასახლე და მიმდებარე მიწები, ზოგი ჰიაურთ მოურა-ვისაგან, ზოგიც– მისი ყმებისაგან. ციხედიდში უყიდია სავენახე მიწა, არმა-ზის ბოლოს– საფიჩხულე მიწა, დიღომს– ვენახი და საწისქვილე. მცხეთაში აუ-შენებია დარბაზი, მარანი, სახლები, ეზო და ბოსტანი. ციცი [ციციშვილისაგან] უყიდია ხუცესი ქიქნაძე და დაუსახლებია იგი საგარეჯოში თავის ნაყიდ მიწა-ზე. ლევან ბატონიშვილს ი გ ი დაუყენებია სვეტიცხოველში თავისი სასაფლა-ოს სარქრად, ამის შემდეგ უბოძებია მ ი ს თ ვ ი ს სომხითში ხატისსოფლის მოურაობა, სამი კომლი ყმა და ბეთუაშვილი. მ ა ს ვ ე უშოვია სამკვიდროდ ციხედიდის მოურაობა, აუშენებია წინარეხში ორი სასახლე. ერთი დაუთმია თავისი გაყრილი ძმის, ბეჟანისათვის. შაჰნავაზისაგან მიუღია წყალობა–თრი-ალეთში ახალშენი, გელხაურები. აღაიანში უყიდია ვარდიაშვილი. ანდერძის თანახმად, ი გ ი უნდა დაესაფლავებინათ ბეთლემში (1681 წ.YI.1.1448–5038); ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა: მ ი ს ი ყმა, რომელიც ქველ ფხეიძესთან ყოფილა, მიუთვისე-ბია მამუკა ჰლიკასშვილს ([1644–1660 წწ.] Ad–514), არჩილ მეფის მიერ სვეტი-ცხოვლისათვის ბოძებული სააღაპე წიგნის მიხედვით, არჩილს ი გ ი დაუმტკი-ცებია მოურავად (1670 წ. YII.18. Ad–1837), მ ი ს სახელზე ნიკოლოზ მაღალა-ძემ ქობულაშვილს დაავალა აღაპის გადახდა (1698 წ.1448–5060).

მაღალაძე პაპუა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ნიკოლოზ მაღალაძისა, იხ.

მაღალაძე პაპუნა – 1561–1565 წწ. მ ე დ ვ ი ნ ე თ უ ხ უ ც ე ს ი (1561 წ. Qd–6994). ჰ ყ ა ვ ს [ძ მ ი ს წ უ ლ ი] გედევან (1561 წ. Qd–6994). მ ა ს უწ-ყალობა სვიმონ მეფემ სამოურაოდ სოფელი გომნი, თრიალეთზე– სოფელი ეძანი, ჩოჩეთი, თეალაზე მიწა და საგლეხო თავისთვის გამოურთმევია და ამის სანაცვ-

ლოდ მისცა გიორგი იმნაძე მამულით (1561 წ. Qd–994); იყიდა: ელისბარ სოლალაშვილისაგან კავთისხევს გლეხი დემეტრე მამულით, ორი ხოდაბუნი: ერთი დამპალაში და მეორე – თვალათუბნის ბოლოს, ორივე ოცდაათი დღისა და ყოველივე, რაც კი ქოთახევში მისი წილი იყო (1565 წ. IX.25.1448–5087).

მალალაშვილი პაპუნა – 1680–1691 წწ. გიორგი მეფემ მას უწყალობა კავთისხევში, ძლევის ქედს ქვემოთ მდებარე, სახასო ხოდაბუნი (1680 წ. XII.15. 1448–5062); იგი და ფირან მალალაშვილი დასწრებიან ადამ და ერასტი მალალაძეებს] შორის ყმა-მამულის გაცვლაზე ბჭობას (XYII ს.ბოლო მეოთხ. Ad––1787); მოწმე ლონენა ზუმბულიძის მიერ რევაზ მალალაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. IX.8. 1450–30/110); იხსენიება მოურავისშვილების და მალალაძეების სამამულე და სასისხლო დავის განჩინებაში: მოურავისშვილმა თარხანმა გიორგიმ მალალაძეთა ურიგო საქმეებზე მრავალი საჩივარი გამოთქვა. პაპუნამ ეს საჩივრები მოგონილად გამოაცხადა და სასამართლომაც მისი განცხადება ირწმუნა (1691 წ. 1448–3268).

მალალაძე რევაზ– 1649–1699 წწ. სვეტიცხოვლის სახლთუხუცესი (1678–1699, [1700] წწ. Ad–1498–20, 1448–2283, Hd–7221, Ad: 1757, 1646, 1450–30/135, 1448–5075, Hd–6346, Qd–1345, Ad: 36– ბ,1766, Qd–1349, Ad–1781, 1449: 1834, 1833, 1448–5137, Qd–1342, 1450–30/110, 1448: 3268, 5072, Ad: 1676, 125, Qd–9087, 1448–2235, Hd–1305, Ad: 1708, 1878, 1883, 1448–5066, 1449–1190, Qd–7025, 1450–31/124, Sd–407, 14450–29/37, Hd––1934, 1450–33/256, Hd–1936, Ad: 1787, 1670–4, 1448–5077), მოურავი) 1689, 1692 წწ. Qd–1349, Ad–1676), [კათალიკოსის] კარის მდივან-მწიგნობარი (1675 წ. 1450–2/177), ქადაგი, მდივანი (1681 წ. XII. 25. 1448–2283). ციხედიდის და არმაზის (1681 წ. 1448 – 2283), გომის მოურავი (1693 წ.Hd–1305). ჰყავს: მამა პაპუა მალალაძე,იხ., ძმები: ნიკოლოზ მალალაძე, იხ. ([1678–1690 წწ.] Ad–1498–20, 1448–2283, Hd–7221, Ad, 1757, 1646, 1450–30/135, 1448–5075, Qd–1342, 1448: 3268, 2235, Hd–1305, Ad––1878, 1450–29/37, 1448–5077), ადამ მალალაძე, იხ.,ზურაბ (1678–1699 წწ.Ad––1498–20, 1448–2283, Hd–7221, Ad: 1757, 1646, 1450–30/135, 1448–5075, Qd: 1345, 1349, Ad–1781, 1448–5137, Qd–1342, 1450–30/110, 1448–3268, Ad––1676, 1448–2235, Hd–1305, Ad–1878, 1450–29/37, 1448–5077), დემეტრე (1678–1699 წწ. Ad–1498–20. 1448–2283, Hd–7221, Ad: 1757, 1646, 1450–30/135, 1448–5075, Qd: 1345, 1349, Ad–1781, Qd–1342, Ad–1676, 1448–2235, Ad––1878, 1450–29/37, Qd–1326); შვილები: ამილბარ (1678–1699 წწ. Ad–1646, Qd–1349, Ad–1781, Hd–1305, Ad–1878, 1450–29/37, 1448–5077), სოლომონ (1687–1699 წწ. Ad: 1646, 1781, 1878, 1450–29/37), სარიდან (1690–1699 წწ. Ad–1781, 1450–29/37), [ბიძაშვილები]: იასე, სეხნია, ხუცო (1691 წ. 1448–3268). მას განუახლა: წყალობა ნიკოლოზ კათალიკოსმა ზერტში მოსივე მკვიდრი ყმების: ხეჩუა მიქელაშვილის და მამულა მირაქაშვილის (1678 წ. YII.5. Hd–1498–20), გიორგი მეფემ– სახლთუხუცესობა, მდივნობა და ქადაგობა, უწყალობა აგრეთვე ციხედიდისა და არმაზის მოურაობა, ბეთიაშვილი მამულით; დაუმტკიცა ქართლიდან კახეთამდე სვეტიცხოვლის შემოსავლის ოცისთავი ღვინოზე, პურზე, თეთრზე, ძროხაზე და ცხვარზე (1681 წ.XII. 25. 1448–2283), სულეიმან ბატონიშვილმა– შერმაზან რჩეულაშვილისაგან გა-

ქცეული და სვეტიცხოველს შეკედლებული ყმა— ხიზანა მონასელიძე შვილებით (1686 წ. Ad–1757), ნიკოლოზ კათალიკოსმა: სოფელი ციხედავი და დაუბრუნა ადრე ჩამორთმეული, ციხედიდში ნაყიდი ვენახი (1686 წ. Hd–7221), დიღომში— რომნაზაული ზვარი და ესტატე ფეიქრისშვილი ძმებით, ეს ზვარი რევაზის პაპას გაუყიდია სვეტიცხოვლის დაკარგული ბეჭდის საფასურში, შემდეგ კი კათალიკოსს დაუხსნია (1687 წ. Ad–1646), იოვანე კათალიკოსმა: ციხედიდში სამი კომლი კაცი: ზაალა და დათუნა გოჩიაშვილები, პეტრია პეტრიაშვილი, დათუნა კბილაშვილი მამულებით და ზუმბულიძის ნაქონი გლეხები სამოურაოდ (1692 წ. Hd–1305), ქალაქს მცხოვრები უმკვიდროდ დარჩენილი გიორგი მეჭურჭლის სახლ-კარი კალოუბანში ([1687–1700 წწ.] Qd–1324), მანვე— ამავე გიორგის სასახლე და ქურა იმ პირობით, რომ ნაწყალობევ ადგილზე დასახლებული პირი სვეტიცხოვლისათვის გამოიღებდა სანთელს ყოველწლიურად (1692 წ.ახლ. Ad–1708), ნაზარალი-ხანმა— გომი სამოურაოდ (1693 წ. Hd–1305); ი ყ ი დ ა: იასე მრელიასშვილისაგან— მამული, ალვენაურს აქეთ, ხრამის პირს, ბაგა თავისი საკაფით გოჩიასშვილის, ულუმბელაშვილის და ბერინას საზღვრებამდე(1689წ. XII.12. Qd–1349), შოშია ბერიაძისაგან— ნაფარეხევი ციციშვილის შავწყალას ხევამდე და რუსხმულამდე (1689 წ. Qd–1345), ბახუტა ელიოზისძე-ხუციასშვილისაგან— ახოტში მისი მეოთხედი წილი მამული და ექვსი ნასოფლარი: დოლანი, მეძლეთი, გოგასგვერდი, სახვენი, ლანიბა და შეხვეტილა (1689 წ.1450-30/135), დათია ყვავიშვილისაგან— ორი დღიური მიწა ზაქარიასა და აბეწვაშვილისეულ მიწებამდე (1689 წ. 1448–5075), ლონენა ზუმბულიძისაგან— ხანჯალისშვილის ნაქონი ვენახი და სასახლე (1690 წ. IX.8.1450–30/110), პაატა კარალაშვილისაგან— ახოტში სახლ-კარი გარშემო მდებარე მიწებით, მეძლეთს— სახლის მიწა და გზაზე— ქვიანი მიწა, ლერწმიანში— მიწა, ჰინჰრიანში— სათიბი,სახუნდარში— ორი მიწა, მის ზემოთ ვარცლა, სახვევის გზაზე— ორი მიწა, მარიამულში— დიდი მიწა, ელიას წვერზე— მიწა, სოფლის ზემოთ— ნაფუძარი, გზის ზემოთ— გვერდის მიწა, ქვემოთ— ტყაუჭი მიწა, საჩხიკვის ხევზე— ორი მიწა, საბუზარზე— მიწა, დოლა[ნს]— დიდი მიწა (1690 წ. 1448–5137), ბატატი მახარაშვილისაგან— ნაგოს ხევზე ბაგა ნაგოს ხევიდან შარამდე, კოზუას კალომდე, ნონია [მახარაშვილის] მიწამდე, მთის მიმართულებით— გელხაურის მიწამდე. ბაგის საფასურის ნაწილში გადაიხადა ფული და ნაწილში— სავენახე მიწა (1690 წ. Qd–1342), სამებისა ბერუაშვილისაგან— მარდაცის ბოლოს ორი დღის მიწა (1692 წ. Ad–1676), მახარა ვარსიმაშვილისაგან— ხოდაბუნის ბოლოს, რუსხმულზე, სამი დღის მიწა სოსიაშვილის მიწამდე (1692 წ. 1448–2235), თავისი ბიძაშვილის, ბაგრატ ხოსიაშვილისაგან — ზერტში დავითას ნაქონი მამული და ნავენახევი ტერუნას სახლის უკან (1699 წ. 1450–29/37), ტატი მახარასშვილისაგან— მიწა (?) (XYII ს. ბოლო მეოთხ. 1448–5077 ფრაგმ.); ჰ ქ ო ნ დ ა ს ა მ ა მ უ ლ ე დ ა ვ ა მოურავისშვილ თარხან გიორგისთან. დავა გაარჩიეს: ნაზარალი-ხანმა, იოვანე კათალიკოსმა, მთავარეპისკოპოსმა ქრისტეფორემ,არაგვის ერისთავმა გიორგიმ, ამილახორმა გივიმ, სარდალმა თამაზ [ორბელიშვილმა], მდივანბეგმა ბარძიმ [ერისთავმა]. დავა ასე გადაწყდა: მთის საძოვრის ადგილიდან, „ობოლის კლდეს აქეთ, სასთალოს ღელემდე", გაბრიელის სადგომი მაღალაანთ დარჩა, დანარჩენი— მოურავისშვილებს. მაღალაშვილებს დარჩა აგრეთვე ვარდისუბანი, შუბათი და ოჩლაური. სადაო საწისქვილოზე, მოსამართლე-

თა გადაწყვეტილებით, კავთაშვილს თავკაცად უნდა დაეფიცა, რომ ქვათახევს ეკუთვნოდა, თუ დაიფიცებდა, ქვათახევის წინამძღვარს დარჩებოდა და შენების ხარჯი მაღალაძეთათვის უნდა აენაზღაურებინათ, თუ ვერ დაიფიცებდა — — როგორც იყო აშენებული, მოურავისშვილებს ისევე უნდა აეშენებიათ და მაღალაძეებისათვის მიეცათ. მოდავე მხარეების აზნაურიშვილებს, ცალქალამანიძეებსა და გოგიბეშვილს ჩხუბი მოსვლიათ და ერთმანეთი დაუკრიათ. მოდავე მხარეების ჰრილობები ორივე მხარეს ერთმანეთში შეუფარდებიათ და ამ რიგად გასწორებულიყვნენ. ამავე დროს გადაწყდა ისიც, რომ მამამთავარ ნიკოლოზის გადაწყვეტილების თანახმად, მოდავე მხარეებს ყოველ მესამე წელიწადს დრამა და საკანონო გადაეხადათ (1691 წ. 1448—3268); დ ა ა მ ტ — კ ი ც ა კათალიკოს იოვანე დიასამიძის ბრძანება დავით გარეჯის მონასტრისათვის წლიური სარგოს გაჩენის შესახებ (1689 წ. I.20. Ad—36 ბ); დ ა მ- წ ე რ ი და მ ო წ მ ე ყარაბუდახ შიოშბეგის შვილის მიერ ღმანელ ქრისტეფორე ბარათაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა(1665 წ. Sd—622), დოლმაზა ასატურასშვილის მიერ დომენტი კათალიკოსისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1665 წ. XII.10. 1449—1191), დურმიშხან ბარათაშვილის მიერ დომენტი კათალიკოსისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ. IY.1.1449—2670), ბეჟან გამცემრისშვილის, ზურაბ წერეთლისა და სხვათა მიერ დომენტი კათალიკოსისათვის მიცემული პირობის წიგნისა (1673 წ. IX.20. 1448—1287), იესე გამცემრისშვილის მიერ დომენტი კათალიკოსისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1673 წ. IX.20. 1449—1197), ჯანო ენდრონიკაშვილის მიერ დომენტი კათალიკოსისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1673 წ. IY.15. 1449—1187), დომენტი კათალიკოსის მიერ ზაქარია ჰარმაულისადმი მიცემული გაყრის წიგნისა (1675 წ. YI.5.1450—2/177); ნიკოლოზ კათალიკოსის მიერ გიორგი ელიოზიძე-გუდევანიშვილისათვის მიცემული წყალობის წიგნისა (1678 წ. III.28. Qd—45), ნიკოლოზ კათალიკოსის მიერ ძაგველთათვის მიცემული წყალობის წიგნისა (1678 წ. IY.12. Hd—2918), ნიკოლოზ კათალიკოსის კათალიკოსის მიერ დიღმელ ათანელისათვის მიცემული დეკანოზობის დამტკიცების წიგნისა (1678 წ. Hd—1036); მ ო წ მ ე: კათალიკოზ იოვანე დიასამიძის მიერ ოჰანა ეზაშვილ-ფასინაშვილისათვის მიცემული სასახლის წყალობის წიგნისა(1689 წ. Hd—6346), დავით გარეჯის მონასტრისათვის მიცემული ზვრის შეწირულების წიგნისა (1690 წ. III.20.1449—1833), აკოფასა და მისი შვილების მიერ გარეჯის მონასტრისათვის მიცემული თავშეწირულების წიგნისა (1690 წ. 1449—1834), იოვანე დიასამიძესა და გივი ამილახორს შორის ზერტული და სობისის რუებზე დავის გარიგების წიგნისა (1692 წ. Y.23. Ad—1251), კათალიკოს იოანე დიასამიძის მიერ: დეკანოზ ფოცხვერასათვის მიცემული კრწანული მამულისა და ველძეთილის მელალეობის წყალობის წიგნისა (1692 წ. IX. Qd—9087), „ერთობილ" თრიალელთათვის მიცემული მოხელეთაგან შეუვალობის წყალობის წიგნისა (1697 წ. IY.23.1448—5066), ფარსადან ფანასკერტელ-ციციშვილის მიერ კათალიკოს იოანესათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. 1449—1190), კათალიკოს იოვანე დიასამიძის მიერ ნიკოლოზ თუხარელისათვის მიცემული სახელოს წყალობის წიგნისა (1698 წ. Sd—407); ს ხ ვ ა დ ა ს ხ ვ ა: აბაზყულიხან-

მა სვეტიცხოველს განუახლა კახური მამულების შეწირულებანი და ჩააბარა ამ მამულების საქმეები რევაზ მაღალაძეს (1689 წ. Ad–1766), ფარსადან ციციშვილმა მისი ვალისაგან დაიხსნა თავისი ყმა ნინია, სამაგიეროდ მას მისცა დოელი ხუდუაშვილები: როსტომა, დათუნა და მათი შვილები(1690 წ. Ad–1781), ზიად ოღლი ქალბალი-ხანმა სვეტიცხოველს განუახლა კახური მამულების შეწირულება და ამ მამულების საქმეები ჩააბარა რევაზ მაღალაშვილს (1696 წ. III.24. Ad–1751), კათალიკოს [იოვანე] დიასამიძის ბრძანებით მან ჩოლახ გოგინა ოპანაშვილს დაუთმო „ბოზ“ დარეჯანის შვილის ნასახლარი ქალაქში ([1687–1700 წწ.] 1450–33/256).

მაღალასძე რომანოზ– მცხეთიშვილი, ქადაგი (1542 წ. Hd–1353), მამა გედეონ მაღალაძისა, იხ., თეოდოსი კათალიკოსმა მას უწყალობა მცხეთაში იოვანე მჭედლიშვილისეული სახლ-კარი, ბაღჩა ბოსტნით და დილუამსმზევასძის ვენახი (1542 წ. Hd–1353).

მაღალაძე რომანოზ– შვილი გედეონ მაღალაძისა, იხ.

მაღალაძე საამ – [ძმისწული] პაპუა მაღალაძისა, იხ., ძმა ხუცია მაღალაძისა, იხ.

მაღალაძე სარიდან – შვილი რევაზ მაღალაძისა, იხ., ძმისწული ნიკოლოზ მაღალაძისა, იხ.

მაღალაძე სეხნია – შვილი ხუცია მაღალაძისა, იხ.

მაღალაძე სეხნია – 1664–1691 წწ. [ძმისწული] პაპუა მაღალაძისა, იხ., ძმა ერასტი მაღალაძისა, იხ., [ბიძაშვილი] ადამ, იხ., რევაზ, იხ., ნიკოლოზ, იხ., მაღალაძეებისა. მოწმე და შუამდეგი: ბახუტა ხუციასშვილელიოზისძის მიერ რევაზ მაღალაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ. 1450–30/135), დარბაზის მოურავ ხუცის მიერ ნიკოლოზ მაღალაძისათვის მიცემული ანდერძის წიგნისა (1691 წ.1448–5072).

მაღალაძე სოლომონ – შვილი რევაზ მაღალაძისა, იხ., ძმისწული ნიკოლოზ მაღალაძისა, იხ.

მაღალაძე ფირან – XYII ს. ბოლო მეოთხ., ძმა ხუცია მაღალაძისა, იხ., [ბიძაშვილი] ადამ მაღალაშვილისა, იხ., ადამ და ერასტი [მაღალაშვილების] სამამულე დავის გარჩევის დროს იგი მოსამართლეებმა: ლუარსაბ [გარაყანიძემ] და გიორგი [გედევანისშვილმა] დაჰკითხეს. იგი, პაპუნა მაღალაშვილთან ერთად, მოწმე ყოფილა ადამისა და ერასტის შეთანხმებისა ყმა-მამულის გაცვლის თაობაზე (XYII ს. ბოლო მეოთხ. Ad–1787).

[მაღალაძე] შიოშ – ძმა ერასტი მაღალაძისა, იხ., მას გაუჩეხავს და გადაუწვავს ადამ [მაღალაძის] ბაღი, რადგან ადამს ვერ შეუსრულებია ერასტისთან დადებული პირობები ყმა-მამულის გაცვლის თაობაზე, აღნიშნულია ადამ და ერასტი მაღალაძეების დავის განჩინებაში (XYII ს. ბოლო მეოთხ.Ad–1787).

მაღალაძე ხორაშან – იხ. ხორაშან, პაპუა მაღალაძის ასული.

მაღალაძე (ვარ.მაღალაშვილი) ხოსია – შვილი ხუცია მაღალაძისა,იხ., ძმა პაპუა მაღალაშვილისა, იხ., მამა ბაგრატ [მაღალაშვილისა], იხ.

მაღალაძე ხუცია – 1605 – 1634 წწ. გომის მოურავი (1624 წ. Ad – 1756). ჰყავს: [სახლიკაცი] დავით მაღალაძე, იხ., [ძმა] იოვანე (1610 – 1634 წწ. 1448 – 5086, Ad – 1756, 1448 – –5138, Ad–1700), შვილები: გედაონ (1610 წ. 1448–5086), სეხნია (1624,

1626 წწ. Ad–1756, 1448–5138), ზაალ (1624 წ. Ad–1756), პაპუა (1626, 1634 წწ. 1448–5138, Ad–1700), ხოსია (1626 წ. 1448–5138), პაპუნა (1634 წ. Ad–1700). მ ა ს უწყალობა: ზებედე კათალიკოსმა ყმები– პარაშვილი ესტატე და ევედრასშვილი სუთია (1610 წ. 1448–5086), ქრისტეფორე კათალიკოსმა– სოფელი გომნი სამოურაოდ (1624 წ. YIII.17. Ad–1756); კათალიკოსმა ევდემოზმა განუახლა მისი მკვიდრი სოფლის, არმაზის წყალობა (1634 წ. Ad–1700), ქიაურთ მოურავის, შანშე ჩოლაყაშვილისაგან ი ყ ი დ ა მისი სასახლის მამული – –ოჩლაური-რუს ქვეშ, სალოკის ხევამდე (1626 წ. 1448–5138).

მალალაძე (ვარ.მალალაშვილი) ხუცია (ვარ.ხუცო)– 1664–1700 წწ. აშენდის მ ო უ რ ა ვ ი (16[7]8,1700 წწ. 1450–23/64, 1448–5619). ჰ ყ ა ვ ს: მ ა მ ა ბეჟან მალალაშვილი (1700 წ. 1448–5619), [ბ ი ძ ა] პაპუა მალალაძე,იხ.,ძ მ ე ბ ი: ფილიპე (1678 წ. 1450–23/64), საამ, ზაზა (1678, 1700 წწ. 1450–23/64, 1448–5619), ფირან (1700 წ. 1448–5619), [ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი] ადამ მალალაძე (XYII ს. ბოლო მეოთხ. Ad–1787), გ ა ნ ა ყ ო ფ ი იასე მალალაძე (1700 წ. 1448–5619). ნიკოლოზ კათალიკოსმა სამოურაოდ უწყალობა მ ა ს სოფელი აშენდა (16[7]8 წ. 1450–23/64); კათალიკოსმა იოვანე დიასამიძემ მ ა ს განუახლა აშენდის მოურაობა, რაც ადრე ხუციას მამას, ბეჟანს, [დომენტი] კათალიკოსისაგან ჰქონდა მიღებული. ამჟამად ეს სახელო ხ უ ც ი ა ს განაყოფს იასეს ეპირა. კათალიკოსმა ხ უ ც ი ა ს დაუბრუნა მისი სამკვიდრო სახელო, ხოლო იასეს უბოძა წილში ნარგები ვეძისპევის მოურაობა (1700 წ. 1448–5619); მ ო წ მ ე კათალიკოს იოანე დიასამიძის მიერ ქალაქის მელიქის, გიორგისათვის მიცემული საოთახე ადგილის წყალობის წიგნისა (1700 წ. YI.26.Hd–13131); ადამ და ერასტი [მალალაძეების] სამამულე დავის გარჩევისას ი გ ი მოსამართლეებმა დაჰკითხეს (XYII ს. ბოლო მეოთხ.Ad–1787); მოურავისშვილ თარხან გიორგისა და რევაზ მალალაძეს შორის სამამულე და სასისხლო დავის გარიგების წიგნში აღნიშნულია, რომ მ ა ს წისქვილი ცუდ ადგილზე აუშენებია, რუებისათვის „სამარცხებელი იყო და თემისკაცს დაექცია". სასამართლოზე გადაწყდა, რომ შენობის ფასი მ ი ს თ ვ ი ს აენაზღაურებინათ, ხოლო წისქვილი იმავე ადგილზე მ ა ს აღარ უნდა აეშენებინა (1691 წ. 1448–3268).

მაღბუნაშვილი დემურა – ძ მ ა სარუხანა მაღბუნაშვილისა, იხ.

მაღბუნაშვილი მანთაშა – შ ვ ი ლ ი ხოსროვა მაღბუნაშვილისა, იხ.

მაღბუნაშვილი პაპუა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ხოსროვა მაღბუნაშვილისა, იხ.

მაღბუნაშვილი პაპუნა – ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი სარუხანა მაღბუნაშვილისა,იხ.

მაღბუნაშვილი სარუხანა – 1687–1689 წწ. ჰ ყ ა ვ ს: ძ მ ე ბ ი: დემურა, ულუხანა, ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი პაპუნა, გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ხოსროვა მაღბუნაშვილი, იხ. (1689 წ.1450–9/13). მ ი ჰ ყ ი დ ა პაპუნა ედიშერაშვილს ერთი დღის მიწა (1689 წ. 1450–9/13 მინაწ.); მ ო წ მ ე შაყუბათა ბეროაშვილის მიერ დოლმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. IX.30. Hd–14179).

მაღბუნაშვილი ულუხანა – ძ მ ა სარუხანა მაღბუნაშვილისა, იხ.

მაღბუნაშვილი ხოსროვა – ქაიხოსრო ჰილაშვილის ყ მ ა. ჰ ყ ა ვ ს: ძ მ ი ს წ უ ლ ი პაპუა, შ ვ ი ლ ი მანთაშა, გ ა ნ ა ყ ო ფ ი სარუხანა მაღბუნაშვილი, იხ., მ ი ჰ ყ ი დ ა დათუნა ბიძინაშვილს ერთი დღის მიწა ავაქაანთ ავაქას და თავისი განაყოფის, სარუხანას მიწებამდე (1689 წ.III.1.1450–9/13).

მაღდადაშვილი ბაისოლულა — ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ი ს წ უ ლ ი ნასყიდი. ძმისწულთან გაყრის შედეგად მ ა ს ერგო: ქულბაქების გვერდი თამამშაანის შვილების სახლების წინ — ერთი გვერდი თამამშაანთ სახლებამდე, მეორე გვერდი — დურმიშას ქულბაქამდე (კარი უნდა გაეხსნათ თამაზას ქულბაქის უკან) და აგრეთვე — ფირბუდაღას ქულბაქი და ჩარდახი (1670 წ. 1450–50/204).

მაღდადაშვილი ნასყიდა — ძ მ ი ს წ უ ლ ი ბაისოლულა მაღდადაშვილისა, იხ.

მაღელდიანი — მ ა ს მიქელ სეტიელმა ხარი წაგვარა, შირუანის მაგიერ „ორსმეგიანის პირობასა ზედან" წაგვრილი ხარის სამუქფოდ (XY ს. დასაწყ. სსძ.II.N40).

მაღენთ — ბაადურ [ციციშვილის] სამწევრისული გამოფიცული მიწების ნუსხაში აღნიშნულია, რომ მ ი ს ი წისქვილი ჰქონდა პაატა საყვარელიძეს (1671 წ. Hd–833).

მაღიაშვილი ულუხანა — მ ო წ მ ე სეხნია საგინაშვილის მიერ ვერდუა მარქარაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ.II.Hd–15151).

მაღლაკელიძე— ხონის საყდრის ყ მ ა, ე მ ა რ თ ა [ხონის საყდრის] ბეგარა: ერთი ქათამი, ერთი თეთრის ყველი, საპურობოდ— ერთი წლის საკლავი,ერთი ქათამი, ორი თეთრის თევზი, სამი კოდი ღომი, ორი კოკა ღვინო, ოთხი ქათამი, სამაპრობო, ორი თეთრის საყველიერო, ათი კოკა ღვინო, ათი კოდი ღომი, ერთი ურემი შეშა, ერთი ურემი თივა, ერთი გოდორი სამეჯინიბო, მჰადი და მუშაობა (XYI ს. ბოლო. 1448–5034).

მაღლაკელიძე ნასხიდა — ქუთაისს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა— ჰურპლის სამსახური (1578 წ. H–626).

მაღლანიძე ითამ — მ ა ს უწყალობა კონსტანტინე მეფემ სოფელი ზერტი (1472 წ. I.2.Ad–1669).

მაღლაქველიძე||მაღლაქუელისძე

მაღლაქუელისძე ავთანდილ — შ ვ ი ლ ი ივანე მაღლაქუელისძისა, იხ.

მაღლაქუელისძე ბეშქენ — ძ მ ა ივანე მაღლაქუელისძისა, იხ.

მაღლაქველიძე გამდელ (შდრ.ივანე მაღლაქუელისძე)— მ ო წ მ ე: გიორგი ალფასიძის მიერ იოვანკიმე ფალდაძისათვის მიცემული წახლ[–]არის ნასყიდობის წიგნისა (XYI ს. I მეოთხ. Hd–1552 ())، გოგიტა [ალ]ფასიძის მიერ იოვანკიმე ფალდაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (XYI ს. I მეოთხ. Hd–1552 გ).

მაღლაქუელისძე გი(ორ)გი— ძ მ ა ივანე მაღლაქუელისძისა, იხ.

მაღლაქველიძე გიორგი— მ ო წ მ ე სამნია ბერიკაძის მიერ იოვანკიმე ფალდაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (XYI ს. I მეოთხ.Hd–1552 ე).

მაღლაქუელისძე გოგილა — შ ვ ი ლ ი ივანე მაღლაქუელისძისა, იხ.

მაღლაქუელისძე ესტატე — ძ მ ა ივანე მაღლაქუელისძისა, იხ.

მაღლაქუელისძე ივანე — ალექსანდრე მეფის გ ა მ ზ რ დ ე ლ ი, ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: გი(ორ)გი, ბეშქენ, ოქროპირ, ესტატე. შ ვ ი ლ ე ბ ი: ავთანდილ, გოგილა. მ ა ს ალექსანდრე მეფემ გაუჩინა სისხლის ფასი— 120.000 ძველი თეთრი (1504 წ. Y.S. Qd–7877).

მაღლაქუელისძე ოქროპირ — ძ მ ა ივანე მაღლაქუელისძისა, იხ.

მაღნარაძე გეგელაი — [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ივანე მაღნარაძისა, იხ.

მაღნარაძე გიორგი — [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ივანე მაღნარაძისა, იხ.

მაღნარაძე გუაგილაი — [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ივანე მაღნარაძისა, იხ.

მაღნარაძე გუაგუვინაი — [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ივანე მაღნარაძისა, იხ.

მაღნარაძე გუგუაი – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ივანე მაღნარაძისა, იხ.

მაღნარაძე ესთატე – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ივანე მაღნარაძისა, იხ.

მაღნარაძე ივანე – ს ა ყ დ რ ი ს შ ვ ი ლ ი, ინდოეთს მოსახლე. ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: გიორგი, ზეგელაი, ივა<ა>ნე, გუგუაი, მამისთევნა, ესთატე, მუქაფაი, ივანეშეი, ქრისტეზია, ღმრთისავარ, მამისთემნა, კირველიში, უკლებაი, მიქაი, კაკიაი, გუაგილია, გუაგუვინაი, მამაბედი, ივანე. დავით მეფემ მ ა ს გაუჩინა სისხლის ფასი– 400 ათასი ძველი კირმანაული და სანახშირედ– 2000 ათასი თეთრი (XY ს.ბოლო. 1448–5040 სას.).

მაღნარაძე ივა<ა>ნე – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ივანე მაღნარაძისა, იხ.

მაღნარაძე ივანე – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ივანე მაღნარაძისა, იხ.

მაღნარაძე ივანეშეი – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ივანე მაღნარაძისა, იხ.

მაღნარაძე კაკიაი – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ივანე მაღნარაძისა, იხ.

მაღნარაძე კირველიში – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ივანე მაღნარაძისა, იხ.

მაღნარაძე მამაბედი – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ივანე მაღნარაძისა, იხ.

მაღნარაძე მამისთევნა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ივანე მაღნარაძისა,იხ.

მაღნარაძე მამისთემნა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ივანე მაღნარაძისა, იხ.

მაღნარაძე მიქაი – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ივანე მაღნარაძისა, იხ.

მაღნარაძე მუქაფაი – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ივანე მაღნარაძისა, იხ.

მაღნარაძე უკლებაი – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ივანე მაღნარაძისა, იხ.

მაღნარაძე ქრისტეზია – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ივანე მაღნარაძისა, იხ.

მაღნარაძე ღვთისავარ – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ივანე მაღნარაძისა, იხ.

მაღრანელი – ა ზ ნ ა უ რ ი შ ვ ი ლ ი, ლუარსაბ მეფემ ი გ ი მამულით უწყალობა ბარზი ამილახორს (1609 წ. III.10. Ad–1208).

მაღრანელი ბეჟუა – ახალდაბაში ეკუთვნოდა ორი მეკოდისპურე კომლი (1700 წ. 1448–3602).

მაღრანელი ბერუკა – ახალდაბაში ეკუთვნოდა ერთი მეკოდისპურე კომლი (1700 წ. 1448–3602).

მაღრანელი გიორგი – ახალდაბაში ეკუთვნოდა ერთი მეკოდისპურე კომლი (1700 წ. 1448–3602).

მაღრანელი დათუნა – საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ჰ ყ ა ვ დ ა ყ მ ე ბ ი: ახალდაბას მგელია, იოსება ხუცესი და ბოგანო ბერიკა (XYII ს. II ნახ.1448–5032).

მაღრანელი რევაზ– საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ჰ ყ ა ვ დ ა ყ მ ე ბ ი: ახალდაბას ნადირა კუსრაძე, ბაბილა კუსრაძე, ბოგანო ბადურა, ბოგანო შიუკა, რომელთაც ევალებოდათ ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ.1448–5032).

მაღრაძე– [გაბელიძეების] მიერ ულუმბის ღმრთისმშობლის მონასტრისათვის შეწირული ყმა-მამულის ნუსხის მიხედვით, მ ა ს უნდა გადაეხადა ერთი აღაპი (XYI ს. ქრ. II. 212).

მაღრაძე ზაამან (ვარ.ზაზან)– 1673–1685 წწ. ჰ ყ ა ვ ს: ძ მ ე ბ ი: გივი, მამუკა, ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: დავით, ქია, სამადაველე, შ ვ ი ლ ი სეხნია(1678წ. 1450–14/62); მ ი ს ი ერთი გლეხი აყრილა და მისულა თავმრგვალას [საკათალიკოსო მამულში]; ეს გლეხი მან დაუტოვა კათალიკოს დომენტის თავისი ძმების სულის საწირავად და „საიერუსალიმოთ" (1673 წ. ქრ. II.488); შაჰნავაზის დროს ედავებოდნენ ციცი ციციშვილს თაგვეთზე. შემდეგ უკვე გიორგის მეფობაში თაგვეთზე ციციშვილები დაობდნენ. ციციშვილთან სამამულე დავის გარი–

გების შედეგად მას ერგო თაგოეთი და მასში მოსახლე ერთი კომლი ჰავჰანიძე, ერთი კომლი ლაციძე, ერთი კომლი ჯაეელაძე, ერთი კომლი აბიძე, რომლებიც ადრე ციცი ციციშვილს ჰყავდა დასაკუთრებული (1678 წ. 1450–14/62); მოწმე მანუჩარ იარალიშვილის მიერ ვახტანგ ბარათაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1685 წ. YI.27.Sd–542).

მაღრაძე ბეჟან – ციციშვილის აზნაური; შაჰნავაზმა იგი უბოძა ციცი ციციშვილს ([1658–1676 წწ.] 1450–32/252).

მაღრაძე გივი – ძმა ბაამან მაღრაძისა, იხ.

მაღრაძე დავით – ძმისწული ბაამან მაღრაძისა, იხ.

მაღრაძე იესე – მოურავი; მოწმე მახარა მუქადაბიძის მიერ თამაზა ზღუდაშვილისათვის მიცემული მიწის გაცვლილობის წიგნისა (1688 წ. XI. 30.Ad–1260).

მაღრაძე მამუკა – მოწმე ავთანდილ მინიაშვილის მიერ ფილასონ ქურდევანიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1569 წ.1450–47/12).

მაღრაძე მამუკა – ჰყავს: ბიძა ფიზია (XYII ს. დამლევი.Hd–821), ძმა ბაამან მაღრაძე, იხ., ედავებოდა: სახლთუხუცეს ბააკას ყრისისხევის მთაზე. ბატონ ციცი ციციშვილის, ნუგზარ არაგვის ერისთვიშვილის, ქაიხოსრო ჩხეიძისა და მისი შვილის, თეიმურაზის, ქსნის ერისთავის, ბოქაულთუხუცეს ჩერქეზის, აბაშიძის სახლთუხუცეს თამაზა სავანელის და საციციანო აზნაურიშვილების დადაწყვეტილებით: ძველ სამანთან, ახოს თავს სამანი ჩასვეს, რომლის გასწვრივ ორი ნაძეიდან, ერთი მამუკას მხარეს დარჩა, ხოლო მეორე სამანს წარმოადგენდა. ამ ნაძვის გასწვრივ ადგილი ღუდისაკენ მამუკას დარჩა (XYII ს. II ნახ. Hd–801). ციცი [ციციშვილი] მისი ბიძის, ფიზიას, ნაქონ მამულზე. მამუკას ფიცის გათვალისწინებითა და ბეჟან ჰილაშვილის გადაწყვეტილებით, მას დარჩა: ურჯამელაშვილი მამულით, ქოქუაშვილი ქონებით, დაბრუნდაშვილის მამულის გარდა, გაბრიელა ქონებით; ღუდაში– ჯავახაშვილი მამულით; მიწობში– ჯალაბაშვილი მამულით, ვედრიაშვილისაგან ნასყიდი ვენახი, დათუა და შოში მუქადაბიძეებისაგან ნასყიდი მიწები, გაბუაშვილისაგან ნასყიდი სასაფლაო, პაპიაშვილისაგან ნასყიდი მიწა გარეზმანში ტრანკაშვილისაგან ნასყიდი სახასო ხოდაბუნი და მიწა ჰომაში; ყრცისის ბოლოს ჩაკასგან ნასყიდი მიწა; ჰომაში გუერწითელისაგან ნასყიდი მიწა; ყრცისისხევს– შრატიაშვილისაგან და თუთუშიძისაგან ნასყიდი მიწა, იქვე ბოლოკაძისაგან ნასყიდი მიწა; მთიულიშვილი უმამულოდ, დემეტრაშვილი, კიდევ დემეტრაშვილი, ხუციშვილი, მგელიაშვილი, ბესიაშვილი, სორაზანაშვილი, დემურაშვილი და ღუდას ლაცაბიძე მამულებით (XYII ს.ბოლო. Hd–821).

მაღრაძე სამადავლე – ძმისწული ბაამან მაღრაძისა, იხ.

მაღრაძე სეხნია – შვილი ბაამან მაღრაძისა, იხ.

[მაღრაძე] ფიზია – ბიძა მამუკა მაღრაძისა, იხ.

მაღრაძე ფინეზ– მოწმე ავთანდილ მინიაშვილის მიერ ფილასონ ქურდევანიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1569 წ.1450–47/12).

მაღრაძე ქია – ძმისწული ბაამან მაღრაძისა, იხ.

მაღრიანი გაბრიელ – უსახელოს მცხოვრები, შვილი მიქელა მაღრიანისა, იხ.

მაღრიანი მიქელა – უსახელოს მცხოვრები, ჰყავს შვილი გაბრიელ, ემართათ ცაგერის საყდრის ბეგარა: ოცდაათი თეთრი, ხუთი გორო ღვინო, სამი

გორო პური, პურის ქამა, სამსახური და ერთი თეთრის ყველი (XVI ს.ლაი.H 84–85, 87a–89b).

მაღრიბასშვილი გიორგი – [თაყა ფალავანხოსროშვილის] მსახური, მოწმე ბერუკას მიერ პაპუნა [გოსტაშაბიშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. V.27. Hd–2064).

მაღრიბაშვილი მაღრიბა – მისცა პირობა ნიკოლოზ ალავერდელს ქრისტიანული მარხვის წესების შესრულების შესახებ (1685–1694 წწ. Ad 824).

მაყაშვილები – თეიმურაზ მეფის პირობის წიგნში ხახულის ღმრთისმშობლისადმი აღნიშნულია, რომ იგი მოაგვარებდა მონასტრის დავას მაყაშვილებთან რუს თაობაზე (1641 წ. Ad–52).

მაყაანთ – ლეონ მეფემ და შემდგომ (?) თეიმურაზ ბატონიშვილმა ბოდბელ მაქსიმე [ჩოლაყასშვილს] უწყალობეს და გაუთარხნეს საბუეეში მცხოვრები მაყაანთ ყმები: ბოცოსეული გოგიჩა და ირემა, ქეიხოსროსეული ხურსია და ზაალა, ზაალისეული დათუია მჭედელი და მისი ძმები, მამუკასეული ლუიტური მღთისია, მინაზარისეული ოსიკა, გივისეული ბასილა და ტეტიკა, შალვასეული ზურაბა, მამულა, დათუია და კურდღელა, ბარძიმისეული იმარინდო (1568 წ. 1450–32/306, 1448–2384).

მაყაანთ||მაყაშვილი

მაყაშვილი – რუსთველი ეპისკოპოსი, მოწმე და დამხდური გიორგი ტაირიშვილის მიერ კათალიკოს ზაქარიასათვის მიცემული ყმა-მამულის გაცვლილობის წიგნისა (1626 წ. 1449–1800).

მაყაშვილი – სამებელი ეპისკოპოსი, ლუარსაბ [მაყაშვილთან] ერთად ყმაზე ედავებოდა ქსნის ერისთავს. აშოთან [მუხრანის] ბატონიშვილისა მდივან გიორგი [თუმანიშვილის] გარიგებით, სადაო საქმე უნდა გადაეწყვიტა ოთხ იყალთოელ შეგდებულ მოფიცარს, რომელთა შორის იყვნენ მაყაშვილის მკვიდრი ყმები– გაბიტაური და ათანაშვილი (1670–1696 წწ. Ad –612); მისი სამებლობის დროს სამების მამულში დასახლებულან და სამებას შესწირეიან მარტყოფელი დათუნა და გიორგი თევდორაშვილები (XVII ს.ბოლო.1449–1840).

[მაყაშვილი] ბაზიტა – განაყოფი ლუარსაბ [მაყაშვილისა], იხ., იგი გადახვეწილა ყაენთან. მისი მამულიდან ორი კომლი თეიმურაზ მეფემ უწყალობა ლუარსაბ [მაყაშვილს] (1606 წ.Ad–693).

მაყაანთ ბარძიმ – იხსენიება ლეონ მეფისა და თეიმურაზ ბატონიშვილის მიერ ბოდბელ მაქსიმე [ჩოლაყასშვილისათვის] ბოძებულ წყალობის წიგნებში, იხ. მაყაანთ ([1568 წ. 1450–32/306, 1448–2384).

მაყაშვილი ბოსტოღანა – მეაბჯრეთუხუცესი, [სახლიკაცი] გუგუნა მაყაშვილისა, იხ.

მაყაანთ ბოცო – იხსენიება ლეონ მეფისა და თეიმურაზ ბატონიშვილის მიერ ბოდბელი მაქსიმე [ჩოლაყასშვილისათვის] ბოძებულ წყალობის წიგნებში. იხ., მაყაანთ (1568 წ. 1450–32/306, 1448–2384).

მაყაანთ გივი – ბიძა მაყა მაყაშვილისა (1589 წ. Hd–14423). ალექსანდრე მეფემ მისი წილი მამული მამრეხსა და იყალთოში უწყალობა მაყა მაყაშვილს (1589 წ. Hd–14423); იხსენიება ლეონ მეფისა და თეიმურაზ ბატონიშვილის მიერ ბოდბელი მაქსიმე [ჩოლაყასშვილისათვის] ბოძებულ წყალობის

წიგნებში, იხ. მაყაანთ (1568 წ. 1450–32/306, 1448–2384).

მაყაშვილი გიორგი – ძმისწული მაყა მაყაშვილისა, იხ.

მაყაშვილი გოშფარ – [სახლიკაცი] მაყა მაყაშვილისა იხ.

მაყაშვილი გუგუნა – ჰყავს [სახლიკაცი] ბოსტოღანა. გიორგი მეფემ მას უწყალობა სოფელი ბოტკოი და მიანიჭა შეუვალობა (1377 წ. Ad–1284).

[მაყაშვილი] (ვარ. ბარძიმისშვილი) გუგუნა – იყალთოში მცხოვრები, ალექსანდრე მეფემ იგი სასახლით, საყდრით, ვენახით და ოცდაათი კომლი კაცით, შესწირა ხახულის ღმრთისმშობელს (1594 წ. 1449–1509).

მაყაანთ ზაალა – იხსენიება ლეონ მეფისა და თეიმურაზ ბატონიშვილის მიერ ბოდბელი მაქსიმე [ჩოლაყასშვილისათვის] ბოძებულ წყალობის წიგნში, იხ. მაყაანთ (1586 წ. 1450–32/306, 1448–2384); მოწმე ალექსანდრე მეფის მიერ სვეტიცხოვლისათვის მიცემული მამულის შეწირულების განახლების წიგნისა (1579 წ. Sd–364).

მაყაშვილი ზაქარია – 1637–1654 წწ. ნინოწმინდელი (1651–1654 წწ. 1449: 2657, 1781, 1450–48/105). ჰყავს: მამა ლუარსაბ (1637 წ. Hd–14481), ძმისწულები: ლუარსაბ (1637, 1654 წწ. Hd–14481, 1450–48/105), როსებ (1654 წ. 1450–48/105). როსტომ მეფემ მას გიწუახლა „შიგნით კახეთს, ან გამოღმა კახეთს და ან პირაქეთ საგარეჯოს“ მდებარე ლუარსაბის ნაქონი მამულების წყალობა (1637 წ. Hd–14481); მისი ნინოწმინდელობის დროს ნინოწმინდის საყდარს როსტომ მეფემ მიანიჭა თარხნობა „ტყუე არა სდებია თქუენს საყდარსო“ (1651 წ. 1449–1781); იყიდა თარხან იორამ სააკაძისაგან მისი მკვიდრი ყმები: დათუკა, გიორგი, ნინიკა და ბერუკა მესხიშვილები (1654 წ. XII. 1450–48/105); მონაწილეობა მიიღო ნინოწმინდელთა და თვალელთ შორის სახოხბის ჰალაზე დავის გარჩევაში (1651 წ. Y. 29. 1449–2657)

მაყაშვილი ინდო – მოწმე კათალიკოს აბრამ აბალაკის მიერ შედგენილი საბუთისა სვეტიცხოვლის კახური მამულების საზღვრების გადამოწმების თაობაზე ([1492–1497 წწ.] 1448–2041).

მაყაშვილი ლუარსაბ – 1606–1637 წწ. მეჯინიბეთუხუცესი (1610–ანი წწ. Ad–513), უზუქანთის მოურავი (1610–ანი წწ. Ad–513). მამა ზაქარია მაყაშვილისა, იხ., ჰყავს განაყოფი ბაზიტა (1606 წ. Ad–693). თეიმურაზ მეფემ მას უწყალობა: ბაზიტას მამულიდან ორი კომლი კაცი – დავით ბოტასაშვილი და მგელიკა საროასშვილი (1606 წ. Ad–693), თოლაში – იოსაფატის ნაქონი სამოურაო და უზუქანთის მოურაობა (1610–ანი წწ. Ad–513); თეიმურაზმა განუახლა აგრეთვე ლომიტა და გიორგი ზამთარაულების წყალობა (1610 წ. Ad–530).

მაყაშვილი ლუარსაბ – [1614]–1657 წწ. შვილიშვილი მარიამისა, იხ. ძმისწული ზაქარია მაყაშვილისა, იხ., ჰყავს ძმა როსები, იხ. ([1648]–[1654] წწ. Ad–605). როსტომ მეფემ მისცა მას მფარველობის წიგნი ერთგული სამსახურის პირობით ([1648–1658 წწ.] Ad–605); მისი პაპისათვის თეიმურაზ მეფეს უწყალობებია ამოვარდნილი ბიძაშვილის, მინაზარისშვილის მამული, რომელიც ლუარსაბისა და როსაბის ობლობის დროს მათ განაყოფს დაუკავებია. ეს მამული როსტომ მეფემ ისევ ლუარსაბ მაყაშვილს და მის ძმას დაუმტკიცა (1654 წ. Hd–14684); მას თან

ხლებია გიორგი ამირეჯიბის ყმები: ხუმარაძე, მღვდელი გიორგი და დათუნა. მოსწონებია ისინი და უთხოვია პატრონისათვის. ამ უკანასკნელს ისინი ლუარსაბისათვის დაუთმია (1651 წ. 1450—48/109).

მაყაშვილი ლუარსაბ — [1670]—[1696] წწ. შვილი როსებ მაყაშვილისა, იხ., მას და სამებელ მაყაშვილს დავა ჰქონდათ ქსნის ერისთავთან ყმის თაობაზე ([1670—1696 წწ.] Ad—612).

მაყაანთ მამუკა — იხსენიება ლეონ მეფისა და თეიმურაზ ბატონიშვილის მიერ მაქსიმე ბოდბელისათვის ბოძებულ წყალობის წიგნში, იხ. მაყაანი (1658 წ. 1450—32/306, 1448—2384).

მაყაშვილი მაყა — [1574]—[1605] წწ. ჰყავს: [სახლიკაცი] გოშფარ ([1574—1605 წწ.] 1449—1040), ბიძა მაყაანთ გივი, იხ., ალექსანდრე მეფემ მას უწყალობა მაყაანთ გივის წილი მამული მამრეხსა და იყალთოში (1589 წ. Hd—14423); მანვე დაუბრუნა იყალთოში მაყას განაყოფის მიერ წართმეული ორი კომლი ალექსიშვილები, ვეფხია და მგელია (1597 წ. YIII. Ad—616); განუახლა აგრეთვე დავით მეფის მიერ ნაწყალობევი მამულისა და სახლოს წყალობა ([1603 წ.] Ad—706); ჰქონდა სამამულე დავა გიორგიწმინდელებთან ყარაღაჯის სახნავ მიწებზე. საქმის გარჩევა ალექსანდრე მეფემ დაავალა საგარეჯოს მოურავს და ჩერქეზ ხასფილადს ([1574—1605 წწ.] 1449—1040).

მაყაშვილი მაყა — 1675—[1703] წწ. შვილი როსებ მაყაშვილისა, იხ., ჰყავს: ძმა პატა, ძმისწული გიორგი ([1675—1703 წწ.] Ad—923). ნაზარალი-ხანმა მას მისცა პირობა, რომ კახეთში გაბატონების შემდეგ მამულებს უწყალობებდა, თუ კი იგი არ მიემხრობოდა არაგვის ერისთავსა და შაჰნავაზის შვილებს, არჩილსა და გიორგის ([1675—1703 წწ.] Ad—923).

მაყაანთ მინაზარ — ლეონ მეფემ და თეიმურაზ ბატონიშვილმა მაქსიმე ბოდბელს უწყალობეს მისი ნაქონი ყმები საბუეში, იხ. **მაყაანთ** (1586 წ. 1450—32/306, 1448—2384).

[მაყაშვილი]—მანაზარისშვილი — ამოვარდნილი, მისი ნაქონი მამული თეიმურაზ მეფემ უწყალობა ლუარსაბ მაყაშვილის ცოლყოფილს, მარიამს ([1614—1648 წწ.] Ad—687), შემდგომში განუახლა ამ მამულის წყალობა როსტომ მეფემ ლუარსაბ მაყაშვილს (1654 წ. Hd—14684), მისი ნაყმევი გოგრაჰიშვილები არჩილ მეფემ უწყალობა როსებ მაყაშვილს (1675 წ. Ad—719).

მაყაშვილი პატა — ძმა მაყა მაყაშვილისა, იხ.

მაყაშვილი როსებ (ვარ. როსაბ)— [1648]—1675 წწ. ძმისწული ნინოწმინდელ ზაქარია მაყაშვილისა, იხ., ჰყავს: ძმა ლაუარსაბ, იხ. (1657 წ. Ad—944), შვილები: ლუარსაბ, მაყა (1675 წ. Ad—719). მას მისცა როსტომ მეფემ მფარველობის პირობა (1657 წ. Ad—944); არჩილ მეფემ მას განუახლა წყალობა თიანეთში მცხოვრები მისი მკვიდრი ყმებისა, ბერიკა და ვეფხია ზამთარაულების, [მაყაშვილ]—მანაზარისშვილისეული ყმებისა — — გოგრაჰიშვილების: მამუკასი, ხარებასი, ჰრელისა და ლაზარესი ძმისწულებით (1675 წ. Ad—719); მას მისვლიან ციცი ციციშვილის ყმები, ლომიტა და მისი შვილი გოგიტა, რომლებიც ციციმ ფეშქაშად მიართვა (XYII ს. 70—ანი წწ. 1450—48/101); მოწმე ბახუტა თულაშვილის მიერ პაპუნა იასონასშვილისათვის მიცემული თავდახსნილობის წიგნისა (1665 წ. IY. 1450—48/111).

მაყაშვილი სარიდან — გიორგი მეფემ მას მისცა მფარველობისა და წყა-

ლობის პირობა ([1676–1688 წწ.] Hd–2159).
მაყაშვილი ფარსადანა – მ ო წ მ ე იასე და დათუნა გერმანოზიშვილების
მიერ ქალიბ ჯაფარასათვის მიცემული საბუთისა ამ უკანასკნელისაგან ვალის
აღების თაობაზე (1693 წ. III.30. ხს. I.426).
მაყაანთ ქაიხოსრო (ვარ.ქეიხოსრო)– ლეონ მეფემ და თეიმურაზ ბატონი–
შვილმა მ ი ს ი ნაქონი ყმები საბუეეში უწყალობეს მაქსიმე ბოდბელს, იხ.
მაყაანთ (1586 წ. 1450–32/306, 1448–2384).
მაყაანთ შალვა – ლეონ მეფემ და თეიმურაზ ბატონიშვილმა მ ი ს ი ნა-
ქონი ყმები საბუეეში უწყალოზეს მაქსიმე ბოდბელს იხ. მაყაანთ (1586წ.1450–
–32/306, 1448–2384).
მაყვალასშვილი დათუნა – მ ო წ მ ე როსტევან მახვილაძის მიერ თამაზა
დათეიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ.X.10. Hd –
–14523).
მაყვარილი – გ ლ ე ხ ი, [ჩხარის] ციხის მეციხოვნემ, მარცვალაშვილმა, მ ა ს
წაართვა ერთი თვალი ფეტვი, ხოლო ნასყიდა მიქაძემ – ერთი ზურგი ღვინო და
თან სცემა (XYII ს. Ad–2233-ბ).
მაყიანი – სეტიელსა და გეულ ცხველიანს შორის დავის გარიგების დაწერილ-
ში აღნიშნულია, რომ სეტიელი ცხველიანის გამო მ ა თ არ უნდა ერჩოდეს
(XIY ს. ბოლო. სსძ. II. N82).
მაშანაშვილი მხითარა – ქალაქში მცხოვრები, ი გ ი მამულით ერგო მანუ-
ჩარ და ჯიმშიტა თუმანიშვილებს (1656 წ. ახლო. Hd–14665).
მაზაშვილი – მ ი ს თ ვ ი ს წაურთმევია ს(ა)მ(ა)საშვილს ექვსი დღის მიწა,
აღნიშნულია ზაზა და ქაიხოსრო [ციციშვილებს] შორის სადაო ყმა-მამულის ნუ-
სხაში (1666 წ.ახლო. Hd–802).
მაშაშვილი ბერია – მოხსენებულია ყმების ნუსხაში (XYII ს.Hd–15088).
მაშვნია:– [ძ მ ა] ხოსიტასი, იხ.
მაშისძე დედისმამაი – ლადარია მაშისძესთან ერთად მოხსენიებულია შა –
მანდავლა დადიან-გურიელის მიერ იოვაკიმ კათალიკოსისათვის ბოძებული საკა–
თალიკოსო სარგოს განწესებაში ([1455 წ.] 1449–1571).
მაშისძე დეისმამა – ლევან დადიანმა განუახლა მ ი ს ი შეწირულება ხო-
ბის ტაძარს ([1626–1647 წწ.] Hd–1551 ა).
მაშისძე ლადარია – დედისმამაი მაშისძესთან ერთად მოხსენიებულია შა–
მანდავლა დადიან-გურიელის მიერ იოვაკიმ კათალიკოსისათვის მიცემული საკა-
თალიკოსო სარგოს ყმა-მამულის განწესებაში ([1455 წ.] 1449–1571).
მაჩაბელაშვილი – პატა და პაპუნა გლურჯიძეებს შორის სამამულე დავის
განჩინების შედეგად ი გ ი ერგო პაატას (1638 წ. Qd–10128).
მაჩაბელაშვილი იორდანე – მ ო წ მ ე ალექსანდრე ბატონიშვილის მიერ
გიორგი გლურჯიძისათვის მიცემული მიწის გაცვლილობის წიგნისა ([1527 –
– 1556 წწ.] 1448–522).
მაჩაბელი – უცნობი პირის საჩივრის წიგნში აღნიშნულია, რომ მ ა ს გა-
დაურჩენია თვალების დაწვას [მომჩივანი?]. შემდგომში მ ა ჩ ა ბ ლ ი ს შეპყ-
რობა განუზრახავს მომჩივანის მტრებს (XIII ს. II ნახ.Hd–1589).
მაჩაბელი – ციხელის მიერ დოროთეოს კათალიკოსისათვის მიცემულ პირო-
ბის წიგნში აღნიშნულია, რომ თუ მ ა ჩ ა ბ ე ლ ი ციხელის თავს კათალიკოსს
არ დაანებებდა, ციხელი კათალიკოსის მიერ ნაწყალობევი მამულის მოსავლიდან

არაფერს არ „გაიტანდა“ (1504 წ. ქრ. II. 320).

მაჩაბელი: მაჩაბლისეული — მამუკა პარკაძემ დავით გარსევანიშვილს მიჰყიდა მაჩაბლისეული ნაწისქვილარი (1680 წ.XI.18. გსიემ 7601/59).

მაჩაბელი ავთანდილ — შვილი დათუნა მაჩაბელისა, იხ.

მაჩაბელი ავთანდილ — ძმისწული ალხაზ მაჩაბლისა, იხ., ძმა პაატაბეგ მაჩაბლისა, იხ.

მაჩაბელი ალხაზ — 1678—1693 წწ. უზბაში (1680 წ. 1450—26/219), ჰყავს: ამოვარდნილი ბიძები: რატი, გიორგი (1678 წ. 1448—521), ძმა შიოშ (1678—1691 წწ. 1448—521, 1450: 26/219, 222, 1448—5130, Hd—10399, 1450—26/216), ბიძაშვილი ქაიხოსრო (1686 წ. 1448—5130), შვილები: ლევან (1678—1691 წწ. 1448—521, 1450: 26/219, 222, Hd—10399), დავით (1685 წ. ახლო. —1691 წწ. 1450—26/222, Hd—10299); ძმისწულები: ავთანდილ, ფარსადან (1691 წ. Hd—10399). გიორგი მეფემ მას უწყალობა მისი ამოვარდნილი ბიძების, რატის და გიორგის ნაქონი ყმა-მამული: ნაზვრევი, პაატა არაბაშვილი მამულით და ურია დათუნა ხანანაშვილის ნასახლარი(1678წ. 1448—521), მანვე უწყალობა საბაწმინდის საყდარი თავისი გლეხებით სასაფლაოსათვის და განუახლა როსტომ მეფის მიერ ბოძებული პაპელიშვილების (რომლებიც საბაწმინდის „სადაყუდებლო“ გამხდარიყვნენ, ეს საყდარი კი სახასო ყოფილა) წყალობა ([1685—1709 წწ.] 1450—26/222); გიორგი მეფემ მის ოთხ კომლ ყმას თამარაშენში: გიორგი, ზურაბა და დავითა ვერმიშასშვილებს, ქრცხინვალში ფირალა შირვანასშვილს, ურიებს: ხახანა, შალომა და მათვალა ხახანასშვილებს და დავითას მოუხსნა ქალაქში, გორსა და ქრცხილვანში ბაჟი თევზზე, შაბზე, ხამზე, მარილზე და მატყლზე. დაუტოვა ბაჟი ფარჩაზე (1680 წ. Y. 12. 1450—26/219); ქაიხოსრო მაჩაბლისაგან იყიდა მისი მკვიდრი მამული (1686 წ.1448—5130); მოწმე: ნინია ბაბუსიძის მიერ აშოთან [მუხრანის ბატონისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ.III.1461—3/131), დემეტრე სა[ა]კაძის მიერ ოთ[ა]რ [თუმანიშვილისათვის] მიცემული საცივის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. Hd—14397); სხვადასხვა: მისი მსახური ღონა მოუკლავს ნადირა მეტრე[ვ]ელის ბიძას, რომელიც გაქცეულა და რაჭის ერისთავს შეჰკედლებია, მაგრამ ქართლში სიარული არ შეუწყვეტია. იგი შეუპყრია ალხაზს და სასახლეში დაუბამს. ნადირას მოუხერხებია ბიძის გათავისუფლება და მისი გადახვეწა. შემდგომში ნადირა და მისი ძმა მდივანში ბარძიმ [ერისთვისშვილთან] გამოცხადებულან. საქმის გარჩევის შედეგად გადაწყდა, რომ ნადირა მეტრე[ვე]ლს ალხაზ მაჩაბლისათვის უნდა მიეცა ორი ნასყიდი გოგო, ქურთაში საწისქვილე, მიწა ყალანაძის საზღვრამდე, აგრეთვე მიწები: რუს პირას, ბასიშვილისა და ყალანაძის საზღვრებამდე და გაღმა — სავანის მიწა რუმდე და კეხურამდე (1691 წ. Hd—10399). ზაზა მაჩაბელმა მას მისცა თავისი მკვიდრი ჯერკუალისშვილი მამული დიცში ნაცვლად საბანაძისა (XYII ს. 70—ანი წწ. 1450—26/216).

მაჩაბელი (ვარ.ლომკაცისშვილი) ამილამბარ (ვარ.ამილაბარ) — 1666 — —[1703] წწ. ჰყავს: ბიძა ბაადურ მაჩაბელი, იხ., [ძმა] შედან ([1688— —1703 წწ.] Qd—8674), [სახლიკაცი] დავით [მაჩაბელი], იხ., [მაჩაბლების] დაკარგული ყმა-მამულის ნუსხაში აღნიშნულია, რომ მას წაურთმევია და გაუყიდია ბაადურ [მაჩაბლისათვის] ყმა-მამული, ნივთები და საქონელი. მას

და შედანს სჯერიათ სფირდო და საუმცროსოდ ჯავახი. აქვე აღნიშნულია, რომ მა[ი]სურაძე ღთისია და მისი განაყოფები მას აუყრია და კათალიკოსის მამულში დაუსახლებია ([1688–1703 წწ.] Qd–8674); მას მოუკლავს ერეკლე მეფის ერთგული ყმა, იესე მაჩაბელი. ერეკლემ მისი ყმები ქრცხილვანში: სეხნია ზოზიაშვილი, ურია დათუნა და კიდევ ერთი საკომლო საკანონოდ შესწირა სვეტიცხოველს (XYII ს. მიწ. 1449–2349).

მაჩაბელი ბაადურ (ვარ.ბადურ)– 1633–1688 წწ. ჰყავს: მამა ქაიხოსრო მაჩაბელი, იხ., [ბიძაშვილი] თამაზ მაჩაბელი, იხ., ძმა ლომკაც მაჩაბელი (1667 წ. Qd–810), შვილები: ბაინდურ (1666–1688 წწ. Qd: 8710,8677, 1449–1184, 1450–26/157), ფირან (1666–1688 წწ. Qd: 8710, 8677, 1450–26/157), პელა, ბორტი, ფარემუზ (1680–ანი წწ.–1688 წ. Qd–8677, 1450–26/157),სეხნია (1688 წ. 1450–26/157), ძმისწულები: ქაიხოსრო, შედან, ზა[ა]ლ,ამილღამბარ, როსებ, როსტომ (1666 წ. Qd–8710). გიორგი მეფემ მას უწყალობა საბაწმინდაში სადაყუდებლო ყმა-მამულით (1688 წ.1450–26/157); მიჰყიდა დომენტი კათალიკოსს ხაბაზი ივანე კელასარიძე (1667 წ. IX.20. 1449–1184); იყიდა პაპუნა ჯვედიანელისაგან შედან [მაჩაბლის] კერძი ხოდაბუნი წყაროს თავში (1680–ანი წწ. I.14. Qd–8677); მეფეს მიართვა თხოვნა სახლიკაცებთან გაყრის შედეგად თავისი დაკარგული წილი მამულის დაბრუნების თაობაზე.თხოვნაში აღნიშნულია, თუ რამდენი ჯაფა და თანხის გაღება დასჭირდა თავისი მამულების გამოსახსნელად. და რამდენი უბედურება გადახდა თავს [სახლიკაცებთან] დავის გამო: ვაშაყაშვილის მამულისათვის, რომელიც იორამ თარხანს ეჭირა, მეფე-დედოფლისათვის მიურთმევია 1700 მარჩილი, ხოლო 40 მარჩილი, ერთი თასი და ერთი ქვაბი– იორამ თარხნისათვის, სახლთუხუცეს ყაია [ციციშვილისათვის] მიურთმევია 30 მარჩილი, სარდალ პაპუნა [ციციშვილისათვის]– „გამოფრდული ბედური ხმალი", ბირთველ [თუმანიშვილისათვის], წიგნის საწერად– 1 თუმანი და 10 მარჩილი, სამი ფლური– ვეზირისათვის, სამი– მუსტოფისათვის, 2 მირსა და ერთი მინალთუნი– შალვა მარტილოზიშვილისათვის, ერთი ნაქსოვი– მამუკასათვის, ხოჯასათვის – 1 მინალთუნი, ბატონისათვის – 2 ცხრა ფლური, 10 მარჩილი– ბირთველისათვის წიგნის დასაწერად, 5 ფლური– კარისკაცისათვის ბეჭდის დასასხმელად; მარიამ დედოფალს მისთვის უბოძებია ქრცხინვალში ერთი კომლი კაცი, რაშიც მას დედოფლისათვის მიურთმევია 20 ფლური, 1 მინალთუნი– შალვა მარტილოზისშვილს, 1 მარჩილი– მამუკას ხოჯას წიგნის დასაბეჭდად. ამავე თხოვნაში ჰყვება თავის ამბავს: სახლიკაცებს ეხვეწებოდა, ნუ გავიყრებითო, კათალიკოსი და თბილელი შუამავლებად მიუგზავნია.მიუგზავნია აგრეთვე ქაიხოსრო და დავით ამირეჯიბები,არდაშელ თაქთაქიშვილი, შეუთვლია, გასამყრელოსა და სახასოს ბევრს წაგვართმევენ, ვარიანსაც დავკარგავთო. ვერ დაუყოლიებია თავისი სახლიკაცები. ეს მამულები მართლაც დაუკარგავთ. ორი კვირა საკაცეზე მეწვა მკვდარი ცოლი, არ მატირესო. მოუნდომებია თავის სახლიკაცებთან ისევ შეყრა, მაგრამ კვლავ ვერ დაითანხმა ისინი. ბატონიშვილ [ლევანისათვის] მიურთმევია 18 თუმანი თეთრი, ერთი „კაი" თასი– –ლევან ბატონიშვილისათვის, ამილახვრისათვის– ერთი სასახლო ქირაფქა; აბაშვილისათვის და მიუთხოვებია, თორმეტ ტყვეში ერთი გამოფრდული ხმალი აუღია, რაც ამილახვრისათვის მიურთმევია ([1660–1676 წწ.] Qd–8670); ნიკოლოზ ფავნელიშვილის ყოფილი ყმის, მამუკა მაისურაძის მიერ ყარშა გამყრელიძისა–

ვის მიცემულ პირობის წიგნში სასისხლო საქმეზე უდაობის შესახებ აღნიშნუ-ლია, რომ ბაადურ მაჩაბელსა და ნიკოლოზ ფავნელიშვილს შორის დიდი ჩხუბი მომხდარა. ამ ჩხუბში ყარშასშვილს ივანე მაისურაძე, მამუკას ძმა, შემოკვდომია. საქმე გაარჩიეს მდივანში შაჰნავაზ მეფემ, [დომენტი] კათალი-კოსმა, კოსტანტილე ბატონიშვილმა, სარდალმა გივი ამილახორმა, მდივანბეგმა ედიშერ ერისთვისშვილმა, სახლთუხუცესმა ზაზა [ციციშვილმა], ბოქაულთუხუ-ცესმა ელიზბარ [დავითიშვილმა], თბილელმა, ბოლნელმა, რევაზ ბარათაშვილმა და მდივანმა გიორგი თუმანიშვილმა. რადგან ორივე მხარეს ედო ბრალი, ამი-ტომ მოკლული ივანეს საქმე „ჩაარონინეს" და მამუკა მაისურაძე ნასისხლად ბაადურს მიაკუთვნეს (1666 წ.ახლო. Qd–8925); ნიკოლოზ ნიქოზელთან სტუმრობის დროს შემოაკვდა პაპუნა ფავნელიშვილის მსახური. გაასამართლა იგი შაჰნავაზმა, რის შემდეგაც პაპუნა ფავნელიშვილმა მას და მის აზ-ნაურს, გამყრელიძეს მისცა კეთილმოყვრობის პირობა (1666 წ. Qd–8710); [მა-ჩაბლების] დაკარგული ყმა-მამულის ნუსხაში აღნიშნულია, რომ მისი ფუ-ლი და საქონელი ებარა ოკრიბელაშვილს. ამილღამბარ [მაჩაბელს] წაურთმევია ეს ქონება მისთვის და გაუყიდია ([1688–1703 წწ.] Qd–8674).

მაჩაბელი ბაადურ – ჰყავს: ძმა ზაზა (XYII ს. II ნახ.Qd: 8671, 8678), [სახლიკაცები]: ბარძიმ, ბესია, ტეტია, სარიდან ([1666–1688 წწ.] Qd–8678). იყიდა მ[ა]ისურ მ[ა]ისურაძისაგან მიწა ([1666–1688 წწ.] Qd–8678); მისი ძმა, ზაზა, თავმდებად დაუდგა თედეშვილს ბაადურის წინაშე, რადგან იგი თედეშვილს „პოლასა და დახაიბრებას" უპირებდა. ზა-ზამ დაუდო პირობა, თუ თედეშვილი ბაადურის ყმობიდან მაინც წავი-დოდა, ზაზა თვითონ დაუწყებდა მას ძებნასა და დევნას (XYII ს. II ნახ.Qd–867).

მაჩაბელი ბაინდურ – შვილი ბაადურ მაჩაბლისა, იხ.

მაჩაბელი ბარძიმ – [სახლიკაცი] ბაადურ მაჩაბლისა, იხ.

მაჩაბელი ბესია – [სახლიკაცი] ბაადურ მაჩაბლისა, იხ.

მაჩაბელი ბორტე – XYII ს. II ნახ.– 1688 წ. [შვილი] ბაადურ მაჩაბ-ლისა, იხ., ედავება მანუჩარ [თუმანიშვილს] საზღვრების თაობაზე (XYII ს. II ნახ. Hd–14856).

[მაჩაბელი] გიორგი – ამოვარდნილი ბიძა ალხაზ მაჩაბლისა, იხ.

მაჩაბელი გიორგი – ჰყავდა ყმები: ძარწემში– ბახ[უ]ტა ქებაძე, ზემთხვისში– გიორგი რაზმაძე და პაპია ფერისაური (1700 წ. 1448–3602).

მაჩაბელი დავით – შვილი ალხაზ მაჩაბლისა, იხ.

[მაჩაბელი] დავით – ჰყავს [სახლიკაცი] ამილღამბარ, რომელთან ერთადაც მოუკლავს ბიძინასა და ღუშიას ნათესავი. მოკლულის სისხლის საფას-ურში ნაზარალი-ხანმა მათ 240 თუმნის გადახდა დააკისრა. სისხლის საფასურის ნაწილი აპატიეს, ხოლო დარჩენილი 60 თუმნის ანგარიშში დაზარალებულებისა-თვის უნდა მიეცათ: ვარიანში– ხუცესი უკარმელაშვილი ძმებით, ბერუკათი და ხუცოთი, ძარში– მამუკა ტრამაკიძე ძმებითა და მამულით, აგრეთვე– ამილღამ-ბარის წილიდან ოცი დღის მიწა ვარიანში ([1688–1703 წწ.] Hd–2004).

მაჩაბელი დათუნა– ჰყავს: ძმა შიოშ, შვილი ავთანდილ. იყიდა თავისი ძმის, შიოშ მაჩაბლისაგან ბერუკა ბუზალაძის მამული: ნახევარი ვენა-ხი ნაფუძრით, ბაღი და ბუზალაძის სასაფლაო (1696 წ. XI.1.Hd–4080).

მაჩაბელი ელისბარ – შვილი რუსი მაჩაბლისა, იხ., ძმა ზაზა მაჩაბ-

ლისა, იხ.

მაჩაბელი ზაალ – [1621]–1671 წწ. ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: ქვაბულ მაჩაბელი,
იხ., იოთამ (1671 წ. 1448–93). შაჰნავაზმა დაუბრუნა მ ა ს თამარაშენში ზა-
ალ ერისთავის მიერ წართმეული მკვიდრი ყმები: დათუნა ჩუყელაშვილი, მარდა-
ხა, ავარანა ელიაშვილი, ბეგლარაშვილები ბაინდურა და მერაბა, პაპინაშვილე-
ბი (1671 წ. 1448–93).

მაჩაბელი ზაალ – [ძ მ ა] ქაიხოსრო მაჩაბლისა, იხ., ძ მ ი ს წ უ ლ ი ბაა-
დურ მაჩაბლისა, იხ.

მაჩაბელი ზაზა– მ ი ჰ ყ ი დ ა შიო საბანაძეს „ფიჩხის-ქალაქში“ ტოხაუ-
რი მიწა მენდისშვილისა და გუნდისშვილის მიწებამდე (1612 წ. III. Hd–9440).

მაჩაბელი ზაზა– ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა ბაადურ მაჩაბელი, იხ. (XYII ს.II ნახ.
Qd–8671). თ ა ვ მ დ ე ბ ა დ დაუდგა თედეშვილს თავისი ძმის, ბაადურის წი-
ნაშე. პირობა დადო, რომ თუ თედეშვილი ბაადურის ყმობიდან მაინც წავიდო-
და, ზაზა თვითონ დაუწყებდა მას დევნასა და ძებნას (XYII ს. II ნახ.Qd–8671).

მაჩაბელი ზაზა– XYII ს. 40–70–ანი წწ. ჰ ყ ა ვ ს: მ ა მ ა რუსი მაჩაბე-
ლი, იხ., ძ მ ა ელისბარ, [შ ვ ი ლ ე ბ ი]: იესე, ლუარსაბ, ზურაბ. ალხაზ მაჩა-
ბელს მ ა ნ მისცა დიცში ჯერკუალისშვილის მამული საბანაძის სანაცვლოდ
(XYII ს. 70–ანი წწ. 1450–26/216).

მაჩაბელი ზაზა– 1681–[1703] წწ. მ ო წ მ ე: ნინია ბაბუსიძის მიერ აშო –
თან [მუხრანის ბატონისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1681წ.
III.1461–3/131), იობის მიერ აშოთან [მუხრანის ბატონისათვის] მიცემული გლე-
ხების ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ.1461–3/133); მაჩაბლების დაკარგული ყმა-
–მამულის ნუსხაში აღნიშნულია, რომ მ ი ს ი შ ვ ი ლ ი ს „კაცს“– მაისურა-
ძეს, მიჰყიდეს ჰარბაძის საკომლო, ხოლო მ ი ს მეზვრეს– თანდილა მეტრეველ-
ლის განაყოფი– ბერი ([1688–1703 წწ.] Qd–8674).

[**მაჩაბელი**] **ზაზა**– მ ა ს დაუჭერია ბეჟანა ჯაშეშვილი, რომელსაც დაუპა-
რებია ზ ა ზ ა ს „კაცის“ აყრა. ფავლენა ალხაზაშვილი, ელისბარა ჯაფიაშვი-
ლი, ჯანა ბირთველაშვილი ბეჟანას თავმდებად დაუდგნენ ბატონ ზაზას წინა-
შე და იგი გააშვებინეს (XYII ს. Qd–8679).

მაჩაბელი ზურაბ – შ ვ ი ლ ი იესე მაჩაბლისა, იხ., ძ მ ა შიოშ მაჩაბლი-
სა, იხ.

მაჩაბელი ზურაბ – [შ ვ ი ლ ი] ზაზა მაჩაბლისა, იხ.

მაჩაბელი ზურაბ – მ ა ს შეუთვალა ეშიკაღასბაშმა ავთანდილ [ამილახორ-
მა], რომ მის მიერ ოთარ და პაატა ფავნელისშვილებს შორის შართულზე დავის
გარიგების თანახმად, ზ უ რ ა ბ ს პაატა ფავნელიშვილის მამულზე ხელი უნდა
აემართა (XYII ს. II მეოთხე მეოთხ. 1450–17/163); მ ა ს ჰყავდა მეკოდისპუ-
რე ყმები: სვერში– ხახუტა ჯირკვალისშვილი, ხეთერელი გოგია, გიგაური პაატა,
გოჩიასშვილი შიო,... დათუნა, ბეზალაძე პაპუნა, ხეთერელი ივანე, ბაროლიძე ბე-
რი, ხეთერელი ლავუტი (?),სულ– ცხრა; ქეხერტში (ქემერტში?)– რაზმაძე გიორ-
გი, კასრაძე...,ხაჭაპურიძე, სულ– ოთხი; ძარწემში– იოველიძე რომანოზა; ზემოხ-
ვისში– საბანაძე შუქი და ბერი, მაჩაჩიძე ნასყიდა, ბუგნიასშვილი პაატა;ფიჩხის-
-ქალაქს – მეტრეველი ბერი და ხოსია, მეტრეველი დათუნა, ნიკოლისშვილი მამუ-
კა, ივანა; ფარისში...; დიცს– კეკელისშვილი ზაქარია, სოსიასშვილი მახარა, ჩა-
რეულასშვილი პაპუა, ყორანასშვილი ნასყიდა, მაძინარისშვილი დათუნა, იორდა-
ნესშვილი გიორგი, ტრანკასშვილი (1700 წ. 1448–3602).

მაჩაბელი თამაზ (ვარ.თამაზა)– 1633–1657 წწ. ჰ ყ ა ვ ს: მ ა მ ა სეხნია (1656 წ. Qd–8967), [ბ ი ძ ა] ქაიხოსრო მაჩაბელი, იხ., [ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ე ბ ი]: ლომკაც და ბადურ მაჩაბლები (1656, 1657 წწ. Qd: 8967, 8711). მ ა ს უწყალობა: როსტომ მეფემ ამოწყვეტილი მაჩაბლის კერძი მამულები ვარიანში, ძარწემში, ძარაში და ზემთხუისში, რაც პაპუნა ვაშაყაშვილს ეჭირა (1656 წ.YIII.1. Qd–8967), მარიამ დედოფალმა– ქრცხილვანში სახასო გლეხი ივანე ჰმელაშვილი (1657 წ. Qd–8711).

მაჩაბელი თაყა – შ ვ ი ლ ი იესე მაჩაბლისა, იხ., ძ მ ა შიოშ მაჩაბლისა, იხ.

მაჩაბელი იესე – [შ ვ ი ლ ი] ზაზა მაჩაბლისა, იხ.

მაჩაბელი იესე (ვარ.იასე)– 1681–1691 წწ. ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: შიოშ, ზურაბ (1686, 1691 წწ. 1450–46/194, Sd–529), პაატა, ფარემუზ, ქუაბულ, თაყა (1691 წ. Sd–529). მ ი ჰ ყ ი დ ა: ოთარ თუმა იშვილს გარეჯვარში თავისი ყმის,. მერაბიშვილის ნაფუძარი მურადას სამოსახლომდე და ბეგაშვილის ვენახამდე (1686 წ. 1450–46/194), დათუნა გაგნიძეს – სამი დღის მიწა (1691 წ. Y. 30. Sd–529); მ ო წ მ ე: ნინია ბაბუსიძის მიერ აშოთან [მუხრანის ბატონისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ.III.1481–3/131), შალვა ფავნელისშვილის მიერ ყალანდარ თუმანიშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ.I.1.Ad%584); ი გ ი მოკლა ამილღამბარ ლომკაციშვილმა. მ ი ს ი სიკვდილის ჯურუმად ერეკლე მეფემ სვეტიცხოველს მიართვა [ამილღამბარის ნაქონი] გლეხები ქრცხილვანში: სეხნია ზოზიაშვილი, ურია დათუნა და კიდევ ერთი საკომლო (XYII ს. მიწ. 1449–2349).

მაჩაბელი იოთამ – ძ მ ა: ქვაბულ მაჩაბლისა, იხ., ზაალ მაჩაბლისა, იხ.

მაჩაბელი ლევან – როსტომ მეფემ მ ა ს უწყალობა სვერში პაპელიშვილი მამულით (1638 წ.X.11.1450–26/218).

მაჩაბელი ლევან –1678–1700 წწ. შ ვ ი ლ ი ალხაზ მაჩაბლისა, იხ., ფიჩხის-ქილიქში მ ა ს ეკუთვნოდა ვ[ა]ჩიძე ოთია (1700 წ.1448–3602).

მაჩაბელი ლომკაც – შ ვ ი ლ ი ქაიხოსრო მაჩაბლისა, იხ., [ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი] თამაზ მაჩაბლისა, იხ., ძ მ ა ბადურ მაჩაბლისა, იხ.

მაჩაბელი ლუარსაბ – [შ ვ ი ლ ი] ზაზა მაჩაბლისა, იხ.

მაჩაბელი პაატა – შ ვ ი ლ ი იესე მაჩაბლისა, იხ.

მაჩაბელი პაატა (ვარ.პაატაბეგ) - ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა ავთანდილ (1700 წ. Hd–1534, 1450–10/16). ი ყ ი დ ა იესე დიასამიძე-სეხნიაშვილისაგან ქვემო ნიქოზში მისი ყმა ბერი ოქროაშვილი ცოლ-შვილით, სახლ-კარით, სასაფლაოთი და მამულით ბატიაშვილისა და ჰილიკაძის საზღვრამდე. ი ყ ი დ ა აგრეთვე ნაფუძარი და ბაღი საბოსტნითა და კალო-საბძელით, აგრეთვე ვენახი ოქროაშვილის ვენახამდე და ჰილიკაშვილის ნაფუძრამდე, ქვემო ნიქოზის ბოლოს მდებარე მინდვრის მიწა, რომელსაც სამი მხრიდან ბრმის მიწები ესაზღვრებოდა, ბოლოში– ფხვნელი კაცის მიწები (1700 წ.Y.28. Hd–1534); მ ი ს ც ა პ ი რ ო ბ ა ფარემუზ გოგიბაშვილ-პაპიასშვილს ქვემო ბოლნისის საზღვარზე მდებარე სოფელ ურწაშენის თაობაზე უდაობის შესახებ (1700 წ.YI.1.1450–10/16); ძარწემში მ ა ს ეკუთვნოდა გიორგი ქებაძე, გარეჯვარში– ერთი კომლი, ზემთხვისში– რაზმაძე გიორგი (1700 წ. 1448–3602).

მაჩაბელი ყეშტელ – დ ა მ წ ე რ ი ქიშვარ თუმანიშვილის მიერ ხუცეს ტერ-ასატურა პარვართაშვილისათვის მიცემული ქულბაქისა და მიწის გაცვლილობის წიგნისა (1482 წ. Hd–8711 ა).

[მაჩაბელი] რატი — ამოვარდნილი ბ ი ძ ა ალხაზ მაჩაბლისა, იხ.

მაჩაბელი როსებ — ძ მ ი ს წ უ ლ ი ბაადურ მაჩაბლისა, იხ.

მაჩაბელი როსტომ — ძ მ ი ს წ უ ლ ი ბაადურ მაჩაბლისა, იხ.

მაჩაბელი რუსი — ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ზაზა, ელისბარ. მ ი ს ი მკვიდრი ყმა ბეჟიტა აყრილა და სვეტიცხოველს ყმობია. მ ი ჰ ყ ი დ ა ქაიხოსრო ზუმბულიძეს ბეჟიტა ცოლ-შვილით (XYII ს. 40 -ანი წწ. 1450–31/101).

[მაჩაბელი] სალუყაზან — [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბაადურ მაჩაბლისა, იხ.

მაჩაბელი სეხნია — მ ა მ ა თამაზ მაჩაბლისა, იხ.

მაჩაბელი სეხნია — შ ვ ი ლ ი ბაადურ მაჩაბლისა, იხ.

მაჩაბელი სიაოშ — მ ი ს ი ნაწყალობევი მიწები მეღვრეკისში დაუსაკუთრებია ფავნელიშვილს ([15191 1530 წწ.] 1449–1619).

მაჩაბელი ტეტია — [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბაადურ მაჩაბლისა, იხ.

მაჩაბელი ფარემუზ— შ ვ ი ლ ი ბაადურ მაჩაბლისა, იხ.

მაჩაბელი ფარემუზ— შ ვ ი ლ ი იესე მაჩაბლისა, იხ., ძ მ ა შიოშ მაჩაბლისა, იხ.

მაჩაბელი ფარსადან — ძ მ ი ს წ უ ლ ი ალხაზ მაჩაბლისა, იხ.

მაჩაბელი ფირან — შ ვ ი ლ ი ბაადურ მაჩაბლისა, იხ.

მაჩაბელი ქაიხოსრო — 1626–1644 წწ. ჰ ყ ა ვ ს: შ ვ ი ლ ე ბ ი: ლომკაც,ბაადურ, [ძ მ ი ს წ უ ლ ი] თამაზ (1633 წ. Qd–8924), გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ქუაბულ მაჩაბელი (1644 წ. 1448–86). როსტომ მეფემ მ ა ს განუახლა წყალობა მისი ამოვარდნილი ნათესავის, სალუყაზან [მაჩაბლის] მამულისა გარეჯვარში და თამარაშენში მცხოვრები აზნაურებისა: ლულუნაშვილის, გულიტა ქებაძის, ბაბუციძის, ხუცესი კობახიძის და გამსახურდასი (1633 წ. Qd–8924); მონაწილეობა მიიღო დავით და რამაზ დავითისშვილებს შორის სამამულე დავის გარჩევაში (1634 წ.X.23. Qd–8235); მ ი ს გ ა ნ ჰქონია ნასყიდი ზაქარია კათალიკოსს გიორგი ტაირიშვილის ნაქონი მამული, რომელიც შემდგომში ისევ გიორგი ტაირიშვილს გაუცვალა (1626 წ. 1449–1800); ი გ ი ქუაბულ მაჩაბლის (მ ი ს ი განაყოფის) მცირეწლოვნების გამო დაპატრონებია მის ყმებს (1644 წ.1448–86).

მაჩაბელი ქაიხოსრო — 1666–1700 წწ. ჰ ყ ა ვ ს: ბ ი ძ ა ბაადურ მაჩაბელი, იხ., [ძ მ ე ბ ი]: შედან და ზაალ, ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ე ბ ი: ალხაზ და შიოშ (1686 წ.1448–5130). ალხაზ მაჩაბელს მ ი ჰ ყ ი დ ა თავისი მკვიდრი მამული (1686 წ.1448–5130); მ ა ს ეკუთვნოდა ძარწემში ნინია გუნდისშვილი (1700 წ. 1448–3602).

მაჩაბელი ქობულ — [1527]–[1558] წწ. მ ო ნ ა წ ი ლ ე ო ბ ა მ ი ი ღ ო: გერმანოზ ბარათაშვილსა და კათალიკოსს შორის სასაზღვრო დავის გარიგებაში ([1527 –1558 წწ.] ლაი H13–20 a, E-73, 87a–88a), იოთამ და ორბელ ბარათაშვილების გაყრაში ([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112), ბარძიმ ამილახორისა და ერეკლე [მუხრანის ბატონიშვილს] შორის სამამულე დავის გარჩევაში ([1543–1558 წწ.] Hd–13750).

მაჩაბელი ქვაბულ (ვარ.ქუაბულ)— [1621]–1658 წწ. ი გ ი ყოფილა როსტომ მეფის გაზრდილი (1658 წ. Hd–14419), ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: ზაალ ([1621]–1644 წწ. Hd–14419, 1448–86), იოთამ, თ ა ნ ა მ ე ც ხ ე დ რ ე — პაპუნა ბარათაშვილის და (1658 წ. Hd–14419). გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ქაიხოსრო მაჩაბელი (1644 წ. 1448–86). ოსთა მოძალებისა და დიდი შიმშილობის შედეგად ზემო ჯა-

ვა ამომწყდარა და გაუკაცრიელებულა, ამ დროს ქვაბულმა ივანესა–გან იყიდა ზემო ჯავაში ძიგანიძის უმკვიდროდ დარჩენილი მამული ([1621–1650 წწ.] Hd–1959); მისი მცირეწლოვნების დროს ქაიხოსრო მაჩაბელს მისთვის წაურთმევია ყმები: ბერუა ფუტკარაძე ძმითა და ძმისწულებით, თამარაშენში– სომეხი ბადურა, ლელში– ზაქარია რაზმაძე. ეს ყმები როსტომ მეფემ ქაიხოსროს ჩამოართვა და ქვაბულს დაუბრუნა (1644 წ. 1448–86); როსტომ მეფემ მას შერთო პაპუნა ბარათაშვილის და (1658 წ. XI.1.Hd –14419).

მაჩაბელი ქუაბულ – შვილი იესე მაჩაბლისა, იხ., [ძმა] შიოშ მაჩაბლისა, იხ.

მაჩაბელი შედან – 1666–[1703] წწ. ძმისწული ბაადურ მაჩაბლი–სა, იხ., [ძმა]: ამილღამბარ მაჩაბლისა, იხ., ქაიხოსრო მაჩაბლისა, იხ., [მისი] კუთვნილი ხოდაბუნის მესამედი წყაროსთავში პაპუნა ჯვედიანელმა მიჰ–ყიდა ბადურ მაჩაბელს (1680–ანი წწ. I.14.Qd–8677). [მაჩაბლების] დაკარგუ–ლი ყმა-მამულის ნუსხაში აღნიშნულია, რომ მას და ამილღამბარს ეპირათ სფირდო და საუმცროსოდ ჯავახი ([1688–1703 წწ.] Qd–8674).

მაჩაბელი შიოშ – 1686–1696 წწ. ჰყავს: მამა იესე მაჩაბელი, იხ., ძმები: დათუნა, ზურაბ, ფარემუზ, თაყა, ქუაბულ (1696 წ.Hd–4080). მიჰყიდა თავის ძმას, დათუნას, ბერუკა ბუზალაძის მამული – ნახევარი ვენახი ნაფუძრით, ბაღი და სასაფლაო (1696 წ.XI.1.Hd–4080).

მაჩაბელი შიოშ – ძმა ალხაზ მაჩაბლისა, იხ., ბიძაშვილი ქაიხოსრო მაჩაბლისა, იხ.

მაჩაბელი შიოშ – 1680–1681 წწ. მოწმე: დათუნა დედანისშვილის მიერ აშოთან [მუხრანის ბატონისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ.1461–3/130), ლევან ათაბეგისშვილის მიერ ბეჟან შალიკაშვილისათვის მიცემული პირობის წიგნისა მიწაზე უდაობის შესახებ (1681 წ. III.8.1450–48/139).

მაჩაბელი შიოშ – ძარწემში მას ეკუთვნოდა ბერი მაისურაძე, გარეჯვარში– ივანა მამასშვილი და მღთისია კვირიასშვილი (1700 წ.1448–3602).

მაჩაბელი ჟილა –შვილი ბაადურ მაჩაბლისა,იხ.

მაჩაბლიანი – შედიოდნენ საამილახვროს სადროშოში ([1606 – – 1648 წწ.] Hd–2124).

[მაჩა]ბლისძე იესე – მონაწილეობა მიიღო ჯავახიშვილების სასისხლო დავის გარჩევაში ([1561–1602 წწ.] Qd–8584).

მაჩალაძე ნასყიდა – რიონს მცხოვრები, ერთი კომლი, ბაგრატ მეფემ იგი მამულით შესწირა გელათის ღმრთისმშობლის ეკლესიას (1660 წ.ახლო.Ad–598).

მაჩარიძე ნასყიდა – ზემთხევისს მცხოვრები, ზურაბ მაჩაბლის მეკოდისპურე ყმა (1700 წ. 1448–3602).

მაჩახაშვილი ზურაბა – მოწმე ბალაძის მიერ ელიზბარ ნომაშვილი–სათვის მიცემული სახლების ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. XII.20.1448–2940).

მაჩურაშვილი გიორგი – ერთი კომლი, შეტანილია [ალავერდის ტაძრის] კომლების ნუსხაში (XYII ს. Ad–848).

მაჩხაშიშვილი თუქია – მოწმე დავით ბერისძის მიერ ელიოზ კათალიკოსისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1411 წ. X.25.1449–1651).

მაჩხაძე ნადირა – რეჭს მცხოვრები, ონანას ყმა, საამილახვროს დავთ-

რის მიხედვით, ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448 – –5032).

მარხიასშვილი სარქისა – მძოვრეთში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს იგი ერგო პაპუნას ([1688–1703 წწ.] Hd – –1636).

მარხოიტისძე ოთანე – სეფის მწიგნობარი, დამწერი ძაგან აბულეთისძის მიერ მღვიმის მონასტრისათვის მიცემული სოფელ ანგროინის შეწირულების წიგნისა ([1259 წ.] Ad–5).

მაცა – ლეონ მეფემ იგი უწყალობა და გაუთარხნა მაქსიმე ჩოლაყაშვილს (1566 წ. I.19. 1449–2285).

მაცაცაშვილი პატა – მოწმე ბერუა როინასშვილის მიერ სეხნიასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. Hd–15005).

მაცრიტისძე დავით – [მწიგნობარი], დამწერი [გიორგი მეფის მიერ გამრეკელ ჯავახიშვილისათვის მიცემული გლეხების წყალობის წიგნისა (1345 წ.X.12.Hd–11627).

მაცხონასშვილი დარჩია –იმერხევში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს იგი მამულით ერგო ედიშერს ([1688–1703წწ.] Hd–1636).

მაძინარისშვილი დათუნა – დიცში მცხოვრები, ზურაბ მაჩაბლის მეკოდისპურე ყმა (1700 წ. 1448–3602).

მაძღუაბლაშვილი – ხაუეელს მცხოვრები, ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ქანდაქი, სამოგუე ხუთი კოკა ღვინო, მუშაობა, სამსახური, ლაშქრობა (1621 წ. ქსძ. III. N91).

მაწნაძე– იყიდა გაბიტა ელგემიძისაგან ქვედელაში სავენახე მიწა მორიანას, ყოყიაშვილისა და ჯომარდიძის მიწებამდე (1674 წ. 1448–5397).

მაწონაძე კაცია – 1690–1694 წწ. მოწმე: შიო კოლიაშვილის მიერ დავით ჯავახიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ.III.12. Sd–554), აბრამ ბიბიაშვილის მიერ დავით ჯავახიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1694 წ . YI.12.Sd–561).

მაჰავარიანი ავთანდილ – ჰყავს: [ძმები]: ვარძიელ, ივანე, შვილი სიაოშ. ალექსანდრე მეფემ მას გაუჩინა სისხლის ფასი– 450 ათასი თეთრი, 16 ათასი– სანახშირედ (1496 წ . YI.12. ქ.მ.N875 სას.). .

მაჰავარიანი გიორგი – მოურავი და მოწმე შატმაზ [...]რიანის მიერ ივანე სეტიელისათვის მიცემული წარკუეთილი გარდაწყუედილობის დაწერილისა მისგან სარჩლის აღების შესახებ (XIY–XY სს. მიჯნა. სსძ.II.N93).

[მა]ჰავარიანი გიორგი – შვილი ქაიხოსრო [მა]ჰავარიანისა, იხ.

მაჰავარიანი გოგია – ჰყავ [სახლიკაცი]: გოგნია, გიორგი მეფემ მას განუახლა სოფლების: [ზ]ოვრეთის, წევასა და ილემის წყალობა(1452 წ. YI.12.Ad–1564).

მაჰავარიანი გოგნია – [სახლიკაცი] გოგია მაჰავარიანისა, იხ.

მაჰავარიანი გურგი – [სახლიკაცი] ჩხეტ მაჰავარიანისა,იხ.

მაჰავარიანი დავით – მწიგნობარი, დამწერი რამაზ ბატონიშვილის მიერ სიონის ღმრთისმშობლისათვის მიცემული სოფელ ფიცხისის შეწირულების წიგნისა (1551 წ.YI.9.1449–1542).

მაჭავარიანი ელია – ჰყავს [სახლიკაცი] შალვა. იგი და მისი ყმა, ურიაყოფილი უჩიოდნენ კოსტანტილესა და მის ყმას, ურიაყოფილს სასისხლო საქმეზე. დავა გაარჩია გიორგი მეფის სასამართლომ. ელია კოსტანტილეს და მის ყმას შემდეგს აბრალებდა: ურიაყოფილმა (კოსტანტილეს ყმამ) გვენეტაძე მოკლა, სამაგიეროდ გვენეტაძის „მოსამართლეებმა" გვენეტაძის მკვლელის ნაცვლად ელიას უდანაშაულო ყმა ურიაყოფილი დაწვეს. იქვე შალვა მაჭავარიანი დახვდომიათ, მაგრამ იგი ველარ დაუწვავთ და მოტაცებული ქონებისა და ალაფის (მაჭავარიანების?) ანაწერი საბუთიც თან წაუღიათ. კოსტანტილე ამ ბრალდებას უარყოფდა და ამბობდა, რომ მის დროს ასეთი არაფერი მომხდარა. ბჭეებმა დაადგინეს, რომ ეს ბრალდება ფიცით შეემოწმებინათ და, თუ დადასტურდებოდა დანაშაული, მაშინ კოსტანტილეს ზარალი უნდა აენაზღაურებინა; ელია ნამეკობრევს აბრალებდა მოწინააღმდეგე მხარეს.ამ ბრალდების შემოწმება და გარჩევა ბჭეებმა ხევისთავს მიანდვეს; ედავებოდნენ ერთმანეთს პარტახტებზე და სხვა ადგილებზე. ეთანხმდნენ: რაც რამაზისათვის ბატონს (მეფეს) ჰქონდა ნაბოძები, ის კოსტანტილეს უნდა დარჩენოდა, რაც კი არ ჰქონდა მეფისაგან ნაბოძები– ის ელიას; ელია ჩიოდა:შენი ყმა ჩემს ყმას ედავებოდა, ლაშქრით თავს დაგვესხაო. შუამავლად შიოშ ალა[ვი – ძე] მივუგზავნე, მაგრამ მოციქულს არ უსმინეს და ისრები დაუშინესო. ამაზე ატყდა ბრძოლა და მეც დამკრეს, სიძე დამიკრეს და ყმა დამირბიესო; მოწინააღმდეგე მხარემ ეს ბრალდებაც უარყო და ჩხუბის დამწყებად ელიას მხარე გამოაცხადა. გადაწყდა: ეს ბრალდებაც უნდა შემოწმებულიყო მოფიცართა ჩვენებებით. ურიაყოფილს უნდა დაეფიცა ცხრამეტი კაცით; ორივე მხარე ჩიოდა მოსამართლეების (აქ: მომხრეების) დაკრას. გადაწყდა, რომ „რა რიგათაც ლიხთ-იმერით ყოფილიყოს, ისრე უყონ ერთმანერთსო"; ელია ჩიოდა: კოსტანტილეს ბიძა, დავითი, ერთი ზამთარი ჩამიდგა ოჯახითურთ და ერთი ცხვარი მომცაო. როგორც კი დავითი წავიდა, რამაზმა სახლ-კარი დამირბია, ცოლს ფეხი მომიტეხა და ცხვარიც წამართვაო. გადაწყდა: კოსტანტილეს უნდა მოეყვანა ერთი აზნაურიშვილი, სულხანაი და ორი გლეხი. მათ უნდა დაეფიცათ, თუ ვერ დაიფიცებდნენ, მაშინ 800 თეთრი უნდა გადაეხადა კოსტანტილეს ელიასათვის; კოსტანტილე მას უჩიოდა მამიდის უპატიობას. თუ დადასტურდებოდა ფიცით ეს დანაშაული, მაშინ ელიას კოსტანტილესათვის 1000 თეთრი უნდა ეზღო ([1665–1583 წწ.] Hd–1797).

მაჭავარიანი ვარძიელ – [ძმა] ავთანდილ მაჭავარიანისა, იხ.

მაჭავარიანი ივანე – [ძმა] ავთანდილ მაჭავარიანისა, იხ.

მაჭავარიანი ინანა – 1692–1700 წწ. ჩხეიძეების აზნაურიშვილი; შვილი როსაბ მაჭავარიანისა, იხ., მოწმე ქაიხოსრო ჩხეიძის მიერ კათალიკოს იოვანე დიასამიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. Ad–1610).

მაჭავარიანი მამუკა – მოწმე თამარ დედოფლის მიერ წინამძღვარ მარკოზ წერეთლისათვის მიცემული ყმის წყალობის წიგნისა (1694 წ. Hd–2706).

მაჭავარიანი მელქისედეკ – კაცხის მონასტრის წინამძღვარი, აბულახსარ ამირეჯიბის შვილმა იგი დააყენა კაცხის მონასტრის წინამძღვრად ([1515–1535 წწ.] H–1781. 13r–15r).

მაჭავარიანი პატა – შუამავალი გიორგი ფალავანდიშვილის მიერ ქაიხოსრო წერეთლისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ.

ახლო.Hd–2527).

მაჰავარიანი რამაზ– შ ვ ი ლ ი როსაბ მაჰავარიანისა, იხ.

მაჰავარიანი როსაბ (ვარ.როსაფ, როსაპ)– 1671–1692 წწ. ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ინანა, რამაზ (1692 წ. Hd–3199). მ ი ს ი წისქვილი ესაზღვრებოდა მთავარეპისკოპოს ნიკოლოზ ჩხეიძის მიერ ნასყიდი ბაქრაძისათვის ნაწყალობევ მამულებს (1671 წ. 1450–35/89, 1672 წ. Qd–2173); მისცა ჩხეიძეებს ოთხასი მარჩილის საფასურად თავისი მხლებელი, ასი მარჩილი და თასი ციხეში გამოკეტილი ქურდაძეების დასახსნელად, რის გამოც ივანე და პაპუნა ქურდაძეები მ ა ს ეყმნენ (1692 წ. Hd–3199); სეხნია აბაშიძისაგან ი ყ ი დ ა რამაზა ქათმისშვილისეული ადგილი (XYII ს. II ნახ. Hd–9862).

[**მა**]**ჰავარიანი როსტომ** – შ ვ ი ლ ი [ქაიხოსრო] [მა]ჰავარიანისა, იხ.

მაჰავარიანი სამსონ – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ჩხეტ მაჰავარიანისა, იხ.

მაჰავარიანი სიაოშ – შ ვ ი ლ ი ავთანდილ მაჰავარიანისა, იხ.

მაჰავარიანი ფარემუზ– მ ა ს დაავალა ევახუშტი აბაშიძემ მის მიერ კაცხის მონასტრისათვის შეწირულ ყმა-მამულზე მეურვეობა წევასა და საწერეთლოში ([1550–1570 წწ.] 1449–1583).

მაჰავარიანი ქაიხოსრო – 1673–1696 წწ. დედოფლის მ ო ლ ა რ ე თ უ ხ უ ც ე ს ი (1687 წ.Hd–15043). ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: გიორგი, როსტომ (1687წ. Hd–15043). დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე მამაში შერგელაიას და გამახადი კაკაჩიას შორის დავის გარიგების წიგნისა ([1680 წ.] სმ I–248–249); მ ო წ მ ე: კაცია იაშვილის მიერ კათალიკოს დავით ნემსაძისათვის მიცემული პირობის წიგნისა საკათალიკოსო ყმების მიუტაცებლობის შესახებ ([1673–1696 წწ.] 1448 – – 1517), ალექსანდრე მეფის მიერ ბიჭვინტის ღვთისმშობლისათვის მიცემული ყმის შეწირულების წიგნისა (1685 წ. 1448–2144); მ ა ს უწყალობა თამარ დედოფალმა სადედოფლო მოლარეთუხუცესობა (1687 წ. Hd–15043).

მაჰავარიანი შალვა – [ს ახ ლ ი კ ა ც ი] ელია მაჰავარიანისა. ელია მაჰავარიანის მიერ კოსტანტილეს წინააღმდეგ აღძრულ საჩივრის წიგნში მოთხრობილია, რომ მოკლული გვენეტაძის გამო შურისძიების მიზნით გვენეტაძის „მოსამართლენი" თავს დასხმიან მაჰავარიანების სახლს, დაუწვავთ უდანაშაულო ყმა, ურიაყოფილი. იქ დახვედრიათ შ ა ლ ვ ა მ ა ჰ ა ვ ა რ ი ა ნ ი, რომელიც ვერ დაუწვავთ ([1565–1583 წწ.] Hd–1797).

მაჰავარიანი ჩხეტ – ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: გურგი და სამსონ. მისცა ივანე სეტიელს „წარკუეთილი გარდაწყუედილობის" დაწერილი მოკვეთილობის შესახებ (XIY–XY სს. მიჯნა. სსძ. II. N 96).

მაჰავარიანი ხოხუა – ნავარძეთში მ ი ს ი ნაქონი ყმა-მამული გიორგი მეფემ უბოძა ეპისკოპოსს და მის ძმას, ზაქარიას ([1605–1639 წწ.] Hd–2483).

მაჰარაშვილი ბასილ – შ ვ ი ლ ი ლაზარე მაჰარაშვილისა, იხ.

მაჰარაშვილი ბორჯალა – ბარაუნში მცხოვრები. ნიკოლოზ კათალიკოსმა ი გ ი მამულით უწყალობა გედეონ ელიოზიშვილს (1588 წ.Hd–2526).

მაჰარაშვილი გიორგი – ძ მ ა ლაზარე მაჰარაშვილისა, იხ.

მაჰარაშვილი გიორგი – შ ვ ი ლ ი ლაზარე მაჰარაშვილისა, იხ.

მაჰარაშვილი დათუნა – შ ვ ი ლ ი ლაზარე მაჰარაშვილისა, იხ.

მაჰარაშვილი ლაზარე – ჰ ყ ა ვ ს: ძ მ ა გიორგი, შ ვ ი ლ ე ბ ი: ბასილ, საბა, პაპუნა, დათუნა, გიორგი. ზაალ წერეთელმა მ ა ს უწყალობა ოსიტა ნასხასშვილისეული პარტახტი იმ პირობით, რომ თუ ამ მამულს მემკვიდრე გა-

მოუჩნდებოდა, ლაზარეს სხვა მამულს მისცემდა (XYII–XYIII სს. მოჯნა. Sd–1171).

მაჭარაშვილი პაპუნა – შვილი ლაზარე მაჭარაშვილისა, იხ.

მაჭარაშვილი საბა – შვილი ლაზარე მაჭარაშვილისა, იხ.

მაჭარასძე||მაჭარაძე

მაჭარაძე – კარსანში მცხოვრები,. ნაზარალი-ხანმა ი.გ ი მამულით უწყალობა რევაზ [მაღალაძეს] (1693 წ.Qd–1305).

მაჭარაძე გიორგი – ხონს მცხოვრები, ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: შვიდი მთელი ღვინო, „ურომოული ღომი", ათი თეთრი, ორი თეთრის სათავზო, ერთი ხეში, ერთი სასუქი ქათამი (1621 წ. ქსძ. III. N 91).

მაჭარაძე გიორგი – ხონს მცხოვრები, ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ოთხი მთელი ღვინო, ნახევარი ურემი ღომი, ათი თეთრის საკლავი, ერთი ბიშტის ყველი, ერთი სასუქი ქათამი (1621 წ. ქსძ. III. N 91).

მაჭარასძე იოთამ – დამწერი და მოწმე იოვანე ზუმბულიძის მიერ შერმაზან მაზევაძისათვის მიცემული საეგვტრო მიწის წყალობის წიგნისა (XYII ს. დასაწყ. Hd–14897).

მაჭარაძე ოქრუა – გალმა ჭოლიბაურს მცხოვრები, მამულით ერგო [ფეშანგ ფალავანდიშვილს] ([1676–1709 წწ.] 1450–31/2).

მაჭარაძე გიორგი – კნოლეთს მცხოვრები. მამულით ერგო [ფეშანგ ფალავანდიშვილს] ([1676–1709 წწ.] 1450–31/2).

მაჭიხოლია – ხაუეელს მცხოვრები, ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო, ქანდაქი, სამოგუე, ხუთი კოკა ღვინო (1621 წ.ქსძ. III . N 91). ·

მაჭუტა: მაჭუტაური – მაჭუტაური მამული გენათელ-ნიკორწმინდელმა გედეონმა იყიდა კაცია კუჭაიძისაგან (1664 წ. 1448–1534).

მაჭუტაძე – მოწმე ალექსანდრე მეფის მიერ სიაოშ ფალავანდიშვილისათვის მიცემული წყალობის წიგნისა ოქონის ნასისხლად ბოძების შესახებ (1488 წ. YII.1. Hd–8731).

მაჭუტაძე – მისი ნაქონი ყმა-მამული აჭყვისთავს, ჭახათს, ჩაქვს, მარგს, და ქობულეთში გიორგი გურიელმა უწყალობა ბოქაულთუხუცესს მირზაბეგ თაუდგირიძეს ([1664–1677 წწ.] ლაი 800.I. N 1201).

მაჭუტაძე – ნაკაშიძეების საჩივრის წიგნში გიორგი მამულაიშვილისადმი აღნიშნულია: გიორგი მამულაიშვილი თავმდებად დადგომია ნაკაშიძის მოღალატე ანთელიძეს, რომელიც შემდგომ ნაკაშიძისაგან მაჭუტაძესთან წასულა ([1689–1717 წწ.] Hd–10345).

მაჭუტაძე ალექსანდრე – სახლთუხუცესი; მოწმე ქაიხოსრო გურიელის მიერ იერუსალიმის ჯვრის მონასტრისათვის მიცემული ბაილეთისა და ჩუხედენას შეწირულების განახლების წიგნისა ([1647–1658 წწ.] Hd–10274 ა).

მაჭუტაძე მაქსიმე – იხ. მაქსიმე მაჭუტაძე, კათალიკოსი.

[მაჭუტაძე] მაქსიმე – 1696–1699,[1700] წწ. ბოლნელი ეპისკოპოსი, ნება დართო ხოხუა ასლუაშვილს, რათა გაეცვალა ვენახი ნასყიდა დოლმაზაშვილისათვის (1697 წ.IX.27. Hd–10257); მისი თანდასწრებით, ბახუტა შატბერაშვილმა მისცა პირობის წიგნი ქვათახევის წინამძღვარ ეფთვიმეს ([1700 წ.] 1449–1867); მოწმე: ზურაბ ჯავახიშვილის მიერ ყალანდარ თუმანიშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ.YII.3.Qd–

–9037-ა); ერეკლე მეფის მიერ სვეტიცხოვლისათვის მიცემული ყმის შეწირულების წიგნისა (1696 წ. VIII. ქრ. II. 515–516), ოთარ და შიოშ [თუმანიშვილების] მიერ ქვათახევის წინამძღვარ ეფთვიმესათვის მიცემული ფიცის წიგნისა ერთგულების შესახებ ([1696–1700 წწ.] 1449–1862), იოვანე კათალიკოსის მიერ დეკანოზ ათანასესათვის მიცემული სახელოსა და ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1648 წ. sic! [1696–1697 წწ.] 1450–31/149), უცნობი პირის მიერ [სათალ]მიშა [საქუაშვილისათვის] მიცემული ვენახის გაცვლის წიგნისა (1698 წ. Sd–764), შერმაზ ხურდაყულიშვილის მიერ პაპუა ორბელიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. 1450–20/28).

მაპუტაძე ონოფრე: ოთარ-ყოფილი – 1683–1700 წწ. [1733] წწ. ავით გარეჯის მონასტრის წინამძღვარი, 1690–1700 წწ. მას უწყალობა ლევან ბატონიშვილმა სამწევრისის მესთვლეობა (1683 წ. Ad–381); ერეკლე მეფის ბრძანებით, კათალიკოსმა იოვანე დიასამიძემ, ნიკოლოზ ამბა-ალავერდელმა, არსენ ნინოწმიდელმა და სხვა მიტროპოლიტ-ეპისკოპოსებმა დაადგინეს იგი დავით გარეჯის უდაბნოს წინამძღვრად და განუსაზღვრეს საწინამძღვრო სარგო (1690 წ. Ad–349); ნაზარალი-ხანმა მას გაუჩინა ყოველწლიური ულუფა: ასი კოდი პური, [ასი] ლიტრა ბრინჯი, ათი ლიტრა ერბო, ათი საპალნე ღვინო (1690 წ. ახლო. Ad–355); მას უბოძა ერეკლე მეფემ გარეჯის უდაბნოების თარხნობის წიგნი (1692 წ. Ad–89); ლეკებს დაურბევიათ მონასტერი, რის შემდეგაც, მისი მოთხოვნით, ნაზარალი-ხანმა მას კვლავ უბოძა გარეჯის სოფლების თარხნობის წიგნი (1693 წ. VII.6. Ad–69), აბაზყული-ხანმა მისი მოთხოვნით გაუთარხნა გარეჯის მონასტერს ყმები (1693 წ. IX.29. 1448–2923); ლეკებს დაურბევიათ გარეჯის მონასტრები. მისი თხოვნით ნაზარალი-ხანმა მონასტერს დაუნიშნა ჯამაგირი: წელიწადში ცხრა თუმანი, ხუთი ლიტრა სანთელი, ერთი ლიტრა საკმელი, ერთი ლიტრა შული, ცამეტი ლიტრა ზეთი (1696 წ. XI.18. Ad–86); მისი წინამძღვრობის დროს: მამადყული-ხანმა განუახლა გარეჯას ლევან, ალექსანდრე და თეიმურაზ მეფეების მიერ ბოძებული სოფელ აკურას შეწირულება (1698 წ. II.11. 1461–7/36), ნაზარალი-ხანმა განუახლა გარეჯას ქართლიდან კუთვნილი ულუფა და დაუმატა ახალი: ასი კოდი პური, ათი საპალნე ღვინო, ასი ლიტრა ბრინჯი, ასი ჩარექი ერბო, ასი ლიტრა ყველი, ასი ლიტრა მარილი, სამოცი წყვილი დოში, სამოცი წყვილი მკერდი, ორმოცი ზურგიელი, ორმოცი კუდი, ოცდაათი ლიტრა ხიზილალა, ორმოცდაათი ლიტრა სამარხო, ორმოცდაათი ჩარექი ნიგოზი, ოცდაათი ლიტრა ხახვი, ოცი ლიტრა მატყლი (1699 წ. XII.8. Ad–87), ერეკლე მეფემ შესწირა გარეჯის უდაბნოს იალაღები და დაუმტკიცა ულუფა და ჯამაგირი (1700 წ. V.20. Ad–2220); მან სთხოვა ნაზარალი-ხანს, დაებრუნებია გარეჯისათვის მისი კუთვნილი ვენახი, რომელიც უკანონოდ ჰქონდა ნაწყალობევი დათუნა გრატიაშვილს. ნაზარალი-ხანმა მისი თხოვნა შეასრულა (1699 წ. 1449–1830); წარუდგინა ნაზარალი-ხანს ერთობლივ კახ. ეპისკოპოსთა და დარბაისელთა საფიცრის წიგნი, რომლის მიხედვითაც, გარეჯის ყმები საურისაგან და სხვა ბეგრისაგან გათავისუფლებულებიი იყვნენ (1699 წ. V.19. 1448–1469-მინაწ.); იყიდა გარსევან გილასშვილისაგან მიწა ვედრიასშვილის საზღვრამდე (1695 წ. Ad–2055); მოწმე: გარეჯელთა, გიორგიწმინდელთა, თვალელთა და ბერთუბნელთა მიერ არსენ ნინოწმინდელისათვის მიცემული პირობის წიგნისა ([1688–1894 წწ.] Ad–116), ნიკოლოზ მაღალაძის მიერ ქობულაშვილისათვის მიცემული საალაპე წი-

გნისა (1696 წ. 1448–5060), ქვათახევის წინამძღვრის, ეფთვიმეს მიერ ოთარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის დამტკიცების წიგნისა (1700 წ. Ad –1008), გიორგი ფერინოზისშვილის მიერ პაპუნასათვის მიცემული ვალის დაბრუნების ხელწერილისა ([1690–1733 წწ.] Ad –497); მას ეცილებოდა ზაალ საგინაშვილი უდაბნოსათვის შეწირულ დუდაურების მამულზე, ვენახზე და სასახლეზე. ნინოწმინდელთან ერთად მან იჩივლა ხანთან. ხანის დავალებით, ფლიანმა ონანამ გაარიგა სადაო საქმე ([1690–1703 წწ.] 1449–1859); ნაზარალი-ხანის ბრძანებით, მონაწილეობა მიიღო ქვათახევის მონასტრის წინამძღვარ ეფთვიმესა და ავთანდილბეგ გორგიჯანაშვილს შორის სველნეთის საწინამძღვრო მიწებზე დავის გარჩევაში (1700 წ. 1449–1863); მისი თანდასწრებით, ბახუტა შატბერაშვილმა მუჩალგა და შეცოდების წიგნი მისცა ქვათახევის წინამძღვარ ეფთვიმეს ([1696–1699 წწ.] 1449–1867); დოდოს მონასტრის წინამძღვარს, ზაქარიას მისცა პირობა ძველი გუჯრების დაცვისა და მათი გამოყენების თაობაზე ([1690–1733 წწ.] Ad –487); ნაზარალი-ხანმა დაავალა საგარეჯოს მოხელეებს, რომ მიეცათ წინამძღვარ ონოფრესათვის და საყდრისათვის წლიური სარჩო (წინამძღვრის ულუფა და საყდრის ულუფა ერთად): ასი კოდი ქერი, ასი ლიტრა ბრინჯი, ათი ლიტრა ერბო, ათი საპალნე ღვინო (1690 წ. ქკმეის. 12 –19); ნიკოლოზ სამებელის მიერ მრავალმთის იოვანე ნათლისმცემლის მონასტრისათვის მიცემული ვენახის შეწირულების წიგნში აღნიშნულია, რომ მას მონასტრის სხვა ძმებთან : ხარიტონთან, სვიმონთან, ბესარიონთან ერთად ბევრი უზრუნია იოანე ნათლისმცემლის განახლება-შემკობაზე (1690–ანი წწ. 1449–1835); მას ებარა გარეჯის მონასტრის პატარძეულელი ყმების ნუსხა ([1690–1733 წწ.] Ad – 421); მას ჩაუბარებია პატარძეულსა და თვალში უდაბნოს ყმები. პატარძეულში : ქლაფერიშვილი ერთი კომლი, ესტატაშვილი ერთი კომლი, უსუფაშვილი ერთი კომლი, ჟატელი ერთი კომლი, კაწარალის სახლისკაცი ერთი კომლი; თვალში: მოძმანაშვილი ერთი კომლი, კურდგელაშვილი ერთი კომლი, ჟატელი ერთი კომლი, მჭედლისშვილი რამაზა ერთი კომლი, მჭედლისშვილი გიორგი ერთი კომლი, მჭედლისშვილი შიო ერთი კომლი, მჭედლისშვილი ბასილი ერთი კომლი, მჭედლისშვილი ქიტას შვილები ერთი კომლი, მჭედლისშვილი მახარებელი ერთი კომლი, ყაზარაშვილი ბაისოღულა ერთი კომლი, ყაზარაშვილი ნურალა ერთი კომლი, მთიულიშვილი ზურაბა ერთი კომლი, მისი განაყოფი ბასილა ჯაფარიძე ერთი კომლი, მელვრეკელი ერთი კომლი, იორდანესშვილი ერთი კომლი, ვედრიაშვილი ერთი კომლი, ფერინოზისშვილი ერთი კომლი; თავად ონოფრე წინამძღვარს დაუსახლებია და შეუმატებია მონასტრისათვის შემდეგი ყმები: პატარძეულში– გავთელა ერთი კომლი, თვალში– ნასყიდა და ირემა ერთი კომლი, ხებრიელაშვილი ერთი კომლი, ბუზარიაშვილი ერთი კომლი, მეძმაშვილი თევდორე ერთი კომლი, მეძმაშვილი ებალა ერთი კომლი, იასე ლახურაული ერთი კომლი, მანუჩარა მიქელაშვილი ერთი კომლი, ბერიკაშვილი ერთი კომლი, ფეიქარი ზურაბა ერთი კომლი, ლაზარე ქალელიშვილი ერთი კომლი, ელისბარა აკოფაშვილი ერთი კომლი, გიორგი აკოფაშვილი ერთი კომლი, ფეტვია ერთი კომლი, გუგლია ერთი კომლი, ნალებაშვილი ერთი კომლი, კუდა მახარა ერთი კომლი ([1690–1733 წწ.] Ad –421).

მაჭუტაძე რამაზ– სახლთუხუცესი, მოწმე ვახტანგ გურიელის მიერ შემოქმედის ზარზმის საყდრისათვის მიცემული შეწირულების წიგნისა

(1572 წ. ახლო. ქსძ.YI.333).

მაჰუტაძე საყან — მ ო წ მ ე ალექსანდრე მეფის მიერ კაციბერ თოფურიძისათვის მიცემული სასისხლო სიგლისა (XYI–XYII სს. ქმ. N 1608 სას.).

მახა — ქინძარას მცხოვრები, წინამძღვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ე ვ ა ლ ე ბ ო დ ა ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მახაჟლისშვილი — შეტანილია სამების ყმების ნუსხაში (XYII–XYIII სს. მოჯნა. 1449–1841).

მახათაძე გოჩა — ძ მ ა შოშიტა მახათაძისა, იხ.

მახათაძე შოშიტა — წირქვალს მცხოვრები, ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა გოჩა. ბაგრატ მეფემ ი გ ი უწყალობა ყუდანათ წერეთელს (1678 წ. Hd–14781).

მახალდიანი გოჩია — უსახელოში მცხოვრები; გიორგი მეფეს ი გ ი და გიორგი ფოჩიანი უწყალობებია გაბრიელ ცაგერლისათვის. შემდგომში ისინი ცაგერელს სხვაგან დაუსახლებია და შეუწირავს ცაგერის ღმრთისმშობლისათვის (1656 წ. Qd–9085 ე).

მახანასშვილი||მახანაშვილი

მახანაშვილი ნონია — ამილახვრის ყ მ ა; მასთან მისულა დვანიდან აყრილი კაცი ბედუჩა ბელაშვილი. ამ კაცზე ნ ო ნ ი ა ს შეედავა იორამ ოქრომჭედელი, ბედუჩას [ძველი მამულის] პატრონი. მათი დავა გაარჩიეს მდივანბეგმა როინ [ჯავახიშვილმა], ბირთველ და თუმან [თუმანიშვილებმა. ბედუჩა ბელაშვილი დარჩა იორამ ოქრომჭედელს ([1638–1658 წწ.] 1450–31/211).

მახანაშვილი პაატა — 1619–1626 წწ. იოთამ ამილახვრის||ამილახვრის კარის მ დ ი ვ ა ნ მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი. დ ა მ წ ე რ ი: ანდუყაფარ ამილახვრის მიერ ამირაღა მესხასატურაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1619 წ გსიიემ N 7601/49), იოთამ ამილახვრის მიერ დავით თეგთურმაზისძისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1626 წ.XI.2.Ad–1388).

მახანასშვილი საბა — ტკოცაში მცხოვრები, ს ა ხ ა ს ო მ ს ა ხ უ რ ი, ერთი კომლი, ჰ ყ ა ვ ს სამი ძ მ ა. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd–7017).

მახარა; მახარაული — ხევდურეთში მ ა ხ ა რ ა უ ლ ი მამული კონსტანტინე მეფემ უწყალობა ზაზა ფანასკერტელს (1467 წ. 1448–64).

მახარა — კარშაგარს მცხოვრები, მამულით ერგო იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

მახარა — ბახვს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა — — შვიდი ჩითახური (1558 წ. H–626).

მახარა — კორთხს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი თეთრი, ერთი ურემი ღომი, ერთი ლიტრა სანთელი, ორი კვერცხი (1558 წ. H–626).

მახარა — ჰოლევს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ცამეტი კოკა ღვინო, ოცი თეთრის საკლავი, ორი ქათამი, ერთი თეთრი, სამარხო ძღვენი, თევზი, საყდრის მუშაობა, ათი კვერცხი, ერთი ნაოთხალი ღომი (1578 წ. H–626).

მახარა — ჰოლევს მცხოვრები, მეაბრეშუმე. ჰქონდა პარტახტი [მამული], ე ვ ა ლ ე ბ ო დ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარის გადახდა ისევე, როგორც სხვებს (1578 წ. H–626).

მახარა – ყანდახში მცხოვრები, გუგუნა მაყაშვილის ყ მ ა, ალექსანდრე მეფემ ი გ ი შესწირა ხახულის ღმთისმშობლის ეკლესიას (1594 წ.1449–1509).

მახარა – ღვერთეთს მცხოვრები, მესხი, ერთი კომლი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის კომლთა ნუსხაში (XYII ს. დამღ. Qd–7014).

მახარა – ბუეთს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა გელათის საყდრის ბეგარა: ათი თეთრი, ათი კოკა ღვინო, ორი ძღვენი, ერთი ნაოთხალი ღომი (1621 წ. ქსძ. III. N 91).

მახარა – გორუნჯუკს მცხოვრები, როსტომ მეფემ ი გ ი უწყალობა პაპუნა თურქისტანიშვილს (1640 წ.1450–10/102).

მახარა – დალეთს მცხოვრები, განაყოფი აბულასი, რომლის ფარდათაც ი გ ი წილად ხვდა ყორჩიბაშ ბადურ [ციციშვილს] ([1651 წ.] 1450–37/160).

მახარა – მოხსენებულია [მესაურე] ყმების ნუსხაში ([1658–1675 წწ.]Hd–14534-ბ).

მახარა – [ძ მ ა] მარინდასი, იხ.

მახარა – მამუკა ამირალაშვილის ყ მ ა, მ ი ს ი სახლი ესაზღვრებოდა მამუკა ამირალაშვილის მიერ ასატურა ბეჟინაშვილისათვის მიყიდულ ფხევიას სახლ-კარს (1670 წ. XII.15. 1450–49/102).

მახარა –შ ვ ი ლ ი ქიტიასი, იხ.

მახარა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] რევანდასი, იხ.

მახარა – მ ო უ რ ა ვ ი, მ ო წ მე სუხია მუსლისშვილის მიერ მურადასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. XII. Hd–11048).

მახარა – მ ო წ მ ე იმან რჩეულიშვილ-ულულისშვილის მიერ ბეჟან როსტომასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ.1450–27/289).

მახარა – მ ჭ ე დ ე ლ ი, ყინცვისის მონასტერში მცხოვრები. ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი ნახევარი საგანაყოფოთი. ერგო ედიშერს ([1688–1703 წწ.] Hd–1636).

მახარა – ხვედურეთში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრისას, მ ი ს ი მამული ერგო პაპუნას ([1688–1703 წწ.] Hd–1636).

მახარა – „დაკარგული", ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: გიორგი, მღვდელი საბა, შოშიტა, დარჩია. ი ყ ი დ ა სეფია უჯარმისშვილისაგან გრძელაში ნასყიდი მიწა (1690 წ.IY.20.Hd–2889).

მახარა – „კუდა", თვალში მცხოვრები, ერთი კომლი, გარეჯის წინამძღვარმა ონოფრე მაჭუტაძემ ი გ ი დაასახლა თვალში და შეჰმატა გარეჯის ყმებს ([1690–1733 წწ.] Ad–421).

მახარა – მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ მ ე დათუნა ბატკუაშვილის და ივანა ბატატაშვილის მიერ უთრუთ ციციშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. YIII. 1450–51/102).

მახარა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ამირასი, იხ.

მახარა – [ძ მ ა] გოგლასი, იხ.

მახარა – ნაბახტევს მცხოვრები, ი გ ი ქონებით წილად ერგო მოურავსა და ზურაბ [სააკაძეს] (XYII ს. IY მეოთხ. Hd–9347).

მახარა – ყ მ ა, მ ი ს ი ობოლი ცხოვრობდა ლუროში (XYII ს.90–ანი წწ. Hd–14912 ბ).

მახარა — მ ი ს ფარდად მოურავს და ზურაბ [საავაძეებს] ერგოთ გოსტიბეს მცხოვრები შემაზა გასიტაშვილი ქონებით (XYII ს. IY მეოთხ.Hd—11922).

მახარა — მოხსენებულია ყმების ნუსხაში (XYII ს. Hd—15088).

მახარა — ი გ ი კაკნიაშვილის მამულთან ერთად წილად ხვდა ზურაბ [ჯავახიშვილს] (XYII ს. II ნახ. Qd—1039).

მახარა — ძ მ ა ივანა სარაჯისა, იხ.

მახარა — ახრისს მცხოვრები, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448—5032).

მახარა —კუარხითს მცხოვრები, ბეჟიტას ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა(XYII ს. II ნახ. 1448—5032).

მახარა — სოზისს მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448—5032).

მახარა — ტყიურეთს მცხოვრები, ამირანის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448—5032).

მახარა — ორჰოშანს მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ.1448—5032).

მახარა — აკურისში მ ი ს ი მამული ეკუთვნოდა [ბარათაშვილს] (XYII ს. ბოლო. 1450—33/286).

მახარაული — მ ა ხ ა რ ა უ ლ პარტახტ მამულზე მცხოვრებს ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ცხრა კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრის საკლავი, ერთი ქათამი, საბელი და ყოველდღე მუშაობა (1558 წ. H—626).

მახარასშვილი||მახარაშვილი

მახარაშვილი — სკრაში მცხოვრები, გოშფარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს ი გ ი ერგო გოშფარს ([1527—1558 წწ.] Qd—605).

მახარაშვილი — შაგთგოზს მცხოვრები, მამულით ერგო იოთამ ბარათაშვილს ([1537—1538 წწ.] YIII.16. 1450—11/112).

მახარაშვილი — ქვემო ნიქოზში მცხოვრები, ნაზარალი-ხანმა ი გ ი უწყალობა თმოგველ ფავნელიშვილს (1688 წ.XII.27.1450—35/119).

მახარაშვილი — საპონაურში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის შედეგად ი გ ი მამულით ერგო პაპუნას ([1688—1703 წწ.] Hd—1636).

მახარაშვილი — ძ მ ი ს წ უ ლ ი გოგია მახარაშვილისა, იხ.

მახარაშვილი — მ ი ს და გიორგის [მიწამდე] მიჰყიდა სეხნია საგინაშვილმა ვარდუა მარქარაშვილს ზედა ირდასუბანში თავისი სამკვიდრო მამული(1690წ. II გასული, Hd—5151).

მახარაშვილი — რეჯს მცხოვრები, ამილახვრის სახასო ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448—5032).

მახარაშვილი აბრაჰამა —[ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბატატა მახარაშვილისა,იხ.

მახარაშვილი ბასილა — 1697—1700 წწ. რუისში მცხოვრები, ერეკლე მეფემ და იოანე კათალიკოსმა ი გ ი შესწირეს ურბნისის წმინდა სტეფანეს ტაძარს

(1697 წ. 1448–9999 ფრაგმ.); მ ო წ მ ე იოსებ ურბნელის მიერ პაპუნა ყოყოლაძისათვის მიცემული თარხნობის წიგნისა (1700 წ. YIII.27. Hd–1193).

მახარაშვილი ბატატა – ჩინთელი, ავთანდილ ქანდარაშვილის ყ მ ა, მ ო წ მ ე ავთანდილ ქანდარიშვილის მიერ ალავერდელ არსენ ავალიშვილისათვის მიცემული ყმების შეწირულების წიგნისა ([1642–1651 წწ.] 1449–1853).

მახარაშვილი ბატატა– [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბატატი მახარაშვილისა, იხ.

მახარაშვილი ბატატი – ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: გოგიჯანა, აბრაჰამა, ბატატა. მ ი ჰ ყ ი დ ა რევაზ მაღალაძეს ბაგა ნაგის ხევზე,კოზუას კალომდე, თავისი განაყოფის, ნონია [მახარაშვილის] და გელხაურის მიწებამდე (1690 წ. Qd–1342).

მახარაშვილი ბერუა – ძ მ ა შერმაზანა მახარაშვილისა, იხ.

მახარაშვილი გიგოლა – 1681–1685 წწ. მ ო წ მ ე: არაზა ტერსტეფანაშვილის მიერ დოლმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. Y. Hd–1781), ნიკოლოზ ბოლნელის მიერ დოლმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული ლალის ამოკვეთის წიგნისა (1685 წ.X.30. Hd–14178).

მახარაშვილი გოგია – ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ი ს წ უ ლ ი მახარაშვილი, იხსენიება მ ო ფ ი ც რ ა დ გერმანოზიშვილების: პაპუას, გუგუნას და ვარაზას დაის გარიგების წიგნში: თუ ი გ ი დაიფიცებდა, რომ არ იყო გაყრილი თავის ძმისწულთან, მაშინ ი გ ი დარჩებოდა ვარაზას, თუ ვერ დაიფიცებდა– [მისი კომლი] სამად უნდა გაეყოთ ([1688–1703 წწ.] Sd–577 ა).

მახარაშვილი გოგიჯანა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბატატი მახარაშვილისა,იხ.

მახარასშვილი დათუნა – ნულს მცხოვრები, ბოგანო, ერთი კომლი,ჰ ყ ა ვ ს ერთი ვ ა ჟ ი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd–7017).

მახარაშვილი ზა[ა]ლ– მ ო წ მ ე ხოსუა ასლუაშვილის მიერ ნასყიდა დოლმაზაშვილისათვის მიცემული ვენახის გაცვლის წიგნისა (1699 წ. IX.27 . Hd–10257).

მახარაშვილი ზაქარია – კულბითში მცხოვრები, ყიასაბეგის ყ მ ა (1700 წ. 1448–3602).

მახარაშვილი ზურაბა – მ ო წ მ ე ნადირა ჯავახიშვილის მიერ გიორგი ლარაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა ([1689–1700 წწ.] 1450–10/124).

მახარაშვილი თევდორა – ძ მ ა ნინია მახარაშვილისა, იხ.

მახარაშვილი ნადირა – ძ მ ა ნინია მახარაშვილისა, იხ.

მახარაშვილი ნინია – სურნისში მცხოვრები, პაპუა ტატიშვილის ყ მ ა, ერთი კომლი, ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: ნადირა, პაპუნა, თევდორა და ოთხი იმათი ნაშენი ვაჟი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd–7017).

[მახარაშვილი] ნონია – 1689–1692 წწ. გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ბატატი მახარაშვილისა (1690 წ. Qd–1342). მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა ბატატი მახარაშვილის მიერ რევაზ მაღალაძისათვის მიყიდულ ბაგას; მ ო წ მ ე ა ამ ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. Qd–1342); მ ო წ მ ე: იასე მრელიასშვილის მიერ რევაზ მაღალაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. XII.12. Qd–1349), მახარა ვარსიმაშვილის მიერ რევაზ [მაღალაძისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. 1448–2235), სამებისა ბე-

რუაშვილის მიერ რევაზ [მაღალაძისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. Ad–1676).

მახარაშვილი პაპუნა — ძ მ ა ნინია მახარაშვილისა, იხ.

მახარაშვილი პატა — მ ო წ მ ე ესტატე [თუმანიშვილის] მიერ თავისი განაყოფის, ზურაბ [თუმანიშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. Y.15. Sd–12).

მახარაშვილი სალუყაზარ – სუქანათ უბანში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრისას ი გ ი მამულით ერგო ედიშერს ([1688 – – 1703 წწ.] Hd–1636).

მახარაშვილი სისაური — სუქქნათ უბანში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრისას ი გ ი მამულით ერგო პაპუნას ([1688–1703 წწ.] Hd–1636).

მახარაშვილი ქაიხოსრო — შ ვ ი ლ ი შერმაზან მახარაშვილისა, იხ.

მახარაშვილი ქიტუნა — მ ი ჰ ყ ი დ ა კარაპეტა ხეჩატურაშვილს სახლი ვანქის უბანში, მიტოანთ სახლებთან და მეჯორე ჰასანას სახლთან, დერეფნითა და ეზოთი. (1687 წ.YIII.15. 1448–4811).

მახარაშვილი შერმაზანა — ჰ ყ ა ვ ს: ძ მ ა ბერუა, შ ვ ი ლ ე ბ ი: ქაიხოსრო, ზა[ა]ლ (1689 წ.Qd–9086 ა), ბერძენ აბრამას შვილს, ლაზარეს, მიჰყიდა ერთი ქულბაქი ოთახით, გალავნის გარეთ (1689 წ. IY.4. Qd–9086–ა); ამავე ლაზარესთან ჰქონდა დავა ქულბაქზე. მას სადაო ქულბაქი მიუქირავებია ლაზარესათვის. შემდეგ მიუყიდია მისთვის შეგირდი. მდივანბეგმა ბარძიმ [ერისთვისშვილმა] მათი დავა გაარჩია, შეგირდის საფასურში ქულბაქი დაუტოვა ლაზარეს (1689 წ.ახლო.Qd– –9086 ბ). ·

მახარაშვილნი — ხოდაშენში მცხოვრებნი, გიორგი მეფემ ი ს ი ნ ი შესწირა გარეჯას (1513 წ. YI.4. Ad–2175).

მახარაძე– ზინდისს სურამში მცხოვრები, ი გ ი ნიტრიის ეკლესიას უყოდია გიორგი მეფისაგან (1584 წ. Sd–2909).

მახარაძე ათანასი — ბახვს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოთხი ჩითახური, ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი ფსომიარე ღომი, ხუთი საწყავი ღომი, სამი პური და სამსახური (1558 წ. H–626).

მახარაძე გიორგი — ბახვს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: შვიდი ჩითახური, ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი ფსომიარე ღომი, ხუთი საწყავი ღვინო, სამი პური და ოჩის სამსახური (1558 წ. H–626).

მახარაძე გიორგი — ბახვს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თექვსმეტი ჩითახური, ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი ფსომიარე ღომი, ხუთი საწყავი ღვინო, სამი პური და ოჩის სამსახური (1558 წ.H–626).

მახარაძე ვარდანა — ბახვს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა— ექვსი ჩითახური და დანარჩენი იმავე რაოდენობით, რაც გიორგი მახარაძეს (1558 წ. H–626).

მახარაძე ზავლია — ბახვს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი ჩითახური, ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი ფსომიარე ღომი, ხუთი საწყავი ღვინო, სამი პური და ოჩის სამსახური (1558 წ.H–626).

მახარაძე ივანე — ბახვს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ერთი ჩითახური, ერთი ქათამი,ერთი საკლავი,ერთი ფსომიარე ღომი,ხუთი საწყავი ღვინო,სამი პური და ოჩის სამსახური (1558 წ. H–626).

მახარაძე ივანე — ბახვს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ექვსი ჩითახური, ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი ფსომიარე ღომი, ხუთი საწყავი ღვინო, სამი პური, სამსახური და პარტახის ორი ჩითახური(1558 წ. H–626).

მახარაძე ილარიონ — ბახვს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ხუთი ჩითახური, ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი ფსომიარე ღომი, ხუთი საწყავი ღვინო, სამი პური და ოჩის სამსახური (1558 წ. H–626).

მახარაძე იმირდონი — ბახვს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ერთი ჩითახური, ერთი ქათამი, ერთი საკლავი, ერთი ფსომიარე ღომი, ხუთი საწყავი ღვინო, სამი პური და ოჩის სამსახური (1558 წ. H–626).

მახარაძე ლომია — ბახვს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოთხი ჩითახური, ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი ფსომიარე ღომი, ხუთი საწყავი ღვინო და ოჩის სამსახური (1558 წ. H–626).

მახარაძე ლომისკაცი — ბახვს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ექვსი ჩითახური, ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი ფსომიარე ღომი, ხუთი საწყავი ღვინო, სამი პური და ოჩის სამსახური (1558 წ. H–626).

მახარაძე ლომისკაცი — ბახვს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ათი ჩითახური, ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი ფსომიარე ღომი, ხუთი საწყავი ღვინო, სამი პური და ოჩის სამსახური (1558 წ.H–626).

მახარაძე მახარობელი— ბახვს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ხუთი ჩითახური, ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი ფსომიარე ღომი, ხუთი საწყაო ღვინო, სამი პური და ოჩის სამსახური (1558 წ. H–626).

მახარაძე ოზბეგ — ბახვს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: რვა ჩითახური, ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი ფსომიარე ღომი, ხუთი საწყავი ღვინო, სამი პური და სამსახური პარტახტის— ორი ჩითახური(1558 წ. H–626).

მახარაძე შენაწირა — ბახვს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა — შვიდი ჩითახური (1558 წ.H–626).

[მახა]რე— იხსენიება მ ო წ მ ე დ საბუთის ფრაგმენტში (XYI ს.A 222, 151v–152 r).

მახარე — შ ვ ი ლ ი ბასილასი, იხ.

მახარებელი — ალავერდელის ძ ე, მ ო წ მ ე ჩაფქევასძეთა მიერ ვერხუაისძისათვის მიცემული სავენახის ნასყიდობის წიგნისა ([1247–1260 წწ.] Ad–7 დ).

მახარებელი — ჯ ვ ა რ ი ს მ ტ ვ ი რ თ ვ ე ლ ი, მ ო წ მ ე ალექსანდრე მეფის მიერ მაკუჰასძეთათვის მიცემული მცხეთიშვილობისა და თარხნობის წიგნისა (1441 წ.1448–1976).

მახარებელი — მ ღ ვ დ ე ლ ი, დ ა მ წ ე რ ი უცნობი მეფის მიერ მამისთუალ თაელისძისათვის მიცემული სასისხლო სიგელისა (1461 წ. მე–8 ინდიქტ. Hd–1537 სას.).

მახარებელი — მარკოზ კათალიკოსის მიერ მამისა ბერინასშვილისათვის მიცემული მემკვიდრეობის დამტკიცების წიგნში აღნიშნულია, რომ მამისა ბერინასშვილი უშვილებია მის სიმამრს, მ ა ხ ა რ ე ბ ე ლ ს, დაუტოვებია მისთვის ყმამამული: ფოსუი, ორონტა, კუტალაში აბნაშვინი და ჯუარის ბოლოს ვენახი(1464 წ. XII.13. 1448–5024).

მახარებელი— მ ო წ მ ე ნიკოლოზ პალატისშვილის მიერ გოგიტა არდაშერასშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1477 წ. YII.4. Qd – –9814 ა).

მახარებელი – დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე მეჯინიბეთუხუცეს მამისას მიერ ზაქარიასათვის დატოვებული ანდერძის წიგნისა (1477 წ. Hd–1354).

მახარებელი – ძ მ ი ს წ უ ლ ი სვიმონისა, იხ.

მახ[ა]რებ[ე]ლი– მ ო წ მ ე ელიაზარ ელიოზისშვილის მიერ შიომღვიმის მონასტრისათვის მიცემული მამულის შეწირულების წიგნისა (1492 წ. 1449 – – 1615).

მახარებელი – ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ი გიორგი, ჩალათა ცორცოლაძემ დადგინა ი გ ი თავის მწირველად და უწყალობა ნატარალევი სასახლე, ბრსენაული საფლავი, შქერნლის ნახევარი, კოკას საყანის თავისი მოძმისეული ნახევარი, ველას ერთი საყანე ვა ჩიბერაძის საზღვრამდე და კოკის ჰალას ლუკუფხნას ნახევარი. დააკისრა ალაპის გადახდა— ყოველ ახალ კვირას ერთი ცხვარი (XY ს. ქმ. N655).

მახარებელი – წმიდა გიორგის დეკანოზის, ფილიპეს, ანგარიშების წიგნში აღნიშნულია, რომ მ ა ხ ა რ ე ბ ე ლ ს მისთვის მიუცია საორმოცე თ ა ვ ი ს თ ვ ი ს და თავისი ცოლისათვის ([1505–1525 წწ.] Hd–9409).

მახარებელი – 1508–1520 წწ. ქ ვ ა თ ა ხ ე ვ ი ს წ ი ნ ა მ ძ ღ ვ ა რ ი. დ ა მ წ ე რ ი შალვა ქავთარასშვილის მიერ ნესტარჯანისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1508 წ. Y.1. Sd–732); დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე მერაბ ციციშვილის მიერ ქვათახევის მონასტრისათვის მიცემული·საალაპე შეწირულების წიგნისა (1520 წ. 1449–1494).

მახარებელი – გ ო რ ი ს დ ე კ ა ნ ო ზ ი, დ ა მ წ ე რ ი [დავით მეფის] მიერ დავითასათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1511 წ. გსიემ 7601–31 ფრაგმ.). .

მახარებელი – ერტისში მცხოვრები, [ბარათაშვილების] გაყრის შედეგად ი გ ი ერგო გერმანოზს (1523 წ. Ad–1299 ა).

მახარებელი – ოძისს მცხოვრები, გოშფარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრის შედეგად ი გ ი მამულით ერგო როინს ([1527–1558 წწ.] Qd–605).

მახარებელი – გომარეთში მცხოვრები, ი გ ი მამულით ერგო ოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

მახარებელი – მირტაშენს მცხოვრები, მამულით ერგო ოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

მახარებელი – მანაკერტში მცხოვრები, მამულით ერგო ოთამ ბარათა – შვილს ([1537–1538 წწ.] YIII. 16. 1450–11/112).

მახარებელი – ნავროზა ჯოჯმიტაშვილმა მიჰყიდა გიორგის ხევთაშუა მდებარე ნასყიდი ვენახი, რომელსაც ესაზღვრებოდა მ ა ხ ა რ ე ბ ე ლ ი ს ა თ ვ ი ს ადრე მიყიდული მიწა (1547 წ. 1448–353).

მახარებელი – ხ უ ც ე ს ი, საწერეთლოში მცხოვრები. ი გ ი შესწირა ვახუშტი აბაშიძემ კაცხის მონასტერს. უნდა გამოელო: ორი ჩარექი სანთელი , მისი მკედი, ორი ცხვარი, ერთი ლიტრა მარილი ([1550–1570 წწ.] 1449–1583).

მახარებელი– მ ო წ მ ე ხესარაშვილის მიერ დათუა თათარაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1563 წ. 1448–1051).

მახარებელი – არატუაზანში მცხოვრები, გუგუნა მაყაშვილის ყ მ ა, ალექსანდრე მეფემ შესწირა ი გ ი ხახულის ღმრთისმშობლის ეკლესიას (1594 წ. 1449–1509).

მახარებელი – ჯიმითელი ხ უ ც ე ს ი, ალექსანდრე მეფემ ი გ ი სახლით, შესწირა სვეტიცხოველს (1601 წ. 1448–5526).

მახარებელი – შ ვ ი ლ ი შალვასი, იხ.

მახარებელი– მ ო წ მ ე მხითარას მიერ თბილელი ნიკოლოზ ბარათაშვილისათვის მიცემული სიონის ღმრთისმშობლისადმი ყმობის წიგნისა (1619 წ.1449––2642).

მახარებელი – ქ ვ ა თ ა ხ ე ვ ი ს დ ე კ ა ნ ო ზ ი, დ ა მ წ ე რ ი დ ა მ ო წ მ ე: არდაშელ სოლაღაშვილის მიერ დავით მოსესშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1620–ანი წწ. 1450–38/124), ნადირას მიერ გიორგი თევდორესშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. 20–ანი წწ. 1450–38/129).

მახარებელი– მ ე ა ლ ა პ ე ყ მ ა მანუჩარ და ჯიმშიტა თუმანიშვილებისა; ამაღლება დღეს საყდარში უნდა მიეტანა: ერთი თოხლი, ერთი კოკა ღვინო, ერთი კოდი პური (1657 წ. Ad–962).

მახარებელი – მ ი ს ი ნასყიდი მიწა ზვრის თავში, ფშატთან, [ნიკოლოზ] კათალიკოსმა გაუცვალა ნიკოლოზ მებუნისშვილს სამი დღის მიწაზე სხერტაში ([1678–1687 წწ.] Qd–3694).

მახარებელი – თხინვალელი, მ ო წ მ ე შოშია ბერაძის მიერ სახლთხუცეს რევაზ [მაღალაძისათვის] მიცემული ნაფარეხავის ნასყიდობის წიგნისა (1689წ. Qd–1345).

მახარებელი– დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე მარკოზ რომნასძის მიერ დავითისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ.1450–38/127).

მახარებელი– მელიქ შერმაზანის ყ მ ა, მ ო წ მ ე შერმაზანსა და მის ძმებს: ქაიხოსროს, სულხანსა და თამაზას შორის სამამულე დავის გარიგების წიგნისა (1699 წ. შემდეგ. Hd–13043 ბ). .

მახარებელი – შვილი ი ო ვ ა ნ ე ს ი, იხ.

მახარებელი– ი გ ი შვილით, მაგრამ უმიწოდ, ბეჟან [თუმანიშვილმა] საუპატიოდ დაუდვა თავის ბიძას, ზურაბ თუმანიშვილს (XYII ს. 60–70– ანი წწ. Hd–15040).

მახარებელი – მძოვრეთს მცხოვრები, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს.II ნახ. 1448–5032).

მახარებელი – წინუბანს მცხოვრები, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მახარებლისშვილები – ი ს ი ნ ი მამულით წილში ხვდნენ დავით ქარსიძეს (1651 წ. 1450–29/59).

მახარებლისშვილი||მახარებლიშვილი

მახარებლისშვილი – ი გ ი ლეჟერ ჩიკვილაძემ მისცა სისხლის ფასად შალვა შერაზადიშვილს ([1484–1510 წწ.] ქშ. N 647 სას.).

მახარებლისშვილი – იფნობს მცხოვრები, მამულით ერგო იოთამ ბარათა–

შვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

მახარებლისშვილი – მ ი ს მიწამდე მიჰყიდა გოჯასპ საგინაშვილმა ქაიხოსრო აბაშისშვილს მიწა (1697 წ. XI.1.1450–15/5).

მახარებლისშვილი – მ ი ს ი მიწის საზღვრამდე მიჰყიდა როსტომ სალირიძემ ბერ ენუქაშვილს ორი დღის მიწა (XYII ს. Qd–0159).

მახარებლისშვილი ავთანდილ – ოქონელი, მ ო წ მ ე გიორგი სამალნიშვილის მიერ ათანასე მანგლელისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა([1618––1646 წწ.] 1450–46/10 ა).

მახარებლისშვილი ბეჟუა – მ ო წ მ ე როსტომ სალირიძის მიერ ბერ ენუქაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYI ს. Qd–9159).

მახარებლიშვილი ბერი – წაბლუანს მცხოვრები, ერთი კომლი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის კომლთა ნუსხაში (XYII ს. დამღ.Qd–7014).

მახარებლიშვილი გიორგი – წაბლუანს მცხოვრები, ერთი კომლი, მოხსენიებულია ზემო ქართლის კომლთა ნუსხაში (XYII ს. დამღ.Qd–7014).

მახარებლიშვილი თამაზა – წაბლუანს მცხოვრები, ერთი კომლი, მოხსენიებულია ზემო ქართლის კომლთა ნუსხაში (XYII ს. დამღ. Qd–7014).

მახარებლიშვილი ნადირა – წაბლუანს მცხოვრები, მ ი ს ი მამული მოხსენიებულია ზემო ქართლის კომლთა ნუსხაში (XYII ს. დამღ. Qd–7014).

მახარებლისშვილი ჟოჟონა – იხ. სულხანაშვილი ჟოჟონა

მახარებლიძე ბერუა – მ ო წ მ ე დათუა ქებაძის მიერ იორამ ნამორაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1656 წ.1450–33/363).

მახარებლიძე ნასხიდა – მ ო წ მ.ე ბასილ კოპაძის მიერ მეკონდახე დათუნასათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ.Y.17. 1448–2934).

მახარესშვილი პაპუნა – ბერშოეთელი, ავთანდილ ამილახორის მეკოდისპურე სახასო ყ მ ა (1700 წ. 1448–3602).

მ(ა)ხარისძე ამილბარ – მ ი ს გ ა ნ ნაყიდი ვენახი ტყემლუანას მურვან მცარქოზისძემ საალაპედ შესწირა თისლის მონასტერს (XY–XYI სს. Par. géor .4. 35 v).

მახარობელა – გეაზაურში მცხოვრები საეკლესიო გ ლ ე ხ ი (XYII ს. Hd––11221).

მახარობელი – იხსენიება ბოცო [ბოცოსძის] მიერ ალის მონასტერში დადებული საწირავის წიგნში (XIY ს. S–1245. 6–23).

მახარობელი – 1377–1415 წწ. სამეფო კარის მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი. დ ა მ წ ე რ ი: გიორგი მეფის მიერ გუგუნა მაყაშვილისათვის მიცემული შეუვალობისა და მამულის წყალობის წიგნისა (1377 წ. Ad–1284), გიორგი მეფის მიერ სვეტი–ცხოვლისათვის მიცემული შეუვალობის წიგნისა (1401 წ. 1448–532), გუგუნა კაჩიმისძის მიერ სვეტიცხოვლისათვის მიცემული მამულის შეწირულების წიგნისა (1415 წ.ქრ. II.223).

მახარობელი – მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი, დ ა მ წ ე რ ი ბაგრატ მეფის მიერ სვეტიცხოვლისათვის მიცემული ყმა-მამულის შეწირულების წიგნისა (1466 წ.ქრ. II. 287–288).

მახარობელი – მ ი ს ი ვენახი ესაზღვრებოდა ესტატე [თუმანიშვილის] მიერ მანუჩარ [თუმანიშვილისათვის] მიყიდულ ზვარს (1673 წ.Qd–9037–იგ).

მახარობელი – ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: გოდერძი, ბასილი. ი ყ ი დ ა ლორტუკაანთ მერაბასშვილ ამოანასაგან ერთი ბაღჩის ადგილი მირზაჯანას,გუ-

ლოაანთ, არაქელას და ამსარქისას სახლებამდე (1682 წ.XI.1.1450–5/175).

მახარობელი – დეკანოზისშვილის ყ მ ა, მ ო წ მ ე სეხნია ტატიშვილის მიერ შოშიტა მიქელაშვილისათვის მიცემული საფქვავის ამოკვეთის წიგნისა (1692 წ.ახლო.Hd–732).

მახარობელი – მ ო წ მ ე გიორგი მელიქის შვილის, ქაიხოსროს მიერ პაპუნა ამურასაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ.III.20. Hd–13043 ა).

მახარობელი – ზემო ბოლნისის მ ო უ რ ა ვ ი, მ ო წ მ ე ხოსუა ასლუაშვილის მიერ ნასყიდა დოლმაზაშვილისათვის მიცემული ვენახის გაცვლილობის წიგნისა (1699 წ.IX.27. Hd–10257).

მახარობელი – უცნობი ეკლესიის ყმათა ნუსხაში აღნიშნულია, რომ მ ა ს ე მ ა რ თ ა ორი-სამი დორა ღვინო (XYII ს. 1448–1523 ფრაგმ.).

მახარობელი – ს ი ძ ე თევდორე რაზმაძისა, იხ.

მახარობელი – ქალაქს მცხოვრები ხ უ ც ე ს ი, მოხსენიებულია ყმების ნუსხაში (XYII–XYIII სს. Hd–819).

[მახარობელიძე] გოგია – მ ო წ მ ე თავისი განაყოფის, ზაქარია მახარობელიძის მიერ ხოჯა ხოჯასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ. 1450–33/15).

მახარობელიძე ზაქარია – ჰ ყ ა ვ ს: შ ვ ი ლ ი სეხნია, გ ა ნ ა ყ ო ფ ი გოგია [მახარობელიძე]. მ ი ჰ ყ ი დ ა ხოჯა ხოჯასშვილს მიწა (1684 წ.1450–33/15).

მახარობელიძე სეხნია – შ ვ ი ლ ი ზაქარია მახარობელიძისა, იხ.

მახარობლიშვილი – მ ა ხ ა რ ო ბ ლ ი შ ვ ი ლ ი ს ე უ ლ ი პური და „ერთი საკლავი“ ცვილით ბედან ერისთავმა სააღაპედ შესწირა [სორის?] მონასტერს (XY ს. H–1707. 54v–55r); მ ი ს ი შეწირულება ლომინ ერისთავმა განუახლა [სორის?] მონასტერს ბედან ერისთავის სააღაპედ (XYI ს.H–1707.54 r).

მახარობლისშვილი გიორგი – ძ მ ა ნიკოლოზ მახარობლისშვილისა,იხ.

მახარობლისშვილი ნიკოლოზ – ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა გიორგი. ცალ-ცალკე დაგირავებული ყოფილან; თავი დაუხსნიათ და შეწირვიან გარეჯის ნათლისმცემლის მონასტერს. უნდა მიერთმიათ მონასტრის კრებულისათვის ყოველ წელიწადს ერთი ლიტრა სანთელი, ერთი ჩარექი საკმელი, სამი ლიტრა ზეთი (1692 წ. III. 1. 1449–1838).

მახარტელი – ნაქალაქევში მცხოვრები, ჯანგაზ და ფირან მხეციძეებმა ი გ ი შესწირეს გელათის ხახულის ღმრთისმშობელს (1540 წ.ახლო.1449–1674).

მ[ა]ხ[ა]სშვილი მახარებელი – მ ო წ მ ე გიორგი ჯაყელურის მიერ შიოოჯა ტარსიჰაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს.Ad–1478).

მახასძე– მ ო წ მ ე ნიკოლოზ კათალიკოსის მიერ არვანბეგ საბაისძისათვის მიცემული შეუბანის წყალობის წიგნისა ([1281/1282 წწ.] 1448–5037).

მახატელა – [ჩხარის] ციხის მ ე ც ი ხ ო ვ ნ ე, სხვა მეციხოვნეებთან ერთად თავს დაესხა სოფელს და დაარბია გლეხები. წაართვა: მახარებელა დეკანოიძეს ერთი ლორი, ერთი პური ღვინო; გოგიჩა დეკანოიძეს– მეციხოვნე მარცვალაშვილთან ერთად– ერთი თხა, მეზუა კობალაძეს– ერთი ხარი (XYII ს. Ad – –2233 ბ).

მახატელაშვილი– სკრას მცხოვრები, გოშფარ და როინ [ჯავახიშვილების]

გაყრის დროს ი გ ი ნახევარი მამულით ერგო როინსა და მის ბიძაშვილებს ([1527–1558 წწ.] Qd–605).

მახატელაშვილი სულა – სკრაში მცხოვრები, ი გ ი როინ და გოშფარ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს ნახევარი მამულით ერგო გოშფარს ([1527–1558წწ.] Ad–605).

მახატელი– მ ო წ მ ე ნინოს მიერ ქვათახევის მონასტრისათვის მიცემული სააღაპე შეწირულების წიგნისა (1477 წ. 1449–1488).

მახატელი – გორში მ ი ს გ ა ნ შეძენილი თანდილა კოტოშიძე დომენტი კათალიკოსმა უწყალობა ხუდადა ხოჯაშვილს (1660 წ. Sd–2913).

მახატელი– მ ო წ მე გიორგი გზამრუდისშვილ-ყანჩიელის მიერ სახლთუხუცესის შვილის, ფილიპესათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. X.18. Hd–5814).

მახატელი პაატა – მ ო წ მ ე შალვა ფავნელისშვილის მიერ ყალანდარ თუმანიშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. I.1. Ad–984).

მახაძე– მ ო წ მ ე ამირან გაბელისძესა და სიაოშ ფალავანდიშვილს შორის სასისხლო დავის გარიგების წიგნისა (1488 წ. YII.1. Hd–8731).

მახაძე– დოროთეოს კათალიკოსმა ი გ ი იყიდა გიორგი მეფისაგან და შესწირა ნიტრიის ეკლესიას ([1589–1600 წწ.] 1448–5008).

მახაძე გიორგი – მ ო წ მ ე როსტომ გურიელის მიერ ნასყიდა იაშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა ([1534–1566 წწ.] АПГА 282–283).

მახაძე გიორგი – მ ე ჯ ი ნ ი ბ ე თ უ ხ უ ც ე ს ი, მ ო წ მ ე გიორგი გურიელის მიერ ბოქაულთუხუცეს მირზაბეგ თაუდგირიძისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა ([1664–1677 წწ.] ლაი. 800.I. N 1201).

მახაძე გოჯასპ – ქ ა ლ ა ქ თ უ ხ უ ც ე ს ი; მ ო წ მ ე როსტომ გურიელის მიერ ნასყიდა იაშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა ([1534–1566 წწ] АПГА 282–283).

მახაძე ლომინ – მ ო წ მ ე ალექსანდრე მეფის მიერ კაციბერ თოფურიძისათვის მიცემული სასისხლო სიგლისა (XYI–XYII სს. ქმ. N 1608 სას.).

მახახრასშვილი (sic!) **ბასილა** – მ ო წ მ ე ურბნელი იოსებ ჯავახიშვილის მიერ რევაზ ქოქოლაძისათვის მიცემული თარხნობის წიგნისა (1700 წ. YIII. 27. 1448–1193).

მახაჯარებლისძე მაღრიბა – ზებედე კათალიკოსმა ი გ ი მამულით უწყალობა დავით ელიოზისძეს (1610 წ. 1450–38/180).

მახეცოა დათუნა – ცხვილოსელი; ავთანდილ ამილახორის მეკოდისპურე სახასო ყ მ ა (1700 წ. 1448–3602).

მახვილასძე||მახვილაძე

მახვილასძე– ბარათაშვილების გაყრის დროს ი გ ი ერგო გერმანოზსა და მის ძმებს (1523 წ. Ad–1299 ა).

მახვილაძე– მ ს ა ხ უ რ ი, მ ო წ მ ე პაპუნა ბარათაშვილის მიერ ზურაბ ყორღანაშვილისათვის მიცემულ ნასოფლარ ზემო შავნის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. III. 15. Hd–1375).

მახვილაძე– მ ი ს ი ფარეხის "ჩამოსწორ" მიჰყიდა გოგია ლიპუაშვილმა ბეჟუა ბარამიძეს საწისქვილე (1665 წ. 1450–26/120).

მახვილაძე ამოან (ვარ ამუან - შ ვ ი ლ ი გოგინა მახვილაძისა, იხ.

მახვილაძე ბასილი — ზაქარია ქვარიანის გ ა ზ რ დ ი ლ ი. ზაქარიამ ი გ ი კურსებში, ხახულის ღმრთისმშობლის კუთენილ ადგილზე, დაასახლა და შესწირა ხახულის ღმრთისმშობელს (1644 წ.YI. ქმ. N 139).

მახვილაძე ბეჟიტა — [ძ მ ა] გოგინა მახვილაძისა, იხ.

მახვილაძე ბერუა — შ ვ ი ლ ი სეხნია მახვილაძისა, იხ.

მახვილაძე გივი — [ძ მ ა] გოგინა მახვილაძისა, იხ.

მახვილაძე გოგინა (ვარ.გოგილა)— 1641—1687 წწ. ჰ ყ ა ვ ს [ძ მ ე ბ ი]: გივი, ბეჟიტა (1641 წ. Ad—1770); შ ვ ი ლ ე ბ ი: ზაზუნა, ამოან (1641—1687 წწ. Ad: 1770, 1675 ბ), ყ მ ა ბიძინა (1641 წ. Ad—1770). პაპია ქყოპიაშვილს, თავისი ორი ძმისწულის მონათვლის საზღაურად,არუქა ორი დღის მიწა ზემო და ქვემო დრისში (1641 წ. Ad—1770); მ ი ჰ ყ ი დ ა პაპია ქყოპიაშვილს დღენახევრის მიწა თეძმის პირას მალცაძის საზღვარამდე (1687 წ. Ad—1675 ბ).

მახვილაძე დავით — მ ო წ მ ე დარისპანა ბერძნიშვილის მიერ ოსიუმა ბუძღულაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYI ს.Hd—1571).

მახვილაძე დავით — შ ვ ი ლ ი როსტევან მახვილაძისა, იხ.

მახვილაძე დათუნა — შ ვ ი ლ ი სეხნია მახვილაძისა, იხ.

მახვილაძე ზაალ — ძ მ ი ს წ უ ლ ი როსტევან მახვილაძისა, იხ.

მახვილასძე ზაზა— გოშფარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს ი გ ი ძმებით და მამულით ერგო როინსა და მის ბიძაშვილებს ([1527—1558 წწ.] Qd—605).

მახვილაძე ზაზუნა — შ ვ ი ლ ი გოგინა მახვილაძისა, იხ.

მახვილაძე თამაზა — 1665—1688 წწ. ჰ ყ ა ვ ს მ ა მ ა სეხნია მახვილაძე, იხ., ძ მ ა სახლთუხუცესი პაპუა (1688 წ. 1450—35/22). მ ო წ მ ე: გოგია ლიპუასშვილის მიერ ბეჟუა ბარამიძისათვის მიცემული საწისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (1665 წ. 1450—26/120), ფარემუზ ჯავახიშვილის მიერ თამაზა ნინიასშვილისათვის მიცემული ნაზვრევის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. XII.10. 1450—35/22).

მახვილაძე იასე — ძ მ ა პაპუა მახვილაძისა, იხ.

მახვილასძე იასე — მ ო წ მ ე გამრეკელ ჯავახიშვილის მიერ თავისი შვილის, შამანდუხისათვის მიცემული მზითვის წიგნისა (1597 წ.Hd—14425).

მახვილაძე ოთარ — ძ მ ი ს წ უ ლ ი როსტევან მახვილაძისა, იხ.

მახვილაძე პაპუა — 1619—1689 წწ. ს ა ხ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი (1688 წ. 1450—35/22), ჰ ყ ა ვ ს: მ ა მ ა სეხნია მახვილაძე, იხ., ძ მ ე ბ ი: თამაზა, იასე (1688 წ. 1450—35/22), როსტევან (1689 წ. 1450—33/233). მ ი ჰ ყ ი დ ა არაქელ [სპანდიერისშვილს] მამული, რომელსაც ესაზღვრებოდა ნინიაშვილის მამული ისლამირზიშვილის ბოგირის ბოლომდე და ლიპუაშვილის მიწა (1689 წ.Y.1450—33/233); მ ო წ მ ე: გოგია ლიპუაშვილის მიერ ბეჟუა ბარამიძისათვის მიცემული საწისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (1665 წ.1450—26/120), ივანე მეხარიშვილის მიერ პაპუნა თუხარლისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1677 წ. IY.20. Sd—51), ფარემუზ ჯავახიშვილის მიერ თამაზა ნინიასშვილისათვის მიცემული ნაზვრევის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ.XII.10. 1450—35/22).

მახვილაძე პაპუნა — ელისბარ [დავითიშვილის] მკვიდრი ყ მ ა, ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი. ელისბარმა მ ა ს უწყალობა მიქოს (sl x l) [ნიქოზს?] ვეშაპის-

ძისაგან ნაყიდი სასახლის ადგილი და ყამაზაშვილისაგან ნაყიდი ვენახი, დაასახლა ამ მამულზე, სანაცვლოდ დააკისრა ალაპის გადახდა ბატონ ანა-ხანუმისათვის (1656 წ.Sd–605).

მახვილაძე როსტევან – 1689–1698 წწ. ძ მ ა პაპუა მახვილაძისა, იხ.(1689წ. 1450–33/233); ჰ ყ ა ვ ს: შ ვ ი ლ ი დავით, ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: ზაალ, ოთარ (1696–1698 წწ. 1450–33/234, Hd–14523). ტერ-მარქარას მ ი ჰ ყ ი დ ა და გ ა უ ც ვ ა ლ ა ვენახი ვენახზე შაქარაშვილისა და ტერ-მარქარას მიწამდე. ალო „სხვა სართი და ფასი" (1696 წ. YIII. 1450–33/234), თამაზა დათეიაშვილს მიჰყიდა მიწა (1698 წ. X.10. Hd–14523); უცნობმა პირმა (მეფემ?) ი გ ი, შვილებით, უწყალობა ფარემუზ ჯავახიშვილს იმ პირობით, რომ ფარემუზისათვის მახვილაძეებს უნდა ემსახურათ მის სიცოცხლეში ([1697–1712 წწ.] Hd–7574).

მახვილასძე როსტია – გოშფარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო როინსა და მის ბიძაშვილებს ([1527–1558 წწ.]Qd–605).

მახვილაძე სეხნია – 1619–1669 წწ. რევაზ და ფარემუზ ჯავახიშვილების ა ზ ნ ა უ რ ი ს შ ვ ი ლ ი (1669 წ. 1449–1825 ბ), ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: თამაზა, იხ., პაპუა, ბერუა, დათუა, როსტევან. მ ი ს მ ა განაყოფმა პაპია ქყოპიაშვილს მიჰყიდა თეძამზე სავენახე მიწა. ს ე ხ ნ ი ა მ ქყოპიაშვილს ამ მიწაზე დავა დაუწყო, რის გამოც ქყოპიაშვილმა ხელმეორედ შეიძინა ეს მიწა ს ე ხ ნ ი ა ს ა გ ა ნ (1619 წ.Ad–1857); მ ა ს ექირა მანგლისის ღმრთისმშობლის ცამეტი დღის მიწა, რომლის სანაცვლოდაც რევაზ ჯავახიშვილმა მანგლისის ღმრთისმშობელს სხვა მიწები შესწირა (1669 წ.1449–1825 ბ).

მახუილასძე სურამელა – გოშფარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო როინსა და მის ბიძაშვილებს ([1527–1558 წწ.] Qd–605).

მახუილასძე ლამბარა – მ ი ს ი მამული, სურამელას მამულის გარდა, გოშფარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს ერგო გოშფარს ([1527–1528წწ.] Qd–605).

მახიადიდი – მარიამ დედოფლის მ ა ხ ი ა დ ი დ ი მოხსენებულია სამეფო კარის მსახურთა სიაში ([1688–1703 წწ.] Ad–763).

მახიაშვილი – მ ღ ვ დ ე ლ ი, მ ი ს ი წყალობა განუახლა გიორგი მეფემ იბაშერ [შალიკაშვილს] (1682 წ.Y.25.1450–35/137).

მახმადაშვილი გოგია – ზემო ძვიმლეთს მცხოვრები, ბეჟან ტატიშვილის ყ მ ა, ერთი კომლი, მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XY.II ს. II ნახ. Qd–7017).

მახნია – ერტისს მცხოვრები, [ბარათაშვილების] გაყრის დროს ი გ ი ერგო გერმანოზსა და მის ძმებს (1523 წ. Ad–1299 /ა).

მახნიაშვილი – ვახუშტი აბაშიძემ ი გ ი შესწირა კაცხის მონასტერს ([1550–1570 წწ.] 1449–1583).

მახნიშვილი – აბანოს მცხოვრები, მ ი ს ი მამული მოხსენიებულია ზემო ქართლის კომლთა ნუსხაში (XYII ს.დამდ.Qd–7014).

მახნიაშვილი – სომხითში მ ი ს ი ნაქონი ყმები: მახნიაშვილი, ზიგოლა იბაშერ, ალექსანა ბეჟან ამილახორმა უწყალობა იოვანე წინამძღვარს (1642 წ. X.2. 1450–30/139).

მახნიაშვილი – იოსებ ტფილელის მიერ წინარეხელთათვის მიცემულ დავის გარიგების განახლების წიგნში სარწყავი რუს თაობაზე აღნიშნულია, რომ მ ი ს და უკუწირიძის მამულში წყალს, რიგით ყოველ მეორე ხუთშაბათს, დღე და ღამე

უნდა ელინა ([1661–1688 წწ.] 1449–5032).

მახნიაშვილი გოგია – ცხინურს მცხოვრები, პაატა ბასილაშვილის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მახოტელი პაატა – კულბითში ეკუთვნოდა სიბანასშვილი გიორგი, გიორგისშვილი ბერი (1700 წ. 1448–3602).

მახტუმაშვილი – ენაგეთს მცხოვრები, ა ზ ნ ა უ რ ი, [ბარათაშვილების] გაყრის დროს ი გ ი ერთ წილად ერგო გერმანოზსა და მის ძმებს (1523წ. Ad––1299 ა).

მახუა – მ ო წ მ ე იაგანა პაპუაშვილის მიერ პაპია შანშიაშვილისათვის შუამავლობის საფასურად მიწის მიცემის წიგნისა (1673 წ. XI. 1450–7/6).

მახუტა – ხევისჯვარელი, თამარ დედოფალმა ი გ ი უწყალობა გულჩარაბაჯის (1611 წ. 1448–8760).

მახუტაშვილი – წინაგორს მცხოვრები, ერთი კომლი, საამილახვროს დავთრის მიხედვით ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მახუტია გომთინირია – მუხურს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო, ოზურული, ლაშქრობა (1621 წ. ქსძ. III. N 91).

მახუჯიგიანი ფრანგი – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ჩერეგ მახუჯიგიანისა, იხ.

მახუჯიხიანი ჩერეგ – ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ფრანგი. გაბისვიანთ მისცა დაწერილი მოკვეთილ შედგომის შესახებ (XIY–XY სს. სწძ. I. N 19).

მაკა – ი გ ი და დედილი ერთმანეთს წაკიდებიან. ამ საქმის მოურავთა გადაწყვეტილებით, დედილს მ ი ს სასარგებლოდ უნდა გადაეხადა ორასი თეთრი, რომელიც სეტიელმა გადაიხადა (XIY ს. ბოლო. სსძ. II. N 83).

მაჯანისძე||მაჯანიძე

მაჯანისძე – იმერხევს მცხოვრები, გიორგი მეფემ ი გ ი შესწირა სვეტიცხოველს (1447 წ. 1448–5016); კონსტანტინე და [სვიმონ] მეფეებმა განუახლეს მისი შეწირულება სვეტიცხოველს ([1503–1505 წწ.] 1449–1656, 1559 წ. XII. 1. Ad–1572).

მაჯანისძე ბადრია – ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბოთუერა. ბეგამ, სარგისმა, ნოდარმა და ამილღაბარმა მისცეს პირობა ბასილი კათალიკოსს, რომ მ ი ს სამამულე დავას სამართლიანად გაარჩევდნენ ([1517–1528 წწ.] 1449––1618).

მაჯანიძე ბერი – [შ ვ ი ლ ი] პაპუნა მაჯანიძისა, იხ.

მაჯანიძე ბერი – ძ მ ა სეხნია მაჯანიძე-ოთიასშვილისა, იხ.

მაჯანიძე ბოთუერა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბადრია მაჯანისძისა, იხ.

მაჯანიძე გიორგი – შ ვ ი ლ ი სეხნია მაჯანიძე-ოთიასშვილისა, იხ.

მაჯანიძე გოგია – ძ მ ა პაპუნა მაჯანიძისა, იხ.

მაჯანიძე ელიზბარა – ნახშირგორელი, წილად ხვდა თამაზ [ბარათაშვილს] ([1638–1658 წწ.] 1448–2318).

მაჯანიძე ელიზბარა – მ ო წ მ ე ოთარის მიერ ბერუა იაგულასშვილისათვის მიცემული მიწის წყალობის წიგნისა (1663 წ. I. 22. 1450–32/355).

მაჯანისძე თამაზა – [შ ვ ი ლ ი] პაპუნა მაჯანიძისა, იხ.

მაჯანიძე თევდორა – ძ მ ა პაპუნა მაჯანიძისა, იხ.

მაჯანიძე ივანა – [შ ვ ი ლ ი] პაპუნა მაჯანიძისა, იხ.

მაჯანიძე მახარა – ძ მ ა სეხნია მაჯანიძე-ოთამიშვილისა, იხ.

მაჯანისძენი – ალექსანდრე მეფემ შესწირა ი ს ი ნ ი სვეტიცხოველს ([1476–1511 წწ.] 1449–1642).

მაჯანისძენი – იმერხევს მცხოვრებნი, ეკუთვნოდნენ სარკის წმინდა გიორგის. [სვიმონ] მეფემ განუახლა მ ა თ ი შეწირულება სვეტიცხოველს (qeo1 s1c!) ([1559 წ.] Hd–8712).

მაჯანიძე-ოთიასშვილი სეხნია – ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: მახარა, ბერი. შ ვ ი ლ ე ბ ი: გიორგი, პეტრე. მ ი ჰ ყ ი დ ა ბიძინა ავთანდილასშვილს მისი განაყოფისაგან ნაყიდი ნაფუძარი საზვიაშვილის ნაფუძრამდე (1682 წ.1450–38/200).

მაჯანიძე პაპუნა – ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: გოგია, თევდორა. [შ ვ ი ლ ე ბ ი]: ბერი, ქუმსი, ივანა, თამაზა (1682 წ.1450–38/207); მ ი ჰ ყ ი დ ა ბიძინა ავთანდილასშვილის მიწა მისივე კალოს პირას (1682 წ.1450–38/207); მ ო წ მ ე: სეხნია მაჯანიძე-ოთიასშვილის მიერ ბიძინა ავთანდილასშვილისათვის მიცემული ნაფუძრის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ.1450–38/200).

მაჯანიძე პეტრე – შ ვ ი ლ ი სეხნია მაჯანიძე-ოთიასშვილისა, იხ.

მაჯანიძე ქუმსი – [შ ვ ი ლ ი] პაპუნა მაჯანიძისა, იხ.

მაჰმადა – მ ე ჯ ო რ ე თ უ ხ უ ც ე ს ი, ჰ ყ ა ვ ს: ძ მ ა ჰუსეინა, შ ვ ი ლ ე ბ ი: აბასყული და იმამვერდი. ი ყ ი დ ა გიორგი სანჯარაშვილისაგან ერთი სახლი (სიგრძეში 9 ადლი, ჩარექით ნაკლები, სიგანეში 6 ადლი, ჩარექით ნაკლები) და საკუჰნაო (სიგრძეში 5 ადლი, სიგანეში– 2) ჰამაზას კედლამდე, ბეზოტასა და შერმაზანას სახლებამდე (1646 წ.ახლო. 1450–53/120).

მაჰმადა – მ ი ს ი ვენახი ესაზღვრებოდა: ჰასანა მირზაშვილის მიერ პაპია შანშიაშვილისათვის მიყიდულ მიწას (1652 წ. I.13. 1450–6/14) და როსტომ მეფის მიერ პაპია შანშიაშვილისათვის დამტკიცებულ ნასყიდ სავენახეს სამწევრისში (1652 წ. 1450–6/33), ლევან ბატონიშვილის მიერ ბაინდურ შანშიაშვილისათვის ნაწყალობევ ვენახს (1682 წ. 1450–5/46).

მაჰმად-აღა – მ ო წ მ ე როსტომ-ფაშას მიერ ქაიხოსრო ციციშვილისათვის მიცემული სადგერის ხეობის წყალობის წიგნისა (1672 წ.ახლო.1448–5548).

მაჰმადაღა – ყორჩიბაშის თაბუნის წევრი, მეჯლისის დროს ევალებოდა მეფის უკან შეიარაღებული დგომა (XYII ს. 90–ანი წწ. Ad–620).

მაჰმად ბაღირ-ბეგ სადული (ვარ. მამად ბაღირა)– 1689–1693 წწ. სეფაიბთის მ ი ნ ბ ა შ ი (1689 წ. Hd–14590), სამეფო კარის მ უ ს ტ ო ფ ი (1690, 1693 წწ. 1448: 543, 542). ნაზარალი-ხანმა მ ა ს განუახლა წყალობა სამეფო კარის მუსტოფობისა და გაუჩინა ჯამაგირი– წელიწადში ოცი თუმანი(1690წ. III.1.1448–543), ნაზარალი-ხანმა ჩამოართვა მამული და უწყალობა სანაცვლოდ სხვა– რატიშვილებისა და ბაინდურა შანშიაშვილისათვის ჩამორთმეული ზემო სახუნდარი (1693 წ. YI.21. 1448–542), მანვე უწყალობა ყმები– გურგენა და მისი შვილები, გიუნა და გოდერძი, რომლებიც მუსტოფ ხან-ყულის გასამყრელოდ ჰქონდა აღებული თავისი ყმების, ყარაშვილებისაგან (1691 წ.YIII.28. 1448 – –544); გივი თუმანიშვილს მ ა ნ მისცა ყაბზის გაცუდების წიგნი (1689 წ.Hd– –14590).

მაჰმად ზამანა – მ უ ს ტ ო ფ ი, შაჰნავაზმა მ ა ს უწყალობა მუსტოფობა და დაუნიშნა ჯამაგირი– წელიწადში ოცი თუმანი და მუსტოფის სარგო (1659 წ.IX.10. 1448–550).

მაჰმადყული – იხ. კონსტანტინე ბატონიშვილი

მაჰმადყულიბეგ – შვილი სეფიყულბეგისა, იხ.

მაჰმუდა – ქალაქში მცხოვრები, მანუჩარის ყმა, ნაზარალი-ხანმა დაუმტკიცა მისი წყალობა მანუჩარს (1689 წ. 1450–53/97).

მგალობლისშვილი ათანასე – ძმა ბეჟანა მგალობლისშვილისა, იხ.

მგალობლისშვილი ბეჟანა – ჰყავს ძმები: ათანასე, პეტრე. მათთან ერთად მოწმეა გრიგოლ ალავერდელის მიერ კირილე ბოდბელისათვის მიცემული წყალობის წიგნისა (1670 წ. 1448–636).

მგალობლისშვილი გიორგი – ალავერდის საყდრის აზნაურიშვილი, მოწმე ალავერდელი ნიკოლოზ ანდრონიკეშვილის მიერ დემეტრა გამსახურდასშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1687 წ.1449–1856).

მგალობლისშვილი იოსებ – დამწერი და მოწმე ალავერდელ ნიკოლოზ ანდრონიკეშვილის მიერ დემეტრა გამსახურდასშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1687 წ.1449–1856).

მგალობლისშვილი პეტრე – 1670–[1688] წწ. მდივანი, ძმა ბეჟანა მგალობლიშვილისა, იხ., იგი უნდა ხლებოდა ერეკლე მეფეს რუსეთში,მაგრამ გზაში დაუჭერიათ; შემდეგ იგი ემსახურებოდა ერეკლეს კახეთსა და ისპაანში, ამის გამო ერეკლემ მას უწყალობა მდივნის სახელო ([1675–1688 წწ.] 1448–555).

მგალობლისშვილი სვიმონ – დამწერი და მოწმე: პაატა ჭარმულაურის მიერ ავთანდილ ბეგვერდისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1622 წ.I.4.1450–35/73), ბასილა ქყიტიაშვილის მიერ ავთანდილ ბეგვერდისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1622 წ.I.1450–35/71).

მგელა – გლეხი, კისისხევში მცხოვრები, თეიმურაზ მეფემ შესწირა იგი ალავერდის ტაძარს თავისი მეუღლის, ანას სააღაპედ (1612 წ.Y.10.1448–5071).

მგელა – დაღეთს მცხოვრები, წილში ერგო ყორჩიბაშ ბადურ [ციციშვილს] (1651 წ. ახლო. 1450–37/164)

მგელა – თუში, ახალშენში მცხოვრები, ბოგანო, ერთი კომლი, შეტანილია სვეტიცხოვლის ყმათა ნუსხაში (1689 წ.1449–1792).

მგელა – საშვებს მცხოვრები, ლიპარტისშვილის ყმა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მგელაშვილები – ციცქიურში, ვერტყუილას, ჭალასა და ნადაბაურში მცხოვრებნი, თეიმურაზ მეფემ უწყალობა ისინი ბატონ ლევანს და მის სიძეს – ამილღამბარს (1628 წ. X.30. Hd–14680).

მგელაშვილი – ერთი კომლი, ლუარსაბ მეფემ განუახლა მისი შეწირულება სიონის ეკლესიას (1552 წ. 1449–1498).

მგელაშვილი – თორტიზას მცხოვრები, ვარამის ყმა, ერთი კომლი, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XYII ს.II ნახ. 1448–5032).

მგელაშვილი ხერიკა – კარალელი, მოწმე მამუკა შავშიშვილის მიერ მითარა საღრიჩაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1664 წ. 1449–1848).

მგელაშვილი გოგია – თელოვნელი, სვეტიცხოვლის ყ მ ა, როსტომ მეფეს ი გ ი თავისი სასაფლაოს აზნაურიშვილის, თანია გაბრიელისშვილისათვის უწყალობებია. შემდგომში გ ო გ ი ა დამდურებია თავის ბატონს და აელაზარში ჩასულა. როსტომ მეფემ აელაზრიდან აყარა და ისევ თანია გაბრიელისშვილს დაუბრუნა (1657 წ. 1449–25).

მგელაშვილი გოგია – ყურს მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა ლაშქრობა (XYIII ს. II ნახ. 1448–5032).

მგელაძე – გელაძე და მისი განაყოფი მ გ ე ლ ა ძ ე სახლ-კარით შესწირა მამია გურიელმა ბიჭვინტის ღმრთისმშობელს (1610 წ. ახლო. 1448–2156).

მგელაძე გიორგისაი – [1661]–1664 წ. ახლო. იოვანე კბილიანისშვილის ყ მ ა (1664 წ.ახლო. 1448–2157), ვამეყ დადიანმა შესწირა ი გ ი ბიჭვინთას([1661წ.] 1448–2155), გიორგი გურიელმა შესწირა ი გ ი ბიჭვინთას ღმრთისმშობელს (1664 წ.ახლო. 1448–2157).

მგელაძე ნასყიდა – ნაქალაქევში მცხოვრები, ჯანგაზ და ფირან მხეციძეებმა შესწირეს ი გ ი გელათის ხახულის ღმრთისმშობელს (1531 წ.ახლო. 1449–1674).

მგელია – არატუაზანში მცხოვრები, გუგუნა მაყაშვილის ყ მ ა, ალექსანდრე მეფემ შესწირა ი გ ი ხახულის ღმრთისმშობლის ეკლესიის (1594 წ. 1449–1509).

მგელია – ბ ო გ ა ნ ო, წილში ერგო ხოსია [ბარათაშვილს] (1640 წ. 1450–11/92ვ)

მგელია – მ ჭ ე დ ე ლ ი, წვიმეტიძის ბიძის ყოფილი ყ მ ა, შიმშილობის დროს პაპუნა ბარათაშვილმა დაასახლა ი გ ი აგუდანეთში. თექვსმეტი წლის შემდეგ პაპუნას მასზე შეედავა მოურავისშვილი; როსტომ მეფემ ი გ ი პაპუნას დაუტოვა (1641 წ. III.23. Ad–1172).

მგელია – ხელთუბანს მცხოვრები, ბ ო გ ა ნ ო, ძამელასთან ერთად ი გ ი წილად ხვდა: მანუჩარ და ჯიმშიტა თუმანიშვილებს ([1656 წ.] Hd–14665), მანუჩარ თუმანიშვილს (1656 წ. Hd–11348).

მგელია: მგელიასეული – მ გ ე ლ ი ა ს ე უ ლ ი ორი ღლის მიწა მიჰყიდა ბასილა სულხანაშვილმა ზურაბ ჯავახიშვილს (1672 წ. Y.9. Ad–967).

მგელია – ახალდაბას მცხოვრები, დათუნა მაღრან[ე]ლის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს.II ნახ. 1448–5032).

მგელია – რუისპირს მცხოვრები, შეტანილის სამების ყმების ნუსხაში (XYII–XYIII სს. მიჯნა. 1449–1841).

მგელიაშვილი – ციცი [ციციშვილის] და მამუკა მაღრაძის სამამულე დავის განჩინებით, ი გ ი მამულით დარჩა მამუკას (XYII ს. ბოლო. Hd–821).

მგელიაშვილი ბერიკა – ტყიურეთს მცხოვრები, დათუნა ქარუმიძის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ე ვ ა ლ ე ბ ო დ ა ლაშქრობა (XYII ს.II ნახ. 1448–5032).

მგელიაშვილი გელიტა – მ ო წ მ ე უცნობი პირის მიერ მამუკა ბახჩიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1674 წ. 1448–10000).

მგელიაშვილი მახარა – ჭ ყ ა ვ ს [ძ მ ა] ხიზანა, მ ი ჭ ყ ი დ ა ფირშავათ ამაზაშვილ პაპუას გაყოფის შედეგად წილში ნარგები თავისი მკვიდრი სა–

სახლე, ოცდაერთი ადლის სიგანისა ქალაქისაკენ. სასახლეს ესაზღვრებოდა მისი განაყოფის დარბაზის კედელი, წურლა მათ სოლთაყულას სახლი, ფარსუმანაშვილის სახლი და სათემო შარა ბურჯალათ სახლისაკენ (1679 წ.YIII. Sd–767).

მგელიაშვილი მგელია – [ძ მ ა] შიო მგელიაშვილისა, იხ.

მგელიაშვილი შიო – ვეძელი, ჰ ყ ა ვ ს [ძ მ ა] მგელია. ირემა ნაოქა – შვილთან ერთად მ ი ჰ ყ ი დ ა ესტატე მარინდაშვილს ერთი დღის ნავენახევი ახალშნურში (1690 წ. 1450–28/243).

მგელიაშვილი ხიზანა – [ძ მ ა] მახარა მგელიაშვილისა, იხ.

მგელიტა – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა სოზია შეშაბერიძის მიერ მათეოზ მოსეშვილისათვის მიყიდულ ვენახს (1657 წ. 1450–38/125).

მგელიტა – მ ო წ მ ე მაზიტა იმარასშვილის მიერ ასატურა ბეჟანისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ.XII.15– 1450–49/112).

მგელიტა – ქარელი, მ ო წ მ ე ხოსიტას მიერ თამაზასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ.YI.Hd–5266).

მგელიტა – შიბლიანელი ქ ე მ ხ ა, მ ო წ მ ე კაკაბელთა და შიბლიანელთა შორის სამამულე დავის გარიგების წიგნისა (1700 წ.XI.15.Ad–574).

მგელიტა – ცხვილოსს მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მგელიტა – კასპს მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით მ ი ს ი კომლიდან სამ კაცს ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მგელიტა – მ ი ს საზღვრამდე უწყალობა ბახუტა ჯავახიშვილმა წოდორელ ხუცეს იასეს ლაზარას ნაქონი სასახლე ადგილი (XYII ს. მესამე მეოთხ.Hd––14987).

მგელიტაშვილი ბერიკა – გიორგი მეფემ ი გ ი გაათარხნა (1679 წ. Hd––1968).

მგელიტაშვილი თამაზა– მ ი ჰ ყ ი დ ა მამულა ვარამასშვილს ნავენახევი გიორგასშვილის ვენახის ქვევით, ლაზარასა და სულხანიშვილის მიწებამდე, აგრეთვე– სათოხარი ლაზარასა და ბერუა გოლიასშვილის საზღვრებამდე (1696 წ. Ad–981).

მგელიტაშვილი მღთისია (ვარ.ღთისია, ღმრთისია) 1672–1686 წწ. მ ჴ ე დ ე ლ ი, მ ო წ მ ე: ბასილა სულხანაშვილის მიერ ზურაბ ჯავახისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ.Y.9.Ad–967), სვიმონ სულხანაშვილის მიერ ზურაბ ჯავახიშვილისათვის მიცემული წოდორეთს სასახლისა და მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. Y.1. Hd–2629), ნადირა მირზაშვილის მიერ ივანე სულხანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. Y.1. Sd–149).

[**მგელიტაშვილი**] **სეხნია** – გიორგი მეფემ ი გ ი გაათარხნა (1679 წ. Hd – 1968).

მგელო – მ ა ს შეუწირავს ზვარი სვეტიცხოვლისათვის (1613 წ.1449–2640).

მგელუა – ჰ ყ ა ვ ს: ძ მ ა მამინა, შ ვ ი ლ ი ბაირამა, ი ყ ი დ ა დავით მურაჩაშვილისაგან ვენახი პარონშას ვენახამდე (1657 წ. Ad–915).

მგლისჯოგი გიორგი – კურვალეთს მცხოვრები, თამაზის ყ მ ა, საამილახვ-

რის დავთრის მიხედვით მისი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მგლისჯოგი პაატა — მუხრევალეთს მცხოვრები, საამილახვროს დავთრის მიხედვით მისი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მდივანასშვილი თანდილა — ძმისწული პაპუნა მდივანასშვილისა,იხ.

მდივანასშვილი ნონა — ძმისწული პაპინა მდივანასშვილისა,იხ.

მდივანასშვილი პაპინა — ჰყავს ძმისწულები: თანდილა, ნონა. მისცა პირობა თავის ბატონს, სახლთუხუცეს მანუჩარ [ციციშვილს],რომ თეთრის ვალის საზღაურში ემსახურებოდა და წელიწადში მისი სულის საწირავად ორ ცხვარს, ღვინოს და სანთელ-ს კმეველს დახარჯავდა (XYII ს.I ნახ.Sd–142).

მდივანბეგიშვილი სულხან — მოწმე ხოსუა ასლუაშვილის მიერ ნასყიდა დოლმაზაშვილისათვის მიცემული ვენახის გაცვლის წიგნისა (1699 წ. IX.27. Hd–10257).

მდივნისშვილი აგთანდილა — მოწმე დუშია ელიარაშვილის მიერ სოლბათიასაულ მაინდურ გოგიბაშვილ-პაპიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. YI.1.1450–6/13).

მდივნისშვილი სულხან — დამწერი და მოწმე ალიხან არეშიშვილის მიერ გერმანოზ ბარათაშვილისათვის მიცემული მიწების გაცვლილობის წიგნისა (1638 წ. IY.5. Hd–6261).

მდიქისაძე — იგი დაზავებ ა მომჩივნის დედ-მამას და მიუცია მათთვის ძმობისა და უვნებლობის ჩაქი, აღნიშნულია უცნობი პირის საჩივრის წიგნში (XIII ს. II ნახ.Hd–1589).

მებაზისშვილი — კოდმანს მცხოვრები, იგი სახლ-კარით ერგო არდიშელ რამაზაშვილს ([1695–1697 წწ.] 1450–31/132).

მებუკე განანა — ხონის საყდრის ყმა, ემართა: ხადილი, ორი ლორი, ორი ქათამი, ორი თეთრის თევზი, ყველი, კვერცხი, ლომი, ღვინო, საჯვარისმტვირთველო ხადილი, ორი საკლავი, ორი ქათამი, ორი თეთრის თევზ , ყველი , კვერცხი, ლომი, ღვინო, სამარხო ხადილი, ლომი, ღვინო, თევზი (XYI ს. ბოლო, 1448–5034).

მებუკე კაცია — ხონის საყდრის ყმა, ემართა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი თეთრის ყველი, საპურობო, ერთი ქათამი, სამი კოდი ლომი, ორი კოკა ღვინო, ორი თეთრი, სამი თეთრის საბატკობო და ერთი ქათამი, სამი კოდი ლომი, ორი კოკა ღვინო, ორი თეთრი, ოთხი ქათამი, სამაჰრობო, სამი კოდი ლომი, ორი კოკა ღვინო, ორი თეთრი, ერთი თეთრის საყველიერო, ათი კოდი ცეხვილი, ოცი კოკა ღვინო, სამსახური. სხვა მებუკეებთან ერთად ემართა კიდევ სასვენებლის ანჩისხატის ორი ხვადაგი და კალანდის წინა დღეს დეკანოზისა და ბატონის მოხელეების მასპინძლობა (XYI ს. ბოლო 1448–5034).

მებუკე მიდოდა — ხონის საყდრის ყმა, ემართა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი თეთრის ყველი, საპურობო, ერთი ქათამი, სამი კოდი ლომი, ორი კოკა ღვინო, ორი თეთრი, სამი თეთრის საბატკობო, ერთი ქათამი, სამი კოდი ლომი, ორი კოკა ღვინო, ორი თეთრი, ერთი თეთრის საყველიერო, თექვსმეტი კოკა ღვინო, ათი კოდი ცეხვილი ლომი, სამსახური. სხვა მებუკეებთან ერთად ემართა კიდევ სასვენებლის ანჩისხატის ორი ხვადაგი, კალანდის წინა დღეს დეკანოზისა და ბატონის მოხელეების მასპინძლობა (XYI ს. ბოლო 1448–5034).

მებუკე სულმამა — ხონის საყდრის ყ მ ა, ე მ ა რ თ ა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი თეთრის ყველი, სამი თეთრის საბატკობო, ერთი ქათამი, სამი კოდი ღომი, ორი კოკა ღვინო, ორი თეთრი, ოთხი ქათამი, სამაჭრობო, სამი კოდი ღომი, ორი კოკა ღვინო, ორი თეთრი, ერთი თეთრის საყველიერო, შვიდი კოკა ღვინო, ექვსი კოდი ცეხვილი, სამსახური, სხვა მებუკეებთან ერთად ე მ ა რ თ ა კიდევ სასვენებლის ანჩისხატის ორი ხვადაგი, კალანდის წინა დღეს დეკანოზისა და ბატონის მოხელეების მასპინძლობა (XYI ს. ბოლო. 1448–5034).

მებუნისშვილი ბერიკა — [შ ვ ი ლ ი] ნიკოლოზ მებუნისშვილისა, იხ.

მებუნიშვილი თევდორა — მაღლაკს მცხოვრები, ი გ ი ნასისხლად მიუცია ესტატე ნიჟარაძეს ლაშხიშვილისათვის, ლაშხიშვილისაგან ი გ ი იყიდა ბაგრატ მეფემ და შესწირა გელათის წმინდა გიორგის საყდარს, დაუწესა გადასახადი: ათი თეთრი, ორმოცი კოკა ღვინო, ერთი ბატკანი (1545 წ. YI. 12. Hd–11201).

მებუნისშვილი ივანა — ძ მ ა ნიკოლოზ მებუნისშვილისა, იხ.

მებუნისშვილი ნიკოლოზ — ჰ ყ ა ვ ს: ძ მ ა ივანა, [შ ვ ი ლ ე ბ ი]: ოქრუა, ბერიკა. [ნიკოლოზ] კათალიკოსმა გამოართვა მ ა ს სხერტაში ნასყიდი სამი დღის მიწა და სამაგიეროდ მისცა მახარებლის ნასყიდი მიწა ზვრის თავში ([1678–1687 წწ.] Qd–3694).

მებუნისშვილი ოქრუა — [შ ვ ი ლ ი] ნიკოლოზ მებუნისშვილისა, იხ.

მებურნიშვილი მამისიმედი — კალაურში მცხოვრები, ერთი კომლი, შეტანილია სვეტიცხოვლის კუთვნილი საკომლოების ნუსხაში (1689 წ. 1449–1792).

მებურნიშვილი შიუკაი — მ ო წ მ ე კაცია დიასამიძის მიერ ზებედე ნიქოზელისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1626 წ. III.20.1450–33/355).

მეგრელი დათუნა — სამწევრისში მცხოვრები, მ ო წ მ ე პაპუნა დოდაშვილის მიერ შერმაზან ხაშარაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ. 1448–8763).

მეგრელი თამაზა — 1681–1696 წწ. გიორგი მეფემ ი გ ი უწყალობა ალავერდა [იაგულაშვილს] სოფელ ჯახოშაში ამოვარდნილი ალიხანას ნაქონი მამული, რომელიც თამაზა მ ე გ რ ე ლ ს ჰქონდა და აგრეთვე — მ ი ს ი კუთვნილი მამული შულავერში (1681 წ. 1450–9/104); მ ო წ მ ე თამაზა მგელიტაშვილის მიერ მამულა ვარამასშვილისათვის მიცემული ნავენახევის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. Ad–981).

მეგრელი პაატა — კრობანში მცხოვრები, წილად ხვდა ქაიხოსრო [ციცი — შვილს] ([1664–1673 წწ.] 1448–5042).

მეგრელისშვილი||მეგრელიშვილი

მეგრელისშვილი — პაატა აბაშიძემ შესწირა კაცხის ეკლესიას საზანოსა და ტყლაპში მამული, რომლის ერთ-ერთი საზღვარი მ ი ს ი მიწა იყო (1680–იანი წწ. სს. II. 52–57).

მეგრელიშვილი ივანე — აცანაში მცხოვრები; ბეჟან ტატუაშვილმა ი გ ი შესწირა [იერუსალიმის] ჯვრის მონასტერს და დააკისრა სამი რუბი ბეგარა და სამსახური (XYII ს. Hd–11275).

მეგრელისშვილი ნასყიდა — ბაილეთში მცხოვრები, მამია გურიელმა ი გ ი შესწირა ჩხეჲდენას ტაძარს და დააკისრა ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, სამი სამადგანი ღომი, ხუთი საწყავი ღვინო, საყველიერო, სამეჯინიბო, საბაზიერო და საშობო-საპურობო, ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ორი სამადგანი ღომი

და ორი საწყავი ღვინო ([1601–1627 წწ.] Ad–1913).

მეგრელიშვილი სეხნია — ი ყ ი დ ა პაატა ელიაშვილისაგან ნაფუძარი(1609წ. ახლო. ქკმეის. 11).

მეგრელიძე — ქუთაისს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის ტაძრის ზეგარა: საყდრის ჰედვა და ხელოსნობა (1578 წ. H–626).

მეგრელიძე პაპია — ოცხანელი, საკათალიკოსო გლეხების ბეგრის ნუსხაში აღნიშნულია, რომ მ ა ს ემართა: ერთი ძროხის ნახევარი, ერთი საკლავი სასტუმრო, ორი წონა ღომი, ექვსი სამესხო ღვინო, პური, ორი ქათამი (XYI ს.II ნახ. 1448–3322).

მეგუტაშვილი ელიზბარა — ზესში მცხოვრები, შაჰნავაზს ი გ ი შეუწირავს [მანგლისის] ტაძრისათვის (XYII ს. ბოლო მეოთხ. 1449–1931).

მედი — ბ ი ძ ა ხიზანასი, იხ.

მედია — რეხაში მცხოვრები, ელიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს, ი გ ი, უზანას ნასახლარით და მამულით, ერგო ელიშერს ([1688–1703წწ.] Hd–1636).

მედიასშვილი||მედიაშვილი

მედიაშვილი ადუა — ახალშენში მცხოვრები, გიორგი მეფემ დურმიშხანის წილი ყმა-მამულიდან ი გ ი მამულით უწყალობა გიორგი მიქელაძეს (1688 წ.Sd–547).

მედიაშვილი არაქელა — მ ო წ მ ე პაპუნა შატბერაშვილის მიერ ალექსანა ნანუკაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ.YI.1. 1450–10/173).

მედიასშვილი ბასილა — შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი ქიტია მედიასშვილისა, იხ.

მედიასშვილი იასე — შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი ქიტია მედიასშვილისა, იხ.

მედიასშვილი მედია — შ ვ ი ლ ი ქიტია მედიასშვილისა, იხ.

მედიასშვილი ქიტია — ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: შიო, მედია, შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ე ბ ი: იასე, ბასილი. ი გ ი გაათარხნა პაპუა პატასშვილმა და დაუტოვა მხოლოდ თავისი მამის მეალაპეობა და ქალაქში შეშის ჩამოტანა (1691 წ. Y. 25. Hd–1702).

მედიასშვილი შიო — შ ვ ი ლ ი ქიტია მედიასშვილისა, იხ.

მეზვრისშვილი||მეზურიშვილი||მეზრისშვილი||მეზრიშვილი

მეზურიშვილი — მ ი ს მიწამდე მიჰყიდა მერაბ ციციშვილმა ამილამბარ ციციშვილს ნიჩბისში დადიანის ნავენახევი (1693 წ. Y.17. Ad–1159).

მეზრიშვილი — მ ი ს ი [მიწა ატენში] ესაზღვრებოდა ბერუკა იშხანაშვილის მიერ ყალანდარ თუმანიშვილისათვის მიყიდულ ვენახს (XYII ს. დამლ.1450–3/33).

მეზვრისშვილი — მ ა ს ლეერეთში ჰყავდა ერთი კომლი ბოგანო– ივანე და მისი შვილები: ნინია, ლაზარე, ზაქუტა და იმათი ნაშენი ოთხი ვაჟი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ.Qd–7017).

მეზრიშვილი ბერი — ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] პეტრია. ივანე სხირტლაძეს მიჰყიდა უკეში შვიდი მხარი მიწა საგინაშვილის საზღვრამდე (XYII–XYIII სს. მიჯნა. Hd–9716)

მეზვრისშვილი ბიძინა — 1680–1689 წწ. მონაწილეობდა, როგორც მ ა ხ ს ო ვ ა რ ი კ ა ც ი გიორგი საავაძესა და ფარეიძეს შორის სადაო საქმის გარ–

ჩევის დროს (1680 წ. Ad–1017); მ ო წ მ ე ბერ სარიდანაშვილის მიერ თევდორე რაზმაძისათვის მიცემული საწისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ.1448–9429).

მეზურისშვილი დათუა – მ ო წ მ ე პაპუნა მირიანაშვილის მიერ თევდორე რაზმაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (16[9]8 წ. 1448–5439).

მეზრისშვილი მგელიტა – მ ო წ მ ე გარსევან გელასშვილის მიერ წინამძღვარ ონოფრე [მაჭუტაძისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1695 წ. Ad–2055).

მეზრიშვილი პატა – მ ო წ მ ე ხიზანა ბაკურაშვილის მიერ ბერა ნარიმანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. Hd–10897).

მეზრიშვილი პეტრია – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბერ მეზრიშვილისა, იხ.

მეზური – ყვავილში მცხოვრები, მ ი ს სახლს ევალებოდა ანანურის დეკანოზისათვის პურისა და ღვინის ნაცვლად პეტრე-პავლობა დღეს ერთი ბატკნის მიტანა (XYII ს. II ნახ. Ad–20).

მეთევზიშვილი – კეხისჯვარელი ყ მ ა-გ ლ ე ხ ი, ადრე ეკუთვნოდა ბალათარ ხოსაშვილს; კოსტანტინე მეფემ ი გ ი უწყალობა ქართლში გადმოსახლებულ ზაზა ფანასკერტელს (1467 წ. 1448–64).

მეთევზიშვილი – აშურაშვილის [ყ მ ა], „საბატონოდ დაიდვას", იხსენიება საბუთის ფრაგმენტში (XYII ს. Hd–14990).

მეთია – ენაგეთს მცხოვრები, წილად ხვდა ხოსია [ბარათაშვილს] (1640 წ. 1450–11/89).

მეთოდი– მ ო უ რ ა ვ ი, მ ო წ მ ე მახარა როსტიაშვილის მიერ ამირა ამბროსაშვილისათვის მიცემული ნავენახევის ნასყიდობის წიგნისა (1631 წ. X.4. 1449–1780).

მეთოფიშვილი ადაბაბა – მ ო წ მ ე სანასარას მიერ ვეციკასათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1547 წ. Hd–1555).

მეთურა – მ ი ს ი მიწა იყო საზღვარი მახარა როსტიაშვილის მიერ ამირა ამბროსაშვილისათვის მიყიდული ნავენახევისა. მ ო წ მ ე ა ამ ნასყიდობის წიგნისა (1631 წ. X.4. 1449–1780).

მეითრისშვილი – მ ი ს ი ყმებისათვის ავლაბრის მეღალეს უკანონოდ (რადგან მ ე ი თ რ ი ს შ ვ ი ლ ს მეფის საღალო წიგნი ჰქონია), გამოურთმევია ნავთლუღის ქერი. სახლთუხუცესმა ლუარსაბ [ორბელიშვილმა] და ნაზირმა ედიშერ [შალიკაშვილმა] უბრძანეს ავლაბრის მეღალეს უკან დაებრუნებია გამორთმეული ქერი (XYII ს. მიწ. Hd–14966).

მეითრისშვილი ავთანდილ – იხ. ავთანდილ, მანუჩარ მეითარის შვილიშვილი.

მეიფარაშვილი ლუნია – მ ო წ მ ე ხიზანა მირიაშვილის მიერ პაპუნა სულხანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1650 წ.IX.Sd–26).

მეკარვიშვილი – მ ი ს ნასახლარზე იასეს დაუსახლებია ატენელი მელქუაშვილი, აღნიშნულია ზაზა და ქაიხოსრო ციციშვილებს შორის ყმა-მამულზე დავის წიგნში (1666 წ.ახლო. Hd–802).

მეკარვიშვილი – ციციშვილის ყ მ ა, ედავებოდა ტერტერას ცხენზე (1679 წ. YIII.5.Ad–1218).

მეკარვიშვილი ბეჟუა – დრგუისს მცხოვრები, ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: ბერი, სეხნია. ნაზარალი-ხანმა ი გ ი მამულით უწყალობა პაპუნა ფანველი-

შვილს (1689 წ. XI.16.1448–63).

მეკარვიშვილი ბერი.– [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბეჟუა მეკარვიშვილისა, იხ.

მეკარვიშვილი სეხნია – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბეჟუა მეკარვიშვილისა, იხ.

მეკარისშვილი დათუნა – ქუთაისის მამასახლისი, ახლდა ქართლში გადმოხვეწილ ალექსანდრე მეფეს; ერეკლე მეფის შუამდგომლობით, ალექსანდრე მეფემ უწყალობა მ ა ს ქუთაისის მამასახლისობა და დაჰპირდა აგრეთვე წყალობას ასლან მდივნის მამულიდან ([1690–1691 წწ.] Hd–15034).

მეკარისშვილი ხატისა – მ ო წ მ ე თურქისტანის მიერ იესესათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1588 წ. Sd–734).

მეკურტნისშვილი ბერი – მძორეეთში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო პაპუნას ([1688–1703 წწ.] Hd––1636).

მეკურტუმაშვილი – ქუთაისის საყდრის ბეგარის დავთარში მოხსენებულია მ ი ს ი პარტახტი როკითში (1578 წ. H–626).

მელანასშვილი||მელანაშვილი

მელანაშვილი ამუან – კეხელი, მ ო წ მ ე ბერიკა ბესიაშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ.Sd–11).

მელანასშვილი პაპუა – ერთი კომლი, ერთი თავი, მოხსენებულია ყმების ნუსხაში (XYII ს. Hd–14912 ა).

მელანიაი – დ ე დ ა გულშარ თმოგველისა, იხ., მ ი ს სახელზე გულშარმა ვაჰანის მონასტერში დააწესა აღაპი 31 დეკემბერს (XIY ს. Ad–933, კედი 7v).

მელაღურაძე ბუგა – მ ო წ მ ე დავით ბერისძის მიერ კათალიკოს ელიოზისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1411 წ. X.25. 1449–1651).

მელაშვილი – მ ი ს ი საწისქვილე არბუხში დავით კოზმანაშვილმა მიჰყიდა ბატონ ზურაბ [ენდრონიკაშვილს] (1662 წ. 1461–13/31).

მელაძე – გუშტიბში მცხოვრები, ალექსანდრე მეფემ ი გ ი უწყალობა ეზია იოსელიანს (1658 წ.ახლო. Hd–14742).

მელაძე – დ ი ა კ ო ნ ი, მათხოჯელი, მოხსენებულია ყმების ნუსხაში(XXYII ს. Hd–11220).

მელაძე გიორგი – კარბელი, ავთანდილ ამილახორის მეკოდისპურე სახასო ყ მ ა (1700 წ. 1448–3602).

მელაძე ივანა – მანთხოჯს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ერთი ურემი ღომი, შვიდი მთელი ღვინო, ორი საკლავი, ხუთი ნათხალი ცეხვილი ღომი, სამი თეთრის საბატკობო, ერთი თეთრის საყაჰობო, ერთი თეთრის საყველიერო, სამი ქათამი, საბაზიერო, საჯინიბო, ერთი ნათხალი ღომი, ერთი კალათა მჭადი, ერთი ქათამი, ერთი კოკა ღვინო, ერთი ურემი თივა და ბარგის ზიდვა (1621 წ. ქსძ. III. N91).

მელაძე მახარობელი – ხატისკაცი, მოხსენებულია მათხოჯის დავთარში(XYII ს. 1448–1512).

მელაძე ნასყიდა – მანთხოჯს მცხოვრები, მ ი ს ე უ ლ მამულზე ცხოვრობდა ანანია (1621 წ. ქსძ. III. N91).

მელაძე ნატრია – ახალსოფელს მცხოვრები, ა ზ ა ტ ი, ქუთაისის საყდრის ბეგრის დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი ვალდებულებები ემთხვეოდა სხვა აზატი ყმების ვალდებულებებს (1578 წ.H–626).

მელაძე საყვარელა — მათხოჯელი ყ მ ა, მოხსენიებულია ყმების ნუსხაში (XYII ს. Hd–11220).

მელაძე სუნბატა — მ ო წ მ ე ელიბა ფეტურაძის მიერ ბერ კვალინიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. 1448–5301).

მელაძე პუპუა — მესეფე კ ა ც ი, მოხსენიებულია მათხოჯის დავთარში (XYII ს. 1448–1512).

მელაძე ხახუტა — მანთხოჯს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ერთი ურემი ღომი, ათი მთელი ღვინო, ორი საკლავი, ბარგის ზიდვა, ექვსი ნათხალი ცეხვილი ღომი (1621 წ. ქსძ. III. N 91).

მელენტიოს — (ვარ. მელეტიოზ, მელეტოზ)— 1666–1675 წწ. ჯ ვ ა რ ის მ ა-მ ა (1666 წ. Ad; 650, 63, 100) || იერუსალიმის ჯვრის მონასტრის ყოფილი მამა (1675 წ. Ad–553); უწყალობა ელისე ტფილელმა ადგილი, სადაც მ ა ნ ააშენა სახლი. შემდგომ წავიდა იერუსალემში და თავისი სახლ-კარი მიაბარა სიონის ღმრთისმშობელს და იოსებ ტფილელს, რომელსაც სთხოვა, რომ მიბარებული სახლის შემოსავლის ნახევრით გადაეხადათ ქირა მისი ძმის, აბდულმესისათვის, ხოლო თუ სახლს გაყიდდნენ, ნახევარი საყდრისათვის მოეხმარათ, ნახევარი კი მისთვის შეენახათ (1666 წ. Y.14. Ad–650); თავისი ძმა აყმო ბატონ ციცი [ციციშვილს] და სახლი გასაყიდად ჩააბარა თბილელს (1666 წ. ახლო. Ad–63); შეადგინა კათალიკოსისა და დედოფლის მიერ საქართველოსა და კახეთის თავადების, ეპისკოპოსებისა და გლეხებისაგან აკრეფილი თანხის (148 თუმანი და 1 მინალთუნი) დანახარჯის ნუსხა (1666 წ. ახლო. Ad–100); მიუძღოდა რაღაც დანაშაული იერუსალიმის ჯვარის მონასტრის წინაშე, რის გამოც კიცხავს მას [ნიკოლოზ წულუკიძე] (1675 წ. II.8. Ad–553).

მელგოდა — აკურისში მ ი ს ი მამული ეკუთვნოდა [ბარათაშვილს] (XYII ს. ბოლო. 1450–33/286).

მელია — წყარიგზურს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ცხრამეტი ლოჯი ღომი, თოთხმეტი საწყავი ღვინო, ორი საკლავი, სამი ქათამი, მოსი პური, თევზი, ყველი, კვერცხი ([1616–1621 წწ.] ქსძ. III. N 92).

მელია — ჰ ქ ო ნ დ ა დ ა ვ ა საყდრისკაცებთან ([1628–1647 წწ.] Hd–1551 ა).

მელია — წყალიგზას მცხოვრები, დ საეკლესიო გ ლ ე ხ ი, დაკისრებული ჰქონდა ხუთი ლოღარიკი სანთლის გამოღება (XYII ს. Hd–11221).

მელია თოლიკაკა — მ ო ლ ა რ ე, გააყოლეს მარიამ დედოფალს მზითვში ([1634 წ.] 1448–3369).

მელია ოთარ — [1673]–1675 წწ. ლევან დადიანის კარის მესტუმრე ([1673]–1675 წწ. 1448: 2141, 2225); მ ო წ მ ე ლეონ დადიანის მიერ დავით ნევესაძისათვის მიცემული კათალიკოსობის დამტკიცების წიგნისა ([1673 წ.] 1448–2141); დ ა მ წ ე რ ი ლევან დადიანის მიერ ბიჭვინტის საყდრისათვის მიცემული საკანონო შეწირულების წიგნისა (1675 წ. 1448–2225).

მელია პიპილეი — წყალიგძას მცხოვრები, ლევან დადიანმა შესწირა ი გ ი ბიჭვინტას (1628 წ. Sd–2904).

მელია ხუხუნია — ლევან დადიანმა შესწირა ი გ ი ბიჭვინტას (1628 წ. Sd–2904).

მელითაურისძე — გოდოგანს მცხოვრები, „ძველითგან“ საყდრისშვილი ყოფი-

ლა. ბაგრატ მეფეს უწყალობებია იგი ცირღილიძისათვის, მელქისედეკ გენათელმა განუახლა მისი წყალობა ივანე ცირღილაძეს ([1548 წ.] Hd–1573).

მელიმონაძე ყოჟიკა – მისი ნაქონი ყმა-მამული ჩაქუში და ქობულეთში გიორგი გურიელმა უწყალობა ბოქაულთუხუცეს მირზაბეგ თაუდგირიძეს (1664–1677 წწ.) ლაი 800.I.N 1201).

მელინკაური ლოთიკა – მოწმე რევაზ ერისთავის მიერ ნინია ოდიშელიძისათვის მიცემული მესლაპეობის წიგნისა (1677 წწ. III.6. 1449–1869).

მელინწყიაური პაატა – ჯეჯიკურს მცხოვრები, სესიას ყმა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მისი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მელისპირაძე–მამაგულასშვილნი – გოდოგანს მცხოვრებნი, ისინი უწყალობა ბაგრატ მეფემ ივანე ცირღილაძეს (1545 წ.YII.19. ქმ.N 747).

მელისპირაძე–მამისთვალასშვილნი – გოდოგანს მცხოვრებნი, ბაგრატ მეფემ ისინი უწყალობა ივანე ცირყილაძეს (1545 წ. YII.19. ქმ.N 747).

მელიქა – რატევანს მცხოვრები, მამულით ერგო ითამ ბარათაშვილს([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

მელიქაანთ ვართან – მოწმე ნასყიდას, ბალდასარას და ჯანუას გაყრის წიგნისა (1672 წ. III.8. Sd–34).

მელიქასშვილი – გულეულს მცხოვრები, მამულით ერგო როსტევან ჯანიაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/12).

მელიქის შვილი თაყინა – იხ. მირიმანაშვილი თაყინა

მელიქისშვილი ლევან – იხ. [მირიმანიძე] ლევან

მელიქიშვილი ნაზარა – იხ. იავანგულაშვილი ნაზარა

მელიქიშვილი ქაიხოსრო – იხ. [მირიმანიძე] ქაიხოსროჳ

მელიქისშვილი ყარახანა – იხ. იავანგულაშვილი ყარახანა

მელიქსადექ – შვილი „გურჯი" რევაზასი, მოწმე პაპუა ანდერმანიშვილის მიერ ასლან ორბელიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. 1450–15/79).

მელიქსათაშვილი ბიძინა – შვილი დათუნა მელიქსათაშვილისა,იხ.

მელიქსათაშვილი დათუნა – ჰყავს შვილი ბიძინა. იყიდა თამაზ ხეჩუაშვილისაგან „თურმანიჩში" ერთი დღის მიწა ყადიასშვილისა და მატიას მიწებამდე (1692 წ.IY.1450–10/37).

მელიქსეთა ტერ–ნერსესა – მოწმე იაგანა აკოფაშვილის მიერ მურადა დუთასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1694 წ.IX.15. 1450–8/17).

მელიქსეთაშვილი (ვარ.მელიქასათაშვილი) სალმახანა (ვარ.სოლმახანა) – 1671–1683 წწ. ქვემო ბოლნისის მამასახლისი (1671–1681 წწ.XYII ს. ბოლო მეოთხ.1450: 6/45, 9/136, Hd: 1306, 9285, 9275). ჰყავს ძმისწულები: დათუნა, პაპუა, ტერ–ანდრიაზა, იასე [სალმახანაშვილები] (1683 წ. 1448 – 1291). მას განუახლა იარალი [იარალიშვილმა] ბოლნისში მოსახლე მკვიდრი ყმების: ზაზაშვილი მატიას, ამირას, საქიაშვილი ევანეზასა და მისი შვილის, ზაზას ნასყიდობის წიგნი (1683 წ. I.5.1448–1291); მოწმე: გასპარ ბეროაშვილის მიერ დავით შალბუნაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ.1450–6/45), შიოშ ბარათაშვილის მიერ მდივანბეგ ვახტანგ [ბარათაშვი-

ლისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. YII.1. Hd–13106), ყაფლან ყაზარაშვილის მიერ დოლმაზ შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნიაა (1681 წ. Y.1. Hd–9285), ხუგაზა ადიბეგაშვილის მიერ ბატონ ბოლნელისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს.ბოლო მეოთხ.Hd–9275); მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი ფარსადან შიხაშვილის მიერ ზა[ა]ლ იაგულაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. 1450–9/136).

მელიქჯანა – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა მერაბ სარდარაშვილის მიერ იაგულანთ ალავერდასათვის მიყიდულ მიწას (XYII ს. ბოლო მეოთხ. 1450–9/124).

მელიძე რუსია – მ ო წ მ ე ზაალ საკაძის მიერ ზურაბ საკაძისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. YII.20.Sd–548).

მელქაშვილი სტეფანე – ატენს მცხოვრები, მ ო წ მ ე ბერ ს[ა]დალაშვილის მიერ ნონიკასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1327 წ.S1 cl გსიემ 4847–ბ, XYI ს.ბოლო).

მელქიასშვილი ალექსა – ბერშოეთს მცხოვრები, ავთანდილ ამილახორის მეკოდისპურე ს ა ხ ა ს ო ყ მ ა (1700 წ. 1448–3602).

მელქიასშვილი ალექსი – [1678]–[1696] წწ. მ ი ს ი მამული ანდუყაფარ ამილახორისშვილმა უწყალობა დათუნა ტარშიჰაშვილს ([1678–1696 წწ.] Ad–1203); მ ო წ მ ე პაპუნა კვეზერლის მიერ უგანაძის ასულ თინათინისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ.Ad–1201).

მელქიაშვილი ბერუკა – [ძ მ ა] ხოსიტა მელქიაშვილისა, იხ.

[მელქიაშვილი] ელისბარ – მ ო წ მ ე პაპუნა კვეზერლის მიერ უგანაძის ქალის, თინათინისათვის, მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ.I.1. Ad–1201).

მელქიაშვილი შალვა – ბერშოეთს მცხოვრები, ამილახვრის სახასო ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მელქიაშვილი ხოსიტა – ჰ ყ ა ვ ს [ძ მ ა] ბერუკა, მასთან ერთად მ ო წ მ ე ა ქაიხოსრო ციცისშვილის მიერ ლაზარე ზღუდაშვილისათვის მიცემული მამულის თარხნობის წიგნისა (1671 წ. III. 10. Ad–1336).

[მელქიაშვილი] ჯავახ – მ ო წ მ ე პაპუნა კვეზერლის მიერ უგანაძის ქალის, თინათინისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ.I.1. Ad–1201).

მელქისედეკ ||მელქიზედეკ||მელქისედეგ

მელქიზედეკ – ქართლის კათალიკოს-პატრიარქი. მ ი ს ი გამზრდელი ყოფილა ბაგრატ კურაპალატი. ჰ ყ ა ვ ს დ ე დ ი ს ძ მ ა ანტონი. მ ე ლ ქ ი ზ ე დ ე კ ი ს ანგარიშგებაში სვეტიცხოვლის სამოციქულო საყდრის წინაშე აღნიშნულია შემდეგი: თავისი კათალიკოსობის დროს განაახლა სვეტიცხოველი, შეამკო „ყოვლითავე სამკაულობითა, გარეთითა ბჭითა და გარუშემო სტოითა მოქმნითა და ზედა დაბურვითა". შექმნა სვეტიცხოვლის საკურთხეველი ოქროთი, ვერცხლით და თვალ-მარგალიტით. მოჭედა ოქროთი და ვერცხლით საკურთხევლის კანკელი და კარი, შეაკეთა და შეამკო ხატები, შესწირა ტაძარს ახალი ხატები, საღმრთო წიგნები, საკელაპტრეები, სამღვდელთმოძღვრო შესამოსლები და სოფლები: ბერძენთა მეფის, ბასილის მიერ ნაბოძები სოფელი კესტორი 105 (რე) სოფლით, ტაოში– თავისი ნასყიდი სოფელი ზადკარეკი ხუთი აგარით, ძაღლისხევს– ნასყიდი სოფელი

ორთაი სამი აგარით; კლარჯეთს— მოგებული ერთი სოფელი— სხლუანი; შავშეთს — შეძენილი სოფელი დიდი სხლობანი და მისი აგარა— ნაღუარევი; ჯავახეთს— სოფელი ტონთიო, კოლას— მის მიერ მოგებული და აშენებული სოფელი დიდი ოროტანი აგარით; ფანავრას— მის მიერ აშენებული ერთი სოფელი— მახარონი; საკოეთს— მის მიერვე მოპოვებული და აშენებული სოფლები— ნაქალაქევი და ბერდაძორი; ქართლში მონასტერი პალავრაჲ, ოთხი სოფლით; ცუქითი, ყინცუისი მათი შესავლით, შინდების ნახევარი, კურბითს— საამზნაურო ერთი კარგი სოფელი; ჩოჩეთს — ერთი უბანი, სასეფო მიწა და ვენახი, ზეგანთა— ერთი სოფელი; შიდარი— ერთი სოფელი; კახეთში: ახატანში ერთი უბანი, ნოსორნაჲ— ერთი სოფელი; ჰერეთში— მონასტერი „დიდითა ძ(ა)ლითა"— ლაგოდეხი, კატეხის ეკლესია მისი შესავლით; კაკს: თორმეტი ვაჭარი, სოფელი ზიარი. მთლიანად შესწირა თავისი მოგებული სოფლები რიცხვით 135 (რლე). ამ სოფლებისათვის მელქიზედეკს ბაგრატ კურაპალატისაგან მოუპოვებია შეუვალობა, ხოლო ალი-აძირასაგან— ქალაქისათვის შეწერილი „გასავალისაგან"— ცხვრის, ცხენის, ღვინის— თავისუფლება; შეწირული სოფლები მოუშენებია, ყველგან აუშენებია ეკლესიები. სვეტიცხოველში, „სამხრით სადიაკონოსა, წმიდათა მოწამეთა სამარტუილოსა შიგან „აიშენა საფლავი და დადგა საკურთხეველი. თავის ჟამისმწირველად საფლავზე დაადგინა იოვანე, თავისი გაზრდილი. ამ უკანასკნელს გაუჩინა: თეძში სამი სრული საგლეხო ფუძე, ერთი ვენახი, ერთი მიწა, ერთი წისქვილი და ერთი ჭალა; ოტათლოანს და ციხედიდს— თითო—თითო გლეხი სრული ფუძეებით და ერთი ვენახი ; მცხეთაში — ერთი სენანი, ერთი ბოსელი, ერთი ყანა და ერთი მცირე ვენახი. ეს „გასარომელი" გადაეცა იოანეს მემკვიდრეობის წესით. თავისი საკურთხეველი მელქიზედეკს მოუჭედია ვერცხლით, დაუდგამს ვერცხლის ბარზიმ-ბეშხუემი, ვერცხლის კოვზი, სანაწილე და ასაპყრობელი, საცეცხურნი, სასაკმეველე, შესამოსელი სკარამანგი, ზეწარი. გაიჩინა აღაპი 24 იანვარს ღამისთევითა და ჟამისწირვით ([1031/1033 წწ.] 1448—5018-ა).

მელქისედეკ — მამათმთავარი, იხსენიება მღვიმის მონასტრის შეუვალობის შესახებ საეკლესიო კრების დადგენილების არსენი კათალიკოსისეულ დამტკიცებაში: არსენი წყევით იხსენიებს იმ პირებს, რომლებიც დაარღვევდნენ მელქისედეკისა და სხვა მამათმთავარ-კათალიკოსების დადგენილებას შიომღვიმის მონასტრის მიმართ ([1244—1248 წწ.] შმმის. 50—52).

მელქიზედეკ— მაწყვერელი, მისი, ჭყონდიდლის მწიგნობარ იოანესა და სამოელ ხუცესის შუამდგომლობით, ბასილი ალავერდელმა გაიჩინა სამწირველო მღვიმის მონასტერში (XIII ს. Hd—1586).

მელქისედეკ — ქართლის მთავარეპისკოპოსი, დაამტკიცა შიომღვიმის კრებულის მიერ ჯაუნორ ბავტისძისათვის მიცემული მიწის წყალობის დაწერილი (1344 წ. IY.5. ქრ. II.180—181).

მელქიზედეკ, გელათის წინამძღვარი — იხ., აბაშიძე მელქიზედეკ

მელქიზედეკ გენათელი — იხ. საყვარელიძე მელქიზედეკ

მელქიზედეკ — [1526]—1540 წწ. კათალიკოს-პატრიარქი, ძმა: დავით (X) მეფისა, იხ., გიორგი-გერასიმესი. გიორგი-გერასიმემ მისი კათალიკოსობის დროს შესწირა სვეტიცხოველს სოფელი ზერტები (1540 წ.1449—1497).

მელქიზედეგ — მრუელის შვილიშვილი, ჰყავს ძმა ათანა. დავით ეზიკელისშვილს მიჰყიდა უნგალში თავისი წილში ნარგები მიწა

(1554 წ. YI.16. გსიემ 4847 ა).

მელქიზედეკ – შ ვ ი ლ ი თამარისა, იხ.

მელქისედეკ, შიომღვიმის წინამძღვარი– იხ. ყანჩაელი მელქისედეკ

მელქისედეკ – მ ი ს ი ნაქონი მამული ფოცხვერანში როსტომ მეფემ უწყალობა ყაფლანბეგ [ბარათაშვილს] ([1633–1657 წწ.] 1450–15/41).

მელქისედეკ – მ ო წ მ ე ზაქუმბეგ [ზაქუმისშვილის] მიერ დურმიშხან [იაგულაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ.IY.15.1450––9/122).

მელქისეთა: ტერ–მელქისეთა – შ ვ ი ლ ი ტერ–აკოფასი, გივი ამილახორმა ამოუკვეთა მ ა ს სამოურავო და ულაყი (1679 წ.მატ. N252.8).

მელქისეთა: ტერ–მელქისეთა – ნორაშნის ხ უ ც ე ს ი, მ ო წ მ ე სეფიყულას მიერ იავანგულაანთ ზურაბასათვის მიცემული ბაღის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. Y.20. 1450–47/17).

მელქოა – პონი, მ ო წ მ ე ბანდურა ბიძინასშვილის მიერ ბულინათ ნაზარასათვის მიცემული გირაოს წიგნისა (1678 წ. YI.14. 1448–5108).

მელქოა – შ ვ ი ლ ი ტერ–პოღოსასი, მ ო წ მ ე ოთამაანთ შაროას მიერ ბაზანაანთ პაპოასათვის მიცემული სახლ–კარის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. YIII.22. 1448–5336).

მელქოასშვილი გასპარა – იხ. ჰაჰასშვილი–მელქუასშვილი გასპარა

მელქუა – ტაგნაგეთს მცხოვრები, ი გ ი მამულითა და სახლიკაცით ბიძინა სოლაღაშვილმა მიჰყიდა ელიზბარ სოლაღაშვილს (1661 წ. IY.16.Sd–751).

მელქუა – მ ო წ მ ე ვახტანგაანთ ნასყიდას მიერ სუფრაჩ პაატაბეგისათვის მიცემული თავენასყიდობის წიგნისა (1669 წ.1450–21/9).

მელქუა – შ ვ ი ლ ი ამირსეთასი, იხ.

მელქუა – შ ვ ი ლ ი მეარაყე შერმაზანასი, იხ.

მელქუა – ხარაზი, მ ო წ მ ე ასატურ ხუბიარასშვილის მიერ სოლრუაანთ მამაჯანასშვილ ფასუასათვის მიცემული სახლების ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. X.15. 1450–5/182).

მელქუა – მ ი ს ი სახლი ესაზღვრებოდა ალიჰექაბარა ალაბაბასშვილ–რამაზასშვილის მიერ ფირყულაანთ ნაზარასშვილ გიორგისათვის მიყიდულ სახლ–კარს (1699 წ-X.7.1450–6/119).

მელქუა – მ ი ს ი სახლი ესაზღვრებოდა ალიჰექაბარა ალაბაბასშვილ–რამაზასშვილის მიერ ფირყულაანთ ნაზარასშვილ გიორგისათვის მიყიდულ სახლ–კარს (1699 წ. X.7.1450–6/119).

მელქუაშვილები – მ ა თ ფარდად იესეს წილად ხვდა ტაგნაგეთში მცხოვრები პაატა მიქელაშვილი და ბეჟიტა ვარსიმაშვილი თავიანთი განაყოფებით (XYII ს. I ნახ. Sd–869).

მელქუაშვილი – ზაზა და ქაიხოსრო [ციციშვილებს] შორის სადაო ყმა–მამულის ნუსხაში აღნიშნულია, რომ ატენელი მ ე ლ ქ უ ა შ ვ ი ლ ი იასეს დაუსახლებია მეკარეისშვილის ნასახლარზე (1666 წ.ახლო. Hd–802).

მელქუასშვილი ნადირა – მ ო წ მ ე ზაზა მაჩაბლის მიერ შიო საბანაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1612 წ. III. Hd–9440).

მელქუსაშვილი პეტრუსა – მ ო წ მ ე გიორგი ოთიასშვილის მიერ ტაჰიკა–

ანთ მანველისშვილ არუთინასათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. YI.12. Hd–5993).

მემარნისშვილი||მემარნიშვილი

მემარნიშვილი– ღმანისს მცხოვრები, მამულით ერგო იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1638 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

მემარნისშვილი გულა– მ ო წ მ ე პაპუნა მაჯანიძის მიერ ბიძინა ავთანდილაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ.1450–38/207).

მემარნისშვილი ზაზუტა – მ ო წ მ ე სეხნია მაჯანიძის მიერ ბიძინა ავთანდილაშვილისათვის მიცემული ნაფუძრის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ.1450––38/200).

მემარნისშვილი ლაზარე – 1692 წ.ახლო.1897 წ.ახლო. ფალავანდისშვილის ყ მ ა, მ ო წ მ ე: სეხნია ტატიშვილის მიერ შოშიტა მიქელაშვილისათვის მიცემული საფქვავის ამოკვეთის წიგნისა (1692 წ. ახლო. Hd–732), ჯირდან ტატიშვილის მიერ შოშიტა მიქელაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. ახლო. Hd–750).

მემარნისშვილი პაპუნა – ლეთეთში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო პაპუნას ([1688–1703 წწ.] Hd ––1636).

მემისურ[ა]ძე დათუნა – მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი ლიპუაშვილის მიერ ზაზასათვის მიცემული ვალის თამასუქზე უდაობის წიგნისა (XYII ს.Qd–623).

მემნაძე– სოფელ ჯონიას მცხოვრები, ათი კომლი გლეხი მ ე მ ნ ა ძ ე ბაგრატ მეფემ შესწირა გელათის წმინდა გიორგის საყდარს (1545 წ. YI.12.Hd–11201).

მემშვილდისშვილი||მემშუილდისშვილი

მემშვილდისშვილი – ლანირში მცხოვრები ხონის საყდრის ყ მ ა, ე მ ა რ თ ა ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ყველი, კვერცხი, ხუთი კოკა ღვინო, ძღვენი (XYI ს. ბოლო. 1448–5034).

მემშუილდიშვილი – ენაგეთში მცხოვრები, ა ზ ნ ა უ რ ი, [ბარათაშვილების] გაყრის დროს ი გ ი ერგო გერმანოზსა და მის ძმებს (1523 წ. Ad–1299 ა).

მემშუილდისშვილი – ენაგეთში მ ე მ შ უ ი ლ დ ი ს ე უ ლ ი მამული და საკომლო სვიმონ მეფემ უწყალობა ქაიხოსროვ ბარათაშვილს (1630 წ.IY.22.1450––12/107).

მემშვიდისშვილი – 1679,1680 წწ. ენაგეთში მცხოვრები, ქაიხოსრო ბარათაშვილმა დააგირავა ი გ ი პაპუნა ბარათაშვილთან (1679 წ. Hd–4156), შემდგომში ი გ ი მამულითურთ მიჰყიდა ქაიხოსრო ბარათაშვილმა პაპუნა ბარათაშვილს (1680 წ. 1448–2242).

მემშვილდისშვილი სარქისა – მ ო წ მ ე სუმბატა მურადაშვილის მიერ სუხინასა და გაბუასათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1665 წ.1448––1465).

მემხრიასშვილი ბერი – ტაბიკურაში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო პაპუნას ([1688–1703 წწ.] Hd ––1636).

მენაბდიშვილი – ყაია, ბადურ, და პაპუნა [ციციშვილებს] შორის სამწევრისის მამულზე დავის წიგნში აღნიშნულია, რომ მ ა ს და ევანეზა ხასილაშვილს ეჭირათ ექვსი დღის ღელის ხოდაბუნი ([1633–1658 წწ. 1448–2316).

მენაბდისშვილი — კასპს მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა შუბით ლაშქრობა მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მენაბდიშვილი — ერთი კომლი, მოხსენებულია საკომლოების ნუსხაში (XYII ს. ბოლო. 1449–1794).

მენაქიშვილი — კასპს მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით მ ი ს ი კომლიდან სამ კაცს ევალებოდა თოფით ლაშქრობა(XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მენაქიშვილი— ორი კომლი, მოხსენიებულია საკომლოების ნუსხაში (XYII ს. ბოლო. 1449–1794–2).

მენდისშვილი — მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა ზაზა მაჩაბლის მიერ შიო საბანიძისათვის მიყიდულ „ტოხაურ" მიწას (1612 წ. III. Hd–9440).

მენდისშვილი ნინია — მ ო წ მ ე ზაზა მაჩაბლის მიერ შიო საბანაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1612 წ. III. Hd–9440).

მენისძე ამიშელ — პ ყ ა ვ ს ძ მ ა გულია. შ ე ს წ ი რ ა აკდილას წმინდა გიორგის ოთხთავი და ერთი ნასყიდი ყანა „ჩაგრძელთა" (XIY–XY სს.Hd–9440).

მენისძე გულია — ძ მ ა ამიშელ მენისძისა, იხ.

მეოქია ბახუტა — მ ო წ მ ე როსტომ გურიელის მიერ ნასყიდა იაშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა ([1534–1566 წწ.] АШГА.282–283).

მეოქია სეხნია - მ ო წ მ ე როსტომ გურიელის მიერ ნასყიდა იაშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა ([1534–1566 წწ.] АРГА.282–283).

მერაბ — ჰქონდა სამამულე დავა მახარებელ სულხანაშვილთან ორი დღის ნავენახევის გამო. დავა გაარიგა მდივანბეგმა როინ [ჯავახიშვილმა]. თუ მახარებელი თავის ცოლისძმასთან, აზარასთან ერთად, დაიფიცებდა, სადაო მიწა მას დარჩებოდა, თუ ვერ დაიფიცებდა— მ ე რ ა ბ ს (1641 წ. Sd–496).

მერაბ — ქინძარას მცხოვრები, წინამძღვარმა მელქისედეკ ყანჩელმა მ ა ს დემეტრე ძაბახიძესთან და თაფლიაშვილთან ერთად პირობით მისცა და გაუყო ვენახი, რომელიც ციციშვილის ასულ ულუმპიას წმინდა შიოსათვის შეეწირა და რომელიც შემდეგ გაპარტახებულიყო. ხუთი წლის შემდეგ, როცა ეს ვენახი მოშენდებოდა, მ ე რ ა ბ ს და მის მოზიარეებს დაევალათ ულუმპიას და მისი მეუღლის, ამილახორის სულისათვის ჟამისწირვისა და პანაშვიდის გადახდა ქრისტეშობის დღეს (1654 წ. 1449–1875).

მერაბ — მ ო წ მ ე დათუნა ბეჟანისშვილის მიერ სეხნია გულიაშვილისათვის მიცემული ნაფუძრის ნასყიდობის წიგნისა (1655 წ. Ad–1049-ბ).

მერაბ – მ ო ნ ა წ ი ლ ე ო ბ ა მ ი ი ღ ო კათალიკოსის, ელიზბარ ქსნის ერისთავის და გივი ამილახორის სამამულე დავის გარჩევაში (1659 წ.Hd–2113).

მერაბა — ლეონ მეფემ ი გ ი უწყალობა მაქსიმე ბოდბელს (1566 წ. I.19. 1449–2285).

მერაბა — ლეონ მეფემ ი გ ი სხვა გლეხებთან ერთად შესწირა სვეტიცხოველს (1569 წ. 1448–5529).

მერაბა — ქვემო ლანუხს მცხოვრები, ელმირზა ბატონიშვილმა ი გ ი სხვა თერთმეტ კომლ კაცთან ერთად შესწირა სვეტიცხოველს (1580 წ.1448–5527).

მერაბა — ვ ა პ ა რ ი, გორს მცხოვრები, გიორგი მეფემ ი გ ი უწყალობა დავით დავითიშვილს ([1614–1619 წწ.] Hd–14633).

მერაბა – ყაია, ბაადურ და პაპუნა [ციციშვილების] სამწევრისს მამულებზე დავის წიგნში აღნიშნულია,რომ მ ა ს ექირა ციციშვილების კუთვნილი მღებრის ნაქონი ხუთი დღის მიწა ([1633–1658 წწ.] 1448–2316).

მერაბა – ალის მამასახლისის ძ მ ა, მ ო წ მ ე სარქისას მიერ არაქელა ბეგიჯანაშვილისათვის მიცემული სახლის ნასყიდობის წიგნისა (1641 წ. 1448–2939).

მერაბა – ძ მ ა პეროთასი,იხ.

მერაბა – მ ი ს ი ნაქონი სამი დღის მიწა დიღლულეში ეჭირა საქუაშვილს, აღნიშნულია ციციშვილების სამამულე დავის წიგნში (1666 წ. ახლო. Hd–802).

მერაბა – მ ას მისცა ახალდაბელი სულხანის ყმამ, პაატამ, თავისი ქალი მარიამი მოახლედ, შემდეგ, მ ი ს ი ნებართვით, მარიამი გათხოვდა და ყმად დაუსახლდა (1676 წ. IY.18. Hd–2797).

მერაბა – მ ო წ მ ე შიო შოშიაშვილის მიერ მაქია ნანუკაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. I.10. 1450–10/164).

მერაბა – მ ი ს ი სახლი ესაზღვრებოდა მერაბ ხოდაბაშისშვილის მიერ ბაინდურ ალიხანასშვილისათვის მიყიდულ მიწას (1689 წ.III.1.1450–45/127).

მერაბა – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა მანთაშა ტერტერაშვილის მიერ ბაინდურ გოგიბაშვილისათვის მიყიდულ ოთხი დღის მიწას (1689 წ. YI.10.1450–5/30).

მერაბა – მ ო ლ ა რ ე, მ ო წ მ ე ზაქუმაანთ ნაზაქუმას მიერ ზალინა ხოსროვაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ.I.24. 1450–48/129).

მერაბა – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა ზაზა აბაზაძის მიერ იასე მურვანისშვილისათვის ჯაფნიაურში მიყიდულ ორი დღის მიწას (1692 წ.I.9.Hd–14927).

მერაბა – ელფიას მცხოვრები, დარისპანძათან ერთად ერთ წილად ერგო სა[ა]მ [ბარათაშვილს] ლუკა გულისაშვილის, ბასილას და წამალაშვილის ფარდად (1692 წ. YIII.30.1450–11/100).

მერაბა– მ ო წ მ ე იოვანე კათალიკოსის მიერ სახლთუხუცეს რევაზ [მაღალაძისათვის] მიცემული წყალობის წიგნისა (1692 წ. ახლო. Qd–1326).

მერაბა – 1692 წ.ახლო–1697 წწ. დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე: სეხნია ტატისშვილის მიერ შოშიტა მიქელაშვილისათვის მიცემული საფქვავის ამოკვეთის წიგნისა (1692 წ.ახლო. Hd–732), ჯარდან ტატისშვილის მიერ შოშიტა მიქელასშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. III. 15. Sd–608).

მერაბა – დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე იესე გალატოზისშვილის მიერ ბერა ინდუაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. Hd–815).

მერაბა – მოხსენებულია ყმების ნუსხაში (XYII ს. Hd–15088).

მერაბა –ორჯოშანს მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა; საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ე ვ ა ლ ე ბო დ ა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მერაბა – გორს მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს(XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მერაბა — კასპს მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან სამ კაცს ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448—5032).

მერაბა — ნადარბაზევს მცხოვრები, სამთავნელის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ.1448—5032).

მერაბაძე — მ ო წ მ ე წინამძღვარ მელქისედეკ [ყანჩაელის] მიერ დემეტრე ძაბახიძისათვის მიცემული ვენახის წყალობის წიგნისა (1654 წ.1449—1875).

მერაბაშვილი — იხ. ყორღანაშვილ—მერაბაშვილები

მერაბაშვილი — კრკონს მცხოვრები, ერთ წილად ერგო ხოსია [ბარათაშვილს] (1640 წ. 1450—11/98).

მერაბაშვილი — მ ი ს ი ვენახი ესაზღვრებოდა ესტატეს მიერ თავისი განაყოფის, ფარსადანისათვის, მიცემულ ხეჩატურეულ ვენახს (1665 წ.Qd—195).

მერაბაშვილი — მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა იორდანე სონღულაშვილის მიერ თამაზა ქორელისათვის მიყიდულ მიწას (1699 წ. 1448—5127).

მერაბაშვილი ანდრონა — მ ო წ მ ე დურმიშხან დემურიშვილის მიერ თავისი ბიძაშვილის, ალიხანასათვის, მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700წ. X.15. 1450—9/149).

მერაბაშვილი ბერიკა — მ ო წ მ ე ზაალა შანთიძის მიერ თბილელი იოსებ [საakadzისათვის] მიცემული პირობის წიგნისა მიწაზე უდაობის შესახებ (1682 წ. YIII.24. 1449—2679).

მერაბაშვილი ბერუკა — 1679—1691 წწ. ჰ ყ ა ვ ს [ძ მ ა] გოგია, [შ ვ ი ლ ე ბ ი]: ჟოჟია, ებიტა. მ ი ჰ ყ ი დ ა დავით მღვდელს სახლ-კარი საბოსტნით, ბანით, ნაფუძრით და ნაოხრებით (XYII ს. 90—ანი წწ. Hd—1591); მ ო წ მ ე: დათუნა ხიზანასშვილის მიერ ოთარ [ბარათაშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. III.13. Hd—5174). პაპუა პატასშვილის მიერ ქიტია მედიასშვილისათვის მიცემული თარხნობის წიგნისა (1691 წ.Y.25.Hd—1702).

მერაბასშვილი გიორგი — მ ო წ მ ე დავით ზედგინიძის მიერ პაპა ხოჯასშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1636 წ.Qd—1988).

მერაბასშვილი გიორგი — მ ო წ მ ე ბერუკა უჯარმელასშვილის მიერ პაპუა კაკოზაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ.X.1.Hd—6446).

მერაბაშვილი გოგია — [ძ მ ა] ბერუკა მერაბაშვილისა, იხ.

მერაბაშვილი ებიტა — [შ ვ ი ლ ი] ბერუკა მერაბაშვილისა, იხ.

მერაბაშვილი ვართანა — ხელთუბნელი, მ ო წ მ ე პაპუა შატბერაშვილის მიერ მიქელა ფირუაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ. YII. 1. Sd—66).

მერაბაშვილი პაპუნა — ერთი კომლი, მოხსენებულია ზემო ქართლის კომლთა ნუსხაში (XYII ს. დამდ. Qd—7014)

მერაბასშვილი პაპუნა — მ ი ს ი მიწს ესაზღვრებოდა წატურაანთ ფასუას მიერ ასატურ ბეჟანისშვილისათვის მიყიდულ მიწას (1675 წ. YII.1450—49/118).

მერაბაშვილი ჟოჟია — [შ ვ ი ლ ი] ბერუკა მერაბაშვილისა, იხ.

მერაბაშვილი სარქისა — მ ო წ მ ე აღაბეგა დემურაშვილის მიერ ალავერდა [იაგულაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. IY.17.1450——9/141).

მერაბაშვილი ქვაბულ — მ ო წ მ ე დათუნა ხიზანასშვილის მიერ ოთარ [ბარათაშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. III.13. Hd——5174).

მერაბიშვილები — ცხვირისს მცხოვრებნი, ვახტანგ ბატონიშვილმა ი ს ი ნ ი მამულით უწყალობა ოთარ გერმანოზიშვილს (1657 წ. სს. I. 490).

მერაბიშვილი|| მერაბისშვილი

მერაბიშვილი — მაჩაბლის ყ მ ა, მ ი ს ი ნაფუძარი იესე მაჩაბელმა მიჰყიდა ოთარ თუმანიშვილს (1686 წ. 1450—46/194).

მერაბიშვილი — მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა ბერუა როინასშვილის მიერ სეხნიასათვის მიყიდულ მიწას (XYII ს. Hd—15005).

[მერაბისშვილი] ამირალა — მ ო წ მ ე თაყინა ჯუტ არაქელასშვილის მიერ ეპისკოპოსების, ტერ-ანდრია ანდრონიკისშვილისა და ტერ ფარსელ თუმანიშვილებისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1612 წ. Hd—1567).

მერაბიშვილი ბეჟან — [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] თამაზ მერაბიშვილისა, იხ.

მერაბიშვილი ერასტი — [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] თამაზ მერაბიშვილისა, იხ.

მერაბიშვილი თამაზ — ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: ერასტი, ლუარსაბ, ბეჟან. შერმადინ იოთამიშვილს მიჰყიდა მაშავრის პირს ობიტაღში (sic) თავისი მკვიდრი მამული და ქალა (1697 წ. 1450—38/39).

მერაბისშვილი ოსინა — მ ო წ მ ე თაყინა ჯუტ-არაქელასშვილის მიერ ტერ-ანდრია ანდრონიკასშვილისა და ტერ-ფარსელ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1612 წ. Hd—1567).

მერაბიშვილი სულხან — იხ. აბაშიშვილი სულხან

მერაბიშვილი შერმაზან — დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე ფარსადან ციციშვილის მიერ პაპუა მაღალაშვილისათვის მიცემული გლეხის ნასყიდობის წიგნისა (1673 წ. XII.10. Ad—1667).

მერაბიშვილი შერმაზან — იხ. აბაშიშვილი შერმაზან

მერგეშია ქვაჩილეე — წყალიგზას მცხოვრები, საეკლესიო ყ მ ა, ევალებოდა ხუთი ლოდირიკი სანთლის გადახდა (XYII ს. Hd—11221).

მერუბასშვილი||მერუბაშვილი

მერუბაშვილი აბრამა — მ ო წ მ ე გოგია ბოჰორაძის მიერ ივანე ვიგრიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1643 წ. 1449—772).

მერუბასშვილი გიორგი — მ ო წ მ ე იორდანე სონღულაშვილის მიერ თამაზა ქორელისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. 1448—5127).

მერისლისშვილი ელისე — დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე ნასყიდა არჩუკაშვილის მიერ დავით [გარსევანისშვილისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. I.30. გსიემ 7601/28).

მერკე წიწაა — ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, მარილი, ერთი პური, სამი ლიჯი ღომი, სამი ფოხალი ღვინო და გოჰკუმური ([1616—1621 წწ.] ქსძ. III. N 92).

მერცხულავა ქოჩუა — მამია დადიან-გურიელმა ი გ ი შესწირა ბიჰვინთის ღმრთისმშობელს; ადრე დავით ნემსაძის მიერ ყოფილა შეწირული და ჟამთა ვითარებაში გამოწირულიყო ([1689—1714 წწ.] 1448—2151).

მესაკლავისშვილი — მ ი ს ქულბაქს ესაზღვრებოდა ლუარსაბ მეფის მიერ სიონის ეკლესიისათვის ადრე შეწირული ქულბაქი (1552 წ. 1449—1498).

მესიანი — ლაილაის ხევის საერთპირო დაწერილში აღნიშნულია, რომ ი გ ი აჰყარა ლატალის ხევმა (XIII—XIY სს. სსძ. II. N 55).

მესიანი მამისთვალი — მ ო წ მ ე ელის ხევის საერთპირო დაწერილისა (XY — —XYI სს. სსძ. II. N 67).

მესიანი სარგის – ლაილელი, მ ო უ რ ა ვ ი და მ ო წ მ ე ლაილელთა მიერ სავიანის და ძიგორიანის საყანო გზის საქმის განჩინებისა (XIY–XY სს. მიჯნა. სსძ. II. N 56); მ ო წ მ ე ლაპილის სოფლის დაწერილისა „უწესურ" საქმეთა შესახებ (XIY–XY სს. მიჯნა. სსძ. II. N 24).

მესიანი უსუბ – იხსენიება მ ო წ მ ე დ დაწერილის ფრაგმენტში (XIY ს. სწძ. I. N 50).

მესირიძე მარკოზ– მ ა ს მისცა „ბოლო წიგნი" ივანაშვილმა (XYI–XYII სს. S–421.9 v).

მესროპ – ვ ა რ დ ა პ ე ტ ი, სევანის ანაპატისა და მოღნისის საყდრის წ ი ნ ა მ ძ ღ ვ ა რ ი პ ი ს კ ო პ ო ს ი, თიფლიზელმა მოქალაქემ ხუდინა შაზინაშვილმა მ ი ს დროს შესწირა და „ვახშად მისცა" სევანის ანაპატსა და მოღნისის საყდარს თავისი „ალალი" თეთრით ნასყიდი და ქვითკირით აშენებული ერთი დუქანი ახალ ყაისარში, რასტაბაზართან (1700 წ. 1450–21/103).

მესროფა: ტერ–მესროფა – გივი ამილახორმა მ ა ს ამოუკვეთა სამოურავო და ულაყი (1679 წ. მატ. N 252.8).

მესროფა: ტერ–მესროფა – მ ა მ ა გასპარასი, იხ.

მესტვირიშვილი||მესტუირიშვილი||მესტურიშვილი

მესტვირიშვილი – ყაია, ბაადურ და პაპუნა [ციციშვილების] სამწევრისის მამულებზე დავის წიგნში აღნიშნულია, რომ მ ა ს ეპირა ბოჯახაშვილის სამი დღის მიწა; მ ა ს და ღორეთუბნელთ ეპირათ ოთხი დღის მიწა ([1633–1658 წწ.] 1448 – –2136).

მესტუირიშვილი – ზაზა და ქაიხოსრო [ციციშვილების] სამამულე დავის წიგნის მიხედვით, მ ა ს ეპირა გახიზის პირს სამი დღის მიწა (1666 წ. ახლო. Hd – –802).

მესტურიშვილი – ყაია, ბაადურ და პაპუნა [ციციშვილების] სამწევრისის მამულებზე დავის გარიგების წიგნში აღნიშნულია, რომ მ ი ს ი სამი დღის მიწა პაპუნას კაცებს გამოუფიციათ ([1633–1658 წწ.] 1449–1055).

მესტვირიშვილი – სამწევრელი, მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა ნასყიდა მეხრისშვილის მიერ შერმაზან ხაშარაძისათვის მიყიდულ მიწას (1685 წ.1449 – 996).

მესხა – ელიზბარ ზუნბადაშვილის ყ მ ა, მ ო წ მ ე ელიზბარ ზუნბადაშვილის მიერ ქაიხოსროე ყორღანაშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1668 წ. I.15. 1450–1/100).

მესხასატურასშვილი ||მესხასატურაშვილი

მესხასატურასშვილი ამირა – [შ ვ ი ლ ი] ღოლმაზა მესხასატურასშვილისა, იხ.

მესხასატურაშვილი (ვარ.მესხასატურასშვილი–მამუკასშვილი) ამირადა – 1609–1649 წწ. დ ე დ ო ფ ლ ი ს ვ ა ჰ ა რ ი (1619 წ. გსიემ 7601/49). ჰ ყ ა ვ ს : ძ მ ა მესხასატურასშვილი ამსარქისა, იხ., შ ვ ი ლ ე ბ ი: თამაზა, დავითა(1619– –1649 წწ. გსიემ 7601/49, Hd–5306), მამუკა, ფარზანდა, ბაინდურ, სადათარ, ესტატე (1649 წ. Hd–5306), ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: ასატურა, დოვლათიარა (1619 წ. გსიემ 7601/49). ანდუყაფარ ამილახორმა მ ა ს განუახლა სოფელ თეედორეწმინდის წყალობა (1619 წ. გსიემ 7601/49), ი ყ ი დ ა დემურჩა გოგოჩაშვილისაგან ტინისხიდში მიწა ოთელაშვილისა და ბასტამაშვილის მიწებამდე (1649 წ.Hd–5306); მ ო წ მ ე: ანტონ ვეციკაშვილის მიერ ქოქლასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1623 წ. II.5.Sd–39), ელიზბარ მანთაშაშვილის მიერ ამირასათვის მიცემული

ნაზვრევის ნასყიდობის წიგნისა (1631 წ. XI.24.1450—45/135).

მესხასატურაშვილი ამირალა — მ ო წ მ ე ლუარსაბ სადაღასშვილის მიერ ნაზარი ფირალასშვილისათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. მიწ. 1450—45/225).

მესხასატურასშვილი ასატურა — შ ვ ი ლ ი ამსარქისა მესხასატურაშვილ-მამუკასშვილისა, იხ., ძ მ ი ს წ უ ლ ი ამირალა მესხასატურაშვილისა, იხ.

მესხასატურასშვილი ასატურა — [შ ვ ი ლ ი] დოლმაზა მესხასატურასშვილისა, იხ.

მესხასატურაშვილი ბაინდურ — შ ვ ი ლ ი ამირალა მესხასატურაშვილისა,იხ.

მესხასატურაშვილი ბეჟან — იხ. ბეჟანისშვილი ბეჟან

მესხასატურაშვილი—ბეჟანისშვილი ასატურა — იხ. ბეჟანისშვილი ასატურა

მესხასატურასშვილი—ბეჟანისშვილი ბაინდურა — იხ. ბეჟანისშვილი ბაინდურა

მესხასატურაშვილი დავითა — შ ვ ი ლ ი ამირალა მესხასატურაშვილისა,იხ.

მესხასატურაშვილი დოვლათიარა — ძ მ ი ს წ უ ლ ი: ამსარქისა მესხასატურასშვილ-მამუკასშვილისა, იხ., ამირალა მამუკასშვილ-მესხასატურაშვილისა,იხ.

მესხასატურაშვილი დოვლათიარა — გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ამსარქისა მესხასატურაშვილ-მამუკასშვილისა, იხ. მ ი ს ი ნაქონი მამული გორში ლუარსაბ მეფემ დაუმტკიცა ამსარქისას (1609 წ. 1448—10191).

მესხასატურასშვილი დოლმაზა — ჰ ყ ა ვ ს [შ ვ ი ლ ე ბ ი]: ამირა, რამაზა, ასატურა. მ ი ჰ ყ ი დ ა დომენტი კათალიკოსს ერთი კომლი ალავერდა კოჰატაძე მისი შვილებით, რათა გადაეხადა თამაზა თექთურმანიძის ვალი (1665 წ. XII. 10. 1449—1191).

მესხასატურაშვილი ესტატე — შ ვ ი ლ ი ამირალა მესხასატურაშვილისა,იხ.

მესხასატურაშვილი თამაზა — შ ვ ი ლ ი ამირალა მესხასატურაშვილისა,იხ.

მესხასატურაშვილი მამუკა —შ ვ ი ლ ი ამირალა მესხასატურაშვილისა,იხ.

მესხასატურასშვილი-მამუკასშვილი ამსარქისა — ჰ ყ ა ვ ს: ძ მ ა ამირალა, შ ვ ი ლ ი ასატურა, ძ მ ი ს წ უ ლ ი დოვლათიარა, გ ა ნ ა ყ ო ფ ი დოვლათიარა. ლუარსაბ მეფემ მ ა ს დაუმტკიცა მისივე განაყოფის, დოვლათიარას ნაქონი მამული, ნასყიდი ქულბაქები, სამთვლიანი წისქვილები, ბაღი და ვენახი;აგრეთვე — ბეითალმანი მამული— რატიშვილის ნაზვრევი ექვსი დღის მიწა (1609 წ. II.14. 1448—10191).

მესხასატურაშვილი მიქელ — იხ. ბეჟანისშვილი მიქელ

მესხასატურასშვილი რამაზა —[შ ვ ი ლ ი] დოლმაზა მესხასატურასშვილისა,იხ.

მესხასატურაშვილი სადათარ — შ ვ ი ლ ი ამირალა მესხასატურაშვილისა,იხ.

მესხასატურაშვილი ფარზანდა — შ ვ ი ლ ი ამირალა მესხასატურაშვილისა, იხ.

მესხასშვილი — [მაჩაბლების] ყმა-მამულის ნუსხაში აღნიშნულია, რომ ი გ ი აუყრია და დაუკარგავს ამილამბარ [მაჩაბელს] ([1688—1703 წწ.] Qd—8674).

მესხი დათუნა — ცხვილოსელი, ავთანდილ ამილახორის მეკოდისპურე სახასო ყ მ ა (1700 წ. 1448—3602).

მესხი თამაზა — ლეერთეთს მცხოვრები, ერთი კომლი, მოხსენიებულია ზემო ქართლის საკომლოების ნუსხაში (XVII ს. დამღ.Qd—7014).

მესხი თევდორა — ცხვილოსს მცხოვრები; საამილახვროს დავთრის მიხედვით

მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ.1448–5032).

მესხი ნანა — ფცას მცხოვრები: ერთი კომლი: მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II ნახ. Qd–7018).

მესხი შიო — ღვერთეთს მცხოვრები, ერთი კომლი, მოხსენიებულია ზემო ქართლის კომლთა ნუსხაში (XVII ს. დამდ. Qd–7014).

მესხი შით — ახაშენს მცხოვრები, მამულით ერგო [ფეშანგ ფალავანდიშვილს] ([1676–1709 წწ.] 1450–31/21).

მესხისშვილი||მესხიშვილი

მესხიშვილი ბერუკა — შ ვ ი ლ ი დათუკა მესხიშვილისა,იხ.

მესხიშვილი გიორგი — შ ვ ი ლ ი დათუკა მესხიშვილისა, იხ.

მესხისშვილი გიორგი — ბერშოეთელი , ავთანდილ ამილახორის მეკოდისპურე ს ა ხ ა ს ო ყ მ ა (1700 წ. 1448–3602).

მესხიშვილი დათუკა — ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: გიორგი, ნონიკა, ბერუკა; იორამ [სააკაძემ] ი გ ი მიჰყიდა ზაქარია ნინოწმინდელს (1654 წ. XII.15.1450–48/105).

მესხიშვილი დათუნა — წირს მცხოვრები, ერთი საკომლო, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ.1448–3250).

მესხიშვილი ელია — ევალებოდა „საკვების ჩაბმის" რიგი ორშაბათს– ორი, სამშაბათს და ოთხშაბათს– თითო (XVII ს. Hd–10531).

მესხისშვილი მამისა — ხოვლეში მცხოვრები; როინ და გოშფარ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს ი გ ი ერგო გოშფარს ([1527–1558 წწ.] Qd–605).

მესხიშვილი მამუკა — კალაურში მცხოვრები, ერთი კომლი, შეტანილია სვეტიცხოვლის საკომლოების ნუსხაში (1689 წ. 1449–1792).

მესხიშვილი ნონიკა — შ ვ ი ლ ი დათუკა მესხიშვილისა,იხ.

მესხიშვილი რევაზა — ევალებოდა „საკვების ჩაბმის" რიგი ორშაბათს– ორი, სამშაბათს და ოთხშაბათს– თითო (XVII ს. Hd–10531).

მეტაშვილი პაატა — ერეკლე მეფემ ი გ ი დაასახლა ჰალაანში და შესწირა ალავერდის წმინდა გიორგიდ ეკლესიას (1699 წ. II.25.1449–1852).

მეტეხლიშვილი ერაჯ — დ ა მ წ ე რ ი თურქისტან [თურქისტანიშვილის] მიერ იესე [სოლაღაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1558 წ. Sd–734).

მეტეხლისშვილი ზა[ა]ლ — მ ო წ მ ე ელიაზარ ელიოზისშვილის მიერ შიომღვიმის მონასტრისათვის მიცემული მამულის შეწირულების წიგნისა (1492 წ. 1449–1615).

მეტია — დარჩელი, „თოლიოქრის კაცი", ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ხუთი ფოხალი ღვინო, ხუთი ატარი ჩხვერი და გოჰკუმური ([1616–1621 წწ.] ქსძ.III. N92).

მეტრეველი — ბროწლეთში მცხოვრები, ერთი კომლი, მოხსენიებულია ზემო ქართლის კომლთა ნუსხაში (XVII ს. დამდ. Qd–7014).

მეტრეველი — ი გ ი თავისი განაყოფით დომენტი კათალიკოსმა უწყალობა ხუდადა ხოჯაშვილს (1660 წ. V.1.Sd–2913).

მეტრეველი — ქემერტში მცხოვრები, [მაჩაბლების] ყმა-მამულის ნუსხაში აღნიშნულია, რომ ი გ ი ამილღაბარ [მაჩაბელმა] სხვა ყმებთან ერთად გაყიდა ([1688–1703 წწ.] Qd–8674).

მეტრეველი — ქურთს მცხოვრები, [მაჩაბლების] ყმა-მამულის ნუსხაში აღნიშნულია, რომ ი გ ი დაკარგეს და მამული გაუყიდეს ([1688—1703 წწ.] Qd—8674).

მეტრეველი — გარეჯვარს მცხოვრები, ერთი საკომლო, საამილახვროს დავთრის მიხედვით ევალებოდა ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448—5032).

მეტრეველი — მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა გორასპ ფავნელიშვილის მიერ ბერ·ვახტანგაშვილისათვის მიყიდულ მიწას (XYII—XYIII სს. მიჯნა. 1448—1129).

მეტრეველი — ოთანა მაისურაძეს უნდა მიეცა ზაზა ქარუმიძისათვის ვენახი მისი ვენახის გვერდით, თუ ვერ გადაიხდიდა ვალს (XYII—XYIII სს. მიჯნა.Qd—3696 ფრაგმ.).

[მეტრეველი] ბერი — გ ა ნ ა ყ ო ფ ი თანდილა მეტრეველისა, [მაჩაბლების] დაკარგული ყმა-მამულის ნუსხაში აღნიშნულია, რომ ი გ ი აყარეს და მისი საკომლო გაყიდეს ([1688—1703 წწ.] Qd—8674).

მეტრეველი ბერი — ფიჩხისქალაქს მცხოვრები, ზურაბ მაჩაბლის მეკოდისპურე ყ მ ა (1700 წ. 1448—3602).

მეტრეველი გიორგი — ქრცხილვანში მ ი ს ი შვილები უწყალობა ნაზარალი-ხანმა პაპუნა ფანველიშვილს (1689 წ. XI.16. 1448—53).

მეტრეველი დათუნა — ფიჩხისქალაქს მცხოვრები, ზურაბ მაჩაბლის მ ე კ ო დ ი ს პ უ რ ე ყ მ ა (1700 წ. 1448—3602).

მეტრეველი თანდილა — ჰ ყ ა ვ ს გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ბერი, მაჩაბლების დაკარგული ყმა-მამულის მუსხაში აღნიშნულია, რომ მ ი ს ი საკომლო ამილღაბარ [მაჩაბელმა] მიჰყიდა ქველიას ([1688—1703 წწ.] Qd—8674).

მეტრეველი მამუკა — მ ო წ მ ე როსტომ [შა]ლიკაშვილის მიერ ალავერდელი არსენ ავალიშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა ([1639—1651 წწ.] Hd—14286).

მეტრეველი მამუკა — მ ო წ მ ე ზაზა მაჩაბლის მიერ ალხაზ მაჩაბლისათვის მიცემული ყმამულის გაცვლილობის წიგნისა (XYII ს. 70—ანი წწ. 1450—26/216).

მეტრე[ვე]ლი მამუკა — შ ვ ი ლ ი ნადირა მეტრე[ვე]ლისა, იხ.

მეტრეველი მამუკა — ფარისში მცხოვრები, ოთარ ფავნელისშვილის ყ მ ა (1700 წ. 1448—3602).

მეტრეველი მასია — მ ო წ მ ე იორამ თარხნის მიერ დათუნა ღშილულაშვილისა და მისი მევალისათვის მიცემული დევნ(გარიგების წიგნისა ([1653—1658 წწ.] Hd—2295).

მეტრეველი მ[ღთი]სია — მ ო წ მ ე მამუკა ორბელ[ა]ძის მიერ ზაქარია გარსევან[ი]შვილისათვის მიცემული შვილის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ.XI.10.გსიემ—174).

მეტრე[ვე]ლი ნადირა — ჰ ყ ა ვ ს: შ ვ ი ლ ე ბ ი მამუკა და ღთისია; ძ მ ა შოშიტა; მ ი ს ბიძას ალხაზ მაჩაბლის მსახური ღონა მოუკლავს; ალხაზ მაჩაბელს შეუპყრია მკვლელი, მაგრამ ნ ა დ ი რ ა ს და მის ძმას, შოშიტას, იგი გაუთავისუფლებიათ და გაუპარებიათ. ნ ა დ ი რ ა და შოშიტა გამოცხადებულან მდივანბეგ ბარძიმ [ერისთვისშვილთან]. მათი საქმის გარჩევის შედეგად გადაწყდა, რომ ნ ა დ ი რ ა ს ალხაზ მაჩაბლისათვის უნდა მიეცა ორი ნასყიდი გოგო, საწისქვილე ქურთაში, მიწა ყალანდაძის საზღვრამდე, აგრეთვე მიწა რუს პირას, ბასიშვილისა და ყალანდაძის საზღვრებამდე და გაღმა— სავანის მიწა რუმდე და კეხურამდე

(1691 წ. Hd–10399).

მეტრეველი ნონია – ქრცხილვანს მცხოვრები, ნაზარალი-ხანმა ი გ ი მამულით უწყალობა პაპუნა ფანველიშვილს (1689 წ. XI.16. 1448–53).

მეტრეველი ოთია – ჰ ყ ა ვ ს ცოლ-შვილი, იყო მკვიდრი ყმა შალვა ფავნელისშვილისა, რომელმაც ი გ ი მიჰყიდა ყალანდარ თუმანიშვილს (1687 წ.I.1. Ad–984).

მეტრეველი პაპუნა – კარბელი, ავთანდილ ამილახორის მეკოდისპურე სახასო ყ მ ა (1700 წ. 1448–3602).

მეტრეველი ფოცხვერა – მ ო წ მ ე პაპუნა ფავნელისშვილის მიერ დათუნა ქრისტესიასშვილისათვის მიცემული ახოს ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. IY. 1. 1448–4307).

მეტრე[ვე]ლი ღთისია – შ ვ ი ლ ი ნადირა მეტრე[ვე]ლისა, იხ.

მეტრე[ვე]ლი შოშიტა – ძ მ ა ნადირა მეტრე[ვე]ლისა,იხ.

მეტრეველი ხოსია – ფიჩხისქალაქს მცხოვრები, ზურაბ მაჩაბლის მეკოდისპურე ყ მ ა (1700 წ.1448–3602).

მეუკურდაა კაჰულია – ცაიშელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა:ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, მისი მარილი, ერთი პური, სამი ლიჯი ღომი, სამი ფოხალი ღვინო და გოჰკუმური ([1616–1621 წწ.] ქსძ. III. N 92).

მეუნაგრია||მეუნარგია

მეუნაგრია ბატკუა – დარჩელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა–გოჰკუმური ([1616–1621 წწ.] ქსძ. III. N 92).

მეუნაგრია ბახუტა – ცაიშელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, მისი მარილი, ერთი პური, სამი ლიჯი ღომი, სამი ფოხალი ღვინო და გოჰკუმური ([1616–1621 წწ.] ქსძ. III. N 92).

მეუნაგრია ბერი – ცაიშელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი და მისი მარილი, ერთი პური, სამი ლიჯი ღომი, სამი ფოხალი ღვინო და გოჰკუმური ([1616–1621 წწ.] ქსძ. III. N 92).

მეუნაგრია ბოხვაი – ცაიშელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი და მისი მარილი, ერთი პური, სამი ლიჯი ღომი, სამი ფოხალი ღვინო და გოჰკუმური ([1616–1621 წწ.] ქსძ. II. N 92).

მეუნაგრია გიორგილია – ცაიშელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი პური, ხუთი ლიჯი ღომი, ხუთი ფოხალი ღვინო და გოჰკუმური ([1616–1621 წწ.] ქსძ. III. N 92).

მეუნაგრია ვამიჩქიდა – ცაიშელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი მარილით, ერთი პური, სამი ლიჯი ღომი, სამი ფოხალი ღვინო და გოჰკუმური ([1616–1621წწ.] ქსძ.III. N 92).

მეუნაგრია თოლოქრო – ცაიშელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი მისი მარილით, ერთი პური, სამი ლიჯი ღომი, სამი ფოხალი ღვინო და გოჰკუმური ([1616–1621 წწ.] ქსძ.III. N 92).

მეუნაგრია ივანეკა – ცაიშელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი და მისი მარილი, ერთი პური, სამი ლიჯი ღომი, სამი ფოხალი ღვინო და გოჰკუმური ([1616–1661წწ.] ქსძ. III. N 92).

მეუნაგრია იორდანე – ცაიშელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი და მისი მარილი, ერთი პური, სამი ლიჯი ღომი, სა-

მი ფოხალი ღვინო და გოჭკუმური ([1616–1621 წწ.] ქსძ. II. N 92).

მეუნაგრია კვირკეხია – დარჩელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი და მისი მარილი, ერთი პური, სამი ფოხალი ღვინო, სამი ლოჯი ღომი და გოჭკუმური ([1616–1621 წწ.] ქსძ. III. N 92).

მეუნაგრია ლომინა – ცაიშელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა– გოჭკუმური ([1616–1621 წწ.] ქსძ. III. N 92).

მეუნაგრია მახიოლია – ცაიშელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი და მისი მარილი, ერთი პური, სამი ფოხალი ღვინო, სამი ლოჯი ღომი და გოჭკუმური ([1616–1621 წწ.] ქსძ. III. N 92).

მეუნაგრია მიხილია – დარჩელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი და მისი მარილი, ერთი პური, სამი ფოხალი ღვინო, ხამი ლოჯი ღომი და გოჭკუმური ([1616–1621 წწ.] ქსძ. III. N 92).

მეუნაგრია ურცხოლა – ცაიშელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი მარილით, ერთი პური, სამი ლოჯი ღომი, სამი ფოხალი ღვინო და გოჭკუმური ([1616–1621 წწ.] ქსძ. III. N 92).

ძეუნაგრია ურაკოჩა – ცაიშელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი პური, სამი ლოჯი ღომი, სამი ფოხალი ღვინო და გოჭკომური ([1616–1621 წწ.] ქსძ. III. N 92).

მეუნარგია ქომოკორდა – ცაიშელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, სამი ლოჯი ღომი, სამი ფოხალი ღვინო და გოჭკუმური– კარგი საჭმელი ([1616–1621 წწ.] ქსძ. III. N 92).

მეუნაგრია შურიმიდგა – ცაიშელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, მარილი, ერთი პური, სამი ლოჯი ღომი, სამი ფოხალი ღვინო და გოჭკუმური ([1616–1621 წწ.] ქსძ. III. N 92).

მეუნარგია ცვიარაბია – ცაიშელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი პური, სამი ლოჯი ღომი, სამი ფოხალი ღვინი და გოჭკომური ([1616–1621 წწ.] ქსძ. III. N 92).

მეუნაგრია ხოხოლია – ცაიშელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, მარილი, ერთი პური, სამი ლოჯი ღომი, სამი ფოხალი ღვინო და გოჭკუმური ([1616–1621 წწ.] ქსძ. III. N 92).

მეუნაგრია ხუტულა – ცაიშელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, მისი მარილი, ერთი პური, სამი ლოჯი ღომი, სამი ფოხალი ღვინო და გოჭკუმური– კარგი საჭმელი ([1616–1621 წწ.] ქსძ. III. N 92).

მეუნარგია ხუტკუბია – ცაიშელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, მარილი, ერთი პური, სამი ლოჯი ღომი, სამი ფოხალი ღვინო და გოჭკუმური ([1616–1621 წწ.] ქსძ. II. N 92).

მეუნაგრია ხუხუბია – ცაიშელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, მისი მარილი, ერთი პური, სამი ლოჯი ღომი, სამი ფოხალი ღვინო და გოჭკუმური ([1616–1621 წწ.] ქსძ. III. N 92).

მეუნარგია ჯუჯულია – ცაიშელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი პური, ერთი ლოჯი ღომი, სამი ფოხალი ღვინო და გოჭკუმური ([1616–1621 წწ.] ქსძ. III. N 92).

მეფარისშვილი – ქუთაისის მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: პურის ჭამა და სამსახური (1578 წ. Hd–626).

მეფარისშვილი მახარა — ოცხანელი, ე მ ა რ თ ა საკათალიკოსო გამოსაღები: ერთი ძროხა, ერთი საკლავი, სამი საწონი ღომი, ცხრა სამესხო ღვინო,მისი პური და ორი ქათამი ([XYI ს. II ნახ. 1448–3322).

მეფარიძე ბერი — ძ მ ა ზაზუნა მეფარიძისა, იხ.

მეფარიძე გიორგი — ძ მ ა ზაზუნა მეფარიძისა, იხ.

მეფარიძე გოგიჩა — როკითს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდარვა კოკა ღვინო, ერთი ურემი ღომი, ორი ნათხალი ღომი, ოცდაათი მკლავი ფეტვი, ერთი საკლავი ყველით, თევზით, კვერცხით, ერთი ლიტრა ყველი, ერთი გოჰი, ერთი ქათამი, ტვირთი, მუშაობა, ერთი თეთრის ღირებულების ყავრის მიტანა (1578 წ. H–626).

მეფარიძე დავითა — როკითს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდარვა კოკა ღვინო, ერთი ურემი ღომი, ორი ნათხალი ღომი, ოცდაათი მკლავი ფეტვი, ერთი საკლავი ყველით, თევზით, კვერცხით, ერთი ლიტრა ყველი,ერთი გოჰი, ერთი ქათამი, ტვირთი, მუშაობა, ერთი თეთრის ღირებულების ყავრის მიტანა (1578 წ. H–626).

მეფარიძე დათუნა — ნასყიდა გოგშაძესთან ერთად მ ი ჰ ყ ი დ ა ბერინა ზარიძეს მიწა გრძელაში, ბახჩიაშვილისა და ნასყიდა შავერდაშვილის მიწებამდე (1680 წ. Ad–643 ა).

მეფარიძე ზაზუნა — ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: გიორგი, პეტრე, ბერი. მ ი ჰ ყ იდა ბერ ირემაშვილს მიწა (XYII ს. Ad–1343).

მეფარიძე კაცია — ქვემოძვიმლეთს მცხოვრები, ერთი კომლი, პაპუა ტატიშვილის ყ მ ა (XYII ს. II ნახ. Qd–7017), მ ო ს ა მ ს ა ხ უ რ ე (1674 წ.Sd–607). ი გ ი, ცოლ-შვილით ერგო პაპუა ტატიშვილს (1674 წ. I.11.Sd–607). ი გ ი და მისი სამი ვაჟი მოხსენიებული არიან ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd–7017).

მეფარიძე მამუკა — წინუბანს მცხოვრები, თამაზ ყანჩაელის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მეფარიძე ნასყიდა — ცხვილოსს მცხოვრები, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მეფარიძე ნიკოლოზა — მ ო წ მ ე იესე გალატოზისშვილის მიერ ბერა ინდუაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. Hd–815).

მეფარიძე პეტრე — ძ მ ა ზაზუნა მეფარიძისა, იხ.

მეფარიძე ქიტია — ახრისში მცხოვრები, ქაიხოსრო ყანჩაელის მ ე კ ო დ ი სპ უ რ ე ყ მ ა (1700 წ. 1448–3602).

მეფარიძე ხუჩუტა — როკითს მცხოვრები, ჯვარისმტვირთველის ყ მ ა, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის მთელი ბეგარა (1578 წ. H–626).

მეფისასშვილი || მეფისაშვილი

მეფისაშვილი — ... ზაალ, დათუნა, ელიზბარისა და ფირან და მანუჩარ ბექანიშვილებს შორის სამამულე დავის გარიგების შედეგად ზაალს, დათუნასა და ელიზბარს დარჩათ მ ი ს ი ვენახის აღმოსავლეთით ოცდახუთი ადლი მიწა (1689 წ.Y.1. Hd–14930).

მეფისასშვილი ზალინა — გორელი, ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: სარქისა, დ ყ იდ ა სამნია გოგიბაშვილ-სიმენდასშვილისაგან [მიწა],რომლის საზღვრები იყო: ბასტამაანთ ვენახი, ზალინას, ბახჩიაშვილის, თედიასშვილის და თავისი მიწა(1681წ.

I.11. Hd—9436).

მეფისაშვილი მამიჯანა — მ ი ჰ ყ ი დ ა როსტომა წატურაშვილს გორში საწისქვილე (1669 წ. II. 2. Hd—2029).

მეფისასშვილი სარქისა — შ ვ ი ლ ი ზალინა მეფისასშვილისა, იხ.

მეფისაძე გოგიჩა — ფერსათს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდაათი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრის საკლავი, ერთი ქათამი, ოცი კვერცხი, ერთი ურემი ღომი და ერთი საბელი (1558 წ. H—626).

მეფორია ერჩქიდია — ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, მისი მარილი, ერთი პური, ხუთი ფოხალი ღვინო, ხუთი ატარი ღომი, ალაყურტი და გოჰკუმური ([1616—1621 წწ.] ქსძ. III. N 292).

მეფორია ივანე — ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: „უფროს-უნცროსი" საკლავი, ერთი ქათამი, მისი მარილი, ერთი პური, რვა ფოხალი ღვინო, რვა „ნაგუშუო" ატარი ღომი, ალაყურტი და გოჰკუმური ([1616—1621 წწ.] ქსძ.III.N92).

მეფორია მასითდა — ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, მისი მარილი, ერთი პური, ხუთი ფოხალი ღვინო, ხუთი ატარი ღომი და გოჰკუმური ([1616—1621 წწ.] ქსძ.III. N 92).

მეფორია შიშიგაბუ — ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: „უფროს—უნცროსი" საკლავი, ერთი ქათამი, მისი მარილი, ერთი პური, ათი ფოხალი ღვინო, ათი ნაგუში ატარი ღომი, ათი ყურტი და და გოჰკუმური ([1616—1621 წწ.] ქსძ. III. N 92).

მეფორია ხუხუტია — ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: „უფროს—უნცროსი" საკლავი, ერთი ქათამი, მისი მარილი, ერთი პური, ათი ფოხალი ღვინო, ათი ნაგუში ატარი ღომი, ალაყურტი და გოჰკუმური ([1616—1621 წწ.] ქსძ.III. N92).

მექათამიძე დათუნა — მიწობში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო პაპუნას ([1688—1703 წწ.] Hd—1636).

მექათმიშვილი ნაზარა — ქალაქში მცხოვრები, მანუჩარის ყმა, ნაზარალი-ხანმა დაუმტკიცა მ ი ს ი წყალობა მანუჩარს (1689 წ. 1450—53/91).

მექანარ — გორში მ ი ს ი და ბარილუსის ქულბაქის დერეფანი ესაზღვრებოდა მიწას, რომელიც როსტომ მეფემ გაუცვალა გიორგი გორგიჯანაშვილს(1653წ. 1449—1873).

მექანარიშვილი ჯავახ — კავთისხევში, თელათუბანში მცხოვრები, გიორგი მეფემ ი გ ი უწყალობა ბეჟან ჩიჟაძეს და გაათავისუფლა სამეფო გადასახადებისაგან (1695 წ. 1448—3271).

მექვაბისშვილი || მექვაბიშვილი || მექუაბიშვილი

მექვაბისშვილი — ამოწყვეტილი; მ ი ს ი მიწის წყალობა ზურაბ [სააკაძემ] განუახლა თავის ყმას, ბაინდურ პატასშვილს ([1677—1688 წწ.] Hd—9331).

მექვაბიშვილი ამირასლან — ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბერინა. ჰ ქ ო ნ — დ ა ს ა მ ა მ უ ლ ე დ ა ვ ა როსტომა და ბაძუღ ალმურაშვილებთან ერთად შავერდა არდაშელაშვილთან, დავის გარიგების შედეგად, მამული მ ა ს და ალმურაშვილებს დარჩათ. სადაო მამული მ ა ს დილარგეთისშვილისაგან ჰქონდა ნაყიდი (1638 წ. III.20. Qd—9814 ბ).

მექვაბიშვილი ბასუა — ბ ი ძ ა იარალი მექვაბიშვილისა, იხ.

მექვაბიშვილი ბერინა — [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ამირასლან მექვაბიშვილისა,იხ.

მექვაბიშვილი დოვლათიარა — ბ ი ძ ა იარალი მექვაბიშვილისა,იხ.

მექვაბიშვილი იარალი — სურამელი, როსტომ მეფის მ ე ღ ვ ი ნ ე, ჰ ყ ა ვ ს

ბ ი ძ ე ბ ი: დოვლათიარა, ნასყიდა, როსტევანა, ნურალა და ბასუა, როსტომ მეფემ მ ა ს უწყალობა მიწა აჯბედიურში (1653 წ. ხი. RT. XYIII. N 10).

მექვაბისშვილი მურადა – ძ მ ა პაპია მექვაბისშვილისა, იხ.

მექვაბიშვილი ნასყიდა – ბ ი ძ ა იარალი მექვაბიშვილისა, იხ.

მექვაბიშვილი ნურალა – ბ ი ძ ა იარალი მექვაბიშვილისა, იხ.

მექვაბისშვილი პაპია – მძორეთში მცხოვრები, ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: საქინა და მურადა. ძმებთან ერთად წილად ხვდა ქაიხოსრო [ციციშვილს] ([1664 – – 1673 წწ.] 1448–5042).

მექვაბიშვილი როსტევანა – ბი ძ ა იარალი მექვაბიშვილისა, იხ.

მექვაბისშვილი საქინა – ძ მ ა პაპია მექვაბისშვილისა, იხ.

მექუაბიშვილი სუხიტა – ჰ ყ ა ვ ს [ძ მ ა] ყალაბეგა: მ ი ჰ ყ ი დ ა როსტომა ხითარაშვილს: ბარამა ჯულაბაშვილისაგან ნაყიდი სასახლე, კარის წინ ერთი დღის მიწა ლოკამნურის და თაყაშვილის მიწებამდე, იარალას საზღვრამდე და საათას კედლამდე (1636 წ. YIII. 2. 1450–53/113).

მექუაბიშვილი ყალაბეგა – [ძ მ ა] სუხიტა მექვაბიშვილისა, იხ.

მექვაბისშვილი შერმაზან – მძორეთში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო ედიშერს ([1688–1703 წწ.] Hd –1636).

მექვაბიშვილი ჯიმშერა – მეჯინიბეთუხუცეს პაატა ბარათაშვილის მიერ სარდალ პაპუნა ბარათაშვილისათვის მიცემულ საბუთში ღორისთავის მიწებზე გუდარეხის მონასტერთან დავის თაობაზე აღნიშნულია, რომ მ ა ს სხვა ორ ღორისთაველ კაცთან ერთად ხატზე დაფიცებით უნდა დაედასტურებინა სადაო მიწების საზღვრები (1660 წ. Y. 13. Hd –830).

მექვაბიძე || მექუაბიძე

მექვაბიძე გიორგი – ძ მ ა თევდორა მექვაბიძისა, იხ.

მექუაბიძე გოგიჩა – ახალსოფელს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდახუთი ცხრიანი კოკა ღვინო, ხუთი თეთრი, სხვა ერთი თეთრი, ოცი კვერცხი, საყდრის, სასახლის და ზვრის მუშაობა, ტვირთი; თუ საყდრის ყანაში იმუშავებდა, ორი ნაოთხალი ღომის გამოღება, თუ არა – რეა (1578 წ. H– –626).

მექვაბიძე გოდერძი – ძ მ ა იმედა მექვაბიძისა, იხ.

მექვაბიძე დათუნა – ძ მ ა თევდორა მექვაბიძისა, იხ.

მექვაბიძე თევდორა – თორმანეულს მცხოვრები, ე რთი კომლი, ბეჟან ტატიშვილის ყ მ ა, ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: მადუა, დათუნა, ნონია, გიორგი, მამისა. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd – –7017).

მექვაბიძე იმედა – ტკოცაში მცხოვრები, სახასო მსახური, ერთი კომლი. ჰ ყ ა ვ ს ძ მა გოდერძი და ძმისშვილი, ოთხი სალაშქრო ვ ა ჟ ი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd –7017).

მექვაბიძე მადუა – სეხნია ტატისშვილის მ ს ა ხ უ რ ი, მ ო წ მ ე სეხნია ტატისშვილის მიერ შოშიტა მიქელაშვილისათვის მიცემული საფქავის ამოკვეთის წიგნისა (1692 წ. ახლო. Hd –732).

მექვაბიძე მადუა – ძ მ ა თევდორა მექვაბიძისა, იხ.

მექვაბიძე მამისა – ძ მ ა თევდორა მექვაბიძისა, იხ.

მექვაბიძე ნონია – ძ მ ა თევდორა მექვაბიძისა, იხ.

მექვაძე ინდუა — გ ლ ე ხ ი, [ჩხარის] ციხის მეციხოვნეებმა სოფელი გაძარცვეს და მ ა ს წაართვეს ნახევარი ლიტრა საპ[ონი] და ბამბა (XYII ს. Ad–2233ა).

მექუდისშვილი — რუისის ღვთაების ეკლესიისათვის შეწირული მ ი ს ი მამული მასზე მცხოვრები კერჩხაძით როსტომ მეფემ უწყალობა რობამ მამიცაშვილს (1658 წ. IY.21. 1449–1105).

მექუდური — მ ე ქ უ დ უ რ ი მამულის წყალობა შაჰნავაზმა განუახლა რობიტა მამაცაშვილს (1673 წ. 1449–1103).

მელანაშვილი გიორგი — ცხილვანის მოხელე (1668 წ. გსიემ N 4644), მ ო წ მ ე ზაქარია [გარსევანიშვილის] მიერ მარკოზ [გარსევანიშვილისათვის] მიცემული მამულის გაყოფის წიგნებისა (1668 წ. გსიემ NN 4642, 4644).

მელეშვილი — [მაჩაბლების] დაკარგული ყმა-მამულის ნუსხაში აღნიშნულია, რომ ი გ ი გაუყიდეს [მაჩაბლებს] ([1688–1703 წწ.] Qd–8674).

მელვინეთხუცისშვილი არდაშელ — მ ო წ მ ე ტერტერასშვილის მიერ თეიმურაზ მუხრანბატონისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. XI. 15. Hd–3135).

მელვინეთხუცისშვილი ზაალ — მ ო წ მ ე ლიპარიტ ანდერმანიშვილის და იონათამ აბულვარდიშვილის მიერ ფარემუზ ჯავახიშვილისათვის მიცემული პირობის წიგნისა (1697 წ. III.17. Hd–10386).

მელვინეთხუცისშვილი ზურაბ — მ ო წ მ ე ლიპარიტ ანდერმანიშვილის და იონათამ აბულვარდიშვილის მიერ ფარემუზ ჯავახიშვილისათვის მიცემული პირობის წიგნისა (1697 წ. III.17. Hd–10386).

მელვინეთხუცისშვილი რევაზ — მ ო წ მ ე ზაქარია გვერდწითელის მიერ ბეჟან ქავთარაძისათვის მიცემული სასისხლო დავის განჩინების წიგნისა (1699 წ. XII.20. Hd–10215).

მელვინეთხუციშვილი როსტევან — მ ო წ მ ე ფარსადან ციციშვილი-ფანასკერტელის მიერ კათალიკოს იოვანე დიასამიძისათვის მიცემული მღვდლის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. 1449–1190).

მელვრეკელი — თვალში მცხოვრები, მოხსენიებულია წინამძღვარ ონოფრე [მაჰუტაძისათვის] მიბარებული გარეჯის ყმების ნუსხაში ([1690–1733 წწ.] Ad–421).

მელვრეკელი ივანე — მ ო წ მ ე გარსევან გილასშვილის მიერ ონოფრე [მაჰუტაძისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1695 წ. Ad–2055).

მელორისშვილი დათუნა — ხვთისში მცხოვრები, აშოთან [მუხრანბატონმა] შეიძინა ი გ ი და შესწირა მთაწმინდის პორტაიტის ღმრთისმშობელს (1687 წ. Y.1. 1461–3/134).

მეშელაშვილი ოდიკა — მ ო წ მ ე მელქისედეკ წინამძღვრის მიერ ძაბახიძეებისათვის მიცემული სამწირველო ვენახის წყალობის წიგნისა (1654 წ. 1449–1875).

მეშველაანი — გიორგი მეფემ ოკამი და იქ მცხოვრები მეშველაანი შესწირა [მღვიმის] მონასტერს (1605 წ. 1448–5266); შიომღვიმის მონასტრის „მოხელენი, მოღვაწენი და შემწენი", დიდი მამულის მქონენი· გიორგი მეფეს ი ს ი ნ ი შეუწირავს შიომღვიმის მონასტრისათვის ([1678–1688 წწ.] Ad–565).

მეშველაშვილი გოგია — ოკამს მცხოვრები, წმინდა შიოს ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მეშველიანი — მ ი ს ი ციხე ალექსანდრე მეფეს უბოძებია გაბრიელ ცაგერ-ლისათვის, რომელმაც ის შესწირა ცაგერის ეკლესიას (1656 წ. Qd—9085-ვ).

მეშველიანი კაცია — ცაგერის ღმრთისმშობლის ყ მ ა, ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა წიწილა, ი ს და მისი ძმა ნაძალადევად ეკავა გელოვანს, რომელსაც ალექსანდრე მეფემ ი ს ი ნ ი ჩამოართვა და შესწირა ცაგერის ღმრთისმშობელს (1656 წ. Qd—9085).

მეშველიანი წიწილა — ძ მ ა კაცია მეშველიანისა, იხ.

მეჩიქილეშვილი — ბაადურ [ციციშვილის] სამწყვრისული გამოფიცული მიწების ნუსხაში აღნიშნულია, რომ მ ა ს ეჭირა ოქრომჭედლის ნაქონი სამი დღის მიწა ხოდაბუნში და იქვე — ექვსი დღის მიწა (1671 წ. Hd—833).

მეცირცვიაშვილი — ქუთაისს მცხოვრები, მ ი ს პარტახტს ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა — პურის ჭამა და სამსახური (1578 წ. H—626).

მეცხვარისშვილი || მეცხვარიშვილი

მეცხვარიშვილი — ერთი კომლი, მოხსენიებულია ზემო ქართლის კომლთა ნუსხაში (XYII ს. დამდ. Qd—7014).

მეცხვარისშვილი — მ ი ს ი მიწა იყო საზღვარი გიორგი თარხან-მოურავიშვილის მიერ მდივან შანშეიან-მარტიროზიშვილისათვის მიყიდული მიწისა (1676 წ. Hd—2380).

მეცხვარისშვილი დათუნა — ახრისში მცხოვრები, შიოშ ყანჩიულის მეკოდისპურე ყ მ ა (1700 წ. 1448—3602).

მეცხოვრისშვილი დათუნა — ნულში მცხოვრები, ერთი კომლი, ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა პაპუნა და იმისი ნაშენი ხუთი ვაჟი, მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd—7017).

მეცხოვრისშვილი პაპუნა — ძ მ ა დათუნა მეცხოვრისშვილისა, იხ.

მეძმარიაშვილი გიორგი — ვ ა კ ი ს მ ო უ რ ა ვ ი (XYII ს. მიწ. ქმ. N 1841). მ ო წ მ ე: აფხაზეთის კათალიკოსის და ქუთათელი მიტროპოლიტის სვიმონ ჩხეტიძის მიერ მამისთვალა ივანჯანისშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1664 წ. ქმ. N 1843), სვიმონ ქუთათელ-ჭყონდიდელის მიერ მახარებელ ივანჯანისშვილისათვის მიცემული პირობის წიგნისა მამულის მოუშლელობის შესახებ (XYII ს. მიწ. ქმ. N 1841).

მეძმაშვილი ბასილ — ზაალ ბარათაშვილის ყ მ ა, მ ო წ მ ე ზაალ ბარათაშვილის მიერ ზაალ ყორღანაშვილისათვის მიცემული სახახლის ადგილის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ. YI.1450—1/52).

მეძმასშვილი გოდერძა — ტბელი, მ ო წ მ ე აითანდილ უსუბეგიშვილის მიერ დომენტი გერმანოზისშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. Y.7. Hd—1707 ა).

მეძმაშვილი ებალა — ერთი კომლი, წინამძღვარმა ონოფრე [მაჭუტაძემ] ი გ ი დაასახლა პატარძეულში და შეჰმატა გარეჯის მონასტერს ([1690—1733 წწ.] Ad—421).

მეძმაშვილი თევდორე —წინამძღვარმა ონოფრე მაჭუტაძემ ი გ ი დაასახლა პატარძეულში და შეჰმატა გარეჯის მონასტერს ([1690—1733 წწ.] Ad—421).

მეჰურჰლისაშვილი საყვარელა — მ ო წ მ ე გიორგი საბირაშვილის მიერ ბერია ბერიძისთვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. Hd—1747).

მეხარაანთ ბერო — ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი მეხარაანთ იოვანესშვილ გიორგისა, იხ.

მეხარაანთ იოვახესშვილი გიორგი – ვ ე ძ ე ლ ი, ჰ ყ ა ვ ს ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ე ბ ი: ოქიტა, ბეროა; შ ვ ი ლ ი ნადირა. მ ი ჰ ყ ი დ ა ხუციანთ მარკოზაშვილ იოვანეს მიწა გარიყულა, გოგილას წისქვილის ზემოთ (1691 წ.IY.27. Sd—64).

მეხარანთ ნადირა – შ ვ ი ლ ი მეხარანთ იოვანესშვილ გიორგისა,იხ.

მეხარანთ ოქიტა – ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი მეხარანთ იოვანესშვილ გიორგისა, იხ.

მეხარისშვილი ივანე – ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ი მძულია. მ ი ჰ ყ ი დ ა პაპუნა თუხარელს თავისი მკვიდრი მიწა საყდარს ზემოთ, მალაციძის მიწამდე (1677წ. IY.20. Sd—51).

მეხარისშვილი მძულია – შ ვ ი ლ ი ივანე მეხარისშვილისა,იხ.

მეხრისშვილი || მეკრისშვილი|| მეკრიშვილი

მეჭრიშვილი – ბროწლეთს მ ი ს ი აყრილი მამული მოხსენიებულია ზემო ქართლის საკომლოების ნუსხაში (XYII ს. დამდ. Qd—7014).

მეხრისშვილი – მ ო წ მ ე ნასყიდა შაველდაშვილის მიერ შოშია გოგოჩასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1673 წ.I.1.Hd—14517).

მეხრიშვილი – მ ი ს ი მიწის ბოლოს მდებარე თალულაშვილისეული სამი დღის მიწა ყაყა წინამძღვრიშვილმა მიჰყიდა აბელს (1691 წ.XI.13.1450—2/138).

მეხრისშვილი – მ ი ს მამულზე ბროწლეთში ესახლა ხუცესი ბარნაბა(1700წ. 1448—3602).

მეხრისშვილი ბასილა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] პაპუნა მეხრისშვილისა,იხ.

მეხრისშვილი ბასილა – ი ყ ი დ ა ირემა აბნიაშვილისაგან ნაფუძარი სავენახე (XYII ს. Hd—789).

მეხრისშვილი ბერა – მ ო წ მ ე შემახა ქალბათ[ა]შვილის მიერ გიორგი ცალქალამანიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს.ბოლო მეოთხ. 1450—35/173).

მეხრისშვილი გიო – ძ მ ა ნასყიდა მეხრისშვილისა, იხ.

მეხრისშვილი გიორგი – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] პაპუნა მეხრისშვილისა,იხ.

მეკრიშვილი გიორგი – ძ მ ი ს წ უ ლ ი მამუკა მეკრიშვილისა,იხ.

მეხრისშვილი გოგია – ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა დათუნა (1680 წ.1448—4595), შ ვ ი ლ ე ბ ი: მაზია (1680 წ.1448: 4595, 8750). მ ი ჰ ყ ი დ ა: ზუბიტა თოთიაურს თავისი ნასყიდი ბაგა, ბაინდურისშვილის მიწამდე, გიგოლა გოგიბასშვილის ბაგამდე, გელიას ვენახამდე (1680 წ.1448—8750), მამუკა ბახჩასშვილს– ორი დღის მიწა შაველდაშვილის და თავაქალაშვილის მიწებამდე და ამირალასშვილის რუმდე (1680 წ. I.8.1448—4595).

მეხრისშვილი დათუნა – ძ მ ა გოგია მეხრისშვილისა,იხ.

მეხრისშვილი დათუნა – შ ვ ი ლ ი გოგია მეხრისშვილისა,იხ.

მეკრიშვილი დათუნა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი მამუკა მეკრიშვილისა,იხ.

მეკრისშვილი ესტატე – შ ვ ი ლ ი ზაქარია მეკრისშვილისა,იხ.

მეკრისშვილი ზაქარია – ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: თევდორა, პაპუნა, ესტატე. მ ი ჰ ყ ი დ ა პაპუნა თუხარელს მიწა მამისაშვილის მიწის გვერდით (1676 წ. I.10. Sd—60).

მეკრისშვილი ზურაბ – მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ მ ე პაპუნა იშხნელის მიერ შოშიტა ზუმარაძისათვის მიცემული წისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. Hd—836).

მეკრიშვილი თანდილა – შ ვ ი ლ ი მამუკა მეკრიშვილისა,იხ.

მეჯრისშვილი თევდორა — შ ვ ი ლ ი ზაქარია მეჯრისშვილისა,იხ.

მეჯრიშვილი თევდორა — შ ვ ი ლ ი მამუკა მეჯრიშვილისა,იხ.

მეჯრიშვილი იორდანა — ცხირეთს, ცუცუბანს მცხოვრები, როსტომ მეფემ ი გ ი უწყალობა ამილახორს თუხარელს (1640 წ. Hd—14436 ბ).

მეხრისშვილი მაზია — შ ვ ი ლ ი გოგია მეხრისშვილისა,იხ.

მეჯრიშვილი მამუკა — ბროწლეთს მცხოვრები, მოყალნე გ ლ ე ხ ი, ერთი კომლი. ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: შიო, თევდორა, თანდილა და კიდევ ერთი პატარა„ბიჭი", ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი, დათუნა, მასია, ოთარა, გიორგი, სეხნია. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd—7017).

მეჯრიშვილი მასია — ძ მ ი ს წ უ ლ ი მამუკა მეჯრიშვილისა,იხ.

მეჯრიშვილი მურგან — მ ო წ მ ე ნიკოლოზ აბულვარდიშვილის მიერ პაპუნა თუხარელისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ.Sd—49).

მეხრისშვილი ნასყიდა — სამწევრელი, ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა გიო. მ ი ჰ ყ ი დ ა შერმაზან ხაშარაძეს თავისი ნასყიდი მამული— მაზმანაური სარწყავი მიწა რუთი — დღენახევრის სახნავი მესტვირიშვილის, ბერუას და ქურთარაქელაშვილის მიწები (1685 წ. 1449—996—1).

მეჯრიშვილი ოთარა — ძ მ ი ს წ უ ლ ი მამუკა მეჯრიშვილისა,იხ.

მეხრისშვილი პაპუნა — ერტისს მცხოვრები, ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც უ ხი[: შალვა, გიორგი, ბასილა. შაჰნავაზმა ი გ ი უწყალობა პაპუნა გოსტაშაბიშვილ-ბარათაშვილს; მანამდე, დროებით, თურქისტანიშვილის საკუთრება ყოფილა (1672 წ. II. 10. Hd—4169).

მეჯრისშვილი პაპუნა — შ ვ ი ლ ი ზაქარია მეჯრისშვილისა,იხ.

მეხრისშვილი პატატა — შ ვ ი ლ ი გოგია მეხრისშვილისა,იხ.

მეჯრიშვილი სეხნია — ძ მ ი ს წ უ ლ ი მამუკა მეჯრიშვილისა, იხ.

მეხრისშვილი შალვა — [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] პაპუნა მეხრისშვილისა,იხ.

მეჯრიშვილი შიო — შ ვ ი ლ ი მამუკა მეჯრიშვილისა, იხ.

მეხრისშვილი ძამა — შ ვ ი ლ ი გოგია მეხრისშვილისა, იხ.

მეჯავიძე გიორგი — გურნას მცხოვრები, დედოფალმა ნესტანდარეჯანმა ი გ ი ერთ კომლად შესწირა გელათის საყდარს ალექსანდრე მეფის სულის მოსახსენებლად (1660 წ.ახლო. Ad—598).

მზარეულიშვილი ნასხიდა — როკითს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარი: ოცდარვა კოკა ღვინო, ერთი ურემი ღომი, ორი ნათხალი ღომი, ოცდაათი მკლავი ფეტვი, ერთი საკლავი თევზით, კვერცხით, ყველით, ერთი ლიტრა ყველი, ერთი გოჭი, ერთი ქათამი, ტვირთი, მუშაობა, ერთ თეთრად ღირებული ყავრის მიტანა (1578 წ. H—626).

მზევასძე || მზევაძე

მზევაძე— დიღომს მცხოვრები, სამი კომლი, გაბრიელ ივანიაძის ნაქონი,ალექსანდრე მეფემ ი გ ი უწყალობა ამილბარ მაღალაძეს (1391 წ. ßIcI[1412—1443წწ.] 1449—777).

მზევაძე— ი გ ი მოუკლავს თეთრ[ა]ძეს, რის გამოც [თეთრაძეებს] [დიღმის] წმინდა გიორგის დეკანოზის, ფილიპესათვის საორმოცე მიუციათ ([1505—1525წწ.] Hd—9409).

[მზევასძე]: მზევასძისეული — დიღუამს მდებარე მ ზ ე ვ ა ს ძ ი ს ე უ ლ ი ვენახი თეოდოსი კათალიკოსმა უწყალობა რომანოზ მაღალაძეს (1542 წ.Hd—1353).

მზევაძე — მ ი ს ი ვენახის გვერდით მდებარე ვენახი უცნობმა კათალიკოსმა უწყალობა ივანეს (1611 წ. 1450–31/114).

მ<ა>ზევაძე — ზურაბა — მ ო წ მ ე სოლალა ულანცასშვილის მიერ სულხან ჩაჩასშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ. IY.1.1450–28/248).

მზევაძე თევდორე — ძ მ ა შერმაზან მ<ა>ზევაძისა, იხ.

მზევასძე მაზიტა — მ ო წ მ ე პაპუნა მარიამულის მიერ ჯავანარაანთ ბაინდურასშვილ ბერიკასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1667 წ. Y. 1. 1450–28/244).

მზევაძე შერმაზან — ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა თევდორე? იოვანე ზუნბულიძემ მ ა ს მისცა საეგვტროდ დავით მეფის სახელზე შეწირული მიწიდან ერთი დღის მიწა. სახნავზე უნდა გამოელო „ნახუთალი" ღალია, ხოლო სავენახეზე — „ნახუთალი" კულუხი (XYII ს. I მეოთხ. Hd–14897).

მზევენ(ა)სძე ქურციკ — შ ე ს წ ი რ ა თისლის მონასტერს ბურვათა ყანა ვარდუანა და დაიწესა ორი ალაპი (XY ს. Pol. Georg.4.129 v).

მზეობრიძეები — ბიწმენს მცხოვრებნი, ნაზარალი-ხანმა ი ს ი ნ ი უწყალობა ლუარსაბ გარაყანიძეს (1694 წ. 1448–3269).

მზეოსძე — გ ლ ე ხ ი, ალექსანდრე მეფემ ი გ ი შესწირა სვეტიცხოველს (1441 წ. 1449–1520).

მზეოსძე ესაბერ — გ ლ ე ხ ი, დილომს მცხოვრები, ბაგრატ მეფემ ი გ ი დავითის კათალიკოსობის დროს შესწირა სვეტიცხოველს თავისი მამის, პატრონ გიორგის საალაპედ (1466 წ. ქრ. II. 287–288).

მზეუაშვილი ზურაბა — გორს მცხოვრები, სამთავნელის ყ მ ა, სამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მზისთანდარ — თ ა ნ ა მ ე ც ხ ე დ რ ე ერისთავთ-ერისთავ ქვენიფნეველისა, იხ.

მზიურული ბეჟან — ძ მ ი ს წ უ ლ ი გივი მზიურულისა, იხ.

მზიურული გივი — ჰ ყ ა ვ ს: შ ვ ი ლ ი ზაქარია, ძ მ ი ს წ უ ლ ი ბეჟან. ხოხინა ნამორაძეს მ ი ჰ ყ ი დ ა თავისი ნასყიდი მიწა ზვრის გვერდით (1682 წ. 1450–33/357).

მზიურული ზაქარია — შ ვ ი ლ ი გივი მზიურულისა, იხ.

მთავარა — ლეონ მეფემ ი გ ი უწყალობა მაქსიმე ჩოლაყასშვილს (1566 წ. I. 19. 1449–2285).

მთავარაანი — ბარაუნთელი გლეხები, ალექსანდრე მეფემ ი ს ი ნ ი შესწირა სვეტიცხოველს (1579 წ. 1449–5530).

მთავარასშვილი ზურაბა — იხ. მთავარასძე ზურაბა

მთავარასძე ამირინდო — 1442–1477 წწ. მ ო წ მ ე: მისრი ედილაშვილის მიერ იესე ჰარმაულისათვის მიცემული ანდერძისა (1442 წ. ქრ. II. 252.253), მამისას მიერ ზაქარიასათვის დატოვებული ანდერძისა (1477 წ. Hd–1354).

მთავარასძე (ვარ. მთავარასშვილი) ზურაბა — [1520] 1578–1584 წწ. ს ა მ ე ფ ო კ ა რ ი ს მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი. დ ა მ წ ე რ ი: ლეონ მეფის მიერ დავით გარეჯის მონასტრისათვის მიცემული მამულის დამტკიცების წიგნისა ([1520–1574 წწ.] 1449–1600), ალექსანდრე მეფის მიერ ალავერდის წმინდა გიორგისათვის მიცემული ყმა-მამულის შეწირულების წიგნისა (1578 წ. Ad–1505), ქართლის კათალიკოსის, ნიკოლაოზისა და გარეჯელთათვის მიცემული პირობის წიგნისა სა-

გარეჯის მამულების გაუცემლობის შესახებ (1579 წ. Ad–1604), ასლან ჯანდიერიშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1584 წ.VII. 8. 1448–5528); ალექსანდრე მეფის მიერ აკურისის მონასტრისათვის ბოძებულ გამოსაღებების დამტკიცების წიგნში აღნიშნულია, რომ ასეთივე შინაარსის საბუთი ლეონ მეფის მიერ გაცემული აკურისის მონასტრისათვის, დაუწერია ზურაბ მთავარასშვილს (1597 წ.IV.30.1448–2242), მასვე დაუწერია ლეონ მეფის სიგელი წმინდა ნინოს მონასტრისადმი (1597 წ.ინდ.23.1449–1060).

მთვალა – ქრცხინვალის მამასახლისი, მოწმე დათუნა შალულაშვილსა და უცნობ პირს შორის ვალის თაობაზე დავის გარიგების წიგნისა([1633––1658 წწ.] Hd–2295).

მთვალასშვილი ხანანა– მძოვრეთში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს იგი მამულით ერგო პაპუნას ([1688–1703 წწ.] Hd––1636).

მთავარასძე იოვანე – ბერი, ჰყავს გაზრდილი და დისწული ოპიზის მოძღვარი იოვანე,იხ.

მთიულისშვილი || მთიულიშვილი

მთიულიშვილი – უმამულო, ციცი [ციციშვილსა] და მამუკა მაღრაძეს შორის დავის გარიგების წიგნის მიხედვით, იგი დარჩა მამუკას (XVII ს.ბოლო. Hd–821).

მთიულისშვილი გიორგი – კოდმანში მცხოვრები, წილად ხვდა ქაიხოსრო [ციციშვილს] ([1664–1673 წწ.] 1448–5042).

მთიულისშვილი დათუნა – ჰყავს [სახლიკაცი] ქიტა.როსტომ მეფემ იგი უწყალობა იორამ თარხან-მოურავიშვილს, რომელსაც დათუნამ ერთგულების პირობა მისცა (1643 წ.ახლო. Hd–2545).

მთიულიშვილი ზურაბა – თვალს მცხოვრები, ერთი კომლი, ჰყავს განაყოფი ბასილა ჯაფარიძე, ეყმო გარეჯის მონასტერს ([1690–1733 წწ.] Ad––421).

მთიულისშვილი ზურაბა – მოწმე ბერ ჰანიშვილის მიერ ბერ კვირიკაშვილისათვის მიცემული თავნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. II ნახ.Ad–482).

მთიულისშვილი მამუკა – დავით გარეჯის ყმა, „არეულობის" დროს მას მიუთვისებია საყდრის ზვარი, როდესაც კახეთში არჩილი გამეფებულა, ზვარი მისთვის ჩამოურთმევია და მონასტრისათვის დაუბრუნებია. არჩილის იმერეთში წასვლის შემდეგ მამუკას კვლავ დაუჭერია ეს ზვარი. ერეკლე მეფის ბრძანებით, კათალიკოსმა იოვანე დიასამიძემ ზვარი ისევ წმინდა დავითის საფლავს შესწირა (1690 წ.III.20. 1449–1833).

მთიულიშვილი ნადირა – აბრევს მცხოვრები, ონანას ყმა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ.1448–5032).

მთიულიშვილი რამაზა – წუბენს მცხოვრები, ერთი კომლი, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XVII ს.II ნახ.1448–5032).

მთიულისშვილი ქიტა – [სახლიკაცი] დათუნა მთიულისშვილისა,იხ.

მთიულიშვილი შავერდ – მოწმე ბედიას მიერ დავით გარეჯის წინამძღვარ პავლესათვის მიცემული ნასახლარის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. 1449––1858).

მიდუგასშვილი (ვარ.მიდუქაშვილი) გიორგი – 1686–1688 წწ. ჰყავს

შ ვ ი ლ ი მახარა (1688 წ. Sd–7). მ ი ჰ ყ ი დ ა ივანე სულხანაშვილს თავისი მკვიდრი მიწა ნაოხში (1688 წ. Sd–7); მ ო წ მ ე: ნადირა მირზაშვილის მიერ ივანე სულხანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. Y. 1. Sd–149), ათანელ აბნიაშვილის მიერ ივანე სულხანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. Sd–8).

მიდევასშვილი მახარა – შ ვ ი ლ ი გიორგი მიდევასშვილისა, იხ.

მიდელა – ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა პაპუნა, მ ა ს უწყალობა ელიზბარ ერისთავმა ძაბოეთში აზანა წაპატაურისეული მამული (1661 წ. Qd–66).

მიდორია კოჩილია – ე მ ა რ თ ა ჯგალის ციხის ბეგარა იმდენივე, რამდენიც ზუმბუვა შამიბიას ([1616–1621 წწ.] ქსძ. III. 92).

მიერლიანთ – ვაგრანეთის შეწირულება „სამთავროთა ყმათა გარდა, ფილაანთ და მ ი ე რ ლ ი ა ნ თ ა მამულთა გარეწერად, ესე ვაგრანეთი თავისით შესავალ-გამოსავალით“ უცნობმა კათალიკოსმა განუახლა ღვთაების საყდარს (XVII ს. II ნახ. 1449–169).

მიზოა – მ ო წ მ ე მამასახლის ივანას მიერ პაპია შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. Y.7.1450–6/23).

მიზუა – ზერტელი, მინაზარა და პაპია ხოციკაშვილები მ ი ზ უ ა ს მამულით წილად ხვდნენ დავით ქარსიძეს (1651 წ. 1450–29/59).

მითა – თ ა ნ ა მ ე ც ხ ე დ რ ე დავით ბერისძისა, იხ.

მითათიშვილები – წყნორს მცხოვრებნი, ბაგრატ მეფემ მ ა თ ი შეწირულება განუახლა მთის წმინდა გიორგის ([1643–1478 წწ.] Sd–2898).

მითანაფი[ა] ბაგია – ხაუელს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ქანდაკი, სამოგვე, სამი ქანდაქის ბეგარა, საპურობო, საბაზიერო, ქათამი, ლაშქრობა, მგზავრობა, „მოილი“ (1621 წ. ქსძ.III.N91).

მითარა – სიონის მეალაპე, მ ო წ მ ე ხუგაზა ადიბეგასშვილის მიერ ბოლნელისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა ([1664–1677 წწ.]Hd–9275).

მითარა – ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ი არუთენა, მ ი ჰ ყ ი დ ა ალავერანა საფარაშვილს კოდას თავში შვიდი დღის მიწა, ვაშლოვანს – სახლკარი კალოსაბძლით (1672 წ.1448–3615).

მითარასშვილი||მითარაშვილი

მითარაშვილი თონათამ – ა ზ ნ ა უ რ ი შ ვ ი ლ ი, მ ო წ მ ე ნიჩბელი დადიანას მიერ ზაზა ფანასკერტელ-ციციშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ. 1450–51/82).

მითარასშვილი მერველა – კარალეთში მცხოვრები, ქაიხოსრო ციციშვილის მ ე კ ო დ ი ს პ უ რ ე ყ მ ა (1700 წ. 1448–3602).

მითარასშვილი როსტომა – კარალეთში მცხოვრები, ქაიხოსრო ციციშვილის მ ე კ ო დ ი ს პ უ რ ე ყ მ ა (1700 წ. 1448–3602).

მითაძე ბეჟან – ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: ბერუა, მამაცი. ი ყ ი დ ა როინ ჯავახიშვილისაგან გულისაშვილის ვენახის იქით მდებარე მიწა (XVII ს.Hd–14996).

მითაძე ბერუა – ძ მ ა ბეჟან მითაძისა, იხ.

მითაძე მამაცი – ძ მ ა ბეჟან მითაძისა, იხ.

მითიჯანაშვილი პაპაჯანა – მ ო წ მ ე ამირა ვანიაშვილის მიერ ზალინა [იაგულაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1677 წ.Y.22.1450–
–9/147).

მიკენია – ნაფიჩხაუ-საფიჩხაოს მცხოვრები, ლევან დადიანმა ი გ ი შეს-

წირა მთაწმინდის ხარების ღვთისმშობელს მამამისის, მანუჩარის, სულის მოსახსენებლად; დაეკისრა: რვა ლალანიკონი სანთელი, ერთი საკლავი, ორი გუდა ღვინო, ერთი ხალთა ღომი, ერთი ქათამი, საბერო საჭმელი, პური, ყველი, ძვერცხი, თევზი (1642 წ. Qd–6740).

მიკირტიჩა – მჭედელი, ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ფირია, ლადაზა, რაგულ, ჰოსკია, ხეჩატურა· ი ყ ი დ ა მასურ ჯავახიშვილისაგან ბეჟიაური სასახლე ბალჩით, ყარადისშვილის სახლის აქეთ, აგრეთვე – სამარნე ადგილი და კარი უთრულაშვილის კარისაკენ (1573 წ.1450–18/79).

მიკირტიჩა – მ ო წ მ ე თულუაანთ ჰასანას მიერ პეტროზისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1637 წ.YI.22.1448–1713).

მიკირტიჩა:ტერ–მიკირტიჩა – ნორაშნის ხუცესი, ჰ ყ ა ვ ს შვილები: მათოზა, გასპარა. მ ი ჰ ყ ი დ ა მანველა იასასშვილ ჯულელს ზარაფხანასთან, ციხის მხარეზე, ორი სახლის ადგილი და ერთი სახლი, ზაქარას მიერ აშენებული ქერსხანის ადგილი, რომელსაც ესაზღვრებოდა ზარაფხანის, ფასულხანის და ბასილას კედლები (1678 წ.YI.I.Qd–283 ა).

მიკირტიჩასშვილი||მიკიტიჩაშვილი

მიკირტიჩასშვილი – ქალაქს მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ე ვ ა ლ ე ბ ო დ ა ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448––5032).

[მიკირტიჩაშვილი] გრიგოლა – ძ მ ა ხეჩუმა [მიკირტიჩაშვილისა], იხ., მ ი ჰ ყ ი დ ა შიოშ [თუმანიშვილს] თავისი მკვიდრი ვენახი (XYII ს. Sd–820 ბ).

მიკ[ი]ტიჩაშვილი ტერ–ოჳანა – 1661–1675 წწ. ხელთუბნელი, მ ო წ მ ე: სველნელი იმრაშვილის მიერ ქრისტესიასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. Sd–1136), ქრისტესია ხუცესის მიერ ზურაბ [თუმანიშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1675 წ. XI. Sd–55).

[მიკირტიჩაშვილი] ხეჩუმა – ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა გრიგოლა. მ ი ჰ ყ ი დ ა ბატონ შიოშს თავისი მკვიდრი ვენახი შუა და ზემო ნოლნისს შუა (XYII ს.Sd–820ა).

მიკოლიშვილი – სანავარდოში მცხოვრები მ ე ზ უ თ ხ ე გ ლ ე ხ ი, სანავარდოში ჩამოსული მთავარეპისკოპოსის, სვიმონ ჩხეტიძისათვის მ ა ს უნდა მიერთმია ერთი ზუთხი (XYII ს. შუა წლები. 1448–5034 მი ნაწ.).

მილაძე დემეტრა – მეჯვრისხევს მცხოვრები, მ ი ს ი შეწირულება თეიმურაზ მეფემ განუახლა მთაწმინდის პორტაიტის ღმრთისმშობელს () 1630 წ.1461.–3/127).

მილიდონაშვილი ფრიდონა – ი ა ს ა უ ლ ი, მოხსენიებულია საყაფლანიშვილოს ძღვენისა და სამასპინძლოს გარიგების დავთარში (XYII ს. II ნახ.Hd–1365).

მილიტოლმასშვილი დათინა – შ ვ ი ლ ი ბაბინა მილიტოლმასშვილ-ზურაბასშვილისა, იხ.

მილიტოლმასშვილი ზურაბა – შ ვ ი ლ ი ბაბინა მილიტოლმასშვილ-ზურაბასშვილისა, იხ.

მილიტოლმასშვილი–ზურაბასშვილი ბაბინა – 1661–1671 წწ. პაპუნა შატბერაშვილის ყ მ ა (1664 წ. Sd–16 ბ), ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ზურაბა, დათინა, ოთია. მ ი ჰ ყ ი დ ა მირიანა ანდრონიქისშვილს თავისი ნასყიდი სახნავი მიწა მიქაელის, შოშიასშვილის, ხიზანა შოშიასშვილის მიწებამდე და რუსხ-

მულამდე (1662 წ. Sd–16 ა); მ ი ს მ ი წ ა მ დ ე მიჰყიდა: სველნეთელმა იმრაშვილმა მიწა ქრისტესიას (1661 წ. Sd–1136), რეხელმა ჭახრაკმა პაპიამ — მანუჩარ თუმანიშვილს მიწა (1670 წ. III.5.Sd–35), გიორგი შოშიაშვილმა — მანუჩარ თუმანიშვილს მიწა გრძელაური (1671 წ. YII.6. Sd–59); პაპუნა შატბერაშვილის მიერ ელიზბარა [ანდრონიქისშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნში აღნიშნულია, რომ ბ ა ბ ი ნ ა ს მიუყიდია ელიზბარასათვის მიწა. ამ მიწაზე პაპუნა ელიზბარას შედავებია და მხოლოდ მას შემდეგ დაუთმია, რაც ელიზბარამ მისი „გულიც შეუჯერა“, ე.ი. ფასი გადაუხადა (1664 წ.Sd–16 ბ).

მილიტოლმასშვილი ოთია — შ ვ ი ლ ი ბაბინა მილიტოლმასშვილ-ზურაბასშვილისა, იხ.

მილხინაშვილი — მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა შოშიტა დვანელიშვილის მიერ ოთარ ტატიშვილისათვის მიყიდულ მიწას (1652 წ.1450–46/8 ა).

მილხინაშვილი დათუნა — მჭედელი, მ ი ჰ ყ ი დ ა ოთარ ტატიშვილს კოჭალათ მიწა ტატიაანთ საზღვრამდე ქრცილოვანის თეთრ გზამდე (1652 წ.1450–46/8 ბ).

მინაზარისშვილი — იხ. [მაყაშვილი]–მინაზარისშვილი

მინაი — მ ო წ მ ე ჩაფქევასძეთა მიერ გრიგოლ ვერხუაისძისათვის მიცემული ნავენახევის ნასყიდობის წიგნისა ([1247–1260 წწ.] Ad–7 ა).

მინანაშვილი გიორგი — ალექსანდრე (IY) მეფემ ი გ ი შესწირა გელათის მონასტერს თავისი პაპის, ალექსანდრე (III) მეფის საალაპედ, დააკისრა გამოსაღები ყოველწლიურად თორმეტიანი კოკა ღვინო ([1683–1695 წწ.] Ad–598 ბ).

მინანაშვილი დათუა — რიონს მცხოვრები, დედოფალმა ნესტანდარეჯანმა ი გ ი ერთ კომლად. შესწირა გელათს ალექსანდრე მეფის საალაპედ (1660 წ. ახლ. Ad–598 ა).

მინანაშვილი მამუკა — ნოღას მცხოვრები, ხუცია ქელბაქიანის ყ მ ა, დედოფალმა ნესტანდარეჯანმა ი გ ი შესწირა გელათის ეკლესიას თავის მეუღლის, ალექსანდრე მეფის სულის მოსახსენებლად (1660 წ. ახლ.Ad 598 ა).

მინანაშვილი ნასყიდა —ნოღას მცხოვრები, დედოფალმა ნესტანდარეჯანმა ი გ ი ერთ კომლად შესწირა გელათის ეკლესიას თავისი მეუღლის ალექსანდრე მეფის საალაპედ (1660 წ.ახლ. Ad–598 ა).

მინასა — მ ა ს ბოგვისხევში ეჭირა ორი წილი იმ მიწიდან, რომელიც ტერ-ასატურა ხუციშვილმა მიჰყიდა პაპუნა ყორღანაშვილს (1666 წ.1450–16/8).

მინასა: ტერ–მინასა — მ ი ს ი მიწა იყო საზღვარი გოგინა ფიბინაშვილის მიერ ასატურ ბეჟინაშვილისათვის მიყიდული მიწისა (1676 წ. YI.15.1450–49/122).

მინასა: ტერ–მინასა — 1679–1686 წწ. გივი ამილახორმა მ ა ს ამოუკვეთა·სამოურავო და ულაყი (1679 წ. მატ. N252–8); მ ი ს ი კედელი ესაზღვრებოდა იმ მიწას,რომელიც ამირალას შვილიშვილმა, გაბრიელ [ამირალასშვილმა] მიჰყიდა ასატურა ბეჟინასშვილს (1686 წ. III.1450–49/104).

მინასაშვილი — მისგან ნაყიდი ვენახი, რომელიც ადრე სუმბატ ურდოელისშვილს ეკუთვნოდა, გიორგი მეფემ დაუმტკიცა ვირშელ ზუადისშვილს (1460 წ. I. 30. 1449–1171).

მინასაშვილი თამაზა — 1683–1689 წწ. მ ო წ მ ე: მანუჩარ ყორღანაშვილის მიერ ვახტანგ [ბარათაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. II.17. 1450–26/256), თამაზ [ყორღანაშვილ]-ქემაროზიშვილის მი-

ერ გიორგი ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689წ. II.13, 1450–16/5).

მინაძე ნასყიდა – შუბანს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდათორმეტი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრის საკლავი, სამი თეთრი, ოცი კვერცხი, ერთი ურემი ღომი, ოცდათოხი ნათხალი ღომი, ერთი საბელი, ქათამის მოკრეფა, თივის თიბვა, იფქლის და ქერის მუშაობა, ერთი თეთრის ყირუბულების ყავრის მოტანა, ქუთაისის საყდრის მუშაობა (1558 წ. H–626).

მინდაშვილი შოშია – სკრაში მცხოვრები, გოშფარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო როინსა და მის ბიძაშვილებს ([1527–1558 წწ. Qd–605).

მინდელი მიქელ – დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე გიორგი მეფის მიერ ხახულის ღმრთისმშობლისათვის მიცემული ყმა-მამულის შეწირულების წიგნისა ([1565–1585 წწ.] Qd–8501 ბ).

მინდი – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] გიორგისა, იხ.

მინდიაშვილი ბერიკა – წინა-გარაზას მცხოვრები, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ე ვ ა ლ ე ბ ო დ ა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448 – –5032).

მინდიაშვილი ირემა - ზაკორს მცხოვრები, ზურაბ ლაზნელის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით მისი კომლიდან ორ კაცს ე ვ ა ლ ე ბ ო დ ა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მინდიაშვილი პაატა – ახალშენში მცხოვრები, შეტანილია სვეტიცხოვლის საკომლოების ნუსხაში (1689 წ. 1449–1792).

მინდიაშვილი პაპუნა – ახალშენს მცხოვრები, ერთი კომლი, შეტანილია სვეტიცხოვლის საკომლოების ნუსხაში (1689 წ. 1449–1792).

მინდიაშვილი შოშია – სკრას მცხოვრები, როინ და გოშფარ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო როინს ([1527–1558 წწ.]Qd–605).

მინდიკაშვილი – მ ი ს ი ვენახი დიღომში ზურაბმა შესწირა მთაწმინდის მამადავითის მონასტერს თავისი დედის, მირაინგულის სულის მოსახსენებლად ([1527–1556 წწ.] 1449–1605).

მინდოდაშვილი გოგინა – ზემო ყურს მცხოვრები, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მისი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

[მინდოდაშვილი] დათიკა – მ ო წ მ ე პაპუნა ფავლენიშვილის მიერ დეკანოზ დავითისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1667 წ.Qd–9611).

მინდოდაშვილი თევდორა – მ ო წ მ ე გორასპ ფავნელიშვილის მიერ ბერ ვახტანგაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII–XYIII სს. მოჯნა. 1448–1129).

მინდოდაშვილი ინანა – ნიქოზელი ე პ ი ს კ ო პ ო ს ი, მ ო წ მ ე დავით ფავნელიშვილის მიერ გაბრიელ გილაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1642 წ. Hd–5940).

მინდოდაშვილი მამუკა – მ ო წ მ ე პაპუნა ფავნელისშვილის მიერ დათუნა ქრისტესიასშვილისათვის მიცემული ახოს ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ.IY.1. 1448–4307).

მინდოდაშვილი პატა – მ ო წ მ ე პაპუნა ფავნელისშვილის მიერ დეკანოზ

დავითისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1667 წ.Qd–9611).

[მინდოდაშვილი სეხნია]– მ ო წ მ ე პაპუნა ფავნელისშვილის მიერ დეკანოზ დავითისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1667 წ.Qd–9611).

მინდუაშვილი გიგუტა – ოკამს მცხოვრები, წმინდა შიოს ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ე ვ ა ლ ე ბ ო დ ა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მინიაშვილი ავთანდილ – ჰ ყ ა ვ ს [ძ მ ა] სულხან, შაჰ-თამაზის შემოსევის შედეგად დაობლებულა, ხელმოკლეობის გამო მიჰყიდა ფილასონ ქურდეევანისძეს ყრისისხევში თავისი მკვიდრი გოგოშაური მამული (1569 წ.1450–47/12).

მინიაშვილი სულხან – [ძ მ ა] ავთანდილ მინიაშვილისა, იხ.

მირაბაშვილი ბურბა – ძ მ ა სულხანა მირაბაშვილისა, იხ.

მირაბაშვილი გეგა – ძ მ ა სულხანა მირაბაშვილისა, იხ.

მირაბაშვილი სულხანა – ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: ბურბა, გეგა. მ ი ჰ ყ ი დ ა ჯანდიერისშვილის ასულს, დარეჯან-ხანუმს თავისი მამის ნასყიდი ვენახი (1634 წ. 1450–21/6).

მირაზიზაშვილი საფარა – მ ო წ მ ე ალიყაფლანა ლაჩინაშვილის მიერ ნაზარა ხოჯაბეგაშვილისათვის მიცემული სახლისა და კალოს ნასყიდობის წიგნისა (1677 წ. X.1.1450–14/107).

მირათაშვილი გაბრიელა – მ ო წ მ ე სულხან მირაბაშვილის მიერ ჯანდიერისშვილის ასულ დარეჯან-ხანუმისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1634 წ. 1450–21/6).

მირაინგულ – დ ე დ ო ფ ა ლ ი - დ ე დ ო ფ ა ლ ი, თ ა ნ ა მ ე ც ხ ე დ რ ე მეფე დავით X–ისა, იხ.

მირაინგულ – დ ე დ ა ზურაბისა. მ ი ს ი სულის მოსახსენებლად ზურაბმა მთაწმინდის მამადავითის მონასტერს შესწირა დილომში ვენახები ([1527–1556წწ. 1449–1605).

მირამ – მ ა ს და კაციაის მთაწმინდის ხარების ღვთისმშობლისათვის შეუწირავთ ქორთოძენს მცხოვრები თუთაშხია შეგიჰკორია, აღნიშნულია ლევან დადიანის შეწირულების წიგნში მთაწმინდის ხარების მონასტრისადმი (1642 წ. Qd–6740).

მირამაშვილი – მ ი ს ი დაქცეული დუქანი საბატონოდ დაიდო (XYII ს. Hd–14990 ფრაგმ.).

მირანაშვილი– ერთი კომლი, იხსენიება საკომლოების ნუსხაში (XYII ს.ბოლო. 1449–1794–2).

მირ[ა]ნაშვილი ზურაბა – შ ვ ი ლ ი თევდორა მირანაშვილისა, იხ.

მირ[ა]ნაშვილი თამაზა – შ ვ ი ლ ი თევდორა მირ[ა]ნაშვილისა, იხ.

მირ[ა]ნაშვილი თევდორა –1669–1671 წწ. ნიჩბელი, ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ზურაბა, თამაზა, მახარა. მ ი ჰ ყ ი დ ა ზაზა ფანასკერტელ-ციციშვილს [ნიჩბისში] ორი დღის მიწა ზაზას სასახლის გვერდით, ზაზას მიერ მამუკასაგან ნაყიდ მიწამდე, შოშაშვილისა და ბერ ივან[ა]შვილის მიწებამდე (1669 წ.Hd–6562); მ ო წ მ ე იმედა ფანიაშვილის მიერ მანუჩარ ციციშვილის ასულ ანუკასათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. II.1.1450–51/70).

მირ[ა]ნაშვილი მახარა – შ ვ ი ლ ი თევდორა მირ[ა]ნაშვილისა, იხ.

მირანაშვილი შალუტა – ქაიხოსრო ბარათაშვილის ამოვარდნილი ყ მ ა,

ნაზირალი-ხანმა ი გ ი უწყალობა როსტომ ბარათაშვილს (1694 წ.1450–32/320).

მირანშა – მ ი ს ი ნაქონი მამული ქვემო ბოლნისში როსტომ მეფემ უწყალობა ხოსრო ნარიმანიშვილს (1642 წ.1448–269).

მირანშა – – შულავერელი, [როსტომ] მეფემ ი გ ი მამულით შესწირა ეჩმიაწინის მონასტერს (1657 წ. I.15. მატ.252 N 4).

მირანშასშვილი ვანია – ვანქს მცხოვრები, ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა სოთია და შვილები. პაატა ბარათაშვილმა ისინი გაუცვალა შაჰყულა იაგულაშვილს რატევნის ყმა-მამულში (1656 წ. XII.13. 1450–9/150).

მირანშასშვილი სოთია – ძ მ ა ვანია მირანშასშვილისა, იხ.

მირაქა – ხ ო ჯ ა, მ ა მ ა სულხანისა, იხ.

მირაქა – ე მ ა რ თ ა ჯგალის ციხის ბეგარა ისევე,როგორც შონია ეჩაკოჩიას ([1616–1621 წწ.] ქსძ. III. N 92–1).

მირაქა – სიონის მეალაპე, მ ო წ მ ე ხუგაზა ადიბეგაშვილის მიერ ბოლნელისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა ([1645–1677 წწ.] Hd–9275).

მირაქა – მ ი ს ი მამული ენაგეთში როსტომ მეფემ უწყალობა პაპუნა ბარათაშვილს (1658 წ. Hd–4153).

მირაქა – მ ო წ მ ე ნასყიდა ფასაშვილის მიერ გასპარასა და სიმონისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1667 წ. Y.20. სს. II. N 335).

მირაქა – მ ო წ მ ე პაპუა ყამაზასშვილისა და გიგოლა ფირველაშვილის მიერ გიორგი ყაფლანისშვილისათვის მიცემული ხოდაბუნის ნასყიდობის წიგნისა (1676 წ. IY.10. Hd–6083).

მირაქა – მ ო წ მ ე მიზოა იარაზიზაშვილის მიერ მანთაშა დათოაშვილისათვის მიცემული ბაღის ნასყიდობის წიგნისა (1677 წ. I.1. 1450. 10/153).

მირაქა – მ ი ს ი მიწა იყო საზღვარი ხოსრუა ასლუაშვილის მიერ დოლმაზა შანშიაშვილისათვის ვალში მიცემული თავისი კერძი ახალშენისა (1693 წ. Hd–6604).

მირაქასშვილი|| მირაქაშვილი

მირაქაშვილი – შუა ბოლნელმა რევაზამ მ ი ს ი მიწის გვერდით მიჰყიდა ბაინდურ გოგიბაშვილს ერთი დღის მიწა ხატის სოფელში (1683 წ. III.1.1450–9/15).

მირაქასშვილი ვართანა – მ ო წ მ ე შუა ბოლნელი ევანეზ ზეგულასშვილის მიერ ავთანდილ ბარათაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1644 წ. III. 27. 1450–33/66).

მირაქასშვილი თამაზა – მ ო წ მ ე სეხნია შემაზასშვილის მიერ პაპუა [ბარათაშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ.Y.10.Sd –620).

მირაქაშვილი მამულა – ზერტში მცხოვრები, ნიკოლოზ კათალიკოზმა მ ი ს ი წყალობა განუახლა რევაზ მაღალაძეს (1678 წ.YII.5. Ad–1498–20).

მირაქაშვილი მანდევაქა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი მირაქაშვილ ყაზარასი, იხ.

მირაქასშვილი მირაქა – 1665–1688 წწ. ძ მ ა ყაზარა მირაქაშვილისა,იხ., მ ო წ მ ე: ყარაბუდახის მიერ ქრისტეფორე ბარათაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1665 წ. Sd–622), ყაზარა ყუზანაშვილის მიერ ბაინდურ გოგიბაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1668 წ.I.21. 1450–6/16), ტერ-გრიქორ ტერ-ვართანაშვილის მიერ პაპოა გოგიბაშვილისათვის

მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1668 წ. I.21.1450–6/49).

მირაქაშვილი ყაზარა – შულავერს მცხოვრები, ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა მირაქა, ძ მ ი ს წ უ ლ ი მანდევაქა, ი გ ი ბაგრატ და ლევან ბატონიშვილებმა უწყალობეს ქაიხოსრო რატიშვილს (1688 წ. X.17. Hd–8415–ა).

მირაქასშვილი ხუდადა– მ ო წ მ ე როსტომა [მირიმანაშვილის] მიერ გასპარა მელქუასშვილისათვის მიცემული სახლის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. I. 13. 1450–7/121 ა).

მირაშაშვილი – კასპს მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა; საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მი ს ი კომლიდან ოთხ კაცს ე ვ ა ლ ე ბ ო დ ა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მირაშაშვილი ხარახანა – მ ო წ მ ე ფარსადან შიხაშვილის მიერ ზა[ა]ლ იაგულაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. 1450–9/136).

მირემაშვილი სარქისა – მ ო წ მ ე არაქელა მურადაშვილის მიერ იარალი ბაისოლულასშვილისათვის მიცემული ქულბაქის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. I. 24. 1448–91).

მირვან – სამეფო კარის მ დ ი ვ ა ნ - მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი, დ ა მ წ ე რ ი გიორგი მეფის მიერ პაპუნა თუხარლისათვის მიცემული სახლის დამტკიცების წიგნისა (1679 წ. IY.19. 1450–13/57).

მირველასშვილი – ქვაბევანს მცხოვრები, ი გ ი მამულით წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

მირველასშვილი გოზალ – ახალქალაქელი, მ ო წ მ ე ესტატეს მიერ ნოინ დავითაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. I.15. Hd – –15067 ფრაგმ.).

მირველიშვილი პაპუნა – მ ო წ მ ე [არჩვაძის] მიერ ბერია ყაზარასშვილისათვის მიცემული მამულის გირავნობის წიგნისა (1700 წ. ახლო. Hd–14565).

მირზა – კარშაგარს მცხოვრები; ი გ ი მამულით·ერგო იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

მირზა – შაგთგოზს მცხოვრები, მამულით წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII. 16. 1450–11/112).

მირზა – უკანგორს მცხოვრები, ერთ წილად მამულით ერგო [თურქისტანიშვილს] (1626 წ. 1450–50/88).

მირზა: მირზასეული – თეიმურაზ მეფემ გიორგი სააკაძეს უწყალობა მ ი რ ზ ა ს ე უ ლ ი ვენახი (1631 წ. 1448–3261).

მირზა – 1666–1694 წწ. მ ო წ მ ე: ავთანდილ ესტატაშვილის მიერ პაპია შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1666 წ. IY– დამღ.Hd–9282), გასპარა დარისპანაშვილის მიერ თავისი ბიძაშვილის, ბაინდურ [შანშიაშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1680–იანი წწ. 1450–9/24), ავთანდილა ესტატეშვილის მიერ დოლმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული სახლ-კარისა და მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. Hd–1823), დოლმაზა ესტატესშვილის მიერ ბაინდურ [შანშიაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. IY. 7. 1450–10/27), ათაბეგ უსუფაშვილის მიერ ბაინდურ შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. IY. 7. 1450–10/15), დუშია გოგიბაშვილის მიერ ფარემუზ გოგიბაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1694 წ. IY.7. 1450–6/36).

მირზა – სამთავისს მცხოვრები, ბ ო გ ა ნ ო, სამთავნელის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით ევალებოდა ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ.1448–5032).

მირზათა, მირზ[ა]ნთა– იხ. მირზაშვილი

მირზაბეგ – ატენში მ ი ს ი ნაქონი ოთხი ურია ყმა იხსენიება [საურის გამომღებ] ყმათა ნუსხაში ([1658–1675 წწ.] Hd–14534-ბ)

მირზალაშვილი მირზა – სავანეთს მცხოვრები, ერთ წილად ხვდა ხოსია ბარათაშვილს (1640 წ. 1450–11/80).

მირზა–ალა – რევაზას ყ მ ა, მ ო წ მ ე რევაზას მიერ ფეშანგ ფინეზაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ.IY.1.1450–35/51).

მირზაშვილები – ფუზეთში მცხოვრებნი, შედიოდნენ წილკნის სამწყსოში. თუ სახლის უფროსები ან მათი მეუღლენი გარდაიცვლებოდნენ, წილკნის საყდრისათვის უნდა მიერთმიათ: კაცზე– მთელი ნიშანი, შეკაზმული ცხენი, ორი გადასახურავი, სუფრის იარალი და თასი; ქალზე– საწირავი ნიშანი ან ტოლომა, კაბა, სარტყელი, ლილი, ბეჭედი, თავსახურავი, ორი გადასახურავი (1669 წ. 1448 – –5013).

მირზასშვილი|| მირზაშვილი|| მირზათა|| მირზანთა

მირზაშვილი – ლისში მცხოვრები ა ზ ნ ა უ რ ი [ბარათაშვილების] გაყრის დროს ი გ ი ერთ წილად ერგო გერმანოზსა და მის ძმებს (1523 წ. Ad – –1299 ა).

მირზაშვილი – მ ა მ ა მ თ ა ვ ა რ ი, ევალებოდა წილკნელის ხლება, როდესაც იგი არაგვის ერისთავის მამულში "სარკულავზედ" შებრძანდებოდა.ხოლო ქსანზე და ანანურს ზემოთ, მთიში, მ ი ს ი უფლებები არ ვრცელდებოდა (1669 წ. 1448–5013).

მირზაშვილი – ვერეში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს მ ი ს ი მამული ერგო ედიშერს ([1688–1703 წწ.] Hd–1636).

მირზაშვილი – მ ი ს ი საკომლო კრკონში თამაზ [ბარათაშვილმა] მიჰყიდა კაცია [ორბელიშვილს] (1690 წ. IY.12. 1450–10/186).

მირზასშვილი – ტყვიავში მ ი ს მამულზე ესახლა მიზუა (1700 წ. 1558 – –3602).

მირზაშვილი აბულა – თადანს მცხოვრები, პ ყ ა ვ ს [ძ მ ა] სარქისა; ზაალ გაბაშვილმა ი გ ი ცოლ-შვილით, ძმითა და მამულით მიჰყიდა გიორგი ბარათაშვილს (1653 წ.1450–38/36).

მირზაშვილი აზარა – მ ო წ მ ე მიქელის მიერ მახარებელ სულხანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1646 წ. YIII. 1. Sd–37).

მირზაშვილი აიგაზა – 1652–1685 წწ. ძ მ ა ჰასანა მირზაშვილისა,იხ., მ ო წ მ ე: ნაზარა თამაზაშვილის მიერ პაპია შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1663 წ.ახლო. 1450–10/9 ბ), თამაზ ავთანდილაშვილის მიერ თავისი განაყოფის, ბაინდურ გოგიბაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1685 წ. 1450–7/21).

მირზაშვილი ამირა – [ძ მ ა] მანთაშა მირზაშვილისა, იხ.

მირზათა ამოა – მ ო წ მ ე ყანყუზარათ მირაქას მიერ მერაბ ყანდინაშვილისათვის მიცემული სახლების ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ.YII.24. 1448 – –2944).

მირზასშვილი გასპარა – დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე [ამირ]ჯანათ ამ-

სარქისას მიერ შიოშ ბარათაშვილისათვის მიცემული ხელწერილისა (XYII ს. Hd—14997).

მირზაშვილი გიორგი — ვეძელი; შ ვ ი ლ ი ნადირა მირზაშვილისა, იხ.

მირზაშვილი გოჩია — 1648–1650 წწ. ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ზაქარია, ივანე, ზურაბ (1648 წ. Sd—8). მ ი ჰ ყ ი დ ა პაპუნა სულხანაშვილს კოდიზე თავისი ერთი დღის მკვიდრი მიწა (1648 წ. IY. 22. Sd—8), მ ო წ მ ე ხიზანა მირაშვილის მიერ პაპუნა სულხანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1650 წ. IX. Sd—26).

მირზაშვილი ელიზბარ — [ძ მ ა] მანთაშა მირზაშვილისა, იხ.

მირზაშვილი ესტატე — ვეძელი, ძ მ ა ნადირა მირზაშვილისა, იხ.

მირზაშვილი ზაქარია — შ ვ ი ლ ი გოჩია მირზაშვილისა, იხ.

მირზაშვილი ზურაბ — შ ვ ი ლ ი გოჩია მირზაშვილისა, იხ.

მირზაშვილი თამაზა — მ ო წ მ ე გრიგოლ ბარამისშვილის მიერ ალიბეგაშვილისათვის მიცემული ფიცის წიგნისა მონასტერთან სადაო ნაცარგორის ხოდაბუნის კუთვნილების თაობაზე ([1688–1703 წწ.] Hd—837).

მირზაშვილი თამაზა — ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი მანთაშა მირზაშვილისა, იხ.

მირზაშვილი ივანე — შ ვ ი ლ ი გოჩია მირზაშვილისა, იხ.

მირზაშვილი ივანე — მ ო წ მ ე როსტევან მახვილაძის მიერ ტერ-მარქარასათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. YIII. 1450—33/234).

მირზაშვილი მანთაშა — 1696–1700 წწ. ჰ ყ ა ვ ს: [ძ მ ე ბ ი]: ამირა, ელიზბარ, ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი თამაზა (1700 წ. Hd—10246); მ ი ჰ ყ ი დ ა ნასყიდა დოლმაზაშვილს მიწა ბაინდურაშვილის ახალშენს ქვემოთ (1700 წ. YIII. 19. Hd—10246), მ ო წ მ ე თამაზას მიერ ნასყიდა დოლმაზასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. IY. 5. Hd—1777).

მირზაშვილი ნადირა — 1686–1688 წწ. ვეძელი, ჰ ყ ა ვ ს: ძ მ ა ესტატე, შ ვ ი ლ ე ბ ი: გიორგი, ხიზანა. მ ი ჰ ყ ი დ ა ივანე სულხანაშვილს წოდორეთში კვირაცხოველთან მდებარე გოგია შოშიტაშვილისაგან ნაყიდი ერთი დღის დღის მიწა (1686 წ. Y. 2. Sd—149). მ ო წ მ ე გიორგი მიდეგასშვილის მიერ ივანე სულხანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. XI. 14. Sd—7).

მირზ[ა]შვილი ნასყიდა — მ ო წ მ ე ქაიხოსრო ჯავახიშვილის მიერ პაპია ჭყოპი[ა]შვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1633 წ. Ad—1802).

მირზაშვილი პაპუა — შ ვ ი ლ ი ჰასანა მირზაშვილისა, იხ.

მირზაშვილი სარქისა — [ძ მ ა] აბულა მირზაშვილისა, იხ.

მირზ[ა]ნთა საფარა — მ ო წ მ ე ბეჟანა რაგვიშვილის მიერ სოლომო ხ[ა]ტისაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. Y. გასული. 1449—1861).

მირზაშვილი ყულიჯანა — უკანგორში მცხოვრები, ი გ ი წილში ერგო ლეონ თურქისტანიშვილს, რაც დაუმტკიცა როსტომ მეფემ (1646 წ. III. 12. 1450—18/89).

მირზასშვილი ჰრელა — სამეფო კარის მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი, დ ა მ წ ე რ ი ალექსანდრე მეფის მიერ თავისი დის, ქეთევანისათვის მიცემული აკურის მონასტრის წინამძღვრობის წყალობის წიგნისა (1597 წ. IY. 18. 1448—2242).

მირზაშვილი ხიზანა — შ ვ ი ლ ი ნადირა მირზაშვილისა, იხ.

მირზაშვილი ჰასანა — სამწერული, ჰ ყ ა ვ ს: ძ მ ა ბივაზა, შ ვ ი ლ ი პა-

პუა. მ ი ჰ ყ ი დ ა პაპია შანშიაშვილს სამწევერისში თავისი ნასყიდი სავენახე მიწა, რომელსაც ესაზღვრებოდა თამაზას საწნახელი და მაჰმადას ვენახი (1652 წ. I.13. 1450–6/14).

მირზაჯანა – მ ი ს ი სახლი იყო საზღვარი ლორტუკაანთ მერაბასშვილ ამოანას მიერ მახარობლისათვის მიყიდული ბაღჩის ადგილისა (1682 წ. XI.1.1450–5/175).

მირზია – ჰქონია ატენში მამული, რომელიც მეფეთა მიერ შეწირული ყოფილა სიონის ღმრთისმშობლისათვის. როსტომ მეფემ ეს მამული უწყალობა გიორგი საძაკაძეს, ხოლო მ ი რ ზ ი ა ს დაავალა ზეთის ხდა ატენის ეკლესიისათვის (1635 წ. Ad–1010).

მირზიაშვილი – მ ი ს ი ნაქონი ვენახი ტბისში თაყა ბარათაშვილმა მიჰყიდა პაპუნა გოსტაშაბიშვილს (1665 წ.XI.15.Hd–6248). თაყა ასანბეგიშვილმა გაუცვალა მ ი ს ი მამული პაპუნა გოსტაშაბიშვილს ენაგეთში მცხოვრებ სამ კომლ ჯანიკაშვილებზე, ცამეტ თუმან თეთრსა და პაპისგორში ხუთი დღის მიწაზე (1671 წ. II. 12. Hd–6777, Hd–7592).

მირზუაშვილი სუხია – გორინჯუკს მცხოვრები, ი გ ი წილში ერგო ლეონ თურქისტანიშვილს, რაც დაუმტკიცა როსტომ მეფემ (1646 წ.III.12.1450–18/89).

მირზუკაშვილი – მ ი ს ვენახამდე მიჰყიდა ბარათა ბარათაშვილმა ვახტანგ ორბელიშვილს თაფანში მამული (1684 წ.X. დამდეგი. Sd–540).

მირიან: მირიანისეული – ბერთისა და პარეხის უდაბნოები ერთმანეთს ედავებოდნენ მ ი რ ი ა ნ ი ს ე უ ლ მამულზე (XYI ს. Q–906, 264v–265 r).

მირიან – გორელი, მ ო წ მ ე მამისა გოგიჩაიშვილის მიერ ამირალა მესხასატურაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1649 წ. YII.25. Hd–5306).

მირიან – მ ო წ მ ე ნასყიდა ხარ[ა]ტიშვილის მიერ ბეჟან ანდრონიკაშვილისათვის მიცემული სასახლის ადგილის ნასყიდობის წიგნისა (1650 წ.Hd–6441).

მირიანა – მ ი ს ი კერძი მამული სველნეთში სვიმონ მეფემ შესწირა ქვათახევის მონასტერს (1567 წ. YI.12. 1449–1612).

მირიანა – მ ი ს ი ნახევარი მამული საუფროსოდ წილად ხვდა გულბაათ ელიოზიძეს ძმასთან გაყრის დროს (1573 წ. Sd–527).

მირიანა – მ ო წ მ ე მხითარა წურიკაშვილის მიერ ესტატე ფრანგიშვილისათვის მიცემული ქულბაქის ნასყიდობის წიგნისა (1637 წ. YIII.25.1450–53/11).

მირიანა – მ ი ს ი მიწა იყო საზღვარი გაბიტა ელგემიძის მიერ მაწნაძისათვის მიცემული სავენახე მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1674 წ.1448–5397).

მირიანა – მ ო წ მ ე გასპარა დარისპანასშვილის მიერ დოლმაზასათვის მიცემული მიწებისა და ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ.YI.1.Hd–1780).

მირიანა – მ ო წ მ ე კაკალა გოგრისშვილის მეერ ბერუა მოდრეკილაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს.Ad–1668).

მირიანასშვილი||მირიანაშვილი||მირიანისშვილი

მირიანაშვილი – მ ი ს ი მიწა იყო საზღვარი გიორგი მუჩათიძის მიერ უცნობი პირისათვის მიყიდულ ოთხი დღის მიწისა (1681 წ.Hd–834).

მირიანაშვილი: მირიანაშვილისეული – აბულეარდ მუჩათიძემ მიჰყიდა მღუდელ პეტრე კაკასიძეს მიწა მ ი რ ი ა ნ ა შ ვ ი ლ ი ს ე უ ლ მიწამდე (1682 წ. ახლო. Hd–808).

მირიანაშვილი: მირიანაშვილისეული — ყაყა წინამძღვრიშვილმა მიჰყიდა აბელს მირიანაშვილისეული ექვსი დღის მიწა (1691 წ. XI.13. 1450–2/131).

მირიანასშვილი ამირზა — შვილი მირიანა მირიანასშვილისა, იხ.

მირიანაშვილი ბადრია — [სახლიკაცი] ბერუა მირიანაშვილისა, იხ.

მირიანაშვილი ბეჟანისშვილი ოთია — მოწმე ბასილა სულხანაშვილის მიერ ზურაბ ჯავახისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. Y. Ad–967).

მირიანაშვილი ბეჟუა — [სახლიკაცი] ბერუა მირიანაშვილისა, იხ.

მირიანაშვილი ბერი — შვილი გიორგა მირიანაშვილისა, იხ.

მირიანაშვილი ბერი — შვილი მახარა მირიანაშვილისა, იხ.

მირიანაშვილი ბერუა — ჰყავდ [სახლიკაცები]: ბადრია, შემაზა, გოდერძი, ბეჟუა. მიჰყიდა პეტრეს მელის სოროებთან მდებარე პანიური მამული მუჩათიძეების მიწის გვერდით (1682 წ. Hd–812).

მირიანაშვილი ბერუა — შვილი პაპუნა მირიანაშვილისა, იხ.

მირიანაშვილი გიგოლა — რეხს მცხოვრები, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მისი კომლიდან სამ კაცს ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მირიანაშვილი გიორგა — ჰყავს შვილი ბერი. მიჰყიდა შალვა რაზმაძეს მროველის ხოდაბუნის ბოლოს ორი დღის მიწა — თავისი ნასყიდი და განაყოფებისაგან ნარგები წილი (1646 წ. IY.13. 1448–5443).

მირიანაშვილი გოგია — მოწმე სვიმონ სულხანაშვილის მიერ ზურაბ ჯავახიშვილისათვის მიცემული სასახლის და მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. Y. წ. Hd–2629).

მირიანაშვილი გოდერძი — [სახლიკაცი] ბერუა მირიანაშვილისა, იხ.

მირიანასშვილი დათუნა — რუისში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს მამულით ერგო ედიშერს ([1688–1703 წწ.] Hd–1636).

მირიანაშვილი დათუნა — ძმა პაპუნა მირიანაშვილისა, იხ.

მირიანაშვილი დათუნა — შვილი მახარა მირიანაშვილისა, იხ., ჰყავს [შვილი] ოთარ. მიჰყიდა თევდორე რაზმაძეს მიწა კლდის თავს, რაზმაძის მიწის გვერდით და იქვე, თავისი განაყოფისაგან დახსნილი მიწა (1690-ანი წწ. 1448–5436).

მირიანასშვილი ერაპეტა — შვილი მირიანა მირიანასშვილისა, იხ.

მირიანასშვილი ზუბა — შვილი თევდორე მირიანასშვილისა, იხ.

მირიანასშვილი თამაზა — შვილი თევდორე მირიანასშვილისა, იხ.

მირიანასშვილი თამაზა — 1675–1690 წწ. ჰყავს ძმა ფრიდონა. მასთან ერთად მოწმეა წატურაანთ პაპინასშვილ ფასუას მიერ ასატურ ბეჟანისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1675 წ. YII. 1450–49/118), მოწმე ამირან სუნბატასშვილის მიერ ასატურა ბეჟანისშვილისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. IY. 1450–49/101).

მირიანასშვილი თევდორე — ნიჩბელი, ჰყავს შვილები: თამაზა, ზუბა, მიჰყიდა ხოჯა როსტომას მწყერაძისაგან ნასყიდი ვენახი (1670 წ. XI. 28. Ad–1209).

მირიანაშვილი მამისიმედი — ძმა პაპუნა მირიანაშვილისა, იხ.

მირიანაშვილი მახარა – ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: შიო, ბერი, დათუნა; მ ი ჰ ყ ი დ ა თევდორე რაზმიაშვილს თავისი მკვიდრი ერთი დღის მიწა კუთხაშვილის მიწის გვერდით (1690–ანი წწ. 1448.5441).

მირიანასშვილი მირიანა – ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ამირზა, ერაპეტა.მ ი ჰ ყ ი დ ა გიორგი ბარათაშვილს მიწა (XYII ს. II ნახ. 1450–38/15).

მირიანასშვილი თთარ – [შ ვ ი ლ ი] დათუნა მირიანასშვილისა, იხ.

მირიანაშვილი პაატა – 1635–1646 წწ. წოდორელი, ს ა ხ ა ს ო გ ლ ე ხ ი. როსტომ მეფემ ი გ ი დაუმტკიცა მერაბ ყორღანაშვილს (1635 წ. IX.10. Qd – –2432); მ ო წ მ ე გელიტა ივანაშვილის მიერ მახარებელ სულხანაშვილისათვის მიცემული საბოსტნე მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1646 წ.IX.1. Sd–13).

მირიანაშვილი პაპუნა – მ ო წ მ ე შოშიტა სალარიშვილის მიერ დავითისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1666 წ.Qd–6893).

მირიანაშვილი პაპუნა – მ ო წ მ ე ქიტია ქუბიაშვილის მიერ გოგილა მალულიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ.III.15.Sd–57).

მირიანაშვილი პაპუნა – წოდორეთს მცხოვრები; შერმაზან და ზურაბ ჯავახიშვილების ყ მ ა, ტატინას მენახევრე; ზურაბ ჯავახიშვილმა ი გ ი თოთხმეტი დღის მიწით და სასაფლაოთი მიჰყიდა ყალანდარ თუმანიშვილს (1696 წ. YII. 23. 1450–3/6).

მირიანაშვილი პაპუნა – 1690–ანი–16[9]8 წწ. ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: დათუნა, მამისიმედი, შ ვ ი ლ ი ბერუა (16[9]8 წ. 1448–5439); მ ი ჰ ყ ი დ ა თევდორე რაზმაძეს ორი დღის ნაფუძარი ზურაბაშვილისა და პავლეს მიწებამდე (16[8]8 წ.1448– –5439); მ ო წ მ ე: დათუნა მირიანაშვილის მიერ თევდორე რაზმაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690–ანი წწ. 1448–5436), მახარა მირიანაშვილის მიერ თევდორე რაზმიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690–ანი წწ. 1448–5441).

მირიანაშვილი რამაზა – 1683–1692 წწ. გორელი (1683 წ. Sd–44). მ ო წ მ ე: ბეჟან [თუმანიშვილის] მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული ნაზვრევის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. II.17. Sd–44), ამირალას შვილიშვილის, გაბრიელ [ამირალასშვილის] მიერ ასატურ ბეჟინასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. III.1450–49/104), ამირან სუნბატასშვილის მიერ ასატურა ბეჟანისშვილისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. IY. 1450 – –49/101), ბეჟან თამაზასშვილი-ამირალასშვილის მიერ ასატურა ბეჟანისშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. XI.15. 1450–49/ 105).

მირიანასშვილი (ვარ.მირანისშვილი) ფარსადან (ვარ.ფარსადანა)–1654–1697წწ. გორს მცხოვრები (1679 წ. გსიემ 7601/28). მ ო წ მ ე: ხოსინა წერეთელასშვილის მიერ პაპინა ხუდიდასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1654წ. Hd–6858), გივი ამილახორის მიერ სუბატაშვილისა და გოგინაშვილისათვის მიცემული სამამულე დავის გარიგების წიგნისა (1664 წ.I.15.Hd–13141), მამუკა ამირალაშვილის მიერ ასატურა ბეჟინაშვილისათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1670 წ. XII.15. 1450–49/102), ენდრონიკაანთ ელიზბარას მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1675 YII. დამდეგი. Sd–6), მამასახლის გუმანას მიერ სიმონგულა მამუკასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1677 წ. YIII. Hd–5303); ნაზარა ხოჯუასშვილის მიერ ამირალანთ ფარსადანისათვის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1677 წ.X.

10. გსიემ. 7601/13), მამუკა ამირალასშვილის მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული ხახანასეული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ.Y.20.Sd–10), ნასყიდა არჩუკაშვილის მიერ დავით [გარსევანისშვილისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. I.30. გსიემ 7601/28), მამუკა პარკაძის მიერ დავით გარსევანიშვილისათვის მიცემული ნაწისქვილარი მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. XI.18. გსიემ 7601/59), პაპუნა ლალასშვილის მიერ დავით ამირალაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. Hd–5270), ავთანდილ მირიმანიძის მიერ გივი თუმანიშვილისათვის მიცემული შამირზას ნასოფლარის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. XI.11. Hd–403).

მირიანაშვილი ფარსადანა – 1688–1692 წწ. მ ო წ მ ე: სომხითის მელიქის, ავთანდილის მიერ, ბაინდურ გოგიბაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. 1450–10/18), სეხნია შემაზასშვილის მიერ პაპუა [ბარათაშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. Y.10. Sd – 620), გასპარა დარისპანასშვილის მიერ დოლმაზასათვის მიცემული ვენახისა და მიწების ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. YI . 1. Hd–1780).

მირიანასშვილი ფრიდონა – ძ მ ა თამაზა მირიანასშვილისა, იხ.

მირიანაშვილი შემაზა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბერუა მირიანაშვილისა,იხ.

მირანაშვილი შიო – შ ვ ი ლ ი მახარა მირიანაშვილისა,იხ.

მირიანაშვილი ხოსია – მ ო წ მ ე ბაინდურ ელიარაშვილის მიერ ფარსელ არლუთაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ.XI.26.1450–
–28/8).

მირიანისძე || მირიანიძე

მირიანისძე – უმკვიდროდ გარდასული, მ ი ს ი მამული კოსტანტინე მეფემ უწყალობა საღვინის მოლარეს, ახალციხელ ქავთარისძეს (1487 წ.Hd–14695).

მირიანიძე ბასილა – მ ო წ მ ე ძაბილა ჩაჩუნაშვილის მიერ თევდორე მოდრეკილაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. Ad–1794).

მირიანისძე იოვანე – კავთისხეველი, ჯილავის მეთოფე, ი გ ი სვიმონ მეფემ გაათავისუფლა სამეფო გადასახადებისაგან (1581 წ.YIII.8.1448–5510).

მირიასშვილი || მირიაშვილი

მირიაშვილი – ჯანაზიანს მცხოვრები, მამულით ერგო იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

მირიაშვილი გიორგი – შ ვ ი ლ ი ხიზანა მირიაშვილისა, იხ.

მირიაშვილი იოსებ– შ ვ ი ლ ი ხიზანა მირიაშვილისა, იხ.

მირიაშვილი ნასყიდა – მ ო წ მ ე თევდორე მირ[ა]ნაშვილის მიერ ზაზა ფანასკერტელ-ციციშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1669წ. Hd–6562).

მირიასშვილი ნიკოლოზ – მ ღ ვ დ ე ლ ი, მ ო წ მ ე თამაზა მგელიტასშვილის მიერ მამულა ვარამასშვილისათვის მიცემული ნავენახევის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. Ad–981).

მირიაშვილი ხიზანა – 1646–1650 წწ. ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: იოსებ, გიორგი (1650 წ. Sd–26). გაჭირვების გამო მ ი ჰ ყ ი დ ა პაპუნა სულხანაშვილს თავისი ნასყიდი მიწა ქერუაშვილის მიწასთან და აგრეთვე– მამის მამულიდან ნახევარი დღის მიწა (1650 წ. I X. Sd–26); მ ო წ მ ე: მიქელის მიერ მახარებელ სულხანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1646 წ.YIII.1.Sd–

–37), გოჩია მირზაშვილის მიერ პაპუნა სულხანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1648 წ.Y.22. Sd–8).

მირიმანა – ა მ ბ ა რ დ ა რ ი, ლუარსაბ მეფემ განუახლა სიონის ეკლესიას შეწირულება სასახლისა და ოთხი ქულბაქისა, რომლებიც ესაზღვრებოდნენ მ ი ს სახლს (1552 წ.1449–1498); ზურაბ ბარათაშვილმა შესწირა თბილისის სიონს მ ი ს ი და თოღრუას პირდაპირ მდებარე ქულბაქი (1637 წ.1449––2650).

მირიმანა – მ ე ლ ი ქ ი; მ ო წ მ ე: ჯავახაანთ მასურას მიერ მიკირტინა პოდიკაშვილისათვის მიცემული ბაღჩის ნასყიდობის წიგნისა (1573 წ.1450–18/78), მასურ ჯავახიშვილის მიერ მჭედელ მიკირტიჩასათვის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1573 წ. 1450–18/79).

მირიმანა – თამაზ ბარათაშვილის მკვიდრი ყ მ ა, თამაზ ბარათაშვილმა მიჰყიდა იგი როსტომ ყორღანაშვილს (1688 წ.XII.2.1450–1/91).

მირიმანასშვილი||მირიმანაშვილი||მირიმანაანთ
მირიმანათ

მირიმანაშვილი – ღმანისში მცხოვრები, მამულითურთ წილში ერგო იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

მირიმანაანთ – მ ა თ ი ვენახი ესაზღვრებოდა როსტომ მეფის მიერ იავანგულაანთ-ფარყუზათაშვილი სულხანისათვის ნაწყალობევ მიწას (1645 წ. YI.20.1450––22/67).

მირიმანანთ – იავანგულაანთ ბაინდურამ ხოჯა ბეჰბუთას მიჰყიდა ნაიონჯარი მიწა მ ი რ ი მ ა ნ ა ნ თ ვენახამდე (1658 წ. II.4. 1450–22/61).

მირიმანაშვილი – მ ი ს ი ოთხი დღის მიწა შიოშ ბარათაშვილმა მიჰყიდა როსტომ ყორღანაშვილს (1685 წ. Y.6. 1450–1/86).

მირიმანაშვილი ალიბეგ – ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: მირიან, დურმიშხან, ელიზბარ, იაგან, ქაიხოსრო. შაჰნავაზმა მ ა ს განუახლა ყაენისა და როსტომ მეფისაგან ადრე ნაბოძები სოფელ კარმირქარის წყალობა (1660 წ.1450–6/143).

მირიმანაშვილი ამირჯანა – ძ მ ა ენალა მირიმანაშვილისა,იხ.

მირიმანათ ასლანა – ზ ა რ ა ბ თ უ ხ უ ც ე ს ი, მ ო წ მ ე აღაბაბასშვილ-რამაზასშვილ ალიჰექაბარას მიერ ფირყულაანთ ნაზარასშვილ გიორგისათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. X.7.1450–6/117).

მირიმანაშვილი აღაჯანა – ლუარსაბ მეფემ სიონის ეკლესიას განუახლა ქულბაქის წყალობა ა ღ ა ჯ ა ნ ა ს ქულბაქის გვერდით (1552 წ. ის.II.40–42).

მირიმანაშვილი აღაჯანა – იხ. **მირიმანაანთ შალუბათასშვილი აღაჯანა**

მირიმან[ა]თ ალყუნაშვილი ვაზონ – დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე გრიქორა ბაკურაშვილის მიერ მკრტიჩ [ო]ნიკაშვილისათვის მიცემული სახლის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. შუა ხანები. 1448–5333).

მირიმანაშვილი ბაინდურა – 1611–1641 წწ. ძ მ ა ენალა მირიმანაშვილისა, იხ. მ ო წ მ ე: მირიმანაანთ აღაჯანას მიერ ხეჩუასათვის მიცემული ქულბაქის ნასყიდობის წიგნისა (1611 წ. 1450–22/117), ახპერჯანას მიერ სარქისასათვის მიცემული სამამულე დავის განჩინებისა (XYII ს. I ნახ. Qd–499).

მირიმანაშვილი ბაღუმა – ძ მ ა ენალა მირიმანაშვილისა, იხ.

მირიმანაშვილი ბაღუმა (ვარ.ბაღინა)– შ ვ ი ლ ი ენალა მირიმანაშვილი – სა, იხ.

მირიმანაშვილი ბეჟანა — 1656–1692 წწ. ჰ ყ ა ვ ს: მ ა მ ა ენალა მირიმანაშვილი, იხ., ძ მ ე ბ ი: თაყინა მირიმანაშვილი, იხ., როსტომა მირიმანაშვილი, იხ. (1692 წ. 1450–7/121 ბ). მ ი ჰ ყ ი დ ა თავისი ძმის, როსტომას ყმას, გასპარა მელქოაშვილს, წილში ნარგები ყმა — ყაზარა მელქოასშვილი (1692 წ. I. 21. 1450–7/121 ბ).

მირიმანასშვილი გიორგი — ძ მ ი ს წ უ ლ ი იოვანეზა მირიმანასშვილისა, იხ.

მირიმანაშვილი გოგინა — [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] მირიმანაანთ შალუბათასშვილ ალაჯანასი, იხ.

მირიმანაშვილი დანელა — შ ვ ი ლ ი როსტომა მირიმანაშვილისა, იხ.

მირიმანაშვილი დურმიშხან — შ ვ ი ლ ი ალიბეგ მირიმანაშვილისა, იხ.

მირიმანაშვილი ელიზბარ — შ ვ ი ლ ი ალიბეგ მირიმანაშვილისა, იხ.

მირიმანაშვილი ენალა (ვარ. ეინალ, ენალბეგ)— 1634 sic/1641–1684 წწ. ქ ა ლ ა ქ ი ს მ ე ლ ი ქ ი, ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: მამუკა, მირიმანა, ბაინდურა, სოლალა, ბალუმა, ამირჯანა, მირაქა (1641 წ. 1450–6/4). შ ვ ი ლ ე ბ ი: ბალუმა (1645, 1656 წწ. 1450;5/119, 5/115), თაყა (1645–1666 წწ. 1450: 5/119, 5/115, 5/117, 1449–564, Ad–1973), საფარ (1645–1665, [1692 წწ.] 1450: 5/119, 5/115, 1449–564, 1450–5/117), ქაიხოსრო, ბეჟანა (1656–1666, [1692] წწ. 1450–5/115, 1449–564, 1450–5/117, Ad–1973), როსტომა (1656–1692 წწ. 1450: 5/115, 1449–564, 1450–5/117, Ad–1973). როსტომ მეფემ მ ა ს განუახლა წყალობა: აბანოს უბანში ნასყიდი და ნაწყალობევი ვენახებისა, რომლებსაც ესაზღვრებოდა აუთანდილა ქაფანაკაშვილის, სუხინა ტერტარასშვილის და ფოთინას ვენახები(1641 წ. 1450–6/4), შაჰნავაზმა — თორმეტი კომლი მკვიდრი ყმისა: ავაქასი, გრიქოლასი, დათუნასი, ბეგაბეგაშვილ ოჰანასი, ბერინაშვილი გოგინასი, ფინაჩ ზურაბასი, ერაპეტასი, მეწისქვილე ბიძინაშვილის, მამუკაშვილის, ასატურასი, ბერიკასი (1661 წ. 27.XII.1449–564). შაჰნავაზმა უწყალობა მ ა ს სომხითში სოფელი სამწევრისი სანაცვლოდ იმ ყმებისა, რომლებიც ქალაქში ჩამოართვა (1666 წ.III.3. Ad–1973); ი ყ ი დ ა: გოსტამაანთ ყოყუნაშვილ ბიძინასაგან ქალაქში ჩასული მისი მკვიდრი ყმა, ბერუკა გივნაშვილი ცოლშვილით (1645 წ. I.20. 1450–5/119), მამუკა შატულიშვილისაგან — მისგან გაქცეული მკვიდრი ყმები: დათუნა და ხიზანა (1656 წ. 1450–5/115); გაარიგა ტოტუაშვილებისა და მანდენაშვილების დავა აჯაბნუშასშვილებთან (1648 წ.Qd–503); მ ა ს ყმობის წიგნი მისცა მახარე გამაზიდაშვილმა (1665 წ. 1450–5/117); მ ი ს ქულბაქამდე მიჰყიდა გოგინა თამამშაშვილმა ადგილი ხოჯა ბეჰბუდას (1661 წ. III.21. 1450–22/108); მ ო წ მ ე: პაატა აბაშიძის მიერ მოურავ მანუჩარისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1634 წ. სიჩ XYII ს. შუა ხანები.8.IY. 1450–8/150), გრიქოლა ბაკურაშვილის მიერ მკრტიჩ [ო]ნიკაშვილისათვის მიცემული სახლის ნასყიდობის წიგნისა(XYII ს. შუა ხანები. 1448–5333), ხოჯა ფიროას ყმის, სარქისას მიერ არაქელა ბეგოჯანაშვილისათვის მიცემული სახლის ნასყიდობის წიგნისა (1641 წ. 1448–2939), გიორგი სანჯარაშვილის მიერ მეჯორეთუხუცეს მაჰმადასათვის მიცემული სახლის ნასყიდობის წიგნისა (1646 წ. ახლო. 1450–53/120), შანაზარ მურაჩაშვილის მიერ მანუჩარ მოურავისათვის მიცემული ბატონყმობის წიგნისა (1646 წ. 10.YI.1450–53/97), ოლქათ ყალაბეგაშვილ ყალუას მიერ მანუჩარისათვის მიცემული სახლების ნასყიდობის წიგნისა (1646 წ. YI.10. Hd–13005), გივი ამილახო-

რის მიერ მოურავ მანუჩარისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1646წ. Hd–14911), ზურაბა ხუდადაშვილის მიერ ფარსადანა მირველასშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1646 წ. IY.19. 1450–57/5), ოჰანა ასატურასშვილის მიერ ამირაღასათვის მიცემული სახლის ნასყიდობის წიგნისა (1649 წ. Y. 1449–2654), დათუნა სოლაღაშვილის მიერ მოურავ მანუჩარისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1651 წ. YI.10. 1450–53/92), შარუათ შარუაშვილ ოჰანას მიერ თავისი ძმების, გოგინასა და გასპარასათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1652 წ. 18.IX.1450–51/243), მანდენაანთ მამუკას მიერ ხოჯა ზაქარია მასაჯანაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1656 წ.III. 26. 1448–1496), აკოფა ქოჯანასშვილის მიერ თავისი ბიძაშვილის, საქუასათვის მიცემული ქულბაქების გაცვლის წიგნისა (1656წ. YIII.20. 1450–17/9), რამაზ ფარლუზათაშვილის მიერ მამისიმედ ენაგელაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1656 წ. Qd–16), იავანგულაანთ ბაინდურას მიერ ხოჯა ბებუთასათვის მიცემული ნაიონჯარის ნასყიდობის წიგნისა (1658 წ. II.4.1450–22/61), ციცი ფანასკერტელ-ციციშვილის მიერ შაბანასათვის მიცემული ყმის წყალობის წიგნისა (1658 წ.III.1. Hd–9653), ელენეხანუმის მიერ შერმაზან სულოაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1658 წ. 1448–2341), ხოჯა ბეჰბუდას მიერ სევანის ანაპატისათვის მიცემული ქულბაქის შეწირულების წიგნისა (1658 წ.1450–21/101), დურმიშა დაუთა – შვილის მიერ მამუკასათვის მიცემული სახლის ადგილის ნასყიდობის წიგნისა (1659 წ.IY.15. 1448–1087), სომხითის მელიქის, ათაბეგის მიერ ქალაქის მოურავის, მანუჩარისათვის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1659 წ. 1450–8/145), იავანგულაანთ ყარახანასა და ხოჯა ბეჰბუდას შორის დუქნების გაცვლის წიგნისა (1661 წ.IX.12. 1450–22/111), პაპუას მიერ ხოჯა ბეჰბუდასათვის მიცემული ქულბაქების ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. Y.1.1450–22/117 ა), გოგინა თამამშაშვილის მიერ ხოჯა ბეჰბუდასათვის მიცემული ქულბაქების ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ.III.21. 1450–22/108). პაპოა სეფოასშვილ-ასლანისშვილის მიერ ხოჯა ბეჰბუდასათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1661წ. IY.27. 1450–22/119), შერმაზანის მიერ ხოჯა ბეჰბუდასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ. IX.4. 1450–22/122), სტეფანას მიერ თავისი განაყოფის, არაქელასათვის მიცემული სახლის ნასყიდობის წიგნისა (1664 წ.I.6.1450–18/77), ასლანის მიერ ეჩმიაძინის ეკლესიისათვის მიცემული ქულბაქის შეწირულების წიგნისა (1664 წ.III.18.1450–21/47), ამირჯანა იევანგულაშვილის მიერ დომენტი კათალიკოსისათვის მიცემული ხატების ნასყიდობის წიგნისა (1664 წ. XII.3 Ad–621), გოგინა ასლანბეგიშვილის მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1666 წ.Hd–13128), სუფრაჩ იმამყულიბეგის მიერ ყაიბულასშვილისათვის მიცემული პირობის წიგნისა (1666 წ.2.XI.1450–11/109), ბაისოლულ და ნასყიდა მაღდადაშვილების გაყრისა (1670 წ.1450–50/204); სარუხანათ ხოსინას მიერ ქაფანაკანთ ფარსადანასათვის მიცემული ქულბაქების ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. Sd–754), მამასახლის ასლამაზის მიერ ელიზბარა ხარატასშვილისათვის მიცემული სახლების ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ.YI.15. Hd–13025), ყარახან შერმაზანაშვილის მიერ გასპარ ქოჩინასშვილისათვის მიცემული სახლის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ.IX.17. 1448–1940), ელიზბარა ხარატიშვილის მიერ მანუჩარ მოურავისათვის მიცემული სახლების გაცვლილობის წიგნი-

სა (1673 წ. Hd–1785), სოლაღა ულანცასშვილის მიერ დიღმელი სულხან ჩაჩასშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ. IY.1. 1450–28/248). მ ი ს ი ბეჭედი უზის შემდეგ საბუთებს: Ad: 621,1664, 1448: 1940,1672 ,Sd: 754, 1672).

მირიმანაშვილი ენალა – შ ვ ი ლ ი როსტომა მირიმანაშვილისა, იხ.

მირიმანაშვილი ზაქუმ – იხ. **ზაქუმიშვილი ზაქუმ**

მირიმანაანთ ზაქუმისშვილი ბეჟან – იხ. **ზაქუმისშვილი ბეჟან**

მირიმანასშვილი ზურაბა – იხ.**მირიმანაანთ მამუკასშვილი ზურაბა**

მირიმანაშვილი (ვარ.მელიქისშვილი) თაყა (ვარ.თაყინა)– 1645–1690,[1692]წწ. შ ვ ი ლ ი ენალა მირიმანაშვილისა, იხ., ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: საფარა, ბეჟანა,ქაიხოსრო|| ქაინა, როსტომა (1690–[1692] წწ. Qd: 650, 833). მ ი ს მ ა ძმამ, როსტომამ, თავისი ცოლის მზითვი დახარჯა საერთო აბანოს მოწყობაზე, შემდეგ დანახარჯის წილი მოსთხოვა ძმებს. მდივანბეგმა ბარძიმ [ერისთავიშვილმა] მათი დავის გარჩევა დაავალა ქეთხუდებს. თაყინას და დანარჩენ ძმებს დაეკისრათ შემდეგი ვალდებულება: თუ კი აბანოთი სარგებლობა სურდათ, მაშინ როსტომას დანახარჯი უნდა აენაზღაურებინათ, წ ილი უნდა გადაეხადათ. თუ არ გადაიხდიდნენ, მაშინ ვერც აბანოთი ისარგებლებდნენ (1690 წ.XI.2.Qd–650); მდივანბეგმა ბარძიმ [ერისთვისშვილმა] მდივნებთან ერთად ეს საქმე კვლავ გაარჩია. მელიქ-მამასახლისსა და ქალაქის ქეთხუდებს უანგარიშიათ როსტომას დანახარჯი აბანოზე. აღმოჩენილა, რომ თაყინასა და მის დანარჩენ ძმებს: საფარას, ბეჟანას , ქაინას აბანოზე გაწეული ხარჯი რომ აენაზღაურებინათ როსტომასათვის, უფრო მეტი უნდა გადაეხადათ, ვიდრე წილით მიიღებდნენ. ამიტომ ძმებმა უარი თქვეს აბანოს წილზეც და ხარჯის ანაზღაურებაზეც. სასამართლომ ეს გადაწყვეტილება მიიღო ([1690–1692 წწ.] Qd–833).

მირიმანაშვილი იაგან – შ ვ ი ლ ი ალიბეგ მირიმანაშვილისა, იხ.

მირიმანაშვილი მამუკა – ძ მ ა ენალა მირიმანაშვილისა, იხ.

მირიმანაანთ მამუკასშვილი (ვარ.მირიმანასშვილი) ზურაბა – 1692–1699წწ. მ ო წ მ ე: როსტომ მირიმანაშვილის მიერ გასპარა ჰაჰასშვილ-მელქუასშვილისათვის მიცემული სახლის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ.I.13.1450–7/121 ა), აღმურაანთ გასპარას მიერ მერაბ ფუნდუაშვილისათვის მიცემული ქულბაქის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ.IX.24. 1448–2946), ბაღდინა ამირჯანაშვილის შვილებსა და არაქელას შორის დავის გარიგების წიგნისა (1698 წ. YII.1.1450–6/173), ალიპექაბარა აღაბაბასშვილ-რამაზასშვილის მიერ ფირყულაანთ ნაზარასშვილ გიორგისათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ.X.7.1450–6/117).

მირიმანაშვილი (ვარ.მირიმანაანთ; მირიმანასშვილი) მირაქა –1641– 1652 წწ. ძ მ ა ენალა მირიმანაშვილისა, იხ., მ ო წ მ ე შარუათ შარუაშვილ ოჰანას მიერ თავისი ძმების, გოგინასა და გასპარასათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1652 წ.IX.18. 1450–51/243).

მირიმანაშვილი მირიან – შ ვ ი ლ ი ალიბეგ მირიმანაშვილისა, იხ.

მირიმანაშვილი მირიმანა – 1634–1641 წწ. ქ ა ლ ა ქ ი ს მ ე ლ ი ქ ი (1634 წ. 1450–21/6). ძ მ ა ენალა მირიმანაშვილისა, იხ., მ ო წ მ ე სულხან მირაბაშვილის მიერ დარეჯან-ხანუმ ჯანდიერიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1634 წ. 1450–21/6).

მირიმანაანთ მირი[მა]ნა – მ ო წ მ ე ბაბუათ ბალინაშვილ როსტომას მიერ

იავანგულაანთ გარსუასათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. IX.1456–27/303).

მირიმანაანთ მირიმანასშვილი მირაქა – იხ. მირიმანაშვილი მირაქა

მირიმანასშვილი ოვანეზა – ნაბახტევში მცხოვრები, ჰყავს ძმისწული გიორგი. გიორგი მოურავისშვილმა პირობა მისცა ბეგთაბეგ მარტიროზისშვილს, რომ თუ გიორგი მეფე მას კავთისხევის საწინამძღვროს უბოძებდა, მაშინ ბეგთაბეგს მიჰყიდდა ნაბახტევში ოვანეზა მირიმანასშვილის ნაქონ მამულს (1686 წ. Hd–2418).

მირიმანაშვილი (ვარ.ელანასშვილი,მელიქისშვილი) როსტომა – 1656–1692 წწ. ჰყავს: მამა მირიმანაშვილი ენალა, იხ. ძმები: თაყინა (1690 წ.Qd: 650, 833), ბეჟანა (1690, 1692 წწ. Qd: 650, 833, 1450–7/121 ა), სიფარა, ქაიხოსრო ([1689–1692 წწ.] Qd–833), შვილები: დანელა, ენალა (1692 წ.1450–7/121 ა). Qd–833). მიჰყიდა გასპარა მელქუასშვილ-ქაჭასშვილს თავისი წილი სახლი იზასშვილის, გასპარას განაყოფისა და ხუცის სახლებამდე (1692 წ.I.13. 1450–7/121 ა); ედავებოდა ძმებს აბანოს საქმეზე: მას ცოლის მზითევი დაუხარჯავს საერთო აბანოს მოწყობაზე. გაყრის შემდეგ ძმებს დანახარჯის ანაზღაურება მოსთხოვა. საქმის გარჩევა მდივანბეგმა ბარძიმ [ერისთვისშვილმა] დაავალა ქეთხუდებს. მათ დაადგინეს: თუ ძმები როსტომას დანახარჯის წილს გადაიხდიდნენ, მაშინ მათ აბანოში წილი მიეცემოდათ, თუ არ გადაიხდიდნენ, მაშინ აბანო მხოლოდ როსტომას განკარგულებაში რჩებოდა (1690 წ.X.2. Qd–650), შემდგომში ეს საქმე ხელახლა გაარჩიეს მდივანბეგმა ბარძიმ [ერისთვისშვილმა] და მდივნებმა. მელიქ-მამასახლისს და ქალაქის ქეთხუდებს როსტომას ხარჯი უანგარიშიათ და დაუდგენიათ, რომ ძმები თუ ხარჯის ანაზღაურებაში მონაწილეობას მიიღებდნენ, მათი წილი, აბანოდან მიღებული, ვერ დაფარავდა ამ ხარჯს. ამიტომ ძმებმა უარი თქვეს აბანოს წილზე და იგი მთლიანად როსტომას დაუტოვეს ([1690–1692 წწ.] Qd–833).

მირიმანაშვილი საფარ (ვარ.საფარა) – შვილი ენალა მირიმანაშვილისა, იხ., ძმა თაყინა და როსტომა მირიმანაშვილებისა, იხ.

მირიმანაშვილი (ვარ.მირიმანაანთ) სოლაღა – 1641–1690 წწ. ძმა ენალა მირიმანაშვილისა, იხ. მისი ვენახის გვერდით სუფრაჩმა პაატაბეგმა ლაზარე ელიაშვილს მიჰყიდა ვენახი (1690 წ.IY. Qd–6786).

მირიმანაანთ ფრიდონა – მოწმე მანდენაანთ მერაბასშვილ მამუკას მიერ ხოჯა ზაქარია მასაჯანაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1656 წ. III.26.1448–1496).

მირიმანაშვილი ქაიხოსრო – შვილი ალიბეგ მირიმანაშვილისა, იხ.

მირიმანაშვილი (ვარ.მელიქისშვილი) ქაიხოსრო (ვარ.ქაიხოსროჯა,ქაინა) – 1656–[1692] წწ. შვილი ენალა მირიმანაშვილისა, იხ., ძმა თაყინა და როსტომა მირიმანაშვილებისა, იხ., მოწმე ფარსადან ჯავახისშვილის მიერ იბგულაანთ გასპარასათვის მიცემული ვალის დაბრუნების წიგნისა (1682 წ.YIII. 20.Hd–2370).

მირიმანაანთ (ვარ.მირიმათ) ზაღუბათასშვილი (ვარ.მირიმანაშვილი) ალაჯანა – 1611–1661 წწ. ჰყავს [სახლიკაცები]: გიორგი (1611 წ. 1450–22/117), გოგინა (1661 წ. 1450–22/117 ა). მიჰყიდა ხეჩოას თავისი მკვიდრი ქულბაქი. სოლროას და ამბროასშვილის ქულბაქების გვერდით (1611 წ. 1450–

–22/117); მ ი ს გ ა ნ ნაყიდი ქულბაქები პაპუამ მიჰყიდა ხოჯა ბეჰბუდას (1661 წ. Y.1. 1450–22/117 ა).

მირიმანაანთ შალუბათასშვილი გიორგი – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] მირიმანაანთ შალუბათასშვილ ალაჯანასი, იხ.

მირიმანაანთ შალუბათასშვილი გოგინა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] მირიმანაანთ შალუბათასშვილ ალაჯანასი, იხ.

მირიმანაანთ ხოსია – [როსტომ] მეფემ ეჩმიაწინს შესწირა „გალმა-გამოლმა" სახასო მიწა მირიმანაანთ ხოსიასა და ყარჩილას მამულების გარდა (1657 წ. 15. I. მატ. 252. N 4,I).

მირიმანიძე ავთანდილ – 1680–1700 წწ. ს ო მ ხ ი თ ი ს მ ე ლ ი ქ ი, ბ ყ ა ვ ს მ ა მ ა ქამარბეგ (1697 წ. Hd–403), ბ ი ძ ა ქაიხოსროვ (1688, 1689 წწ. 1450–10/18, 9/120), ძ მ ე ბ ი: პაპუნა (1688–1697 წწ. 1450,10/18, 9/120, 9/125, 15/95, Hd–403, 1450–9/119), ზაალ (1688–1697 წწ. №№. –10/18, 9/120, Hd–403), დავით, ზურაბ (1689–1697 წწ. 1450–9/120, Hd–403), ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ე ბ ი: ლევან (1695–1699 წწ. 1450–9/125, Hd–403, 1450–9/121, 9/119), ათაბეგ, თეიმურაზ, იმანყული, რევაზ, ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: იასე, გორჯასპ (1697 წ. Hd–403). გ ა უ თ ა რ ხ ნ ა სამელიქო გადასახადისაგან სვეტიცხოველს როსტომ მეფის მიერ 1645 წ. შეწირული სოფელი დარპაზი, იოანე დიასამიძის კათალიკოსობის დროს (1689 წ. 1449–2365); გ ა ნ უ ა ხ ლ ა განქის სამელიქოს თარხნობა როჰიკ შალიკაშვილს ([1660 წ.] III.1. 1450–37/205, გვიანდელი მინაწ.); მ ი ჰ ყ ი დ ა: ბაინდურ გოგიბაშვილს ბოლნისში, თურმანი[ს]ში, თორმეტი დღის მიწა „საფარაანთ თელნარს ქვემოთ", საფარაშვილის, აკოფაშვილის, ყადინაშვილის მიწებამდე (1688 წ. 1450–10/18), ალავერდა ალიხანას-შვილს – თათარას, ხოჯიას, ახიას და ხეჩიკას ნაქონი მიწები ალავერდას, ილიას, ალავერდას ყმის – სარდარასშვილისა და ყარუმანთ სარქისას მიწებამდე (1689 წ. Y.10. 1450–9/120), ქაიხოსრო ასლანისშვილ-ორბელიშვილს – სოფელი ანდიკა(?) (1695 წ. 15. II. 1450–15/95), გიგი თუმანიშვილს – შამირზას ნასოფლარი კირაკოზას სოფლამდე, ლურჯევანქის, ბერდიკის და ჩიტალის საზღვრებამდე (1697 წ. XI.11. Hd–403); ე დ ა ვ ე ბ ო დ ა უთრუთ ციციშვილს წერაქვის სამელიქო გამოსაღებზე და მელიქის ყმის მიერ ნაყიდ ზვარზე. ეს დავა ადრე, ნაზარალი-ხანის დავალებით გაურჩევია ბაგრატ თურქისტანიშვილს, დავა ისევ განახლებულა. ამჯერად საქმე გაარჩია პაატა შალიკაშვილმა. მელიქის ყმებმა ნასყიდობის წიგნი ვერ წარმოადგინეს, წერაქველებმაც დაიფიცეს, რომ სამელიქო გამოსაღები არ ედოთ. დავა უთრუთ ციციშვილის სასარგებლოდ გადაწყდა ([1688–1703 წწ.] 1450–61/81); მ ო წ მ ე: აბესალამათ ბეჟოას მიერ ფასინასათვის მიცემული ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. III.30. 1448–1103), თავის ძმასთან, პაპუნასთან ერთად – ლევანბეგის მიერ ალავერდა[იაგულაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1695 წ. YI.15. 1450–9/125), ზაქუმბეგ [ზაქუმიშვილის] მიერ: დურმიშხან [იაგულაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. 1450–9/122), იეგულაანთ ბეჟანისშვილ ალიხანასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. II.7. 1450–12/2), ალავერდა იაგულაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. Y.10. 1450–9/119), პაპა ნასრიაშვილის მიერ დურმიშხან [იაგულაშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. XI.1. 1450–9/121), შერმაზან ხურდაყულიშვილის მიერ პაპუა ორბელი-

შვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ.1450–20/28), სვიმონ ბოშიაშვილის მიერ დურმიშხან [იაგულაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ.XII.25. 1450–9/39); მისგან ნაყიდი ორი დღის მიწა გიორგი ყაითმაზასშვილმა მიჰყიდა ფარემუზ შანშიაშვილს (XYII ს. ბოლო. 1450–9/29).

[მირიმანიძე] ათაბაგ – 1616–1659 წწ. სომხითის მელიქი,ჰყავს ძმა ზაქარია (1616 წ. 1448–1024), შვილი ყორხმაზ (1659 წ.1450–8/145). ბაგრატ მეფემ მას გამოართვა ლუარსაბ მეფის მიერ ნაწყალობევი ქარატაკი და გელაქთაგი. სანაცვლოდ კი უწყალობა ქვემო წერაქვი (1616 წ.XI.8.1448–1024); ქალაქის მოურავს, მანუჩარს, მიჰყიდა ქალაქში, მტკვრის პირას, სასახლე, რომელიც ლუარსაბ ბატონიშვილის ალაყაფთან ახლოს იდგა (1659 წ.1450–8/145).

[მირიმანიძე] – **ათაბეგ** – ძმა ქამარბეგ [მირიმანიძისა], იხ.

მირიმანიძე (ვარ.ათაბეგისშვილი) ათაბეგ – 1681–1698 წწ. ძმა ლევან [მირიმანიძისა], იხ., ბიძაშვილი ავთანდილ [მირიმანიძისა], იხ.

[მირიმანიძე] გორჯასპ – 1683–1698 წწ. შვილი ლევან მირიმანიძისა, იხ., ძმისწული ავთანდილ მირიმანიძისა, იხ., მოწმე შერმაზან ხუცისშვილის მიერ ბეჟან ყორლანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ.I.4.1450–7/64).

მირიმანიძე დავით – ძმა ავთანდილ მირიმანიძისა, იხ.

[მირიმანიძე] ზაალ – ძმა ავთანდილ მირიმანიძისა, იხ.

[მირიმანიძე] ზაქარია – ძმა ათაბაგ [მირიმანიძისა], იხ.

მირიმანიძე ზურაბ – ძმა ავთანდილ მირიმანიძისა, იხ.

მირიმანიძე თეიმურაზ – ბიძაშვილი ავთანდილ მირიმანიძისა, იხ.

[მირიმანიძე] (ვარ.ათაბეგისშვილი) იასე (ვარ.იესე) – შვილი ლევან [მირიმანიძისა], იხ., ძმისწული ავთანდილ მირიმანიძისა, იხ.

მირიმანიძე იმანყული – ბიძაშვილი ავთანდილ მირიმანიძისა, იხ.

[მირიმანიძე] (ვარ.ათაბეგისშვილი, მელიქიშვილი) ლევან (ვარ.ლევანა) – – 1681–1699 წწ. ჰყავს: ძმები: როსტომ (1681, 1688 წწ. 1450; 48/139, 9/116), ათაბეგ (1681–1698 წწ. 1450: 48/139, 9/116, 17/78), ბიძაშვილები: მელიქი ავთანდილ, პაპუნაბეგ (1695 წ.1450–9/125). შვილები: იასე (1681–1698 წწ. 1450: 48/139, 17/78), გორჯასპ (1688,1698 წწ. 1450: 9/116, 17/78), როსტომ უსეინყული , სეფიყული (1698 წ.1450–17/78). განაყოფი ზაქუმ მირიმანაშვილი (1695 წ.1450–9/125), ნაზარალი-ხანმა მას უწყალობა აიდარბეგის ხეობაში სოფელი ყათლუ (1698წ. II.11.1450–17/78); მიჰყიდა: ალავერდა იეგულასშვილს თათარაშვილის მიწა (1688 წ.1450–9/116), თავის განაყოფ ზაქუმთან ერთად – ალავერდა ალიხანაშვილს ალექში მიწა ულუბეგაშვილისა და არაქელას მიწების ზემოთ (1695 წ.YI.15. 1450–9/125); ედავებოდა შალვა შალიკაშვილს და მის განაყოფებს კუნეთის მიწებზე. საქმე გაარჩია ხერუკა თურქისტანიშვილმა. ლევანს დარჩა ბეჟანბეგ [შალიკაშვილისაგან] შეძენილი მამული, ალიყულის მამული კი შალიკაშვილებს ერგოთ. ლევანმა შალიკაშვილებს მისცა მიწაზე უდაობის პირობა (1681 წ.III.8.1450–48/139); გაუუქმა ძველი თამასუქი გიჟი თუმანიშვილს, რომლის თეთრიც ემართა (1688წ. YII.1.Hd–1893); მოწმე ზაქუმბეგ ზაქუმიშვილის მიერ იეგულანნთ ბეჟანისშვილ-ალიხანასათვის მიცემული მიწების ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ.II.7.1450–12/2); [ნაზარალი-ხანმა] შეუთვალა მეჰმანდარბაშ ალავერდა იაგულაშვილს,რომ

მელიქის სოფლები: ახტალელნი,ჰოჰვანელნი, შადიკნელნი, წოფელნი,ტეფურელნი, გორულელნი, წერაქუყლნი, დელარარას სოფელი, ბირშის (?) სოფელი, ზემო გურული, მათიშელნი, დიღცნუტელნი, საბელნი, შამირზას სოფელი, ქვემო ბოლნისში რაც ჰქონდათ მელიქებს, თოხლუქლისელნი, ყველა ლევანა [მირიმანიძისათვის] გადაებარებინა (XYII ს. ბოლო მეოთხ.1450–17/73).

მირიმანიძე პაპუნა (ვარ.პაპუნაბეგ)– 1688–1699 წწ. ძმა ავთანდილ მირიმანიძისა, იხ., ბიძაშვილი ლევან [მირიმანიძისა], იხ., მოწმე ზაქუმ [ზაქუმისშვილის] მიერ ალავერდა იაგულაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. Y.10. 1450–9/119).

მირიმანიძე რევაზ– ბიძაშვილი ავთანდილ მირიმანიძისა,იხ.

მირიმანიძე როსტომ – ძმა ლევან მირიმანიძისა, იხ.

მირიმანიძე როსტომ – შვილი ლევან [მირიმანიძისა], იხ.

[მირიმანიძე]სეფიყული – შვილი ლევან [მირიმანიძისა], იხ.

[მირიმანიძე] ფირიყული – შვილი ლევან [მირიმანიძისა], იხ.

[მირიმანიძე] (ვარ.მელიქიშვილი) **ქაიხოსრო** – 1682–1689 წწ. ბიძა სომხითის მელიქის, ავთანდილისა, იხ., მოწმე ფარსადან ჯიქახიშვილის მიერ იაგულანთ გასპარასათვის მიცემული ვალის წიგნისა (1682 წ.YIII.20.Hd–2370).

მირიმანიძე ქამარბეგ – სომხითის მელიქი (იხს.1697 წ.Hd–403);ჰყავს მამა სომხითის მელიქი ყორხმაზბეგ, ძმა ათაბეგ ([1660 წ.] 1450–37/205). გაუთარხნა სამელიქო გადასახადისაგან როჰიკა შალიკაშვილს სომხითში ვანქი. ვანქის სამელიქო მას ნაბოძები ჰქონია შაჰაბასის მიერ ([1660წ.] III. 1. 1450–37/205); იხსენიება: მისი საფიცრის წიგნი იხსენიება ასლანის მიერ გორჯასპ [ბარათაშვილისათვის] მიბარებული წიგნების ნუსხაში (1691წ.XI. 2. Sd–1931); იხსენიება სომხეთის მელიქად და ავთანდილ მელიქის მამად ავთანდილ მირიმანიძის მიერ გივი თუმანიშვილისათვის მიცემულ შამირზას ნასოფლარის ნასყიდობის წიგნში (1697 წ.XI.11. Hd–403).

[მირიმანიძე] ყორხმაზ (ვარ ყორხმაზბეგ) – 1637–1656,[1675] წწ. სომხითის მელიქი (1637–1656 წწ. 37/191, 53/97, 5/35, 9/110, 9/150,37/205, Sd–484, 1450–9/109). შვილი ათაბაგ [მირიმანიძისა], იხ., მამა ქამარბეგ მირიმანიძისა, იხ., უწყალობა ალიხანა იაგულასშვილს გორულელთა და ხოხმელთა შორის მდებარე სადაო მიწა, რომელიც გორულელთ გამოთფიცეს ([1640]–ანი წწ. 1450–9/110); ამოუკვეთა მანუჩარ ციციშვილს ჩიტალას და მეზვრის სამელიქო სარგო (1637 წ.1450–37/191); დედოფლის ბრძანებით, მოურავ ავთანდილ [სააკაძესთან] ერთად გაარჩია ალიხანას და ოფრეთელებს შორის სამამულე დავა ([1634–1675 წწ.] 1450–9/108); სუფრაჯ ჰამზაბეგისა და მდივან ბირთველ თუმანიშვილის მიერ შულავერსა და თეთრისოფელს შორის სამამულე დავის გარიგების თანახმად, მას უნდა აეღო ლალა შულავრელი ან სხვა თემის კაცისაგან მოხნული მიწიდან ([1633–1658 წწ.] Sd–484); მოწმე: შანაზარ მურაჩაშვილის მიერ ქალაქის მოურავ მანუჩარისათვის მიცემული ბატონყმობის წიგნისა (1646 წ.YI.10. 1450–53/97), მამასახლის სამეზისას მიერ პაპია შანშიაშვილისათვის მიცემული ნასოფლარის ნასყიდობის წიგნისა (1648წ. YIII.22. 1450–5/35), პატა ბარათაშვილის მიერ შაჰყულა იაგულაშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის გაცვლის წიგნისა (1656 წ.XII.13. 1459–9/150).

მირიჯან – მოწმე პაპუნა ლალასშვილის მიერ დავით ამირალასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. Hd–5270).

მირიჯანა – ცოვრეთს მცხოვრები, მამულით ერგო იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

მირიჯანა – ი გ ი ლეონ მეფემ უწყალობა და გაუთარხნა მაქსიმე ჩოლაყაშვილს (1566 წ.I.19. 1449–2285).

მირიჯანა – მ ი ს ი ყმის სახლი იყო საზღვარი სუბატაშვილსა და გოგინაშვილს შორის გაყოფილი მამულისა (1664 წ. Hd–13141).

მირიჯანაშვილი – ბოლნელმა აბრამ ბარათაშვილმა მიჰყიდა გიორგი შანშიაშვილს ზემო ბოლნისში მ ი ს ი და პოლოზას სამი დღის მიწა (1621 წ.IY.7.1450–7/8).

მირიჯანაშვილი – ცოვრეთში მ ი ს ი მამული ეკუთვნოდა [ბარათაშვილს] (XYII ს. ბოლო. 1450–33/286).

მირიჯანაშვილი მახარებელი – მოხსენებულია ყმების ნუსხაში (1688 ს. Hd – 15088).

მირმაშვილი მურათხანა – მ ო წ მ ე ოთია გორიმაშვილის მიერ იასე [თურქისტანიშვილისათვის] მიცემული ქალის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. შემდეგ. 1450–50/73).

მირმიაშვილი ოთია – შ ვ ი ლ ი სულხან მირმიაშვილისა, იხ.

მირმიაშვილი სულხან – ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ი ოთია. იესე თურქისტანიშვილისაგან ი ყ ი დ ა თელნარში ხოდაბუნი – ოთხი დღის მიწა (1626 წ. ახლო. 1450–50/69).

მირო – ჯიმითელი, ალექსანდრე მეფემ ი გ ი სახლით შესწირა სვეტიცხოველს (1601 წ. 1448–5526).

მიროტაძე ნასყიდია – ქვემო-ძვიმლეთს მცხოვრები, ბეჟანა ტატიშვილის ყ მ ა, ერთი კომლი, ჰ ყ ა ვ ს ერთი ვაჟი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd–7017).

მირუა – კარშაგარს მცხოვრები, ი გ ი მამულით ერგო იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

მირუანაშვილი – სიონში მცხოვრები, რონნ და გოშფარ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს ერგო როინს ([1527–1558 წწ.] Qd–605).

მირუაშვილი – გულეულს მცხოვრები, ი გ ი მამულით ერგო როსტევან ჯანიაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

მირუაშვილი შაჰყულა – მ ო წ მ ე ბოლნელ აბრამ ბარათაშვილის მიერ გიორგი შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1621 წ. IY.7. 1450–7/8).

მირცულა ბაჟუნა – გ ლ ე ხ ი, დადიანმა ი გ ი უწყალობა კათალიკოს დავითს „ხახუა ფაცოას ნიშნად", ხოლო დავითმა შესწირა ი გ ი შვილით, ძმისწულითა და მამულით ხობის ღმრთისმშობელს ([1673–1696 წწ.] Hd–1551 ფ).

მირცხულავა ბოჯოჯია – ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ქოჩუა და სპაჰკუ. დავით კათალიკოსმა შესწირა ი გ ი ხობის ეკლესიას ([1673–1696 წწ.] Hd–1551/3).

მირცხულავა სპაჰკუ – შ ვ ი ლ ი ბოჯოჯია მირცხულავასი, იხ.

მირცხულავა ქოჩუა – შ ვ ი ლ ი ბოჯოჯია მირცხულავასი, იხ.

მირძუა – მ ო წ მ ე ნასყიდა მეხრისშვილის მიერ შერმაზან ხაშარაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1685 წ.1449–996–1).

მისაჯნისშვილი ავთანდილა – ზურაბ და შერმაზან ჯავახიშვილებმა მასთან დააგირავეს თავიანთი ყმები წოდორეთში (1697 წ.IY.26.H–2830/155).

მისერია ხვიტია — ხაუელს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო, ქანდაქი, სამოგუე, მოილი, ხუთი კოკა ღვინო,ლაშქრობა, სამი დღის მუშაობა (1621 წ. ქსძ. III. N 91).
მისიდასშვილი — უკანგორს მცხოვრები, ი გ ი მამულით ერგო იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII. 16. 1450–11/112).
მისრაშვილი — ყურს მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ე ვ ა ლ ე ბ ო დ ა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს.II ნახ. 1448–5032).
მისრელაშვილი ელისე — დ ა მ წ ე რ ი გოგინას მიერ თავისი ძმისწულის,იესესათვის მიცემული მარნის ბოძების წიგნისა (1676 წ.1449–2339).
მისრია — მოხსენებულია უცნობი ეკლესიის ყმათა გამოსაღებების ნუსხაში. ე მ ა რ თ ა: თორმეტი თეთრი, ერთი კოდი ღომი, სამი დორს ღვინო (XYII ს.1448–1523 ფრაგმ.).
მისრიშვილი მამუკა — ახალშენს მცხოვრები, შეტანილია სვეტიცხოვლის საკომლოების ნუსხაში (1689 წ. 1449–1792).
მისხირქარი —შ[...]ნ — თ ა ვ მ დ ე ბ ი ელის ხევთან დადებული საერთპირო დაწერილისა (XY–XYI სს. სსძ. II. N 57).
მიტინაშვილი თამაზა — ალში მცხოვრები, მ ო წ მ ე მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ.Y.15. Hd–14815 ფრაგმ.).
მიტიჩა — გომარეთში მცხოვრები, ი გ ი მამულით ერგო იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).
მიტიჩა — მანაკერტს მცხოვრები, ი გ ი მამულით ერგო იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).
მიტიჩა — ღმანისს მცხოვრები, ი გ ი მამულით ერგო იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).
მიტიჩა — მ ო წ მ ე მხითარ წატურაშვილის მიერ მდივან ნასრ [თუმანიშვილისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1623 წ. III.17.1450–33/68).
მიტიჩა — ნახიდურს მცხოვრები, [როსტომ] მეფემ დაუმტკიცა მ ი ს ი წყალობა უცნობ პირს (1652 წ. 1450–1/5 ფრაგმ.).
მიტიჩა — მ ო წ მ ე დავით ურდუბეგაშვილის მიერ შაჲერდ გამრეკიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა(1688 წ.I.1.1450–6/88).
მიტიჩაშვილები — შადიკა სოფელში მცხოვრებნი, როსტომ მეფემ განუახლა თამაზ წოვანშაშვილს მ ა თ ი წყალობა (1658 წ.1448–2319).
მიტიჩაშვილი — თეღორწმინდაში მცხოვრები, ა ზ ნ ა უ რ ი, ბარათაშვილების გაყრის დროს ი გ ი ერგო გერმანოზსა და მის ძმებს (1523 წ.Ad–1299 ა).
მიტიჩაშვილი — მ ი ს გ ა ნ ნაყიდი ერთი დღის მიწა რევაზმა მიჰყიდა ფეშანგ ფინეზაშვილს (1686 წ.IY.1.1450–35/51).
მიტოანთ — მ ი ს სახლებთან მიჰყიდა ქიტუნა მახარასშვილმა კარაპეტა ხეჩატურაშვილს ვანქის უბანში სახლი (1687 წ.YIII. 15. 1448–4211).
მიტოაანთ (ვარ.მიტოათა) ბერინა — 1686–1687 წწ. მ ო წ მ ე: ყანყუზარათ... მიერ მერაბ ყანდინაშვილისათვის მიცემული სახლის ნასყიდობის წიგნისა (1686წ. YII.24. 1448–2944), ქიტუნა მახარასშვილის მიერ ვარპეტ ხეჩატურაშვილისათვის მიცემული სახლის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ.YIII.15.1448–4211).
მიქა — მ ო წ მ ე ნავროზა ჯიჯნიტაშვილის მიერ გიორგისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა(1547 წ. 1450–27/147).

მიქა: მიქაული — სველნეთში მიქაული მიწის საზღვრამდე მიჰყიდა ბაბინა მილიტოლმასშვილმა მირიანა ანდრონიქისშვილს თავისი ნასყიდი მიწა (1662 წ. I.20. Sd—16 ა).

მიქაბაძე გიორგი — [სახლიკაცი] დავით მიქაბაძისა, იხ.

მიქაბაძე დავით — მეაბჯრეთუხუცეს გოგატი ჩხეტიძის მკვიდრი ყმა. ჰყავს [სახლიკაცი] გიორგი. გოგატის თხოვნის საფუძველზე გიორგი მეფემ მას განუახლა ძველი სასისხლო სიგელი. დაუმტკიცა სისხლის ფასი—100 ათასი ძველი თეთრი და დაუდგინა სხვა სამართლებრივი ნორმები (1325 წ. . ss cl ქმ. N 1605 სას.).

მიქაბაძე ივანია — მოწმე დავით სამსონიშვილის მიერ შალვა შერაზადიშვილისათვის მიცემული ყანის ნასყიდობის წიგნისა (XY—XYI სს. ქმ.N 650).

მიქაელ — მემღვიმე. მისი თხოვნით,გიორგი მეფემ დაამტკიცა და განაახლა მეფეთა, მთავართა და აზნაურთა მიერ მღვიმისადმი მიცემული სიგელები და დაწერილები; მღვიმის მონასტერს განუახლა მამულების შეწირულება თრიალეთსა და მანგლისის ხევში: „აგარაი ციხედიდს, გლეხნი და მიწაი ნიჩბისს, გლეხნი და მიწაი კოდალს, წინარეკს და შუარეკს, ბდლითს, შუ ბარს, ძუელ ღრდულეთს, და ცხირეთ — ცხუ ვერი და გავაზელნი, გუ ლდესი და კოტმანი, კლდეკართა ქუ შე— ბორცუისჯუარი და ბჲითი, ზუ განთა მოუგონებელი, სვინეთ , და ფურკადს და ფიცეს". შეწირულ ყმა-მამულს მიანიჭა სამოხელეო და საგადასახადო შეუვალობანი (1073 წ. 1448—5343).

მიქაელ — მთავარმამა მემღუიმე. მისი მთავარმამობის დრო დავით მეფემ მღვიმის მონასტერს დაუწერა ანდერძი ([1123/1124წწ.] ქრ კ.I, N8); [მღვიმის] მამულში დაიწყო ციხის აგება—„კვეტა კირით", შიგნით, ააშენა კოშკი, გარეთ— სახიზნი, რომელიც ცხევერელთ მისცა. დაადო ერთი დღე ანეული ციხის ბეგარა, ერთი დღე სამკალი, ერთი დღე სალეწავი; თუ 10 გრივი გამოვიდოდა, 9 გრივი პატრონს ეკუთვნოდა და მეათე— ცხევერელთ. [მღვიმის მონასტერს] წელიწადში ეკუთვნოდა ერთი დღე ნადირობის ბეგარა — კაცის თავზე ორი ჯამი შეჰამანდი, ორ-ორი პური, ორ-ორი პირი ღვინო. მისი ბრძანების თანახმად,თუ ცხირელთ „ჴელოსანსა გუერდსა შესაპოვარი გედვას, აჰმევდე რასა ბეგრობისათუის. ღამესა ნუ გააელებინებ, სიარული არა შეეძლოს, აიკიდე ზურგსა,იმათსა საზღვარსა შიგან გაიყვანე". იგი გადასულა ლიხთ-იმერით და „მოუღია" [მღვიმის მამულების ძველი] „თავისუფლობისა ბრძანება კოსტანტინესი და ბაგრატისი,კახთა მეფეთა: ფადლესი და კჳირიკესი" (XII ს. I მეოთხ.Ad—1 გ).

მიქაელ — ხუცესი, ჰყავს მამა იოვანე, პაპა მარკოზ.მურვანმა უწყალობა მას მისი პაპის, მარკოზ ხუცესის შვილის მამული და „სამსა — ხურში" გამოართვა ერთი ჯორი და ერთი ხარი (XII ს. Gr .28. 123v—124r).

მიქაელ — ხუცესი, ძე კჳირიკესი, ივანე მათეშელმა უწყალობა მას შუა ღელეთი — ივანწმიდასთან მდებარე მიწა. ვინც ამ წყალობას მოშლიდა, 10 ბოტინატი უნდა ეზღო (XII ს. Gr .28. 121 v—122r).

მიქაელ — ხუცესი, მოკვდომია ცოლი, რომლის მზითევში შედიოდა: ერთი ხარი, ერთი ფური, ერთი დრაჰკანი და ერთი თხა (XII ს. Gr .28, 247 v).

მიქაელ — წინამძღვარი, მოწმე იოვანე ოპიზის მოძღვრის მიერ ბერთის ღმრთისმშობლისათვის მიცემული შეწირულების დაწერილისა (XII ს.Q—

–906, 340 r –341r).

მიქაელ – ისაკის მწირველი, მ ო წ მ ე მღვიმის კრებულის მიერ ზოსიმესათვის მიცემული სამწირველოს განახლების დაწერილისა (1200 წ.ახლო.Ad –4 გ).

მიქაელ – აფხაზი, მ ო წ მ ე მღვიმის კრებულის მიერ ზოსიმესათვის მიცემული სამწირველოს განახლების დაწერილისა (1200 წ.ახლო.Ad –4 გ).

მიქაელ – ქ ა რ თ ლ ი ს კ ა თ ა ლ ი კ ო ს ი, ხუარაზმელთა და თათართა შემოსევების შედეგად ვაჩე გუარამაისძის, სვეტიცხოვლის სახლთუხუცესის, მამული ამოწყვეტილა. ვაჩემ მ ი ქ ა ე ლ კათალიკოსს სთხოვა შეწყალება – მიეცა საყდრის მამული სარჩომად. მიქაელმა უწყალობა „ეკლესიისა სასამსახუროდ" ხატისოფელი და ორომაშენი, იმ პირობით, რომ ამ სოფლებში მსხდომი მეფეთა და კათალიკოსთა მწირველი სიგლოსანი ხუცებისაგან გადასახადი არ მოეთხოვა([1241]წ. 1448–9253).

მიქაელ – 1419–1424 წწ. ქ ა რ თ ლ ი ს მ თ ა ვ ა რ ე პ ი ს კ ო პ ო ს ი და კ ა თ ა ლ ი კ ო ს ი (1419 წ.Ad –1839), ქ ა რ თ ლ ი ს კ ა თ ა ლ ი კ ო ს–პ ა ტრ ი ა რ ქ ი. მ ი ს ი გაზრდილი ყოფილა პატრიარქად გამზადებული ალექსანდრე მეფის ძე, მონაზონი დავითი (1424 წ. 1449–1650); მ ი ს ი კათალიკოსობის დროს ალექსანდრე მეფემ სვეტიცხოველს შესწირა: ტურათა და აგარა (1419 წ. IX.22. Ad –1839), გარეჯის ორივე უდაბნო, რის სანაცვლოდაც მ ი ქ ა ე ლ მ ა გაიღო ატენის სიონი მამულით და ხერკის ჭევს გლეხები, აგრეთვე – მოლალაუროანი, ჯაჭუელისშვილი და ალასეული ზვარი (1424 წ.I.6.1449–1650), ალექსანდრე მეფემ განუახლა სვეტიცხოველს მისი კუთვნილი მცხეთიშვილის–პირისმწდის შეწირულება რომელიც „ჟამთა ვითარებისაგან შეცვლოდა" (1420 წ. 1449–1513); [მ ა ნ] ლიპარიტს, რომელსაც „უხვედროდ" შეურთავს ცოლი, საკანონოდ გადაახდევინა ვარდოვანში ექვსი დღის მიწა და ბიწმენში ბერეძიშვილის ნაქონი ორი დღისა (1420 წ. ქრ. II.225). ა კ უ რ თ ხ ა მაწყვერელ ეპისკოპოსად გერასიმე, რომელმაც მას მისცა ფიცი ერთგულების შესახებ ([1419–1425 წწ.] Ad –522).

მიქაელიძე ქრისტესია – მ ო წ მ ე დათუნა შალულაშვილსა და მის უცნობ მეუღლეს შორის დავის გარიგების წიგნისა ([1653–1658 წწ.] Hd –2295).

მიქაისძე– რაჭაში, ქორთას, მცხოვრები, ოლბუღასაგან „ნასყიდი გლეხი", რომელიც ალბუღას იაკობ დეკანოზისათვის მიუცია შესაყრელად. იაკობ დეკანოზმა ი გ ი შესწირა [გელათი] ხახულის ღმრთისმშობელს ([1259–1293 წწ.] 1449–1586).

მიქალაძე გიორგი – ჰ ქ ო ნ დ ა დ ა ვ ა პაპუნა გოსტაშაბიშვილთან წისქვილის თაობაზე. დავის გარიგების შემდეგ მოძღვრიშვილის წისქვილი პაპუნას დარჩა იმ პირობით, რომ გიორგი მ ი ქ ე ლ ა ძ ი ს საფქვავზე მინდს არ აიღებდა; მასვე დარჩა ალგეთზე დურმიშხანის წისქვილი, რის სანაცვლოდაც მ ი ქ ელ ა ძ ი ს ა თ ვ ი ს თავისი ქალის ნასყიდი ნახევარი ზვარი უნდა მიეცა (1688წ. YI.21.Hd –2055).

მიქაი – მ ე ღ ვ ი ნ ე თ უ ხ უ ც ე ს ი, მ ო წ მ ე ელიოზ კათალიკოსის მიერ სვეტიცხოვლისათვის მიცემული მამულების შეწირულების წიგნისა ([1399–1419 წწ.] ქრ. II. გავ.206).

მიქასშვილი ბუჩუკური – ციხედიდში მცხოვრები, ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა მახარებელი, ი გ ი ძმითა და ქონებით წილად ხვდა გიორგის ([1695–1697 წწ.] 1450–

–31/142).

მიქასშვილი მახარებელი – ძმა მიქასშვილ ბუჩუკურისა, იხ.

მიქაძე ამბროსი – დეკანოზი, კარის ჯვარისმტვირთველი. მას ედავებოდა ქუაბულ თორელი ბოლნისის სახასადრო და მემალობის სარგოზე. დავა გაარჩია ლუარსაბ მეფემ. მან საჯვარისმტვირთველო სარგო საერთოდ დადო, ხოლო ბოლნისის ათეული მას დაუტოვა (1558 წ. sic! [1550–1556წწ.] 1450–11/101).

მიქაძე თომიხალაი – შვილი მიხილია მიქაძისა, იხ.

მიქაძე ლევან – სიძე ბეჟან ბატონიშვილისა, მოწმე ბეჟან ბატონიშვილის მიერ გიორგი ასათიანისათვის მიცემული ბიჭის წყალობის წიგნისა(1700წ. ბეგეჭკორი. ფ.N 72).

მიქაძე მიხილია – საკანდელაკო კაცი, ჰყავს შვილები: თომიხილაი, ქვაჩალაი, ზაქარია კათალიკოსმა იგი უწყალობა იოვანეს ([1657–1660 წწ.] Qd–9670).

მიქაძე ნასყიდა – [ჩხარის] ციხის მეციხოვნე, თავს დაესხა სოფელს და დაარბია გლეხები, მაყვარილს წაართვა ერთი ზურგი ღვინო და სცემა (XYII ს. Ad–2233/ბ).

მიქაძე ქვაჩალაი – შვილი მიხილია მიქაძისა, იხ.

მიქელ – ერისთავთ-ერისთავი, იხსენიება ნიკოლაოსწმინდის წინამძღვრის ანგარიშგებაში: ზნაკვაში, წორბელისა და ვახტანგისაგან უყიდია ტყიანი მიწა ორ ჯაჰვად და შეუწირავს წმინდა ნიკოლაოსისათვის. შეუწირავს აგრეთვე ერთი სვინაქსარი ([1071–1080 წწ.] 1449–1563).

მიქელ – პალატის წინამძღვრის შვილი, დამწერი შიომღვიმის მონასტრის მთავარმამის იოვანეს და მონასტრის კრებულის მიერ ჯაუნორ ბაქტისძისათვის მიცემული მიწის წყალობის წიგნისა (1344 წ.IY.5.ქრ.II.180–181).

მიქელ – მღვდელი, დამწერი და მოწმე გრიგოლ ფარაშაშვილის მიერ ყარაგოზასათვის მიცემული სავენახე მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XIY–XY სს. Sd–140 ა).

მიქელ [...]ნი – მოწმე ოყოლდაშელთა დაწერილისა ნასყანისადმი იმხიანი მპარავის გადაცემის შესახებ (XIY ს. ბოლო. სსძ. II. 60 ბ).

მიქელ – დოლისყანის დეკანოზი, მოწმე და დამწერი ოპიზის წინამძღვრის, დავით ...ლასიძის მიერ ბერთის ღმრთისმშობლისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (XY ს.Q–906, 158–159 v).

მიქელ – დეკანოზი, მოწმე მირძია ბულაძის მიერ აჳდილას მონასტრიტრისათვის მიცემული ყანის ნასყიდობის წიგნისა (XYI ს.H–1782, 88v–90r).

მიქელ – ჰყავს შვილები: დათუნა, გოგიტა, პატა. მიჰყიდა მახარებელ სულხანაშვილს კოდაში თავისი მკვიდრი ორი დღის მიწა (1646 წ.YIII.1. Sd–37).

მიქელ – იგი მამულით მიჰყიდა ზურაბ ზედგინიძემ გივი ამილახორს(1659წ. Hd–2119).

მიქელ – 1682–1697 წწ. შვილი დეკანოზ პეტრესი, იხ., [ძმა] აბელისა, იხ., დამწერი და მოწმე: ნიკოლოზ მაღალაძის მიერ ქობულაშვილისათვის მიცემული სააღაპე წიგნისა (1696 წ. 1448–5060). ზაქარია ზუმბულიძის მიერ ნიკოლოზ მაღალაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა(1697წ. 1450–31/124), ერეკლე მეფის მიერ ურბნისის ეკლესიისათვის მიცემული ყმა ბის

შეწირულების წიგნისა (1697 წ.1448–9999), ფარსადან ციციშვილ-ფანასკერტელის მიერ კათალიკოს იოვანე დიასამიძისათვის მიცემული მღვდლის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. 1449–1190), ჯარდან ტატიშვილის მიერ შოშიტა მიქელაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. ახლო.Hd–750).

მიქელ – 1689–1690 წწ. მდივანი|| მდივანბეგი. დამწერი ბახუტა ელიოზისძის მიერ რევაზ მაღალაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ.1450–30/135); დამწერი და მოწმე ბატატი მახარაშვილის მიერ რევაზ მაღალაძისათვის მიცემული ბაგის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. Qd–1342).

მიქელ – ახალქალაქელი, მოწმე ესტატესა და დავითის მიერ ნოინ დავითაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ.I.15. Hd–15067) თაენაკლული).

მიქელა – [სახლიკაცი] ივანასი, იხ.

მიქელა – ძმა ზოსიმესი, იხ.

მიქელა – ლანუკს მცხოვრები გლეხი, ლეონ მეფემ იგი უწყალობა ანდერმან ჩოლაყაშვილს (1568 წ. Hd–14430).

მიქელა – იგი კათალიკოსმა ზებედემ უწყალობა ზურაბ გარეყანისძეს(1610წ. 1450–17/156).

მიქელა – ყაითმაზ [ნარიმანიშვილს] ძმებთან გაყრის დროს წილში ერგო უმამულო მიქელა ცოლ-შვილით (1619 წ. 1450–26/5).

მიქელა – პყავს ძმა გონიერა: ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ოთხი კოფი პური, ერთი კოდი ქერი, ათი კასრი ღვინო, ოთხი სიკლაკი, ოთხი ქათამი, ათი კვერცხი, ხაჭო, ერბო, სალორე მარილი (1621 წ. ქსძ.III.№91).

მიქელა – მდივან ზურაბ [თუმანიშვილის] ყმა, მოწმე პაპუნას მიერ ზურაბ [თუმანიშვილისათვის] მიცემული პირობის წიგნისა ვალის ანგარიშში სამსახურის ვალდებულების შესახებ (1670 წ. IX.24.Hd–2835).

მიქელა – შვილი ამირსეთასი, იხ.

მიქელა – მოწმე პაპუა ნონიაშვილის მიერ მდივან ზურაბ [თუმანიშვილისათვის] მიცემული პირობის წიგნისა (1685 წ. I.6.Hd–2666).

მიქელა – 1694–1699 წწ. ვანქის დეკანოზი|| ხუცესი. მოწმე: კაპუჯაანთ ოჰანას მიერ შუენუაანთ ოჰანასათვის მიცემული ქულბაქის ნასყიდობის წიგნისა (1694 წ. YI.22. 1450–19/87), ქაიხოსროვაანთ ოჰანას მიერ თავისი ბიძაშვილის ქაიხოსროვაანთ ასლამაზასათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. IY.20. 1448–275).

მიქელა – გივი [თუმანიშვილის] მამასახლისი, მოწმე ქაიხოსრო თუმანიშვილის მიერ გივი [თუმანიშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. Ad–974).

მიქელა – ვერითას მცხოვრები, ამილახვრის ყმა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მიქელა – დამწერი და მოწმე ქველ ქაჯაიას მიერ ზუბუკია ნანეიშვილისათვის მიცემული თამასუქის გაცუდების წიგნისა (XYII ს.Hd–12388).

მიქელა: მიქელაური – მის გვერდით იყიდა ქრისტესიამ სვენელი იმრიშვილისაგან მიწა (1661 წ. Sd–1136).

მიქელაისძე – უცნობმა პირმა მას მოახსენა ყმად თავდათვლილობის დაწერილი (XIII–XIY სს. სსძ. II. N13).

მიქელაისძე – პ ა ტ რ ო ნ ი ივანე და ხუერგო გელოვნებისა (XIII–XIY სს. სსძ. II. N 2).

მიქელაშვილები – მ ა თ მისცა პირობა ხოსია ვარძელაშვილმა მათთვის ადრე მიყიდულ მიწაზე უდაობის შესახებ (1690–ანი წწ. Hd–765 ბ).

მიქელასშვილი||მიქელაშვილი

მიქელაშვილი – წყნეთში მცხოვრები, წილად ხვდა ქაიხოსრო [ციციშვილს] ([1664–1673 წწ.] 1448–5042).

მიქელაშვილი – ლისურში, კოდაზე, მ ი ქ ე ლ ა შ ვ ი ლ ი ს ე უ ლ ი ორი დღის მიწა მიჰყიდა სვიმონ სულხანაშვილმა ზურაბ ჯავახიშვილს (1680 წ. Y.1. Hd–2629).

მიქელაშვილი ბეჟუა – შ ვ ი ლ ი ბერუკა მიქელაშვილისა, იხ.

მიქელაშვილი ბერი – [შ ვ ი ლ ი] სეხნია მიქელაშვილისა, იხ.

მიქელაშვილი ბერუკა – ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ქიტუა, ესტატე, ბეჟუა, ელისე. მ ი ჰ ყ ი დ ა მარქარას გორაკზე დღენახევრის მიწა (1699 წ. XII.1. Hd–11049).

მიქელაშვილი გიორგი – [ძ მ ა] შოშიტა მიქელაშვილისა, იხ., სეხნია მიქელაშვილისა, იხ.

მიქელაშვილი გიორგი – გივი გურამიშვილის ნაქონი გ ლ ე ხ ი, ნაზარალიხანმა ი გ ი სხვა გლეხებთან ერთად უწყალობა გურამ გურამიშვილს (1693 წ. 1450–14/50).

მიქელაშვილი დიმიტრი – [შ ვ ი ლ ი] სეხნია მიქელაშვილისა, იხ.

მიქელაშვილი ელისე – შ ვ ი ლ ი ბერიკა მიქელაშვილისა, იხ.

მიქელაშვილი ესტატე – შ ვ ი ლ ი ბერუკა მიქელაშვილისა, იხ.

მიქელაშვილი თამაზა – [შ ვ ი ლ ი] სეხნია მიქელაშვილისა, იხ.

მიქელაშვილი იოვანე – მ ღ ვ დ ე ლ ი, [ძ მ ა] შოშიტა მიქელაშვილისა, იხ.

მიქელაშვილი მანუჩარ – პატარძეულს მცხოვრები, ერთი კომლი; ონოფრე მაჰუტაძემ დაასახლა ი გ ი პატარძეულში და შემატა გარეჯის ყმებს ([1690–1730 წწ.] Ad–421).

მიქელაშვილი მახარებელი – [შ ვ ი ლ ი] სეხნია მიქელაშვილისა, იხ.

მიქელასშვილი მიქელა – შანკაევერს მცხოვრები, ზაალ გურამიშვილის ყ მ ა, ერთი კომლი, ერთი თავი, მოხსენებულია ყმების ნუსხაში (XYII ს. Hd–14912 ი).

მიქელაშვილი პაატა – XYII ს. I ნახ.–1661 წ. ტაგნაგეთს მცხოვრები. ი გ ი მამულითა და სახლიკაცით მიჰყიდა ბიძინა სოლაღაშვილმა ელიზბარ სოლაღაშვილს (1661 წ. IY.16. Sd–751); თავისი განაყოფით წილად ხვდა იესე [სოლაღაშვილს] ზურაბაშვილებისა და მელქუაშვილების ფარდად (XYII ს. I ნახ. Sd–869).

მიქელაშვილი პაატა – მ ო წ მ ე სუხია მუხლისშვილის მიერ მურადასთვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. XII. Hd–11048).

მიქელაშვილი პატა – [ძ მ ა] სუხანა მიქელაშვილისა, იხ.

მიქელაშვილი სეხნია – 1692–1697, XYII ს. ბოლო. მ ღ ვ დ ე ლ ი (1690–ანი წწ. Hd–777). ჰ ყ ა ვ ს: [ძ მ ე ბი] მიქელაშვილი შოშიტა, იხ., გიორგი (XYII ს. ბოლო. Hd–754), [შ ვ ი ლ ე ბ ი]: მახარებელი, თამაზა, დიმიტრი, ბერი. ი ყ ი დ ა მამუკა მტიროლაშვილისაგან ნახევარი ჩარექი წისქვილი (XYII ს. ბოლო. Hd–754).

მიქელაშვილი სუხანა – ჰ ყ ა ვ ს [ძ მ ა] პატა. სორაზან ბებიაშვილთან ერთად მისცა პირობა ნიკოლოზ [ბებიაშვილს] საყდარსა და სასაფლაოზე უდაობის შესახებ (1675 წ. Hd–8481).

მიქელაშვილი ქიტუა – შ ვ ი ლ ი ბერუკა მიქელაშვილისა, იხ.

მიქელაშვილი (ვარ.მიქელასშვილი) შოშიტა – 1692–1697 წწ. ზემო ძვიმლეთს მცხოვრები, სეხნია ტატიშვილის ყ მ ა (1692 წ. ახლო. Hd–732), ბეჟან ტატიშვილის ყ მ ა, ერთი კომლი (XYII ს. II ნახ. Qd–7017), ჰ ყ ა ვ ს [ძ მ ე – ბ ი]: იოვანე||ივანე, სეხნია, გიორგი (1692–1697 წწ. Sd–560, Hd–732, Sd–608, Hd YIY750, 757, 764, 765, 770ა-ბ, 777, Qd–7017). მ ა ს უწყალობა სეხნია ტატიშვილმა ქვემო ძვიმლეთში სახასო მიწა კაციას ბაგის თავიდან ინდუაშვილის ბაგამდე და გაუთარხნა ვენახი (1692 წ.XI,10. Sd–560); ამოუკვეთა სეხნია ტატიშვილმა საფქვავი ქრთამის საფასურად (1692 წ.ახლო.Hd–732); ი ყ ი დ ა:ჯარიდან ტატისშვილისაგან ჩაჩანიძისეული ვენახი ხოსია [ტატიშვილის] ზვრამდე, ბუზალაძის, თამაზას და ვიგრაშვილის ვენახებამდე (1697 წ.III.15. Sd–608), მისგანვე – „ჩაჩანიძის მამულში ფუტკარათის მიწა" გოგლიძის, დემეტრე [ტატიშვილის] მიწებსა და ვიგრიაშვილისა და იჩქითიძის ახომდე (1697 წ. ახლო.Hd–750), დათუნა ვარძიელასშვილისა და ნინია თანდილასშვილისაგან – ფუტკარათის კორდის მიწა გიორგი და იმარინდო გასიტოშვილების მიწის, ჩაჩანიძის კორდის მიწის, ხახუტაშვილის ნასისხლი მიწისა და ლომიძის სამნამდე (1690–ანი წწ. Hd–757); ბერიკა იაველაშვილისაგან – ორი დღის მიწა იჩქითიძის მიწამდე, თევდორე მრაჰველის და მისი გერის, გიორგი იჩქითიძისაგან ერთი დღის მიწა(1690–ანი წწ. Hd–764), დათუნა ვარძიელასშვილისაგან მამული– მიწა ქვემო ძვიმლეთში ქიტეტაშვილის, დულარიძის, რაბიდაშვილის და ჯავახის მიწებამდე (1690–ანი წწ. Hd–765-ა), გიორგი ვარძიელაშვილისაგან– ნაახოები მიწა გოჩა იჩქითიძის, ბერიკა იაველასშვილის და სავარძელისშვილის მიწამდე (1690– ანი წწ. Hd–770/ა), დემეტრე ტატიშვილისაგან– ფუტკარათში ორი დღის მიწა(1690-ანი წწ. Hd–777), იმარინდოსა და თამაზასაგან გასიტაშვილების გვერდით მდებარე მათი კუთვნილი მიწები (1690–ანი წწ. Hd–770-ბ). მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ.Qd–7017).

მიქელაშვილი ხეჩუა – ზერტში მცხოვრები, ნიკოლოზ კათალიკოსმა მ ი ს ი წყალობა განუახლა რევაზ მაღალაძეს (1678 წ.YII.5,Ad–1498–20).

მიქელაძე– იხსენიება გიორგი მეფის სიგლის ბრძანებულებით ნაწილში: მ ა ს უბრძანა გიორგი მეფემ კლდიაშვილ-მალიკაშვილისათვის მიცემული წყალობის პირობების დაცვა ([1563–1564 წწ.] Hd–8727).

მიქელაძე – მ ა ს ამოუგდია ჰანგაში მცხოვრები ხონის საყდრის ყმა– ბრეგაძე და მის პარტახტზე დაუსახლებია სხვა გლეხი (XYI ს. ბოლო.1448–5034).

მიქელაძე – ი გ ი ტყვედ ჩაუგდია ქაიხოსრო გურიელს ოზურგეთის სასახლეში გამაგრებულ ვამეხ დადიანზე თავდასხმის დროს – აღნიშნულია ქაიხოსრო გურიელის მიერ რაჰის ეკლესიისათვის მიცემული ყმების შეწირულების წიგნში ([1658–1660 წწ. АПГА .192–193); მამია გურიელმა სთხოვა სვიმონ მეფეს დატოვებინა მისთვის ჰილაძე და მ ი ქ ე ლ ა ძ ე, რომლებიც ჯერ კიდევ ალექსანდრე მეფისაგან უყიდია ([1698–1701 წწ.] Hd–10822).

მიქელაძე –ტაშისკარში მცხოვრები, მ ი ქ ე ლ ა ძ ი ს აზნაურიშვილი ფასიტა ყმითა და მამულით გიორგი მეფემ უწყალობა გიორგი ავალიშვილს (1688წ. IX.24. I448–523).

[მიქელაძე] ხერუკა – გ ა ნ ა ყ ო ფ ი პაპუნა მიქელაძისა, იხ.

მიქელაძე გიორგი – მ ო წ მ ე დიმიტრი დადიანის მიერ ხიჰვინთის ღმრთის-

მშობლისათვის მიცემული საყდრისა და ყმა-მამულის შეწირულების წიგნისა([1660–1666წწ.] Sd–2935).

მიქელაძე გიორგი – მ ო წ მ ე რამაზ ვაჩნაძის მიერ ოხიაყორჩ როსებისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1673 წ. Ad–1254).

მიქელაძე გიორგი – მ ო ლ ა რ ე თ უ ხ უ ც ე ს ი (1688 წ.Hd–2024,Sd–547), ხორეშან დედოფალს გააყოლეს მზითვში (1688 წ. Sd–547); გიორგი მეფემ მ ა ს უწყალობა დურმიშხან [ბარათაშვილის] ნაქონი ყმა-მამულიდან: ბუჟლულიანში სასახლე და ზვარი, რომელიც ქალის მიერ ნასყიდი არ იყო და სადაც დურმიშხანს სახასო მიწები და ხოდაბუნები ჰქონდა; გლეხები მამულებით: ცხნარს– კაკინა,ბედიაშვილი ლომკაცა, ლომშერა; ცხვრისს– ტბელიშვილი თეუდორა, ოსიყმე, ხიზანაშვილი დათუნა; ტბისს– ტუხიაშვილი პაპუნა, წინვენავს– ქუდრეგენაშვილი ბერიკა, ახალშენს– მედიაშვილი ადუა, ერტს– ირემაშვილი, დურმიშხანის მიწის მესამედი და ნასოფლარი ჭანდარსა და ხვინთქბას (1688 წ. Sd–547); გიორგი მეფემ ბარათა ბარათაშვილ-ფალავანხოსროშვილს უწყალობა მისი უშვილოდ გარდაცვლილი განაყოფის, დურმიშხან [ბარათაშვილის] ყმა-მამული ჭანდარსა და ხვინთქას, იმ მესამედის გარდა, რომელიც [გ ი ო რ გ ი] მ ი ქ ე ლ ა ძ ე ს ეკუთვნოდა (1688 წ. Y.3.Qd–9815); პ ი რ ო ბ ა მ ი ს ც ა პაპუნა გოსთაშაბიშვილს კეთილმოყვრობისა და წისქვილით სარგებლობის შესახებ (1688 წ.IY. 22. Hd–2024); ჰ ქ ო ხ დ ა დ ავ ა პაპუნა გოსტაშაბიშვილთან საწისქვილის თაობაზე. დავის გარიგების შედეგად დურმიშხან [ბარათაშვილის] წისქვილი პაპუნას დარჩა, ხოლო პაპუნას მ ი ს თ ვ ი ს უნდა მიეცა ნახევარი ზვარი (1688წ. IY.22. Hd–2024).

მიქელაძე გიორგი – მეჯვრისხეველი, ავთანდილ ამილახორის მეკოდისპურე ს ა ხ ა ს ო ყ მ ა (1700 წ. 1448–3602).

მიქელაძე დათუნა – მეჯვრისხეველი; ავთანდილ ამილახორის მეკოდისპურე ს ა ხ ა ს ო ყ მ ა (1700 წ. 1448–3602).

მიქელაძე ლომინ – მ ო წ მ ე ალექსანდრე მეფის მიერ კაციბერ თოფურიძისათვის მიცემული სასისხლო სიგლისა (XYI–XYII სს. ქმ. N 1608 სას.).

მიქელაძე მანგასარ – ა ზ ნ ა უ რ ი, ი გ ი ომში შემოკვდომია ჭარელიძეს, მ ი ს ი სისხლის გადახდა დაეკისრათ გოგოტაშვილებს. მიქაელ მ ეფემ, კახაბერიძემ, მჭეციძემ, კათალიკოსმა და სხვა დარბაისლებმა დაადგინეს, რომ მიქელაძეებს სიგელი „თათართაგან" ჰქონიათ წაღებული, „ძველი მახსოვარი კაცის" გადმოცემით კი მათი სისხლის ფასი – 80000 ძველი კირმანეული თეთრი ყოფილა. გოგოტაშვილმა გადაიხადა სისხლი: რვა ტანი აბჯარი, შვიდი გლეხი, ცხენი და ხარი „უთვალავი" (1326 წ. Hd–14793 სას.).

მიქელაძე–ნაფიცხიძე ფანოველ – მ ო წ მ ე დავით მეფის მიერ ივანე მაღნარაძისათვის მიცემული სასისხლო სიგლისა (XYII ს. 1448–5040 სას.).

მიქელაძე ოტია – მ ო წ მ ე ალექსანდრე მეფის მიერ იოვანე ომადმანიძისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა ([1658–1660 წწ.] Sd–1789).

მიქელაძე პაატა – მ ო წ მ ე ზაზუტა ალხაზიშვილის მიერ პაპუა [მალალაძისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1663 წ.1450–30/124).

მიქელაძე პაპუნა – ცხილვანის მ ო ხ ე ლ ე, მ ო წ მ ე ზაქარია [გარსევანიშვილის] მიერ მარკოზ [გარსევანიშვილისათვის] მიცემული მამულის გაყოფის წიგნისა (1668 წ. გსიემ–4644).

მიქელაძე პაპუნა – მეჯურისხევს მცხოვრები, ჰ ყ ა ვ ს გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ბერუკა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ოთხ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მიქელაძე პაპუნა – გ ა ნ ა ყ ო ფ ი პაპუნა [მიქელაძისა], იხ.

[მიქელაძე] პაპუნა – მეჯურისხევს მცხოვრები, გ ა ნ ა ყ ო ფ ი პაპუნა მიქელაძისა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან სამ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მიქელაძე ფოციტა – ფლავში მცხოვრები, ყიასაბეგის მეკოდისპურე ყ მ ა-გ ლ ე ხ ი (1700 წ. 1448–3602).

მიქელაძე ქაიხოსრო – თ ა ვ ა დ ი ს შ ვ ი ლ ი, ი გ ი მარიამ დედოფლის მ ე რ ი ქ ი ფ ე დ გააყოლეს მზითევში ([1634 წ.] 1448–3369).

მიქელაძე ყელგრძელი – მ ო წ მ ე ალექსანდრე მეფის მიერ სიაოშ ფალავანდიშვილისათვის მიცემული ოქონის ნასისხლად წყალობის წიგნისა (1488წ. YII.1. Hd–8731).

მიქელაძე შაქარ – მ ო წ მ ე ალექსანდრე მეფის მიერ იესე კვიმსაძისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა ([1693–1695 წწ.] ქმ.N1222).

მიქელია მიქა – მუხურს მცხოვრები; ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ორი საკლავი, ოზური, ოცი კოკა ღვინო, ორი უფროს-უმცროსი გუდა ღვინო, საპურობო, ლაშქრობა, ერთი გუდა ღომი, სამი დღის მუშაობა (1621 წ. ქსძ. III. N91).

მიქელიანი ივანე – მ ო წ მ ე ელის ხევის საერთპირო დაწერილისა (XY–XYI სს. სსძ. II. 67).

მიქელისშვილი||მიქელიშვილი

მიქელიშვილი – მ ო წ მ ე ზაალ გურამიშვილის მიერ სუხიტა ვარდანაშვილისათვის მიცემული თარხნობის წიგნისა (1672 წ.1450–36/215).

მიქელისშვილი აფთარ – შ ვ ი ლ ი პიპა მიქელისშვილისა, იხ.

მიქელიშვილი ბასილი – ჰ ყ ა ვ ს [ძ მ ე ბ ი]: პიპა, ნიკოლოზ, გიორგი; ი ყ ი დ ა ასლასძისაგან ვენახი, რომელიც შესწირა სააღაპედ [კაბენის გეთსამანიის ღმრთისმშობელს] (XY ს. 1449–615).

მიქელისშვილი გიორგი – [ძ მ ა] ბასილი მიქელისშვილისა, იხ.

მიქელისშვილი დემეტრე – ერთი კომლი, მოხსენიებულია თეძმის სარუსთველო ყმების ნუსხაში (XYII–XYIII სს. მიჯნა. Hd–5186).

მიქელისშვილიზუბიტა – მ ო წ მ ე ზაალ გურამიშვილის მიერ მამისიმედ გოგიჯანაშვილისათვის მიცემული გამოსაღების ამოკვეთის წიგნისა (1678 წ..XII. 5.Hd–14194).

მიქელისშვილი მიქელა – მ ო ნ ა წ ი ლ ე ო ბ ა მ ი ი ღ ო გარეჯელთა და ჩერქეზელთა შორის სამამულე დავის გარჩევაში (1656 წ.IY.2.1450–26/150).

მიქელისშვილი ნიკოლოზ– ძ მ ა ბასილი მიქელისშვილისა, იხ.

მიქელისშვილი პიპა – ძ მ ა მიქელისშვილი ბასილისა, იხ. ჰ ყ ა ვ ს თ ა-ნ ა მ ე ც ხ ე დ რ ე როსოდან, შ ვ ი ლ ი აფთარ. შ ე ს წ ი რ ა სარგის და დათია მშიდაძეებისაგან ნასყიდი ვენახი კაბენის მონასტერს და გაიჩინა იქ აღაპი (XY ს. 1449–617).

მიქიაშვილი – მ ი ს ი ვენახი იყო საზღვარი ელიაზარ ელიოზისშვილის მიერ შიომღვიმის მონასტრისათვის მიყიდული ვენახისა (1492 წ.1449–1615).

მიქიაშვილი – ოყურეშს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ცაგერის საყდრის ბე–

გარა: თერთმეტი გორო ღვინო, თერთმეტი ფოხალი ღვინო, თორმეტი თეთრის საკლავი, ერთი ქათამი, პურის ჰამა, ტვირთი, მუშაობა, მეფის ლაშქრობა(XYს. · ლაი. H 84–54, 87a–89 b).

მიქიაშვილი – მ ი ს ი ვენახი და საწნახელი ერგო იასე ზუმბულიძეს (XYII ს. II ნახ. 1450–31/15).

მიქიაშვილი ლომიტა – ჰ ყ ა ვ ს [შ ვ ი ლ ი] ნონია. მ ი ჰ ყ ი დ ა დავით გედევანისშვილს კოლმანელი კაცისაგან ნასისხლად აღებული ქინძარათ საწისქვილის ნახევარი და საჳენახე; ფასში აიღო ერთი ქვაბი, უღელ ხარად ფურ-გამეჩი და ერთი კარგი ხარი (1626 წ. 1450–47/38).

მიქიაშვილი მაზიტა – ციხედიდს მცხოვრები, ქონებით ერგო გიორგი [ზუმბ ბულიძეს] ([1695–1697 წწ.] 1450–31/142).

მიქიაშვილი ნონია – [შ ვ ი ლ ი] ლომიტა მიქიაშვილისა, იხ.

მიქლუტაური – კულბითში მ ი ქ ლ უ ტ ა უ რ ი საკომლოს შეწირულება სვეტიცხოველს განუახლა: გიორგი მეფემ (1447 წ. 1448–5016), [სვიმონ] მეფემ (1559 წ. Ad–1572).

მიქოაანთ||მიქოანთ

მიქოანთ ბეჟოა – მ ო წ მ ე თაყინა [მირიმანიძის] მიერ თავისი ძმის,როსტომასათვის მიცემული უდაობის წიგნისა აბანოს თაობაზე (1690 წ.XI.2. Qd – –650).

მიქოაანთ ხუდინა – 1680–1687 წწ. მ ო წ მ ე: ჯანაბოანთ პაპინაშვილ გასპარას მიერ დავით ჯანღაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. XII. 1450–53/118); ნავროზაანთ როსტომას მიერ გედოანთ გელოასათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. III. 20.1450–47/27).

მიქოსძე ლომია – მ ი ს ი თ ა ვ მ დ ე ბ ო ბ ი თ: ინდო ზაქაძემ [გერგეტის] სამებას შესწირა ყანა; სტეფანწმინდელებსა და გერგეტელებს ინდო ზაქაძისათვის ფერისცვალება დღეს უნდა ებრძანებინათ შენდობა (XYI–XYII სს. A–1085. 273–274).

მიქუა – მ ო წ მ ე ასლანის მიერ ეჩმიაძინის ეკლესიისათვის მიცემული ქულბაქის შეწირულების წიგნისა (1664 წ. III. 18. 1450–21/47).

მიქუა – მოხსენებულია წილის ბარათში (XYII ს. ბოლო მეოთხ. Hd–9289 ფრაგმ.).

მიქუაშვილი აბოჲა – მ ო ქ ა ლ ა ქ ე, მ უ შ რ ი ბ ი, დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე უხანა ვართევანაშვილის მიერ პაპინა შან[შია]შვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. IY.1. 1450–6/20).

მიქუტასშვილი – მ ი ს ი მიწა იყო ერთ-ერთი საზღვარი მღებარ ნაზარას მიერ მარიამისათვის მიყიდული მიწისა (1678 წ. Hd–9639).

მიქუტაშვილი აბრამა – [ძ მ ა] ზა[ა]ლ მიქუტაშვილისა, იხ.

მიქუტაშვილი ბერუა – ბურვალეთს მცხოვრები, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდათ შუბით ლაშქრობა (XYII ს.II ნახ. 1448–5032).

მიქუტაშვილი გიორგი – [ძ მ ა] ზა[ა]ლ მიქუტაშვილისა, იხ.

მიქუტაშვილი ზა[ა]ლ – ჰ ყ ა ვ ს [ძ მ ე ბ ი]: გიორგი, აბრამა· მ ი ჰ ყ ი დ ა ორი დღის ქარის მიწა დათუნა ჩივაძეს (1690 წ. Hd–1834).

მიქუტაშვილი თანდილა – როინ და თამაზ კეცხოველების ყ მ ა, გადასახლებულა კათალიკოსის მამულში, კეცხოველებმა ი გ ი შვილებით მიჰყიდეს დო-

მენტი კათალიკოსს (1665 წ. 1449–1193).

მიქუჰაძე ბასილა – ძ მ ა პაპუნა მიქუჰაძისა, იხ.

მიქუჰაძე გიორგი – ძ მ ა პაპუნა მიქუჰაძისა, იხ.

მიქუჰაძე დათუნა – ძ მ ა თამაზა მიქუჰაძისა, იხ.

მიქუჰაძე დემეტრა – ძ მ ა თამაზა მიქუჰაძისა, იხ.

მიქუჰაძე თამაზა – კულბითში მცხოვრები, ერთი კომლი, ს ა ს ა ხ ლ ი ს მ ს ა ხ უ რ ი. ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: შოშიტა, დათუნა, დემეტრა და იმათი ნაშენი ორი ვაჲი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd–7017).

მიქუჰაძე თამაზა – კულბითში მცხოვრები, ყიასაბეგის მეკოდისპურე ყ მ ა (1700 წ. 1448–3602).

მიქუჰაძე პაპუნა – კულბითში მცხოვრები, ს ა ს ა ხ ლ ი ს მ ს ა ხ უ რ ი, გ ლ ე ხ ი, ერთი კომლი. ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: გიორგი, ბასილა და იმათი ნაშენი სამი ვაჲი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში(XYII ს. II ნახ. Qd–7017).

მიქუჰაძე შოშიტა – ძ მ ა თამაზა მიქუჰაძისა, იხ.

მიღრიჯანაშვილი – ახალუბნელი მ ს მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, ჰ ყ ა ვ ს გ ა ნ ა ყ ო ფ ი პატი. მ ო წ მ ე დარისპანა მიღრიჯანაშვილის მიერ ავთანდილ ჩიკოიძისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ. II.20.1450–35/164).

მიღრიჯანაშვილი დარისპანა – ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: დემეტრე, ზაქარია, იოსებ, ესტატე. მ ი ჰ ყ ი დ ა ავთანდილ ჩიკოიძეს მეჯვრისხევში ვენახი, რომელსაც ესაზღვრებოდა ბედანაძის და როსტიაშვილის ვენახები (1662 წ. II. 20. 1450–35/164).

მიღრიჯანაშვილი დემეტრე – შ ვ ი ლ ი დარისპანა მიღრიჯანაშვილისა, იხ.

მიღრიჯანაშვილი ესტატე – შ ვ ი ლ ი დარისპანა მიღრიჯანაშვილისა, იხ.

მიღრიჯანაშვილი ზაქარია – შ ვ ი ლ ი დარისპანა მიღრიჯანაშვილისა,იხ.

მიღრიჯანაშვილი იოსებ – შ ვ ი ლ ი დარისპანა მიღრიჯანაშვილისა, იხ.

[მიღრიჯანაშვილი] პატი – გ ა ნ ა ყ ო ფ ი მიღრიჯანაშვილისა, იხ.

მიშელაშვილი დემეტრა – მ ო წ მ ე როსტომ სადრიძის მიერ ბერ ენუქაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. Qd–9159).

მიშველ (ვარ.მიშველია)– მ დ ი ვ ა ნ ი, მ ი ს ი ერთი ბიჯი გიორგი ლიპარტიანმა უწყალობა გიორგი ფაღავას ([1681–1714 წწ.] ქმ. N 1178); დ ა მ წ ე რ ი გიორგი ლიპარტიანის მიერ ბააკა იაშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (XYII ს. ბოლო. ქმ. N 1610); დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე გიორგი ლიპარტიანის მიერ: გიორგი ფაღავასათვის მიცემული ბიჯის წყალობის წიგნისა ([1681–1714 წწ.] ქმ. N 1178); ხუხუ ფაღავასათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა ([1681–1714 წწ.] Qd–9530).

მიჩაბაძე ევთიმი – ა მ ბ ა- ა ლ ა ვ ე რ დ ე ლ ი, ალექსანდრე მეფემ დასვა ი გ ი ამბა-ალავერდელად (1492 წ. 1448–10021).

მიჩიტასშვილი – ვერეში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს მ ი ს ი მამული ერგო ედიშერს ([1688–1703 წწ.] Hd–1636).

მიწაი – საგამგეოს მ ო უ რ ა ვ ი, მ ო წ მ ე ელიოზ კათალიკოსის მიერ სვეტიცხოვლისათვის მიცემული მამულის შეწირულების წიგნისა ([1399–1419 წწ.] ქრ. II. 206).

მიწობელი – იხსენიება გამრეკელ [ჯავახიშვილის] საჩივრის წიგნში: იგი ყოფილა მოწმე გამრეკელის მიერ თაყა [ციციშვილ-ფანასკერტელისათვის] გაწეული სამსახურისა ([1466–1478 წწ.] Sd–1242).

მიწობელი – ლუარსაბ მეფესთან ერთად გაარჩია კათალიკოსისა და წილკნელის დავა მუხრანულ საზღვრებზე ([1527–1556 წწ.] 1449–1591).

მიწობელი გიორგი – [სახლიკაცი] ნავნიოს მიწობლისა, იხ.

მიწობელი ნავნიოს – პყაევს [სახლიკაცი] მიწობელი გიორგი, განაყოფი პაატა. ალექსანდრე მეფემ იგი მამულით. [სახლიკაცითა] და განაყოფით ხელახლა შესწირა სვეტიცხოველს (1579 წ. Sd–464).

[მიწობელი] პაატა – განაყოფი ნავნიოს მიწობლისა, იხ.

მიწობლისშვილი იესე – მოწმე ელიაზარ ელიოზიშვილის მიერ შიომღვიმის მონასტრისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1492 წ. 1449–1615).

მიწობლისძე||ნიწობლისძე||მიწობლიძე

ნიწობლისძე – ალექსანდრე მეფის მიერ სვეტიცხოვლისათვის მიცემულ მამულების შეწირულების წიგნში აღნიშნულია, რომ მისი ნაქონი მამულის საქმე მცხეთის და გარეჯის მამულების მსგავსი სამართლით უნდა გადაწყვეტილიყო (1438 წ. sic! [1440–1442 წწ.] 1449–1635).

მიწობლიძე – მისი მიწა ესაზღვრებოდა გიორგი თათარაშვილის მიერ პაატა მაღალაშვილისათვის მიყიდულ მიწას (1502 წ. Ad–1653).

მიწობლისძე – ალექსანდრე მეფემ შესწირა იგი ალავერდის ეკლესიას ([1590–1600 წწ.] 1449–1609).

მიწობლიძე – მოურავი, მის „ყამში" შესწირა მამუკა ჩაჩაშვილმა დიღმის წმინდა გიორგის ეკლესიას ბეჟანაური მამული ([1606–1615 წწ.] Hd–1051 გ).

მიწობლიძე – ლუარსაბ მეფემ უწყალობა ზაალ აბაზაძეს მოურავისათვის ადრე ნაბოძები მიწობლიძისეული მამული (1613 წ. YIII.15. Sd–524).

მიწობლიძე – ქრისტეფორე კათალიკოსმა უწყალობა შიო ეგაძეს მიწობლიძესთან გაცვლის შედეგად მიღებული ქურციკა ქურციკაშვილი მამულით მთასა და მუხრანში (1623 წ. Hd–9446).

მიწობლ[ძე – მისი ნაქონი სამი დღის მიწა ზაქარია კათალიკოსმა უწყალობა სვეტიცხოვლის დეკანოზს, იესე [ზუმბულიძეს] (1628 წ. 1450–31/151).

მიწობლიძე – ამოვარდნილი, მისი სამკვიდრო სოფელი გუდალეთი მონასტრით, სასახლით და ხოდაბუნებით როსტომ მეფემ უწყალობა მერაბ ყორღანაშვილს (1635 წ. IX.10. Qd–2432).

მიწობლიძე – მანუჩარ, ბაადურ და ყაია ციციშვილები ჩიოდნენ, რომ ქაიხოსრო [ციციშვილმა] მათ წინააღმდეგ თავისი მოყვარე მიწობლიძე და საყმო შეყარა (1640 წ. Ad–1030).

მიწობლიძე – მისი ნაქონი მამული ციხედიდი როსტომ მეფემ უწყალობა გურგენ გარეყანიძეს (1648 წ. 1450–13/233); მისი ცოლყოფილის, მარიამის ნაქონი ყმა-მამული ციხედიდსა და ძეგვში როსტომ მეფემ უწყალობა სვეტიცხოვლის დეკანოზის შვილს, რამაზ [ზუმბულიძეს] (1653 წ. 1450–31/115).

მიწობლიძე – აზნაურიშვილი, იგი მამულით მოხსენებულია [სვეტიცხოვლის?] მამულების ნუსხაში (XYII ს. 1448–8808 ფრაგმ.).

მიწობლიძე გაბრიელ — მ ო წ მ ე კათალიკოს იოანე დიასამიძის მიერ: ქალაქის მელიქის, გიორგისათვის მიცემული ოთახის ადგილის წყალობის წიგნისა (1700 წ.YI. 26. Hd—13131). ხუცია მაღალაძისათვის მიცემული აშენდის მოურავობის წყალობის წიგნისა (1700 წ. 1448—5619).

მიწობლიძე გიორგი — მ ო წ მ ე ელისბარ სოლაღაშვილის მიერ პაპუნა მაღალაძისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1565 წ.1448—5087ბ).

მიწობლიძე გიორგი — 1619—1624 წწ. გ ო მ ი ს მ ო უ რ ა ვ ი, მ ა ს უწყალობა ქრისტეფორე კათალიკოსმა სამოურავოდ გომნი და ერთი კომლი კაცი—დათუნა ოქროპირისშვილი (1619 წ.Y.4.1448—5068); მ ი ს ი ნაქონი გომნი ქრისტეფორე კათალიკოსმა უწყალობა სამოურავოდ ხუცია მაღალაძეს (1624 წ.YIII. 17. Ad—1756).

მიწობლიძე გიორგი — დილმის მ ო უ რ ა ვ ი, სულხანმა მ ა ს მიართვა ცხენი და ჯორი, სამაგიეროდ მ ა ნ სულხანს მისცა ტბისკარის მიწა (XYII ს.II ნახ. 1450—28/247).

მიწობლიძე დავით — 1651—1692 წწ. მ ო წ მ ე: ქრისტეფორე კათალიკოსის მიერ დეკანოზის შვილის, რამაზ [ზუმბულიძისა] და მისი ძმის გაყრისა (1651 წ. II.13. 1450—31/105), დომენტი კათალიკოსის მიერ დიონისე ზუმბულიძისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1663 წ. 1450—31/125), კათალიკოს იოვანე დიასამიძის მიერ რევაზ [მაღალაძისათვის] მიცემული სამი კომლი კაცის წყალობის წიგნისა (1692 წ. Hd—1305).

მიწობლიძე დათუნა — მ ო წ მ ე წინა-საგარეჯოელთა მიერ ჭავჭავაძეებთან მიწებზე დავის გამო დადებული ფიცის წიგნისა (1654 წ.I.2.1449—2658).

[მიწობლიძე] ზურაბ — ამოწყვეტილი. მ ი ს ი ნაქონი: სოფელი ახატანი ქრისტეფორე კათალიკოსმა უწყალობა დავით გედევანისშვილს (1620 წ. 1450—2/183), სოფელი წირდალი ზაქარია კათალიკოსმა უწყალობა მ ი ს განაყოფს — პაატა [მიწობლიძეს] (1626 წ. 1448—80).

მიწობლიძე იესე — სიმონ მეფის მიერ გედეონ ელიოზისძისათვის მიცემულ წყალობის წიგნში აღნიშნულია, რომ ი გ ი ყოფილა მოწმე ელიოზ და გედევან ელიოზისძეების და მათი მამის, გულბათ ელიოზისძის გაყრისა (1573 წ.Sd—527).

მიწობლიძე იოსაფატ — შ ვ ი ლ ი პაატა მიწობლიძისა, იხ.

მიწობლისძენი — ქვათახევის მონატსერს შესწირეს სოფელი ნოსტე (XIII ს. ბოლო. Ad—9).

მიწობლიძენი — არჯაკალს მცხოვრებნი, სვეტიცხოვლის ყმები, უცნობმა მეფემ მათი შეწირულება განუახლა სვეტიცხოველს (XYI ს. II ნახ. 1449—1787).

მიწობლიძე პაატა — აღაიანის მ ო უ რ ა ვ ი (იხს.1650 წ.1450—31/130). ჰ ყ ა ვ ს: შ ვ ი ლ ი იოსაფატ (1626 წ. 1448—80), ამოწყვეტილი გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ზურაბ (1626 წ. 1448—80). მ ა ს უწყალობა: ზაქარია კათალიკოსმა მისი განაყოფის, ამოწყვეტილი ზურაბ [მიწობლიძის] სოფელი წირდალი (1626 წ.1448—80); მ ო წ მ ე გიორგი ტაიროშვილის მიერ ზაქარია კათალიკოსისათვის მიცემული ყმა-მამულის გაცვლილობის წიგნისა (1626 წ. 1449—1800); მ ი ს ი გარდაცვალების შემდეგ აღაიანის მოურავობა სამკვიდროდ ჰქონდათ ზაალ ზუმბულიძეს და მის შვილებს (1650 წ. 1450—31/130).

მიწობლიძე პაატა — [1696]—1698 წწ. მ ო წ მ ე: იოვანე კათალიკოსის მიერ ათანასესათვის მიცემული სახელოსა და ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა ([1696—

–1697 წწ.] 1450–31/149), კათალიკოს იოვანე დიასამიძის მიერ ნიკოლოზ თუხარელისათვის მიცემული მოურავობის წყალობის განახლების წიგნისა (1698 წ. Sd–407).

მიწობლიძე ფარემუზ– მიჰყიდა მონაზონ ეკატერინე ხერხეულისძეს მტკვრის პირას მიწა, რომელშიც „პირუელად მამულის" პატრონს აუღია 360 ნაღდი თანგა (XY–XYI სს. ქისკ. I. N 28 მინაწ.).

მიწობლიძე ქაიშარ – ლუარსაბ მეფესთან ერთად მონაწილეობა მიუღია ვირშელსა და ფალავანხოსროსშვილებს–[ბარათაშვილებს] შორის სამამულე დავის გარჩევაში (1646 წ. 1450–2/143).

მიჰიკაშვილი ბერა – ქაიხოსრო თუმანიშვილმა მიჰყიდა გივი [თუმანიშვილს] თავისი წილი მიჰიკაშვილი ბერას ნაქონი სასახლე ვენახით, სუხანას მიწის ზომა (1696 წ. Ad–974).

მიხაელ (ვარ.მიხაილ)– იერუსალიმისა და ანტიოქიის პატრიარქი, მისი ხელდასხმით შამანდავლა დადიან-გურიელმა კათალიკოსად დააყენა იოვაკიმე და გაუჩინა სარგო ([1470–1474 წწ.] 1449–1571), ლევან დადიანის მიერ ხობის ტაძრისათვის მიცემულ ყმა-მამულის შეწირულების წიგნში აღნიშნულია, რომ სამადავლა დადიან გურიელმა მისი ნებართვით აფხაზეთის კათალიკოსად დანიშნა იოვაკიმე ([1628–1647 წწ.] Hd–155 r).

მიხაელ – მოწმე პარგრძორელი ვარდაკის მიერ გიორგი ანდრიკისძისათვის მიცემული ყანის ნასყიდობის წიგნისა (XY–XYI სს. აეკორ. 66–67).

მიხეილ – მამა გიორგისა, იხ.

მიხალაჯაშვილი ნაზარა – მოწმე ოპანესას მიერ ავთანდილ პაპინასშვილისათვის მიცემული ადგილის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. III.29. 1450–19/53).

მიხითარ – იხსენიება საბუთის ფრაგმენტში (XYI ს.A–222. 151 v–152 r).

მიხითარაისძე ბრაჰი – ძმა მიხითარაისძე ოქრაისა, იხ.

მიხითარაისძე დავით – მამა ოქრაი მიხითარაისძისა, იხ.

მიხითარაისძე იოანე – ძმა მიხითარაისძე ოქრაისა, იხ.

მიხითარაისძე მახარაი – ძმა ოქრაი მიხითარაისძისა, იხ.

მიხითარაისძე ოქრაი – ქინოვნელი ვაჰარი, დავითის შვილი, ჰყავს ძმები: მახარაი, ბრაჰი, იოანე. მანდატურთუხუცეს–ამირსპასალარმა ჰიაბერმა იგი და მისი ძმები მამულით შეუვალად შესწირა მღვიმის მონასტერს და დააკისრა წელიწადში თხუთმეტი ლიტრა ცვილის გამოღება ([1189 წ.] Ad–2).

მიხითარასშვილნი – კარსანს მცხოვრებნი, მამისა მეჯინიბეთუხუცესმა უანდერძა ისინი თავის ძმისწულს, ზაქარიას (1477 წ. Hd–1354).

მიხილია – საცაიშლო გამოსავალის დავთრის მიხედვით, ემართა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ორი ლიჯი ღომი, ორი კოკა ღვინო, გოჰკუმური, კარგი საჰმელი მისი ღომითა და ღვინით, ხორცით და სამარხოთი ([1616–1621 წწ.] ქსძ.III. N 92).

მიხინაშვილი ბეჟან – დამწერი და მოწმე დათუნა ლაგრაძის მიერ გიორგი ნინიაშვილისათვის მიცემული მიწის წყალობის წიგნისა (XYII ს. 80–ანი წწ. 1450–35/13).

მიხრიკისძე აბრაამ – მემღვიმე, [მოწამე და დამამტკიცებელი] მღვიმის კრებულის მიერ იოანე, ნიკოლაოზ და ნიანია ტოხაისძეებისათ–

ვის მიცემული სამწირველოს წყალობის განახლების წიგნისა ([1189–1200 წწ.] Ad–3).

მიხთაშვილები – ქალაქს მცხოვრებნი, როსტომ მეფემ ისინი მამულით უწყალობა შიოშ სოლაღაშვილს, რომლის წინაპრებისაგანაც ყოფილან ისინი ნასყიდნი (1637 წ. I.4. Sd–743).

მიჯნიძე ელიზბარა – ნახშირგორაში მცხოვრები, წილად ხვდა თამაზ ბარათაშვილს ([1633–1658 წწ.] 1448–2318).

მკერვალიშვილები – ბაგრატ მეფემ უწყალობა ზაქარია ფანასკერტელს ტინისხიდში თავისი სახასო მამულიდან ორი განაყოფი მკერვალიშვილები (1511 წ.IX.15. Hd–2118).

მკერვალიშვილი || მკერვალისშვილი

მკერ[ვ]ალისშვილი– ალექსანდრე მეფის ბრძანებით მას უნდა დაბრუნებოდა „კოშკს დაბლა, იორის პირს" მდებარე წართმეული წისქვილები ([1574–1605 წწ.] 1449–1040).

მკერვალიშვილი – ემართა საკათალიკოსო გამოსაღები: ექვსი კოდი იფქლი სახარკოდ, ორი– სასტუმროო, ასი მცხვარი პური, ორი კოდი ქერი, ექვსი კასრი ღვინო სასტუმროიანად, სამი საკლავი სასტუმროიანად, ექვსი ქათამი, ოცი კვერცხი, ერბო, ხაჭო, მარილი (XYI ს. II ნახ. 1448–3326).

მკერვალისშვილი – ჯანელიძისეულ პარტახტზე მცხოვრები, ალექსანდრე (IY) მეფემ შესწირა იგი გელათს. უნდა გამოეღო ორი ჩარექი სანთელი მეფე ალექსანდრეს (III) სააღაპედ; თუ ჯანელიძე დაბრუნდებოდა, მაშინ თავად გადაიხდიდა ამ გადასახადს ([1683–1695 წწ.] Ad–598 ბ).

მკერვ[ა]ლიშვილი დათუნა – ნაზახტევს მცხოვრები, იგი ქონებით წილად ხვდა მოურავესა და ზურაბ [სააკაძეებს] ბერუაშვილის ფარდად (XYII ს. ბოლო მეოთხ. Hd–9349).

მკერვალისშვილი მამესწარ – ჰყავს შვილები: ოქროპირ, მირიან. მიჰყიდა გიორგი ჰარმაულს თავისი მკვიდრი საჳენახე მიწა ხერთვისში, ჯვარის ვენახის „ზედ მოკიდებით" (1473 წ. 1448–9221).

მკერვალისშვილი მირიან – შვილი მამესწარ მკერვალისშვილისა, იხ.

მკერვალიშვილი ნინიკა – მის შვილს ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ხუთი კოდი იფქლი, ორი კოდი ქერი, ხუთი საკლავი, ხუთი ქათამი, თორმეტი კასრი ღვინო, თხუთმეტი კვერცხი, ერბო, ხაჭო, მარილი(1621 წ. ქსძ. III. N 91).

მკერვალისშვილი ოქროპირ – შვილი მამესწარ მკერვალისშვილისა, იხ.

მკერვალისშვილი–ჩიტაშვილი გიორგი – გიორგიწმინდას მცხოვრები, ჰყავს განაყოფი ხანდარისშვილი. მასთან ერთად ევალებოდა შეკაზმული ცხენისა და იარაღის გამოღება ნინოწმინდის საყდრისათვის, თუ „მართალი კაცი" გარდაიცვლებოდა ([1688–1694 წწ.] Ad–116).

მკერვიშვილი შ[ა]გერდა – მოწმე თევდორე მირ[ა]ნაშვილის მიერ ზაზა ფანასკერტელ-ციციშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა(1669 წ. Hd–6562).

მკეცია გიორგი – ცხვილოსს მცხოვრები, ამილახვრის ყმა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით მისი კომლიდან სამ კაცს ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მნათაშვილი ბერი – შვილი ოთელა მნათაშვილისა, იხ.

მნათაშვილი ლამაზა — შ ვ ი ლ ი ოთელა მნათაშვილისა, იხ.

მნათაშვილი ოთელა — ზა[ა]ლ ციციშვილის ყ მ ა, ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე - ბ ი: ლამაზა, ბერი (XYII ს. Sd–945).

მნიშაკანთ გულინაშვილი მერაბ — შ ვ ი ლ ი მნიშაკანთ გულინაშვილი მიქელისა, იხ.

მნიშაკანთ გულინაშვილი მიქელ — ნალაჩაგაგარი, ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: მერაბ, ფასინა. მ ი ჰ ყ ი დ ა გივი თუმანიშვილს სახლ-კარი, ჯანჯულიზანთა და იეზ[ა]ნთა ზურაბას სახლებამდე და ასლ[ა]ნბეგთა კარისაკენ (1698 წ. XI.20.Sd–56).

მნიშაკანთ გულინაშვილი ფასინა — შ ვ ი ლ ი მნიშაკანთ გულინაშვილი მიქელისა, იხ.

მობეჩვაანი ივანე — თ ა ვ მ დ ე ბ ი ქურდიანის მიერ ივანე სეტიელისათვის მიცემული ყანის ნასყიდობის დაწერილისა (XIY–XY სს. მიჯნა. სსძ. II. N 90).

მოგელია — ახალდაბას მცხოვრები, ბოგანო, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა ლაშქრობა (XYII ს. II ნაწ. 1448–5032).

მოგვერაძე ივანა — ჯიმაშტაროს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: „ფრელულის ალაგითა" ორმოცი კოკა ღვინო, ორმოცი ჯამი ლობიო, ათი თეთრი, ოთხი ქათამი, ორი დღის მუშაობა, ტვირთი, მგზავრობა (1621 წ. ქსძ. III. N 91).

მოგონასშვილი ნონიკა — მ ო წ მ ე თამაზას მიერ თევდორე ადუასშვილისთვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. III.5. გუჯ. 171–172).

მოგონაძე — ვახუშტი აბაშიძემ კაცხის მონასტერს შესწირა „ორალ მ ო - გ ო ნ ა ძ ე" ([1550–1570 წწ.] 1449–1583).

მოდებაძე ანტონ — [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] მამისა მოდებაძისა, იხ.

მოდებაძე ბეროზაი — ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: პავლია, ივანა, მახარებელ, ოქროპირ, სიხარულა, დათუა. აბულახსარ ამირეჯიბისშვილმა შესწირა ი გ ი კაცხის ეკლესიას და დაუწესა გამოსაღები: ცხრამეტი კოკა ღვინო, სამი ლიტრა სანთელი, ერთი ცხვარი ([1515–1535 წწ.] H–1781. 16 r –17 v).

მოდებაძე გიორგი — [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] მამისა მოდებაძისა, იხ.

მოდებაძე დათუა — [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბეროზაი მოდებაძისა, იხ.

მოდებაძე ივანა — [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბეროზაი მოდებაძისა, იხ.

მოდებაძე ივანაი — [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] მამისა მოდებაძისა, იხ.

მოდებაძე მამისა — ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: ანტონ, გიორგი, მახარებელი, ივანაი. აბულახსარ ამირეჯიბის შვილმა შესწირა ი გ ი კაცხის ეკლესიას და დაუწესა ბეგარა: ოცი კოკა ღვინო, ცამეტი კოდი ხორბალი, შვიდი კოდი ქერი, სამოცი თეთრის საკლავი, შვიდი ქათამი საქორწეს გარდა ([1515–1535 წწ.] H–1781. 13 r –15 r).

მოდებაძე მახარებელი — [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] მამისა მოდებაძისა, იხ.

მოდებაძე მახარებელი—[ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბეროზაი მოდებაძისა, იხ.

მოდებაძენი — აბულახსარ ამირეჯიბის შვილმა შესწირა ი ს ი ნ ი კაცხის მონასტერს და დაუწესა გამოსაღები: თავი ბეგარა ათი და საბატონო ბეგარა ყაენაურ მამულზე— თექვსმეტი კოკა ღვინო, ათი კოდი პური, ოცდაათი თეთრის საკლავი, ექვსი კოდი პური, ხუთი კოდი ქერი, ოცდათექვსმეტი თეთრის საკლავი, ყაენაურის კომლზე ორი ქათამი ([1515–1533 წწ.] H–1781, 13 r –15 r).

მოდებაძე ოქროპირი— [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბეროზაი მოდებაძისა, იხ.

მოდებაძე პავლია — [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბერონაი მოდებაძისა, იხ.

მოდებაძე სვიმონა — პ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი. აბულახსარ ამირეჯიბის შვილმა მისცა მ ა ს წალკოტის პირს სასახლე, შესწირა ი გ ი კაცხის მონასტერს და დაუწესა გამოსაღები — ორი ცხვარი ([1515—1535 წწ.] H—1781, 16 r —17 v).

მოდებაძე სიხარულა — [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბერონაი მოდებაძისა, იხ.

მოდრეკილაძე — მ ო წ მ ე ზურაბ შალიკაშვილის მიერ ზურაბ ჯავახიშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. Hd—7229).

მოდრეკილაძე ბერუა — პ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: რომანოზ, სესიკა, პაპუნა, გარსევან, გიორგი. ი ყ ი დ ა კაკალა გოგრისშვილისაგან თავისი განაყოფის, ბერუა [გოგრიშვილის] ნაქონი მამული (XYII ს. Ad—1668).

მოდრეკილაძე გარსევან — შ ვ ი ლ ი ბერუა მოდრეკილაძისა, იხ.

მოდრეკილაძე გიორგი — შ ვ ი ლ ი ქიტუნა მოდრეკილაძისა, იხ.

მოდრეკილაძე გიორგი — შ ვ ი ლ ი ბერუა მოდრეკილაძისა, იხ.

მოდრეკილაძე თევდორე — შ ვ ი ლ ი რომანოზ მოდრეკილაძისა, იხ.

მოდრეკილაძე თევდორე — პ ყ ა ვ ს [ძ მ ა] ნიკოლოზ, ი ყ ი დ ა ჩაჩუნაშვილისაგან ორი დღის მიწა (XYII ს. 70—ანი წწ. Ad—1794).

მოდრეკილაძე ივანა — ძ მ ა ქიტუნა მოდრეკილაძისა, იხ.

მოდრეკილაძე ნიკოდამოს — შ ვ ი ლ ი რომანოზ მოდრეკილაძისა, იხ.

მოდრეკილაძე ნიკოლოზ— [ძ მ ა] თევდორე მოდრეკილაძისა, იხ.

მოდრეკილაძე პაპუნა — შ ვ ი ლ ი ბერუა მოდრეკილაძისა, იხ.

მოდრეკილაძე რაფიელ — მ ო ძ ღ ვ ა რ ი, მ ო წ მ ე ჯაჯანა შიხაიდარისშვილის მიერ პაპუა [მაღალაძისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. III დამდეგი. Ad—1276).

მოდრეკილაძე რომანოზ— XYII ს. შუა ხანები. გუდალეთის დ ე კ ა ნ ო - ზი, მ ო ძ ღ ვ ა რ ი. პ ყ ა ვ ს მ ა მ ა მოდრეკილაძე ბერუა, იხ., შ ვ ი ლ ე - ბ ი: თევდორე, ნიკოდამოს (XYII ს. შუა ხანები. Ad ,1649, 2023). მ ა ს უწყალობა იორამ სააკაძემ გუდალეთში ორი დღის მიწა — აქედან ნახევარი რ ო მ ა - ნ ო ზ ი ს განაყოფს ერგებოდა—და განუახლა გუდალეთის დეკანოზობა (XYII ს. შუა ხანები. Ad—1649); ი ყ ი დ ა: ნიკოლოზ [მაღალაძისაგან] სამი დღის მიწა სამინაშვილის მიწამდე (1652 წ. Ad—1834), ბასილასაგან — მიწა, რომელიც შემოსაზღვრული ყოფილა კედლით (XYII ს . შუა ხანები. Ad—2023).

მოდრეკილაძე სესიკა — შ ვ ი ლ ი ბერუა მოდრეკილაძისა, იხ.

მოდრეკილაძე ქიტუნა — პ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ი გიორგი, ძ მ ა ივანა· ზაალ თარხნიშვილმა ი გ ი. ძმითა და შვილით — სულ ერთი კომლი — მისცა წინამძღვარ იაკობ ცალქალამანიძეს ვალში (1692 წ. IY. 25. 1449—126).

მოელიძე — ბობნავში მცხოვრები ყ მ ა, მოხსენიებულია მოსაური ყმების ნუსხაში ([1658—1675 წწ.] Hd—14534 ბ).

მოვარდუკაძე — დავით მეფემ გიორგი ნიქაბერიძეს გაუჩინა სისხლის ფასი და უწყალობა ორი კომლი კაცი— მ ო ვ ა რ დ უ კ ა ძ ე და მორჩიაშვილი(1251 წ. ქპ. N 1604 სას.).

მოვლიშვილი ოტია — მ ო წ მ ე ბარამ ფარეშისშვილის მიერ დათუნა ხიზანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. II ნახ.Ad—2243ა).

მოლა — ზემო ლანუხში მცხოვრები, ლეონ მეფემ ი გ ი შესწირა სვეტიცხოველს (1569 წ. 1448—5529).

მოლაზონისძე გიორგი – მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი, დ ა მ წ ე რ ი ვახტანგ მეფის მიერ ჩარაჩე გურალიძისათვის მიცემული სასისხლო სიგელისა (1432 წ. 1448–5039 სას.).

მოლაყურისშვილი გიორგი – ზაალ ჯანდიერისშვილის გლდანში მცხოვრები ყმების ნუსხაში იხსენიება ახალგაყრილი გ ი ო რ გ ი მოლაყურისშვილი(XVII ს. Hd–14912 დ).

მოლაყურისშვილი ქიტია – შეტანილია ზაალ ჯანდიერისშვილის გლდანში მცხოვრები ყმების ნუსხაში (XVII ს. Hd–14912 დ).

მოლაშვილი – ბაგრატ მეფემ უწყალობა მ ა ს, ვერტყთილელსა და ხუნოელს დაცვის საბუთი, რომლის თანახმადაც ისინი ბაგრატ მეფის ყმები ხდებოდნენ ([1660–1681 წწ.] 1450–24/148).

მოლაშიხი – მოჯას მცხოვრები, ი გ ი მამულით ერგო იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] VIII.16. 1450–11/112).

მოლოდინასშვილი||მოლოდინაშვილი

მოლოდინ[ა]სშვილი ბეროა – შ ვ ი ლ ი შიუკა მოლოდინ[ა]სშვილისა, იხ.

მოლოდინაშვილი გიორგი – შ ვ ი ლ ი სამნუა მოლოდინაშვილისა, იხ.

მოლოდინაშვილი გოგია – მ ო წ მ ე რამაზ ფარლუზათაშვილის მიერ მამისიმედ ენაგელაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1656 წ. Qd–16).

მოლოდინაშვილი გოგილა – XVII ს. II ნახ.–1693 წ. ძ მ ა საბა მოლოდინაშვილისა, იხ., მ ო წ მ ე პაპუნა გოსტაშაბიშვილის მიერ გიორგი ლარაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. IV.20. 1450–10/134).

მოლოდინაშვილი გოდერძი – ძ მ ა საბა მოლოდინაშვილისა, იხ.

მოლოდინაშვილი გულისა– ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: სვიმონ, შიუკა: მ ი ჰ ყ ი დ ა ბანდია ყორლანაშვილს სამი დღის მიწა საცხენისში (1647 წ. IX.10. 1450–16/158).

მოლოდინაშვილი დათუნა – ძ მ ა ქიტია მოლოდინაშვილისა, იხ.

მოლოდინაშვილი–დათუნასშვილი პატა – მ ო წ მ ე სეფია უჯარმისშვილის მიერ გიორგი მახარასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690წ. IV.20. Hd–2889).

მოლოდინაშვილი დარჩია – ძ მ ა საბა მოლოდინაშვილისა, იხ.

მოლოდინ[ა]სშვილი იესე – შ ვ ი ლ ი შიუკა მოლოდინ[ა]სშვილისა, იხ.

მოდინაშვილი] იმარინდო – ამოვარდნილი, გ ა ნ ა ყ ო ფ ი საბა მოლოდინაშვილისა. მ ი ს ი მამულის მეოთხედი მიჰყიდა პაპუნა გოსტაშაბიშვილმა საბა მოლოდინაშვილს ([1688–1696 წწ.] Hd–2756).

მოლოდინაშვილი მახარა – ალიაბადში მცხოვრები, ი გ ი მამულით ქეთევან დედოფალმა უწყალობა ზურაბ ენდრონიკაშვილს (1670 წ. 1461–13/3).

მოლოდინაშვილი მგელიტა – ელფიას მცხოვრები, მამულით წილად ხვდა უცნობ პირს (1658 წ. Hd–5506).

მოლოდინაშვილი მოლოდინა – ზაალის ყ მ ა, მ ო წ მ ე დათუნა კატიძის მიერ პაპუნასათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. 1450–26/95).

მოლოდინაშვილი ოქროპირ – მ ო წ მ ე პაპუნა გოსტაშაბიშვილის მიერ გიორგი ლარაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. IV.20. 1450–10/134).

მოლოდინაშვილი საბა – მ ღ ვ დ ე ლ ი, ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: გოგილა, შოში-ტა, დარჩია, გოდერძი. ი ყ ი დ ა პაპუნა გოსტაშაბიშვილისაგან თავისი განაყო-ფის, იმარინდოს მამულის მეოთხედი. ფასში მ ა ნ პაპუნას დაუწერა „წიგნები" (XVII ს. II ნახ. Hd–2756).

მოლოდინაშვილი სამნუა – ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: წამალა, სულხანა, შ ვ ი ლ ი გიორგი. მ ი ჰ ყ ი დ ა გიორგი გულუაშვილს თავისი მკვიდრი მამული კახაურში-ერთი დღის მიწა მისი სამატი ტყით (1662 წ. II. 24. 1450–1/65).

მოლოდინაშვილი სვიმონ – შ ვ ი ლ ი გულისა მოლოდინაშვილისა, იხ.

მოლოდინასშვილი სიმონ – მ ო წ მ ე გოგია ეფრემასშვილის მიერ მირზა პო-ლიტიკასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1657 წ. VII. 1450–19/1).

მოლოდინაშვილი სულხანა – ძ მ ა სამნუა მოლოდინაშვილისა, იხ.

მოლოდინაშვილი ქიტია – ელფიას მცხოვრები, ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა დათუნა. მ ი ჰ ყ ი დ ა ზურაბ ლარაძეს თავისი მკვიდრი ვენახი (1655 წ. XI. 15. 1450–10/127).

მოლოდინაშვილი–ქიტისაშვილი ბასილა– ძ მ ა ესტატე მოლოდინაშვილ–ქიტისაშვილისა, იხ.

მოლოდინასშვილი–ქიტისაშვილი ბერუა – ძ მ ა ესტატე მოლოდინაშვილ–ქიტისაშვილისა, იხ.

მოლოდინაშვილი–ქიტისაშვილი ესტატე – ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: ბასილა და ბერუა. მ ი ჰ ყ ი დ ა თავისი წილი კირკიტას ნიგოზი მახარა დაკარგულისშვილს (1690 წ. VI. 1. Hd–9752).

მოლოდინაშვილი შიუკა – შ ვ ი ლ ი გულისა მოლოდინაშვილისა, იხ.

მოლოდინაშვილი შიუკა – ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ბეროა, იესე. მ ი ჰ-ყ ი დ ა საბა დაკარგულისშვილს კირკიტაში თავისი წილი ნიგოზი (1690 წ. V. 1. Hd–6243).

მოლოდინაშვილი შოშიტა – ძ მ ა საბა მოლოდინაშვილისა, იხ.

მოლოდინაშვილი წამალა – ძ მ ა სამნუა მოლოდინაშვილისა, იხ.

მოლოზანიძე – მ ი ს გ ა ნ ნაყიდი წისქვილი ზოსიმაშვილს მიუყიდია პა-პუა იშხნელისათვის, რომელმაც შემდეგ ეს წისქვილი მიჰყიდა შოშიტა ხუმარა-ძეს (1699 წ. Hd–836).

მოლოზანიძე – მ ი ს ი მიწის გვერდით მდებარე მიწა დავითმა, პეტრემ და ზაქარიამ იყიდეს შოშიტა სალარიშვილისაგან (1666 წ. Qd–6893).

მოლოზანიძე–ბეჟუასშვილი ამბრია – არადეთში მცხოვრები, მარიამ დე-დოფალმა ი გ ი და მისი ძმა შესწირა მანგლისის საყდარს ათანასე ტატიშვი-ლის მანგლელობის დროს (1646 წ. Hd–1518).

მომარდაშვილი – ხ უ ც ე ს ი, მეფის ყოფილი მეთევზე, გაბრიელ ცაგერელ-მა ი გ ი შესწირა ხვამლის წმინდა გიორგის ეკლესიას ([1655 წ.]Qd–9085 ა).

მომარდაშვილი ლომინა – ოყურეშს მცხოვრები, გიორგი მეფეს ი გ ი უწ-ყალობებია გაბრიელ ცაგერლისათვის, რომელმაც ი გ ი შესწირა ცაგერის ტა-ძარს (1656 წ. Qd–9085 ვ).

მომარდაშვილი მათვალი – ძ მ ა შიო მომარდაშვილისა, იხ.

მომარდაშვილი შიო – ხუცესი, ოყურეშს მცხოვრები; ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა მა-თვალი; გიორგი მეფემ ი გ ი ძმითურთ უწყალობა გაბრიელ ცაგერელს, რომელ-მაც ისინი შესწირა ცაგერის ღმრთისმშობლის ეკლესიას (1656 წ. Qd–9085 ვ).

მომარდია ბადია – თილითს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა– ყოველდღიური სამსახური (1621 წ. ქსძ. III. N 91).

მომლა – ჩაფქევასძეთა მიერ გრიგოლ ვერხუაისძისათვის მიცემულ დაწერილში აღნიშნულია, რომ მათ გრიგოლ ვერხუაისძისათვის უღალო ნავენახევი მიუყიდიათ უნდილაისძის ექიბობის და ხანდაკში მ ო მ ლ ა ს მოხელეობის(?) დროს. მ ა ს ნასყიდ ადგილზე დადებული ლალა აუღია და მუხრანში მდგომ ბეგა [სურამელისათვის] გაუგზავნია შესაბამისი ოქრო ([1247–1260 წწ.] Ad –7 ა).

მომხასშვილი მამუკა – მ ო წ მ ე ბასილა ქუბასშვილის მიერ ქიტიასათვის მიცემული მიწისა და წისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ.III.25. Hd – –1750).

მონელასძე გიორგი – მ ო წ მ ე კოსტანტინე მეფის მიერ ვარდან თოდოსძისათვის მიცემული სასისხლო სიგელისა (XY ს. დამღ. XII.5. ქმ.N 591 სას.).

მონასელიძე ||მონესელიძე

მონესელიძე– მ ი ს გ ა ნ ნაყიდი მავენახევი ანდრია დეკანოზმა მიჰყიდა დემეტრია წითლისძეს (1413 წ. Y.12. Hd –1358 ბ).

მონასელიძე– მ ო წ მ ე ნინოს მიერ ქვათახევის მონასტრისათვის მიცემული ვენახის შეწირულების წიგნისა (1477 წ.1448–1488).

მონასელიძე – მ ი ს ი ნაქონი ვენახი ზაზუტა ალხაზიშვილმა მიჰყიდა პაპუა [მაღალაძეს] (1663 წ. 1450–31/124).

მონეს[ე]ლიძე აბრამა – მ ო წ მ ე ზაქუტა ფილიპ[ე]შვილის მიერ ბეჟუა ვეფხიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ. Hd –2377).

მონესელიძე გიორგი – მ ო წ მ ე ანდრია დეკანოზის მიერ დემეტრია წითლისძისათვის მიცემული ნავენახევის ნასყიდობის წიგნისა (1413 წ. Y.12. Hd – –1358 ბ).

მონასელიძე გოგია – მ ო წ მ ე ჯაჯანა შიხაიდარისშვილის მიერ პაპუა [მაღალაძისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ.III დამდეგი. Ad –1276).

მონასელიძე დათუა – ჰ ყ ა ვ ს გ ა ნ ა ყ ო ფ ი იოვანე [მონასელიძე]. მასთან ერთად მ ო წ მ ე ა არდაშელ სოლაღაშვილის მიერ დავითა მოსესშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1620 წ. ახლო. 1450–38/124).

მონასელიძე ელისბარ – შ ვ ი ლ ი ხიზანა მონასელიძისა, იხ.

მონასელიძე ელისბარა – კავთისხევს მცხოვრები, ერგო ადამ [მაღალაძის] შვილებს მათი სახლიკაცების ყმების ფარდად (XYII ს.ბოლო. 1448–5079).

მონასელიძე ვახი – მ ო წ მ ე ზაქუტა ფილიპ[ე]შვილის მიერ ბეჟუა ვეფხიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ. Hd –2377).

მონასელიძე (ვარ.მონესელიძე) ზაქარია – შ ვ ი ლ ი ხიზანა მონასელიძისა, იხ.

მონასელიძე თევდორა – ზურაბ ბერუკაშვილის ყ მ ა, მ ო წ მ ე ზურაბ შიხეიდარისშვილის მიერ ავთანდილ [საакაძისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. III.15. Hd –2598).

[მონასელიძე] იოვანე – გ ა ნ ა ყ ო ფ ი დათუა მონასელიძისა, იხ.

მონასელიძე ლაზარე – შ ვ ი ლ ი ხიზანა მონასელიძისა, იხ.

მონასელიძე მახარა – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა ზურაბ შიხეიდარისშვილის მიერ ავთანდილ [საакაძისათვის] მიყიდულ ხუთი დღის ნარქევ მიწას (1698 წ. III.15. Hd –2598).

მონასელიძე ნადირა – მ ო წ მ ე ზაქუტა ფილიპ[ა]შვილის მიერ ბეჟუა ვეფხიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ. Hd–2 377).

მონესელიძე პაპია – მ ო წ მ ე ზაქუტა ფილიპ[ა]შვილის მიერ ბეჟუა ვეფხიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ. Hd–2 337).

მონასელიძე ხახანა – ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი. მ ი ს თაობაზე ჰქონდათ დავა ჯაჯანასა და ნიკოლოზ მალალაძეს. ჯაჯანას ი გ ი მიუყიდია შერმაზან რჩეულაშვილისათვის, შემდეგ ი გ ი ნიკოლოზ მალალაძეს დაუხსნია: დავის გარჩევის შედეგად ი გ ი დარჩა მალალაძეს (1684 წ. ახლო. 1448–5071).

მონასელიძე ხიზანა – 1672–1686 წწ. ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ებ ი: ლაზარე, ზაქარია (1684–1686 წწ. 1448–5076, Ad–1757), ელისბარ (1686 წ. Ad – 1757). ი გ ი შვილებით უყიდია შერმაზან რჩეულაშვილს ჯაჯანა [ალხაზისშვილისაგან]. შემდეგ ი გ ი აყრილა და მცხეთაში შეხიზნულა, დაუხსნია ნიკოლოზ მალალაძეს (1684 წ. II.1.1448–5076); ი გ ი უყიდია შერმაზან რჩეულაშვილს ჯაჯანა ალხაზისშვილისაგან, შერმაზანის გარდაცვალების შემდეგ ი გ ი აყრილა და მცხეთას შეხიზნულა, სულაიმან ბატონიშვილმა ი გ ი დაუმტკიცა რევაზ მალალაძესა და მის ძმებს (1686 წ. Ad–1757); მ ო წ მ ე: ჯაჯანა შიხაიდარისშვილის მიერ პაპუა [მალალაძისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. III დამდეგი. Ad–1276).

მონასიაშვილი – არტოზანს მცხოვრები, შეტანილია სამების ყმების ნუსხაში (XYII ს. ბოლო. 1449–1841).

მონდირისშვილი ივანე – ახალციხელი, მ ო წ მ ე გრიგოლა ფარაშიშვილის მიერ ყარაგოზასათვის მიცემული სავენახე მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XIY – –XY სს. III.2. Sd–140 ა).

მორბედაძე – ცხვილოსის მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მორბედაძე გიორგი – ცხვილოსს მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მორბედაძე მაზიტა – ბოლს მცხოვრები, ჯავახ ბიძინას ყ მ ა, საამილახვროსდ დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მორბედაძე მგელა – ცხვილოსს მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მორბედაძენი – წინამძღვარ მელქისედეკ ყანჩაელის სახელზე გაჩენილი აღაპის გადასახდელად მ ა თ უნდა მიეტანათ [მღვიმის] მონასტერში ერთი კოკა ღვინო, ოცდაექვსი პური , საკმელი და თევზი (1658 წ. შმმის 80–81).

მორბედაძე ფოცხვერა – მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ მ ე პაპუნა ლამურის მიერ მამუკა [ლაბაძისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. I. 10. 1450–29/158).

მორბედაძე შიო – ბოლს მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ.1448–5032).

მორბედისძე – მეჭურჭლეთუხუცეს კახა [თორელის] მიერ რკონის მონასტ-

რისათვის მიცემულ.. სოფელ ხოვლეს შეწირულების დაწერილში აღნიშნულია, რომ მ ო რ ბ ე დ ი ს ძ ი ს მიწა, ვარძიის ღმრთისმშობლისათვის შეწირული, კახას ხელმეორედ შეუწირავს ([1260 წ.] Sd–2859).

მორჩაძე გიორგი – ალექსანდრე (III) მეფის საფლავის დ ე კ ა ნ ო ზ ი. მ ი ს თ ვ ი ს უნდა მიებარებინათ ალექსანდრე (III) მეფის საფლავისათვის შეწირულ ყმებს გამოსაღები ([1683–1695 წწ.] Ad–598 პ).

მორჩიაშვილი – დავით მეფემ გიორგი ნიქაბერიძეს გაუჩინა სისხლის ფასი და უწყალობა ორი კომლი – მოვარდუკაძე და მ ო რ ჩ ი ა შ ვ ი ლ ი (1251 წ. ქმ. N 1604 სას.).

მორჩილაძე – დ ე კ ა ნ ო ზ ი, მ ო წ მ ე არდაშელ სოლაღაშვილის მიერ დავით მოსეშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1626 წ. Y.1. 1450–38/146).

მორჩილაძე – მ ი ს ი ვენახი იყო საზღვარი არდაშელ სოლაღასშვილის მიერ თევდორე მორჩილიძისათვის მიცემული სამწირეელო მიწისა (XYII ს. I ნახ. Ad ფ–1484).

მორჩილისძე||მორჩილიძე

მორჩილისძე– დ ე კ ა ნ ო ზ ი, მ ო წ მ ე ნანია ნანიაშვილის მიერ ქრისტესია თევდორეშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1596 წ. XII.11.1450–38/123).

მორჩილიძე (ვარ.**მორჩილაძე**) **ბასილი** – XYII ს.70–ანი–1690 წწ. მ ო წ მ ე: დათუნა მარუშაშვილის მიერ გიორგი დევალიძისათვის მიცემული ნაფუძრის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. 70–ანი წწ. 1450–38/136), ძაბილა ჩაჩუნაშვილის მიერ თევდორე მოდრეკილაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიფნისა(XYII ს. 70–ანი წწ.Ad–1794), პატა კარალაშვილის მიერ რევაზ მაღალაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. 1448–5137), შოშია ბერიძის მიერ რევაზ [მაღალაძისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. 1448––5137), შოშია ბერიძის მიერ რევაზ [მაღალაძისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. Qd–1345).

მორჩილისძე დავით – თან ხლებია კონსტანტინე მეფეს სამცხეში, როცა ეს უკანასკნელი გიორგი მეფემ გააძევა. ქართლში დაბრუნებისას კონსტანტინემ მ ა ს უწყალობა მამული ([1407–1411 წწ.] ქრ. II. 216).

მორჩილისძე დავით – დ ა მ წ ე რ ი ნანიტა ყიფიანის მიერ ქვათახევის მონასტრისათვის მიცემული ვენახის შეწირულების წიგნისა (1452 წ. XII.20. I449––1482).

მორჩილიძე დავით – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] თევდორე მორჩილიძისა, იხ.

მორჩილიძე თევდორე – დ ე კ ა ნ ო ზ ი, ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] დავით.არდაშელ სოლაღაშვილმა მ ა ს უწყალობა სამწირეელოდ საჳენახე მიწა პეტრაძის მიწამდე, მორჩილაძის ვენახამდე, თხილოვანელის ვენახამდე(XYII ს. I ნახ. Ad–1484).

მოსა – საშვებს მცხოვრები, ლიპარტისშვილის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს.II ნახ.1448–5032).

მოსე – მ ო წ მ ე ნავროზა ჯოჯნიტაშვილის მიერ პატრონ გიორგი [ბატონიშვილისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1547 წ.1450–27/147).

მოსე: ტერ–მოსე – სვიმონ მეფემ უწყალობა თარხნობა გორელ ტერტერებს და მათ შორის ტერ–მოსეს შვილს (1594 წ. I.8.მატ. I.N 25).

მოსე — მ ო წ მ ე პარგრძორელი ვარდაკის, ონოფრეს და ბასილის მიერ გიორგი ანდრიკიძისათვის მიცემული ყანის ნასყიდობის წიგნისა (XY—XYI სს.აეკორ. 66—67).

მოსე — იოანე ქართლის კათალიკოსმა უწყალობა მ ა ს გავაზში მოსახლე ერთი კომლი ძმები: ფოცხვერა, შარმაზანა და სამადა, რის სანაცვლოდაც მ ა ნ კათალიკოსს წელიწადში ათი საპალნე ღვინის გადახდა აღუთქვა (1613 წ. 1449—2640).

მოსე — [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ელიასი, იხ.

მოსე — ყაია, ბაადურ და პაპუნა [ციციშვილებს] შორის სამწევრისულ მამულებზე დავის გარიგების წიგნში აღნიშნულია, რომ მ ა ს ეკუთვნოდა ქუტას ბოსელი, ნახევარი ეზო და იმის გასწვრივ მდებარე ვენახი და ორი ქვევრი([1634—1658 წწ.] 1448—2316).

მოსე — შ ვ ი ლ ი გოგინასი, იხ.

მოსე — მანგლისის ღვთისმშობლის დ ე კ ა ნ ო ზ ი, ჰ ყ ა ვ ს: შ ვ ი ლ ი დიმიტრი, ძ მ ე ბ ი: იმედა, სვიმონ, შიო. მ ა ს უწყალობა მანგლელმა ევდემოზ [რატიშვილმა] თრიალეთზე სოფელი მეთრევანა, რომელიც გიორგი მეფეს შეეწირა მანგლისის ღვთისმშობლისათვის ([1676—1683 წწ.] 1449—1930).

მოსე — დ ე კ ა ნ ო ზ ი, მ ო წ მ ე ზურაბ შალიკაშვილის მიერ ზურაბ ჯავახიშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. Hd—7229).

მოსე — იხსენიება ყაყა წინამძღვრიშვილსა და აბელს შორის სამამულე დავის გარიგების წიგნში: „აბელ კიდევ იჩივლა: „ბ ი ძ ა ჩ ე მ მ ა მ ო ს ე მ თავისი წილი უტიურის მიწა მოგვყიდაო; მიწა წინამძღვრისშვილებს უჭირავსო და ფასი— მ ო ს ე ს ო„". ამ მოთხოვნის საპასუხოდ მ ო ს ე ს შვილს განუმარტავს, რომ მ ო ს ე ს მიერ გაყიდულ მიწაზე აბელს ფასი ბოლომდე გადახდილი არ ჰქონია. სასამართლოს გადაწყვეტილებით, აბელს ეს მიწა დარჩებოდა, მხოლოდ დაკლებული ფასი ბოლომდე უნდა გადაეხადა ([1688—1692 წწ.] Qd—9603).

მოსესშვილი || მოსეშვილი

მოსესშვილი — მ ი ს მიწასთან მდებარე მიწა ნანია ნანიაშვილმა მიჰყიდა ქრისტესია თევდორეშვილს (1596 წ. XII.11. 1450—38/123).

მოსესშვილი — ყაია, ბაადურ და პაპუნა [ციციშვილების] სამწევრისულ მამულებზე დავის გარიგების წიგნში აღნიშნულია, რომ მ ი ს ი სამი დღის მიწა კახისჭალას გზაზე ეკავა დივანაშვილს ([1633—1658 წწ.] 1448—2316).

მოსეშვილი — ყაია, ბაადურ და პაპუნა [ციციშვილების] სამწევრისულ მამულებზე დავის გარიგების წიგნში აღნიშნულია, რომ მ ი ს ი ორი დღის მიწა სარდლის კაცებმა გამოიფიცეს ([1633—1658 წწ.] 1448—2316).

მოსესშვილი ბერუკა — მ ო წ მ ე სეხნია შემაზასშვილის მიერ პაპუა ყაფლანისშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. Y.10.Sd—620).

[მოსეშვილი] გიორგი — ოსთუბანში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი თამაზა მოსეშვილთან ერთად ერთ წილად ერგო ედიშერს ორი წილი მამულით ([1688—1703 წწ.] Hd—1636).

მოსეშვილი დავით — (ვარ.დავითა)— 1620—ანი წწ. ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ი მა-

თე. ი ყ ი დ ა: არდაშელ სოლაღაშვილისაგან ურიაყოფილი გულიტასეული ვენახი, რომელსაც ესაზღვრებოდა ქავთარაძისა და პაატასშვილის მიწები (1620–ანი წწ. 1450–38/124), ურიაყოფილ გულიტასაგან– მიწა კვირიკეულში ჭანაშვილის ვენახამდე (1621 წ. Qd–8515 ა), არდაშელ სოლაღაშვილისაგან– ურიაყოფილი გულიტასეული ვენახები. გადაიხადა: ოთხი ხარი და ფური, ორი ძროხის ქვაბი, ერთი ახალი ორხო, ერთი ნაქსოვი კაბა, ერთი ნაქსოვი სარტყელი, ერთი ორპირი ქოთი, ორი მარჩილი თეთრი (1626 წ.V.1.1450–38/46).

მოსეშვილი დავით (ვარ.დათუნა)– შ ვ ი ლ ი მოძღვარ მათეოზ მოსეშვილისა, იხ.

მოსეშვილი დათუნა – ოსთუბანში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი შვილებით და მამულით ერგო პაპუნას ([1688––1703 წწ] Hd–1636).

მოსეშვილი თამაზა – ოსთუბანში მცხოვრები; ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი [მოსეშვილ] გიორგისთან ერთად ორი წილი მამულით ერგო ედიშერს ([1688–1703 წწ.] Hd–1636).

მოსესშვილი ივანე – ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა ნიკოლოზ. მ ო წ მ ე ბერისძეთა მიერ ქვათახევის მონასტრისათვის მიცემული სააღაპე წიგნისა ([1473–1491 წწ.] 1448–5265).

მოსეშვილი ლონგინოზ– კავთის მთავარმოწამის დ ე კ ა ნ ო ზ ი, ივანე სოლაღაშვილმა შესწირა ქვათახევის მონასტერს ოთხი დღის ნაფუძარი მიწა ქურციკაული, რომელიც მისცა მ ა ს და მის ძმებს ([1519–1525 წწ.] 1449–1534 ბ).

მოსეშვილი მათე (ვარ.მათეოზ)– 1621–1672 წწ. მ ო ძ ღ ვ ა რ ი, კ ა ნ დ ე ლ ა კ ი (1657–1672 წწ. 1450–38/125, Qd–8515–ბ, 1450:38/133, 132). შ ვ ი ლ ი დავით მოსეშვილისა, იხ., ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ი დავით (1657–1672 წწ. 1450–38/125, Qd–8515–2, 1450: 38/133, 132, 145). ი ყ ი დ ა: სოზია შემაბერიძისაგან ვენახი მგელიტასა და ქავთარაძის ვენახების გვერდით (1657 წ. 1450 ––38/125), პაპუნა დედანაშვილისაგან– ნაფუძარი, რომლის საფასურად გაიღო ნახევარი ფული და ნახევარში– მიწა ბარდაძის საზღვრამდე (1669 წ. Qd – 8518/2), გოგია ქანანასშვილისაგან– ღუბიაში სამი დღის მიწა მისივე მიწის გვერდით (1672 წ. 1450–38/133), პაპია კოშაძესაგან – ნასყიდი სამი დღის მიწა ღუბიაში (1670–ანი წწ. 1450–38/132).

მოსესშვილი ნიკოლოზ– ძ მ ა იოვანე მოსესშვილისა, იხ.

მოსეშვილი საჩაკა – მ ო წ მ ე ფოცხვერას მიერ არაქელა ბასტამაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1611 წ.II.18. 1450–3/99).

მოსია: მოსიაური – მ ო ს ი ა უ რ ი ნაოხარი მამული თამარ [დედოფალმა] უწყალობა მირიმან ნარიმანაშვილს (1593 წ. V.13.1450–26/3).

მოსიაშვილი – აბანოში მცხოვრები, ე რ თ ი კ ო მ ლ ი, მო ხსენიებულია ზემო ქართლის საკომლოების ნუსხაში (XYII ს. დამდ.Qd–7014).

მოსიაშვილი დათუნა – მ ო წ მ ე ზურაბ შიხეიდარისშვილის მიერ ავთანდილ [სააკაძისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. III. 15. Hd–2598).

მოსიაშვილი იოსება – ურია, მ ო წ მ ე ბერ თედიაშვილის მიერ თბილელი იოსებ სააკაძისათვის მიცემული სამარნე ადგილის ნასყიდობის წიგნისა (1678წ. 1450–3/36).

მოსიაშვილი მამუკა – თორტიზაში მცხოვრები, ყ მ ა ბახუტა გოჩიაშვი-

ლისა; მოწმე ბახუტა გოჩიაშვილის მიერ გარსევან ქარუმიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. Ad–1536).

მოსიაშვილი პაპუნა – მოწმე კაკალა გოგრისშვილის მიერ ბერუა მოდრეკილაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. Ad–1668).

მოსიაშვილი სვიმონა – მოწმე გოგია თევდორესშვილის მიერ ბახუტა ჩივაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1676 წ. Hd–2396).

მოსიძე თუოდოსი – ჯვარისმტვირთველი, მოწმე კათალიკოს სვიმონ ჩხეტიძის მიერ მამისთვალა ივანჯანისშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1664 წ. ქმ. N 1843).

მოსიძე ლევან – მოწმე ქუთათელი სვიმონ ჩხეტიძის მიერ მამისთვალა ივანჯანისშვილისათვის მიცემული პარტახტის წყალობის წიგნისა (1673 წ. ქმ. N 1842).

მოსიძე სვიმონ – ჯვარისმტვირთველი (1673 წ. XYII ს. მიწურული. ქმ. N 1842, 1841). მოწმე ქუთათელი სვიმონ ჩხეტიძის მიერ მამისთვალა ივანჯანისშვილისათვის მიცემული პარტახტის წყალობის წიგნისა (1673 წ. ქმ. N 1842); მოწმე და დამწერი ქუთათელი სვიმონ [ჩხეტიძის] მიერ მახარებელ ივანჯანისშვილისათვის მიცემული პირობის წიგნისა მამულის წყალობის მოუშლელობის შესახებ (XYII ს. მიწურული. ქმ. N 1841).

მოსიძე უფლისა – როკითს მცხოვრები, ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: პურის ჭამა და ლაშქრობა, ერთი თეთრის ღირებულების ყავრის მიტანა (1578 წ. H–626).

მოსიძე ფარშევან – როკითს მცხოვრები, ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: შვიდი კოკა ღვინო, ერთი ურემი ლომი, ორი ნათხალი ლომი, ერთი საკუთავი ყველით, კვერცხით, თევზით; გოჭი, ქათამი, ერთი თეთრის ღირებულების ყავრის მიტანა (1578 წ. H–626).

მოტოლანი ივანე – XIY–XY სს. მიჯნა. თავმდები: არჯევან ხრთაგიანის მიერ ივანე სეტიელისათვის მიცემული დაწერილისა სასაქონლოს მიღების თაობაზე (XY ს. დასაწყ. სსძ. II. N 100), გოროლანთა ერთასხლობის დაწერილისა (XIY–XY სს. მიჯნა. სსძ. II. N 107).

მოტილაძე მახარებელი – მწიგნობარი, დამწერი ვახტანგ გორგასლის მიერ კოტრიძეთა და ჭარულიძეთა სასისხლო დავის განჩინების წიგნისა (1432 წ. Y. 14. Sd–2886 სას.).

მოუდევარი გიორგი – შვილი გოჩია მოუდევარისა, იხ.

მოუდევარი გოჩია – ჭყავს შვილები: ირემა, დათუნა, შოშიტა, თამაზა, გიორგი, შვილიშვილები: დემეტრე, იოვანე და პაპუნა; იყიდა გიგოლა ჩხიკვაძისაგან ახალდაბის გზაზე მდებარე მისი მკვიდრი მიწა ნიკოლაშვილისა და ქავთარაძის მიწებამდე (1682 წ. 1450–46/127).

მოუდევარი დათუნა – შვილი გოჩია მოუდევარისა, იხ.

მოუდევარი დემეტრე – შვილიშვილი გოჩია მოუდევარისა, იხ.

მოუდევარი თამაზ – შვილი გოჩია მოუდევარისა, იხ.

მოუდევარი იოვანე – შვილიშვილი გოჩია მოუდევარისა, იხ.

მოუდევარი ირემა – შვილი გოჩია მოუდევარისა, იხ.

მოუდევარი პაპუნა – შვილიშვილი გოჩია მოუდევარისა, იხ.

მოუდევარი შოშიტა – შვილი გოჩია მოუდევარისა, იხ.

მოლაღურიანი – ხერკისხევს მცხოვრები, გლეხი, მიქელ კათალიკოსმა

მისცა ი ს ი ნ ი სხვა ყმა-მამულთან ერთად ალექსანდრე მეფეს გარეჯის ორივე უდაბნოს სანაცვლოდ (1424 წ. I.6. 1449—1650).

მოღნიარაშვილი ივანა — მესხეთს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცი ცხრიანი კოკა ღვინო, ათი თეთრად ღირებული საკლავი, ერთი ქათამი, ათი კვერცხი (1578 წ. H—626).

მოყუროდაშვილი დემეტრა — ქინძარას მცხოვრები, წინამძღვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448—5032).

მოშეგულა — თეიმურაზ მეფემ მ ი ს ი წყალობა დაუმტკიცა თამაზ ამატაკიშვილს (1616 წ. Hd—14679).

მოშიაშვილი ბერი — ძ მ ა ფაცია მოშიაშვილისა, იხ.

მოშიაშვილი დანიელ — [ძ მ ა] ფაცია მოშიაშვილისა, იხ.

მოშიაშვილი ელია — [ძ მ ა] ფაცია მოშიაშვილისა, იხ.

მოშიაშვილი კაკო — [ძ მ ა] ფაცია მოშიაშვილისა, იხ.

მოშიაშვილი მათლია — [ძ მ ა] ფაცია მოშიაშვილისა, იხ.

მოშიაშვილი ფაცია — ურია, ჰ ყ ა ვ ს [ძ მ ე ბ ი]: მათლია, ელია, კაკო, ბერი, დანიელ; მ ა ნ იყიდა შალვა სააკაძისაგან ლომაშვილისეული მიწა ბერა ბერიშვილის, ზაქარა ღვინიაშვილის და სეხნია ტლაშაძის მიწაბემდე(XVII ს. ბოლო მეოთხ. Ad—1580).

მოშივრაშვილი — გიორგი მეფემ ხანუახლა მ ი ს ი წყალობა იბაშერ [შალიკაშვილს] (1682 წ. V.25. 1450—35/137).

მოშკიდიანი დავან — მ ო წ მ ე ქოჩორიანთა დაწერილისა მოკეთეობის თაობაზე ბენდან ვახთანგანისადმი (XIV ს. ბოლო. სსძ. II. N 77).

მოშკიდიანი ივანე — თ ა ვ მ დ ე ბ ი ქარამან და გოშა ფალიანების დაწერილისა გაუყრელობის შესახებ (XV ს. დასაწყ. სსძ. II. N 109).

მოჩათიძეები — არადეთში მცხოვრებნი, შაჰნავაზმა ი ს ი ნ ი უბოძა ციცი ციციშვილს ([1658—1676 წწ.] 1450—32/252).

მოჩოლა — ო მ ფ ო რ ი ს მ ო ლ ა რ ე, მ ო წ მ ე იასე მრელისშვილის მიერ რევაზ მაღალაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ.XII. 12. Qd—1349).

მოძმანაშვილი — თვალში მცხოვრები, ერთი კომლი. ჰ ყ ა ვ ს გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ერთი კომლი. ეყმო გარეჯის მონასტერს ონოფრე [მაჩუტაძის] წინამძღვრობის დროს ([1690—1733 წწ.] Ad—421).

მოძმანაშვილი შაჰვერდ — თვალს „გალმა“ მცხოვრები, ე ვ ა ლ ე ბ ო დ ა შეკაზმული ცხენისა და იარაღის გამოღება ნინოწმინდის საყდრისათვის, თუ „მართალი კაცი“ გარდაიცვლებოდა ([1688—1694 წწ.] Ad—116).

მოძღვრისშვილი || მოძღურისშვილი

მოძღურისშვილი (ვარ.**მოძღვრისშვილი**)— 1676—1688 წწ. მ ი ს წისქვილთან მდებარე სახასო წისქვილი, მეწისქვილე მამუკათი, ბაღი და ვენახი პაპუნა გოსტაშაბიშვილმა გაუცვალა დურმიშხან ფალავანხოსროსშვილს (1676 წ. IX. 5. Hd—2104. 1688 წ. ახლო. Hd—2017); მ ი ს ი წისქვილი წილად ხვდა პაპუნა გოსტაშაბიშვილს გიორგი მიქელაძესთან დავის გარიგების შედეგად (1688 წ. VI. 21. Hd—2055).

მოძღურისშვილი დავით — მ ო წ მ ე თანღრია ბაიდრისშვილის მიერ ბარნაბა ტფილელისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1592 წ. VI. 3. 1449 —

–1556).

მოწერლისშვილი პაპუნა – ზაალ ერისთავმა ი გ ი უწყალობა უცნობ პირს (XYII ს. 20–ანი წწ. 1450–29/140).

მოწიკავალაური ომიკა – გრემისხევს მცხოვრები, ზაქარია კათალიკოსმა ი გ ი უწყალობა პაატა ჭარმაულს (1608 წ. 1450–2/175).

მოწონელიძე – ღვარდიას მცხოვრები, ოთხი კომლი, ბაგრატ მეფემ ი ს ი ნ ი შესწირა ნიკორწმინდას (1544 წ.YIII.9. ლაი. P–22 ა).

მოხევიშვილი გრიგოლ – წუბენს მცხოვრები, ერთი კომლი, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მოხრუჯაული ბერი – ერთი კომლი. ჰ ყ ა ვ ს გ ა ნ ა ყ ო ფ ი პაპუნი. შეტანილია [ალავერდის ტაძრის] საკომლოების ნუსხაში (XYII ს. Ad –848).

მოხრუჯაული –პაპუნი – გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ბერ მუხრუჯაულისა. შეტანილია [ალავერდის ტაძრის] საკომლოების ნუსხაში (XYII ს. Ad –848).

მოკევიშვილი პაატა – სამთავისს მცხოვრები სამთავნელის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მჟავანაძე სიქანდარაი – სვიმონ გურიელმა შესწირა ი გ ი აჭის წმინდა გიორგის და დაუწესა გამოსაღები: ერთი ცხვარი, ორი გვერდი ღომი, ორი საწყავი ღვინო, თევზი, ყველი და ხარაჯა– ერთი რუბი (1614 წ. XI.3. 1448–534).

მრაშ[ა]სძე დავით – ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა ტატა, თისლის მონსტერში ტატას სახელზე დააწესა აღაპი 18 დეკემბერს (XYI ს. Por .Geor .4. UT v).

მრაშ[ა]სძე ტატა – ძ მ ა დავით მრაშ[ა]სძისა, იხ.

მრაპველი – საშვებს მცხოვრები, ლიპარიტისშვილის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ.1448–5032).

მრაპველი გიორგი – ქინძათს მცხოვრები, ი გ ი თავისი ქონებით და ივანეს ნახევარი მამულით ერა წილად ერგო ელიზბარ [დავითიშვილს] (XYII ს.შუა ხანები. Hd –11681).

მრაპველი თევდორე – ჰ ყ ა ვ ს გ ე რ ი იჩქითიძე გიორგი. მ ი ჰ ყ ი დ ა შოშიტა მიქელაშვილს ერთი დღის მიწა (1690–ანი წწ. Hd –764).

მრაპველი ივანე – ქინძათს მცხოვრები, მ ი ს ი ნახევარი მამულით გიორგი მრაპველი წილად ხვდა ელიზბარ [დავითიშვილს] (XYII ს. შუა ხანები. Hd –11681).

მრაპველი სეხნია – გვეძინეთში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო ედიშერს ([1688–1703 წწ.] Hd –1636).

მრაპული – მ ი ს ი და ღრუბელასძის ვენახების გვაერდით მდებარე ვენახი ძაგნაკორნაში ქავთარ ლაკუზასძემ შესწირს სვეტიცხოველს ([1399–1419 წწ.] 1449–1639).

მრაპულიშვილი – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა ვარდან ფალავანდიშვილის მიერ არაქელ ბასტამაშვილისათვის მიყიდულ თორმეტი დღის მიწას (1623 წ. Y. 18. 1450–3/100).

მრაპულიშვილი ივანე – რუისში მცხოვრები, ერეკლე მეფემ და იოანე კათალიკოსმა შესწირეს ი გ ი ურბნისის წმინდა სტეფანეს ტაძარს (1697 წ. 1448–9999).

მრუელიაშვილი ბერინა – იხ.მრელიაშვილი ბერინა

მრუვლიშვილი ზაალ – დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე კათალიკოს [ქრისტეფორე ამილახორისა] და ბეჟან ამილახორს შორის სამამულე დავის გარიგების წიგ-

ნისა (1639 წ. Qd–1387 ა).

მრელიასშვილი||მრელიაშვილი||მრევლიაშვილი

მრელიასშვილი აბრამა – ძმა იასე მრელიასშვილისა, იხ.

მრელიასშვილი ბეჟიტა – მოწმე გოგინა ბათუნასშვილის მიერ პაპუა მალალაშვილისათვის მიცემული სამამულე დავის გარიგების წიგნისა (1664 წ. 1448 – –5059).

მრელიაშვილი (ვარ.მრევლიაშვილი(ბერინა – 1689–XYII ს. ბოლო მეოთხ. ჰყავს განაყოფი იასე მრელიაშვილი (1689 წ. Qd–1349). მისი მიწა ესაზღვრებოდა იასე მრელიასშვილის მიერ რევაზ მაღალაძისათვის მიყიდულ ბაგას (1689 წ.XII.12. Qd–1349); მოწმე: ბატატი მახარაშვილის მიერ რევაზ მაღალაძისათვის მიცემული ბაგის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. Qd–1342).

მრელიასშვილი (ვარ.მრელიშვილი) დათუნა – 1683–1692 წწ. ნაცვალი (1692 წ. 1448–2235). მოწმე: ბატატი სოსიაშვილის მიერ რამაზისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. 1450–31/97); მღთისია ხატიაშვილის მიერ რამაზისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. 1450–31/100), იასე მრელიასშვილის მიერ რევაზ მაღალაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. XII.12. Qd–1349), ლონენა ზუმბულიძის მიერ რევაზ მაღალაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. IX.8.1450–30/110), მახარა ვარსიმაშვილის მიერ სახლთუხუცეს რევაზ [მაღალაძისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. 1448–2235).

მრელიასშვილი იასე – ჰყავს: ძმები: აბრამა, ხოსიტა. განაყოფი ბერინა მრელიაშვილისა, იხ. მიჰყიდა რევაზ მაღალაძეს მამული ალვენაურს აქეთ, აგრეთვე– ბაგა თავისი საკაფით გოჩიასშვილის, ულუმბელაშვილისა და ბერინას საზღვრებამდე (1689 წ. XII.12. Qd–1349).

მრელიასშვილი ხოსიტა – ძმა იასე მრელიასშვილისა, იხ.

მროელაშვილი (ვარ.მრუელაშვილი, მრულაშვილი)– რუისში მცხოვრები, გიორგი მეფემ შესწირა იგი სვეტიცხოველს თავბერიძის სანაცვლოდ (1447 წ. 1448 – – 5016), კონსტანტინე მეფემ განუახლა მისი შეწირულება სვეტიცხოველს([1503– –1505 წწ.] 1449–1656), სვიმონ მეფემ განუახლა მისი შეწირულება სვეტიცხოველს თავბერიძის სანაცვლოდ (1559 წ. Ad–1572), [სვიმონ] მეფემ მისი შეწირულება განუახლა სვეტიცხოველს ([1559 წ.] XII. 1. 1398 სიჩ Hd–8712,[1556– –1560 წწ.] XII. 1. 1449–1312); მოხსენიებულია სვეტიცხოვლისათვის წართმეული ყმა-მამულის ნუსხაში ([1519–1530 წწ.] 1449–1619).

მროველიშვილნი –რუისში მცხოვრებნი, ალექსანდრე მეფემ შესწირა ისინი სვეტიცხოველს ([1476–1511 წწ.] 1449–1642).

მრუვლისშვილი||მრულიშვილი

მრუვლისშვილი – ფლავს მცხოვრები. [სვიმონ] მეფემ მისი შეწირულება განუახლა სვეტიცხოველს (1559 წ. Ad–1572).

მრუვლისშვილი ბეჟა – შვილი რევაზ მრუვლისშვილისა, იხ.

მრულიშვილი ზაალ – მოწმე რამაზ ტარსაიჯაშვილის მიერ პაპუნა ტარსაიჯაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1619 წ.1450– –35/192).

მრულიშვილი პაატა – ფლავში მისი ნაქონი სასახლე, ზვარი და სასაფლაო იესე ერისთავმა შესწირა იკორთის გაბრიელ და მიქაელ მთავარანგელოზ-

ბის სახელობის ტაძარს (1675 წ. Hd–6774).

მრუვლისშვილი რევაზ— ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ი ბეჟა. ი ყ ი დ ა ოთარ კე-ნტლაძისაგან ვენახი ([1690 წ.] 1448–1096).

მრუშასშვილი ბეჟან — ყარილი ყ მ ა, იხსენიება ყმების ნუსხაში (XYII ს. Hd–14912 ა).

მრუშასშვილი გიორგი — აყრილი ყ მ ა, იხსენიება ყმათა ნუსხაში (XYII ს. Hd–14912 ა).

მრუშასშვილი ოთარა — იხსენიება ყმების ნუსხაში (XYII ს. Hd–14912 ა).

მსუბუქია ხუხულია — ე მ ა რ თ ა ჯგალის ციხის ბეგარა იმდენივე, რამდე-ნიც შონია ეჩაკოჩის ([1616–1621 წწ.] ქსძ. III. N92–1).

მსხილაური — პ ა რ ტ ა ხ ტ ი, ე ვ ა ლ ე ბ ო დ ა ქუთაისის საყდრის ბეგა-რა— ომფორის სამსახური (1578 წ. H–626).

მსხილაძე გიორგი — მ ი ს სახლს ე მ ა რ თ ა „საკვების ჩაბმის" რიგი — ორშაბათს ორი, სამშაბათს და ოთხშაბათს თითო (XYII ს. Hd–10531).

[მსხილაძე] დათუნა — მ ი ს სახლა ე მ ა რ თ ა „საკვების ჩაბმის" რი-გი — ორშაბათს ორი, სამშაბათს და ოთხშაბათს თითო (XYII ს. Hd–10531).

მსხილაძე საბია — მ ო წ მ ე ბეჟიტა ბეჟანისშვილის მიერ გიორგი დემეტ-რაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1659 წ.Hd–8266).

მტიროდაშვილი ბერი — ძ მ ი ს წ უ ლ ი მამუკა მტიროდაშვილისა,იხ.

მტიროდაშვილი ბერი — ძ მ ი ს წ უ ლ ი მამუკა მტიროდაშვილისა, იხ.

მტიროდაშვილი გიორგი — ძ მ ი ს წ უ ლ ი მამუკა მტიროდაშვილისა,იხ.

მტიროდაშვილი თამაზა — ძ მ ი ს წ უ ლ ი მამუკა მტიროდაშვილისა, იხ.

მტიროდაშვილი მამუკა — ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: ბერი, გიორგი, ბე-რი, თამაზა, მამულა. მ ი ჰ ყ ი დ ა სეხნია მიქელაშვილს ნახევარი ჩარექი წი-სქვილი (XYII ს. ბოლო. Hd–754).

მტიროდაშვილი მამულა — ძ მ ი ს წ უ ლ ი მტიროდაშვილი მამუკასი, იხ.

მტკეცლისშვილი — მ ი ს ი კარის წინ მდებარეობდა წერეთლიანთ ბაინდუ-რისშეილ არუთინას მიერ მამასახლის კირაკოზასათვის მიყიდული დუქანი(1684წ. 1450–25/128).

მტლაშაძე — იხ. ტლაშაძე

მუზურგნია მიხილია — ხოირს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათა-ლიკოსო ბეგარა: საპურობა, ერთი საკლავი, ერთი დღის ყურძნის კრეფა, ლაშქ-რობა, სამსახური, სამეჯინიბოდ თივა, ღომი, ფეტვი (1621 წ. ქსძ.III. N91).

მუთოა — ძ მ ა ჰოვუასი, იხ.

მუკნიასშვილი || მუკნიაშვილი

მუკნიაშვილი აბრამა — ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ი სეხნია. მ ი ს ი ვალი ემარ-თა უმეკა დონდარასშვილს; ვალის გადასახდელად მ ა ნ აიძულა უმეკა მიეყი-და მიწა ხითარა ხითარასშვილისათვის (1699 წ. Hd–1582).

მუკნიასშვილი ზაქარია — მ ო წ მ ე ფირუღა აფკარასშვილის მიერ დეკა-ნოზ დავითისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. YI.1.Sd–546).

მუკნიაშვილი სეხნია — შ ვ ი ლ ი აბრამა მუკნიაშვილისა, იხ.

მულამშაშვილი ევანეზა — მ ო წ მ ე დოლმაზა ზურიკაშვილის მიერ ყორღა-ნაანთ ფარსადანასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ.IY.1450–17/17).

მულიძე ბერუკა — მ ო წ მ ე გედევან ფანიაშვილის მიერ როჭიკა შალიკაშ-

ვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1664 წ. 1450–37/246).

მუმლაძე ბეჟუა – რკვიას მცხოვრები, ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი. გულბუდახ ჩხეტიძემ ი გ ი შესწირა კაცხის მონასტერს პაატა აბაშიძის მეალაპედ და დაუწესა გამოსაღები: ერთი ცხვარი, ხუთი კოკა ღვინო, ოთხი კოდი პური, ნახევარი ლიტრა სანთელი, ორი თეთრის საკმეველი ([1610–1630 წწ.] სმ. III.51–52–52).

მუმლაძე დათუნა – ჰ ყ ა ვ ს [შ ვ ი ლ ი] მახარა. მკვიდრი გლეხი გამცემრიშვილისა, რომელსაც ქაიხოსრო ამირეჯიბმა განუახლა მ ი ს ი წყალობა (1697 წ. დამდეგი. YIII. Hd–2644).

მუმლაძე იმედა – რკვიას მცხოვრები, გიორგი მეფემ ი გ ი და მისი [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ნასყიდა, ერთი კომლი, მამულით შესწირა კაცხის მონასტერს ([1605–1639 წწ.] ლაი. H–1781. 31 r v).

მუმლაძე მახარა – [შ ვ ი ლ ი] დათუნა მუმლაძისა, იხ.

მუმლაძე ნასყიდა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] იმედა მუმლაძისა, იხ.

მუნდადაშვილი დავით – გორელი ვ ა ჭ ა რ ი, ი გ ი შაჰნავაზმა მზითევში გაატანა თავის ასულს (1667 წ. YII.27. Hd–1624).

მუნდასძე – სუმბატ ურდოელაშვილის ყ მ ა, გიორგი მეფემ დაუმტკიცა ი გ ი სუმბატის შვილობილს, ვირშელ ზვიადისშვილს (1460 წ. I. 30. 1449–1171).

მუნთოა – მ ა მ ა არაქელასი, იხ.

მუნჯა – მცხეთაში მ უ ნ ჯ ა ს მიწა გიორგი [ზუმბულიძეს] ერგო ელისბარა [ზუმბულიძისაგან] ([1695–1697 წწ.] 1450–31/142).

მუნჯიშვილი ეტვიფანე – მ ო წ მ ე ზაქარია ამბრაშვილის მიერ იოანე [ამბრიაშვილისათვის] მიცემული მამულის დანებების წიგნისა (1625 წ.გსიემ–4848).

მუნჯისშვილი მარკოზ– ხ უ ც ე ს ი, პაატა ერისთვისშვილმა ი გ ი ქონებითა და ცოლ-შვილით მიჰყიდა ქაიყუბათ კოხიაშვილს ([1675–1700 წწ.] Hd–6125).

მუნჯიშვილი ქიტია – ატენს მცხოვრები, მ ო წ მ ე ბერ ს[ა]დაღაშვილის მიერ ნონიკასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYI ს. ბოლო.1327წ. (sic) გსიემ–4847/ბ).

მურად – ენაგეთს მცხოვრები, [ბარათაშვილების] გაყრის დროს ი გ ი ერგო გერმანოზს (1523 წ. Ad–1299 ა).

მურად – ნაჭიდურს, ამოვარდნილი ჩახრიძის მამულზე მცხოვრები, ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა შოშიტა; როსტომ მეფემ ი გ ი ძმით უწყალობა ყარჩიღას (1653 წ.Sd–2).

მურადა – კარშაგარს მცხოვრები, მამულით ერგო იოთამ ბარათაშვილს([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

მურადა – შულავერში მცხოვრები, შაჰაბასმა ი გ ი უწყალობა შულავრის მამასახლის ყარახანას. შემდგომში პატრონმა გიორგიმ და იორამმა განუახლეს მ ი ს ი წყალობა ყარახანას [1633–1658 წწ.] IX. 22. 1448–5154).

მურადა – თასმალურში მცხოვრები, თეიმურაზ მეფემ ი გ ი შვილებითა და მამულით უწყალობა ხოსროს (1645 წ. YIII.4.1448–1722).

მურადა – დალეთს მცხოვრები, ი გ ი წილად ხვდა ყორჩიბაშ ბადურ [ციციშვილს] ჰასანას სანაცვლოდ ([1615 წ.ახლოს] 1450–37/157).

მურადა – მ ი ს ი მიწა სამად უნდა გაეყოთ ბირთველ, თაყა და ჯიმშიტა [თუმანიშვილებს] ([1656 წ.] Hd–11945).

მურადა — ბერი, ვენახით წილად ხვდა ჯიმშიტა [თუმანიშვილს] (1656 წ. Hd — —11945).

მურადა — ღორისთავს მცხოვრები, მ ი ს ი საკომლო გუგუნა ბარათაშვილმა მიჰყიდა მდივანბეგ ვახტანგ [ბარათაშვილს] (1681 წ. Hd —9674).

მურადა — ჰ ყ ა ვ ს: შ ვ ი ლ ი მარქარა; ძ მ ე ბ ი: შაჰპარუნა, ხოსია; ძ მ ი ს წ უ ლ ი დოვლათიარა, [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: ბერუა, ზურაბა, ბეჟუა, თამაზა, ასლამაზ, გიუა; მ ი ყ ი დ ა სუხია მუხლიშვილისაგან ორი დღის ულალო და უკულუხო მიწა (1683 წ. XII.1. Hd—11048).

მურადა — გოჰილოდ[აა]ნთ ბაისოღულაშვილ დაეითას ძმისშვილებთან გაყრის დროს დაეკისრა მ ი ს ი ვალი— სამი თუმანი (1684 წ.YII.1.1450—50/206).

მურადა — მ ი ს ი სამოსახლო ესაზღვრებოდა იესე მაჩაბლის მიერ ოთარ თუმანიშვილისათვის მიყიდულ ნაფუძარს (1586 წ. 1450—46/194).

მურადა — აგარაში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს მ ი ს ი მამული ერგო ედიშერს ([1688—1703 წწ.] Hd—1636).

მურადა — მ ო წ მ ე გასპარა დარისპანასშვილის მიერ დოლმაზასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. YI.1. Hd—1780).

მურადა — მოურავსა და ზურაბ [სააკაძეს] მ ი ს ფარდად ერგოთ ახალქალაქს მცხოვრები ნურალა ერემაშვილი (XYII ს. ბოლო მეოთხ. Hd—11880).

მურადა — ყურს მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ე ვ ა ლ ე ბ ო დ ა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ.1448—5032).

მურადასშვილები — ახალდაბაში მცხოვრებნი, მამულით წილად ხვდნენ მანუჩარ და ჯიმშიტა თუმანიშვილებს (1656 წ. ახლო. Hd—14665: ერთ წილად ერ-.გო მანუჩარ [თუმანიშვილს] (1656 წ.Hd—11997).

მურადასშვილი||მურადაშვილი||მურადაანთ

მურადაშვილი — თასმალურში მცხოვრები, თეიმურაზ მეფემ განუახლა ენისელთ ნაცვალ ხოსროს მ ი ს ი მამულის წყალობა (1662 წ.IY.9.1448—600).

მურადაშვილი — მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა გოგი ჰოქუშვილის მიერ გიორგი ყორღანაშვილისათვის მიყიდულ კალო-საბძელს (1678 წ.IY.1.1450—16/12).

მურადაშვილი — მ ი ს ი ვენახის გვერდით მიჰყიდა ავთანდილ ესტატაშვილმა თავის განაყოფს, პაპია [შანშიაშვილს] ვენახი (1680 წ.YII.1.1450—10/24).

მურადასშვილი — მ ი ს მიწამდე მიჰყიდა დოლმაზა ზურიკაშვილმა ყორღანაანთ ფარსადანას მაზიტასაგან ნაყიდი ორი დღის მიწა (1697 წ. IY. 1450— —17/17).

მურადაანთ არაქელა — 1687—1692 წწ. ჰ ყ ა ვ ს:[ძ მ ა] გიორგი, შ ვ ი ლ ე ბ ი: მურადა, ყაზარა (1692 წ.1449—2251). მ ი ჰ ყ ი დ ა ოარალი ბაისოღულაშვილს ტუხაანთ ხატისას შვილებისაგან ნაყიდი ქულბაქი, რომელსაც ესაზღვრებოდა ქოსაანთ სარქისას ქულბაქი, ქოთოაანთ კარის გზა, ტუხაანთ ქოთოას და ხატისას შვილების სახლები (1692 წ. I.24. 1449—2251); მ ო წ მ ე ნავაროზაანთ როსტომას მიერ გედოანთ გელოასათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ.III.20. 1450—47/27).

მურადაშვილი გიგლა — სობისს მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448—5032).

მურადაშვილი გივინა — ძ მ ა სუმბატა მურადაშვილისა, იხ.

მურადასშვილი გიორგი — [ძ მ ა] მურადაანთ არაქელასი, იხ.

მურადაშვილი გრიგოლა — მ ო წ მ ე აკოფა პაპიაშვილის მიერ ალიხანა [იავანგულაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს.II ნახ. 1450–9/112).

მურადაშვილი დემურა — მ ო წ მ ე შაყუბათა ბეროაშვილის მიერ დოლმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. IX. 30. Hd–14179).

მურადაშვილი დუშია — მ ო წ მ ე მანთაშა მირზაშვილის მიერ ნასყიდა დოლმაზაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ.YIII.19.Hd–10246).

მურადაშვილი ვართანა — შულავერში მცხოვრები; როსტომ მეფემ განუახლა მ ი ს ი წყალობა შულავრის მამასახლისს, თამაზს (1658 წ.1448–2319).

მურადაშვილი მერაბა — მ ო წ მ ე ავთანდილ ესტატაშვილის მიერ თავისი განაყოფის, პაპია [შანშიაშვილისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. YII.1. 1450–1/24).

მურადაშვილი მურადა — მ ო წ მ ე დავით მურაჩაშვილის მიერ მგელუასათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1657 წ. Ad–915).

მურადაშვილი მურადა — მ ო წ მ ე მურადაანთ არაქელისი, იხ.

მურადაშვილი ოჰანა — მ ო წ მ ე ნეფესაანთ ზაქარიას მიერ ამირალაანთ გაბრიელასათვის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ.IX.1449–964).

მურადაშვილი (ვარ.დალალიანთ,დალალათ) როსტომ (ვარ.როსტომა)-1646წ. ახლო—1677 წ. დ ა მ წ ე რ ი: ელენე-ხანუმის მიერ შერმაზან სულოაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1658 წ.1448–2341), ალიყაფლანა ლაჩინაშვილის მიერ ნაზარა ხოჯაბეგაშვილისათვის მიცემული სახლისა და კალოს ნასყიდობის წიგნისა (1677 წ.X.1. 1450–14/107); დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე: გიორგი სანჯარაშვილის მიერ მაჰმადასათვის მიცემული სახლის ნასყიდობის წიგნისა (1646 წ. ახლო. 1450–53/120), სტეფანას მიერ თავისი განაყოფის, არაქელასათვის, მიცემული სახლის ნასყიდობის წიგნისა (1664 წ. 1450–18/77).

მურადაშვილი საქინა — მ ა მ ა სუმბატა მურადაშვილისა, იხ.

მურადაშვილი სტეფანე — მ ო წ მ ე როსტევან მახვილაძის მიერ ტერ-მარქარასათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ.YIII.1450–33/233).

მურადაშვილი სუმბატა — ჰ ყ ა ვ ს: მ ა მ ა საქინა, ძ მ ე ბ ი: გივინა,ტუსინა. მ ა ს და მის ძმებს ემართათ მამის, საქინასაგან დანატოვარი ვალი რვა თუმანი; ისესხეს ოთხი თუმანი სუხინასა და გაბუასაგან; მევალეებს მისცეს ქიტა და ბერუა შაშვაძის შვილები (1665 წ.1448–1465).

მურადაშვილი ტუსინა — ძ მა სუმბატ მურადაშვილისა, იხ.

მურადასშვილი ყაზარა — შ ვ ი ლ ი მურადაანთ არაქელასი, იხ.

მურადაშვილი შერმაზან — მ ო წ მ ე პაპა ზულალაშვილის მიერ ბეჟან ყორღანაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1675 წ. Y.1. 1450–7/47).

მურადინაშვილი ხატ[ი]ა — ცხვილოსს მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–0532).

მურადისშვილი სულხან — ზაზას მდივან გივი [თუმანიშვილთან] იესეს ჯილა დაუგირავებია და თეთრი აუღია; სუ ლ ხ ა ნ მ ა ჯიღა სარდალს მიჰყიდა და თეთრი დაუბრუნა გივის (1700 წ.III.1. Sd–58).

მურაზაშვილი – მისი მამული ზაქარია კათალიკოსმა დროებით უწყალობა ჯიმშიტას; თუ ჯიმშიტა თავის მამულს მიიღებდა, მურაზაშვილის მამული სვეტიცხოველს დარჩებოდა ([1613–1650 წწ.] 1449–1757).

მურაკაშვილი – გარსევან [ენდრონიკაშვილის] ყმა, იგი მამულით უწყალობა როსტომ მეფემ დემეტრე ენდრონიკაშვილს (1651 წ.1461–13/18).

მურაჩაშვილი – იგი მამულით უწყალობა იოთამ ამილახორმა დავით თევზთურმანიძეს (1626 წ.XI.2. Ad–1388).

მურაჩასშვილი – ქვემო ყურეში ჰყავდა ერთი კომლი (1700 წ.1448–3602).

მურაჩაშვილი – საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მისი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მურაჩაშვილი – ჰყავდა მესაურე გლეხი თოროსა (XYII ს. II ნახ.1448–5032).

მურაჩაშვილი ბასილა – მოწმე დავით მურაჩაშვილის მიერ მგელუასათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1657 წ.Ad–915).

მურაჩასშვილი ბერი – ტყვიავში მცხოვრები ლუარსაბ დიასამიძის ყმა (1700 წ. 1448–3602).

მურაჩაშვილი დავით – [სახლიკაცი] შანაზარა მურაჩაშვილისა,იხ.

მურაჩაშვილი დავით – მიჰყიდა მგელუას ვენახი პარონშას ვენახამდე (1657 წ.Ad–915).

მურაჩაშვილი დავითა – [სახლიკაცი] შანაზარა მურაჩაშვილისა,იხ.

მურაჩაშვილი იეგან – [სახლიკაცი] შანაზარა მურაჩაშვილისა, იხ.

მურაჩაშვილი მაზანა – მოწმე რამაზ ტარსაიჭაშვილის მიერ პაპუნა ტარსაიჭაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1619 წ. 1450–35/192).

მურაჩაშვილი მურადა – მოწმე სანასარას მიერ ვეციკასათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1547 წ.Hd–1555).

მურაჩაშვილი შანაზარა – ხოჟორნელი, ჰყავს [სახლიკაცები]:დავითა, იეგანა (1646 წ.Hd–1961, 1450–53/97), დავით (1646 წ.1450–53/97). მისი სახლიკაცი მოკლა ბეჟან ზაქუმიშვილმა, რომელმაც სანაცლოდ იგი დანარჩენ სახლიკაცებთან ერთად გააზატა და უწყალობა მამული ხოჟორნის ხევზე (1646 წ. Hd–1961); გამოართვა ქალაქის მოურავ მანუჩარს თექვსმეტი თუმანი, რითაც თავისი თავი და სახლიკაცები დაიხსნა ძველი ბატონისაგან და თავისი თავი მიაბარა მანუჩარს (1646 წ.YI-10. 1450–53/97).

მურაჩაშვილი ძულია – ტყვიავში მცხოვრები, ყიასაბეგის ყმა-გლეხი (1700 წ. 1448–3602).

მურგველიანი გიორგი – იხსენიება მოურავად და მოწმედ დაწერილის ფრაგმენტში (XIY–XY სს. მოჯნა. სსძ. II. N116 ფრაგმ.).

მურდასანგა – გორში მცხოვრები, მამულით ერგო მანუჩარ და ჯიმშიტა თუმანიშვილებს (1656 წ. ახლო. Hd–14665).

მურვან – ჰყავს [თანამეცხედრე] აგათია, შვილიშვილი მურვან, იხ., შესწირა კორიდეთის ეკლესიას თიხჩიური პარტახტი (XII ს. Gr–28–73 v); იხსენიება მისი შვილიშვილის მურვანის მიერ კორიდეთის ეკლესიისათვის ბოძებულ თიხჩეთის შეწირულების განახლების საბუთებში: მას აგათასთან ერთად კორიდეთისათვის თიხჩეთი შეუწირავს (XII ს. Gr–28–76v 78 r).

მურვან – შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი მურვანისა (XII ს. Gr.28–123v–124r), ძ ე ბეშქენისა (XII ს. Gr.218–132r), ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ი ბექა, შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი მურვან (XII ს. Gr.28–123v–124r). მიქაელ ხუცესს უწყალობა მისი პაპის, მარკოზ ხუცესის შვილის მამული. „სამსახურში“ აილო ერთი ჯორი და ერთი ხარი (XII ს. Grr.28.123v–124r); დ ა ა მ ტ კ ი ც ა: პაპამისის, მურვანის მიერ მიქაელ ხუცესისათვის მიცემული მამულის წყალობის დაწერილი (XII ს. Gr.28. 123v––124r), მამამისის. ბეშქენის მიერ კორიდელებისათვის მიცემული დაწერილსა ბეგრის გაშვების შესახებ (XII ს. Gr.28–132 რ).

მურვან – ჰ ყ ა ვ ს: პ ა პ ა მურვან, იხ., თ ა ნ ა მ ე ც ხ ე დ რ ე ელი. მ ა ნ კორიდეთის [ეკლესიას] განუახლა შეწირულება თიხჩეთისა, რომელიც ადრე მურვანსა და აგათას შეეწირათ კორიდეთისათვის. შემდგომში კორიდელებს თიხჩეთი ნაპარევად ჰქონდათ, „ფურცელი ამოეკვეთათ“ და გადასახდელსაც იხდიდნენ. მ უ რ ვ ა ნ მ ა კორიდელებს განუახლა თიხჩეთის წყალობა, ფურცლის ამოკვეთაც აპატია და მხოლოდ „სამსახურის“ 50 ბოტინატი აილო (XII ს. Gr.28–76r–78r).

მურვან – მ ი ს დროს გაუკაცრიელებული სოფლები: ოფრეთი, ჰერედაი, ქურთაი, ერისთავ შალვა [ქუენიფნეველს] განუახლებია და შეუწირავს ლარგვისის ეკლესიისათვის (1470 წ. Qd–9020 ა).

მურვან – მეფე როსტომმა უბრძანა თავის მოახლეებს მოეძებნათ და დაებრუნებინათ მ ი ს ი გაქცეული ყმები ([1633–1658 წწ.] Ad–1367).

მურვან – ა ზ ნ ა უ რ ი შ ვ ი ლ ი, მ ო წ მ ე ზაქარია მეჯრისშვილის მიერ პაპუნა თუხარელისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1676 წ. I. 10. Sd–60).

მურვანა: მურვანაული – მ უ რ ვ ა ნ ა უ ლ ი, მისი სამოსახლოთი, ვახუშტი აბაშიძემ შესწირა კაცხის მონასტერს ([1550–1570 წწ.] 1449–1583).

მურვანაშვილი – ი გ ი ლეიერაჩიკვილაძემ მისცა სისხლის ფასად შალვა შერაზადიშვილს ([1484–1510 წწ.] ქმ. N647 სას.).

მურვანაშვილი გოგია – მ ო წ მ ე აბულვარდ მუჩათიძის მიერ პეტრე მღვდლისათვის მიცემული ქალის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. ახლო. Hd–808).

მურვანისშვილი||მურვანიშვილი

მურვანიშვილი – მ ი ს ი ნაწყალობევი ყ მ ა ყოფილა ბერი ქონაშვილი, რომელიც წასულა იმერეთში სულადისათვის და იქ საჩინო ბარათაშვილს დაუტყვევებია; მ ა ს თავისი ყმის დახსნისათვის არ უზრუნია. ეს ამბავი მოთხრობილია ბერ ქონაშვილის მიერ ელისბარ დავითისშვილისათვის მიცემულ პირობის წიგნში ყმობის შესახებ ([XYII–XYIII სს. მოკნა. Hd–2757).

მურვანიშვილი დათუნა – [1658]–1678 წწ. ჰ ყ ა ვ ს ს ი ძ ე პაპუნა მან[ა]გაძე. მამამისი მურვანი თავის ბატონს, პაპუნა თუხარელს გაქცევია, რის გამოც მ ა ნ მისცა პაპუნა თუხარელს ერთგული ყმობის პირობა ([1658–1675 წწ.] Sd–904); მ ო წ მ ე: ივანე მეხარიშვილის მიერ პაპუნა თუხარლისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1677 წ. IY.20. Sd–51), თარხან გიორგი საავაძის მიერ პაპუნი თუხარლისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. Y.28. Sd–63)

მურვანისშვილი იესე – ჰ ქ ო ნ დ ა დ ა ვ ა გრძელიშვილებთან წისქვილის თაობაზე; დავის გარიგების შედეგად მოდავეებს მიენიჭათ წისქვილზე თანაბა–

რი უფლებები ([1676–1688 წწ.] Hd–8155).

მურვანისშვილი იასე – მ ო წ მ ე პაპუა ტატისშვილის მიერ დავით დავითისშვილისათვის მიცემული პირობის წიგნისა ([1678–1692 წწ.] Sd–648).

მურვანიშვილი იასე – მ ა ს უბრძანა ნაზარალი–ხანმა ხეფინისხევის საქმის გარიგება ([1688–1703 წწ.] Qd–3693).

მურვანისშვილი იასე – ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ი შიოშ, ი ყ ი დ ა ზაზა აბაზაძისაგან ჯაფნიაურში ორი დღის მიწა ჩიტირეკას, მერაბას და ახალბედისშვილის მიწებამდე (1691 წ.I.9. Hd–4927).

მურვანისშვილი იასე – მ ო წ მ ე ივანა და პაპუნა ქურდაძეების მიერ როსაბ მაჰავარიანისათვის მიცემული თავნასყიდობის წიგნისა (1692 წ.Y.Hd–3199).

მურვანიშვილი იესე – ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა ოთარ, ჰ ქ ო ნ დ ა დ ა ვ ა ამილახვრიშვილებთან დამლაწაშვილის ყმა-მამულზე; დავის გარიგების შედეგად მ ა ს ერგო: ერთ წილად მძულიაშვილი და კვინიკაძის მამულის ნახევარი, ერთ წილად – არჯევანიძე თამაზა მამულით, ერთ წილად – ჯეგაძე და კვინიკაძის მამულის ნახევარი, ერთ წილად – კოჩაძე ივანე და პატი მამულებით, ერთ წილად – – ყბედაშვილი დათუნა და ბერუა, ელიაშვილის ვენახი, მაზმანიშვილის ბაგა და მისივე ნაქონი მიწები, საზვიას ნაქონი მიწა, ივანიშვილის ნასახლარის და ნაბოსტნარის ნახევარი; უნდა გაეყოთ აგრეთვე დამლაწაშვილებთან ერთად იმ მიწის ნახევარი, რომელსაც ესაზღვრებოდა ჩხეიძის მიწა (1698 წ.Ad–1077).

მურვანიშვილი ოთარ – ძ მ ა იესე მურვანიშვილისა, იხ.

მურვანისშვილი შიოშ – შ ვ ი ლ ი იასე მურვანისშვილისა, იხ.

მურთახნა – ტბელი, მღებარი, მ ო წ მ ე გუგუნა ქავთარისშვილის მიერ იასესთვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. Hd–2770).

მურთუზალიბეგ – შ ვ ი ლ ი სეფიყულიბეგისა, იხ.

მურსაყულიშვილი ბეჟან – შინდისელი, მ ო წ მ ე ზაქარიე ფიფინაშვილის მიერ არდაშელ ბერძნიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა(1692წ. YI.1. Sd–53).

მურუზიძე – ნიკორწმინდას მცხოვრები, ერთი კომლი, ბაგრატ მეფემ შესწირა ი გ ი ნიკორწმინდის ეკლესიას (1544 წ.YIII.9. ლაი P–22/ა).

მურუზიძე დათინა – ხუენიფუს მცხოვრები, გიორგი მეფემ შესწირა ი გ ი ნიკორწმინდის ეკლესიას (1581 წ.ლაი P–22/ბ).

მურჩიაშვილი ბერი – მ ო წ მ ე იორდანე სონღულაშვილის მიერ თამაზასათვის მიცემული ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ.1448–5127).

მუსეზა – ღმანისს მცხოვრები, მამულით ერგო იოთამ ბარათაშვილს ([1537––1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

მუსეზაშვილები – აკაურთას მცხოვრებნი, მამულით წილად ხვდნენ იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

მუსელიანი ბეჟუა – მცხოვრები უსახელო ზაგალეთ[შ]ი, ცაგერის ეკლესიის ყოფილი ყ მ ა, ი გ ი დროებით კუჰაიძეს მიუთვისებია, გიორგი მეფემ განუახლა ცაგერის ეკლესიას მ ი ს ი შეწირულება ([1605–1639 წწ.] Qd–9085/გ).

მუსელიანი გიორგი – ე მ ა რ თ ა ცაგერის საყდრის ბეგარა: ხუთი გორო ღვინო, ერთი კაბიწი პური, ათი ფოხალი ღომი, ორმოცდაოთხი თეთრით, სამი საკლავი, ორი ქათამი, ერთი თეთრის ყველი, პურის ჰამა, ტვირთი და მუშაობა (XYI ს. ლაი H84–54. 87a–89b).

მუსელიანი დათეიე – უსახელოს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა თ მ ა ს და კახნია მუსელიანს ცაგერის საყდრის ბეგარა: ერთი ძროხა, ორი საკლავი, ათი გორო ღვინო, სამი სახარჯო პური, პურის ჭამა, ლაშქრობა, საყველიერო ერთი თეთრი (XYI ს. ლაი. H 84–54. 87ა–89 b).

მუსელიანი კაცია – ცაგერის საყდრის მეალაპე გ ლ ე ხ ი, ე მ ა რ თ ა ბეგარა: ექვსი გორო ღვინო, სააღდგომოდ– ოთხი გორო ღვინო, სამი–ხუთი გორო პური, სააღდგომოდ – ორი პური, ერთი გასუქებული ტახი სააღდგომო სადილად, ორი სხვა ღორი, ერთი გასუქებული ყვერული, ორი სხვა ყვერული, ორმოცი კვერცხი, მუშაობა, ლაშქრობა, სამსახური ([1643–1661 წწ.] ლაი. H–84, 91ა–93ა).

მუსელიანი კაცია – ელყან ყიფიანისაგან ი გ ი ცაგერელმა გუბრიელ ჩიქოვანმა იყიდა და შესწირა ცაგერის საყდარს (1660–ანი წწ. Qd –9085 გ).

მუსელიანი კახნია – უსახელოს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ცაგერის საყდრის ბეგარა დათეიე მუსელიანთან ერთად: ერთი ძროხა, ორი საკლავი, ათი გორო ღვინო, სამი სახარჯო პური, პურის ჭამა და ლაშქრობა, საყველიერო ერთი თეთრი (XY ს. ლაი. H 84–54. 87ა–89b).

მუსესაშვილი ტერ–დავითა – მ ო წ მ ე გოგინა ფიბინაშვილის მიერ ასატურ ბეჟინაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1676 წ.YI.15. 1450––49/122).

მუსეფირაშვილი (ვარ.მუსეფირისშვილი) მამუკა – 1676–1678 წწ. გორს მცხოვრები (1678 წ. Hd –10203), მ ო წ მ ე: არაქელ წატურაშვილის მიერ ასატურ ბეჟინაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1676 წ.YI.15. 1450–49/106), პაპუა შატბერაშვილის მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ.Y.20. Hd –10203).

მუსეფრასშვილი – გორში მ ი ს ი საყდრის გალავანი ესაზღვრებოდა იმ მიწას, რომელიც როსტომ მეფემ გაუცვალა გიორგი გორგიჯანაშვილს (1653 წ.1449––1873).

მუსია – მ ი ს ი ნასყიდობის წიგნი მოხსენებულია გორჯასპ [ბარათაშვილისათვის] მიბარებული სამამულე წიგნების ნუსხაში (1691 წ.XI.2.Sd –1931).

მუსიაშვილი პაპუა – მ ო წ მ ე ყაზარას მიერ ბაინდურ გოგიბაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ.II.15. 1450–7/15).

მუსიაშვილი –(ვარ.მუსაშვილი) სარქისა – 1667–1690 წწ. ყ მ ა ათაბაგ უსუღაშვილისა (1690 წ.1450–10/15); მ ო წ მ ე: დემურა უსუფაშვილის მიერ ბაინდურ პაპიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1667 წ.YIII. 1450–6/22), მამასახლის იაგანას მიერ პაპია შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. Y.7. 1450–6/23), ათაბეგ უსუფაშვილის მიერ ბაინდურ შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ.IY.7. 1450–10/15).

მუსლისშვილი ბერუკა – შ ვ ი ლ ი სუხია მუსლისშვილისა, იხ.

მუსლისშვილი დათუნა – შ ვ ი ლ ი სუხია მუსლისშვილისა, იხ.

მუსლისშვილი ზურაბა – შ ვ ი ლ ი სუხია მუსლისშვილისა, იხ.

მუსლისშვილი ივანა – შ ვ ი ლ ი სუხია მუსლისშვილისა, იხ.

მუსლისშვილი სუხია – ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ქიტია, ივანა, ბერუკა, ზურაბა, დათუნა. მ ი ჰ ყ ი დ ა მურადას ორი დღის უღალო და უკულუხო მიწა (1683 წ. XII.1. Hd –11048).

მუსლისშვილი ქიტია – შ ვ ი ლ ი სუხია მუსლისშვილისა, იხ.

მუსტაფა — შ ვ ი ლ ი მეუნაგრე შაბანასი, იხ.

მუსტაფა — ძ მ ა იმამყულასი, იხ.

მუსტაფასშვილები — ქრეშის მელიქის, ნარიმანა [ნარიმანიშვილის] და მისი შვილების მამულის გაყოფის დროს ი გ ი ერგო ყაითმაზა [ნარიმანიშვილს] (1619 წ. 1450—36/5).

მუსტაფასშვილი||მუსტაფაშვილი

მუსტაფაშვილი აზოა — მ ო წ მ ე თამაზა ხერუაშვილის მიერ დათუნა მელიქსათაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ.IY. 1450—10/37).

მუსტაფაშვილი ასანა — [ძ მ ა] ველია მუსტაფაშვილისა, იხ.

მუსტაფაშვილი ველია — ჰ ყ ა ვ ს [ძ მ ა] ასანა და შვილები. მისცა ბაინდურ ტერტერაშვილს პირობა ყმობის შესახებ (1656 წ.III.21.Sd—544).

მუსტაფასშვილი ფოცვერა — მ ო წ მ ე მლებარ ნაზარის მიერ მარიამისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. Hd—9639).

მუსტოფაშვილი ალიხანა — ქვემო ბოლნისში მცხოვრები, ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი] ასლუა და ზურაბა. ნაზარალი-ხანმა განუახლა მ ი ს ი წყალობა პაპუა სალმახანაშვილს (1696 წ.XII.8. 1448—46).

მუსტოფაშვილი ასლუა — [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ალიხანა მუსტოფაშვილისა, იხ.

მუსტოფაშვილი ზურაბა — [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ალიხანა მუსტოფაშვილისა, იხ.

მუსხელაშვილი აზორ — შეგდებული მოფიცარი, მოხსენებულია ნიქოზელის ფიცის განწესების წიგნში დავით და ელიზბარ დავითისშვილებსა და ნამორაძეებს შორის სადაო მამულის საქმეზე (XYII ს. შუა ხანები. Sd—775).

მუსხელაშვილი ბეჟან — ს ა ხ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი, მ ო წ მ ე: ბადურა ბარარაშვილის მიერ ბაინდურ პაპიაშვილისათვის მიცემული მიწის გაცვლილობის წიგნისა (1685 წ. IY.30. 1450—6/44), მუხრანის ბატონისშვილის, ბოლნელი ეპისკოპოსის, ნიკოლოზის მიერ დოლმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული ლალის ამოკვეთის წიგნისა (1685 წ.X.30.Hd—14178).

მუსხელაშვილი დათუნა — ლუარსაბ მირზას მიერ ვიორგი ბატონიშვილისათვის მიწერილ წერილში აღნიშნულია, რომ ი გ ი მოახსენებდა ლუარსაბ მირზას პასუხს ([1658—1676 წწ.] Sd—1916).

მუსხელაშვილი დათუნა — მ ო წ მ ე ნასყიდა ვეფხაძის მიერ მითარა სალირიჩაშვილისათვის მიცემული საწისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ.1448—154).

მუსხელაშვილი (ვარ.მუსხალაშვილი) ზაალ — 1681—1688 წწ. მ ი ს ი გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ა პაპუა [მუსხელაშვილი], იხ., მ ო წ მ ე: ბეჟან საალაძის მიერ როსტომა ყორღანაშვილისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1681წ. YI.17. 1450—1/101), დიასამ დიასამიძის მიერ ზურაბ ლარაძისათვის მიცემული სოფლის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. III.15. 1449—785), დავით ფალავანდიშვილსა და თილველ სამხარაძეს შორის სამამულე დავის გარიგების წიგნისა (1687 წ.Y.25. Sd—449), ზაალ საალაძის მიერ ზურაბ საალაძისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ.YII.20. Sd—548).

მუსხელაშვილი იასე — მუხრანელი, მ ო წ მ ე ნინია ბაბუსიძის მიერ აშოთან [მუხრანბატონისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. III. 1461—3/131).

მუსხელაშვილი ნიკოლოზ – მ ო წ მ ე კათალიკოს იოვანე დიასამიძის მიერ გარეჯის წმინდა დავითის კრებულისათვის მიცემული ზვრის შეწირულების წიგნისა (1690 წ.III.20. 1449–1833).

მუსხელაშვილი პაპუა – გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ზაალ მუსხელაშვილისა, მ ო წ მ ე დიასამ დიასამიძის მიერ ზურაბ ლარაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. III.15. 1449–785).

მუტულიანი||მუტველიანი||მუტულანი

მუტკლიანი გიორგი – მ ო წ მ ე სოლთან გოშგოთელიანის დაწერილისა საჴიანებისათვის „პირნათელი ხარის" გამორთმევის თაობაზე (XY ს. II მეოთხ. სსძ. II. N 110).

მუტულანი თეუდორე – ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა რაფაელ, სეტის ხევმა მ ა ს მოახსენა დაწერილი ლეწერის ყანის სასახლეზე გაცვლის თაობაზე (XIY–XY სს. მიჯნა. Hd.II.N 44).

მუტულიანი (ვარ.მუტველიანი) ივანე (ვარ.იოვანე) – XIY–XY სს. მიჯნა. თ ა ვ მ დ ე ბ ი [პირნათელ] ჯაფარიძესა და სამ თემს შორის სასოფლო მიწებზე ცილობის გამო შედგენილი დაწერილისა (XY ს. დასაწყ. სსძ. N 20); მ ო წ მ ე იუსელიანის მიერ დადებული დაწერილისა კირისატის სისხლის დაურვების თაობაზე (XIY–XY სს. მიჯნა. სსძ. II. N 43); მ ო უ რ ა ვ ი და დ ა მხ დ ო მ ი სეტიელთა და ცხველიანთა სახლების შერიგების დაწერილისა (XIY ს. ბოლო. სსძ. II. N 82).

[მუტულანი] რაფაელ – ძ მ ა თეუდორე მუტულანისა, იხ.

მუტვილიანი ქელდიშ – მ ა ს ა და მის შვილებს მჯაფარიანმან გაუჩინა საყმო გამოსაღები ბეგარა: ერთი ცხვარი, ერთი მგზავრობა, ერთი ხამი, სამი ნადობა (XY ს. II მეოთხ. სსძ. II. N 10).

მუქადაბიძე ბერი – [ძ მ ა] მახარა მუქადაბიძისა, იხ.

მუქადაბიძე დათუა – ციცი [ციციშვილისა] და მამუკა მაღრაძის სამამულე დავის განჩინებით, მ ი ს გ ა ნ ნაყიდი მიწა მიწობში დარჩა მამუკას (XYII ს. ბოლო. Hd–821).

მუქადაბიძე დათუნა – [ძ მ ა] მახარა მუქადაბიძისა, იხ.

მუქადაბიძე მახარა – ჰ ყ ა ვ ს [ძ მ ე ბ ი]: დათუნა, ბერი. გ ა უ ც ვ ა ლ ა თამაზა ზღუდაშვილს სასახლის ადგილი ნაფუძარში (1688 წ.XI.30. Ad–1260).

მუქადაბიძე შოში – ციცი [ციციშვილისა] და მამუკა მაღრაძის სამამულე დავის განჩინებით, მ ი ს გ ა ნ ნაყიდი მიწა მიწობში დარჩა მამუკას (XYII ს. ბოლო. Hd–821).

მუქაფაშვილი მახარა – წყნეთელი, მ ო წ მ ე მახარე გამაზიდაშვილის მიერ ენალა [მირიმანაშვილისათვის] მიცემული ყმობის წიგნისა (1665 წ.IY დამდეგი. 1450–5/117).

მულამშაშვილი – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა კახაბერ [ყორხმაზაშვილის] მიერ როსტომ მამაგულაშვილისათვის ვენახის ფასში მიცემულ მიწას (1695 წ.IY. 1450–17/4).

მულამშაშვილი აგაქა – მ ო წ მ ე ჯანიას მიერ გიორგი ყორღანაშვილისათვის მიცემული ყმობის წიგნისა (1672 წ. II. 1450–16/1).

მულამშიშვილი – მ ი სი ვენახი ესაზღვრებოდა ზურაბ ბარათაშვილის მიერ გურგენ ყორღანაშვილისათვის მიყიდულ ამოვარდნილ კუტუნას ნავენახევს

(1656 წ. I.1.1450–1/102).

მულმაზასშვილი საქია — მ ო წ მ ე ავთანდილ პაპუნასშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1612 წ.1450–1/105).

მულრიაშვილი სოლომა — ახალშენში მცხოვრები, [ბარათაშვილების] გაყრის შედეგად ი გ ი ერგო გერმანოზს (1523 წ. Ad–1299 ა).

მუშერ — მ ა მ ა კვირიკე კახთა მეფის მწირველის, იოვანესი. მ ა ს მოუშენებია კვრიკაულ მიწაზე ხელ-გიორგის ძის ვენახის გვერდით ერთი დღის ვენახი, რომელიც გაუყვია ორად: ნახევარი თვით დაუჭერია, ნახევარი კი მიწის პატრონისათვის მიუცია, აღნიშნულია მღვიმის კრებულის წყალობის განახლების დაწერილში ზოსიმესადმი (1200 წ. ახლო. Ad–4 გ).

მუშერისძე გიორგი — ჰ ყ ა ვ ს გარდაცვლილი ძ მ ა ზოსიმე, რომლის გარდაცვალების შემდეგ დაკარგულა კუირიკე და ბასილ კარაისძეების მშობელთაგან დანადები — ოქროს „შესამოსელი", ამ ნივთის ფასი ვალად დაედო გიორგის, მ ა ნ ნივთის ფასი — რვა დრაჰკანი ვერ გადაიხადა და საფასურად მისცა მევალეებს ორი გუთანი მიწა — მჭედლიური (1200 წ. ახლო. Ad–4 ა).

მუშერისძე ზოსიმე — ოქრომჭედელი, გარდაცვლილი ძ მ ა გიორგი მუშერისძისა, იხ.

მუშელასშვილი — მარაბდაში მცხოვრები, მამულითურთ ერგო იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

მუში — მ ი ს ი სანათი მოხსენებულია გორჯასპ [ბარათაშვილისათვის] მიბარებული საბუთების ნუსხაში (1691 წ. XI.2. Sd–1931).

მუშკამბრისა — მარიამ დედოფლის მსახური მ უ შ კ ა მ ბ რ ი ს ა მოხსენიებულია სამეფო კარის მსახურთა სიაში ([1688–1703 წწ.] Ad–763).

მუშკუდიანი აღმართ — დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე სამოკეთეო დაწერილისა (XIY ს. ლაგ. N 6 ფრაგმ.).

მუშკუდიანი გოგინა — ოყურეშს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ცაგერის საყდრის ბეგარა: ოთხი გორო ღვინო, თერთმეტი ფოხალი პური, თორმეტი თეთრის საკლავი, ერთი ქათამი, პურის ჭამა, ტვირთი, მეფის ლაშქრობა (XYI ს. ლაი.H 84a–54, 87a–89b).

მუშკუდიანი გოგიჩა — ოყურეშს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ცაგერის საყდრის ბეგარა: სამი გორო ღვინო, ცხრა ფოხალი პური, ტვირთი, მეფის ლაშქრობა (XYI ს. ლაი. H 84–85. 87a–89b).

მუშკუდიანი ლომინა — ოყურეშს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ცაგერის საყდრის ბეგარა: ოთხი გორო ღვინო, ხუთი ფოხალი პური, თორმეტი თეთრის საკლავი, ტვირთი, მუშაობა, მეფის ლაშქრობა (XYI ს. ლაი. H–84–54,87a–89b).

მუშკუდიანი მიქელა — ოყურეშს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ცაგერის საყდრის ბეგარა: ორი გორო ღვინო, ხუთი ფოხალი პური, თორმეტი თეთრის საკლავი, პურის ჭამა, ტვირთი, მეფის ლაშქრობა (XYI ს. ლაი. H 84–54, 87a–89 b).

მუშკუდიანი მოკტარე — დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე მაღ[...] დევდარიანის დაწერილისა გარჯიკ გონბერიანისათვის ნაციხვარის მიყიდვის შესახებ (XIY–XY სს. ლაგ. N 12).

მუშკუდიანი ნასხიდა — ოყურეშს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ცაგერის საყდრის ბეგარა: ოთხი გორო ღვინო, თერთმეტი ფოხალი პური, თორმეტი თეთრის საკლავი, ერთი ქათამი, პურის ჭამა და ტვირთი (XYI ს. ლაი. H 84–54, 87a–89b).

მუშკუდიანი ნეფისა – ოყურეშს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ცაგერის საყდრის ბეგარა: ორი გორო ღვინო, თორმეტი ფოხალი პური, თორმეტი თეთრის საკლავი, ერთი ქათამი, პურის ჰამა, ტვირთი (XYI ს. ლაი. H 84–54, 87a–89b).

მუშკუდიანი ჯავშან – იხსენიება დაწერილის მოწმობით ნაწილში (XIY–XYსს. ლაგ. N 13 ფრაგმ.).

მუშკუდიანი ჯაფარა – ოყურეშს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ცაგერის საყდრის ბეგარა: სამი გორო ღვინო, ხუთი ფოხალი პური, თორმეტი თეთრის საკლავი, ერთი ქათამი, პურის ჰამა, ტვირთი, მუშაობა და მეფის ლაშქრობა (XYI ს. ლაი. H 84–54, 87aa–89b).

მუშმუშ – ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: გრიქორა, არუთინა, პაპოა; ბახორაათ ასატურასშეილ მამაჯანასაგან ი ყ ი დ ა მისი ბიძისაგან ნარგები ბაღის ორი წილი (1684 წ.III.9. 1450–23/159).

მუჩათიძე – დ ე კ ა ნ ო ზ ი, მ ო წ მ ე გიორგა მირიანაშვილის მიერ შალვა რაზმაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1646 წ.IY.13. 1448 – –5443).

მუჩათიძე:მუჩათიძისეული – მ უ ჩ ა თ ი ძ ი ს ე უ ლ ი ვენახი, ადრე გალატოზიშვილების მიერ ნაყიდი ორი წილი, მიჰყიდა იესე გალატოზიშვილმა ბერა ინდუაშვილს (XYII ს. Hd–815).

მუჩათიძე აბულვარდ – [ძ მ ა] ბეჟან მუჩათიძისა, იხ.

მუჩათიძე აბულვარდ – ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: თამაზა, დავით, [შ ვ ი ლ ე ბ ი]: ესტატე, ბერიკა, ქუმსი, ლონენა; მ ი ჰ ყ ი დ ა პეტრე კავკასიძეს თავისი მკვიდრი ჰალა, ნათესავების ნაზვრევი მიწა მირიანაშვილისეული მიწის საზღვრამდე, ფრონეს გამოღმა (1682 წ. ახლო. Hd–808).

მუჩათიძე ავთანდილ – ძ მ ა ათანასე მუჩათიძისა, იხ.

მუჩათიძე ათანასე – წ ი ნ ა მ ძ ღ ვ ა რ ი, ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: ბეჟან, ავთანდილ. ძმებთან ერთად მ ო წ მ ე ა ფარსადან ფანასკერტელ-ციციშვილის მიერ კათალიკოს იოვანე დიასამიძისათვის მიცემული მღვდლის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. 1449–1190).

[მუჩათიძე] ბააკა – გ ა ნ ა ყ ო ფ ი გიორგი მუჩათიძე-პაატასშვილისა, იხ. მ ო წ მ ე გიორგი მუჩათიძე-პაატასშვილის მიერ გაცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (მიმღები არ ჩანს) (1681 წ.YI.20. Hd–834).

მუჩათიძე ბეჟან – არადეთში მცხოვრები, ჰ ყ ა ვ ს [ძ მ ე ბ ი]: გიორგი,აბულვარდ. [ძ მ ე ბ ი თ] წილად ხვდა ქაიხოსრო [ციციშვილს] ([1664–1673 წწ.] 1448– –5042).

მუჩათიძე ბეჟან – ძ მ ა ათანასე მუჩათიძისა, იხ.

მუჩათიძე ბერიკა – [შ ვ ი ლ ი] აბულვარდ მუჩათიძისა, იხ.

მუჩათიძე გიორგი – [ძ მ ა] ბეჟან მუჩათიძისა, იხ.

მუჩათიძე დავით – ძ მ ა აბულვარდ მუჩათიძისა, იხ.

მუჩათიძეები – არადეთში მცხოვრებნი, ციციშვილის ყ მ ე ბ ი, შაჰნავაზმა მ ა თ ი წყალობის განახლების პირობა მისცა იმერეთში გადახვეწილ ციცი ციციშვილს, იმ შემთხვევაში, თუ ციცი ქართლში დაბრუნდებოდა ([1658 – –1663 წწ.] 1449–328).

მუჩათიძეები – მ ა თ ი მიწის გვერდით მიჰყიდა ბერუა მირიანაშვილმა პეტრე [კავკასიძეს] საგანაყოფო ნახევარი – პანიაური „მელის სოროებთან“(1682 წ. Hd–812).

მუჩათიძე ესტატე — [შ ვ ი ლ ი] აბულვარდ მუჩათიძისა, იხ.

მუჩათიძე თამაზა — ძ მ ა აბულვარდ მუჩათიძისა, იხ.

[მუჩათიძე] მაზანა — შ ვ ი ლ ი გიორგი მუჩათიძე-პაატასშვილის განაყოფისა. მ ო წ მ ე გიორგი მუჩათიძე-პაატასშვილის მიერ გაცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. YI.20. Hd—834 ფრაგმ.).

მუჩათიძე—პაატასშვილი გიორგი — 1680—ანი წწ. ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: დათუნა, ელისბარ, კაცია (1680—ანი წწ. 1681 წ. Hd—803 ა,ბ, 834), გ ა ნ ა ყ ო ფ ი [მუჩათიძე] ბააკა (1681 წ. Hd—834). გ ა ყ ი დ ა: ათი დღის მიწა სტჯვარესთან (1680—ანი წწ. Hd—803 ა, ბ ფრაგმ.), აგრეთვე — პანიაურში ცუქლითურის მიწის საქცევთან, ოთხი დღის მიწა მირიანაშვილის მიწამდე (1681 წ. YI.20. Hd——834).

მუჩათიძე—პაატასშვილი დათუნა — ძ მ ა გიორგი მუჩათიძე-პაატასშვილისა, იხ.

მუჩათიძე—პაატასშვილი ელისბარ — ძ მ ა გიორგი მუჩათიძე-პაატასშვილისა, იხ.

მუჩათიძე—პაატასშვილი კაცია — ძ მ ა გიორგი მუჩათიძე-პაატასშვილისა, იხ.

მუჩათიძე ქუმსი — [შ ვ ი ლ ი] აბულვარდ მუჩათიძისა, იხ.

მუჩათიძე ლონჵნა — [შ ვ ი ლ ი] აბულვარდ მუჩათიძისა, იხ.

მუჩათურისძენი — წმინდა კვირიკეს ყ მ ე ბ ი, გაგაზელისძეებთან ერთად მ ა თ შესწირეს წმინდა კვირიკეს ბოდორნის ხევში თავიანთი ნასყიდი მიწა და დაიწესეს მოსახსენებელი (XII—XIII სს. მიჯნა. A—281, 4v—5r).

მუჩაიძე ბეჟან — მ ო წ მ ე ყაყა წინამძღვრიშვილის მიერ აბელისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. XI.13. 1450—2/131).

მუჩაიძე ბერუა — ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] დათუნა. ·ი ყ ი დ ა სუხიტა გივიაშვილისაგან ორი დღის მიწა გივიაშვილი შოშიტას, ბერისა და ბაბათაშვილის მიწეხამდე (1683 წ.Qd—1785).

მუჩაიძე დათუნა — [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბერუა მუჩაიძისა, იხ.

მუჩაიძეები — არადეთში მცხოვრებნი. ციცი [ციციშვილის] ყმები. მ ა თ — გ ა ნ იყიდა პეტრემ ქალა (1673 წ.Hd—831).

მუჩაიძეები — მ უ ჩ ა ი ძ ე ე ბ ი ს ე უ ლ ი მიწა ზათირის მიწის გვერდით ყაყა წინამძღვრიშვილმა მიჰყიდა აბელს (1691 წ.XI.13.1450—1/131).

მუჩაიძე ზაქარია — მ ო წ მ ე ყაყა წინამძღვრიშვილის მიერ აბელისათვის მიცემული ზვრის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. IX.24.Qd—9672).

მუჩაიძე სეხნია — არადეთში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი თავისი განაყოფითა და მამულით ერგო პაპუნას ([1688——1703 წწ.] Hd—1636).

მუჩაიძე ფილიპე — მ ო წ მ ე ფარსადან ციციშვილის მიერ რევაზ მაღალაძისათვის მიცემული ვალის დაბრუნების წიგნისა (1690 წ. Ad—1781).

მუჩაიძე შიო — არადეთში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო ედიშერს ([1688—1703 წწ.] Hd—1636).

მუჩიაშვილები — პატარძეულში მცხოვრებნი, მ ა თ ევალებოდათ შეკაზმული ცხენისა და იარაღის გამოღება ნინოწმინდის ტაძრისათვის, თუ „მართალი კაცი" გარდაიცვლებოდა ([1688—1694 წწ.] Ad—116).

მუჩიაშვილი პაპია — მ ო წ მ ე პეტრე ქურხულის მიერ თავისი ბიძაშვილის, დავითისათვის მიცემული პირობის წიგნისა კეთილმოყვრობის შესახებ (1681წ.XII

20. Hd–7851).

მუჩიძე ავთანდილ – 1691–1699 წწ. მ ი ჰ ყ ი დ ა დავითისაგან ნაყიდი წოსქეილი იოსებს (XYII ს. ბოლო. Hd–1590); მ ო წ მ ე: ყაყა წინამძღვრიშვილის მიერ აბელისათვის მიცემული ზვრის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ.IX. 24. Qd–9672). ფარსადან ციციშვილის მიერ მდივან დავითისათვის მიცემული პირობის წიგნისა ტყით სარგებლობის შესახებ (1699 წ.II.24. 1315_1).

მუცხვატილაძე ბაჩია – ჩხუტელს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ცაგერის საყდრის ბეგარა: თოთხმეტი გორო ღვინო, ორი ქათამი, ერთი თეთრის ყველი, პურის ჭამა, ტვირთი, ოყა სანთელი (XYI ს. H 84–54, 87a–87b).

მუცხვატილაძე გონიერი – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] კაცია მუცხვატილაძისა, იხ.

მუცხვატილაძე კაცია – ცაგერის ღვთისმშობლის ყ მ ა, ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] გონიერი. ნაძალადევად ეკავა გელოვანს. ალექსანდრე მეფემ ჩამოართვა ი გ ი გელოვანს და კვლავ ცაგერის ღმრთისმშობელს შესწირა (1656წ. Qd–9085 ვ).

მუცხვატილაძე წიწილა – ჩხუტელს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ცაგერის საყდრის ბეგარა: თორმეტი გორო ღვინო, ორი ქათამი, ერთი თეთრის ყველი, პურის ჭამა, ტვირთი, მუშაობა, ოყა სანთელი (XYI ს. ლაი. H 84–54, 87a–89b).

მუჭაურები – თეიმურაზ მეფემ ი ს ი ნ ი მამულით უწყალობა შერმაზან ხიმშიაშვილს ([1648–1662 წწ.] 1450–37/198).

მუხაელა – მ ი ს ი მიწა მუხათში ესაზღვრებოდა პაპუნა სააკაძის მიერ პაპუნა და ლამექ თუხარელებისათვის მიცემულ ერთგულაურ მიწას (1661წ.Sd–50).

მუხისგული (ვარ.მუხისგულა)– მ ი ს ი ნაქონი მამული ახალუბანში საამ კობიაშვილს უწყალობეს: გიორგი ერისთავმა (1683 წ. 1450–45/83) და მდივანბეგმა ბარძიმ [ერისთვისშვილმა] ([1687–1697 წწ.] 1448–4146).

მუხისგული აბრია – ზაალ ჯანდიერისშვილის ყ მ ა, ერთი კომლი, ერთი თავი, ერთი თოფი, მოხსენებულია ყმების ნუსხაში (XYII ს. Hd–14912 დ).

მუხისგული ამან – ზაალ ჯანდიერისშვილის ყ მ ა, ერთი კომლი, ერთი თავი. მოხსენებულია ყმების ნუსხაში (XYII ს. Hd–14912/დ).

მუხისძე სალარე – ც ო ლ ი ს ძ მ ა წითლოსან ქვენიფნეველისა. ანდერძით დაუტოვა თავის დისწულებს ქართლის სოფლები: კარბაი და გარეჯარ-ბაკურისუბანი, რომლებიც ანდრონიკე მეფემ დაუმტკიცა წითლოსანს (1348 წ.Hd–1360).

მუხლუხიძე გოგიჩა – ბაშს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ერთი ურემი ლომი, ერთი საკლავი, ოცი კოკა ღვინო, ორი ქათამი, სათეთრო თევზი, სამარიობო ქათამი, საჯინიბო, ოცდაათი ხელი მჭადი, ერთი შექნილი მჭადი, ერთი ჩარექი მკედი, ტვირთი, სასახლეში მუშაობა, მძაღე, მარილი, ნიორი, საკლავზე ყველი, კვერცხი, თევზი (1578 წ.,H –626).

მუხლუხიძე მამობილა – ბაშს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ერთი ურემი ლომი, ოცი კოკა ღვინო, ერთი საკლავი, ორი ქათამი, სათეთრო თევზი, სამარიობო ორი ქათამი, ხუთი კვერცხი, საჯინიბო ოცდაათი ხელი მჭადი, ერთი შექნილი მჭადი, ერთი ჩარექი მკედი, ტვირთი, სასახლეში მუშაობა, მძაღე, მარილი, ნიორი, საკლავზე ყველი, კვერცხი, თევზი (1578 წ. H–626).

მუხლუხიძე მეფისა – ბაშს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ერთი ურემი ლომი, ოცი კოკა ღვინო, ორი ქათამი, სათეთრო თევზი, სამარიობო– ორი ქათამი, საჯინიბო ოცდაათი ხელი მჭადი, ერთი შექნილი მ ჭადი, ერ-

თი ჩარექი მჭედი, ტვირთი, სასახლეში მუშაობა, მძღე, მარილი, ნიორი, საკლავზე ყველი, კვერცხი, თევზი (1578 წ. H–626).

მუხურაძე თათვალა – [ჩხარის] ციხის მ ე ც ი ხ ო ვ ნ ე. სხვა მეციხოვნეებთან ერთად თავს დაესხა გლეხებს და დაარბია; წაართვა შოშია ლეკანოიძეს ოცდათხი კოკა ღვინო, ორი ზურგი ფეტვი, მარცვალაშვილს – შვიდი კოდი პური (XYII ს. Ad–2233 ბ).

მუხურაძე ტოტია – [ჩხარის] ციხის მ ე ც ი ხ ო ვ ნ ე, სხვა მეციხოვნეებთან ერთად გაძარცვა გლეხები: წაართვა ბაქსუნძს ერთი კოდი პური, ორი [ბდღი] ტილო, „სამარხი და პურჰელი", მამუა რატიაშვილს – მარნის იარაღი, გაძარცვა აგრეთვე ნასყიდაშვილი (XYII ს. Ad–2233 ბ).

მუხურელი მიქელა – უსისტყეს მცხოვრები, მ ე ს ა უ რ ე, სამთავნელის ყ მ ა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მუხურელი პაპუნა – უსისტყეს მცხოვრები, მ ე ს ა უ რ ე, სამთავნელის ყ მ ა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მუხურლისშვილი – ქორაზნაში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო ედიშერს ([1688–1703 წწ.] Hd–1636).

მუჯირი – ხ უ ც ე ს ი, ნაკაშიძეების მ წ ი რ ვ ე ლ ი. ციხისთავმა მამულაიშვილმა, რომელსაც გურიანთა სახელოდ ეკუთვნოდა, მ ა ს ნაკაშიძის ბებიისა და ბაბუის საფლავები მოათხრევინა ([1689–1717 წწ.] Hd–10345).

მუჯირი – მოხსენებულია ზაალ გურამიშვილის შინკავერში მცხოვრები ყმების ნუსხაში (XYII ს. Hd–14912).

მუჯირი – ჰალას მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მუჯირი ბერუკა – ჰალას მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მუჯირი ზაქუტა – მეფე [ალექსანდრემ] უწყალობა ი გ ი თუდარჩის (1646 წ. Qd–8932).

მუჯირი მახარა – მეფე [ალექსანდრემ] უწყალობა ი გ ი თუდარჩის (1647 წ. Qd–8932).

მუჯირი შოშია – მ ო წ მ ე იოსებ ურბნელის მიერ პაპუნა ქოჩოლაძისათვის მიცემული თარხნობის წიგნისა (1700 წ. YIII.27. Hd–1193).

მუჯირისშვილი ბასილა – შ ვ ი ლ ი გიორგი მუჯირისშვილისა, იხ.

მუჯირიშვილი გიორგი – მ ო წ მ ე ზაალ საარძის მიერ ზურაბ საარძისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. YII.20. Sd–548).

მუჯირისშვილი გიორგი – ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ბასილა, ზუბია, ი ყ ი დ ა ბერუა აჩაკუნასშვილისაგან მიწა ქიტიას საზღვრამდე (XYII ს. Hd–1569).

მუჯირისშვილი ზუბია – შ ვ ი ლ ი გიორგი მუჯირისშვილისა, იხ., ზაზა და ქაიხოსრო [ციციშვილებს] შორის სადაო ყმა-მამულის ნუსხის მიხედვით, მ ა ს ეჭირა კოდაში ორი დღის მიწა (1666 წ. ახლო. Hd–802).

მუჯირისშვილი უმეკა – 1666 წ. ახლო – 1680 წ. სამწევრისელი, მ ა ს წაურთმევია [ზაზა ციციშვილის] ყმისათვის კარაპნის ადგილი და თვითონ აუშენებია (1666 წ. ახლო. Hd–802); მ ო წ მ ე ნონა დიონაშვილის მიერ შერმაზან ხა-

შარაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. 1448–8770).

მღდელაძე – იხ. მღვდლაძე

მღებრისშვილი || მღებრიშვილი

მღებრიშვილი – ეჭირა ლეერთეთში სიამარ ხერხეულიძის ნაქონი ვენახი, რომელიც მთაწმინდის მონასტერს ეკუთვნოდა. მ ა ს უჩივლა მონასტერმა მეფესთან და კათალიკოსთან, რის შედეგადაც ვენახი ჩამოერთვა და მონასტერს დაუბრუნდა (1668 წ. 1450–31/43).

მღებრიშვილი – მ ი ს ი ვენახიდან კულუხი ელიზბარს ერგება (XYII ს. Sd–1924).

მღებრიშვილი ასლამაზა – ძ მ ა ხოსიტა მღებრიშვილისა, იხ.

მღებრისშვილი ასლანა – [ძ მ ა] ფარსია მღებრისშვილისა, იხ.

მღებრიშვილი ბაიდურა – ძ მ ა ხოსიტა მღებრიშვილისა, იხ.

მღებრიშვილი ბერია – ძ მ ა ხოსიტა მღებრიშვილისა, იხ.

მღებრიშვილი ბერინა – შეწირული იყო შუამთის ხახულის ღმრთისმშობლისათვის და ჰქონდა არჩილ მეფის ბაჯისა და თარხნობის წიგნი. ხოჯა როსტომმა წაართვა მ ა ს 16 მინალთუნი, რის გამოც იჩივლა არჩილ მეფესთან. ამის შემდეგ მ ა ს ეს ფული დაუბრუნდა ([1664–1675 წწ.] 1448–1475).

მღებრისშვილი ბერუა – [ძ მ ა] ფარსია მღებრისშვილისა, იხ.

მღებრისშვილი ვართანა – მ ო წ მ ე მამასახლის სამებისას მიერ პაპია შანშიაშვილისათვის მიცემული ნასოფლარის ნასყიდობის წიგნისა (1648 წ. YIII. 22. 1450–5/35).

მღებრისშვილი ვახუსტი – [ძ მ ა] ფარსია მღებრისშვილისა, იხ.

მღებრისშვილი მირზა – რუისელი, მ ო წ მ ე: ბერი სარიდანაშვილის მიერ თევდორე რაზმაძისათვის მიცემული საწისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. 1448–9429), პაპუნა მირიანაშვილის მიერ თევდორე რაზმაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. II ნახ. 1448–5439).

მღებრისშვილი ნონია – ნაწრეტს მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალება მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მღებრისშვილი პაპუა – შ ვ ი ლ ი ფარსია მღებრისშვილისა, იხ.

მღებრისშვილი სამებისა – [ძ მ ა] ფარსია მღებრისშვილისა, იხ.

მღებრიშვილი სვიმონა – მ ო წ მ ე მამუკა ჯომარდაშვილის მიერ შერმაზან ხაშარაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. 1448–8765).

მღებრისშვილი ფარსია – ჰ ყ ა ვ ს [ძ მ ე ბ ი]: ბერუა, სამებისა, ასლანა, ვახუსტი; შ ვ ი ლ ი პაპუა. ი ყ ი დ ა ბაგრატ თურქისტანიშვილისაგან მიწა – „კალოებს უკან ნაფუძარი, ესტატ[ა]შვილის მამულის კალო-საბძელი, ბანთ უკან" (1691 წ. YI. 1450–50/74).

მღებრიშვილი შალუბათა – მ ო წ მ ე დავით ყადინაშვილის მიერ ბაინდურ გოგიბაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1685 წ. III. 3. 1450–7/26).

მღებრისშვილი წატურა – ქალაქს მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან სამ კაცს ევალებოდა ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მღებრიშვილი ხოსიტა – ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: ბერია, ასლამაზა, ბაიდურა.

მ ი ჰ ყ ი დ ა ბაინდურ ყორღანაშვილს სიონში ორი დღის მიწა (XYII ს.I ნახ. 1450–17/34).

მღვდელაძე || მღდელაძე || მღრდელაძე

მღდელაძე — ღადისს მცხოვრები, ორი კომლი. ბაგრატ მეფემ შესწირა ნიკორწმინდის ეკლესიას (1544 წ.YIII.9. ლაი P–22 a).

მღვდელაძე დათუა — ბაჯას მცხოვრები, ბაგრატ მეფემ მ ი ს ი შეწირულება განუახლა ნიკორწმინდის ეკლესიას გედევან ლორთქიფანიძის ნიკორწმინდელობის დროს (1660 წ. 1448–2143).

მღრდელაძე ესფოფოა — გიორგი მეფემ ი გ ი შესწირა „მხნესა მხედარსა" (წმინდა გიორგის?) იყო ნ ი კ ო ლ ო ზ წ მ ი ნ დ ე ლ ი სვიმონ ჩხეტიძის დროს (1637 წ.ქრ. II. 452).

მღთისა — საგინასთან ერთად მ ი ჰ ყ ი დ ა მღვდელ თევდორეს მიწა თევდორეს მიწამდე (XYII–XYIII ს. მიჯნა. Hd–1639 ე).

მღთისაშვილი — ყურს მცხოვრები, მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მღვთისია — შიბლიანში მცხოვრები, მ ო წ მ ე კაკაბელთა და შიბლანელთა შორის სამამულე დავის გარიგების წიგნისა (1700 წ. XI.15. Ad–574).

მღვთისიაშვილი || მღთისიასშვილი || მღთისიაშვილი

მღვთისიაშვილი — სამწევრული, ციციშვილის ყ მ ა, შაჰნავაზმა მისცა პირობა იმერეთში გადახვეწილ ციცი ციციშვილს მისი წყალობის დაბრუნების შესახებ ([1658–1663 წწ.] 1450–32/252).

მღთისიასშვილი იოსებ — ტბისში მცხოვრები, მ ო წ მ ე ავთანდილ უსუბეგისშვილის მიერ დომენტი გერმანოზიშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. Y.7. Hd–1707 ა).

მღთისიაშვილი მუნჯი — ახალშენში მცხოვრები, ერთი კომლი, მოხსენებულია სვეტიცხოვლის კუთვნილი საკომლოების ნუსხაში (1689 წწ.1449–1792).

მღთისიასშვილი ოთია — გიორგი მეფემ ი გ ი მამულით უწყალობა ბეჟან თურქისტანიშვილს ([1685–1703 წწ.] 1450–18/97).

მღთისიაშვილი ქიტო — ახალშენში მცხოვრები, ერთი კომლი, მოხსენებულია სვეტიცხოვლის კუთვნილი საკომლოების ნუსხაში (1689 წ. 1449–1792).

მღთისიკაშვილი — ოკამს მცხოვრები, წმინდა შიოს ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მღილა — შეეწირავს [ნიკოლაოსწმინდისათვის] ხევხმელაში ნახევარი ყანა, რომლის მეორე ნახევარი იყიდა [ნიკოლაოსწმინდელმა] ([1071–1080 წწ.] 1449–1563).

მღილა — მ ა ს დაუკოდია ეკლესიის კაცები, რის საზღაურადაც [ნიკოლაოსწმინდელს] ველიჰრულში ის, რაც მ ი ს ი კუთვნილი იყო ([1071–1080 წწ.] 1449–1563).

მღრდელაძე — იხ. მღვდელაძე

მღრიანი — ბაჯს მცხოვრები, ერთი კომლი, ბაგრატ მეფემ შესწირა ი გ ი ნიკორწმინდის ეკლესიას (1544 წ. YIII.9. ლაი. P–22/ა).

მყავლისშვილი დათუნა — პაპია ვილვინტურასშვილის ყ მ ა, მ ო წ მ ე როსტევან მახვილაძის მიერ ტერ-მარქარასათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის

წიგნისა (1696 წ. YIII.1450–33/234).

მყაულისშვილი იმედა – მ ო წ მ ე როსტევან მახვილაძის მიერ ტერ-მარქარასათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ.YIII.1450–33/234).

მყაულისშვილი მამუკა – მ ო წ მ ე როსტევან მახვილაძის მიერ ტერ-მარქარასათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ.YIII.1450–33/234).

მშავაძე ბადურაი – მ ო წ მ ე ავთანდილ მინიაშვილის მიერ ფილასონ ქურდევანიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1569 წ. 1450–47/12).

მშავაძე გოგიაი – მ ო წ მ ე ავთანდილ მინიაშვილის მიერ ფილასონ ქურდევანისძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1569 წ.1450–47/12).

მშავაძე მირზაი – მ ო წ მ ე ავთანდილ მინიაშვილის მიერ ფილასონ ქურდევანისძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1569 წ.1450–47/12).

[მ]შაშვიასშვილი გიორგა – ხონის საყდრის ყ მ ა, ე მ ა რ თ ა ათი თეთრი, თხუთმეტი კოკა ღვინო, სამი ქათამი, ორი კოდი ღომი, ორი მენახევრე ღვინო, ერთი თეთრის თევზი, ყველი და სამსახური (XYI ს. ბოლო. 1448–5034).

მშაშვიასშვილი გიორგი – ჯიმაშტარას მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ორმოცი კოკა ღვინო, ორმოცი ჯამი ღომი, ათი თეთრი, ორი დღის მუშაობა, ტვირთი, მგზავრობა, ოთხი ქათამი (1621 წ. ქსძ. III. N 91).

[მ]შაშვიასშვილი ივანა – ხონის საყდრის ყ მ ა, ე მ ა რ თ ა: თოთხმეტი თეთრი, ოცი კოკა ღვინო, სამი ქათამი, ორი კოდი ღომი, ორი მენახევრე ღვინო, ორი თეთრის თევზი, ყველი, სამსახური (XYI ს. ბოლო. 1448–5034).

მშაშვიასშვილი მამისთვალა – ჯიმაშტაროს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ორმოცი კოკა ღვინო, ოცი ჯამი ღომი, ათი თეთრი, ოთხი ქათამი, ტვირთი, მუშაობა (1621 წ. ქსძ. III. N 91).

[მ]შაშვიასშვილი ნასყიდა – ხონის საყდრის ყ მ ა, ე მ ა რ თ ა თოთხმეტი თეთრი, ოცდაათი კოკა ღვინო, სამი ქათამი, ორი მენახევრე ღვინო, ორი კოდი ღომი, ორი თეთრის თევზი, ყველი და სამსახური (XYI ს. ბოლო. 1448–5034).

მშვენიერიშვილი გოგია – ქინძარს მცხოვრები, წინამძღვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448 – –5032).

მშვიდობაშვილი ბერა – [ძ მ ა] ნასყიდა მშვიდობასშვილისა, იხ.

მშვიდობაშვილი ივანა – შ ვ ი ლ ი ნასყიდა მშვიდობაშვილისა, იხ.

მშვიდობაშვილი ნასყიდა – ჰ ყ ა ვ ს: [ძ მ ა] ბერა, შ ვ ი ლ ი ივანა. მ ი ჰ ყ ი დ ა გივი ტლაშაძეს ერთ თუმნად მიწა კარიჭაშვილისა და სამნიაშვილის მიწებამდე (1677 წ. Ad–2288 დ).

მშვიდობაძე – სკრას მცხოვრები, ვახუსტი როჭიკაშვილმა ი გ ი მიჰყიდა დავით ქადაგიშვილს (1698 წ. Y.1448–5392).

მშვიდობაძე დავით – სკრას მცხოვრები, გოშფარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს ი გ ი ერგო გოშფარს ([1527–1558 წ.] Qd–605).

მშვიდობაძე დათუნი – მ ო წ მ ე შანშე ჯავახიშვილის მიერ თევდორე კოპინაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1618 წ.1448–2932).

მშვიდობაძე ივანა – მოსე დეკანოზის ყ მ ა, მ ო წ მ ე ზურაბ შალიკაშვილის მიერ ზურაბ ჯავახიშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. Hd–7229).

მშვიდობაძე შალვა — სკრას მცხოვრები, გოშფარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს ი გ ი ერგო გოშფარს ([1527–1558 წწ.] Qd–605).

მშვიდობაძე შოშია — მ ო წ მ ე გედევან ფანიაშვილის მიერ როჭიკა შალიკაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა ([1664 წ.] 1450–37/246).

მშიდაძე დათია — [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] სარგის მშიდაძისა, იხ.

მშიდაძე სარგის — ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] დათია. მ ი ს გ ა ნ ნაყიდი ვენახი პაპიამ შესწირა კაბენის მონასტერს (XV ს. 1449–717).

მჩიხაიკვაძე კაკვუონა — რუისში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი ძმისწულებითა და მამულით ერგო ედიშერს ([1688–1703 წწ.] Hd 1–1636).

მჩხაიძე გიორგი — იოვანე კბილიანისშვილის ყ მ ა, გიორგი გურიელმა განუახლა მისი შეწირულება ბიჭვინტის ღმრთისმშობელს (1664 წ. ახლ. 1448–2157).

მცარქოზისძე მურვან — ჰ ყ ა ვ ს თ ა ნ ა მ ე ც ხ ე დ რ ე ნათელ. თისლის მონასტერს სააღაპედ შ ე ს წ ი რ ა ამილბარ მახარისძისაგან ნაყიდი ვენახი ტყემლუანას (XV–XVI სს. Par .géor g.4–35 v).

მძევასძე დათუკა — მ ო წ მ ე მოქალაქე ყულიას მიერ მამისიმედ მამუჩაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. Qd–9039 გ).

მძ ვლიაშვილი ბერინა — მ ო წ მ ე ბატატი მახარაშვილის მიერ რევაზ მალალაძისათვის მიცემული ბაგის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. Qd–1342).

მძულია — თათარი, ხ ო ჯ ა , მ ო წ მ ე გიორგი შოშიაშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. VII.6.Sd–59).

მძულიაშვილები — ამილახვრისშვილებსა და მურვანიშვილებს შორის სამამულე დავის გარიგების შედეგად, ი ს ი ნ ი მამულით წილად ხვდნენ იესე მურვანიშვილს (1698 წ. Ad–1077).

მძულიაშვილი — მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა დათუნა იაკობისშვილის მიერ ბატონ გედალისათვის მიყიდულ მიწას (1700 წ. IX.2.Qd–8517).

მძულიაშვილი (ვარ. ძულიაშვილი) ბერი — ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა გიორგი, შ ვ ი ლ ი ოქროპირი. გ ა უ ც ვ ა ლ ა თამაზა დათვიაშვილს მიწა „ლარები“ საბაშვილისეულ მიწაზე, დარჩენილი ნახევარი დღის მიწაში კი აიღო ფული (XVII ს. მიწ. Hd–2287).

მძულიაშვილი გიორგი — ძ მ ა ბერ მძულიაშვილისა, იხ.

მძულიაშვილი დემეტრა — მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ მ ე ყულანათ დიასამიძის მიერ ოთარ ტატიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1652 წ. 1450–46/8).

მძულიაშვილი ოქროპირ — შ ვ ი ლ ი ბერ მძულიაშვილისა, იხ.

მწავე: მწავისეული — მ წ ა ვ ი ს ე უ ლ ი და გრიგოლასეული გლეხი „ორად“ ვახუშტი აბაშიძემ შესწირა კაცხის მონასტერს ([1550–1570 წწ.] 1449–1583).

მწარია — ყაია, ბაადურ და პაპუნა [ციციშვილების] სამწევრისის მამულებზე დავის გარიგების წიგნში აღნიშნულია, რომ სასახლე ნასყიდას საბძლამდე, სადაც ი გ ი ესახლა, პაპუნას კაცებმა გამოიტაცეს ([1633 – 1658 წწ.] 1448–2316).

მწარია — ბაადურ [ციციშვილის] სამწევრისული გამოფიცულმიწების ნუსხაში აღნიშნულია, რომ მ ი ს ი ნასახლარი, კალო და საბძელი ბაადურს ეპირა (1671 წ. Hd–833).

მწარიაშვილი ბერი — აგარაში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი ერგო ედიშერს ([1688—1703 წწ.] Hd—1636).

მწერლიშვილი ბერი — [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] მაწია მწერლიშვილისა, იხ.

მწერლიშვილი გელიტა — [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] მაწია მწერლიშვილისა, იხ.

მწერლიშვილი დათუნა — [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] მაწია მწერლიშვილისა, იხ.

მწერლიშვილი მაწია — ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: ბერი, დათუნა, პაპუნა, გელიტა. მ ი ჰ ყ ი დ ა ქსნის ერისთავს, დავითს, ოძისში ძველად ერისთავების მიერვე ნაბოძები ვენახი (1690 წ. V.10. Hd—2708).

მწერლიშვილი პაპუნა — [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] მაწია მწერლიშვილისა, იხ.

მწვადანიშვილი — ქვემო ნიქოზში მცხოვრები, ნაზარალი-ხანმა ი გ ი უწყალობა თმოგველ ფავნელიშვილს (1688 წ. XII. 27. 1450—35/119).

მწვარაშვილი პაატა — ყინცვისს მცხოვრები, ყ მ ა წმინდა ნიკოლოზისა, შაჰნავაზმა ი გ ი გაათავისუფლა გადასახადებისაგან (1659 წ. V.18. Ad—790).

მწყერაძე — სახლთუხუცეს პაპუნა და ციცი [ციციშვილებს] შორის სამამულე დავის გარჩევის წიგნის მიხედვით, პაპუნა [ციციშვილს] უნდა დაეფიცა, რომ ი გ ი, შეხმასურიშვილი, ბოსლეთი და ქუენაფლაზი, ციცის სახლს ნაძალადევად ეჭირა (XVII ს. შუა ხანები. Hd—972).

მწყერაძე — მ ი ს გ ა ნ ნაყიდი ვენახი თევდორე მირიანასშვილმა მიჰყიდა ხოჯა როსტომას (1670 წ. XI.28. Ad—1209).

მწყერაძე — [ციციშვილის ყმა], მ ა ს უჩიოდა ბეჟანი თავისი ყმის ცოლის გაყიდვას, აღნიშნულია ციციშვილების დავის გარიგების წიგნში (1679 წ. VIII. 5. Ad—1218).

მწყერაძე ბერუკა — 1669—1679 წწ. ნიჩბისის მ ო უ რ ა ვ ი (1669 წ. Hd—6562, 1450—51/82). ზა[ა]ლ ციციშვილის ყ მ ა (1679 წ. Ad—1218). ქაიხოსრო იასე და მანუჩარ ციციშვილების ზა[ა]ლ ციციშვილთან დავის გარიგების წიგნის მიხედვით, მ ა ს ედავებოდა ბეჟანი ხარზე და ფურზე. სასამართლოს გადაწყვეტილებით, ბ ე რ უ კ ა ს უნდა დაეფიცა, რომ სადაო ხარი და ფური ბეჟანის ყმის საქმეზე იყო დაკლული. თუ ვერ დაიფიცებდა, ხარი და ფური უნდა გადაეხადა (1679 წ. VII.5. Ad—1218). მ ო წ მ ე: თევდორა მირიანაშვილის მიერ ზაზა ფანასკერტელ-ციციშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ. Hd—6562), ნიჩბელი დადიანას მიერ ზაზა ფანასკერტელ-ციციშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ. 1450—51/82), თევდორე მირიანასშვილის მიერ ხოჯა როსტომასათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1670 წ. XI.28. Ad—1209).

მწყერაძე-ბერუკაშვილი ბიძინა — ჰ ყ ა ვ ს [ძ მ ა] ლუარსაბ. მ ი ჰ ყ ი დ ა უთრუთ ციციშვილს] თავისი ბიძის საკომლო-ნასისხლი გუდაძის მამული: ხევის პირის კალო-საბძელი და ბოსელი, ვენახი მისი რიგი წყლით და ყოველ რიგში ნახევარი ღლით სარგებლობის უფლებით; აგრეთვე — მიწა გრიგოლაშვილის ნაფარეხალთან, ინდუაშვილისა და კვერცხიშვილის საზღვრებამდე, ღუბის მიწა, ირემას და ბატონის მიწებამდე, ღელის მიწა კვერცხიშვილის საზღვრამდე, კორშულის მიწა შიშაშვილის და ანდრიაშვილის საზღვრებამდე, რუსხმულის მიწა ზევით ბეგამდე და ქვევით ოღემდე, ბოლოში კლდონიაშვილის მიწამდე (1699 წ. II.5. 1450—51/84).

მწყერაძე ყარსიმე — მ ი ს ი წყალობა განუახლა გიორგი მეფემ იბაშერ [შალიკაშვილს] (1682 წ. V.25. 1450—35/137).

მწყერაძე ზურაბ – მ ო წ მ ე: შიო ხუროშვილის მიერ უთრუთ ციციშვილისათვის მიცემული წისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. 1450–51/5). ხუტუა ოქროპირაშვილის მიერ უთრუთ ციციშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. ბოლო. 1450–51/21).

მწყერაძე–ბერუკაშვილი ლუარსაბ – [ძ მ ა] ბიძინა მწყერაძე-ბერუკაშვილისა, იხ.

მწყერაძე მაზანა – მ ო წ მ ე თევდორე მირიანაშვილის მიერ ხოჯა როსტომასათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1670 წ. Ad–1209).

მწყერისშვილი სეხნია – შაჰნავაზმა ი გ ი უწყალობა ქაიხოსრო და პაატა წერეთლებს (1660 წ. Hd–2457).

მწყნესელაშვილი ბედიანა – ალაიანელი, მ ო წ მ ე მისრია სუმბას ძის მიერ მარკოზ დედაბრისშვილისათვის მიცემული სავენახის ნასყიდობის წიგნისა (1509 წ. Sd–136).

მჰადასძე იოთამ – მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი, დ ა მ წ ე რ ი ზებედე კათალიკოსის მიერ ზურაბ გარაყანიძისათვის მიცემული ყმების წყალობის წიგნისა(1610წ. 1450–17/156).

მ[ჰ]ად[ა]სძე იოთამ – მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი ყულიას მიერ მამისიმედ მამუჩაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. Qd – –9039 გ).

მჰადაძე მახარა – შუბანს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: სამოცი კოკა ღვინო, ერთი ურემი ლომი, ოცდაოთხი ნაოთხალი ლომი,ერთი თეთრის ღირებულების ყავრის მიტანა და საყდრის მუშაობა, ყოველ წელიწადს– პურის ჭამა (1558 წ. H–626).

მჰდეულაძე თევდორე – მ ო წ მ ე პაატა ელიაშვილის მიერ სეხნია მეგრელიშვილისათვის მიცემული ნაფუძრის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ.ახლო.ქკმის. 11).

მჰედლაძე გოგია – ცხვილოსს მცხოვრები, სამთავნელის ყ მ ა, მესაურე – –მოლაშქრე. საამილახვროს დავთრის მიხედვით მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მჰედლაძე ნადირა – ცხვილოსს მცხოვრები, სამთავნელის ყ მ ა, მესაურე – –მოლაშქრე, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მჰედლისშვილები || მჰედლიშვილები

მჰედლიშვილები – აბულაში მცხოვრებნი,ოთხი კომლი , ეკუთვნოდნენ დოლმაზა გოგიბაშვილს, რომელმაც გაუცვალა ი ს ი ნ ი ოთარ ბარათაშვილს ვანქში მდებარე მამულებში (1653 წ. Hd–14664).

მჰედლისშვილები – ხანდაკში მცხოვრებნი, ზურაბ [ჯავახიშვილის] ყოფილი ყ მ ე ბ ი, ნაზარალი-ხანმა ი ს ი ნ ი უწყალობა ფარსადან ჯავახიშვილს(1692 წ. 1448–8819).

მჰედლიშვილები – ბიწმენში მცხოვრებნი, ნაზარალი-ხანმა უწყალობა ი ს ი ნ ი ლუარსაბ გარაყანიძეს (1694 წ. 1448–3269).

მჰედლისშვილი || მჰედლიშვილი

მჰედლიშვილი – ანგრევანს მცხოვრები, მამულით ერგო იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1638 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

მჰედლისშვილი — გომარეთს მცხოვრები, მამულით ერგო იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

მჰედლიშვილი — ი ს და მისი აყრილი ლევერთეთის მამული მოხსენიებულია ზემო ქართლის კომლთა ნუსხაში (XYII ს. დამდ. Qd–7014).

მჰედლიშვილი — ნულში მ ი ს ი აყრილი მამული მოხსენიებულია ზემო ქართლის კომლთა ნუსხაში (XYII ს. დამდ. Qd–7014).

მჰედლიშვილი — მ ი ს მიწამდე მიჰყიდა ზურაბ ბარათაშვილმა გურგენ ყორღანაშვილს ამოვარდნილი კუტუნას ნავენახევი (– ორი დღის მიწა (1656 წ. I. 1. 1450–1/102).

მჰედლიშვილი — მ ი ს ი ნაქონი დღენახევრის მიწა თაყა ასანბეგიშვილმა მიჰყიდა როსტომ ყორღანაშვილს (1663 წ.XII.1.1450–1/108).

მჰედლისშვილი — მ ი ს ი ვენახის ქვევით მდებარე მიწაზე შეეცილა პაპუა მაღალაშვილი გოგინა ბათუნაშვილს (1664 წ. 1448–5058).

მჰედლისშვილი — მ ი ს ი ორი დღის მიწა ბოგისხევს თაყა ასანბეგიშვილმა მიჰყიდა როსტომ ყორღანაშვილს (1678 წ.1450–1/113).

მჰედლიშვილი — მ ი ს ი მამული მიჰყიდა პაპუნა შალიკაშვილმა ოთია გოგიბედაშვილს (1679 წ.I C.22. 1450–1/9).

მჰედლიშვილი — მ ი ს ი მიწის საზღვრამდე მიჰყიდა ქაიხოსრო ბარათაშვილმა როსტომ ყორღანაშვილს საქი ყულიჯანასშვილის პარტახტი (1679 წ. X. 1450–1/70).

მჰედლიშვილი — მ ი ს ი ნავენახევი მიჰყიდა ფარსადან ციციშვილმა შოშიტა გეგაშვილს ([1689–1697 წწ.] Hd–14262).

მჰედლისშვილი — მ ი ს ი შუამავლობით იყიდა გიორგი დაკარგულასშვილმა ნახევარი დღის მიწა დათუნა ყანდიაშვილის მიწის გვერდით (1690 წ.I.29. Hd–4083).

მჰედლისშვილი — 1695–1697 წწ. ჰვიროსში მცხოვრები (1697 წ.სს.II.N311). ოთია გოგიბედაშვილმა ზურაბ ჯავახიშვილს დაანება ჰვიროსში თავისი ნასყიდი მ ჰ ე დ ლ ი ს შ ვ ი ლ ი ს მიწა, სახლ-კარი, სოფლის წყარო და მაზიტას ნაქონი წყარო, რომლის მეოთხედი წილი მ ჰ ე დ ლ ი ს შ ვ ი ლ ი ს ა იყო (1695 წ.IY.6. Hd–8265); ოთია გოგიბედაშვილისა და ჯავახიშვილების სამამულე დავის განჩინებით, ოთიას მიერ ნასყიდი მ ჰ ე დ ლ ი ს შ ვ ი ლ ი ს მიწის მეოთხედი და სახლ-კარი ისევ მ ა ს დარჩა (1695 წ. Hd–6021); მ ა ს ედავებოდნენ ზურაბ და შერმაზან ჯავახიშვილები მიწებზე. მ ი ს ი სახლ-კარისა და მიწების სამი წილი ოთია გოგიბედაშვილს ეყიდა, დავის გადაწყვეტილების შედეგად, ეს სახლ-კარი, ჰვიროსის წყარო და ქვევრები და მაზიტას წყაროს ერთი წილი მ ა ს დარჩა (1697 წ. სს.II. N 311).

მჰედლისშვილი — მ ი ს ი მიწა ხშირობში მიჰყიდა თაყა ბარათაშვილმა ბერ ყორღნაშვილს (1699 წ. IY.6.1450–16/85).

მჰედლისშვილი — ტყვიავში მ ი ს მამულზე ესახლა ესტატე კოშუაშვილი (1700 წ. 1448–3602).

მჰედლისშვილი — წინუბანში მცხოვრები, ფეშანგ ყანჩაელის ყ მ ა (1700წ. 1448–3602).

მჰედლისშვილი — [ჩხარის] ციხის მ ე ც ი ხ ო ვ ნ ე, სხვა მეციხოვნეებთან ერთად თავს დაესხა სოფელს და დაარბია გლეხები. წაართვა პირმასხურას ორი კოდი ხორბალი (XYII ს. Ad–2233 ბ).

მჭედლისშვილი — ზახორს მცხოვრები, ამილახვრის სახასო ყმა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XYII ს.II ნახ.1448—5032).

მჭედლიშვილი აბრამ — 1655—1657 წწ. ჰყავს ძმა მიქელა (1655 წ. 1450—10/127). მოწმე: ქიტია მოლოდინაშვილის მიერ ზურაბ ლარაძისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1655 წ.XI.15.1450—10/127), გოგია ეფრემასშვილის მიერ მირზა პოლიტიკასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1657 წ. YII.1450—19/1).

მჭედლიშვილი ამილბარა — ხოვლეში მცხოვრები, გოშფარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს იგი ერგო გოშფარს ([1527—1556 წწ.] Qd—605).

მჭედლიშვილი ბაინდურ — ბიძაშვილი ფიბუა მჭედლიშვილისა, იხ.

მჭედლისშვილი ბასილი — თვალში მცხოვრები ერთი კომლი, ონოფრე მაჭუტაძის წინამძღვრობის დროს ეყმო გარეჯის მონასტერს ([1690—1733 წწ.] Ad—421).

მჭედლიშვილი ბატუა — ბიძაშვილი ფიბუა მჭედლიშვილისა, იხ.

[მ]ჭედლისშვილი ბეჟიაი — გვეძინეთში მცხოვრები, განაყოფი თევდორა მჭედლისშვილისა, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს მამულით ერგო პაპუნას (1688—1703 წწ.] Hd—1636).

მჭედლიშვილი ბერი — ერეკლე მეფემ უწყალობა იგი ქაიხოსრო ციციშვილს (1688 წ. 1449—326).

მჭედლიშვილი ბერიკა — ღრტილეთს მცხოვრები, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ.1448—5032).

მჭედლისშვილი ბერუა — ახრისში მცხოვრები, ფეშანგ ყანჩაელის მეკოდისპურე ყმა (1700 წ. 1448—3602). საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მისი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448 —5032).

მჭედლიშვილი ბერუკა — მოწმე ამილბარ ბეჟიტაშვილის მიერ ოთია ინანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. შუა ხანები.Y.15. Sd—1783).

მჭედლიშვილი გაბრიელ — მოწმე მამუკა შავშიშვილის მიერ მითარა სოღრიჩაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1664 წ.1449—1848).

[მ]ჭედლისშვილი გელა — გვეძინეთში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს იგი მამულით ერგო ედიშერს ([1688—1703 წწ.] Hd—1636).

მჭედლიშვილი გიგოლა — ოძელი, მოწმე მიქელის მიერ მახარობელ სულხანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1646 წ.YIII.1.Sd—37).

მჭედლიშვილი გიორგი — ძმა ფიბუა მჭედლიშვილისა, იხ.

მჭედლისშვილი გიორგი — თვალში მცხოვრები, ონოფრე [მაჭუტაძის] წინამძღვრობის დროს ეყმო გარეჯის მონასტერს ([1690—1733 წწ.] Ad—421).

მჭედლისშვილი გიორგი — მოწმე შემახა ქალბათ[ი]შვილის მიერ გიორგი ცალქალამანიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს.ბოლო მეოთხედი. XII.9.1450—35/137).

მჭედლისშვილი გოგია — თავმდებად დაუდგა არჩილ ბატონიშვილის მიერ პაატა აბაშიძისათვის მიბარებულ მძევლებს— ხახუტა და კიკანა შორიქაძეებს (XYII ს. I ნახ. Hd—8914).

მჭედლიშვილი დათია – ბიძაშვილი ფიბუა მჭედლიშვილისა, იხ.

მჭედლისშვილი დათუნა – ახალდაბაში მცხოვრები, ქექებურასშვილის ყმა, ჰყავს განაყოფი ნარიმა. გიორგი მეფემ იგი მამულით წაართვა ქექებურასშვილებს და უწყალობა ბეჟან თურქისტანისშვილს ([1685–1703 წწ.] 1450– 18//87).

მჭედლისშვილი დათუნა – ზაალ ჯანდიერისშვილის ყმა, ერთი კომლი, ერთი თავი, ერთი თოფი, მოხსენებულია ყმების ნუსხაში (XYII ს.Hd–14912 დ).

მჭედლიშვილი ევანეზა – მოწმე დურმიშხან ღმურაშვილის მიერ თავისი ბიძაშვილის, ალიხანასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. XI.5. 1450–9/149).

მჭედლისშვილი თამაზ– იისციხეში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციცი–შვილების] გაყრის დროს იგი თავისი საგანაყოფო მამულით ერგო ედიშერს ([1688–1703 წწ.] Hd–1636).

[მ]ჭედლისშვილი თევდორა – გვეძინეთში მცხოვრები, ჰყავს განაყოფი [მჭედლიშვილი] ბეჟია; ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს იგი მამულით ერგო პაპუნას ([1688–1703 წწ.] Hd–1636).

მჭედლისშვილი თევდორა – მოწმე სეფია უჯარმისშვილის მიერ გიორგი მახარასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ.IY.20. Hd––2889).

მჭედლიშვილი იასე – მოწმე ოთარ ჯიმშიტაშვილის მიერ ქაიხოსრო ავთანდილიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ.XI.15.1450––15/8).

მჭედლიშვილი იოვანე – თეოდოსი კათალიკოსმა უწყალობა რომანოზ მაღალაძეს მცხეთაში იოვანე მჭედლიშვილისეული სახლ-კარი ბაღჩა–ბოსტნით (1542 წ.Hd–1353).

მჭედლისშვილი იორდანე – თავმდებად დაუდგა არჩილ ბატონიშვილის მიერ პაატა აბაშიძისათვის მიბარებულ მძევლებს – ხახუტა და გიგანა შარიქაძეებს (XYII ს. I ნახ. XII.10. Hd–8914).

მჭედლიშვილი იოსებ – ღალეთში მცხოვრები, იგი წილად ხვდა მათუაშვილის სანაცვლოდ ყორჩიბაშ ბაღურ [ციციშვილს] ([1651 წ.] 1450–37/153).

მჭედლიშვილი ირემა – მოწმე: ბიძინა მწყერაძე-ბერუკაშვილის მიერ უთრუთ [ციციშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. II. 5. 1450–51/84), დათუნა ბატკუაშვილისა და ივანა ბატატაშვილის მიერ უთრუთ [ციციშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ.YIII.1450–51/102).

მჭედლიშვილი მათე – ბიძა ნიკოლოზ მჭედლიშვილისა, იხ.

მჭედლისშვილი მამისაი – მამია გურიელმა იგი მამულით შესწირა ბიჭვინთის ღმრთისმშობელს (1610 წ.ახლო. 1448–2156).

მჭედლიშვილი მამუკა – მოწმე ბეჟიტა ბროლაძის მიერ რამაზ ზუმბულიძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1652 წ.1450–31/153).

მჭედლისშვილი მამუკა – მოწმე გოგინა ბათუნასშვილის მიერ პაპუა მაღალაშვილისათვის მიცემული მიწაზე დავის გარიგების წიგნისა (1664 წ. 1448–5059).

მჭედლისშვილი მამუკა – ღელუბანს მცხოვრები, მოხსენებულია ყმების ნუსხაში (XYII ს. Hd–14912 ტ).

მჭედლიშვილი მახარა – ხოვლეში მცხოვრები, გოშფარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს იგი ერგო როინს ([1527–1558 წწ.] Qd–605).

მჭედლისშვილი მახარობელი – თვალში მცხოვრები, ეყმო გარეჯის მონასტერს ([1690–1703 წწ.] Ad–421).

[მ]ჭედლისშვილი მახუტა – თეალათუბანში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო ედიშერს ([1688–1703 წწ. Hd–1636).

მჭედლიშვილი მიქელა – ძ მ ა აბრამ მჭედლიშვილისა, იხ.

[მ]ჭედლიშვილი ნარიმა – გ ა ნ ა ყ ო ფ ი დათუნა მჭედლისშვილისა, იხ.

მჭედლიშვილი ნიკოლოზ – ჰ ყ ა ვ ს: [ძ მ ა] ცხადია. ბ ი ძ ა მათე. თისლის მონასტერში ბიძამისის, მათეს სახელზე დადო აღაპი (XY–XYI სს.Por .georg. 4.50 r).

მჭედლიშვილი ოქრუა – მ ო წ მ ე გარსევან ყორღანაშვილის მიერ თავისი ძმის, მერაბისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. YII. 1450–1/4).

მჭედლისშვილი ოჰანეზა – ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი სტეფანე მჭედლისშვილისა,იხ.

მჭედლისშვილი პაპუა – მ ო წ მ ე ბარამ ფარეშისშვილის მიერ დათუნა ხიზანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს.II ნახ. Ad–2243 ა).

მჭედლიშვილი პატატი – მეავას მცხოვრები გლეხი, გივი და ფარემუზ გურამიშვილების ყ მ ა, ნაზარალი-ხანმა მამულით უწყალობა გურამ გურამიშვილს (1694 წ. YI.4.1448–57).

მჭედლისშვილი რამაზა – თვალში მცხოვრები, ე ყ მ ო გარეჯის მონასტერს ([1690–1733 წწ.] Ad–421).

მჭედლისშვილი რევაზა – ნაწრეტს მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ე ვ ა ლ ე ბ ო დ ა შუბით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ.1448–5032).

მჭედლისშვილი რუსიტა – ახრისში მცხოვრები, ქაიხოსრო ყანჩიელის ყ მ ა (1700 წ.1448–3602).

მჭედლისშვილი სარქისა – მკვიდრი ყ მ ა თაყა ბარათაშვილისა, რომელმაც ი გ ი მიჰყიდა როსტომ ყორღანაშვილს ცოლ-შვილითა და მამულით (1881 წ. Y.15. 1450–1/50).

მჭედლისშვილი სტეფანე – 1631–1647 წწ. ენაგეთში მცხოვრები, ჰ ყ ა ვ ს ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ოჰანეზა მჭედლისშვილი (1631 წ.1450–17/23). ი გ ი მამულით უწყალობა როსტომ მეფემ ასანბეგ [ბარათაშვილს] (1647 წ. III.15. 1450–11/1); მ ი ჰ ყ ი დ ა ბაინდურ ყორღანაშვილს ღლენახევრის მიწა დავითისშვილების ვენახის თავს (1631 წ.1450–17/23); მ ო წ მ ე გულისა მოლოდინაშვილის მიერ ბანდია ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1637 წ. IX.10. 1450–6/158).

[მ]ჭედლისშვილი სულხანა – მ ო წ მ ე ბაბუჩას მიერ შიოშ სოლაღაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1619 წ.Y.21.Sd–735).

მჭედლიშვილი ფიბუა – ჰ ყ ა ვ ს: ძ მ ა გიორგი, ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ე ბ ი: ბაინდურ, დათია, ბატუა. მ ი ჰ ყ ი დ ა პაპია წამალაშვილს თავისი სამკვიდრო საცენახე ნავროზიშვილის სავენახეს გვერდით, ვუდელელის ვენახამდე (1662 წ.Y. 1450–51/45).

მჭედლიშვილი ქერობინა – მ ო წ მ ე დათია ყეავიშვილის მიერ რევაზ მალალაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ.1448–5075).

მჭედლისშვილი ქიტა — თვალში მცხოვრები, ე ყ მ ო გარეჯის მონასტერს ([1690–1733 წწ.] Ad—421).

მჭედლიშვილი ქიტია — ძ ყ ა ვ ს ძ მ ა შაჰყულა, ძმასთან ერთად მ ო წ - მ ე ა ქარინას მიერ პაპუნა სულხანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1654 წ.YI.ს.Sd—29).

მჭედლიშვილი შაჰყულა (ვარ.შაყულა)— 1650–1654 წწ. ძ მ ა ქიტია მჭედლიშვილისა, იხ., მ ო წ მ ე ხიზანა მირიაშვილის მიერ პაპუნა სულხანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1650 წ.IX.Sd—26).

მჭედლისშვილი შიო — თვალში მცხოვრები, ე ყ მ ო გარეჯის მონასტერს ([1690–1733 წწ.] Ad—421).

მჭედლიშვილი ცხადია — [ძ მ ა] ნიკოლოზ მჭედლიშვილისა, იხ.

მჭედლისშვილი ხუცია — ჩხიქვთას მცხოვრები, ალათანგისშვილის ნაქონი ყ მ ა, როსტომ მეფემ ი გ ი უწყალობა პაპუნა თურქისტანიშვილს (1640 წ.1450—10/117).

მჭედლისშვილი (ვარ.მჭედლიშვილი) ჯანიბეგა — 1672–1679 წწ. მ ო წ მ ე ჯანიას მიერ გიორგი ყორღანაშვილისათვის მიცემული ბატონყმობის წიგნისა (1672 წ. II.1450—16/1), ზუბიტა ფირუაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ.IY.1450—1/112), ქაიხოსრო ბარათაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ.X.1450—1/70).

მჭედლისძე — რუეთელი, კახთა მეფის მწირველს, ზოსიმეს [ტოხაისძეს] მ ი ს გ ა ნ უყიდია ორი დღის მიწა ქანდაურსა ჭუცშეთ რუსა" (1200 წ.ახლო. Ad—48).

მჭედლიძე — ნიკორწმინდას მცხოვრები, ერთი კომლი; ბაგრატ მეფის „საკუთარი ყ მ ა, რომელიც მან ნიკორწმინდას შესწირა (1544 წ. YIII.9.ლაი P—22ძ).

მჭედლიძე — დომენტი კათალიკოსმა ი გ ი მისი განაყოფით უწყალობა ხუდადა ხოჯაშვილს (1660 წ.Y.1.Sd—2913).

მჭედლიძე აბრამა — შუბანს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ათიანი ორმოცი კოკა ღვინო, ყოველ წელიწადს ერთი ძროხა და ხადილის პურის ჯამა, ერთი თეთრის ღირებულების ყავრის მიტანა, საყდრის სამსახური და ცხენით კარის სამსახური (1578 წ. H—626).

მჭედლიძე აბრამა — შუბანს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი კოკა ღვინო, ათი ათიანი კოკა ღვინო, ნახევარი თეთრი, ოცი კვერცხი, ერთი ურემი ღომი, ხადილის პურის ჯამა, ექვსი თეთრის საკლავი, საყდრის მუშაობა, ერთი თეთრის ღირებულების ყავრის მიტანა (1578 წ.H—626).

მჭედლიძე ბერუკა — ნულში მცხოვრები, ბ ო გ ა ნ ო, ე რ თ ი კ ო მ ლ ი, ძ ყ ა ვ ს სამი ვაჟი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd—7017).

მჭედლიძე გიორგი — ბახვს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ხუთი ჩითახური, ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი ფსომიარე ღომი, ხუთი საწყავი ღვინო, სამი პური და მეჯინიბობით სამსახური (1578 წ.H—626).

მჭედლიძე გიორგი — ბახვს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ხუთი ჩითახური, ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი ფსომიარე ღომი, ხუთი საწყავი ღვინო, სამი პური, ორის სამსახური (1578 წ.H—626).

მჭედლიძე გიორგი — ბახვს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგა-

რა: რვა ჩითახური, ერთი ქათამი, ერთი საკლავი, ერთი ფსომიარე ლომი, ხუთი საწყავი ღვინო, სამი პური, ოჩის სამსახური (1578 წ. H–626).

მჭედლიძე გიორგი – შუბანს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდარვა კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრის საკლავი, ორი თეთრი, ოცი კვერცხი, ერთი ურემი ლომი, ოცდათოხი ნათხალი ლომი, ერთი საბელი, ქათმის მოკრეფა, თივის თიბვა, იფქლის და ქერის მუშაობა, ერთი თეთრის ღირებულების ყავრის მიტანა, საყდრის მუშაობა (1578 წ. H–626).

მჭედლიძე გოგიჩა – შუბანს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდასამი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრის საკლავი, ერთი თეთრი, ოცი კვერცხი, ერთი ურემი ლომი, ოცდაოთხი ნათხალი ლომი, ერთი საბელი, თივის თიბვა, იფქლის და ქერის მუშაობა, თითო თეთრის ღირებულების ყავრის მიტანა, საყდრის მუშაობა, ქათმის მოკრეფა (1578 წ. H–626).

მჭედლიძე დავ[ი]თა – შ ვ ი ლ ი თამაზ მჭედლიძისა. მამის გარდაცვალების შემდეგ „შემოსწყრა" მანუჩარ მეითრის შვილებს და ე ყ მ ო ქსნის ერისთავს. მის ხელში შეუძენია მამული, ქულბაქი და სხვა ქონება: ჰქონდა დავა მეითრის შვილებთან, გარიგების შედეგად შეძენილი ქონების ნახევარი მეითრის შვილებს მიაკუთვნეს, ნახევარი კი მ ა ს დაუტოვეს ([1695–1700 წწ.] Hd–14904).

მჭედლიძე დათუნა – თიხრევს მცხოვრები, სახასო ყ მ ა, მოხსენიებულია ზემო ქართლის კომლთა ნუსხაში (XYII ს. დამდ. Qd–7014).

მჭედლიძე დათუნა – მ ო წ მ ე დავით ფალავანდიშვილსა და თილველ სამხარაძეს შორის სამამულე დავის გარიგების წიგნისა (1687 წ. Y.25.Sd–499).

მჭედლიძე დეისმამა – ბახვს მცხოვრები, ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] უზუნა, ორივეს ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ცხრა ჩითახური, ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი ფსომიარე ლომი, ხუთი საწყავი ღვინო, სამი პური, ოჩის სამსახური (1578 წ. H–626).

მჭედლიძეები – ნამარხევს მცხოვრები, ლეონ მეფემ ისინი უწყალობა ნიკორწმინდელ ამბროსი ბაქრაძეს ([1583–1590 წწ.] 1448–3323).

მჭედლიძე ზაქლია – ბახვს, კიბილაურის პარტახტ მამულზე მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა – ოცი ჩითახური (1578 წ. H–626).

მჭედლიძე ზაქარია – ბახვს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თერთმეტი ჩითახური, ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი ფსომიარე ლომი, ხუთი საწყავი ღვინო, სამი პური, მეჯინიბობით სამსახური (1578 წ. H–626).

მჭედლიძე თამაზ – მ ო წ მ ე ასპან ამირეჯიბის მიერ სეხნია გუგუნაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. მიწ. Hd–748).

მჭედლიძე თამაზ – ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ი დავითა· პაპუნა ფავლენისშვილმა ი გ ი მიჰყიდა მანუჩარ მეითარს ([1695–1703 წწ.] Hd–14906).

მჭედლიძე ივანე – ბახვს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოთხი და ერთი მეოთხედი ჩითახური, ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი ფსომიარე ლომი, ხუთი საწყავი ღვინო, სამი პური, ოჩის სამსახური (1578 წ. H–626).

მჭედლიძე იოვანე – ბახვს მცხოვრები, მ ა ს და მის ძმისწულებს ე მ ა რ თ ა თ ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოთხი და ერთი მეოთხედი ჩითახური, პურის ჭამა და ცხენით სამსახური (1578 წ. H–626).

მჭედლიძე იმარინდო – ბახვს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის

ბეგარა: ოთხნახევარი ჩითახური, ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი ფსომიარე ღომი, ხუთი საწყავი ღვინო, სამი პური, ორის სამსახური (1578 წ.H–626).

მჭედლიძე კაცია – ძ მ ი ს წ უ ლ ი პაატა მჭედლიძისა, იხ.

მჭედლიძე ლომისკაცი – როკითს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თოთხმეტი ათიანი კოკა ღვინო, ბურის ჭამა და სამსახური, ერთი თეთრის ღირებულების ყავრის მიტანა, ჰქონდა სამი პარტახტი...(1578წ.H–626).

მჭედლიძე მამისბედა – ბახვს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოთხი და ერთი მეოთხედი ჩითახური, ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი ფსომიარე ღომი, ხუთი საწყავი ღვინო, სამი პური, ორის სამსახური (1578 წ. H–626).

მჭედლიძე მამისთვალა – შუბანს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდახუთი კოკა ღვინო, თეთრი, ერთი ურემი ღომი, ერთი კვერცხი, საბელი, ქათამი, ყავრის მიტანა ქუთაისს, საყდრის მუშაობა (1578წ.H–626).

მჭედლიძე მახარა – შუბანს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდარვა კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრის საკლავი, ორნახევარი თეთრი, ოცი კვერცხი, ერთი ურემი ღომი, ოცდაოთხი ნათხალი ღომი, ერთი საბელი, ქათმის მოკრეფა, თივის თიბვა, იფქლის და ქერის მუშაობა, ერთ თეთრად ღირებული ყავრის მიტანა (1578 წ. H–626).

მჭედლიძე მახარობელი – შუბანს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდაორი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრის საკლავი, ერთი თეთრი, ოცი კვერცხი, ერთი ურემი ღომი, ოცდაოთხი ნათხალი ღომი, ერთი საბელი, ქათმის მოკრეფა, თივის თიბვა, იფქლის და ქერის მუშაობა, საყდრის მუშაობა, თითო თეთრის ღირებულების ყავრის მიტანა (1578 წ.H–626).

მჭედლიძე მიქელა – ბახვს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ხუთი ჩითახური, ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი ფსომიარე ღომი, ხუთი საწყაო ღვინო, სამი პური, მეჯინიბობით სამსახური (1578 წ.H–626).

მჭედლიძე მიქელა – შუბანს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდარვა კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრის საკლავი, ორი თეთრი, ოცი კვერცხი ან „საფერი შენებაი", ან ერთი ურემი ღომი, ოცდაოთხი ნათხალი ღომი, ერთი საბელი, ქათმის მოკრეფა, თივის თიბვა, იფქლის და ქერის მუშაობა (1578 წ. H–626).

მჭედლიძე მლაღურ – ბახვს მცხოვრები, მ ა ს და მის ძმისწულს ე მ ა რ თ ა თ ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ხუთი ჩითახური, ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი ფსომიარე ღომი. ხუთი საწყავი ღვინო, სამი პური, მეჯინიბობით სამსახური (1578 წ.H–626).

მჭედლიძე ნასყიდა – შუბანს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტნახევარი კოკა ღვინო, ექვსი თეთრის საკლავი, თეთრნახევარი, ოცი კვერცხი, ერთი ურემი ღომი, ოცდაოთხი ნათხალი ღომი, ერთი საბელი, თივის თიბვა, იფქლის და ქერის მუშაობა, ერთი თეთრის ღირებულების ყავრის მიტანა, საყდრის მუშაობა (1578 წ.H–626).

მჭედლიძე ნასხიდა – ბახვს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოთხნახევარი ჩითახური, ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი ფსომიარე ღომი, ხუთი საწყავი ღვინო, სამი პური, ორის სამსახური (1578 წ.H–626).

მჭედლიძენი – ნიკორწმინდას მცხოვრებნი, სამი კომლი, ბაგრატ მეფემ ი ს ო ნ ი შესწირა ნიკორწმინდის ეკლესიას (1544 წ.YIII.9.ლაი.P–22 ა).

მჭედლიძე ოზბეგ – ბახვს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ხუთი ჩითახური, ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი ფსომიარე ლომი, ხუთი საწყავი ღვინო, სამი პური, მეჯინიბობით სამსახური (1578 წ·H–626).

მჭედლიძე პაატა – მუხლში მცხოვრები, ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: შალუტა, კაცია; ქაიხოსრო იაშვილმა შესწირა ი გ ი ძმისწულებით თავის ეგვტერს (XYII ს. II ნახ. 1448–1535).

მჭედლიძე პატა – თიხრევში მცხოვრები, ს ა ხ ა ს ო ყ მ ა, მოხსენიებულია ზემო ქართლის საკომლოების ნუსხაში (XYII ს. დამდ. Qd–7014).

მჭედლიძე საყვარელა – შუბანს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდაშვიდი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრის საკლავი, ორი თეთრი, ოცი კვერცხი, ერთი ურემი ლომი, ოცდათხი ნათხალი ლომი, ერთი საბელი, ქათმის მოკრეფა, თივის თიბვა, იფქლის და ქერის მუშაობა, ერთი თეთრის ღირებულების ყავრის ქუთაისს მიტანა, საყდრის მუშაობა (1578 წ·H–626).

მჭედლიძე სულთმამა – შუბანს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდაორი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრის საკლავი, ერთი თეთრი, ოცი კვერცხი, ერთი ურემი ლომი, ოცდათხი ნათხალი ლომი, ერთი საბელი, თივის თიბვა, იფქლის და ქერის მუშაობა, ერთი თეთრის ღირებულების ყავარი, საყდრის მუშაობა, ქათმის მოკრეფა (1578 წ·H–626).

მჭედლიძე უზუნა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ლეისმამა მჭედლიძისა, იხ.

მჭედლიძე შალუტა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი პაატა მჭედლიძისა, იხ.

მჭედლიძე ხახულა – შუბანს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდათხი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრის საკლავი, ორი თეთრი, ოცი კვერცხი, ერთი ურემი ლომი, ოცდათხი ნათხალი ლომი, ერთი საბელი, თივის თიბვა, იფქლის და ქერის მუშაობა, საყდრის მუშაობა, ერთი თეთრის ღირებულების ყავრის მიტანა (1578 წ·H–626).

მჭედლიძე ხუტა – ბახვს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოთხნახევარი ჩითახური, ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი ფსომიარე ლომი, ხუთი საწყავი ღვინო, სამი პური, ოჩის სამსახური (1578 წ·H–626).

მჭედლიძე ხუტა – ბახვს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ხუთი ჩითახური, ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი ფსომიარე ლომი, ხუთი საწყავი ღვინო, ს ამი პური, მეჯინიბობით სამსახური (1578 წ·H–626).

მჭედლიძე ხუტია – ბახვს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ხუთი ჩითახური, ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი ფსომიარე ლომი, ხუთი საწყავი ღვინო, სამი პური, მეჯინიბობით სამსახური (1578 წ·H–626).

მჭედლიძე – ხ უ ც ე ს ი, სანავარდოში მცხოვრები, მ ა ს უნდა მიერთმია სანავარდოში ჩამოსული მთავარეპისკოპოსის, ს ვიმონ ჩხეტიძისათვის ერთი ზუთხი (XYII ს. შუა ხანები. 1448–6034 მინ.).

მჭედლიძე გოჩიტა – რიონს მცხოვრები, დედოფალმა ნესტანდარეჯანმა ი გ ი შესწირა გელათს ალექსანდრე მეფის სულის მოსახსენებლად (1660 წ. ახლო. Ad–598).

მჭედლიძე დატუნა – სანავარდოში მცხოვრები მეზუთხე გლეხი, უნდა მიერთმია სანავარდოში ჩამოსული მთავარეპისკოპოსის, სვიმონ ჩხეტიძისათვის ერთი ზუთხი (XYII ს, შუა წლ. 1448–5034 მინ.).

მჭითავა ულეიმა – ე მ ა რ თ ა ჯგალის ციხის ბეგარა ისევე, როგორც ბუ-

მბავა შამიბის, იხ. ([1616–1621 წწ.] ქსძ. III.92–1).

მჭიფია ამარცალია – ცაიშელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, მისი მარილი, ერთი პური, სამი ლიჯი ღომი, სამი ფოხალი ღვინო და გოჭკუმური ([1616–1621 წწ.] ქსძ. III.92).

მჭიფია ბაბადიბა – ცაიშელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, მისი მარილი, ერთი პური, სამი ფოხალი ღვინო, სამი ლიჯი ღომი, ღვინო და გოჭკუმური ([1616–1621 წწ.] ქსძ. III. 92).

მჭიფია ლიპურდღუვა – ცაიშელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, მისი მარილი, ერთი პური, სამი ლიჯი ღომი, სამი ფოხალი ღვინო და გოჭკუმური ([1616–1621 წწ.] ქსძ. III.N92).

მჭიფია ჯუმარია – ცაიშელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, მისი მარილი, ერთი პური, სამი ლიჯი ღომი, სამი ფოხალი ღვინო და გოჭკუმური ([1616–1621 წწ.] ქსძ. III.92).

მჭიშია კაკაური – ე მ ა რ თ ა საკათალიკოსო გამოსაღები: ორი საკლავი,ორი ქათამი, ორი გულა ღვინო, ორი გობი ღომი, მეთორმეტე წელიწადს ძროხის ნახევარი და მუშაობა (XYI ს. II ნახ.1448–3326).

მხალაძე დათუნა – ყ მ ა იოთამ ამილახორისა, ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი:სვიმონ, იესე. იოთამ ამილახორმა მ ა ს უწყალობა ბერშოეთში პეტრე ციციანაშვილი ძმითა და ცოლ-შვილით, ბერუკა კვიწინაძე და მისი ძმისწული ზაზუტა, ციციანაშვილ-ქვეტანაშვილები მამულებით და ბეგრით, შანშე და ზაზუტა ტარსაიჰაშვილების კერძი მამულები (1698 წ.II.18. Ad–1059).

მხალაძე დმეტრე – მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ მ ე ივანე გუგუნაშვილის მიერ თავისი განაყოფების, სეხნიასა და ბერისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. მიწურული. Hd–747).

მხალაძე თესე – შ ვ ი ლ ი დათუნა მხალაძისა, იხ.

მხალაძე სვიმონ – შ ვ ი ლ ი დათუნა მხალაძისა, იხ.

[მხარგრძელი] ავაგ (ვარ.ავაგ–სარგის)– 1241–[1260] წწ. ა თ ა ბ ა გ ი (1241/1242 წწ. 1448–5003). დ ა ა მ ტ კ ი ც ა: არსენ ჭყონდიდელ-მწიგნობართუხუცესის მიერ მგელა აბულახტარისძისათვის მიცემული სოფლის წყალობის დაწერილი (1241/1242 წ. 1448–5003), მიქაელ კათალიკოსის მიერ ვაჩე გუარამისძისათვის მიცემული სოფლის წყალობის დაწერილი ([1241 წ.] 1448–9253), კახა თორელის მიერ რკონის მონასტრისათვის მიცემული შეწირულების დაწერილი ([1260 წ.] Sd–2859).

[მხარგრძელი] შანშე – იხსენიება მ ო წ მ ე დ დაწერილის ფრაგმენტში (1317 წ. Hd–11243 ა).

[მხარგრძელი] შაჰანშა – მ ან დ ა ტ უ რ თ უ ხ უ ც ე ს ი, დ ა ა მ ტ კ ი ც ა არსენ ჭყონდიდლის მიერ მგელა აბულახტარისძისათვის მიცემული სოფლის წყალობის დაწერილი (1241/1242 წწ. 1448–5003); მიქაელ კათალიკოსის მიერ ვაჩე გუარამაისძისათვის ბოძებული სოფლების წყალობის დაწერილი ([1241 წ.]1448–9253).

მხატვარი – ბაილეთში მცხოვრები, მამია გურიელმა ი გ ი შესწირა ჩუხუღნას ტაძარს და დააკისრა ბეგარა: ერთი ძროხა, ერთი საკლავი, ორი ქათამი, ორი სამადგანი ღომი და ორი საწყავი ღვინო ([1601–1627 წწ.] Ad–1913).

მხატვარი – შ ვ ი ლ ი ფოცხვერასი, იხ.

მხაჰაშვილი – გიორგი მეფემ განუახლა მ ი ს ი წყალობა იბაშერ [შალიკა-

შვილს] (1682 წ. Y.25.1450—35/137).

მხეიძე— ამირეჯიბმა ქეცნა [გაბელიძემ] ულუმბის ღმრთისმშობლის მონასტერს შესწირა მ ი ს გ ა ნ ნაყიდი და ნამზითვი წაღვლი ([1412—1431 წწ.] ქრ. II.210); [გაბელიძეების] მიერ ულუმბის ღმრთისმშობლის მონასტრისათვის შეწირულ ყმა-მამულის ნუსხაში შედიოდა „მხეიძის მზითევი გარდაისად წაღული სრულიად" (XYI ს. ქრ.II.212)

მხეიძე — გიორგი მეფემ უბრძანა მ ა ს კლდიაშვილ-შალიკაშვილისათვის მიცემული წყალობის აღსრულება ([1563—1564 წწ.] Hd—8727).

მხეიძე გიორგი — მ ო წ მ ე გიორგი ლიპარტიანის მიერ გიორგი ფალავასათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (XYII ს. მიწ. ქმ.N 1178).

მხეიძე კაცია— 1691—1695 წწ. მ ო უ რ ა ვ ი (1691 წ.Hd—7883). მო წ მ ე: გენათელი მარკოზ ლაშხიშვილის მიერ სვიმონ დეკანოზისათვის მიცემული წყალობის წიგნისა (1691 წ. Hd—7883), ალექსანდრე მეფის მიერ იესე კვიმსაძისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა ([1693—95] ქმ. N 1222).

მხეიძე ფირან — 1660—1682 წწ. მ ო წ მ ე სეხნია ჩხეიძის მიერ ქაიხოსრო წერეთლისათვის მიცემული ყმა-მამულის დანებების წიგნისა (1660—ანი წწ. Hd—2179); მ ა ნ დაიჭირა კიკოლაი ეჯიბია და დაუპირა გაყიდვა (1682 წ. 1448—1526).

მხეიძე შიოშ — იესესთან, პაატა ფანჩულიძესთან, დიაკონ მასხარაშვილთან ერთად პირობა მისცა მოძღვარს, რომ სტამბოლიდან მობრუნებული ყმის, გიორგი ჭილიკაშვილისათვის მიცემულ პირობას არ დაარღვევდა (XYII ს. Hd—11228).

მხეცაძე — ყაყა წინამძღვრიშვილმა მიჰყიდა აბელს, მიქელს, გაბრიელსა და დემეტრეს თორმეტი დღის მ ხ ე ც ა ძ ი ს ე უ ლ ი მ ი წ ა გძელაში, როსაფაშვილის მიწის, საქცევზე ოთხი დღის მიწა მაისაძის მიწის გვერდზე (1691 წ. XI.13. 1450—2/131).

მჴეცისძე || მჴეციძე || მხეცისძე || მხეციძე

მჴეციძე — მიქაელ მეფესთან და სხვა დარბაისლებთან ერთად გაარჩია მიქელაძის და გოგიტაშვილთა სასისხლო საქმე (1326 წ. Hd—14793 სას.).

მჴეცისძე — თურქისტანიშვილს უნდა დაეფიცა, რომ მ ა ს [ბარათაშვილის თანამეცხედრის], ელენესათვის, მიეცია ბარათაშვილებთან სადაო ყმა — ჯოუშვილი (1523 წ.Ad—1299—1).

მხეციძე — ა ზ ნ ა უ რ ი, შ ვ ი ლ ი ჯანგაშ [მხეციძისა]. ბაგრატ მეფემ შესწირა გელათის წმინდა გიორგის მ ხ ე ც ი ძ ი ს ე უ ლ ი გლეხები: მესხეთში მცხოვრები სამი კომლი ღანდურიძე და ერთი პარტახტი, ფარსმანაყანევში მცხოვრები ფუძედ ერთი და კომლად რვა მარდალაშვილი და სამი პარტახტი მარდალაშვილები, რომლებიც მ ა ს ცოლის მზითევში მიუღია ჭილაძისაგან. ეს ყმა-მამული მეფეს შეუსყიდია ჯანგაშ მხეციძის შ ვ ი ლ ი ს ა გ ა ნ, რომელსაც ბიძამისის სასისხლო საქმეზე ფული დასჭირვებია (1545 წ.YI.12.Hd—11201).

მხეციძე — ამოწყვეტილი, მ ი ს გ ა ნ ჰქონდა ნასისხლად მიცემული გლეხები ავთანდილ ქელბაქიანს; მ ი ს ი ყმა-მამული ფარცმანაყანევში გიორგი მეფემ შესწირა გელათის ეკლესიას (1573 წ.1448—3324).

მხეციძე გიორგი — შ ვ ი ლ ი სარგის მხეციძისა, იხ.

მხეციძე ზურაბ — შ ვ ი ლ ი სარგის მხეციძისა, იხ.

მხეციძე სარგის — 1448—[1519] წწ. მ ო ლ ა რ ე თ უ ხ უ ც ე ს ი (1488 წ.

Hd–8731); ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ზურაბ, ფირალ, გიორგი, ქაიხოსრო, ჯანგაზ. ყ მ ა ნასყიდა ბანცაძე ([1505–1519 წწ.] 1449–1670). მ ო წ მ ე: ალექსანდრე მეფის მიერ სიაოშ ფალავანდიშვილისათვის მიცემული ოქონის ნასისხლად წყალობის წიგნისა (1488 წ.YII.1.Hd–8731), თავის შვილებთან ერთად მ ო წ მ ე ა ნასყიდა ბანცაძის მიერ გელათის ღმრთისმშობლის მოძღვართ-მოძღვარ ილარიონისა და წინამძღვარ მელქისედეკ აბაშიძისათვის მიცემული პირობის წიგნისა ბეგრის მოუშლელობის შესახებ ([1505–1519 წწ.] 1449–1670).

მხეციძე ფირალ (ვარ.ფირან)– შ ვ ი ლ ი სარგის მხეციძისა, იხ., ძ მ ა ჯანგაზ მხეციძისა, იხ.

მხეციძე ქაიხოსრო – შ ვ ი ლ ი სარგის მხეციძისა, იხ.

მხეციძე ჯანგაზ (ვარ.ჯანგაშ)– [1505]–1531 წ.ახლო. შ ვ ი ლ ი სარგის მხეციძისა, იხ., ჰ ყ ა ვ ს [ძ მ ა] ფირან (1531 წ.ახლო. 1449–1674), შ ვ ი ლ ი მხეციძე, იხ. შ ე ს წ ი რ ა გელათის ხახულის ღმრთისმშობელს საალაპედ ნაქალაქევში ექვსი კომლი: ხუცესი, მიქელა და მისი ძმა ზოსიმე, მახარტელი, ნასყიდა მგელაძე, როსტე[ვან] ახალაძე, ხუცესი გაბრიელი, ქოცნა, სულთმამა სპათარია (1531 წ.ახლო. 1449–1674).

მხთისია – ქინძარას მცხოვრები, ბ ო გ ა ნ ო, წინამძღვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ე ვ ა ლ ე ბ ო დ ა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

მხთისია – ძ მა წინამძღვარ გიორგისა, იხ.

მხთისია – ერთი კომლი. მოხსენებულია კომლთა სიაში (XYII ს.ბოლო. 1449–1794).

მხითარა – კარშაგარს მცხოვრები, მამულით ერგო იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

მხითარა – რატევანს მცხოვრები, მამულით ერგო იოთამ ბარათაშვილს([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

მხითარა –კრუფას მცხოვრები; მამულით ერგო იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

მხითარა –მუშელი სომეხი, ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ი ოვანეზა, მისცა თ ა ვ შ ე წ ი რ უ ლ ე ბ ი ს წიგნი თბილელ ნიკოლოზ ბარათაშვილს (1619 წ.1449–2642).

მხითარა – მ ო წ მ ე ბასილი ტოტუაშვილსა და მანდენა მანდენაშვილს შორის სახლისა და მარნის თაობაზე დავის გარიგების წიგნისა (1648 წ.Qd–503).

მხითარა – მ ო წ მ ე დემურა უსუფაშვილის მიერ ბაინდურ პაპიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1667 წ.YIII.1450–6/22).

მხითარა – მ ო წ მ ე გრიგოლ მიკირტიჩაშვილის მიერ ბატონ შიოშისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. Sd–820/ბ).

მხითარაშვილი – კარშაგარს მცხოვრები, მამულით ერგო იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16 . 1450–11/112).

მხითარაშვილი – გულეულს მცხოვრები, მამულით ერგო იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

მხითარასშვილი ოლქია – მ ო წ მ ე იესე თურქისტანიშვილის მიერ სულხან მირზიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1626 წ.ახლო. 1450–50/69).

მხითარისშვილი – მ ი ს ი და ალაჯანაშვილის სავენახე მიწა გაუცვალა ბოლნელმა იოსებ რევიშვილმა დოლმაზა შანშიაშვილს სხვა მიწაზე (1670 წ.YIII.

2.Hd–5242).

მჭეცაშვილი ბადრია – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ვეფხია მჭეცაშვილისა, იხ.

მჭეცაშვილი ვეფხია – ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი] ბადრია და ყ[ი]ზილა. შ ე ს წ ი რ ა ყანა ყუდარის ძელიჭე შმარიტის ეკლესიას (XYI–XYII სს. A–219, 102 r).

მჭეცაშვილი ყ[ი]ზილა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ვეფხია მჭეცაშვილისა, იხ.

მჭეციძე – იხ.მხეციძე

მჯაფარიანნი – იხ. ჯაფარიძე

მჯაფარიძე – იხ. ჯაფარიძე

მჯობიაშვილი ბუჟუა – ერთაწმინდის მცხოვრები, ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] დათუნა; ერთ წილად ერგო მოურავსა და ზურაბ [საავაძეს] ესტატესა და დათუნას ფარდად (XYII ს. ბოლო მეოთხ. Hd–12016).

მჯობიაშვილი დათუნა – ახალქალაქს მცხოვრები , [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბუჟუა მჯობიაშვილისა, იხ.

მჯგუჯვია ხახუშია– დარჩელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, მისი მარილი, ერთი პური, ხუთი ფოხალი ღვინო, ექვსი ლიჯი ლომი და გოჰკუმური ([1616–1621 წწ.] ქსძ. III. N92).

მჯუჯია – დარჩელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, მისი მარილი, ერთი პური, ხუთი ფოხალი ღვინო, ექვსი ლიჯი ლომი და გოჰკუმური ([1619–1621 წწ.] ქსძ. III. N92).

მჯუჯია ამაწყაპა – დარჩელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, მისი მარილი, ერთი პური, ხუთი ფოხალი ღვინო, ექვსი ლიჯი ლომი და გოჰკუმური ([1616–1621 წწ.] ქსძ. III.N92).

მჯუჯია მახილა – დარჩელი, ე მ ა რ თა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, მისი მარილი, ერთი პური, ხუთი ფოხალი ღვინო, ექვსი ლიჯი ლომი, გოჰკუმური ([1619–1621 წწ.] ქსძ. III. N92).

მჯუჯია უჩაკოჩი – დარჩელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, მისი მარილი, ერთი პური, ხუთი ფოხალი ღვინო, ექვსი ლიჯი ლომი და გოჰკუმური ([1616–1621 წწ.] ქსძ. III. N92).

მჯუჯუა კაჰულია – დარჩელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, მისი მარილი, ერთი პური, ხუთი ფოხალი ღვინო, ექვსი ლიჯი ლომი და გოჰკუმური ([1619–1621 წწ.] ქსძ. III. N92).

ნ

ნაბაძიძე ივანე – ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა დაწერილის ფრაგმენტში (XIY–XY სს. S–1699, 12 r).

ნაბერლიშვილი – მ ი ს ი ზვარი ხოჯლეში ესაზღვრებოდა ზვარს, რომელიც მანგლელმა გაუცვალა ფარემუზ [ჯავახიშვილს] ვენახში (1694 წ. YIII.3.Hd–14083)

ნაგლაძე ზაალ – ს ა ხ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი, მ ო წ მ ე შიოშ და ვარდან ფალავანდისშვილების მიერ გიორგი გულიკაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1518 წ.1448–2612).

ნადარაია – გვაზაურში მცხოვრები საეკლესიო გლეხი (XYII ს.Hd–11.221).

ნადარაია საქვამიშია — ი გ ი თავის სახლიკაცთან ერთად ლევან დადიანმა შესწირა ბიჭვინტის ღმრთისმშობელს და დაუწესა გადასახადი: ერთი ცხვარი, სამი გუდა ღვინო, ერთი მახათელი ღომი, ერთი ქათამი (1628 წ.Sd–2904).

ნადთინასშვილი — მძოვრეთს მ ის ი მამული ერგო თამაზ [ბარათაშვილს] ([1633–1658 წწ.] 1448–2318).

ნადიკაშვილი ბერუა — ბეთანიას მ ი ს ფარდად წამალა მამულითურთ, ერგო საამ [ბარათაშვილს (1692 წ. YIII.30.1450–11/84).

ნადიმაშვილი — ზაკვს მცხოვრები, გოშფარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო გოშფარს ([1527–1558 წწ.] Qd–605).

ნადიმაშვილი — ზაკუს მცხოვრები, გარდაცვლილი შერმაზან ჯავახიშვილის ყ მ ა, ზაქარია ჯავახიშვილმა [გიორგი სააკაძესთან] შეყრილობის დროს ი გ ი დასდო თავის წილში (1624 წ.Hd–147693).

ნადირა — თაფანში მცხოვრები, ი გ ი ბარათაშვილების გაყრის დროს ერგო გერმანოზსა და მის ძმებს: თაყას, გოსტასაბსა და ფალავანხოსროს (1523 წ. Ad–1299 ა).

ნადირა — გომარეთს მცხოვრები, ი გ ი ქონებით წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

ნადირა — მანაკერტს მცხოვრები, ი გ ი მამულით წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

ნადირა — ბალახაურს მცხოვრები, ი გ ი მამულით წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

ნადირა — ი გ ი ლეონ მეფემ თარხნად უწყალობა მაქსიმე ჩოლაყასშვილსა და მის ძმებს (1566 წ. I.19. 1449–2285).

ნადირა — ზემო ღანუხში მცხოვრები, ი გ ი ლეონ კახთა მეფემ შესწირა სვეტიცხოვლის ეკლესიას (1569 წ.1448–5529).

ნადირა — ჯიმითელი, ი გ ი და მისი სახლი ალექსანდრე მეფემ შესწირა სვეტიცხოველს (1601 წ.1448–5526).

ნადირა — პატარძეულს მცხოვრები, ერთი კომლი, „შავერდასეული" ნ ა დ ი რ ა დავით მეფემ შესწირა წმინდა ნინოს ეკლესიას ([1602 წ.] 1449–1782).

ნადირა — გრემს მცხოვრები, ი გ ი მისი სახლითა და მამულით თეკლა მონაზონმა შესწირა შუამთის მონასტერს (1603 წ.1449–2636).

ნადირა — დიასახლისი, მ ო წ მ ე არდაშელ სოლაღაშვილის მიერ ბართლომე შეშაბერიძისათვის მიცემული გვრიტიაულის ნასყიდობის წიგნისა (1603 წ. 1448–5432).

ნადირა — კისისხევს მცხოვრები გ ლ ე ხ ი, თეიმურაზ მეფემ ი გ ი შესწირა ალავერდს თავისი მეუღლის ანას სულის საალაპედ (1612 წ.Y.10. 1448–5017).

ნადირა — ვაკეს მცხოვრები, მანგლელმა მთავარეპისკოპოსმა ქრისტეფორემ ი გ ი მისი მამულით უბოძა კეირილას ([1615 წ.] 1449–1828).

ნადირა — ჭ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: გოგია, პაპია და ბერუა. მ ი ჭ ყ ი დ ა გიორგი თევდორესშვილს ერთი დღის მიწა ქვითკირის ხიდთან, რომელსაც ერთი მხრიდან ესაზღვრებოდა ბეთიასშვილის მიწა (XYII ს.20–ანი წწ. 1450–38/129).

ნადირა — [ციციშვილების]: ყაიას, ყორჩიბაშ ბადურის და სარდალ პაპუნას შორის. სადაო ყმა-მამულის ნუსხაში აღნიშნულია, რომ მ ა ს ეჭირა ორი დღის

მიწა ([1633–1658 წწ.] 1448–2316).

ნადირა – ძეგვლი, ჰყავს ბიძაშვილი ვარდია, რომელთან ერთადაც შვილებითურთ, ქარსიძეების გაყრის დროს ერგო დავითს (1651 წ. 1450–29/59).

ნადირა – საშვებში მცხოვრები, იგი ორ ტირძნელ კაცთან ერთად საქურდლად ჩასულა რევაზ სტეფანაშვილთან. რევაზს მათ საშოვარს შეპირებია და ყაფლან [ბარათაშვილის] ციხეზე თავდასასხმელად წაუყვანია. რადგანაც ციხე ვერ აუღიათ, რევაზს მათთვის ყევარი ხარი და ერთი ფიტარული ცხენი მიუცია და გაუტუმრებია საციციანოში. მაგრამ ეს საქონელი თხილოვანს დაუყრევინებიათ და მათი ჩანაფიქრი გამჟღავნებულა (1664 წ. III.1. Hd–10,346).

ნადირა – მოწმე ნასყიდა ნონეშვილის მიერ ქიტიასათვის მიცემული მიწების ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. II. 1450–32/282).

ნადირა – მის მიწამდე მიჰყიდა რუისში ქიტია ქუბიაშვილმა გოგილა მალულიძეს მიწა (1672 წ. III.15. Sd–57).

ნადირა – მეჯოგე, ედიშერ და პაპუნა. [ციციშვილების] გაყრის დროს იგი მამულით ერგო პაპუნას ([1688–1703 წწ.] Hd–1636).

ნადირა – ერეკლე მეფის დედის მსახური, მოხსენებულია სამეფო კარის მსახურთა ნუსხაში ([1688–1703 წწ.] Ad–763).

ნადირა – ახალშენს მცხოვრები, ერთი კომლი, შეტანილია სვეტიცხოვლის კუთვნილი საკომლოების ნუსხაში (1689 წ. 1449–1792).

ნადირა – შვილი ყინწვისის კანდელაკისა, მოწმე ბიძინა ბერუკაშვილ-მწყურაძის მიერ უთრუთ ციციშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. II.5. 1450–51/84).

ნადირა – რეჯს მცხოვრები, ნათლისმცემლის კუთვნილი მოსაურე ყმა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალება მისი კომლიდან ორ კაცს თოფით სალაშქროდ წასვლა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

ნადირა – ნადარბაზევს მცხოვრები, ბოგანო, სამთავნელის ყმა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

ნადირა – ფრითას მცხოვრები, ბოგანო, ამილახვრის ყმა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

ნადირა – ნაცვალი, მოწმე ბერუა რონასშვილის მიერ სეხნიასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. Hd–15.005).

ნადირა – მოწმე პაატა ტატუაშვილის მიერ მღვდელ იოვანესათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. Hd–3805).

ნადირა – შვილი სუხიტასი, იხ.

ნადირა – „ჩუკუმა (sic!) ნადირა“. ერთი კომლი, შეტანილია [ალავერდის ტაძრის] საკომლოების ნუსხაში (XYII ს. Ad–848).

ნადირალაშვილი პაპუნა – მოწმე გიორგი კობიაშვილის ჯალაბის ქეთიას მიერ ოთია შაბურიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. Sd–761).

ნადირაული აფია – ფანშტელი, ალექსანდრე მეფის ბრძანებით იგი ხევმა მძევლად მისცა გერგეტის საყდრისშვილებს (1439 წ. II.20. A–1085, 13–15).

ნადირალაშვილი – მისი ვენახი ბაინდურ ერისთავმა უბოძა ოთია შაბურიშვილს (1698 წ. Hd–2362).

ნადირასშვილი||ნადირაშვილი||ნადირის შვილი

ნადირაშვილი – ახალშენის (ან ცხორეთის) მცხოვრები, გოშფარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრის დრო ი გ ი თავისი მამულით ერგო როინსა და მის ბიძაშვილებს ([1527–1558 წწ.] Qd–605).

ნადირაშვილი – მ ი ს ი მიწის საზღვრამდე მიჰყიდა ოლულა ხუცაშვილმა როსტომ ყორღანაშვილს მერუბანშისაბოსტნე (1678 წ.XI.15. 1450–1/67).

ნადირაშვილი – ამოვარდნილი ქაიხოსრო ბარათაშვილის ყ მ ა, ი გ ი ნაზარალი-ხანმა უწყალობა როსტომ ბარათაშვილს (1694 წ.1450–32/320).

ნადირაშვილი ამირა – გზირი, მ ო წ მ ე მახარა მგელიაშვილის მიერ ფირშაეათ ამაზაშვილ პაპუასათვის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ.YIII.Sd–767).

ნადირაშვილი ბერი – მ ო წ მ ე გივიაშვილის მიერ ბერუა და დათუნა მუჩაიძეებისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ.Qd–1785).

ნადირაშვილი ბერისა – მ ო წ მ ე უმეკა დონდარასშვილის მიერ პაპუნა ხითარასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ.Hd–1582).

ნადირაშვილი გასპარა – მ ო წ მე გოჯასპ საგინაშვილის მიერ ქაიხოსრო აბაშისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. XI.1.1450–15/5).

ნადირაშვილი გიორგი – შ ვ ი ლ ი ფრიდონა ნადირაშვილისა, იხ.

ნადირაშვილი გოგია – ტბისს მცხოვრები, ბოგანო, წილად ხვდა თამაზ [ბარათაშვილს] ([1633–1658 წწ.]).1448–2318).

ნადირაშვილი გოგია – ზაპორს მცხოვრები, ზურაბ ლაზნელის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ის ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ.1448–5032).

ნადირაშვილი გოგია – ნაწრეტს მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვრო დავთრის მიხედვით, ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

ნადირაშვილი (ვარ.ნადირისშვილი) თევდორა–1677–1681 წწ. მ ო წ მ ე:ბეჟიკა პაპანაშვილის მიერ როსტომა [ყორღანაშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1677 წ.X.22.1450–1/55), ზუბიტა ფირუაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. IY. 1450–1/112), თაყა ბარათაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული ყმების (ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ.Y.15. 1450–1/50).

ნადირასშვილი თევდორა – იმარხებში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი თავისი მამულით ერგო პაპუნას ([1688–1703წწ.] Hd–1636).

ნადირაშვილი ივანე – რუისში მცხოვრები, ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] შიო, ერთი კომლი. ი გ ი ერეკლე მეფემ და იოანე კათალიკოსმა შესწირეს ურბნისის წმინდა სტეფანეს საყდარს (1697 წ.1448–9999).

ნადირაშვილი ივანე – ძახორს მცხოვრები, მ ო წ მ ე ბერის მიერ ლიპარიტიშვილებისათვის მიცემული ნაფუძარისა და სახლის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. Hd–9999).

ნადირასშვილი ირემა – ცხვილოსელი, ავთანდილ ამილახორის მეკოდისპურე

სახასო ყ მ ა (1700 წ.1448–3602).

ნადირაშვილი მამუკა – ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: ძამუკა ნადირაშვილი,იხ.ოთია, პატა. თინათინ ბატონიშვილმა ი გ ი თავისი ძმებითა და მამულით უწყალობა პაპუა ტატიშვილს (1670 წ. Hd–9860).

ნადირასშვილი მუქაფა – წყნეთში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა ციციშვილების გაყრის დროს ი გ ი თავისი მამულით. ერგო ედიშერს ([1688–1703 წწ.] Hd–1636).

ნადირაშვილი ოთარა – სახუნდრული, მ ო წ მ ე მანთაშა მირზაშვილის მიერ ნასყიდა დოლმაზაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700წ. YIII.19. 1450–16/38).

ნადირაშვილი ოთია – ძ მ ა ძამუკა ნადირაშვილისა, იხ., მამუკა ნადირაშვილისა, იხ.

ნადირაშვილი პატა – ძ მ ა ძამუკა ნადირაშვილისა, იხ., მამუკა ნადირაშვილისა, იხ.

ნადირაშვილი სუთინა (ვარ.სუთანა)– ძ მ ი ს წ უ ლ ი ფრიდონა ნადირაშვილისა, იხ.

ნადირასშვილი სუხია – აბელიაში მცხოვრები, ერთი კომლი, ყაფჩიბაშმა დოლმაზ გოგიბაშეილმა ი გ ი გაუცვალა ოთარ ბარათაშვილს ვანქს მდებარე მამულში (1653 წ.Hd–14664).

ნადირაშვილი ფრიდონა – 1681–1690 წწ. ჰ ყ ა ვ ს: შ ვ ი ლ ი გიორგი (1681– XYII ს.80–ანი წწ. 1450:16/127, 16/124), ძ მ ი ს წ უ ლ ი სუთინა (1681–1686 წწ. 1450: 16/127, 1/54), გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ქიტა [ნადირაშვილი] (1681 წ.1450–1/54). მ ი ჰ ყ ი დ ა: ზურაბა ყორხმაზაშვილს მკვიდრი სავენახე მამული (1681.1110.1450–16/127), გიორგი ყორღანაშვილს „მოლოდინურის ვენახი“ ხატუაანთ, ლიპარიტასშვილის და გიორგი ყორღანაშვილისავე მამულების საზღვრებამდე (1686 წ. XII.1450.1/54), ავთანდილ ყორღანაშვილს მკვიდრი სავენახე მიწა (XYII ს.80–ანი წწ. 1450–16/124); მ ო წ მ ე : თამაზ [ყორღანაშვილ-ქემაროზიშვილის მიერ გიორგი ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. II.13. 1450–16/5). ვახტანგ ბარათაშვილს შიმშილაანთ უბანში მ ი ს გა ნ ნაყიდი ჰქონდა 8 დღის მიწა, რომელიც შემდეგ როსტია ყორღანაშვილს წაურთმევია (1690 წ.IY.7. 1450–26/257).

[ნადირაშვილი ქიტა]– გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ფრიდონ ნადირაშვილისა, მ ო წ მ ე ფრიდონ ნადირაშვილის მიერ გიორგი ყორღანაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ.XII.1450–1/54).

ნადირასშვილი შიო – რუისში მცხოვრები, მ ო წ მ ე ესტატე ბუხუნასშვილის მიერ ბასტამანთ ყანდინასშვილ ბეჟუასათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა.

ნადირაშვილი შიო – ძ მ ა ძამუკა ნადირაშვილისა, იხ.

ნადირაშვილი შიო – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ივანე ნადირაშვილისა, იხ.

ნადირასშვილი შოშიტა – იმარხებში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი თავისი მამულით ერგო ედიშერს ([1688–1703 წწ.] Hd–1636).

ნადირაშვილი ძამუკა – ღვერთეთს მცხოვრები, პაპუა ციციშვილის ყ მ ა, ერთი კომლი, ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: ოთია, მამუკა, პატა, შიო და იმათი ნაშენი

ოთხი ვაჟი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd–7017).

ნადირაძე – [ჩხერის] ციხის მ ე ც ი ხ ო ვ ნ ე, სხვა მეციხოვნეებთან ერთად დაარბია გლეხები, გოგიჩა ბაბულიძეს წაართვა ოცი [კოკა] ღვინო და ორი ჩოხა (XYII ს. Ad–2233 ბ).

ნადირაძე ბიძიკა – ორჭოშანს მცხოვრები, ამილახვარის ყ მ ა, საამილახვრის დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ხუთ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XYII ს.II ნახ.1448–5032).

ნადირაძე გიორგი – ნაზირის ა ზ ნ ა უ რ ი შ ვ ი ლ ი, მ ო წ მ ე ბაინდურ ელიარაშვილის მიერ ფარსელ არღუთაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ.XI.26.1450–28/8).

ნადირაძე გოგია – [ძ მ ა] პაატა ნადირაძისა, იხ.

ნადირაძეები – გორისას მცხოვრებნი, ორი კომლი, ლევან აბაშიძის ყოფილი ყმები], ბაგრატ მეფემ ი ს ი ნ ი უბოძა ქაიხოსრო წერეთელს ([1660–1681 წწ.] Sd–516).

ნადირაძე ზაქარია – [ძ მ ა] სამნა ნადირაძისა, იხ.

ნადირაძე თამაზა – [შ ვ ი ლ ი] პაატა ნადირაძისა, იხ.

ნადირაძე ივანაი – ცხუკურს მცხოვრები, გიორგი მეფემ შესწირა გელათს (1658 წ.YIII.30.Sd–2901).

ნადირაძე ლომკაც – [ძ მ ა] პაატა ნადირაძისა, იხ.

ნადირაძე მაისაი – ჩუნეშს მცხოვრები, გიორგი მეფემ შესწირა გელათს (1658 წ.YIII.30. Sd–2901).

ნადირაძე მამისაი – ცხუკურს მცხოვრები, გიორგი მეფემ შესწირა გელათს (1568 წ.YIII.30.Sd–2901).

ნადირაძე მახარობელაი – ჩუნეშს მცხოვრები, გიორგი მეფემ შესწირა გელათს (1568 წ.YIII.30. Sd–2901).

ნადირაძე ოთია – [შ ვ ი ლ ი] პაატა ნადირაძისა, იხ.

ნადირაძე პაატა – ჰ ყ ა ვ ს [ძ მ ე ბ ი]: სეხნია, ლომკაც (XYII ს.I მეოთხ. Hd–755 ა,ბ), გოგია (XYI ს.I მეოთხ. Hd–755 ა). ქუმსი (XYII ს.I მეოთხ. Hd – –755 ბ), [შ ვ ი ლ ე ბ ი]: თამაზა, ოთია (XYII ს. I მეოთხ.Hd–755 ა,ბ). ი ყ ი დ ა როსტია ძაგანაშვილისაგან დღენახევრის მიწა (XYII ს. I მეოთხ.Hd–755 ა); მ ი ჰ ყ ი დ ა შალვა ბატარაძეს ბილურთის ბოლოს კოშკაძისა და ხატის მიწების მოსაზღვრე ოთხი დღის მიწა (XYII ს. I მეოთხ. Hd–755 ბ).

ნადირაძე სამნა – ჰ ყ ა ვ ს [ძ მ ე ბ ი]: შიო და ზაქარია. მ ი ჰ ყ ი დ ა უმეკა ბახჩიაშვილს საბოსტნე მიწა, რომელსაც ესაზღვრებოდა თავაქალაშვილის ბოსტანი, დაუმტკიცა აგრეთვე ადრე მიყიდული ერთი დღის ნაფუძარის ნასყიდობა (1631 წ.Y.13.Ad–1567).

ნადირაძე სეხნია – ბალთას მცხოვრები, მამულით წილად ერგო ფეშანგ ფალავანდიშვილს ([1676–1709 წწ.] 1450–31/2).

ნადირაძე სეხნია — [ძ მ ა] პაატა ნადირაძისა, იხ.

ნადირაძე ქუმსი — [ძ მ ა] პაატა ნადირაძისა, იხ.

ნადირაძე შაქარაი — ჩაქვს მცხოვრები, ი გ ი გიორგი გურიელმა უწყალობა ბოქაულთუხუცეს თაუდგირიძეს ([1664—1677 წწ.] ლაი 800gI—N1201).

ნადირაძე შიო — [ძ მ ა] სამნა ნადირაძისა, იხ.

ნადირაძე პუპულაი — ცხუკურს მცხოვრები, გიორგი მეფემ შესწირა გელათს (1568 წ. YIII.30.Sd—2901).

ნადირბერი — მ ო წ მ ე ივანე მათეშელის მიერ მიქაელ ხუცესისათვის მიცემული მიწის წყალობის დაწერილისა (XII ს. Gr.28g121v—122r).

ნადირია მამისთუალი — მიქელა ნადირიასთან ერთად შედიოდა შამანდაველა დადიან-გურიელის მიერ იოვაკიმ კათალიკოსისათვის გაჩენილ სარგოში([1455 წ.] 1449—1571).

ნადირია მიქელა — მამისთუალ ნადირიასთან ერთად შედიოდა შამანდაველა დადიან-გურიელის მიერ იოვაკიმ კათალიკოსისათვის გაჩენილ სარგოში([1455 წ.] 1449—1571).

ნადირისძე — და მ წ ე რ ი ივანე მათეშელის მიერ მიქაელ ხუცესისათვის მიცემული მიწის წყალობის დაწერილისა (XII ს.Gr.28.121v—122r).

ნადირხან — ქალაქში მცხოვრები, მანუჩარის ყ მ ა, თ ა ნ ა გ ა ზ რ დ ი ლ ი მანუჩარისა, ნაზარალი-ხანმა დაუმტკიცა მ ი ს ი წყალობა მანუჩარს (1689 წ.1450—53/91).

ნად[ი]რხანა — მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი ბასილა გულხაშვილის მიერ ქიტია ქუბაშვილისათვის მიცემული საეენახის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. X.8. Hd—5205).

ნადუა — ცხვილოსს მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით,ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448—5032).

ნადურა — კუარხითს მცხოვრები, ბ ო გ ა ნ ო მ ო ლ ა შ ქ რ ე, თანიას ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448—5032).

ნაესძე — მისგან ნასყიდი მიწა ბეგა სურამელმა უბოძა ჯერ დემნას, შემდეგ კი გურზი და გიორგი ტოტებაისაშვილებს ([1247—1260 წწ.] Ad—8).

ნავარელიანი||ნაუვარელიანი

ნავარელიანი — შატმაზის მიერ ივანე სეტიელისათვის მიცემულ „წარკვეთილი გარდაწყვეტილობის დაწერილში აღნიშნულია, რომ მ ი ს ი ასაბიობის დროს საავუგოდ" დაიკოდა შატმაზი (XIY—XY სს. მიჯნა. სსძ. II. N93).

ნაუვარელიანი გოგაილა — [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ჩარგას ნაუვარელიანისა,იხ.

ნაუვარელიანი დუდა — [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ჩარგას ნაუვარელიანისა, იხ.

ნავარელიანი ივანე — მოხსენიებულია მ ო უ რ ა ვ ა დ და მ ო წ მ ე დ დაწერილის ფრაგმენტში (XIY—XY სს, მიჯნა. სსძ. II. N116).

ნავარელიანი ივანე — თ ა ვ მ დ ე ბ ი კალაელთა და გელოვანთა ერთობის დაწერილისა (XYII ს. სწძ.N1,146).

ნავ[ა]რელიანი იურანი — თ ა ვ მ დ ე ბ ი მულახის, მუჟალეის და სეტის

ხევების მიერ ფალიანებისა და ქონრი გორულიანისათვის მიცემული გადაწყვეტილების დაწერილისა ბერა ყიფიანის (?) სძ ხლის დაურვების თაობაზე (XIY—XY სს. მიჯნა. სსძ. II.N 41).

ნაუვარელიანი მიქაელ — [სახლიკაცი] ჩარგას ნაუვარელიანისა, იხ.

ნაუვარელიანი ჩარგას — ჰყავს [სახლიკაცები]: დუდა, მიქაელ და გოგაილა ნაუვარელიანები. ერთობილ ჰადიშის სოდელმა მას მოახსენა „საერთო და სამოკეთეო გაუყრელობის " დაწერილი (XIY—XY სს. მიჯნა. სსძ. II. N 63).

ნავაროსა — მისი ნაქონი მესამედი სახნავი და საწისქვილე ვერეზე ოთარმა უწყალობა ნახშირგორელ ვერუა იაგულასშვილს (1663 წ.I.22. 1450—32/355).

ნავარქაი — [ნიკოლაოსწმინდელს] შსრის მისგან უყიდია ყანა, რაშიც გადაუხდია ერთი გრივი ხორბალი და ერთი სახნისი ([1071—1080წწ.] 1449—1563).

ნავაძე გოჩა — ძმა მიდუა ნავაძისა, იხ.

ნავაძე ზაზუტა — ძმა მიდუა ნავაძისა, იხ.

ნავაძე მიდუა — ზოდში მცხოვრები, ჰყავს ძმები: გოჩა, ზაზუტა. მეფე ალექსანდრემ იგი უბოძა წინამძღვარ ფილიპე წერეთელს (1639 წ. ქმ. N 66).

ნავეკაძე ყარლას — [ჩხარის] ციხის მეციხოვნე, გიორგი ბლუაშვილთან და კილაძესთან ერთად გლეხ კაკალა ქურციკიძეს წაართვა ოცდათხი კოკა ღვინო, ხოლო აზარას მან წაართვა ოცი ადლი ტილო (XYII ს.Ad—2233ბ).

ნავროზა — დმანისს მცხოვრები, თავისი მამულით წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537—1538 წწ.] YIII.16.1450—11/112).

ნავროზა — მანაკერტს მცხოვრები, თავისი მამულით წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537—1538 წწ.] YIII.16. 1450—11/112).

ნავროზა — მირტაშენს მცხოვრები, თავისი მამულით წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537—1538 წწ.] YIII.16.1450—11/112).

ნავროზა — სასხორელი, მისი ექვსსაპალნიანი ქვევრი ყულიამ მიჰყიდა ტერტერა ეზიაშვილს. მოწმე ამ ნასყიდობის წიგნისა (1544 წ. I.10.1448—9233).

ნავროზა — ოთია ლაშხიშვილის ყმა, იგი ცოლითა და ქალ-ვაჟით ოთია ლაშხიშვილმა მიჰყიდა მანუჩარ თუმანიშვილს (1669 წ.IY.1. Sd—40).

ნავროზა — პაპუნაშვილის ყმა, მოწმე დათუნა კატიძის მიერ პაპუნასათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ.1450—26/95).

ნავროზა — ბოგანო, კალაურში მცხოვრები, ერთი კომლი, შეტანილია სვეტიცხოვლის საკომლოების ნუსხაში (1689 წ.1449—1792).

ნავროზა — ნადარბაზევს მცხოვრები, ბოგანო მოლაშქრე, სამთავნელის ყმა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ.1448—5032).

ნავროზაანთ პაპოა — შვილი ნავროზაანთ როსტომასი, იხ.

ნავროზაანთ ხოსროვაშვილი როსტომა — კუმელი, ჰყავს შვილები: ყანდინა და პაპოა, მოქალაქე გედოაანთ ბეროასშვილ გელოას მიჰყიდა კუმისს მდებარე ვენახი, რომელიც ესაზღვრებოდა ამირხანაშვილის, ლობიარაშვილის და ზიალაშვილის [მიწებს]. ეენახი გაიყიდა სოლაღაანთ ბიძინასშვილი დავითას და მისი ყმის როსტომას დასტურით (1687 წ.III.20. 1450–47/27).

ნავროზაანთ ყანდინა — შვილი ნავროზაანთ როსტომასი, იხ.

ნავროზაი — ახალციხელი, მოწმე გრიგოლ ფარაშიშვილის მიერ ყარაგოზასათვის მიცემული სავენახე მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XIY–XY სს.III.2.Sd–140 ა).

ნავროზასშვილი||ნავროზაშვილი

ნავროზაშვილი — ლისში მცხოვრები, [ბარათაშვილების] გაყრის დროს ერგო გერმანოზსა და მის ძმებს: თაყას, გოსტასაბს და ფალავანხოსროს (1523 წ.Ad–1299 ა).

ნავროზაშვილი დავით — შუაბოლნისში მისგან ნაყიდი სამი კევალი ვენახი ყარაბუდახმა მიჰყიდა ქრისტეფორე ბარათაშვილს (1655 წ.Sd–622).

ნავროზასშვილი დათუნა — აზატი, შეტანილია უცნობი პირის ყმების ნუსხაში (XYII ს. Hd–14912 ზ).

ნავროზასშვილი ივანე — მოწმე გედევან გედევანისშვილის მიერ სეხნია ჯაშიაშვილისათვის მიცემული წისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. Y.5.1448–4188).

ნავროზაშვილი პაპუნა — მოწმე გორჯასპ საგინაშვილის მიერ ბეჟან [საგინაშვილისათვის] მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. 1450–26/90).

ნავროზიშვილი — მისი სავენახე ესაზღვრებოდა ფიბუა მჭედლიშვილის მიერ პაპია წამალაშვილისათვის მისყიდულ სავენახეს (1662 წ.Y.1450–51/45).

ნავსაზარაშვილი შიუკა — უსისტყეს მცხოვრები, სამთავნელის მოსაურე ყმა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

ნავსია — ხოზეთს წილად ხვდა ხოსია [ბარათაშვილს] (1640 წ. 1450–11/93).

ნ[ა]ვყენაშვილი ბერი — შვილი დემეტრა ნ[ა]ვყენაშვილისა, იხ.

ნ[ა]ვყენაშვილი დემეტრა — ჰყავს შვილები: ბერი, ქიტესა. მიჰყიდა თავისი ნასყიდი ვენახი მარიამს (1685 წ. Hd–1838).

ნ[ა]ვყენაშვილი ქიტესა — შვილი დემეტრა ნ[ა]ვყენაშვილისა, იხ.

ნაზარა — მიჯას მცხოვრები, მამულით წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.]YIII.16. 1450–11/112).

ნაზარა — ღმანისს მცხოვრები, იგი თავისი ქონებით წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.]YIII.16. 1450–11/112).

ნაზ[ა]რა — მოწმე მხითარა წურიკაშვილის მიერ ესტატე ფრანგიშვილისათვის მიცემული ქულბაქის ნასყიდობის წიგნისა (1637 წ.YIII.25.1450–53/111).

ნაზარა — გორელი, მისი წისქვილი ესაზღვრებოდა გიორგი გორგიჯანას-

შვილის საწინქვილეს (1641 წ.1449–1785).

ნაზარა – 1641–1680 წწ. [ქალაქის] მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი (1669–1680 წწ.] შ ვ ი ლ ი ქალაქის მამასახლის ასლამაზისა, იხ. მ ო წ მ ე: ვახტანგაანთ ნასყიდას მიერ მანუჩარის შვილ პაატაბეგისათვის მიცემული თავნასყიდობის წიგნისა (1669 წ.X.27. 1450–21/9), ბაბუათ ბალინაშვილ როსტომას მიერ იავანგულაანთ გარსუასათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ.IX.1450–27/303), ალიყაულან ლაჩინაშვილის მიერ ნაზარ ხოჯაბეგაშვილისათვის მიცემული სახლის და კალოს ნასყიდობის წიგნისა (1677 წ.X.1.1450–14/107), მათა – შას მიერ აშოთან ბატონიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ.I.23.1450–5/101), ნორაშენის ხუცეს ტერ-მიკიჩას მიერ მანაველა ჯუღელასათვის მიცემული სახლის ადგილის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ.YI.1.Qd – –283 ა), თამაზ ჯანშიარასშვილის მიერ ეჩმიაძინის კათალიკოს-პატრიარქ იაკობისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ.YIII.Є.1450–21/41), აბესალამანთ მურადაშვილ ხოჯინას მიერ აშოთან ბატონისშვილისათვის მიცემული სახლების ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ.YII. 1450–5/87),გულიფაშათ მითიჯანაშვილ პაპაჯანას მიერ შამირანათ თაყინასშვილ მამიჯანასათვის მიცემული სახლების ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ.Hd–13009), აბესალამა[ა]ნთ ბეჟოას მიერ ფასინას ათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ.III.30. 1448 – –1103). ჯანაბოაანთ პაპინაშვილ გასპარას მიერ დავით ჯანლაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ.XII.1450.53.118).

ნაზარა –1672–1677 წწ. შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი|| შ ვ ი ლ ი ხოჯუასი. ჰ ყ ა ვ ს: მ ა მ ა ასლან (1672 წ. გსიემ 7601/19), შ ვ ი ლ ე ბ ი: ნასყიდა,გიორგი (1672–1677 წწ. გსიემ:7601/19, 7601/13), ესტატე (1672 წ.გსიემ 7601/13), იასე, დავით (1677 წ. გსიემ 7601/13), ს ი ძ ე მძოვრელი პაპუა (1672 წ. გსიემ 7601/19). მ ი ჰ ყ ი დ ა მარკოზ [გარსევანიშვილს] სასახლე (1672 წ.გსიემ. 7601/19), ამირალაანთ ფარსადანს მამა-პაპისეული სასახლე, რომლის უკანა კედელი ესაზღვრებოდა გარსევანიანთ მარანს (1677 წ.X.10. გსიემ 7601/13).

ნაზარა – თარხან გიორგისა და მისი ძმების ყმებს, დავითასშვილებს;მამულასა და მის [სახლიკაცებს] ჰქონიათ ნ ა ზ ა რ ა ს ე უ ლ ი მიწა, რომელიც ნ ა ზ ა რ ა ს შვილებისათვის დაუბრუნებიათ (XYII ს. III მეოთხ.1450–33/208).

ნაზარა – მღებავი, ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ი ბერი. მ ი ჰ ყ ი დ ა მარიამს სამნიაურს მდებარე მიწა ცალქალამანიძის და მიქუტასშვილის მიწამდე(1678წ. Hd–9639).

ნაზარა – დ ა მ წ ე რ ი დავით ბიძინაშვილის მიერ ძლევის მთავარმოწამის ხატისათვის მიცემული მიწის შეწირულების წიგნისა (1680 წ.1450–32/325).

ნაზარა – 1681–1687 წწ. მ ო წ მ ე: ყაფლანა ყაზარაშვილის მიერ დოლმაზა შანშ[ი]აშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. Y. 1. Hd–9285), შაყუბათა ბეროაშვილის მიერ დოლმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ.IX.30.Hd–14. 179).

ნაზარა – მეჩახჩურე, მ ი ს ი სახლი ესაზღვრებოდა ყანყუზარათ მირაქას სახლს, რომელიც იყიდა მერაბ ყანდინაშვილმა (1686 წ. YII.24.1448–2944).

ნაზარა –1687–1694 წწ. მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი: ჰოვათიალანთ არაქელაშვილ ჰოვათალას მიერ მურადა დუთაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ.1450–8/43), ჰოვათალაანთ ჰვათალას მიერ აკოსთ[აა]ნთ მიტიჩასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ.1450–9/34), იაგანა აკოფაშვილის მიერ მურადა დაუთასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1694 წ. IX.15. 1450–8/17).

ნაზარა – 1688–1693 წწ. მეშარბათე, მ ო წმ ე: ქვემო ბოლნელი ბიძინა ყანდინაშვილის მიერ ბაინდურ შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ.III.17. 1450–7/11), სეხნია შემაზასშვილის მიერ პაპუა [ბარათაშვილისათვის] შუა ბოლნისში მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ.I.10. Sd–620), პაპუა იელიკაშვილის მიერ ბაინდურ ნაზირისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ.IY.10. 1450–10/42), მერაბ ადიბეგაშვილის მიერ ბაინდურ გოგიბაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ.YII.15. 1450–7/16); ზაქუმბეგ ალიყულიშვილს მ ი ს თ ვ ი ს მიუყიდია ერთი დღის მიწა ბოლნისში (XYII ს. დამლ. 1448–130).

ნაზარა – შ ვ ი ლ ი ევანეზასი, იხ.

ნაზარა – უ ს ტ ა, მ ა მ ა თამაზასი, იხ.

ნაზარა – გორელი, მ ოწ მ ე მოქალაქე ხუდინა შაზინაშვილის მიერ სევანის ანაპატისა და მოლნისის საყდრის წინამძღვარ-ეპისკოპოსისათვის მიცემული დუქნის დაგირავების წიგნისა (1700 წ. 1450–21/103).

ნაზარასშვილი ბასინა – მ ო წ მ ე თაყინა ჯუტ არაქელასშვილის მიერ ეპისკოპოს ტერ-ანდრიასა და ტერ-ფარსელ თუმანიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1612 წ.Hd–1567).

ნ[ა]ზია – გორუმს მ ი ს სანაცვლოდ ერთწილად ერგო სულხანი თაყისი მამულით [თურქისტანიშვილს] (1626 წ. 1450–50/75).

ნაზირაშვილი ნაზარა – გორს მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა ლაშქრობა მ ი ს ი კომლიდან ორი კაცს XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

ნაზირი – ახალდაბელი, ნ ა ზ ი რ ი ს ა და მისი ძმების კუთვნილი გლეხები ნაზარალი-ხანმა უბოძა მდივან გივი და შიოშ [თუმანიშვილებს] ([1688 – – 1703 წწ.] Qd–9037 რმ).

ნაზირიშვილი ფარსადან – დ ა მ წ ე რ ი გოჯასპ საგინაშვილის მიერ ქაიხოსრო აბაშისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ.XI. 1. 1450–15/5).

ნათაანიშვილი ზურაბ – პ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: როსებ, რევაზ, ოთარ. ნაზარალი-ხანმა უწყალობა მათი მკვიდრი და ბარათში ნარგები მამული მაღრანში: მჰედელ შერმაზანას შვილის ნასახლი და სასახლის ადგილი (1699 წ.YII. 15. 1449–1229).

ნათაანიშვილი ოთარ – ძ მ ა ზურაბ ნათაანიშვილისა, იხ.

ნათაანიშვილი რევაზ – ძ მ ა ზურაბ ნათაანიშვილისა, იხ.

ნათაანიშვილი როსებ – ძ მ ა ზურაბ ნათაანიშვილისა, იხ.

ნათან – დ ა მ წ ე რ ი პაპუნა ყაზ[უ]ასშვილის მიერ მამუკა გურგენიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ.1448–272).

ნათან (ვარ.ნათანა)– 1692–1699 წწ. ატოცის წმინდა გიორგის დ ე კ ა ნ ო ზ ი. გიორგისთან,თევდოსესა და ოთიასთან ერთად მდივან გივი თუმანიშვილს მისცა პირობა იმის შესახებ, რომ არ მოუშლიდა თრიალეთში ნასოფლარ თურანის მოურავობას (1692 წ. VI.26.Hd–9656-ბ); მ ო წ მ ე ბაგრატ [მაღალაძის] მიერ სახლთუხუცეს რევაზ [მაღალაძისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ.1450–29/37).

ნათანა – უხუცესი, მ ო წ მ ე ქართლის კათალიკოს ქრისტეფორეს მიერ დათუა ზუმბულიძისათვის მიცემული სარგოს წყალობის წიგნისა (1655 წ. 1450–31/152).

ნათანა – დ ა მ წ ე რ ი დ ა მ ო წ მ ე პაპუნა მაჯანიძის მიერ ბიძინა ავთანდილაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. 1450–32/207).

ნათანაელ//ნათანე//ნათანელ

ნათანელ – მცხეთის დ ე კ ა ნ ო ზ ი, მ ო წ მ ე ელიაზარ ელიოზისშვილის მიერ შიომღვიმის მონასტრისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1492 წ. 1449–1615).

ნათანელ – დავით გარეჯის მონასტრის წ ი ნ ა მ ძ ღ ვ ა რ ი– იხ. გრწყილაძე ნათანაელ.

ნათანაელ – მცხეთის დ ე კ ა ნ ო ზ ი, ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: პეტრე,შიო, იოანე. სვიმონ მეფის ბრძანებით, კათალიკოს-პატრიარქმა ნიკოლოზმა მ ი ს ი დეკანოზობის დროს მცხეთას შესწირა ქადაგისშვილ ესაიასეული და მისი განაყოფის გიორგის მამული (1568წ.XII.10. 1450–31/108).

ნათანაელ – 1625–1641 წწ. მ დ ი ვ ა ნ ი, ჰ ყ ა ვ ს: ბ ი ძ ა თადუა (1625წ. I449–1239), ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ნონე (1625–1641 წწ. 1449; 1239,1238),შ ვ ი ლ ე ბ ი: ზაალ, ნათანელისშვილი, იხ. ,დათუნა (1641 წ.1449–1238). გაჰყოლია თეიმურაზ მეფეს იმერეთში, რის საფასურადაც თეიმურაზმა მ ა ს და ნონეს უწყალობა: პანკისის მოურავ თამაზასეული ყმები; არგოხს– ბალათარისშვილის მამული; მაღრანს– დათუკა ხოხლიაშვილის და ნუმერჩაისეული ყმა-მამული; პანკისს – მ ა თ ი ბიძის თადუას ნაყმევი პაპია რუბიასშვილი; თურქია და სულა ჭ ვხისშვილების, ნაომიშვილის, გირასშვილების და შავერდაშვილის ნაოხარი მამულები (1625 წ.1449–1239),მანვე– არგოხში მ ი ს ი ბიძაშვილის, ნონეს ნაქონი მამული; მაღრანს– ორი კომლი კაცი, ღუმასურას– მ ი ს ი სამკვიდრო და ძალთაგორს– მამუჩა მისი სახლით (1641 წ. V.5. 1449–1238).

ნათანელ – 1683–1698 წწ. დ ა მ წ ე რ ი: ბატატა ბეგიასშვილის მიერ თამაზა ნინიასშვილისათვის მიცემული სასოფლოს ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. 1450–35/4), ტატია ბეგიასშვილის მიერ გიორგი ნინიასშვილისათვის მიცემული

სასაფლაოს ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ.1450–35/21), ზურაბ მანაგაძის მიერ გიორგი ნინიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ.1450–35/12), პაპუნა მანაგაძის მიერ გიორგი ნინიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ.1450–35/20), მახარა ბაკურასშვილის მიერ გიორგი ნინიასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. 1450–35/16), დათუნა ყუზანაშვილის მიერ თამაზ ბერუკაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. 1450–35/15); დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე მახარა ბაკურასშვილის მიერ ფარემუზ [ჯავახიშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ.X.30. Hd–14'084), იონათამ აბულვარდიშვილის მიერ გიორგი ნინიასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. YI.1. 1450–35/9).

ნათანე – დ ე კ ა ნ ო ზ ი, მ ო წ მ ე სულია გოგიჰაშვილის მიერ ბერუკა გოგინასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ.1448–2145).

ნათანასშვილი იორდანე – მ ო წ მ ე ზურაბ ეგაძის მიერ თამაზასითვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1695 წ.IY.20. 1448–2931).

ნათანლისშვილი//ნათანულისშვილი

ნათანლისშვილი (ვარ.ნათანულისშვილი) დათუნა – შ ვ ი ლ ი მდივან ნათანაელისა, იხ., [ძ მ ა] ზაალ ნათანლისშვილისა, იხ.

ნათანლისშვილი (ვარ.ნათანულისშვილი) ზაალ – 1641. 1671,[1703] წწ. შ ვ ი ლ ი მდივან ნათანაელისა, იხ. ჰ ყ ა ვ ს [ძ მ ა] დათუნა (1671–[1703] წწ. 1449:1236, 1240), [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: მამუკა, ქაიხოსრო, პაპუა ([1688––1703 წწ] 1449–1240). მ ას განუახლა არჩილ მეფემ თეიმურაზ მეფის მიერ ნაბოძები ყმა-მამულის წყალობა მაღრანს: საზვერლიშვილი ხომიზური ძმებით და მიქელა ანდრიაშვილი მათი მამულებით (1671 წ.1449–1236); თუშეთში ყოფნისას ერთგული სამსახურის სანაცვლოდ ერეკლე მეფემ უბოძა მაღრანს– ჩრიკასშვილი პაპია და ტაბაძე, ბალთაგორს– ბირჩიშვილი მათი მამულებით([1688––1703 წწ.] 1449–1240).

ნათანულისშვილი მამუკა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ზაალ ნათანულისშვილისა,იხ.

ნათანულისშვილი პაპუა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ზაალ ნათანულისშვილისა,იხ.

ნათანულისშვილი ქაიხოსრო – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ზაალ ნათანულისშვილისა, იხ.

ნათაუნადაშვილი – პატრონმა ზაქარიამ და ჰილამ ყუდრის საყდარს შესწირეს კლილიქსინე, „ვითარცა ნ ა თ ა უ ნ ა დ ა შ ვ ი ლ ი" (XIY ს. A–219, 60r).

ნათაძე – ნ ა თ ა ძ ი ს ე უ ლ ი მიწა გომს წილად ხედა არდაშელ [ზუმბულიძეს] ([1695-1697 წწ.] 1450–31/132).

ნათელ – პატრონი, დ ე დ ა ზაზა ფანასკერტელისა, იხ.

ნათელ – თ ა ნ ა მ ე ც ხ ე დ რ ე გერმანოზისა, რ ძ ა ლ ი სალაროს მოლარე დავით ქაჩიბაძისა, იხ.

ნათელ – თ ა ნ ა მ ე ც ხ ე დ რ ე მურვან მცარქოზისძისა, იხ.

ნათია – დ ე დ ო ფ ა ლ ი, [ა ს უ ლ ი] ამირეჯიბ ქეცნა [გიბელიძისა], იხ.

[თ ა ნ ა მ ე ც ხ ე დ რ ე] კონსტანტინე (I) მეფისა. მ ი ს სახელზე ამირეჯიბ ქეცნა [გაბელიძემ] ულუმბის ღმრთისმშობლის მონასტერს შესწირა სოფელი ღოღეთი და დააწესა ერთი დღე ალაპი. ი გ ი „უბედო ქმნილ იყო და შეეწყალა პატიოსანსა ულუმბისა ღმრთისმშობელსა" და შესძენია ძე ([1412–1431 წწ.] ქრ. II. 208–212).

ნათინაშვილი — მძოვრეთში მცხოვრები, წილად ხვდა თომა ბარათაშვილს ([1633–1658 წწ.] 1449–590).

ნაიბაშვილი გულთაბ — ძ მ ი ს წ უ ლ ი მერაბა ნაიბაშვილისა, იხ.

ნაიბაშვილი იარალი — ძ მ ი ს წ უ ლ ი მერაბა ნაიბაშვილისა, იხ.

ნაიბაშვილი მერაბა — ახალციხეში მცხოვრები, ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: გულთაბ, იარალი. ი გ ი შვილითა და ძმისწულებით, სახლ-კარითა და ქულბაქით თამარმა შესწირა აწყურის მონასტერს (1575 წ. ახლო. 1449–1503).

ნაირაშვილი — ხ უ ც ე ს ი, მ ო წ მ ე მღთისია ხატიაშვილის მიერ რამაზ [ზუმბულიძისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. 1450–31/100).

ნაკაიძე ბახუტა (ვარ. ბახუტელაი) — ნაკაშიძეების კ ა ც ი, ნაკაშიძისა და გიორგი მამულაიშვილის დავის წიგნის მიხედვით, ბ ა ხ უ ტ ა ს გარდაცვალების შემდეგ მ ი ს ი ცოლი მამულაიშვილს თავისი კაცისათვის, გაბრიელა ბუშისათვის, ცოლად შეურთია და ობოლიც თან გაუტანებია. ნაკაშიძეები ითხოვდნენ თავისი კაცის ობოლს ([1689–1717 წწ.] Hd–10345).

ნაკას[რე]ვ[ე]ლი — იხსენიება ალის მონასტრისათვის მიცემულ საწირავის წიგნში (?) (XIY ს. S–1245. 441–449).

ნაკაშიძე — ჰ ყ ა ვ ს: ბ ე ბ ი ა, ყენიას ქალი, მ ა მ ა ბეჟან, ბ ი ძ ა გიორგი, ძ მ ა მამუკა. უ ჩ ი ო დ ა გიორგი მამულაიშვილს: გურიელი როცა გაუბატონებიათ, ერისთავს მ ო მ ჩ ი ვ ა ნ ი ს ძმისთვის შეუთელია — ფაშის და მეფის გაბატონებული ეს არის და ეახელით. მ ო მ ჩ ი ვ ნ ი ს ძმას ფიცი მიუცია ერისთავისთვის და აზნაურიშვილიც გაუტანებია. გიორგი მამულაიშვილის რჩევით, მ ო მ ჩ ი ვ ნ ი ს ბიძა — გიორგი ნაკაშიძე და ლევან [გურიელი] მამუკა ნაკაშიძეს მაკვანეთს თავს დასხმიან. ნაკაშიძეები თვითონ კი გადარჩენილან, მაგრამ თავდასხმისას დაუკარგავთ: თეთრი, საქონელი, ბარგი, ორი მოჯალაბე ტყვე, სამი ტყვე გოლეიძე, ერთი დეკანოზის შვილი; დეკანოზს დაკარგვია ხუთი ტყვე მარგალიტაძე. სულ ნაკაშიძეებს დაკარგვიათ თერთმეტი ტყვე. ამას გარდა, ამ თავდასხმის დროს თიკანაძეს ტყვე დაკარგვია და ნ ა კ ა შ ი ძ ე ს მისთვის ერთი მოსახლე გუჯაბიძე მიუცია;

გიორგი მამულაიშვილი ნ ა კ ა შ ი ძ ე ს უჩიოდა: მამაშენი ბეჟანი ჰყოლდელს გაუძღვა და კაცები „დამიკარგაო". ამის გამო ნ ა კ ა შ ი ძ ე ს შვილი სული ქენტრეჯა და მათი განაყოფი ხუთი ტყვე მკერვალი გაუყიდა; ნ ა კ აშ ი ძ ი ს ბებიას, ყენიას ქალს, გიორგი მამულაიშვილისათვის მიუბარებია მამუკასთან შეზრდილი ბიჭი ბუჭულაი, რომელიც მას გიორგიბეგ ცინცაძისათვის მიუცია და შემდგომ გაუყიდიათ. ბახუტა ნაკაიძე ნაკაშიძეების კაცი ყოფილა,

მისი გარდაცვალების შემდეგ ბახუტას ცოლი მამულაიშვილს თავისი კაცისთვის, გაბრიელა ბუშისთვის შეურთია და ობოლიც გაუტანებია. ნ ა კ ა შ ი ძ ე თავისი კაცის ობოლს ითხოვდა.

ნიკოლოზ მამულაიშვილი, ხუცისშვილი და ნაკაშიძეების კაცი—იესე აბაშიძე „ძმანები" ყოფილან. აბაშიძეს ქალიშვილი მიუბარებია ნიკოლოზისათვის, რომელიც მამულაიშვილებს გაუყიდიათ. ამას გარდა, ნიკოლოზს წაუყვანია ნ ა კ ა შ ი ძ ი ს მოჯალაბის, ჩიტაიშვილის ქალი:

მამულაიშვილს, რომელიც ციხისთავი იყო და გურიანთა სახელოდ ეკუთვნოდა, ნაკაშიძეების მწირველ ხუცეს მუჯირისათვის მოუთხრევინებია ნ ა კ ა შ ი ძ ი ს ბებიისა და ბაბუის საფლავები.

ნ ა კ ა შ ი ძ ე ს პაატა მამულაიშვილისათვის მიუბარებია იესე და გაბრიელა დოლიძეები. პაატას იესესათვის ცოლ-შვილი გაუყიდია, ხოლო გაბრიელ ამათვის— ქალიშვილი. მასვე წაუყვანია მათი 12 ხარი და ძროხა. იესელა კვლავ მამუკა ნაკაშიძესთან მისულა. პაატა და ნიკოლოზ მამულაიშვილებს იესელასთვის ურჩევიათ მამუკა მოკალი და ცოლ-შვილს დაგიხსნითო. შემდგომ ნაკაშიძეებს იესელა დოლიძე ისევ პაატასათვის მიუბარებიათ, რომელსაც გამხელის შიშით იესელა მოუკლავს.

გიორგი მამულაიშვილი დადგომია ნ ა კ ა შ ი ძ ი ს მოღალატე ანთელიძეს, რომელიც ნ ა კ ა შ ი ძ ი ს ა გ ა ნ მაჭუტაძესთან წასულა. მას ნ ა კ ა შ ი ძ ი ს ა თ ვ ი ს გაუყიდია ორი კაცის: გალუგრეს და ბახუტაის კაცის—სარიშვილის— ცოლები. ამას გარდა, მამულაიშვილს ჰყოლია მიბარებული ანთელიძის შვილი, რომელიც მას ნაკაშიძეებისათვის დაუკარგავს ([1689–1717 წწ.] Hd –10345).

ნაკაშიძე ბეჟან – მ ა მ ა ნაკაშიძისა, იხ.

ნაკაშიძე ბე ჟან – მ ო წ მ ე სვიმონ მეფის მიერ მამია გურიელისათვის მიცემული საფიცრის წიგნისა ([1698–1701 წწ.] Hd –1082 2).

ნაკაშიძე გიორგი – ბ ი ძ ა ნაკაშიძისა, იხ.

ნაკაშიძე მამუკა – მ ო წ მ ე ვახტანგ გურიელის მიერ შემოქმედის ეკლესიისათვის მიცემული შეწირულების წიგნისა (1572 წ. ახლო. ქსძ.YI.N 333).

ნაკაშიძე მამუკა – [1664]–[1717] წწ. მ ე დ ვ ი ნ ე თ უ ხ უ ც ე ს ი ([1664–1677 წწ.] ლაი 800.I.N 1201). ძ მ ა ნაკაშიძისა, იხ. მ ო წ მ ე: გიორგი გურიელის მიერ ბოქაულთუხუცეს მირზაბეგ თაუდგირიძისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა ([1664–1677 წწ.] ლაი 800.I.N 1201).

ნაკვერია – ყორყანას ნ ა კ ვ ე რ ი ა იყო მ ო წ მ ე ჰავდროზა ყორყანაშვილის მიერ ოქუაანთ არაქელასშვილ ბეჟუასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ.III.21.1450–17/35).

ნ[ა]კივრიშვილი – მ ი ს მიერ კარიჰაშვილის ვენახთან გაყლებული თხრილი, ლუარსაბ [გარაყანიძისა] და გიორგი სარდლის განაჩენის თანახმად,ერასტი და ადამ [მაღალაძეების] სადაო ყმა-მამულის საზღვარს წარმოადგენდა (XYII ს. IY მეოთხ. Ad –1787).

ნამანგლელავიშვილი— იხ. ბარათაშვილი

ნამანგლელავიშვილი გუგუნა – ძ მ ა როსტომ ნამანგლელავიშვილისა. მ ო წ მ ე გორჯასპ საგინაშვილის მიერ ბეჟან [საგინაშვილისათვის] მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. 1450–26/90).

ნამანგლელავიშვილი როსტომ – 1698–1699 წწ. ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა გუგუნა (1698 წ. 1450–26/90). მ ო წ მ ე: გორჯასპ საგინაშვილის მიერ ბეჟან [საგინაშვილისათვის] მიცემული სახლ.კარის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. 1450–26/90), შერმაზან ხურდაყულიშვილის მიერ პაპუა ორბელიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. 1450–20/28), ზაზა საგინაშვილის მიერ მანგლელ ნიკოლოზ გოსტაშაბიშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. Hd–2250).

ნამახოშაშვილი დავათგულა – მ ო წ მ ე მასურ ჯავახიშვილის მიერ მჰედელ მიკირტიჩასათვის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1573 წ. 1450–18/79).

ნამახოში – შ ვ ი ლ ი ბაბუჩასი, იხ.

ნამორაშვილი – აბელისა და ყაყა წინამძღვრიშვილის სამამულო დავის განჩინების თანახმად, მ ი ს გ ა ნ ნასყიდი ვენახი დარჩა აბელსა და მის ძმებს ([1683–1703 წწ.] Qd–9603), ნ ა მ ო რ ა შ ვ ი ლ ი ს ე უ ლ ი თორმეტი დღის მიწა ყაყა წინამძღვრიშვილმა მიჰყიდა აბელ [წინამძღვრიშვილს] (1691 წ. XI. 13. 1450–2/131).

ნამორაშვილი ზაქარია – ხ ა ს ა დ ა რ ი, მ ო წ მ ე ყაყა წინამძღვრიშვილის მიერ აბელ [წინამძღვრიშვილისათვის] მიცემული ზვრისა და სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. IX. 24. Qd–9672).

ნამორაშვილი ხარება – მ ი ჰ ყ ი დ ა მამისიმედ მამუჩასშვილს მკვიდრი მამული ნიჭელაშვილის საზღვრამდე (XYII ს. I ნახ. Qd–9039 ა), მ ო წ მ ე გიორგი ვარდიასშვილის მიერ მამისიმედ მამუჩაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. Qd–9039 ბ).

ნ[ა]მორ[ა]შვილი ხოსია – მ ო წ მ ე ზაქარია გვერდწითელის მიერ ბეჟან ქავთარაძისათვის მიცემული სასისხლო დავის გადაწყვეტილების წიგნისა (1699 წ. XII. 20. Hd–10215).

ნამორაძე– დ ე კ ა ნ ო ზ ი, ი გ ი იასე [ბარათაშვილს] შეუწირავს გუდარეხის ღმრთისმშობლისათვის (1630 წ. ახლო. Hd–14667 ბ).

ნამორაძე – დავით დავითიშვილის ნარძლევს მ ი ს თ ვ ი ს გირაოდ მიუცია მკვიდრი მამული თიგრევი. გირავნობის ეს წიგნი გაუცუდებია როსტომ მეფეს, ვინაიდან „დედაკაცის მამულის გასყიდვა არ ეხელყოდა" (1634 წ. Sd–567).

ნამორაძე – სარდარის ყ მ ა, მ ო წ მ ე ბერუა გარსუაშვილის მიერ ამირასლან ალთუნასშვილისათვის მიცემული მიწაზე უდაობის წიგნისა (1694 წ. XI. 10. 1450–30/159).

ნამორაძე ბადურ – შ ვ ი ლ ი ხოხონა ნამორაძისა, იხ.

ნამორაძე ბერი – შ ვ ი ლ ი ხოხონა ნამორაძისა, იხ.

ნამორაძე ბერი – [ძ მ ა] დათუნა ნამორაძისა, იხ.

ნამორაძე ბიძინა — ყოფილი სახასო ა ზ ნ ა უ რ ი. როსტომ მეფემ იორამ, რობამ, ოტინა და ნოამა ნამორაძეებთან ერთად ი გ ი მამულით უწყალობა პაპუნა ფავნელიშვილს (1651 წ. 1448—88).

ნამორაძე დათუნა — 1670—1693 წწ. ჰ ყ ა ვ ს [ძ მ ე ბ ი]: პაატა, ოთარ, ბერი (1670 წ. 1450—33/354). ხოხონა ნამორაძეს მ ი ჰ ყ ი დ ა საბოსტნე მიწა „ლოგმანური" ჩარიბაძის ვენახამდე (1670 წ.1450—33/354); მ ო წ მ ე: პაატა ოტინაშვილის მიერ იორამ ნამორაძისათვის მიცემული საბადურის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. 1450—33/352), პაპუნა ფავლენისშვილის მიერ ნიქოზელისათვის მიცემული საქვრივოსა და გასამყრელოს გამოსაღებების განახლების წიგნისა (1693 წ.Ad—15046).

ნამორაძეები — გიორგი დავითიშვილისაგან უყიდიათ თიკრევი, რომელზედაც ედავებოდნენ გიორგის ძმები: დავითი და ელიზბარი (XYII ს. შუა ხანები.Sd— —775).

ნამორაძე ზებედე — 1626—[1658] წწ. ნ ი ქ ო ზ ე ლ ი ე პ ი ს კ ო პ ო ს ი, ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა იორამ (1626 წ. 1450—33/355). ი ყ ი დ ა კაცია დიასამიძისაგან ზემო ნიქოზში ბიძინასეული საბაგე (1626 წ. III.20. 1450—33/355);მ ა ს დაუმტკიცა ზაქარია კათალიკოსმა მეფეთაგან ძველად შეწირული ადგილები და უბოძა ნიქოზლის მეტოქი საბაწმინდის საწინამძღვროდან იოთამის, დავითის და შალიკას კერძი მამულები, ერთი კომლი საბაწმინდას ვირხის (?), ქალაქს—ერთი კომლი, კიდევ სხვა სამი კომლი (1646 sl cl,[1626—1633 წწ.] 1449—1778);თბილელ ეპისკოპოს ელისესთან და მღვდელმონაზონ ნიკოლოზთან ერთად ხოქაულთუხუცეს დავით [დავითიშვილს] მიაბარა სოფელი დირბი ([1633—1658 წწ.] Hd— —15041).

ნამორაძე ზურაბ — მ ო წ მ ე პაპუნა ფავნელისშვილის მიერ დათუნა ქრისტესიაშვილისათვის მიცემული ახოს ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ.IY.1. 1448— —4307).

ნამორაძე იასე (ვარ.იესე)— [1690]—1700 წწ. დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე ოთარა კენტლაძის მიერ რევაზ მრუელისშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა ([1690 წ.] 1448—1096); მ ო წ მ ე პაპუნა ფავნელისშვილის მიერ დათუნა ქრისტესიასშვილისათვის მიცემული ახოს ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. IY.1.1448—4307).

ნამორაძე იოთამ — შ ვ ი ლ ი ხოხონა ნამორაძისა, იხ.

ნამორაძე იოთამ — შ ვ ი ლ ი იორამ ნამორაძისა, იხ.

ნამორაძე იორამ — ძ მ ა ნიქოზელი ზებედე ნამორაძისა, იხ.

ნამორაძე იორამ — 1651—1656 წწ. ყოფილი სახასო ა ზ ნ ა უ რ ი (1651წ. 1448—88). ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ი ხოხონა (1656 წ.1450—33/363). რობამ, ოტინა, ნოამა და ბიძინა ნამორაძეებთან ერთად როსტომ მეფემ ი გ ი მამულით უწყალობა პაპუნა ფავნელიშვილს (1651 წ. 1448—88); ი ყ ი დ ა დათუა ქებაძისაგან ოცი დღის მიწა, ვარცლა თხილაშვილის მიწამდე (1656 წ.1450—33/363).

ნამორაძე იორამ — 1670—1693 წწ. ს ა ხ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი (1693 წ. Ad —

–1504-6). შ ვ ი ლ ი ხოხონა ნამორაძისა, იხ., ჰ ყ ა ვ ს: ძ მ ა ნიკოლოზ, შ ვ ი ლ ი იოთამ. ი ყ ი დ ა პაატა ოტინაშვილისაგან საბადური (1690წ.1450–33/352); მ ო წ მ ე პაპუნა ფავლენისშვილის მიერ ნიქოზელისთვის მიცემული საქვრივოსა და გასამყრელოს გამოსაღებების განახლების წიგნისა (1693 წ. Ad–1504–6).

ნამორაძე ნიკოლოზ– შ ვ ი ლ ი ხოხონა ნამორაძისა, იხ., ძ მ ა იორამ ნამორაძისა, იხ.

ნამორაძე ნოამა – ყოფილი სახასო ა ზ ნ ა უ რ ი, იორამ, რობამ, ოტინა და ბიძინა ნამორაძეებთან ერთად ი გ ი მამულით როსტომ მეფემ უწყალობა პაპუნა ფავნელიშვილს (1651 წ. 1448–88).

ნამორაძე ოთარ – [ძ მ ა] დათუნა ნამორაძისა, იხ.

ნამორაძე ოთარ – დევანელი, მ ო წ მ ე პაპუნა ფავლენისშვილის მიერ ვალსა იორამისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. Y. 9. 1450–31/220).

ნამორაძე ოტინა – ყოფილი სახასო ა ზ ნ ა უ რ ი, იორამ, რობამ, ნოამა და ბიძინა ნამორაძეებთან ერთად ი გ ი მამულით უწყალობა როსტომ მეფემ პაპუნა ფავნელიშვილს (1651 წ. 1448–88).

ნამორაძე ოქროპირ – 1653–1680 წწ. [გუდარეხის მონასტრის] დ ე კ ა - ნ ო ზ ი (1680 წ. შემდგომ. Hd–14667). მ ო წ მ ე ლორისთაველთა და გუდარეხელთა შორის სასაზღვრო დავის გადაწყვეტილების წიგნისა (1653 წ.YII.16.Hd–14671); იესე ბარათაშვილის მიერ გუდარეხის მონასტრისათვის მიცემულ სოფელ ვერხენალის შეწირულების წიგნის მინაწერში აღნიშნულია, რომ ი გ ი სხვებთან ერთად ყოფილა შეწირული გუდარეხის მონასტრისათვის (1680 წ. შემდგომ. Hd–14667 ბ).

ნამორაძე პაატა – [ძ მ ა] დათუნა ნამორაძისა, იხ.

ნამორაძე პაპუნა – მ ო წ მ ე გაბიტა ელგემიძის მიერ მაწონაძისათვის მიცემული სავენახე მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1674 წ. 1448–5397).

ნამორაძე რობამ – ყოფილი სახასო ა ზ ნ ა უ რ ი. იორამ, ოტინა, ნოამა და ბიძინა ნამორაძეებთან ერთად ი გ ი მამულით უწყალობა როსტომ მეფემ პაპუნა ფავნელიშვილს (1651 წ.1448–88).

ნამორაძე ხოხონა – 1656–1682 წწ. შ ვ ი ლ ი იორამ ნამორაძისა, იხ., ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: იორამ (1670–1682 წწ. 1450: 33/354, 33/357), ბერი, ბადურ (1670 წ. 1450–33/354), ნიკოლოზ, იოთამ (1682 წ. 1450–33/357). ი ყ ი დ ა: დათუნა ნამორაძისაგან საბოსტნე მიწა „ლოგმანური", რომელიც ესაზღვრებოდა წყაროს და ჩარიბაძის ვენახს (1670 წ.1450–33/354), გივი მზიურიძისაგან ქვემო ნიქოზში ნამორაძის ზვრის გვერდით მიწა (1682 წ. 1450–33/357).

ნანასშვილი ტატა – მ ო წ მ ე პაპია კოშაძის მიერ მათეოზ კანდელაკისათ-

ვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1670 წ.ახლო.1450–38/132).

ნანაძე მამისთვალა – ნასხიდა რამიშვილისეული [ყ მ ა], ვამიყ დადიანმა ი გ ი შესწირა ბიჭვინტას ([1661 წ.] 1448–2155).

ნანაძე მამისთვალი – იოვანე კბილიანისშვილის ყ მ ა. მ ი ს ი შეწირულება ცოლ-შვილითა და მამულით გიორგი გურიელმა განუახლა ბიჭვინტის ღმრთისმშობელს (1664 წ. ახლო. 1448–2157).

ნანდუაშვილი მატია – მ ო წ მ ე ფიბუა მჭედლიშვილის მიერ პაპია წამალაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ.Y.1450–51/45).

ნანეისშვილი კუპუკა – ქველი ქაჯაიამ გააცუდა კ უ პ უ კ ა ნანეისშვილისათვის მიცემული წიგნი, რომელშიც იგი ისხრაკასაგან აღებული 27 მარჩილის თავმდებად იყო დასახელებული (XYII ს. Hd–12388).

ნან[...] – ზაზა და ქაიხოსრო [ციციშვილებს] შორის სადაო ყმა-მამულის ნუსხის მიხედვით, გახიზის პირას მ ი ს ი სამი დღის მიწა მესტურიშვილს ეჭირა (1666 წ.ახლო. Hd–802).

ნანიაშვილი დათუნა – ი ა ს ა უ ლ ი, მოხსენიებულია საყაფლანიშვილოს ძღვენისა და სამასპინძლოს გარიგების დავთარში (XYII ს. II ნახ.Hd–1365).

ნანიაშვილი მგელია – შ ვ ი ლ ი ნანია ნანიასშვილისა, იხ.

ნანიაშვილი ნანია – ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ი მგელია. ქრისტესია თევდორეშვილს მიჰყიდა მიწა წურილაშვილის წისქვილთან და მოსესშვილის მიწასთან (1596 წ.XII.11. 1450–38/123).

ნანიაშვილი პაატა – მ ო წ მ ე თამაზა ჩაკაშვილის მიერ ბაკა ბუნიათიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. Hd–829).

ნანიაშვილი შალვა – მ ო წ მ ე ნანია ნანიაშვილის მიერ ქრისტესია თევდორეშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1596 წ. XII. 11. 1450–38/123).

ნანიკაშვილი დათუა – მ ო წ მ ე დათუნა თევდორაშვილის მიერ სამების საყდრისათვის მიცემული თავშეწირულობის წიგნისა (XYII ს. ბოლო. 1449–1840).

ნანიტასშვილი//ნანიტაშვილი

ნანიტაშვილი – ჰვიროსს მცხოვრები, ი გ ი ზურაბ შალიკაშვილმა მიჰყიდა ზურაბ ჯავახიშვილს (1686 წ. Hd–7229).

ნანიტაშვილი გიორგი – ი გ ი და მისი აყრილი თორმანეულის მამული მოხსენიებულია ზემო ქართლის საკომლოების ნუსხაში (XYII ს.დამდ.Qd–7014).

ნანიტაშვილი დათუნა – თორმანეულში მცხოვრები, ერთი კომლი, მოხსენიებულია ზემო ქართლის საკომლოების ნუსხაში (XYII ს.დამდ.Qd–7014).

ნანიტაშვილი დარისპანა – ი გ ი თავისი მამულით ქვენადრისში და მელეში მცხოვრებ გლეხებთან ერთად გოშფარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს ერგო გოშფარს ([1527–1558 წწ.] Qd–605).

ნანიტაშვილი ივანა – ქვენადრისში და მელეში მცხოვრებ გლეხებთან ერთად ი გ ი გოშფარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს ერგო გოშფარს([1527–1558 წწ.] Qd–605).

ნანიტასშვილი –(ვარ.ნანიტაშვილი)–პაპუნა – მ ო წ მ ე: ივანასა და ამბრიას შორის დავის გარიგების წიგნისა (1661 წ.Ad–1687), ხაზიას მიერ მახარე ქუპიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ.ახლო. Ad–1644 დ).

ნანიტაშვილი ქიტია – თორმანეულში მცხოვრები, ერთი კომლი, მოხსენიებულია ზემო ქართლის საკომლოების ნუსხაში (XYII ს. დამდ. Qd–7014).

ნ[ა]ნორა – ბოცო [ბოცოსძის] მიერ ალის მონასტრისათვის დადებული წესდების და შემოსავლის განჩინების წიგნის მიხედვით, მ ა ს უნდა გამოეღო 24 თეთრი (XIII ს. II ნახ. H–1347.5–18).

ნანუ – კარშაგარს მცხოვრები, ი გ ი მამულით წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

ნანუა – ერტისს მცხოვრები, თევდორას გ ა ნ ა ყ ო ფ ი. მისი მამულის სანაცვლოდ მისი განაყოფი თევდორა წილში ერგო [თურქისტანიშვილს] (1626 წ. 1450–60/86).

ნანუაშვილი – მ ა ს ედო [საეკლესიო] გადასახადი: გიორგობა დღეს შვიდი კოდი იფქლი, სამი საკლავი, ექვსი ქათამი, ოცი კვერცხი, ერბო, ხაჭო, მარილი (XYI ს. ბოლო. 1448–5187).

ნანუაშვილი ფირალა – ერტისს მცხოვრები, მ ო წ მ ე ბიძინა სოლაღაშვილის მიერ ელიზბარ სოლაღაშვილისათვის ტაგნაგეთს მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ.IY.16. Sd–751).

ნანუაშვილი ყანდუა – მ ო წ მ ე ერტელი ქიტიას მიერ ალავერანა საფარაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ.1448–5).

ნანუჩაშვილი//ნანუჭაშვილი

ნანუჩაშვილი (ვარ.ნანუჭაშვილი) ალექსანა (ვარ.ალექსა)– 1665–1671 წწ. ხელთუბნელი (1665 წ. Sd–54). ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: მარქარა//მაქია ნანუჭაშვილი, იხ., პაპუა, მიქელა (1667–1671 წწ. 1450: 10/160, 10/173), მატინა, პეტრე, მურადა (1671 წ. 1450–10/173). ი ყ ი დ ა პაპუნა შატბერაშვილისაგან: ხევის პირას რუ და წისქვილი (1667 წ.III.7. 1450–10/160), სულხანას მიწის მოსაზღვრე მიწა (1671 წ. YI.1. 1450–10/173); მ ი ს ი ნასყიდი მიწა ემიჯნებოდა პაპუნა შატბერაშვილის მიერ პაპუა თუმანიშვილისათვის მიყიდულ მიწას (1671 წ. ახლო. 1450–10/175); მ ო წ მ ე: პატა შატბერაშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1665 წ.Y.1. Sd–54), ზუბია ასატურაშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1668 წ.YII.26. Sd–14), ბერიკა ბესიაშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1669წ.Sd–11), პაპუნა შატბერაშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ. IY.1. Sd–30).

[ნანუჭაშვილი] ალექსანა – შ ვ ი ლ ი მაქია [ნანუჭაშვილისა], იხ.

[ნანუჭაშვილი] გიორგი – შ ვ ი ლ ი მაქია [ნანუჭაშვილისა],იხ.

ნანუჩაშვილი დათუნა – მ ო წ მ ე: სეხნია მაჯანიძის მიერ ბიძინა ავთანდილიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ.1450–38/200 ,

1450–38/207).

ნანუჩაშვილი (ვარ. ნანუკაშვილი, ალექსანაშვილი, ალექსანასშვილი, ნანუკაშვილი) **მარკარა** (ვარ. მაქია) – 1667–1679 წწ. შ ვ ი ლ ი ალექსა//ალექსანა ნანუჩაშვილისა, იხ. (1674–1679 წწ. 1450: 10/163, 10/162). ჰ ყ ა ვ ს: [ძ მ ე ბ ი]: პაპუა, მიქელა, მატინა, პეტრე, მურადა (1674–1678 წწ. 1450: 10/163, 10/162), შ ვ ი ლ ე ბ ი: გიორგი, მხითარ და ალექსანა (1679 წ. 1450–10/164).. ი ყ ი დ ა: დათუნა შატბერაშვილისაგან ბეროზაშვილის ნაქონი „გრძელაური" მიწა, რომელიც ესაზღვრებოდა ფარასის, ფირუაშვილის, მათივე ბატონისა და სულხანის მიწებს (1674 წ.I.22. 1450–10/163), ბახუტა შატბერაშვილისაგან „გრძელიაური" მიწა, რომელიც ესაზღვრებოდა პაპუნას, ელიზბარის და მგელიტა შოშიაშვილის მიწებს (1678 წ. Y.10. 1450–10/162), შიო შოშიასშვილისაგან მიწა, მისივე ნასყიდი „გორეული" მიწის გვერდით და პაპუას ნასყიდ მიწამდე (1679 წ.I.10. 1450–10/164); მ ო წ მ ე: პაპუა შატბერაშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1668 წ. YII. 25. Sd–24), ესტატე თუმანიშვილის მიერ ზურაბ [თუმანიშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1675 წ. XI.10. Ad–994).

ნანუკაშვილი მატინა – შ ვ ი ლ ი ალექსანა ნანუკაშვილისა, იხ., [ძ მ ა] მაქია ნანუკაშვილისა, იხ.

ნანუჩაშვილი (ვარ. ნანუკაშვილი) **მიქელა** – შ ვ ი ლ ი ალექსა // ალექსანა ნანუჩაშვილისა, იხ., [ძ მ ა] მაქია ნანუკაშვილისა, იხ.

ნანუკაშვილი მურადა – შ ვ ი ლ ი ალექსანა ნანუკაშვილისა, იხ., [ძ მ ა] მაქია ნანუკაშვილისა, იხ.

[ნანუკაშვილი] მხითარ – შ ვ ი ლ ი მაქია [ნანუკაშვილისა]. იხ.

ნანუკაშვილი პაპუა – შ ვ ი ლ ი ალექსანა ნანუკაშვილისა, იხ., [ძ მ ა] მაქია ნანუკაშვილისა, იხ.

ნანუკაშვილი პეტრე – შ ვ ი ლ ი ალექსანა ნანუკაშვილისა, იხ., [ძ მ ა] მაქია ნანუკაშვილისა, იხ.

ნაობ – ხ უ ც ე ს ი, მ ო წ მ ე ბატატი მახარაშვილის მიერ სვეტიცხოვლის სახლთუხუცეს რევაზ მაღალაძისათვის მიცემული ბაგის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. Qd–1342).

ნაობაური – ი გ ი ალექსანდრე მეფემ შესწირა ალავერდის ეკლესიას ([1590–1600 წწ.] 1449–1609).

ნაოშაშვილი დათუა – მ ო წ მ ე მიქელის მიერ მახარებელ სულხანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1646 წ.YIII.1.Sd–37).

ნაოშისშვილი – მ ი ს ი ნაოხარი მამული პანკისს თეიმურაზ მეფემ უწყალობა ნათანაელს და ნონეს (1725 წ. 1449–1239).

ნაოქაშვილი ირემა – ბეჟუა და შიო დათიკაშვილებთან, ვეძელ შიო და მგელია მგელიაშვილებთან ერთად ესტატე მარინდაშვილს მ ი ჰ ყ ი დ ა ახალშენურში ერთი დღის ნაფენახევი (1690 წ.1450–28/243).

ნაპეტაშვილი არაქელა – მ ო წ მ ე ბახია ჯუარაშვილის მიერ ზაინდურ შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1676 წ. 1450–9/

12).

ნარი (?)— მ ი ს ი ყმა დათუნა მოწმეა ხოხონა ჯიშკარიანის მიერ თავისი ძმის, ხახუტასათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1663 წ. XII. 18.1448—2945).

ნარიაშვილი — მ ი ს ი ვენახიდან კულუხი ერგებოდა ელისბარს (XYII ს. Sd—1924).

ნარიბეგასშვილი//ნარიბეგაშვილი

ნარიბეგაშვილი ბერი — სვენეთის მკვიდრი, პირობა მისცა ქვათახევის წინამძღვარს [ეფთჳმის] და იქ გაგზავნილ ხელმწიფის მოხელეებს, რომ დაასახელებდა შატბერაშვილთაგან ან გლეხთაგან გაყიდულ ქვათახევის კუთვნილ მიწებს სვენეთში ([1700 წ.] 1449—1868).

ნარიბეგაშვილი (ვარ.ნარიბეგასშვილი) გოგია — 1674—1681 წწ. სვენნელი (1678 წ.Sd—47) მ ო წ მ ე: დათუნა შატბერაშვილის მიერ მაქია ნანუჴაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1674 წ.I.22.1450—10/163), დათუნა შატბერაშვილის მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ.YI.12. Sd—47), დათუნა შატბერაშვილის მიერ ასატურა ბეჟანისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ.III. 1450—49/124), მაზიტა იმარასშვილის მიერ ასატურა ბეჟანისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ.XII.15.1450—49/112), დათუნა შატბერაშვილის მიერ ასატურა ბეჟანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. XII.15. 1450—49/110), ქიტესა პატატისშვილის მიერ ასატურ ბეჟანისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ.III.1.1450—49/114).

ნარიბეგაშვილი თანა — სუელნელი, მ ო წ მ ე ბერიკა ბესიაშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ.Sd—11).

ნარიბეგაშვილი ოსკევანა —(si c)— თეთრუბნელი, ბაგრატ და ლევან ბატონიშვილებმა უწყალობეს ი გ ი სახლთუხუცეს ქაიხოსრო რატიშვილს (1688 წ. X. 17. Hd—8415 ა).

ნარიმა — იხსენიება [ჩხარის] ციხის მეციხოვნეთა მიერ გლეხებისათვის მიყენებული ზარალის ნუსხაში. მისი თავდები ყოფილა მანასა მარგველაშვილი, ნ ა რ ი მ ა ც მას წაუყვანია და მისი საქონელიც მას ჰქონია (XYII ს.Ad—2233 ბ).

ნარიმან — გოშფარ და როინ ჯავახიშვილების გაყრის დროს ი გ ი ერგო როინსა და მის ბიძაშვილებს ([1527—1558 წწ.] Qd—605).

ნარიმან — ნ ა რ ი მ ა ნ ი ს ე უ ლ ი ვენახი კონსტანტინე ბატონიშვილმა უწყალობა თევდორე იაკობიძეს (1547 წ.Sd—725 ა).

ნარიმანა — ქვენადრისში და მელეში მცხოვრებ გლეხებთან ერთად, გოშფარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს. ი გ ი ერგო გოშფარს ([1527—1558 წწ.] Qd—605).

ნარიმანა — ხოვლეში მცხოვრები, გოშფარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს მ ი ს ი მამული დვალით ერგო გოშფარს ([1527—1558 წწ.] Qd—605).

ნარიმანა – კრეფას მცხოვრები, ი გ ი მამულით წილში ხედა იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16.1450–11/112).

ნარიმანა – მ ო წ მ ე ბახუტა უსუნბეგიშვილის მიერ ქრისტესია სვიმონაშვილისათვის მიცემული ნავენახევის და ნაფუძარის ნასყიდობის წიგნისა(1632 წ. Sd–28).

ნარიმანა –1684, 1685 წწ. ბარათაშვილების ა ზ ნ ა უ რ ი შ ვ ი ლ ი, მ ო წ მ ე: მანუჩარ იარალისშვილის მიერ მდივანბეგ ვახტანგ [ბარათაშვილისათვის] მიცემული ჰრეშული საენახის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ.YI.27. Sd–2282ა), მანუჩარ იარალიშვილის მიერ ვახტანგ [ბარათაშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1685 წ.YI.27.Sd–542).

ნარიმანა – პაპუა ტერტერასშვილის ყ მ ა, მ ო წ მ ე პაპუა ტერტერასშვილის მიერ ფარემუზ ჯავახიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1695 წ. Hd–6442).

ნარიმანა – მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ მ ე საქია აკოფაშვილის მიერ თავის განაყოფ დუთასათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა ([XYII ს.IY მეოთხ.] II.10. 1450–8/39).

ნარიმანა – თამაზ ხოსაშვილის ყ მ ა, ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: გიორგი, ელიაზარ და ტატია. მ ა ს მისცა თავისი მამის ალაპის გადასახდელად თამაზ ხოსაშვილმა ჰოჰოშვილისაგან ნასყიდი ვენახი (XYII ს. IY მეოთხ.Sd–1012).

ნარიმანანთ შაღუბათა – მ ო წ მ ე დავითა შერგილასშვილის მიერ გოშპარაანთ გასპარასათვის მიცემული ქულბაქის ნასყიდობის წიგნისა ([1689–1693წწ.] Hd–13.011).

ნარიმანაშვილი ბაღდასარა – მ ო წ მ ე ელიზბარა ხარატასშვილის მიერ ქალაქის მოურავ მანუჩარისათვის მიცემული მამულისა და საჯინიბოს გაცვლის წიგნისა (1673 წ.I.1. Hd–1785).

ნარიმანაშვილი ბერა – [შ ვ ი ლ ი] ბერი ნარიმანაშვილისა,იხ.

ნარიმანაშვილი ბერი – ჰ ყ ა ვ ს [ძ მ ე ბ ი]: დათუნა, პაპუნა, პაპა, ნასყიდა, [შ ვ ი ლ ე ბ ი]: გია, ბერა. ი ყ ი დ ა ხიზანა ბაკურაშვილისაგან ქედაში მიწა (1697 წ.Hd–10.897).

ნარიმანაშვილი გია – [შ ვ ი ლ ი] ბერი ნარიმანაშვილისა, იხ.

ნარიმანაშვილი დათუნა – [ძ მ ა] ბერი ნარიმანაშვილისა, იხ.

ნარიმანაშვილი ზურ[ა]ბა– იასე ბატონიშვილის მ ს ა ხ უ რ ი, მ ო წ მ ე· იესეს მიერ დომენტისა და ზაქარია თურმანიძის ვალში თეთრის აღების შესახებ დავის გარიგების წიგნისა (1682 წ. Hd–8479).

ნარიმანაშვილი მატია – მ ო წ მ ე თამაზა ხერუასშვილის მიერ დათუნა მელიქსათაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. IY. 1450–10/37).

ნარიმანაშვილი მურადა – ხუნბანელებთან და ჯიგრაშნელებთან ერთად მ ო წ მ ე ა დავით მურაჩაშვილის მიერ მგელუასათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1657 წ. Ad–915).

ნარიმანაშვილი ნასყიდა – [ძ მ ა] ბერი ნარიმანაშვილისა, იხ.

ნარიმანაშვილი პაპა – [ძ მ ა] ბერი ნარიმანაშვილისა, იხ.

ნარიმანაშვილი პაპუნა – [ძ მ ა] ბერი ნარიმანაშვილისა, იხ.

ნარიმანაძე – ქარჩუხში მცხოვრები, მ ი ს ი მამული ქარჩუხში გიორგი ტაირიშვილმა გაუცვალა ვირშელ რამადანისშვილს (1612 წ.ახლო. Hd –4490).

ნარიმანისშვილი//ნარიმანიშვილი//ნარიმანიძე

ნარიმანიშვილი (ვარ.ნარიმანისშვილი) ავთანდილ – ძ მ ა ხოსრო ნარიმანიშვილისა, იხ.

ნარიმანიშვილი (ვარ.ნარიმანისშვილი) ბეჟან – ძ მ ა ხოსრო ნარიმანიშვილისა, იხ.

ნარიმანიშვილი დოლმაზ– შ ვ ი ლ ი მირიმან ნარიმანიშვილისა

ნარიმანიშვილი მირიმან (ვარ.მირიმანა)– 1584–1619 წწ. კ რ ე შ ი ს მ ე ლ ი ქ ი (1584–1619 წწ. 1449–1025, 1450, 26/7, 26/5). ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: ნურალ, ყანდურალ (1584–1613 წწ. 1449–1025, 1450: 26/3, 26,4, 26/7),შ ვ ი ლ ე ბ ი: მურადა, ყაითმაზ (1610–1619 წწ. 1450: 26/4, 26/7, 26/5), დოლმაზ (1610–1613 წწ. 1450: 26/4, 26/7), ნურალა (1619 წ.1450–26/5); ულუხან(1613წ. 1450–26/7). მ ა ს უწყალობა: დედოფალმა ნესტანდარეჯანმა სოფელი თალა (1584 წ.XI.7.1449–1025), დედოფალმა თამარმა კრეშს მოსიაური ნაოხარი და პაპიკური მამული (1593 წ.Y.13. 1450–26/3), მანვე კრეშის თავს ხ[ა]ნძორ[ისი] (1610 წ.Y.15. 1450–26/4), მანვე კრეშს: ზაქარია ბუდახაშვილი და მისი ძმისწული მირიჯანა, ჯანია სადაღაშვილი მათი მამულით და ორი საკომლო– ხერიკასეული და ტიტიჩასეული მამულები (1613წ. 1450–26/7); ბაგრატ მეფის ბრძანებით, ლუარსაბ ქანანაშვილმა და შუა ბოლნისის მამასახლისმა ბერუამ მ ი ს შვილებს გაუყვეს მამული (1619 წ. 1450–26/5).

ნარიმანიშვილი (ვარ.ნარიმანისშვილი) მირიმან – ძ მ ა ხოსრო ნარიმანიშვილისა, იხ.

ნარიმანიშვილი მურად (ვარ.მურადა)– შ ვ ი ლ ი მირიმან ნარიმანიშვილისა, იხ.

ნარიმანიშვილი ნურალ – ძ მ ა მირიმან ნარიმანიშვილისა, იხ.

[ნარიმანიშვილი] ნურალა – შ ვ ი ლ ი კრეშის მელიქ მირიმანა [ნარიმანიშვილისა], იხ. ძმებთან მამულის გაყოფისას წილად ერგო: მარტიროზა თავისი მამულით, უმამულო ვართევანა მისი ძმისწულით, თათარი ბიჭი შაენა და ხარელა (1619 წ.1450–26/5).

[ნარიმანიშვილი] ულუხან – შ ვ ი ლ ი კრეშის მელიქ მირიმან [ნარიმანიშვილისა], იხ.

ნარიმანიშვილი ყაითმაზ– შ ვ ი ლ ი მირიმან ნარიმანიშვილისა, იხ. ძმებთან მამულის გაყოფისას წილად ერგო: ზაქუა და მისი ძმისწული მათი მამულით, უმამულო მიქელა მისი ცოლისძმით, მუსტაფასშვილები და ჯავახი გოგია (1619წ. 1450–26/5).

ნარიმანიშვილი ყანდურალ – ძ მ ა მირიმან ნარიმანიშვილისა, იხ.

ნარიმანიშვილი ყორხმაზ– ძ მ ა ხოსრო ნარიმანიშვილისა, იხ.

ნარიმანიშვილი (ვარ.ნარიმანისშვილი, ნარიმანიძე) ხოსრო (ვარ.ხოსია)–

1642–1666 წწ. მელიქი (1642 წ. 1448–269), ყაფიჩი (1657–1666წწ. 1450: 21/140, 6/90, პატ.252.3.II), პყაეს ძმები: ბეჟან, ავთანდილ, მირიმან (1642–1658 წწ. 1448–269, 1450–21/40, მატ.252.3II), ყორხმაზ (1642 წ. 1448–269). მას უწყალობა როსტომ მეფემ: ქვემო ბოლნისს მირან-შას ნაქონი მამული (1642 წ. 1448–269), სალაროს მუშრიბის ჟირალის მიერ ოთხად გაყოფილი ნახიდურის მიწის მეოთხედი– დაუთაანთ ვენახის გვერდის მიწა, მეფის მიერ ეჩმიაძინისათვის შეწირული სახასო გლეხისა და მამულის გარდა (1657 წ.T.1.1450–21/40); მოფიცარი თუშმალ ზურაბ გამრეკე–ლიძესა და გივი ამილახვარს შორის სადაო ადგილზე დავისას (1666 წ. III. 1450–6/90).

ნარიმიაშვილი დათუნა – მოწმე თაყუა დონდარაშვილის მიერ ზაქარია ტლაშაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1666 წ. Y. [30].1448–5193).

ნარკოკობასშვილი – ლომი სუნდულისძემ სვეტიცხოველს შესწირა გორს აყუ-შისშვილისაგან [ნასყიდი ზვარი ორი მკვიდრი მეზვრით: ბიბილასშვილით და ნარკოკობასშვილით (1398 წ. YII.6. 1449–1652).

ნარსია – ნაგვაზაუს მცხოვრები, ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: გოჭკომური და ორი საკლავი, მისი ქათამი, სამი მახათელი ლომი, შეი-დი გუდა ღვინო, თავბეგარა– ცამეტი კოკა ღვინო, თორმეტი კოდი ლომი, ორი საკლავი, ლაშქრობა (1621 წ. ქსძ. III. N91).

ნარჩომაშვილები – პატრიკეთს მცხოვრებნი, ემართათ ქუთაისის სა-ყდრის ბეგარა: ოცი კოკა ღვინო, ერთი საკლავი, ორი ქათამი, ლომი (1578 წ. H–626).

ნასარაი – ხევისპირელი, მოწმე შიომღვიმის კრებულის მიერ ჯაუნორ ბავტისძისათვის მიცემული მიწის წყალობის დაწერილისა (1344 წ.IY.5.ქრ. II. 180–181).

ნასარდარაშვილი ბეჟუა – საბუზარში მისი მამული ეკუთვნოდა [ბარა-თაშვილს (XYII ს. ბოლო. 1450–33/286).

ნასიძე||ნასიძე

ნასიძე – მოხსენებულია თაყა ამილახორის სამამულო დავის წიგნში ([1527–1558 წწ.] Hd–13750).

ნასისძე – მისთვის ნაბოძები გომნი ლუარსაბ მეფემ ალარ გამოართვა როინ და ელიზბარ ჯავახისშვილებს მას საყდრისშვილების მსგავსი სამსა-ხური დააკისრა, აღნიშნულია ლუარსაბ მეფის მიერ მცხეთის სვეტიცხოვლისათ-ვის მიცემულ ყმა-მამულის შეწირულების წიგნში ([1532–1534 წწ.] 1449–1647).

ნასიძე ათ[ა]ნ[ა]სე – დამწერი ქაიხოსრო ციცისშვილის მიერ ლაზარე ზლუდაშვილისათვის მიცემული მამულის სითარხნის წიგნისა ((1671წ. III. 10. Ad–1336).

ნასისძე გიორგი – მოწმე ლომი სუნდულისძის მიერ სვეტიცხოვლისათვის მიცემული ზვრის შეწირულების წიგნისა (1398 წ.1449–1652).

ნასიძე გიორგი – 1641–1652 წწ. აზნაურიშვილი (1652 წ. 1450–51/261). ქიზიყის ასისთავი, შვილი მახარობელ ნასიძისა, იხ., ჰყავს ძმები: გორაგ (!) და შაქერდ (1652 წ. 1450–51/260). მას თეიმურაზ მეფემ იმერეთში, რუსეთსა და ისპაანში ერთგული სამსახურისათვის დაუბრუნა მისთვისვე წართმეული ყმები: ზაზუტა და ნასყიდა დოჯყაშვილები, ველისკაცი, შალითა და ხიზანა მათი შვილებითა და მამულით (1652 წ. YI.29. 1450–51/260). უწყალობა: ხევისთავობა, ქიზიყის ასისთავობა, ფარისთავს – ერთი ცხვარი, ჟაგაბაშზე გომისთავს – ერთი აბაზი და ქიზიყის ხევისთავობა, ენისელში ჯამაგირად ყოველწლიურად შვიდი ლიტრა აბრეშუმი (1652 წ. 1450–51/261).

ნასიძე გორაგ (sic!) – ძმა გიორგი ნასიძისა, იხ.

ნასიძე გულბად – გაარიგა ლუარსაბ მეფესთან ერთად კათალიკოსისა და წილკნელის დავა მუხრანულ საზღვრებზე ([1527–1556 წწ.] 1449–1591); მისთვის თაყა ამილახორს მიუცია ოკამი. პატრონ ერეკლესა და ბარძი ამილახორს შორის სამთავისისა და ოკამურ საზღვრებზე დავისას ამილახორს იგი სხვებთან ერთად უნდა შეეფიცებინა ([1527–1558 წწ.] Hd–12.750).

ნასიძე ელიზბარ – შვილი მახარობელ ნასიძისა, იხ.

ნასიძე მახარობელ – ჰყავს შვილები: გიორგი, ელიზბარ, შაქერდა. მათ მეფე თეიმურაზმა უწყალობა გიორგი ციხისთავის და მისი ძმის, გულბათის ნაქონი მამული (1641 წ. Qd–2064).

ნასიძე შაქერდა – შვილი მახარობელ ნასიძისა, იხ., ძმა გიორგი ნასიძისა, იხ.

ნასნაშვილი გიორგი – მოწმე ზურაბ წყარაძის მიერ შენუაანთ პაპინაშვილ ოჰანასათვის მიცემული მარნის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. YII. Ad–1220).

ნასომხრიშვილი ბერო – ახალშენში მცხოვრები, ერთი კომლი, შეტანილია სვეტიცხოვლის კუთვნილ საკომლოების ნუსხაში (1689 წ. 1449–1792).

ნასონა – ძმა ბეჟუნასი, იხ.

ნასონაშვილი გიორგი – ნიჩბისელი, მოწმე მერაბ ციციშვილის მიერ ამილღამბარ ციციშვილისათვის მიცემული ნავენახევის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. Y.17. Ad–1159).

ნასრადალასშვილი – იგი მამულით ერგო ფარიშატ და გიორგი ბარათაშვილებს (1543 წ. IY.20. Hd–10/381).

ნასრადლავშვილი – ზას მცხოვრები, ვახტანგ ბატონიშვილმა იგი მამულით უბოძა ოთარ გერმანოზისშვილს (1657 წ. სს. I. N 420).

ნასრანიშვილი მამუკა – მისი სალორე ესაზღვრებოდა ალიყაელანა ლოჩინაშვილის მიერ ნაზარა ხოჯაბეგაშვილისათვის მიყიდულ სახლსა და კალოს; მოწმეა ამ ნასყიდობის წიგნისა (1677 წ. X.1. 1450–14/107).

ნასრაჲ – მისი ასულისაგან, წირქუალელისძის რძლისაგან, ნიკოლაოსწმიდელმა ოკრიბას, ჯუარისას იყიდა გლეხი, რომელშიც გადაიხადა ერთი ცხენი, ერთი დრაჰკანი დუკატი, ორი ფური ეს გლეხი ნასრაის ასულს „მამამთილი–

საგან" „პელწერით" ჰქონია მიღებული ([1071–1080 წწ.] 1449–1563).

ნასრაშვილი ზაალ – მ ო წ მ ე ფარსადან შიხაშვილისა და ხეჩიკაშვილის მიერ ალავერდა ალიხანასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს.II ნახ. 1450–9/154)

ნასრიაშვილი ხოსრუა – ა ზ ნ ა უ რ ი შ ვ ი ლ ი, ი გ ი მოკლეს მერაბ სააკაძის სიძისა და შვილების განაყოფების შეტაკების დროს (XYII ს. შუა ხანები. Qd–826).

ნასრიასშვილი შდრ. თუმანიშვილი

ნასრიასშვილი//ნასრიაშვილი

ნასრიაშვილი – თეთრისოფელს მცხოვრები, მ ი ს ი ზვარი ესაზღვრებოდა შულავრული სვიმონ ბოშიაშვილის მიერ დურმიშხან [იაგულაშვილისათვის] მისყიდულ ვენახს (1700 წ.XII.25. 1450–9/93).

ნასრიაშვილი ბაინდურა – ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი პაპა ნასრიაშვილისა, იხ.

ნასრიაშვილი ბეჟან – შ ვ ი ლ ი პაპა ნასრიაშვილისა, იხ.

ნასრიაშვილი ზალინა – მ ა მ ა პაპა ნასრიაშვილისა, იხ. მ ო წ მ ე: ბეჟან ზაქუმიშვილის მიერ ხოსროვა დალალაშვილისათვის მიცემული წისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (1664 წ.1450–48/146).

ნასრიაშვილი ზურაბა – 1671–1693] წწ. დ ა მ წ ე რ ი: ერტელ ქიტიას მიერ ალავერანა საფარაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. 1448–5); დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე: მითარას მიერ ალავერანა საფარაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. 1448–3615), კახიბერა ყორხმაზაშვილის მიერ ავდროზანისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ.ახლო.1450–16/151), დავითა [ა]დიკაშვილის მიერ ალაეერანა [საფა]რასშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ.ახლო. 1448–1243).

ნასრიაშვილი (ვარ.ნასრიასშვილი) პაპა (ვარ.პაპუა)– 1691–1699 წწ. ჰ ყ ა ვ ს: მ ა მ ა ზალინა, ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ბაინდურა, შ ვ ი ლ ი ბეჟან (16[9]8 წ. 1450–9/121). მ ი ჰ ყ ი დ ა [იაგულაშვილ]–ალავერდაშვილ დურმიშხანს და მის ძმებს მამული ბადევანაშვილის და დალალაშვილის წისქვილებს შუა, ველათაშვილის წისქვილს ქვემოთ ჴალის პირამდე (16[9]9 წ.XI. 1. 1450–3/121); მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი ალაბეგა დემურაშვილის მიერ ალავერდა [იაგულაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ.IY.17. 1450–9/141); მ ო წ მ ე: შერმაზან ხურდაყულიშვილის მიერ პაპუა ორბელიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1699წ.II. 1450–20/28).

ნასრიაშვილი როსტომ – მ ო წ მ ე გოდერძი რევიშვილის მიერ ბაინდურ შანშ[ი]აშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. I.18.1450–6/42).

ნასრიაშვილი (ვარ.ნასრიასშვილი, ნასრაშვილი) ქიშვარ (ვარ.ქიშუარ, ქიშოა) ქიშუა)– 1667–1699 წწ. ჰ ყ ა ვ ს ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი ხოსია. იასე დოლენჯისშვილისათვის მიცემულ სოფლის წყალობის წიგნში აღნიშნულია, რომ ნიზა-

რალი-ხანს მისთვის და მისი სახლიკაცისათვის სამოურაოდ მიუცია ყაიყულში სოფელი ბეთლემი, რომელიც მერე დანაშაულისათვის ჩამოურთმევია(1692წ XII.19. Hd–6042); მოწმე: ზაქუმ ზაქუმიშვილის მიერ ალაჰვერდ [იაგულაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1667 წ.IX.1.1450–9/111), სეფიყულა ზაქუმიშვილის მიერ ხოსრუა დალალაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ.III.25. 1450–48/144), სეფიყულ ზაქუმიშვილის მიერ პაპია ტერტერაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა(1683წ. Y.2. 1450–9/108), ზაალ სააკაძის მიერ ზურაბ სააკაძისათვის მიცემული საჯვარეს ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1688წ. YII.20. Sd–548), ავთანდილ მირიმანიძის მიერ გივი თუმანიშვილისათვის მიცემული შამირზას ნასოფლარის ნასყიდობის წიგნისა (1697წ.XI.15.Hd–403), ზაქუმის მიერ ალავერდა იაგულაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. Y.10. 1450–9/119), მერაბ სარდარაშვილის მიერ იაგულაანთ ალავერდასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს.IY მეოთხ. 1450–9/124).

ნასრიასშვილი შანაზარა – მოფიცარი ზაქუმბეგ ზაქუმიშვილისა შალიკაშვილებთან მიწაზე დავის დროს (1679 წ.1450–48/149).

[ნასრიაშვილი] ხოსია – სახლისკაცი ქიშუა ნასრიაშვილისა, იხ.

ნასუტი – ნულში მცხოვრები, ბოგანო, ერთი კომლი, ჰყავს შვილი დათუნა და იმისი ნაშენი ორი ვაჟი. მოხსენებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd–7017).

ნასყანი – იონაშელთა და ლაჩოგრაშელთა მიერ ოყოლდაშელთათვის ოშხიანის მეკობრეობის გამო მიცემულ დაწერილში აღნიშნულია, რომ მასთან შეუპყრიათ ოყოლდაშელთ ოშხიანი (XIY ს. ბოლო. სსძ. II. N 60 ა); მას ოყოლდაშელთ მისცეს დაწერილი თანადგომის შესახებ ოშხიანის მიერ ღალატის შემთხვევაში (XIY ს. ბოლო. სსძ. II. N 60 ბ).

ნასყიდა//ნასხიდა

ნასყიდა – ერტისს მცხოვრები, [ბარათაშვილების] გაყრის შედეგად იგი ერგო გერმანოზსა და მის ძმებს: თაყას, გოსტასაბს, ფალავანხოსროს (1523 წ. Ad–1299 ა).

ნასყიდა – კარშაგარს მცხოვრები, იგი მამულით წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

ნასყიდა – იგი ლეონ მეფემ უწყალობა მაქსიმე ჩოლაყასშვილს (1566 წ. I.19. 1449–2285)

ნასყიდა – ლანუკს მცხოვრები გლეხი, იგი ლეონ [კახთა] მეფემ უწყალობა ანდერმან, როშაქ, გოშფარ და ჯიმშერ ჩოლაყასშვილებს (1568 წ. Hd–14, 430).

ნასყიდა – ზემო ლანუხში მცხოვრები, იგი კახთა მეფე ლეონმა შესწირა სვეტიცხოვლის ეკლესიას (1569 წ. 1449–5529).

ნასყიდა – როკითს მცხოვრები, ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: შვიდი კოკა ღვინო, ერთი საკლავი, ერთი ურემი ღომი, გოჯი, ქათამი, ყველი, კვერცხი, თევზი, ერთი თეთრის ღირებულების ყავარის მიტანა (1578 წ.H–626).

ნასხიდა — ლახეფაში მ ი ს პარტახტს ემართა ცაგერის საყდრის ბეგარა: სამი გორო ღვინო, ცხრა ფოხალი პური, თორმეტი თეთრის საკლავი, ერთი ქათამი, პურის ჭამა, მუშაობა და ტვირთი (XYI ს. ლაი H 84—54, 87 a—89 b).

ნასყიდა — მ ო წ მ ე მხითარას მიერ თბილელ ნიკოლაოზ ბარათაშვილისათვის მიცემული წიგნისა სიონის ღმრთისმშობლის ტაძრის ყმად თავდაწერილობის შესახებ (1619 წ. 1449—2642).

ნასყიდა — ძ მ ი ს წ უ ლ ი აკოფასი, იხ.

ნასყიდა — [ციციშვილების];ყაიას, ყორჩიბაშ ბაადურის და სარდალ პაპუნას შორის სამწევრისის სამამულო დავის წიგნში აღნიშნულია, რომ სასახლე ნ ა ს ყ ი დ ა ს საბძლამდე, მწარია რომ ესახლა, გამოიფიცეს სარდლის კაცებმა ([1633—1658 წწ.] 1448—2316).

ნასყიდა — აბანოელი, როსტომ მეფე ყარაიაში ნადირობისას დაშავებულა, როინ ჯავახიშვილმა ნ ა ს ყ ი დ ა გაათარხნა საბატონო გადასახადებებისაგან და დაავალა, რათა ყოველწლიურად ნათლისღებას მეფის სადღეგრძელოდ მღვდლისათვის ეწირვინებინა და საკლავი დაეკლა (1642 წ. I.8. Hd—14.663).

ნასყიდა — მ ი ს მიწამდე მიჰყიდა ზაალ ბარათაშვილმა ზაალ ყორღანაშვილს სასახლის ადგილი (1662 წ.YI.1450—1/52).

ნასყიდა — მ ო წ მ ე ნიჩბელი დადიანას მიერ ზაზა ფანასკერტელ-ციციშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ.1450—51/82).

ნასხიდა — ბასილ კოპაძის ყოფილი ყ მ ა. ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ოთია, პაპუნა. ბასილ კოპაძემ ი გ ი ცოლ-შვილით მიჰყიდა მეკონდახე დათუნას (1669 წ. Y.17. 1448—2934).

ნასყიდა — ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: ბალდასარ და ჯანუა. გაეყარა უფროს ძმას, ჯანუას (1672 წ.III. 8 Sd—34).

ნასყიდა — შ ვ ი ლ ი ნაზარასი, იხ

ნასყიდა — შ ვ ი ლ ი ბედიასი, იხ.

ნასყიდა — ი გ ი ცოლ-შვილითა და ძმით პაატა ბარათაშვილმა იყიდა იასე ბარათაშვილისაგან (1672 წ. 1450—4/196)

ნასყიდა — 1672—1680 წწ. წოდორეთს მცხოვრები, მ ი ს ი მიწის საზღვრამდე მიჰყიდა ბასილა სულხანაშვილმა ზურაბ ჯავახისშვილს ხუდადაური სავენახე (1672 წ.Y.9.Ad—967), მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა სვიმონ და ბასილა სულხანაშვილების მიერ ზურაბ ჯავახისშვილისათვის მისყიდულ მამულს (1680წ. Y.1. Hd—2629).

ნასყიდა — 1675—1697 წწ. მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ მ ე: მამუკა მამისთვალასშვილის მიერ ხოჯა ხოჯასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1675 წ. 1450—33/19), მარკოზ მამისთვლისშვილის მიერ ხოჯა [ხოჯასშვილისათვის] მიცემული ვენახების გაცვლის წიგნისა (1687 წ. YI.5. 1450—33/18).

ნასყიდა — მ ი ს ი მამული ანდუყაფარ ამილახორისშვილმა უბოძა დათუნა ტარშიჯაშვილს ([1678—1696 წწ.] YIII.5.Ad—1203).

ნასყიდა — მ ო წ მ ე ეიაზ ჩალაბას და ზალინას მიერ მდივანბეგისათვის ზარბაზნის საქმეზე მიცემული პირობის წიგნისა (1679 წ.III.10.Sd—624).

ნასყიდა – მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ მ ე ზაზა მაჩაბელის მიერ ალხაზ მაჩაბელისათვის მიცემული მიწის გაცვლის წიგნისა (XVII ს. 70–ანი წწ. 1450–26/216).

ნასყიდა – მ წ ე რ ა ლ ი, მ ო წ მ ე ოჰანესას მიერ ავთანდილ პაპინასშვილისათვის მიცემული ადგილის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. III. 29. 1450–19/53).

ნასყიდა – მ ო წ მ ე ოთამაანთ შაროას მიერ ბაბანაათ პაპოასათვისმიცემული სახლ–კარის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. VIII. 22. 1448–5336).

ნასყიდა – მეკურტნე, მ ო წ მ ე პაპუნა შატბერასშვილის მიერ ასატურა გულიშამბარაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. 1450–49/119).

ნასყიდა – ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: მამუკა, შერმაზან, პაპუნა, გიორგი, დათუა, ივანე. ი გ ი თავისი შვილებით ქართლიდან [კახეთში] ჩასულა და თავი შეუწირავს ალავერდის წმინდა გიორგისათვის. ამბა ალავერდელმა ნიკოლოზ [ენდრონიკაშვილმა] მ ა ს უწყალობა დიდი ხნის ბეითალმანი, კენჭაძის ნაქონი მამული (1687 წ. 1449–1857).

ნასყიდა – მ ო ლ ა რ ე, მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი დათუნა დოლენჯიანის მიერ მდივან გივი [თუმანიშვილისათვის] მიცემული ყმაზე უდაობის წიგნის ა (1688 წ. I. 1. Sd–42).

ნასყიდა – მამულა ლიპუასშვილის ყ მ ა, მ ო წ მ ე პაპუა მახვილაძის მიერ ნარიბეგ [სპანდიერასშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. V. 1450–33/233).

ნასყიდა – ხოდაშენში მცხოვრები, გ ზ ი რ ი, ერთი კომლი. შეტანილია სვეტიცხოვლის კუთვნილი საკომლოების ნუსხაში (1689 წ. 1449–1792).

ნასყიდა – იმერეთიდან მოსული, მანუჩარის მზითვში ნარგები ყმა. ნაზარალი–ხანმა დაუმტკიცა მ ი ს ი წყალობა მანუჩარს (1689 წ. 1450–53/91).

ნასყიდა – გარეჯის წინამძღვარს ონოფრე მაჭუტაძეს ნ ა ს ყ ი დ ა და ირემა დაუსახლებია თვალში და შეუმატებია მონასტრისათვის ([1690–1733 წწ.] Ad–421).

ნასყიდა – მ ო წ მ ე ნადირა მეტრე[ვე]ლის მიერ ალხაზ მაჩაბლისათვის სისხლში მიცემული ყმა–მამულის წიგნისა (1691 წ. Hd–10399).

ნასყიდა – 1692–[1699] წწ. მოქალაქე, მჭედელი, მ ო წ მ ე ფარსადან [ჯავახიშვილის] მიერ: თავის ბიძაშვილ ზურაბისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. VII. 11. Sd–503), მანგლელ გაბრიელ ჯავახიშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა ([1699 წ.] VII. 11. Hd–6242 ა).

ნასყიდა – მჭედელი, ვარაზა გერმანოზიშვილის ყ მ ა. მ ო წ მ ე ვარაზა გერმანოზიშვილის მიერ შერმაზანა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის გაცვლილობის წიგნისა (1696 წ. III. 15. 1450–16/92).

ნასყიდა – ურიაყოფილი, მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ მ ე ნასყიდა მაისურაძის მიერ მდივან ბეგთაბეგ [შანშეან-მარტიროზიშვილისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. 1450–2/8).

ნასყიდა — ცხნარს მცხოვრები, მაზმანი, მამულით წილად ხვდა იორამ [ბარათაშვილის] შვილებს ([1698–1712 წწ.] Sd–1975).

ნასყიდა — ურიაყოფილი, მ ო წ მ ე პაპუნა ფავნელისშვილის მიერ დათუნა ქრისტესიასშვილისათვის მიცემული ახოს ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ.IY.1.1448–4307).

ნასყიდა — [ძ მ ა] პაპუნასი, იხ.

ნასყიდა — საშვებს მცხოვრები, ლიპარიტისშვილის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ.1448–5032).

ნასყიდა — მძოვრეთს მცხოვრები, მჭედელი. საამილახვროს დავთრის მიხედვით ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ.1448–5032).

ნასყიდა — ქვემო სობისს მცხოვრები, ჯვარისკაცი, საამილახვროს დავთრის მიხედვით მ ი ს ი კომლიდან სამ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

ნასყიდა — რეჰს მცხოვრები, ონანას ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით ევალებოდა ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

ნასყიდა — ზემო ყურს მცხოვრები, საამილახვროს დავთრის მიხედვით ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

ნასყიდა — უსისტყეს მცხოვრები, ბოგანო. სამთავნელის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით ევალება ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ.1448–5032).

ნასყიდა — სამთავისს მცხოვრები, ბოგანო მოლაშქრე, სამთავნელის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მხხედვით ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

ნასყიდა — ქინძათში მცხოვრები, მეულაყე ან მესეფე ყმა-გლეხი, ერთი კომლი. ჰ ყ ა ვ ს: ბიძა— ნასყიდა და სამი გაჟი. მოხსენიებულია ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd–7071).

ნასყიდა — ფცას მცხოვრები, ბოგანო, ერთი კომლი, ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd–7018).

ნასყიდა — ბ ი ძ ა ნასყიდასი, იხ.

ნასყიდა — შ ვ ი ლ ი სამადაულესი, იხ.

ნასყიდა — ალავერდოლში მცხოვრები, მ ი ს ი ობოლი შეტანილია სამების ყმების ნუსხაში (XYII ს. ბოლო. 1449–1841).

ნასყიდა — ცოვრეთს მ ი ს ი მამული ეკუთვნოდა [ბარათაშვილს] (XYII ს. ბოლო. 1450–33/286).

ნასყიდა — მემარნე, მ ო წ მ ე ზერუა როინასშვილის მიერ სეხნიასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. Hd–15005).

ნასყიდა — მებაღე, მ ი ს ი შვილები სახასოდ აქციეს (XYII ს. Hd – 14990 ფრაგმ.).

ნასყიდა — შ ვ ი ლ ი ბატონ შიოშისა, იხ.

ნასყიდა — იხსენიება უცნობი ეკლესიის ყმათა გამოსაღების ნუსხაში. ე მ ა რ თ ა: ცამეტი თეთრი, ხუთი დორა ღვინო, [ხუთი] კოდი ღომი (XYII ს. 1448–1523).

ნასყიდასშვილი//ნასყიდაშვილი

ნასყიდასშვილი — ყინცვისს მცხოვრები, ციციშვილების სასაფლაოს — წმიდა ნიკოლოზის ყ მ ა, ი გ ი გაათავისუფლა შაჰნავაზმა სამეფო გადასახადებისაგან (1659 წ. Y.18. Ad—790).

ნასყიდაშვილი — მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა უცნობი პირის მიერ მამუკა ბახჩიაშვილისათვის მისყიდულ მიწას (1677 წ. 1448—10.000).

ნასყიდასშვილი — მ ი ს მიწამდე მიჰყიდა ნასყიდა შავერდასშვილმა ბერინა ზარიძეს მამული — გრძელას მიწა (1680 წ. Ad—643 ბ).

ნასყიდასშვილი — მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა პაპუნა ლალასშვილის მიერ დავით ამირაღასშვილისათვის მიყიდულ მიწას (1681 წ. Hd—5270).

ნასყიდაშვილი — კოდელი, მ ი ს ი მიწს ესაზღვრებოდა ზაალ რევაზიშვილის მიერ ტარიელ ქ[ა]ვთ[ა]რაძისათვის მისყიდულ მიწას (1698 წ. Hd—6375).

ნასყიდაშვილი — ოთარ ჩინჩალაძემ ზაალ წინამძღვრიშვილს მიჰყიდა ვენახი და მის საფასურში, ფულთან ერთად, აიღოთ თავისივე ზვრის თავს წინამძღვრიშვილის ნასყიდი მიწა, ნ ას ყ ი დ ა შ ვ ი ლ ი ს საზღვრამდე (1699 წ. XII.28. Hd—1705).

ნასყიდაშვილი — მახარებელ ჰალაშვილის ყ მა, ერთი კომლი, შეტანილია [ალავერდის ტაძრის] საკომლოების ნუსხაში (XYII ს. Ad—848).

ნასყიდაშვილი — მ ი ს მიწამდე მიჰყიდა რამაზა უღულისშვილმა კახასა და დათუნას ერთი დღის მიწა (XYII ს. Hd—3313).

ნასყიდაშვილი — გლეხი [ჩხარის] ციხის მეციხოვნეებმა ი გ ი გაძარცვეს (XYII ს. Ad—2233 ბ).

ნასყიდასშვილი ავთანდილ — ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბეგვერდი. ი ყ ი დ ა ლომინა ეგაძისაგან მცხეთაში „ობელაური" მიწა (1683 წ. 1448—2241).

ნასყიდაშვილი ასიტა — მ ი ს ნაცვლად ზაალ [ციციშვილს] ერგო სამღერეთს ფარუა შაყაშვილი მისი მამულით ([1651 წ.] 1450—37/183).

ნასყიდაშვილი ბეგვერდი — [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ავთანდილ ნასყიდასშვილისა, იხ.

ნასყიდაშვილი ბეროა — 1631, 1632 წწ. მ ო წ მ ე: სამნა ნადირიძის მიერ უმეკა ბახჩიაშვილისათვის მიცემული საბოსტნისა და ნაფუძარის ნასყიდობის წიგნისა (1631 წ. Y.13. Ad—1567), დავით ჩალაბაშვილის მიერ უმეკა ბახჩიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1632 წ. IX.3. Ad—1568).

ნასყიდაშვილი ბერუა — მ ო წ მ ე თამაზ [ყორღანაშვილის] მიერ გიორგი ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. II. 13. 1450—16/5).

ნასყიდაშვილი გამახარე — ფუნაგს მცხოვრები, წმინდა შიოს ყ მ ა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა ლაშქრობა (XYII ს. II ნაწ. 1448—5032).

ნასყიდაშვილი გიორგი — მ ო წ მ ე დოლმაზა ზურიკაშვილის მიერ ყორღანანთ ფარსადანასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. IY. 1450—17/17).

ნასყიდაშვილი გოგია — კ ყ ა ვ ს   ბ ი ძ ა   იასონ, რომელთან ერთადაც მ ო წ მ ე ა   ბერი იონასშვილის მიერ დავით ძამუკასშვილისათვის მიცემული მიწის მიცემის წიგნისა (1699 წ. 1448—1174).

ნასყიდასშვილი ზაქარა — მ ო წმ ე   გოგია მეხრიშვილის მიერ მამუკა ბალჩაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ.I.8.1448—4595).

[ნასყიდასშვილი] იასონ — ბ ი ძ ა   გოგია ნასყიდასშვილისა. მ ო წ მ ე ბერ ონასშვილის მიერ დავით ძამუკაშვილისათვის მიცემული მიწის მიცემის წიგნისა (1699 წ.1448—1174).

ნასყიდაშვილი იოანე — მ ო წ მ ე   [მღვიმის] წინამძღვარ მელქისედეკ ყანჩელის მიერ ძაბახიძეებისათვის სამწირველოდ ვენახის ბოძების წიგნისა (1654 წ. 1449—1875).

ნასყიდასშვილი ნასყიდა — შ ვ ი ლ ი   პაპა ნასყიდასშვილისა, მ ო წ მ ე საქილა და პატა ბოდოვიასშვილების მიერ დავით ქავთარაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობისწ წიგნისა (1679 წ. Hd—I4.648).

ნასყიდაშვილი ნინიკა — მ ო წ მ ე   პაპუნა შატბერაშვილის მიერ ალექსანა ნანუკაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. YI. 1.1450—10/173).

ნასყიდასშვილი პაპა — კ ყ ა ვ ს   შ ვ ი ლ ი   ნასყიდა, რომელთან ერთადაც მ ო წ მ ე ა   საქილა და პატა ხოდოვიასშვილების მიერ დავით ქავთარაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ.Hd—14.648).

ნასყიდასშვილი პაპუა — მ ო წ მ ე   მამუკა პარკაძის მიერ დავით გარსევანიშვილისათვის მიცემული ნაწისქვილარი მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. XI. 18. გსიემ 7601/59).

ნასყიდასშვილი საზვიტა — ძაძის მონასტერს მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს   ი გ ი   მამულით ერგო პაპუნას ([1568—1703წწ.] Hd—1636).

ნასყიდასშვილი სეხნია — ძაძის მონასტერს მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციცოშვილების] გაყრის დროს   ი გ ი   მამულით ერგო პაპუნას ([1688—1703წწ.] Hd—1636).

ნასხასშვილი ოსიტა — მ ი ს ი   პარტახტი ზაალ წერეთელმა უწყალობა ლაზარე მაჰარაშვილს პირობით, რომ თუ ამ მამულს მემკვიდრე გამოუჩნდებოდა, მ ა ს სხვას მისცემდა (XYII—XYIII სს. მიჯნა. Sd—1171).

ნატრო — ბამბაჯაანელი, ვახუშტას   ნ ა შ ვ ი ლ ე ბ ი, ალექსანდრე ლეონ მეფის ძემ ბედიყარში   ი გ ი   მამულით შესწირა გარეჯას წმინდა დავითის საფლავს (1571 წ. 1449—1547).

ნატრო — ლანუხელი, ალექსანდრე მეფემ   ი გ ი   და მისი სახლი შესწირა სვეტიცხოველს (1601 წ.1448—5526).

ნატრო — მუშაათში მცხოვრები   გ ლ ე ხ ი,   თეიმურაზ მეფემ   ი გ ი   შესწირა ალავერდს თავისი მეუღლის, ანას საალაპედ (1612 წ. Y.10. 1448—5017).

ნატრო — მ ი ს ი   ნაქონი მამული ღემურაანში თეიმურაზ მეფემ უწყალობა ხოსროს (1645 წ.YIII.4. 1448—1722).

ნატროშვილი თამაზა – მ ო წ მ ე ყაფლანის მიერ როსებ ჯანდიერიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. შუა ხანები. Ad –1204).

ნაუაშვილი – ყურს მცხოვრები, მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა შუბით ლაშქრობა მ ი ს ი კომლიდან სამ კაცს (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

ნაუჭარელიანი – იხ. ნავარელიანი

ნაუს [...] – დ ე კ ა ნ ო ზ ი, თ ა ვ მ დ ე ბ ი სასარჩელო გადაწყვეტილების წიგნისა ელის ხევიდან (XY–XYI სს. სსძ. II. N 67).

ნაფარიძე გიორგი – ხოდაშენს მცხოვრები, ერთი კომლი, შეტანილია სვეტიცხოვლის კუთვნილ საკომლოების ნუსხაში (1689 წ. 1449–1792).

ნაღდიაშვილი ამირა – შ ვ ი ლ ი გოგია ნაღდიაშვილისა, იხ.

ნაღდიაშვილი გოგია – ბეჟან სალალაშვილის მ ს ა ხ უ რ ი, ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ამირა, ნასყიდა, თამაზა, ნაზარა. ბეჟან სოლალაშვილმა მ ა ს უწყალობა ტაბახმელას ჯანბეგას სასახლე ადგილი (1681 წ. Hd –2927).

ნაღდიაშვილი თამაზა – შ ვ ი ლ ი გოგია ნაღდიაშვილისა, იხ.

ნაღდიაშვილი ნაზარა – შ ვ ი ლ ი გოგია ნაღდიაშვილისა, იხ.

ნაღდიაშვილი ნასყიდა – შ ვ ი ლ ი გოგია ნაღდიაშვილისა, იხ.

ნაღებასშვილი – მ ა ს, რომ [ჯავახიშვილის] ბრძანებით, უნდა ემსახურა სახლთუხუცეს ამილბარ [მაღალაძესთან] ([1638–1661 წწ.] Hd –12.244).

ნაღებაშვილი – ი გ ი გარეჯის წინამძღვარ ონოფრე [მაჰუტაძეს] დაუსახლებია თვალში და შეუმატებია მონასტრისათვის ([1690–1733 წწ.] Ad –421).

ნაღიტა – მ ი ს ი ძმა გიორგი წილად ხვდა შიოშს (XYII ს. II ნახ. Hd – –11.817).

ნაცვალაშვილი – ჰ ქ ო ნ დ ა სამამულე დავა მელქისედეკ ყანჩიელთან. გივი ამილახორმა ისინი გაარიგა. გარიგების შემდეგ საზღვარი გადიოდა გოჩას სახლამდე და სესიას მიჯნამდე. ბაცქარულს ნ ა ც ვ ა ლ ა შ ვ ი ლ მ ა ფიცი შემოაგდო და ამიტომ აღარ დააფიცეს. ნ ა ც ვ ა ლ ა შ ვ ი ლ ს ყანჩიელის ოცდაათი კოდი პური და ერთი ხარი ემართა და ყანჩიელის იგი აღარ ათხოვნინეს. პური და ხარი ფიცს შეუფარდეს და მამული ბაცქარაულს დაუტოვეს (1654 წ. ახლო. 1449–1874).

ნაცვალაშვილი – ერთი კომლი, მოხსენებულია საკომლოების ნუსხაში (XYII ს. ბოლო. 1449–1794–2).

ნაცვალაშვილი მოძღვარა – ურია, ერთი კომლი, ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] შაბათა. მისულია ერისთვისშვილს, რომელსაც ი გ ი არაგვისპირს დაუსახლებია. ი ს ი ნ ი ავთანდილ ერისთვისშვილმა აჩუქა ელისბარ დავითისშვილს (XYII–XYIII სს. მიჯნა. Hd –2543).

ნაცვალაშვილი შაბათა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] მოძღვარა ნაცვალაშვილისა, იხ.

ნაცვალიანთ ანდ[ო]ნა – მ ო წ მ ე შიუაანთ ასლამაზას მიერ შიოაანთ ზალინასათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. IY.1.1450–8/108).

ნაცვალიანთ დათინა – მ ო წ მ ე შიუაანთ ასლამაზას მიერ შიოაანთ ზალინასათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. IY.1.1450–8/108).

ნაცვლისშვილი ბეჟიტა — ბერთუბნელი, მონაწილეობდა გარეჯელებსა და ჩერქეზელთა შორის სამამულე დავის გადაწყვეტაში (1656 წ.IY.2.1450–26/150).

ნაცვლიშვილი თევდორე — მ ო წ მ ე ზაზუნა მეფარიძის მიერ პერ ირემაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს.Ad–1343).

ნაცვლიშვილი მამუკა — შ ვ ი ლ ი ხახუტა ნაცვლიშვილისა, იხ.

ნაცვლიშვილი ოთია — შ ვ ი ლ ი ხახუტა ნაცვლიშვილისა, იხ.

ნაცვლიშვილი სიხარულა — ბაშს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ერთი ურემი ღომი, ოცი კოკა ღვინო, ერთი საკლავი, ორი ქათამი, სათეთროდ თევზი, სამარიობოდ— ორი ქათამი, საჯინიბო— ოცდაათი მკლავი მჭადი, ერთი შექმნილი მჭადი, ერთი ჩარექი მკედი, ტვირთი, სასახლეში მუშაობა, მძაღე, მარილი, ნიორი, საკლავზე — ყველი, კვერცხი, თევზი (1578 წ.H–626).

ნაცვლიშვილი შავერდა — მ ა ს უბოძა სახლთუხუცესმა რევაზ [ჩოლაყაშვილმა] უჯარმას გუგუნაური მამული ([1688–1703 წწ.] Hd–15/052).

ნაცვლიშვილი ხახუტა — ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: მამუკა, ოთია. ი გ ი შვილებითა და მათი ცოლ-შვილით ბეჟანმა მიჰყიდა თავის ძმისწულს, ალიბეგს(1647 წ. XII.1. 1448–273).

ნაცვლიშვილი ხუცესა — ბაშს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ერთი ურემი ღომი, ოცი კოკა ღვინო, ერთი საკლავი, ორი ქათამი, სათეთრო თევზი, სამარიობო— ორი ქათამი, საჯინიბო— ოცდაათი ხელი მჭადი, ერთი შექმნილი მჭადი, ერთი ჩარექი მკედი, ტვირთი, სასახლეში მუშაობა, მძაღე, მარილი, ნიორი, საკლავზე — ყველი, კვერცხი, თევზი (1578 წ.H–626).

ნაციღდანას იორდანე — იხ. იორდანე

ნაჭყეპია თაფლიშია — ცაიშს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: სატრაპეზე ერთი მთელი თევზი და გოჭკუმური ([1616–1621 წწ.] ქსძ. III. N 92).

ნაჭყეპია მახარებელი — ბონბოთში მცხოვრები, ი გ ი გიორგი ლიპარტიანმა მისი სახლ-კარითა და მამულით შესწირა ბიჭვინთის ღმრთისმშობელს([1616–1620 წწ.] ქსძ. III. N 92).

ნაჭყეპია მახარობელი — ნაგვაზაუს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ერთი ძროხა, ერთი ღორი, ერთი ამოკირული ძირა ღომი, ექვსი კოკა ღვინო, ერთი ქათამი, მისი პური და სამარხო, კიდევ გოჭკომური— ორი ღორი, ერთი დიდი ძარა ღომი, ცხრა გუდა ღვინო, „მზარეულსა და მეღვინეს ერთი თოხი უწერია (1621 წ. ქსძ. III. N 91).

ნახყეპია მიშველია — ცაიშს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, მისი მარილი, ერთი პური, სამი ლიჯი ღომი, სამი ფოხალი ღვინო და გოჭკუმური ([1621–1621 წწ.] ქსძ. III. N 92).

ნახიკაშვილი— სამებელის ყმათა ნუსხის მიხედვით, [სამებელს] მისთვის მიუცია: ოთხი თუმანი, ერთი თოფი, ერთი ხარი, ერთი ნაბადი, ერთი ქუდი (XYII ს. ბოლო. 1449–1841).

ნახუზარაშვილი — ბასილა რიზმანაშვილმა მიჰყიდა ზაზა [ციციშვილს] ხვედურეთში ვენახი ნ ა ხ უ ზ ა რ ა შ ვ ი ლ ი ს საზღვრამდე (1693 წ.Sd–17).

ნახუცრისშვილი ბეჟანა – მ ო წ მ ე იორდანე და გოგია მჭედლიშვილების, დათუნა ბასაძის და ძაღლუა შარიქაძის მიერ პატა აბაშიძისათვის მიცემულ თავდებობის წიგნისა (XYII ს.I ნახ. Hd–8914).

ნახუცრისშვილი დათუნა – მ ი ს ი მოწმობით ეპიფანე მიტროპოლიტმა დაამტკიცა გრიგოლ ჩხუტიაშვილის მიერ ბატონ ანასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნი (1666 წ. ახლო ხანები. Sd–533).

ნახუცრიშვილი ნიკოლოზ– ნასახჩი (?). მ ო წ მ ე ყანდურ[ა]ლის მიერ მოურავისშეილ თარხან გიორგისათვის მიცემული ყმად თავდაწერის წიგნისა (1663წ. ახლო. Hd–2589).

ნ[ა]ჰაპეტაშვილი პაპია – მ ო წ მ ე შუა ბოლნისის მამასახლის სამებისას მიერ პაპია შანშიაშვილისათვის მიცემული ნასოფლარის ნასყიდობის წიგნისა (1648 წ.YIII.22.1450–5/35).

ნები[აა]ნთ ნასყიდა – მ ო წ მ ე ალავერდისშვილების გაყრის წიგნისა (1699 წ.IX.16. 1450–11/41).

ნებიარიძე – მ ი ს ი და სვიმონაშვილის ნასყიდ მიწასთან მდებარეობდა მდივან ბეგთაბეგ [მარტიროზიშვილის] ვენახი, სადაც ნასყიდა მაისურაძემ მას ერთი საურმე გზა დაუთმო (1697 წ.III.7.1450–2/4).

ნებიარიძეენი – ნებიერთუბანში მცხოვრებნი, თეიმურაზ მეფემ განუახლა მ ა თ ი წყალობა ბატონ ლევანსა და მის სიძეს, ამილღამბარს (1628 წ. X. 30. Hd–14.680).

ნებიერიძე ბეჟიტა – ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: მამუკა, ბერუკა,პატა. უყიდია : ჩაფაურში ვენახი გიორგი ჩიქუანისაგან (XYII ს. II ნახ.Qd–725 ა), ტეტია ჩიქუანისაგან „ჩაფაური" ვენახი (XYII ს. II ნახ.Qd–725 ბ).

[ნებიერიძე] ბერუკა – ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი ბეჟიტა ნებიერიძისა, იხ.

ნებიერიძე ესიტა – ცხილვანის მ ო ხ ე ლ ე, მ ო წ მ ე ზაქარია [გარსევანიშვილის] მიერ მარკოზ [გარსევანიშვილისათვის] მიცემული ყმა-მამულის განაწილების წიგნებისა (1668 წ.გსიემ 4642, 4644).

[ნებიერიძე] მამუკა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბეჟიტა ნებიერიძისა, იხ.

ნებიერიძე მახარობელ – გ ლ ე ხ ი, პაატა აბაშიძემ ი გ ი შესწირა კაცხის ეკლესიას და დაუწესა გამოსაღებები: ოცი ათიანი [კოკა] ღვინო, ოცი თეთრის საკლავი ან საკლავის ნაცვლად ოცი ათიანი ღვინო, ხუთი ქათამი, ერთი საპურობო ბურვაკი, ოთხი ფოხალი ღვინო, ერთი შაურის გოჰი, ერთი კოდი პური, ერთი კოდი ქერი, ოცდაორი კვერცხი ([1684 წ.] სკ.III. 52–57).

[ნებიერიძე] პატა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბეჟიტა ნებიერიძისა, იხ.

ნებიერიძე პაპუნა – მ ო წ მ ე გოგინა ჯიბაძის მიერ მურვანა რუსაშვილისათვის მიცემული სასიფლაოს ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ.1448–9616).

ნებიერიძე პაპუნა – გ ლ ე ხ ი, პაატა აბაშიძემ ი გ ი შესწირა კაცხის ეკლესიას და დაუწესა გამოსაღები: ოცი ათიანი ღვინო, ერთი გობი საფერე,ოცი თეთრის საკლავი, ან მის ნაცვლად ოცი ათიანი ღვინო, რვა ქათამი, ერთი საპურობო ბურვაკი, ორი ფოხალი ღომი, ერთი შაურის გოჰი საბატკობო, ორი სართლო ქათამი, ერთი კოდი პური, ერთი კოდი ქერი, ოცდაორი კვერცხი([1684 წ.] სკ. II. 52–57).

ნებსაძე შოშიტა – მ ო წ მ ე ალექსანდრე მეფის მიერ იესე კვიმსაძისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა ([1693–1695 წწ.] ჭშ.1222).

ნევულაშვილი პაპუა – მ ო წ მ ე პაპუა ლიმაზაშვილის მიერ ქაიხოსრო ბარათაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ.XI.15.1450–15/50).

ნეიშვილი კაცია – ნ ა ც ვ ა ლ ი, მ ო წ მ ე ხოსეა ასლუაშვილის მიერ ნასყიდა დოლმაზაშვილისათვის მიცემული ვენახის გაცვლის წიგნისა (1699წ. IX. 27. Hd–10257).

ნეკაშვილი ნინიკა – ხიდაშენში მცხოვრები, ერთი კომლი, შეტანილია სვეტიცხოვლის კუთვნილი საკომლოების ნუსხაში (1689 წ.1449–1792).

ნეკევრიშვილი – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა ჯავნიაშვილ-თეალიშვილ პატატას მიერ ესტატე მარინდაშვილისათვის მიყიდულ ვენახს (1685 წ. 1450–28/245).

ნემსა: ნემსაური – ნაოხარი ნ ე მ ს ა უ რ ი მამული სოფელ კუნელში ელენე დედოფალმა უწყალობა მარკოზ მაღალაძეს (1512 წ. Ad–149816).

ნემსაშვილი მახური – ქორღს მცხოვრები, ჰ ყ ა ვ ს [ძ მ ა] ჩურუხული; ეკუთვნოდა პაპუას; ი გ ი და მისი ძმა როსტომ მეფემ უბოძა ჰიაურთ მოურავ შანშე [ჩოლაყაშვილს] (1656 წ. Hd–14672).

ნემსაშვილი ჩურუხული – [ძ მ ა] მახური ნემსაშვილისა, იხ.

ნემსაძე – გიორგი მეფემ ბერინას უბოძა სულაშვილის ნაქონი ვენახი ნ ე მ ს ა ძ ი ს ვენახის მოკიდებით ([1446–1465 წწ.] Qd–10121).

ნემსაძე– გიორგი მეფემ შესწირა გელათის წმინდა გიორგის ჩუნეშში ხოშტიბელას სასახლე, რომელზედაც ერთმანეთს ეცილებოდნენ ქურდიანი და ნ ე მ ს ა ძ ე (1569 წ. II. 4. 1448–3327).

ნემსაძე – საკათალიკოსო მამულების ნუსხაში იხსენიება ნ ე მ ს ა ძ ი ს ე უ ლ ი ხოშტიბელა სასახლე 12 კომლი კაცით (XYII ს. 1449–1564).

ნემსაძე ბეჟან – მეფე გიორგის ცხუკურსა და ჩუნეშში მ ი ს თ ვ ი ს მიუცია სახასო ქონება. ბ ე ჟ ა ნ მ ა გიორგი მეფეს უღალატა და თავს დაესხა მისივე ბიძაშვილი ხოსროჲის გამოც ნაწყალობევი ქონება მეფემ ნასისხლად შესწირა გელათს (1658 წ.YIII.30. Sd–2301).

ნემსაძე გიორგი – ძ მ ა დავით ნემსაძისა, იხ.

ნემსაძე დავით – იხ. დავით ნემსაძე გ ე ნ ა თ ე ლ ი, ა ფ ხ ა ზ ე თ ი ს კ ა თ ა ლ ი კ ო ს ი.

ნემსაძე დავით – ხ უ ც ე ს ი, ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: გიორგი, ჯობია. მ ო წ მ ე გედევან გედევანიშვილის მიერ სეხნია ჯაშიაშვილისათვის მიცემული წისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ.Y.5.1448–4188).

ნემსაძე იოვაკიმ – გაბრიელ ცაგერელს მ ი ს გ ა ნ უყიდია გლეხი გიორგი აკობიძე და შეუწირავს ცაგერის ეკლესიისათვის (1656 წ.ახლ.Qd–9085-ე).

ნემსაძე (ვარ. ნეუსაძე) სეხნია – გიორგი ლიპარტიანის მ ო უ რ ა ვ ი (1620–ანი წწ. Ad–2251კზ). მ ო წ მ ე გიორგი ლიპარტიანის მიერ ბიჭვინტის ღმრთისმშობლისათვის მიცემული ყმა-მამულის შეწირულების წიგნისა

([1610–1620 წწ.] დსს. II. 172).

ნემსაძე ჯობია – ძ მ ა დავით ნემსაძისა, იხ.

ნემსიწვერიძე იონა – ტვიშს მცხოვრები, ყ უ ა ვ ს შ ვ ი ლ ი შოშიტა (1660–ანი წწ. Qd–9085 ქ). მ ი ს ი შვილი [შოშიტა] მეფე ალექსანდრემ უწყალობა გიორგი და ხოსია ახვლედიანებს ([1639–1659 წწ.] ლაი H 86–8, 13 v); მოხსენებულია გაბრიელ ცაგერელის მიერ ცაგერის ეკლესიისათვის მიცემული ყმა-მამულის შეწირულების წიგნში: ი გ ი შვილთან ერთად მეფე ალექსანდრეს უბოძებია გაბრიელისათვის და მის მიერ დაკავებული გოჩიის ძღვილი და მამული გაბრიელმა შესწირა ცაგერის ეკლესიას ([1660–ანი წწ.] Qd–9085-ქ).

ნემსიწვერიძე კავია – ი გ ი შვილთან და ძმისწულებთან ერთად გაბრიელ ცაგერელს უყიდია ელყან ყიფიანისაგან და შეუწირავს ცაგერის ღმრთისმშობლის ეკლესიისათვის (1656 წ. Qd–9085-ე).

ნემსიწვერიძე შოშიტა – შ ვ ი ლ ი იონა ნემსიწვერიძისა, იხ.

ნენგულაშვილი ბაინდურა – მ ო წ მ ე პაპუა ლამაზასშვილის მიერ ქაიხოსრო [აბაშისშვილისათვის] მიცემული წისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. YI. 1. 1450–15/7).

ნერსენია ძომათია – ჯარიელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა-გოჯკუმური ([1616–1621 წწ.] ქსძ. III. N 92).

ნერსეს – მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ მ ე ბოვნელი აბრამ ბარათაშვილის მიერ გიორგი შანშიაშვილისათვის მიცემული შვილის ნასყიდობის წიგნისა (1621 წ. IY.7.1450–7/8).

ნერსესა – უსტა, მ ო წ მ ე სარუხანა არაქელაშვილის მიერ ზალინა ხოსროვასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. Y.7.1450–48/142).

ნერსესა: ტერ–ნერსესა – მ ო წ მ ე დავით ჭილაშვილის მიერ მურადა [დათუაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. Y.1450–5/55 ა).

ნერსესანთ– ნ ე რ ს ე ს ა ნ თ მიწა იყო საზღვარი დავით ჭილასშვილის მიერ მურადა [დათუაშვილისათვის] მიყიდული მიწისა (1699 წ. 1450–5/55-ა).

ნერსესასშვილი//ნერსესაშვილი

ნერსესასშვილი – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა: ყორხმაზ ყორღანაშვილის მიერ ბეჟან ყორღანაშვილისათვის კენჭიყარიასთან მიყიდულ მიწას (1688 წ. II. 11. 1450–7/60), ნაზარა ხატუაშვილის მიერ ასლამაზ ყორღანაშვილისათვის მიყიდულ მიწას ლამისხევში (1693 წ. 1450–7/53).

ნერსესასშვილი ალავერდა – ზემო-ბოლნელი, ყ მ ა, მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა შაჰნავაზ მეფის მიერ სოიბათიასაული პაპია გოგიბაშვილისათვის ნაწყალობევ მიწას ურწაშენში (1674 წ. 1450–10/22).

ნერსესაშვილი ზურაბ (ვარ. ზურაბა)–1674–1688 წწ. ავდროზანა [ყორღანაშვილის] ყ მ ა, მ ო წ მ ე აბაზა ყორღანაშვილის მიერ თავისი ბიძაშვილის, შიოშისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1674 წ. XII.17. 1450–16/154); ავდროზანა [ყორღანაშვილმა] მ ი ს ი კუთვნილი მიწა მიჰყიდა ოთარ ყორღანაშვილს (1688 წ. IY. 1450–17/28).

ნერსესაშვილი ნერსესა – მ ო წ მ ე: ყაზარა ყუზანაშვილის მიერ ბაინდურ

გოგიბაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1668 წ.I.21. 1450–6/16), ტერ-გრიგორ ტერ-ვართანაშვილის მიერ პაპოა გოგიბაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1668 წ.I.21.1450–6/49).

ნერსესაშვილი საქია – მისი მიწა ბაინდურა [შანშიაშვილმა] მიჰყიდა ყორღან ყორღანაშვილს (1688 წ.IY.1. 1450–16/150).

ნერსესაშვილი ყულია – მოწმე შუა ბოლნელი ევანეზ ზუგულაშვილის მიერ სუფრაჯ აჲთანდილ ბარათაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1644 წ.III. 27. 1450–33/66).

ნერსუა – გივი ამილახორმა იგი დაიხსნა თათრისაგან და, ცოლ-შვილითა და მამულით, მიჰყიდა ქალაქის მოურავ მანუჩარს (1646 წ.Hd –14911).

ნესტან დარეჯან (ვარ.ნესტარდარეჯან)– დედოფალი, თანამეცხედრე მეფე გიორგი YIII–ისა, იხ., დედა ალექსანდრე (I, კახთა) მეფისა, იხ.

ნესტანდარეჯან (ვარ.ნესტანჯარ)– 1508–1520 წწ. იგივე ნესტანჯარ-ყოფილი ნინო (1520 წ. 1449–1535), თანამეცხედრე ათაბეგ ყვარყვარე [ჯაყელისა], ჰყავს შვილები: [. . . .] ათაბაგი საზუერელ||საზურელ, სალუყაზან (1506, 1520 წწ. Sd –732, 1449–1535), თამთან, ძმა კორხმან (1520 წ. 1449–1535), სიძე დავით მეფე (1508, 1520 წწ. Sd –732, 1449–1535). იყიდა შალვა ქავთარასშვილისაგან მისი ნასყიდი წითლისძისეული ვენახი (1508 წ. Y.1.Sd –732); ქვათახევის მონასტერს შესწირა შალვა და ივანე კახაბრისშვილებისაგან 1300 თანგად შეძენილი ვენახი და 15 მაისს, თავისი ძმის, კორხმანის სახელზე დააწესებინა ალაპი (1520 წ.X.9.1449–1535).

ნესტანდარეჯან (ვარ.ნესტანჯარ)– 1556–1612 წ. დედოფალი, ასული ლეონ მეფისა (1558წ. 1450–51/ 178), თანამეცხედრე მეფე სვიმონ I–ისა, იხ., ჰყავს შვილები: გიორგი, ლუარსაბ (1588წ.1450–51/178, [1561–1600 წწ.] Hd –13050), ალექსანდრე ([1561–1600 წწ.]Hd –13050), არსენ)(ალექსანდრე-ყოფილი) (1588 წ.1450–51/178), ასული ელენე, [შვილიშვილები]: ლუარსაბ, ათაბაგი მანუჩარ [ჯაყელი] ([1606–1610 წწ.]1448–1258). უწყალობა: დალელ დონდორა მამალედაშვილს დალეთის მამასახლისობა და ნარიკასული მიწა სავენახით (1556 წ.Sd –138), გიორგი სააკაძეს – გორში ვაჭრები- ნირნიკასშვილები თოხარიკი და აბოვაი, მათი ქონებით ([1561–1600 წწ.] Hd –12050), ჰრეშელ მელიქ მირიმან [ნარიმანიშვილს] სოფელი თალა (1584 წ.XI.7.1449–1025), დედოფალ თამართან ერთად– ბეჟან სოლაღაშვილ-ბებურიშვილს ზურაბ სოლაღაშვილის კერძი მამული, მამისდაბის „გარდაისად" და საბია ხიზანიშვილი უმამულოდ (1606 წ.III. 24. Hd –2091), ზურაბ სააკაძეს – ნაოხარი სოფელი ჩალისციხე (1593 წ. YI.24. 1448–5617), სახლთუხუცეს ზურაბ [სააკაძეს] ფიზია [ჯავახიშვილის] მამული ცხირეთსა და სამებაში (1607 წ.Hd –14 417). შესწირა: მეტეხის ღმრთისმშობლის ტაძარს ატენში მდებარე აგარაკი–ზვარი, სახასო მიწა და ვენახი (1608 წ. ქრ. II. 437); გინუახლა სვეტიცხოველს ატენში მოსახლე თბილელაშვილების შეწირულება (1574 წ. YI. 6. ქრ. II. 415). სვიმონ მეფეს იერუსალიმის ჯვრის მონასტრისათვის შეწირული

ჰქონია სოფელი დირბი, რომლის სამღებროს გამოსაღები— ყიშენი და ბეგარა — ნესტანდარეჯანმა შესწირა ამავე მონასტერს (1588 წ.YIII.3. 1450—51/178); უბრძანა ალის მოურავს, ციხისთავს, მებაჟეებს და სხვა მოსაქმეებს, რომ სვეტიცხოვლის ყმებისა და მოქალაქეებისათვის ბაჟი და სალამათი არ გამოერთმიათ, ვინაიდან ესენი სვეტიცხოვლისათვის ჰქონდა შეწირული (1577 წ. ქრ. II.416); მას, დედოფალ თამარს და მეფე ლუარსაბს ერთგულების ფიცი მისცა ბატონმა ელენემ და მისმა შვილმა ათაბაგმა მანუჩარ [ჯაყელმა] ([1606—1610 წწ.] 1448—1258); ნაზარა ფერალაშვილის ოცდაათ თუმან ვალში მისცა ალში თაყიაური მამული (1612 წ. III.7. 1450—24/12). სხვადასხვა: მის სახელზე რობამ ფავლენისშვილმა ნიქოზის ეკლესიას შესწირა სოფელი ნიქოზი (1565 წ.Ad—1504—4); მისი ნებით დომენტი კათალიკოსმა პატრონ ვახტანგს გაუცვალა მამულები და მისცა სააღაპე წიგნი (1595 წ. 1449—1620), მისი დასტურით, და აღათანგ სახლთუხუცესის ჩარევით იონათამ ხარანიძემ შეირიგა მამისთვალა (1612 წ.1450—49/149); იხსენიება: მისი წყალობის წიგნის საფუძველზე როსტომ მეფემ პაატა გლურჯიძეს განუახლა ქვემო ბოლნისში ყმების წყალობა (1635 წ.1448—81), როსტომ მეფის მიერ ყაფლან ბარათაშვილისათვის მიცემული განაყოფებთან სამამულე დავის გარიგების წიგნის თანახმად, მისი დავალებით, სახლთუხუცეს შიოშ [ხმალაძეს] და ბოქაულთუხუცეს აღათანგს გაურჩევიათ იგივე დავა (1651 წ.YIII.30. 1450—38/30); მისი ხელრთვა აქვს საბუთებს: Qd—8584, 1448—4.

ნესტანდარეჯან (ვარ.დარეჯან)— ჰილაძის ასული, თანამეცხედრე გიორგი ლიპარტიანისა, იხ., შემდგომ დედოფალი, თანამეცხედრე ლევან დადიანისა, იხ.

ნესტანდარეჯან — 1639—1660 წწ. კახთა მეფის ასული, დედოფალი. „...გვირგვინისა მპყრობელი აფხაზთა და ქართველთა მეფეებისა, რანთა, კახთა და სომეხთა მეფეთა, შანშა, შარვანშა და ყოვლისა აღმოსავლეთისა და ჩრდილოეთისა, ორისავე ტახტისაგან სამეფოისა... მფლობელ-მპყრობელი, დედოფალთ-დედოფალი (1660 წ. ახლო. Ad—598 ა). უწყალობა მარეხ ჩხეიძეს და მის შვილებს, ქაიხოსრო და პატა წერეთლებს, საფალავანდიშვილოში ხოსროსა და შემდეგ ტყავძველიძეების ნაქონი ყმა-მამული და დაუმტკიცა საჩხერეში ხოდაბუნის ნახევარი (1660 წ.Hd—9466); შესწირა: მეფე ალექსანდრეს სულის სააღაპედ ცაგერის ღმრთისმშობელს გაბრიელ [ჩიქოანის] ცაგერლობის დროს ცხუნკუშვერში მცხოვრები ოთხი კომლი სვანიძეები და დააკისრა მათ სააღაპე ბეგარა (1660 წ.Qd—9085-ა), გენათის ხახულის ღმრთისმშობელს — ნოღას სასახლე და ქელბაქიანი შოშიტას და ხუციასეული ყმა-მამული; ბიშნარაშვილი ხახუტა, მინანაშვილი მამუკა, ჯანელიძე მახარობელი, ჯანგავაძე ქაქუა, სამსოაშვილი მახეტა, მინანაშვილი ნასყიდა; ესენი ხუცია და შოშიტა ქელბაქიანების ყოფილი ყმები იყვნენ. შესწირა აგრეთვე რიონს — გოლათაძე ნასყიდა, მჭელიძე გოჩიტა და მისი ძმები, კახაძე მახარობელი; სორმონს— ჩიბურდანიძე მამუკა; ოკრიბას— გაბადაძე მამუკა; ნაძვას— ჩირაძე გოჩია; დღნორისას— [..]რძალაძე ბენია; რიონს— მაჩალაძე ნასყიდა, ერთ კომლად

ტურაბელიძე გიორგი, გოგია, კაცია, მახარობელი და მისი ძმები, ქაქუა ტურაბელიძე, შოშიტა ტურაბელიძე, შოშიტა ახალაძე, ხახუტა გოგლიჩაძე, დათუა მონანაშვილი, მამუკა შუბლაძე— თავიანთი მამულებით. ამას გარდა, შესწირა ხუთი პარტახტი, სორმონს— ნასყიდა გოლათაძე, მამუკა გოლათაძე; აპორეთს— კაცია ხორხომელიძე, მამუკა ევატაშიძე; გუჩნას— გიორგი მეჯავიძე ; ჯვარისას— პაატა ებაურიძე, გოჩია ებაურიძე, ხახუტა ცირღილაძე, დათვია სიბილაძე— თავიანთი მამულებით (1660 წ. ახლო. Ad–598 ა); დაამტკიცა გენათელი ზაქარია ქვარიანის მიერ გელათისათვის მიცემული ყმა-მამულის შეწირულების წიგნი (1644 წ. YI.5. ქმ. N 139). იხსენიება: ტვიშში მცხოვრები ნასყიდა სვანიძე და მისი ძმისწულები ნესტანდარეჯანს და მეფე ბაგრატს უბოძებიათ ცაგერელ გაბრიელ ჩიქოანისათვის (1660–ანი წწ. Qd–9085 ც). დედოფალმა ელენე დიასამიძის ასულმა, ალავერდის წმინდა გიორგის ეკლესიას მიართვა შესაწირავი თავისი შვილებისა და დედოფალ ნესტან-დარეჯანის სულის მოსახსენიებლად (1683 წ.1449–112).

[ნეფესაანთ] ათაბეგა – [სახლიკაცი] ნეფესაანთ ზაქარიასი, იხ.

ნეფესაანთ ზაქარია — ჰყავს: მამა მამიჯანა, [სახლიკაცი] ათაბეგა. მიჰყიდა ამირალაანთ გაბრიელას თავისი ნასყიდი სასახლე ციხისძირში, მამუკას დარბაზის კედლამდე და გელიასა და დათუნას სახლებამდე (1698 წ.IX.1. 1449–964).

ნეფესაანთ მამიჯანა – მამა ნეფესაანთ ზაქარიასი, იხ.

ნეფისასშვილი ათაბეგა — გორელი, ფარსადან ფანასკერტელ-ციცისშვილმა მას და სხვა გორელებს მისცა ტყით სარგებლობის უფლება ზედაველის მთაში, სანიაქორში და ურიულში (1699 წ. II.24.Hd–13/151).

ნეფსაძე:ნეფხაძისეული – [აფხაზეთის] საკათალიკოსო გლეხების ნუსხის მიხედვით, საკათალიკოსო მამულებს აკლდა ოფჩაში ორი ნეფსაძისეული პარტახტი (1650 წ.ახლო. დსსს. I.53–55).

ნექა – არატუაზანში გუგუნა მაყაშვილის ყმები, ნექას შვილები—ორი ობოლი— მეფე ალექსანდრემ შესწირა ხახულის ღმრთისმშობლის ეკლესიას(1594წ. 1449–1509).

ნექე – მოხსენიებულია ბიბილ დევდარიანის დაწერილის ფრაგმენტში (XIY ს. ლაგ. N 4).

ნექისძე დანიელ — საყდრისშვილი, ქორებისკოპოზი, ჰყავს შვილები: საბა, მირიან. კონსტანტინე მეფეს თან ახლდა ორჯერ ურდოში. ამ ხანებში თბილელობა გაყუქმებულიყო. მისი თხოვნით, კონსტანტინე მეფემ თბილელობა ისევ აღადგინა. მანგლელ-თბილელმა იოვანემ მას ამ დამსახურებისათვის უბოძა ქაშვეთთან მდებარე საყდრის მკვიდრი სავენახე მიწა გაყიდვისა და გამზითვების უფლებით (1440 წ. III.20. 1448–5240).

ნექისძე მირიან — შვილი დანიელ ნექისძისა, იხ.

ნექისძე საბა — შვილი დანიელ ნექისძისა, იხ.

ნეჩრელნი — [ნიკოლაოსწმინდელს] მათგან კაჩაეთში უყიდია ნახევარი ყანა, რაშიც გადაუხდია ერთი ფური, ორი კაბიწი ხაჭო, ხუთი კაბიწი ფეტვი

([1071–1080 წწ.] 1449–1563).

ნვარუზა (ნავროზა?) — ჰონი, მ ო წ მ ე [გოჰილოდაანთ] თათოსას და ბალდასარას გაყრისა (1690 წ.YII.1450–50/207).

ნიაბაძე — ადამ [მაღალაძის] ყ მ ა, ადამმა ი გ ი გაუცვალა ერასტი [მაღალაძეს] (XYII ს. IY მეოთხ. Ad–1787).

[ნიანიასძე] გრიგოლ — „მაოხრებელი“, მ ა მ ა ნიანია ნიანიასძისა, იხ.

ნიანიასძე ნიანია — შ ვ ი ლ ი გრიგოლ „მაოხრებლისა“. მ ა ს, რადგან „ბერი კაცი იყო ლაშქრობაი ალარ შეეძლო“, უწყალობა დავით მეფემ არიშიანის თხოვნით მზითვში მიღებული მამულის, ვეძისპევის, შეუვალობა ([1104–1125 წწ.] 1448–1015).

ნიგორიანი ტატაჩა — ლელჯგრაგის ექვსი თემის ერთობის წიგნში აღნიშნულია, რომ ი გ ი ლელჯგრის მიწისთვის მოკვდა და შენდობის მეტი არაფერი ეშველებოდა (XYII–XYIII სსჰსძ.II. N 121).

ნიგუსრიანი ენე — მ ო წ მ ე ხერგიანების სისხლის საფასურის დადგინების წიგნისა (XYII–XYIII სს. სსძ. II. N 123).

ნიკიფორე — [იერუსალმმის] ჯვრის მონასტრის მ ა მ ა, ქაიხოსრო გურიელმა მ ა ს მისცა იერუსალიმის ჯვრის მონასტრისათვის მიცემული ჩეხედანასა და ბაილეთის შეწირულებათა განახლების წიგნი ([1647–1658 წწ.] Hd–10274-ა).

ნიკოლაიშვილი ნასყიდა — როკითს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდარვა კოკა ღვინო, ერთი ურემი ღომი, ორი ნაოთხალი ღომი, ოცდაათი მკლავი ფეტვი, ერთი საკლავი ყველით, თევზით, კვერცხით. ერთი ლიტრა ყველი, ერთი გოჰი, ერთი ქათამი, ტვირთი, მუშაობა, ერთი თეთრის ღირებულების ყავარის მიტანა (1578 წ. H–626).

ნიკოლაშვილი — მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა გიგოლა ჩხიკვაძის მიერ გოჩია მოუდევარისათვის ახალდაბის გზაზე მიყიდულ მიწას (1682 წ.1450–46/127).

ნიკოლაშვილი ნადირა — მ ო წმ ე სოლალა ულანჯაშვილის მიერ დილმელი სულხან ჩაჩასშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ. IY. 1. 1450–28/248).

ნიკოლაშვილი ნიკოლა — ერთი კომლი, მოხსენებულია [ალავერდის ტაძრის] საკომლოების ნუსხაში (XYII ს. Ad–848).

ნიკოლაძე დემეტრა — ჩხარს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: თექვსმეტი კოკა ღვინო, თექვსმეტი თეთრი, რვა ქათამი, სამი კოდი ქერი, ერთი მენახევრე პური, ერთი მენახევრე ღომი, ერთი მარხილი თივა, ტვირთი და მუშაობა (1621 წ. ქსძ. III. N 91).

ნიკოლაძე ივანა — მ ა ნ როსტევანა ბარდაველიძესთან ერთად მიჰყიდა იოვანე კლდიაშვილს ნაფაცხევი სხტეში (XYII ს. Hd–14981).

ნიკოლაძე მიქელა — როკითს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდარვა კოკა ღვინო, ერთი საკლავი — ყველით, კვერცხით და თევზით, ერთი ლიტრა ყველი, ერთი გოჰი, ერთი ქათამი, ტვირთი, მუშაობა, ერთი თეთრის ღირებულების ყავარი (1578 წ. H–626).

ნიკოლაძე ნასხიდა — მეფე ალექსანდრემ იგი შესწირა ხვამლის წმინდა გიორგის (1655 წ. Qd—3085-დ).

ნიკოლისშვილი ივანა — ციხის-ქალაქს მცხოვრები, ზურაბ მაჩაბლის მეკოდისპურე ყმა (1700 წ. 1448—3602).

ნიკოლისშვილი მამუკა — ციხის-ქალაქს მცხოვრები, ზურაბ მაჩაბლის მეკოდისპურე ყმა (1700 წ.1448—3602).

ნიკოლაოზ||ნიკოლაოს||ნიკოლეოზ|| ნიკოლოზ

ნ(ი)კ(ო)ლ(აო)ზ — ლულუნა-ყოფილი, მწირი, მოწმე და დამამტკიცებელი მღვიმის კრებულის მიერ იოვანე, ნიკოლაოზ და ნიანია ტოხაისძეებისათვის მიცემული სამწირველოს წყალობის განახლების დაწერილისა ([1189—1200 წწ.] Ad—3).

ნიკოლოზ— [სუღიერი] ძმა იოვანე ოპიზის მოძღვრისა, იხ., მისი შენდობა ითხოვა იოვანე ოპიზის მოძღვარმა ბერთის მონასტრისათვის ბოძებულ შეწირულების დაწერილში (XII ს. Q—906. 340r —341r).

ნ(ი)კ(ოლაო)ზ— წილკნელი, მოწმე და დამამტკიცებელი მღვიმის კრებულის მიერ იოვანე, ნიკოლაოზ და ნიანია ტოხაისძეებისათვის მიცემული სამწირველოს წყალობის განახლების დაწერილისა ([1189—1200 წწ.]Ad — —3).

ნ(ი)კ(ოლაო)ზ— მნათე, ბასილი მემღვიმესთან და მღვიმის კრებულთან ერთად განუახლა კვირიკე კახთა მეფის სამწირველოს წყალობა იოვანე, ნიკოლაოზ და ნიანია ტოხაისძეებს. მოწმეა და დამამტკიცებელი ამ დაწერილისა ([1189—1200 წწ.] Ad—3).

ნიკ(ოლაო)ზ— [წმინდა] კვირიკეს ჯვარისმტვირთველი, მოწმე მუჩათურისძეების და გავაზელისძეების მიერ წმინდა კვირიკეს მონასტრისათვის მიცემული შეწირულების წიგნისა (XII—XIII სს. მიჯნა. A—281.4v—5r).

ნიკ(ოლაო)ზ— წმინდა კვირიკეს დეკანოზი, მოწმე მუჩათურისძეების და გავაზელისძეების მიერ წმინდა კვირიკეს მონასტრისათვის მიცემული შეწირულების წიგნისა (XII—XIII სს. მიჯნა. A—281. 4v—5r).

ნიკოლაოზ— მამა დემეტრე [წირკნელისა], იხ.

ნ(ი)კ(ოლაო)ზ— მღვიმის მონასტრის ძმა, მოწმე მღვიმის კრებულის მიერ ზოსიმესათვის მიცემული სამწირველოს წყალობის განახლების დაწერილისა (1200 წ. ახლო.Ad—4 გ).

ნიკ(ოლაო)ზ— „საგდუხტისი", მოწმე მღვიმის კრებულის მიერ ზოსიმესათვის მიცემული სამწირველოს წყალობის განახლების დაწერილისა (1200 წ. ახლო. Ad—4 გ).

ნიკოლ(აოზ)— დიდი მონასტრის წინამძღვარი, მოწმე და დამამტკიცებელი არსენ ჭყონდიდელ-მწიგნობართუხუცესის მიერ მგელა აბულახტარისძისათვის მიცემული სოფელ ღუერკის წყალობის დაწერილისა(1241/1242 წ. 1448—5003).

ნიკ(ოლაო)ზ— ქართლის კათალიკოსი, იხსენიება მიქაელ კათალიკოსის მიერ ვაჩე გუარამაისძისათვის მიცემულ წყალობის დაწერილში: მას მცხეთის საყდრის სოფლებში, ხატისოფელსა და ორომაშენში მეფეთა და

კათალიკოსთა მწირველებად დაუდგენია „სიგლოსანი ხუცები" და „გალმა გახუმული საყდრისათუინვე შინა შემოუხუმან" ([1241 წ.] 1448–9253).

ნიკოლაოზ II–[1249]–1282 წწ. ქართლის კათალიკოსი//ყოვლისა საქართველოს კათალიკოსი. დავით მეფეს კლარჯეთის სიმაგრეებში ემსახურებოდა არვანბეგ საბაისძე, მეფემ მას უწყალობა „მცხეთის მკუიდრი" მამული–შეუბანი. ნიკოლაოზ კათალიკოსმა, როდესაც საკათალიკოსო ტახტი დაიჭირა, შეუბანი საკათალიკოსოდ მიიჩნია. არვანბეგ საბაისძემ კათალიკოსს წარუდგინა დავით მეფის წყალობის სიგელი და აგრეთვე ამ სოფლის ძველი მფლობელებისაგან დადებული ვალდებულებების– აბუსერეთ საერისთავოსი და ბეგრის, ასევე გელათის ცვილისა და ბეგრის– გამოსყიდვის თაობაზე არსებული საბუთები. ნიკოლაოზმა არვანბეგს დაუთმო შეუბანი, მხოლოდ დაუმატა სოფელს ძველ ვალდებულებაზე– თერთმეტ ლიტრა ცვილზე– ცხრა ლიტრა. ეს ოცი ლიტრა ცვილი უნდა ჩაებარებინათ ტანუტერისათვის. ნიკოლაოზი ამტკიცებს ამ საბუთს (1281/1282 წ. 1448–5037); დაამტკიცა აგრეთვე: მღვიმის კრებულის მიერ გრიგოლ სურამელისათვის მიცემული დაწერილი მისგან მღვიმისათვის მეწისქვილის შეწირვის შესახებ ([1249–1260 წწ.] ქისკ I. N 28), კახა თორელის მიერ რკონის მონასტრისათვის მიცემული შეწირულების დაწერილი ([1260 წ. £Sd–2859).

ნიკოლაოზ– საწოლისა და საჭურჭლის [მწიგნობარი], დამწერი დავით მეფის მიერ [გელათის] ხახულის ღმრთისმშობლხსათვის მიცემული სოფელ საბანელას შეწირულების სიგლისა (1271/1272 წ. ქისკ. I. N 39).

ნიკ(ოლაო)ზ– აწყურის მსახურთუხუცესი, მოწმე ნიკოლაოზ ქართლის კათალიკოსის მიერ არვანბეგ საბაისძისათვის მიცემული შეუბანის წყალობის დაწერილისა (1281/1282 წ. 1448–5037).

ნიკ(ოლაო)ზ– საუნჯეს ძმისწული, მოწმე ქართლის კათალიკოს ნიკოლაოზის მიერ არვანბეგ საბაისძისათვის მიცემული შეუბანის წყალობის დაწერილისა (1281/1282 წ. 1448–5037).

ნიკოლოზ– დამწერი და მოწმე: გიორგი როჩაგიანისა და მისი შვილების მიერ მოხერის მთავარანგელოზისათვის მიცემული ყმად თავდათვლილობის დაწერილისა (XIII–XIY სს. სსძ. II. N 14). იოანე და და ხუერგო გელოვანების მიერ მოხერის მთავარანგელოზისათვის მიცემული ყმად თავდათვლილობის დაწერილისა (XIII–XIY სს. სსძ. II. N 12), უცნობი პირების მიერ მოხერის მთავარანგელოზისათვის მიცემული ყმად თავდათვლილობის დაწერილისა (XIII––XIY სს. სსძ. II. N 13).

ნიკო(ლაო)ზ– მანგლელის ძე, კარის მწიგნობარი, დამწერი მეფე ანდრონიკეს მიერ წითლოსან ქვენიფნეველისათვის მიცემული სოფლების წყალობის წიგნისა (1348 წ. Hd–1360).

ნიკოლოზ III – კათალიკოსი, დიდი მონასტრის მოძღვარი, დაამტკიცა გიორგი მეფის მიერ გუგუნი მაყაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნი (1377 წ. Ad–1284).

ნიკოლოზ— შალვასთან ერთად იხსენიება ბოცო [ბოცოსძის] მიერ ალის მონასტრისათვის მიცემულ საწირავის გაჩენის წიგნში (XIY ს. S–1245. 6–23).

ნიკოლოზ— სახლთუხუცესი, დამწერი დავით ქაჩიბაძის მიერ სვეტიცხოვლისათვის მიცემული სოფელ ყუარანთას შეწირულების განახლების წიგნისა ([1466–1479 წწ.] 1449–1528).

ნიკოლაოს (IY)— ქართლის კათალიკოსი, მას შეურისხავს გაბრიელ ამბა-ალავერდელი. გაბრიელმა მისცა მორჩილების პირობისა და ფიცის წიგნი ([1488—1492 წწ.] Ad –1717).

ნიკოლ[ა]ვოზ— დამწერი და მოწმე: ფლშ[ელის] მიერ ხადელთათვის მიცემული საბუთისა (XY ს. A–222. 164v–165r), შებმა და ტორმ ლაბრისძეთა მიერ [ხადისის] ეკლესიისათვის მიცემული ბეგრის შეწირულების წიგნისა (XYს. A–222. 76v–77r).

ნიკოლოზ— [ვაჩიძორის მონასტრის] მოძღვარი, მისთვის საბას მიუწერია წერილი (XY–XYI სს. აეკორ. 65–66).

ნიკოლაოზ— პატრონი, ქრისტეს საფლავის [ბერი]. [ვაჩიძორის] მოძღვარმა დავითმა და ჯურელმა ბართლომემ მას მისწერეს: წერილი, რომელშიც სთხოვეს ხავალიდან [ვაჩიძორის] წმინდა სტეფანეს მონასტერში დაბრუნება და მათთან ერთად მოღვაწეობა. ამავე დროს, შეატყობინეს, რომ მას ნამორეთს უბოძებდნენ (XT–XYI სს. ხეკორ. 65).

ნიკოლაოზ— მაწყვერელი მთავარეპისკოპოსი, იოანე ქართლის კათალიკოსის გაზრდილი, მაწყვერლად კურთხევის ჟამს მისცა პირობა იოანე ქართლის კათალიკოსს მცხეთის საყდრისადმი ერთგულების შესახებ ([1505–1509 წწ.] Ad –547).

ნიკოლოზ— კანდელაკი, მოწმე მღვიმელი დედაბრის, ბარბარეს მიერ, თევდორე და სულია კოლელიშვილებისათვის მიცემული საალაპე წიგნისა (1512 წ. Ad –11-ბ).

ნიკოლოზ— მანაკერტს მცხოვრები, წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

ნიკოლოზ— მონაზონი, ქართლის კათალიკოს ნიკოლოზის და ტფილელ იოანეს ნებართვით, მან მონაზონ დავითთან ერთად ააშენა უდაბნო, რომელსაც ეწოდებოდა მთაწმინდა. აქვე ააშენეს ღმრთისმშობლის სახელობის საყდარი და შესწირეს ორ ხრამს შუა მდებარე ბაღი (1542 წ. Sd –526).

ნიკოლოზ (Y ან YI)— ქართლის კათალიკოსი, დაამტკიცა ალექსანდრე მეფის მიერ 1542 წ. ქვათახევის მონასტრისათვის მიცემული საალაპე წიგნი (1542 წ. შემდგომ. Ad –504).

ნიკოლოზ, ხოფელი— იხ. წულუკიძე ნიკოლოზ

ნიკოლოზ— ამბა-ალავერდელი, მისი ალავერდელობის დროს ალექსანდრე კახთა მეფემ შესწირა ალავერდის წმინდა გიორგის ეკლესიას დავით კირაულისძე მისი სახლიკაცებით, ჩვიდმეტი კომლი, არბუხს— სასახლე, ზვარი და ჩვიდმეტი კომლი კაცი, ლანუხს— ოცი კომლი, კონდოლს— სასახლე, საფადლიანთათ ჯანოს და როინასეული ყმა-მამული, გურაზისეული სასახლე, კისის-

ხევს— სომხები (1578 წ. Ad—1505).

ნიკოლაოზ (**ვარ. ნიკოლაოს, ნიკოლაოზ**) IY—562—[1584] წწ. ქართლის კათალიკოს-პატრიარქი, ბარათაშვილი, ჰყავს ძმები: ერაჯ, გულაბ, საჩინო (1587 წ. 1449—1507). უწყალობა: სვიმონ მეფის ნებართვით მცხეთიშვილ ქადაგ გედეონ მალალაშვილს, მისი უძეოდ ამოვარდნილი ბიძაშვილის მამულები ჩოჩეთში და გორში— ფუშრუკაული და დიაკვნისეული მამულები (1562 წ. Ad—1498-9), მცხეთის დეკანოზს ნათანელს, სვიმონ მეფის „ბრძანებათა და ჯერჩინებით"— მცხეთაში ქადაგის შვილის, ესაიასეული და მისივე განაყოფის, გიორგისეული მამული (1568 წ. XII. 10/ 1450—31/108); შესწირა: სვეტიცხოველს ერთი დიდი ორხოვა დედოფლისეული, მისი ჯეჯიმი, ოცი ხაზინის კარავი, ერთი დიდი დოსტაქანი და სხვა ნივთები. შეადგინა სვეტიცხოვლის განძის ნუსხა ([1562—1584 წწ.] Ad—97); დავით გარეჯას— თავისი მკვიდრი ყმა ხარება ვაშაყმაშვილი, რომელსაც მკვიდრი მამული მიუტოვებია და წინა საგარეჯოში, ხოდაშენთ ბოლოს, იფნიანში დასახლებულა. ამ ყმაზე კათალიკოსს ედავებოდნენ საკუთარი ძმები, რომელთაგანაც დაუხსნია და ისევ გარეჯასათვის შეუწირავს (1582 წ. IY. 5. 1449—1553); პირობის წიგნი მისცეს მას: სუფრაჩმა ფარემუზმა ერთგულებისა და მორჩილების შესახებ (1574 წ. Ad—105), ალექსანდრე მეფემ — საგარეჯოს მამულების გაუცემლობის შესახებ (1579 წ. Ad—1604), კახეთის ეპისკოპოსებმა: ზაქარია ამბა-ალავერდელმა, სილოვანე ნინოწმინდელმა, ფილიპე კაწარელმა, მაქსიმე ბოდბელმა, ქლიმე ნეკრესელმა, ეგნატე ჰერემელმა, ელისე ხარჭაშნელმა— ერთგულებისა და მხარდაჭერის შესახებ ([1562—1584 წწ.] Ad—64), მას მიუბარებია ჰერემელი ეპისკოპოსის, ეგნატესათვის კახეთის თავადები: ანდრონიკეშვილი, ჯორჯაძე, ჭავჭავაძე და აზნაურიშვილები. ეგნატემ მისცა მას პირობა, რომ სანამ ეს თავადები წესსა და საწირავს არ შეასრულებდნენ, მანამ იგი არც ჟამს უწირავდა და არც საწირავს აიღებდა მათგან ([1562—1584 წწ.] Ad—1626), ასეთივე პირობა მისცა მას ჰერემელმა ეპისკოპოსმა ანტონიმ ([1562—1584 წწ.] Ad—1632); დაამტკიცა სვიმონ მეფის მიერ ქვათახევისათვის მიცემული ყმა-მამულის შეწირულების წიგნი (1567 წ. YI. 12. 1449—1612); მან, მეფე სვიმონის ნებართვით, ვახტანგ ბატონიშვილს ყურისუბანში გაუცვალა სოფელი ვირშა მონასტრით და სვეტიცხოვლისათვის შეწირული მამულებით, წიასწყალს— ერისთავის მიერ შეწირული არჩვაძეები, ერეთს— გილაშვილი მამულით, ზაკვი, ქორდი, ტრძნისი, მეღვრეკისში— ვენახი და სათივარი, ახალდაბაში— ვარდან ფალავადიშვილის მიერ შეწირული სახლეხოები (1574 წ. III. 14. Ad—1654); გაარჩია ჯავახისშვილების დავა ტფილელ ბარნაბასთან (იხ.) არჯევანისშვილის შვილების თაობაზე. დავა გარიგდა მისი გადაწყვეტილების თანახმად (1580 წ. 1449—1552). მისი კათალიკოსობის დროს შესწირეს სვეტიცხოველს: ლეონ მეფემ ზემო ღანუხში მცხოვრები თექვსმეტი კომლი კაცი (1563 წ. ქრ. II. 405), კოზმან კირაულისძემ — თავისი კუთვნილი ჟინვანისპირული მამული: მამულიც და ნასყიდიც. ხანდაკში წილში ნარგები მამული თავის განაყოფებს დაუტოვა და დაავალა სვეტიცხოვლისათვის ორი ლიტრა ცვილისა და ორი ლიტრა საკმევლის მირთმევა (1566 წ. Hd—

–2579), სვიმონ მეფემ – სოფელი გომნი და სთხოვა კათალიკოსს გიეჩინა სამი
ალაპი მისთვის (1566 წ. YI.15. ქრ. II.408), თეიმურაზ ბატონიშვილმა– სოფელ
ბოკოწინში ბასნაშვილი (1568 წ.IX.17. ქრ. II.411), ლეონ მეფემ– ჯიმითის სა-
ნაცვლოდ ზემო ლანუხში თექვსმეტი კომლი კაცი: ქევხა, სულთანა, ბეგია, მოლა,
მანაველა, ესაია, ქემა, მერაბა, იმარინდო, სანჯა, ჯანა, სომლულა, ნადირა,ნას-
ყიდა, ხულია, ბალა, ცურა (1569 წ. 1448–5529), ყული ჯიმშიტამ – ვერისხევში
(//ვეძისხევში) ნასყიდი სასახლე. სამაგიეროდ კათალიკოსს სთხოვა დაეწესები-
ნა მისთვის წელიწადში ერთხელ ჟამისწირვა (1571 წ.1449:1548, 1549), სვიმონ
მეფემ– ზემო ქართლის სოფელი მოხისი, პატრონ რამაზის შვილის, კონსტანტი-
ნეს [ბაგრატიონი] გლეხების გარდა (1581წ.YIII.14.1448–2328); მისი კათალი-
კოსობის დროს ალექსანდრე მეფემ სვეტიცხოველს განუახლა საგარეჯოს შემო-
სავლის ნახევრის შეწირულება (1575 წ.Ad–1761); მისი თხოვნით, ალექსანდ-
რე მეფემ სვეტიცხოველს დაუბრუნა თავისი პაპის მიერ შეწირული მალემწის
ღვთისმშობლის მონასტერი, სოფლები: გუდალეთი, ეზატი და ქელივიძე ქერობინა
მამულით,– რაც ალექსანდრეს მამას,[მეფე ლეონს] დემეტრე ერისთავისათვის უწ-
ყალობებია ([1578–1579 წწ.] 1449–1660); იხსენიება გვიანდელ საბუთებ-
ში: მის ძმებს, ერაჯ, გულაბ და საჩინო ბარათაშვილებს სვეტიცხოვლის თეთრი
და საქონელი დაუხარჯავთ. სანაცვლოდ შესწირეს სოფელი ველკეთილი (1587 წ.
1449–1507), მას გაუცვლია ზემო ქართლის სოფლები: ქორდი, ზაკვი, სათიხა-
რი და მათ გარშემო მამული ვახტანგ ბატონიშვილისათვის მუხრანის სოფელ
ყურისუბანზე (1595 წ. 1449–1620) 1595 წ. IY.30.Sd–2871); მისი ხელრთ-
ვა და ბეჭედი უზის საბუთებს (Ad–97, 1604.

ნიკოლოზ (ვარ.ნიკოლაოს)–YI– 1584–1589 წწ. ქართლის კათალი-
კოსი// კათალიკოს-პატრიარქი, ლეონ მეფის ძე (1588 წ. Hd–
–2526, [1584–1589 წწ.] 1448–5087 ა), 1589 წ. Sd–464), ძმა ალექსანდრე
(II) მეფისა (1589 წ.Sd–464).

უწყალობა: გედეონ ელიოზიშვილს სოფელ ზარაუნში ოთხი კომლი კაცი:
კახიაშვილი, ბორჯალა მაჭარაშვილი, ფოცხვერა აპრილაშვილი და არსა ყველა-
შვილი მამულებით (1588 წ. Hd–2526), ... ვარსიმეს და თევდორეს „საქვევრმა-
რნოდ"– ვენახი და გაუთავისუფლა გადასახადებისაგან ([1584–1589 წწ.] 1449–
–2340), ლეონ მეფეს და დედოფალ [თინათინს] ქადაგი გედეონ მაღალაძე წაუყვა-
ნიათ კახეთში ნიკოლაოსის აღსაზრდელად. როდესაც იგი კათალი-
კოსი გახდა, სვიმონ მეფის ნებართვითა და ბრძანებით, გედეონ მაღალაძეს უწ-
ყალობა ნიაბში კანაჩაძე გივისეული მამული და თავისი სახასო სამი გლე-
ხი ([1584–1589 წწ.] 1448–5087 ა); გაუჩინა ყოველწლიური ალაპი ომანს, რომელ-
მაც შესწირა სვეტიცხოველს მამული ([1584–1589 წწ.] Ad–77); დაუმტკი-
ცა მანგლისის ღმრთისმშობლის ეკლესიას აბაშ და დავით [ბარათაშვილების]
კერძი მამულები: შოშილეთი, იფნარიანი, ახალშენი, ვარდისუბანი, ქციის გაღმა
ახლდია (1584 წ.Qd–1604); მისი თხოვნით: ალექსანდრე მეფემ სვეტიცხო-
ველს დაუბრუნა მისი კუთვნილი მამულები: ვეძისხევი, ფაშაანი, ხევთუბანი და
გიორგაანი, რომლებიც ორი წლის მანძილზე ყარაასლანის ხელში ყოფილა ([1589წ.]

Ad –614), ალექსანდრე მეფემ განუახლა სვეტიცხოველს ძველი შეწირულობები:ხორაუგს საწინამძღვრო მონასტერი ყუავისთავი, კილმატი, კილმატის ციხე, ასკილოვანი, ვერენა ციხით, ფადლაშენი, ტაზრები, კეხთა, საბაწმიდა; კაწარეთს– მიწა ძმარაშვილის სახლამდე, რაჟიანთ ეკლესიის ქვემოთ; მიწა სამგორს, თამარ მეფის რუმდე, ბოსტან-ქალაქამდე ხაჯერნესა და გრძელ ტბებამდე, შურთხაანთ კლდემდე, ლურჯ ფლატომდე, მამადის გორამდე, საქალაქო შარამდე, დამპალოს მხარემდე; მარტვილთ მონასტერი, ივრის პირს– სამი გორა, ივრის გაღმოლმა– დედოფლის წისქვილები, მცხეთის გორაკი თარაქათ ბოლოს, ბრმაწყარო, შავქე[დ]თ ღელე, დავალთისას იქით–ღელე მარიამჯვარი, სტაფისთავს– ძველი ეკლესია, შავწყაროს ღელე, ხოდაშენსა და წინანდალს შუა ოლე, ბალთაკარი, განთა მონასტერი , ბუშტი მამულით და მონასტრით, შაშიანთ თავს–მთავარანგელოზთ საყდარი მარმაროვანთ საზღერამდე, ომანის საკომლოებამდე; გომთ წყალი გომის წყლისა და ჰერემის ხევის შესართავთან; რაჯახს– წმინდა გიორგის საყდარი, ვარცა, ღუმასუბანი, შენოანთუბანი, ახალშენი, თოღაანი, კახისუბანი, შალეაშვილნი მამულით. ნასოფლარი ჯვარა, ახაშენს– ხუთი კომლი გლეხი და ერთი ზვარი. ალაზანს გაღმა ფიჩხოვანს, თორმეტი საგლეხო მამული, პანკისს– ორი კომლი გლეხი, თორმეტი კომლი სომეხი ვაჭარი და ურია, გრემს– ორი გლეხი, ვეძისხევს– ვარცანის მონასტერი და სოფელი ვეძისხევი, გიორგიწმიდა, გოგანი, ღელისუბანი, ქორეთი, სეფორის ღელე და ბიწკინტელის ღელე, ჩელტს– გრემის გამოღმა, თეთრ კლდემდე, სოფელი ფაშაანი, გავაზს– შვიდი საკომლო და ერთი ზვარი, ბარაუნთაში– მცხეთის სოფლები და მონასტრები, ლაგოდეხი, ლანუხი, ვარდიანში– შვიდი საკომლო, ჭარანს– ხუთი საკომლო; ენისელში– ლერწანი და კუნელანი; ბაზარს– სასახლე, საყდარი და თვრამეტი კომლი ურია და სომეხი; ერწოს– მონასტრები ბოჭორმისა და წმინდა გიორგისა, წმიდა არჩილის სამარხი; სოფელი კვერნაძენი, ტოხასძე მისი მამულით, ერწოს თხილნარას ორი გლეხი მამულებითურთ; ჩრდილოეთით, აძუძამდე, დასავლეთით, თეძმის ხევამდე; სოფელი ნოდოკრა და ასადურნი, სოფელი ჩეკურნი ნეფის წყარომდე, გოგიას ფლატემდე; დასავლეთით, ძლევის ჯვარს აქეთ, დამპალი წყალი, ტოხასძის და ნოდოკრელთა სამანებამდე; ძაგნაკორნას– თორმეტი მთელი საკომლო; ანეშს– ყოვლადწმიდის მონასტერი, თვით სოფელი ანეში და ოდიშელოძენი; ზარბე , მამისიმედი და მისი განაყოფი, სოფელი წირდალი, ხატისწობენა, ნოჯა, ნოჯიკეთი, პიტლოვანი, ევჟეტი, აბანო, გორანა, თორეჯნი,ხარჭაშანს – ილი, თიანეთის თავს– სოფელი ჯოჯეთი, სვეტიცხოვლის ეგლეხია; გლეხები– ბამანძანძურიძენი; ხანდაკს– კირაულნი მამულით; სოფელი ბაგა, ცოცხაძის მამული და მისი სოფელი ჰოპარტი, ბიწმენი და გიჯიყრელნი ორი სახლი; ახატანს– ხუთი მთელი გლეხი და საგლეხო მამული; მეორე ბიწმენი, ბოკოწინი, არჯაკალი, მიწობელნი, ნავნიოს და მისი განაყოფები– გიორგი და პატა მამულებით; იპტისი, ზაქარიანი, აზვი; საგურამოს– ზედაძნელაშვილნი მამულებით; გორისუბანს–წყალსთველასშვილი მამულით; ჯვრის მონასტერი მამულით,ფოსვი, ჯაჭვი, ზავრად გარაყანიძე მამულით. ნასოფლარი ავჭალა, ოროტა „მოლამურთ ჩატანებასა, მუხრაულთა პირპირ", გოგიას ხევამდე; ნიშარძეულის ნასახლარამდე სამნიაშვილის მიწის თავს მდებარე სამი კომლი ნასახლარი, გლდანში– გიორგი და გულბათ ლაჭო-

აძეები მამულებით; ნასოფლარი კუტალა; ლილოს– გვერდისსოფელი, ახალდაბა, ჯომითი, რომელსაც ესაზღვრებოდა თუთუბოს ღელე; ნასოფლარი ნაკუერცხალა, ღრმაღელე; გაღმა– პიაბერთ ეკლესია, ფხოელთაკენ, ლაკუათპირს– წვრილი ღელე, დიდი გორა, ჩუმლაყისაკენ– კულენაანი, ძამაურა, წვრილი ხევი, გაწყუეტილა წნორამდე, რაჯაკი, წითელაანი (1579 წ. sic! ინდ. მე-15.[1589 წ.] Sd–464); მისი ბეჭედი უზის საბუთებს: Hd–2526, 1448–6087.

ნიკოლოზ– კარის დეკანოზი, დამწერი და მოწმე ფეშანგ ფალავანდიშვილის მიერ ბეჟან ტატიშვილისათვის მიცემული თანხმობის წიგნისა სამადანიშვილისაგან მამულის შეძენის თაობაზე ([1618–1646 წწ.] 1450–46/10-ბ).

ნიკოლოზ– მანგლელი მთავარეპისკოპოსი, მდივანბეგ როინ ჯავახიშვილს მისცა საბუთი, რომელშიც გამოხატულია თანხმობა ჯავახიშვილებისათვის მანგლისის საყდართან სადაო მამულების გადაცემის შესახებ (1652 წ. III. 5. Hd–8584).

ნიკოლოზ– მღვდელ-მონაზონი, თბილელ ეპისკოპოს ელისესთან და ზებედე [ნიქოზელთან] ერთად ბოქაულთუხუცეს დავით [დავითიშვილისათვის] მიუბარებია სოფელი დირბი ([1650–1658 წწ.] Hd–15041).

ნიკოლოზ– კარის დეკანოზი, დამწერი: ფეშანგ ფალავანდიშვილის მიერ ბეჟან და პაპუა ტატიშვილებისათვის მიცემული წიგნისა ხოდაბუნის მიცემის თაობაზე (XYII ს. 50–70–ანი წწ. Hd–3240-ბ).

ნიკოლოზ– მღვდელი, მოწმე ზაზუტა ალხაზიშვილის მიერ პაპუა [მაღალაძისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1663 წ. 1450–30/124).

ნიკოლოზ– მღვდელი, მოწმე ზაზუტა ალხაზიშვილის მიერ პაპუა [მაღალაძისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1663 წ. 1450–30/124).

ნიკოლოზ– [ნიქოზელი]– იხ. ფავნელიშვილი ნიკოლოზ

ნიკოლოზ– შვილი ოხიაყორჩ როსებისა, იხ.

ნიკოლოზ– შვილი დეკანოზ პეტრესი, იხ.

ნიკოლოზ– ბოდბელი– იხ. ციციშვილი ნიკოლოზ

ნიკოლოზ– სახლთუხუცესი (1676 წ. 1448–633 ბ)//ზურაბ ჯავახისშვილხს სახლთუხუცესი (1676 წ. Hd–14090). მოწმე: თევდორე სალუყაზანასშვილის მიერ ზურაბ ჯავახისშვილისათვის მიცემული ხოდაბუნის ნასყიდობის წიგნისა (1676 წ. YII. 27. Hd–14090), უცნობი პირის მიერ კირაკოზასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1676 წ. IY. 1448–633 ბ).

ნიკოლოზ– მოწმე და დამწერი უცნობი პირის მიერ კირაკოზასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1676 წ. IY. 1448–633 ბ).

ნიკოლოზ– შვილი ონანა მდივნისა, იხ.

ნიკოლოზ– პაპა, მოწმე გიორგი მეფის მიერ დოსითეოს პატრიარქისათვის მიცემული საბუთისა იერუსალიმის ქართული მონასტრების დასახსნელად თანხის გადაცემის შესახებ ([1678–1785 წწ.] 1448–1283).

ნიკოლოზ, ბოლნელი– იხ. [ბაგრატოვანი] ნიკოლოზ

ნიკოლოზ, ალავერდელი — იხ. ენდრონიკაშვილი ნიკოლოზ

ნიკოლოზ, გენათელი — იხ. ლორთქიფანიძე ნიკოლოზ

ნიკოლოზ YII — 1678–1695, [1696] წწ. ამილახორისშვილი, რუსთველი ეპისკოპოსი (XYII ს. 70–ანი წწ. 1461–3/86), კათალიკოსი// სრულიად საქართველოს კათალიკოსი// ქართლის კათალიკოს-პატრიარქი // ქართლის, კახეთის, სამცხე-საათაბაგოს და კათოლიკე ეკლესიის საჴევთმპყრობელი. შვილი იოთამ ამილახორისა (1678–1688 წწ. Qd–45, Ad–1498–20, 1450–23/64, 1449–1788, Hd–7221, 1450–29/52, ქრ. II.506, 1450–31/131), ჰყავს: ძმა დემეტრე ამილახორი, იხ., გივი ამილახორი (1688 წ. ქრ. II.506), [ძმისწულები]: ავთანდილ (1693 წ. Hd–2142), ანდუყაფარ ამილახორი, იხ. ქრისტეფორე, ვახტანგ ([1678–1695 წწ.] Ad–1203). უწყალობა: სვეტიცხოვლის ყმას, გიორგი ელიოზისძე-გედევანიშვილს ვირშისწყალი, მთავარანგელოზის მონასტერი და ნასოფლარი ბადანი (1678 წ. III.28. Qd–45), ხუცია მაღალაძეს სამოურავოდ — სოფელი აშენდა „ყოველთ სვეტიცხოვლის ყმათ ნებადართვითა" (16[7]8 წ. XI.3. 1450–23/64). დათუნას — მცხეთიშვილ ალვსებაძის მამული (1680 წ. III.27. 1448–123), რევაზ მაღალაძეს — სოფელი ციხებდავი და დაუბრუნა ციხედიდში ნასყიდი ვენახი, რომელიც ჩამორთმეული ჰქონდათ მაღალაძეებს (1686 წ. Hd–7221), მასვე — დიღვამში რომნაზაული ზვარი და ესტატე ფეიქრისშვილი ძმებითურთ. ეს ზვარი რევაზ მაღალაძის პაპას როსტომ მეფის დროს გაუყიდია სვეტიცხოვლის დაკარგული ბეჭდის ფასის ასანაზღაურებლად. შემდგომ კათალიკოსს უკან გამოუსყიდია, რადგან მაღალაძეების მკვიდრი მამული იყო (1687 წ. Ad–1646), ზაალ ქარციძეს — „ყოველთა მცხეთისშვილთა ნებართვით" — მეღვინეთუხუცესობა, განუსაზღვრა სარგო, აგრეთვე სამოურავოდ — ზემო ქართლის სოფელი ბერძენაული და მოხისს იქით ახლად დასახლებული ახალსოფელი (1687 წ. XII. 5. 1450–29/52), სვეტიცხოვლის ყმას, პატა ჭარმეულს — სასაფლაოდ წეროვანში კარის ეკლესია (1693 წ. 1449–2685), სარდალ გიორგი გედევანისშვილს — ქორდაში ბახუტა ბადასშვილის მამული და გლეხი [ჯ[ა]ლ[ა]ბაძე მამულით (1694 წ. IX. 5. Hd–13999), გიორგი შუბითიძეს — ზვრის ნახევარი და აშენდის მამასახლისობა (1694 წ. II.20. 1448–5061) განუახლა წყალობა სახლთუხუცეს რევაზ მაღალაძეს ზერტში მაღალაძეთა მკვიდრი ყმებისა: ხეჩუა მიქელაშვილის და მამულა მირაქაშვილისა (1678 წ. YII.5. Ad–1498–20); დაამტკიცა// დაუმტკიცა: ლეონ და ალექსანდრე მეფეების მიერ წმინდა ნინოს ტაძრისათვის ბოძებული ყმა-მამულის შეწირულების წიგნი (1597 წ. 1449–1561), დიღმელ ათანელს — დეკანოზობა (1678 წ. Hd–1035), დომენტი კათალიკოსის მიერ დიონოსე ზუ[მ]ბულიძისათვის 1663 წ. მიცემული წყალობის წიგნი ([1678–1695 წწ.] 1450–31/125); პირობა მისცა გიორგი მეფესთან ერთად კახეთის თავადებს წყალობისა და მფარველობის შესახებ ([1678–1688 წწ.] Hd–2159); მას მისცეს პირობის წიგნი: მოლარეთუხუცეს პატი [რუსიშვილის] შვილებმა, ქაიხოსრომ და გირგელდმა, რომ შილდაში და ვეძისხევში სვეტიცხოვლის მამულებზე ხელს აიღებდნენ ([1678–1688 წწ.] 1449–1789), [მანგლელმა] გაბრიელ [ჯავახიშ-

ვილმა] მორჩილებისა და ერთგულების შესახებ ([1686–1688 წწ.] ქკმეის. №922); „დიდი შიმშილობის დროს" იყიდა იმარინდო ისრალაშვილისაგან ნახევარი წისქვილი და საწისქვილე, გადაუხადა ერთი უღელი ხარი ([1678–1696 წწ.]1449–1194); ნიკოლოზ მებუნიშვილს გაუცვალა ზერის თავში, ფშატთან მდებარე მახარებლის ნასყიდ მიწაზე სხერტაში მდებარე სამი დღის მიწა ([1678–1687 წწ.] Qd–3694); ძეგველებს დიდი კოკით დაწესებული კულუხი შეუცვალა თორმეტლიტრიანით, უწყალობა ნასასახლარი ადგილი(1678წ. Hd–2918); პქონდა დავა აშოთან მუხრანის ბატონთან რუისელ ყმაზე ღვინია იოველიძეზე. აშოთანს ეს ყმა „ფიცით გამოუტანია" (1687 წ.Ad–1825); გაარიგა დავა: სხვებთან ერთად ციციშვილებსა და მაღრაძეებს შორის მამულზე (1678 წ.1450–14/62), დეონისე სუმბულიძის ძმისშვილებისა კათალიკოსის მოხელეებთან (1688 წ.Y.18. 1450–31/131), ავთანდილ ამილახორისა და მისი ბიძაშვილებისა სახლიკაცობის რიგის შესახებ (1693 წ.Hd–2142), იასე ბატონიშვილთან ერთად– სარდლიშვილი ზაალ ციციშვილსა და ხატისთეღეთელთა შორის ([1678–1696 წწ.] Ad–1226); მოწმე და დამხვდომი ანდუყაფარ ამილახორიშვილის მიერ დათუნა ტარსაიჯასშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა ([1678–1695 წწ.] Ad–1203); მონაწილეობა მიიღო გიორგი მეფის დარბაზობაში, სადაც გადაწყდა დოსითეოს პატრიარქისათვის იერუსალიმის მონასტრების დასახსნელად თანხის მიცემა ([1678–1685 წწ.] 1448–1283); სხვადასხვა: სვეტიცხოვლის მამულების მითვისებისათვის შილდაში და ვეძისხევში შეაჩვენა ქაიხოსრო რუსიშვილი ([1678–1695 წწ.] Ad–823), გიორგი მეფის წყალობის შედეგად იგი ეკურთხა კათალიკოსად. კურთხევის შემდეგ მრავალს ცდილა სვეტიცხოვლის განახლებასა და შეკეთებაზე (1678 წ.ქრ. II 493), შეადგინა სვეტიცხოვლის ყმათა ნუსხა (1683 წ. 1449–1788); შეადგინა ანგარიშგება სვეტიცხოვლისა და სხვა ეკლესიების აშენება–განახლებაზე გაწეული შრომისა და საერთოდ თავისი მოღვაწეობის თაობაზე. ხელახლა აუშენებია სამხრეთის კედელი, გამოუცვალა ხუთი სამხრე, სვეტზე გააკეთებინა სადაფქარის ჩარდახი, სვეტის პირდაპირ მოახატვინა ჩრდილოეთის კედელი. გაადებინა ხიდი არაგვზე, დაადგმევინა ანტიოქიასთან დიდი ჩარდახი, მცხეთაში, გალავანს გარეთ, ქვიტკირის სასახლე ააშენა. თბილისში შეალესვინა საყდარი და მოახატვინა, ააშენა სასახლე და გააშენა ბაღი, კოჯორში დაუდგამს კარის საყდარი და აუშენებია საზაფხულო სასახლე, დარბაზში–საწნახელი, ყორანთის თავს სოფელი გააშენა, ყორანთაში მარანი დადგა; ციხედიდში ზვარი გააშენა, ძეგვის ზერის ზემოთ ქვის საყდარი ააშენა, გომში– მარანი და საწნახელი, სალხინოში– საყდარი, სასახლე, მარანი და ბაღი; მეტეხში ძველი საყდარი განაახლებინა, მეტეხის თავს სოფელი სხერტა გააშენა. სალხინოში ორი კომლი გლეხი მებაღედ დაასახლა, აშენდაში ერთი საყდარი დადგა, ზვარი გააშენა და ხმალაძისაგან შეძენილი ერთი კომლი კაცი დაასახლა; ატენში დაასახლა ერთი კომლი დარჩიაშვილი, რუისში ნასყიდი ვენახი ზურაბისაგან ნასყიდი კომლი, რომელიც აშენდაში დაასახლა, თავის საალაპედ სვეტიცხოველს შესწირა; აღაიანში საწნახელი დადგა, წეროანში მარანი ააშენა,

მოხისის თავში– სოფელი ახალშენი, თრიალეთზე სოფელი ბარალეთი ხელახლა მოაშენა, დაასახლა. მცხეთის სამწყსოს შეჰმატა: წაღული, უწლევი და ლოლეთი.მოაგროვა გაბნეული სამოცი კომლი კაცი. ააშენა ნასოფლარი ბადანი, სიამარდ ხერხეულიძისაგან იყიდა და არაშენდაში დაასახლა ერთი კომლი კაცი; ერთი კომლი იყიდა ჩიგიანაშვილისაგან და თბილისში მიიყვანა, ბერძნული წიგნები სვეტიცხოველს შესძინა, ძეგვში განაახლა ქ არესლა (1687 წ.1449–2681), გიორგის მეფედ კურთხევის დროს მან სვეტიცხოველში ააშენა ეგვტერი, სამხრეთ სვეტზე გააკეთებინა სადაფქარის ჩარდახი და გარშემო შეამკობინა ხომლით და კანდელით. ძირს მავთულის ფანჯარა შემოავლებინა და სვეტი გარშემო მოაფენინა. დაახატვინა სვეტი და ზედ დაჰკიდა ხომლი. ამას გარდა, არაგვზე გაადებინა ხიდი და ანტიოქიასთან ჩაადგმევინა ჩარდახი. მცხეთის გალავნის გარეთ ააშენებინა ქვიტკირის სასახლე კარით და ფანჯრით, მორთო და გაალესვინა, თფილის-ქალაქში ააშენებინა სასახლე, ბაღი და დააკიდევინა ზარი, კოშკზე დაადგმევინა ერთი კარის საყდარი და კარგი საზაფხულო სახლი, მეტეხში განაახლებინა ძველი საყდარი (1688 წ.ქრ. II.506). მეფეებს, გიორგი (YIII?) და ალექსანდრე (I, ცახთა), სამთავისის ტაძრისათვის მიცემული მამულების შეწირულების გამო გაუჩინა მოსახსენებლები ([1678–1688 წწ.] Ad–565). ი ხ ს ე ნ ე ბ ა: პაპუა მაღალაძის ანდერძის თანახმად, მ ი ს კათალიკოსობას პაპუა მოსწრებია (1681 წ.YI.1.1448––5038), მ ი ს ი ნებართვით მიურთმევია ხუციას ნიკოლოზ მაღალაძისათვის ანდერძი (1691 წ.1448–5072), მ ა ს, რუსთველობის დროს უწყალობებია ჯაბანა მაკუჰაძისათვის ყმა-მამული „ჯოთენური“ (1697 წ.YIII.1449–170); მ ი ს ი ხელრთვა და ბეჰედი უზის საბუთებს: Hd,2918, 1035, 7221, 2142, 13999, 15059, 2918, 7221, Ad,1203, 1646, 1226,Qd,45, 3694, 1448,1283, 123, 5061).

ნიკოლოზ– [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] პაპუასი, იხ.

ნიკოლოზ– მ ი ს ი ზვარი იყო საზღვარი: ბერუა სამებისაშვილის მიერ პაპიაშვილებისათვის მიყიდული მიწისა (1688 წ.I.1.1450–8/21), სარუხანას მიერ ბაინდურ პაპიაშვილისათვის მიყიდული მიწისა (1688 წ. I.1. 1450–9/11)

ნიკოლოზ– შ ვ ი ლ ი თამაზასი, იხ.

ნიკოლაოზ– რ უ ი ს ი ს მ თ ა ვ ა რ ე პ ი ს კ ო პ ო ს ი, გაარიგა ორპნის მიწის სამართალი. ეს მიწა ეშხიანისშვილის ნასყიდი ყოფილა, შემდეგ იგი თეიმურაზ მეფეს თბილისის სიონისათვის შეუწირავს. მასზე ჰოპორტელნი ეცილებოდნენ თბილელს. მიწა,როგორც ნასყიდი, ნ ი კ ო ლ ა ო ზ მ ა თბილელს დაუტოვა (1688 წ. 1450–34/183).

ნიკოლოზ– მ ღ ვ დ ე ლ ი, დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე გიორგი საბარაშვილის მიერ ბერია ბერიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა(1690წ. Hd–1747).

ნიკოლოზ– დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე ხუციას მიერ ნიკოლოზ მაღალაძისათვის მიცემული ანდერძისა (1691 წ.1448–5072).

ნიკოლოზ– 1693–[1696] წწ. დ ა მ წ ე რ ი დ ა მ ო წ მ ე პაპუნა გოსტაშაბიშვილის მიერ: გიორგი ლარაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. IY.20. 1450–10/134), საბა მოლოდინაშვილიხათვის მიცემული მამულის

ნასყიდობის წიგნისა ([1688–1696 წწ.] Hd–2756).

ნიკოლოზ– ერედელი, საყდრის ყმა. მოწმე გარეჯელთა, გიორგი-წმინდელთა, თვალელთა და ბერთუბნელთა მიერ არსენ ნინოწმინდელისათვის მიცემული პირობის წიგნისა ([1688–1694 წწ.] Ad–116).

ნიკოლოზ– დამწერი და მოწმე ბერ ონასშვილის მიერ დავით ძამუკაშვილისათვის მიცემული საბუთისა (1699 წ.1448–1174).

ნიკოლაოზ– აგარაში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილებს] გაყრის დროს იგი მამულით ერგო ედიშერს ([1688–1703 წწ.] Hd–1636).

ნიკოლაოს – მთაწმინდის ხარების მონასტრის მამა, მას ჰქონია მიბარებული ხოდაშნის საწინამძღვრო მამული. ნაზარალი-ხანმა იგი, მისი მამულით, მიაბარა არაგვერდელს ([1688–1703 წწ.] Ad–587).

ნიკოლოზ– 1692–1697,[1703] წწ. წინამძღვარი// ჯვარის წინამძღვარი. მოწმე: კათალიკოს იოანე დიასამიძის მიერ: სვეტიცხოვლის დეკანოზის, ფოცხვერასათვის მიცემული კრწანული მამულისა და ველკეთილის მეღალეობის წყალობის წიგნისა (1692 წ.IX.1.Qd–9087), სახლთუხუცეს რევაზ [მაღალაძისათვის] მიცემული მეჭურჭლე გიორგის სასახლისა და ქურის წყალობის წიგნისა (1692 წ. ახლო. Ad–1708, Qd–1326), ნიკოლოზ მაღალაძის მიერ ქობულაშვილისათვის მიცემული საალაპე წიგნისა (1696 წ. 1448–5060), ზაქარია ზუმბულიძის მიერ ქადაგ არქიმანდრიტ ნიკოლოზ მაღალაძისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. Qd–7025); ნაზარალი-ხანის ბრძანებით, უნდა გაერიგებინა ფარსიასა და დათუნას შორის დავა ([1688–1703 წწ.] Qd–254); მისი წინამძღვრობის დროს ჯვარის ხატის ყმებად მოიხსენიებიან: დეკანოზი მარკოზ,მისი განაყოფი თევდორე, ხახუტა, ხუცესი ძამუკა, შოშიტა, ქიტია ხუცესიშვილი, გონიასშვილები: ნადირა, ბერუკა, გიორგი, გიუნა; ბუგაურები: ბასილა, ირემა,გოგილასშვილი ბერუკა და მისი განაყოფი გიორგი, ამნიკასშვილი სვიმინა, საღირასშვილები: თევდორე და ბასილა (XYII ს. 90–ანი წწ. Hd–14912-ბ).

ნიკოლოზ (ვარ.ნიკოლაოზ)– 1690–1696 წწ. სამებელი მთავარეპისკოპოსი, მდივანმწიგნობართუხუცესის// მდივნის ძე (1695 წ.1449–2686, 1696 წ. 1448–1469, 1690–ანი წწ. 1449–1835), ხელი ჩაურთო იოანე კათალიკოსის და სხვა მღვდელთმთავრების დადგენილებას დავით-გარეჯის უდაბნოს წინამძღვრად ონოფრე მაჩუტაძის გამწესების შესახებ (1690 წ.Ad–349); შესწირა გარეჯის იოვანე ნათლისმცემლის მონასტერს ქოქრაშვილისაგან შეძენილი მამული და ვენახი ხაშმზე საზღვრებით: თეთრაშვილის, დეკანოზ ბედიანასშვილის და დავითას ვენახები. ეხმარება მონასტერს ძველი მამულების დაბრუნებაში და აღდგენა-განახლებაში (1690–ანი წწ. 1449–1835), დამწერი:ერეკლე მეფის მიერ სვეტიცხოვლისათვის ბოძებული სოფელ შინდისის შეწირულების განახლების წიგნისა (1695 წ.II.1.1449–2686), კახი ეპისკოპოსებისა და დარბაისლების საფიცრის წიგნისა გარეჯის ყმების თარხნობის შესახებ (1696 წ. 1448–1469).

ნიკოლოზ, რუსთველი– იხ. ჩოლაყაშვილი ნიკოლოზ

ნიკოლოზ– მამასახლისი, მოწმე ბეროა ახალკაციშვილის მიერ

თანდილა მარინდაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696წ. 1450–28/242).

ნიკოლოზ, ა რ ქ ი მ ა ნ დ რ ი ტ ი– იხ. გაბადიძე ნიკოლოზ

ნიკოლოზ– ძ მ ა სვეტიცხოვლის დეკანოზ ათანასესი, იხ.

ნიკოლოზ, ხ ო ფ ე ლ ი. იხ. წულუკიძე ნიკოლოზ

ნიკოლოზ (ვარ. ნიკოლაოზ)– დ ი ღ მ ი ს მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ მ ე: თამაზ გოშფარიშვილის მიერ ნიკოლოზ მაღალაძისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. I.1.Ad–1614), ნიკოლოზ მაღალაშვილის მიერ ქობულაშვილისათვის მიცემული სააღაპე წიგნისა (1696 წ. 1448–5060).

ნიკოლაოზა – მანგლელი, მ ო წ მ ე ავთანდილ ბარათაშვილის მიერ მგელია ვაღალაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1637წ. II.12. 1448–2936).

ნიკოლოზა– შ ვ ი ლ ი ვეციკასი, იხ.

ნიკოლოზა –[ძ მ ა] მამუკელასი, იხ.

ნიკოლოზა – ქალისუბანში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო პაპუნას ([1688–1703 წწ.] Hd–1636).

ნიკოლოზასშვილი//ნიკოლოზაშვილი//ნიკოლოოზაშვილი

ნიკოლოზაშვილი – ქვენა დრისში ან მელეში მცხოვრები, გოშფარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო გოშფარს ([1527–1558წწ) Qd–605).

ნიკოლოოზასშვილი– ლეონ მეფის განჩინებაში ზაალ, გურასპ, ყანდურალ და ანდერმან ჩოლოყაშვილების გაყრის საქმეზე ნათქვამია, რომ ნ ი კ ო ლ ო ო ზ ა ს – შ ვ ი ლ ი და ყველა ისეთი „კაცი", რომელსაც მამული ჰქონდა, უნდა გაყოფილიყო გაყრისას([1514–1578 წწ.] 1449–2418).

ნიკოლოზასშვილი გოგია– მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი პაპუნა ხარებასშვილის მიერ ბასილა ცხვარებასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ.X.30. 1450–15/3).

ნიკოლოზაშვილი გოგია – ხოდაშენს მცხოვრები, ერთი კომლი, შეტანილია სვეტიცხოვლის ყმების ნუსხაში (1689 წ.1449–1792).

[ნიკოლოზაშვილი] თევდორე – მ ო წ მ ე ნადირა ჯავახიშვილის მიერ გიორგი ლარაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა ([1689–1700 წწ.] 1450–10/124).

ნიკოლოზაშვილი ხუცია – თევდორე [ნიკოლოზაშვილთან]ერთად მ ო წ მ ე ა ნადირა ჯავახიშვილის მიერ გიორგი ლარაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა ([1689–1700 წწ.] 1450–10/124).

ნიკოლოზისშვილი გიორგი – მონასტრელი, მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი სუხია მუსლისშვილის მიერ მურადასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. XII.1. Hd–11048).

ნ(ი)კოლ(ო)ზ(ი)ან(ი) დავით – მოხსენიებულია მასპინძელად დაწერილში მასპინძელთა რიგის დაწესების შესახებ (XIY ს. სწძ. I. N 53).

ნიკოლ(ო)ზ(ი)ანი დემეტრე – მოხსენიებულია მასპინძელად დაწერილში მას–

პინზელთა რიგის დაწესების შესახებ (XIY ს. სწძ. I. N 53).

ნიკოლოზ(ი)ანი დოდილა — მოხსენიებულია: მ ო წ მ ე დ დაწერილის ფრაგმენტში (XIY ს. სწძ. I, N 57), მასპინზელად დაწერილში მასპინზელთა რიგის დაწესების შესახებ (XIY ს. სწძ. I. N 53).

ნიკოლ(ო)ზ(ი)ანი ტიმოტე — მოხსენიებულია მასპინზელად დაწერილში მასპინზელთა რიგის დაწესების შესახებ (XIY ს. სწძ. I. N 53).

ნიკუაშვილი დავით — ცქერტაძეში მ ი ს ი მამული ერეკლე მეფემ უბოძა ნაცვალ გიორგი კობიაშვილს (1662 წ. 1448—558).

ნი[მრ] [...]ძე— [ნიკოლაოსწმინდელმა] მისგან ცხილათში იყიდა ორი გლეხი, რომლებშიც გადაუხადა 36 დრაჰკანი დუკატი ([1071—1680 წწ.] 1449—1563).

ნინა — ნაწრეტს მცხოვრები, გ ა ნ ა ყ ო ფ ი გიორგისა, მეპურის შვილი, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ.1448—5032).

ნინაი — [...]ნნი, თ ა ვ მ დ ე ბ ი ამსაჯან-ოზბეგ იოსელიანის მიერ იოანე სუტიელისათვის მიცემული „წარკვეთილი გარდაწყვედილობის" დაწერილისა საურავის მიღების თაობაზე (XIY—XY სს. მიჯნა. სსძ. II. N 94).

ნინანაშვილი მახარობელი — ალექსანდრე მეფემ (IY, იმერთა) ი გ ი შესწირა გელათს მეფე ალექსანდრეს (III, იმერთა) სააღაპედ. მ ა ს ყოველწლიურად უნდა გადაეხადა ერთი შამახური სანთელი ([1683—1695 წწ.] Ad—598).

ნინია — შ ვ ი ლ ი მამისთვალასი, იხ.

ნინია — მ ი ს ი ვენახი იყო საზღვარი შაშუა ბატიშვილის მიერ იოანე სუმბულიძისათვის მიყიდული ნიჟენახევისა (1613 წ.1450—31/139).

ნინ[ი]ა — ეკნეთელი, მ ო წ მ ე მთაწმიდის მონასტრის კრებულის მამის, იაკინთეს მიერ, წერეთლის ასულ გულაბუდახისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1668 წ. 1450—31/42).

ნინია — ფარსადან ციციშვილის ყ მ ა, ე მ ა რ თ ა რევაზ მაღალაძის ვალი. ფარსადან ციციშვილმა ი გ ი დაიხსნა ვალისაგან, სამაგიეროდ მისცა რევაზ მაღალაძეს დოელი ხუდუაშვილი როსტომა, დათუნა და მისი ძმისწულები(1690 წ. Ad—1781).

ნონია — მ ო წ მ ე ნადირა მეტრეველის მიერ ალხაზ მაჩაბლისათვის მიცემული სისხლის საფასურის დაფარვის წიგნისა (1691 წ.Hd—10399).

ნინია — „ნადიაკენარი", ნაზარალი-ხანმა უწყალობა ი გ ი ზაალ ბარათაშვილს (1694 წ. IX.20. Ad—1371).

ნინია — მ ი ს მამულზე ფიჩხისქალაქში ესახლა მამუკა ნიკოლისშვილი(1700წ. 1448—3602).

ნინია — შ ვ ი ლ ი ივანესი, იხ.

ნინია — ბოლს მცხოვრები, ბოგანო მოლაშქრე, ჯავახი ბიძინას ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ.1448—5032).

ნინია [...]რაშვილი — ქაიხოსრო იაშვილმა ი გ ი შესწირა თავის ეგვტერს სააღაპედ (XYII ს. II ნახ. 1448—1535).

ნინიასშვილი//ნინიაშვილი

ნინიაშვილი — კოდმანში მ ი ს ვენახთან მდებარე ერთი დღის მიწა ქრისტეფორე კათალიკოსმა უწყალობა გიორგი ტყეშელაშვილს (1622 წ.YIII.19.1449—1770).

ნინიასშვილი — დომენტი კათალიკოსმა უწყალობა ხუდადა ხოჯაშვილს ნ ი ნ ი ა ს შ ვ ი ლ ი მისი განაყოფით (1660 წ.Y.1.Sd—2913).

ნინიაშვილი — პაპუა მახვილაძემ ნარიბეგ [სპანდიერაშვილს] მიჰყიდა მ ი ს მამულთან მდებარე მიწა (1689 წ. 1450—33/233).

ნინიასშვილი — კარალეთში, მ ი ს მამულზე, ცხოვრობდნენ დათია, პაპუნა და ზურაბა (1700 წ.1448—3602).

ნინიაშვილი — ბერშოეთს მცხოვრები, ოთარის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ.1448—5032).

ნინიაშვილი ბასილა — ძ მ ა პაპუა ნინიაშვილისა, იხ.

ნინიასშვილი ბერუა — [ძ მ ა] ხახუტა ნინიასშვილისა, იხ.

ნინიასშვილი (ვარ.ნინიაშვილი) ბერუკა — შ ვ ი ლ ი თამაზა ნინიასშვილისა, იხ., ძ მ ი ს წ უ ლ ი გიორგი ნინიასშვილისა, იხ.

ნინიასშვილი (ვარ.ნინიაშვილი,ბერუკაშვილი) გიორგი — 1679—1700 წწ. მ ღ ვ დ ე ლ ი // დ ე კ ა ნ ო ზ ი. ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა თამაზ // თამაზა ნინიასშვილი, იხ. (1679—1700 წწ . 1450—35/5, 35/21, 35/12, 35/16, 35/20, 35/9, 35/20), იასე//იესე (1683—1698 წწ. 1450—35/21, 35/12, 35/16, 35/20, 35/9), ძ მ ი ს წ ულ ი ბერუკა (1683—1690 წწ. 1450—35/21, 35/16, 35/20). ი ყ ი დ ა პაპუნა მანაგაძისაგან— ნაფუძარი ბერუკას საზღვრამდე (1679 წ.1450—35/5), ტატია ბეგიასშვილისაგან— ყოვლადწმინდის მისი წილი სასაფლაო, იორდანაშვილხს სასაფლაოს გვერდით (1683 წ. 1450—35/21), ზურაბ მანაგაძისაგან— მიწა თავისი ბაგის ბოლოს, მისი ძმის მიერ გაყიდული ვენახის ზომის, ბეკას საზღვრამდე(1689წ. 1450—35/12), მახარა ბაკურასშვილისაგან— სასთაულა მიწა თავისი ბატონისაგან ნასყიდი ნაზრევის თავში, კოჰინჰალას ბაგის გასწვრივ ნინიაშვილებისავე მანაგაძიურ ბაგამდე (1690 წ.1450—35/16), პაპუნა მანაგაძისაგან— მიწა ყოვლადწმინდის და გალავნის მხარეს (1690 წ.1450—35/20), იონათამ აბულვარდისშვილისაგან— გრაკლის გზაზე ოთხი დღის მიწა: ნახევარი მისი და ნახევარი მისი განაყოფისა. აქედან ერთი დღისა გამყიდველმა თავისი სულისათვის მიართვა,ხოლო სამი დღისა— მიჰყიდა (1698 წ.YI.1.1450—35/9), დათუნა ლაგრაძისაგან თავისი გარდაცვლილი ძმის, იესესა და რძლის საორმოცედ აიღო ხოვლური მიწა ბაკურაანთ ნავენახევის ზემოთ (XYIII ს. 80—ანი წწ. 1450—35/13).

ნინიაშვილი გოგი — ვეძისხევს მცხოვრები, ერთი კომლი, შეტანილია სვეტიცხოვლის კუთვნილი საკომლოების ნუსხაში (1689 წ. 1449—1792).

ნინიასშვილი გოჩია — გვეძინეთში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო ედიშერს ([1688—1703 წწ.] Hd — —1636).

ნინიასშვილი (ვარ.ნინიაშვილი, ბერუკაშვილი,ნინიასშვილობერუკაშვილი) თამაზ (ვარ.თამაზა)— 1679—1700 წწ. ძ მ ი ს წ უ ლ ი მაზიტა ნინიაშვილისა,იხ.,

ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: გიორგი ნინიასშვილი, იხ. (1683–1700 წწ. 1450: 35/4, 35/22, 35/15, 35/23, 35/14, 35/19, 35/25), სეხნია (1699 წ.1450–35/14), შ ვ ი ლ ე ბ ი: ბერუკა, შალვა (1699 წ. 1450–35/23), ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: იესე(1688–1699 წწ. 1450: 35/15, 35/23, 35/14), შერმაზან, იაკობ)1698–1700 წწ.1450–35/15, 35/23, 35/14, 35/25). ი ყ ი დ ა: ბატატა ბეგიასშვილისაგან ყოვლად-წმინდას სასაფლაო იორდანაშვილის სასაფლაოს გვერდით (1683 წ.1450–35/4), ფარემუზ ჯავახიშვილისაგან– მისი მკვიდრი ნაზვრევი საზღვრებით: სეხნიას ბაგამდე ქაქიაშვილის ლობემდე, ოთიას მიწამდე, სასთაულა რუმდე და თევდორეს მიწამდე (1688 წ.XII.10. 1450–35/22), დათუნა ყუზანთასშვილისაგან– მისივე ბაგის გვერდით მდებარე მიწა (1698 წ. 1450–35/15), დემეტრე ხუციასშვილისაგან– ბაგა მისი ვენახის ბოლოს ბაკურაშვილის საზღვრამდე (1699 წ.II.13. 1450–35/23), ოქრუა ბეგიასშვილისაგან– მისი მკვიდრი სასაფლაო იორდანასშვილის სასაფლაოს გვერდით, რომლის ერთი ნაწილი უკვე ნასყიდი ჰქონდათ მ ი ს განაყოფებს. დარჩენილა გაუყიდავი მხოლოდ გოგია [ბეგიასშვილის] შვილების წილი (1699 წ.1450–45/14), ფარემუზ ჯავახიშვილისაგან–მისი ამოწყვეტილი ყმის, თევდორა დევალიშვილის ნაქონი ვენახი „მანაგაძიურის" ნასყიდი ბაგის გვერდით (1700 წ. 1450–35/25); თამაზა კავთიაშვილისაგან ვალში აილო დუბეწში მდებარე ერთი დღის მიწა (1699 წ.1450–35/19).

ნინიაშვილი თევდორა – ძ მ ა პაპუა ნინიაშვილისა, იხ., მ ო წ მ ე დემეტრე ხუციაშვილის მიერ თამაზ ნინიასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ.II.13. 1450–35/23).

ნინიასშვილი (ვარ.ნინიაშვილი) იაკობ – ძ მ ი ს წ უ ლ ი თამაზა ნინიასშვილისა, იხ.

ნინიასშვილი (ვარ.ნინიაშვილი) იასე (ვარ.იესე)– შ ვ ი ლ ი გიორგი ნინიასშვილისა, იხ., ძ მ ი ს წ უ ლ ი თამაზა ნინიასშვილისა, იხ.

ნინიაშვილი მაზიტა – ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: მახარა, ოთია, ძ მ ი ს წ უ ლ ი თამაზა (XYII–XYIII სს. მიჯნა. 1450–35/17), ი ყ ი დ ა გიგოლა ტერტერაშვილისაგან მიწა ხოვლეში, ზედა ველზე (XYII–XYIII სს. მიჯნა. 1450–35/17);მ ო წ მ ე პაპუნა მანაგაძის მიერ გიორგი ნინიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ.1450–35/5).

ნინიასშვილი მამუკა – [ძ მ ა] ხახუტა ნინიასშვილისა, იხ.

ნინიაშვილი მახარა – ძ მ ა მაზიტა ნინიაშვილისა, იხ.

ნინიაშვილი ოთია– ძ მ ა მაზიტა ნინიაშვილისა, იხ.

ნინიაშვილი პაპუა – ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: თევდორა და ბასილა. მ ა ს თ ა ნ დაუპირებია დამოყვრება მდივან ზურაბ [თუმანიშვილის] ყმას, გონიერას. უნდა ეთხოვა მ ი ს ი ქალი, მაგრამ საქმე ჩაშლილა, ამ ამბავთან დაკავშირებით პ ი რ ო ბ ა მ ი ს ც ა ზურაბ [თუმანიშვილს] უდაობის შესახებ (1685 წ. I. 6. Hd–2666).

ნინიასშვილი პაპუნა – ლეთეთში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო ედიშერს ([1688–1703 წ.]Hd–1638).

ნინიასშვილი სეხნია – ძ მ ა თამაზა ნინიასშვილისა, იხ.

ნინიაშვილი სვიმონა – მ ო წ მ ე ბერ ციციშვილის მიერ უთრუთ ციციშვილისათვის მიცემული წყლის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. I.30. 1450–51/99).

ნინიასშვილი ტატია – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] დემეტრე პაპლესშვილისა, იხ.

ნინიასშვილი ლონენა – [ძ მ ა] ხახუტა ნინიასშვილისა, იხ.

ნინიასშვილი შალვა – შ ვ ი ლ ი თამაზა ნინიასშვილისა, იხ.

ნინიასშვილი (ვარ.ნინიაშვილი) შერმაზან – ძ მ ი ს წ უ ლ ი თამაზა ნინიასშვილისა, იხ.

ნინიასშვილი ხახუტა – ჰ ყ ა ვ ს [ძ მ ე ბ ი]: ლონენა, მამუკა, ბერუა. ი გ ი ამირანა სუნბატასშვილმა მიჰყიდა ასატურა ბეჟანისშვილს (1690 წ.IY.1450–49/101).

ნინიკა – რეხის მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ მ ე: პაპუა შატბერაშვილის მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. Y.20. Hd–10/203), დათუნა შატბერაშვილის მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. YI.12. Sd–47).

ნინიკა – ახმაჯს მცხოვრები, სამთავნელის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

ნინიკა – მ ი ს ვენახამდე იყიდა არუთენა მანველაშვილმა მახარა ოთიაშვილისაგან ვენახი და ნიგოზი ([1698–1712 წწ.] Hd–2908).

ნინიკაშვილი – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა იოთამ ამილახორის მიერ დავით თეგთურმაზისძისათვის ნაწყალობევ მამულს (1626 წ.XI.2.Ad–1388).

ნინიკაშვილი ბერი – ღრომს მცხოვრები, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

ნინიკაშვილი სეხნია – რეჲს მცხოვრები, ამილახვრის სახასო ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

ნინიკისშვილი სეხნია – ხელთუბანს მცხოვრები, მ ო წ მ ე შიო შოშიაშვილის მიერ მაქია [ნანუჴაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. I.10. 1450–10/164).

ნინო – ქაჩიბასძეთა სახლში დაბერებულმა დედაბერმა ნ ი ნ ო მ შესწირა საალაპედ ქვათახევის მონასტერს მცირე ვენახი, რომელიც იყიდა ღვთისავარა ქურციკაულისაგან მეფე დიმიტრის ძის, კონსტანტინეს ნებართვით (1477 წ.1449––1488).

ნინუაშვილი შიო – ნულში მდებარე მ ი ს ი მამული მოხსენიებულია ზემო ქართლის საკომლოების ნუსხაში (XYII ს. დამდ. Qd–7014).

ნიორასძე– სკრაში მცხოვრები, ი გ ი გოშფარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს ერგო გოშფარს ([1527–1558 წწ.] Qd–605).

ნიორაძე მახარა – [ჩხარის] ციხის მ ე ც ი ხ ო ვ ნ ე, სხვა მეციხოვნეებთან ერთად დაარბია და გაძარცვა სოფელი. უცნობ პირს წაართვა ერთი ბიჭი, ერთი ყმის ცოლი, ცხვრები ნამრავლით, ერთი უსაჴკო (sic), ერთი ფარი (XYII ს. Ad––2233 ბ).

ნიპარტელიანი — მ ა ნ სეტიელს მოახსენა გაუყრელობის დაწერილი (XIY ს. ბოლო. სსძ. II. N 84).

ნიჟარაძე — ჯიქოუბანსა და ჭანგაში მ ა ს ეკუთვნოდა ექვსი კომლი კაცი, აღნუშნულია იმერეთის სამეფო და საკათალიკოსო საკომლოების ნუსხაში ([1673—1696 წწ.] 1448—1528).

ნიჟარაძე ბადურ — მ ო წ მ ე ბაგრატ მეფის მიერ ქაიხოსრო და პატა წერეთლებისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1666წ. Hd—2246).

ნიჟარაძე გიორგი — მ ო წ მ ე სვიმონ ქუთათელ-ჭყონდიდლის მიერ მახარებელ ივანჯანიშვილისათვის მიცემული პირობის წიგნისა მამულის წყალობის შესახებ (XYII ს. მიწურული, ქმ. N 1841).

ნიჟარაძე დემეტრე — უშვილოდ გარდაცვლილა, მ ი ს ი ყოფილი მეზუთხე ყმები: ადუსაძე, და ბიძასთვალაშვილი ნასყიდა მეფე ალექსანდრემ შესწირა გელათს ([1484—1510 წწ.] 1449—1585), ალექსანდრე მეფემ გელათს, ილარიონის მოძღვართ-მოძღერობის დროს, სააღაპედ შესწირა ხიბლაში მცხოვრები მ ი ს ი ნაქონი გლეხები (1510 წ. III. 12—დან. 1.IY—მდე] ქრ. II. 340—342).

ნიჟარაძე ესტატე — ფარსმანაყანევში, ქუტირსა და ნამაშევში მცხოვრები გლეხები და ორი პარტახტი ნ ი ჟ ა რ ა ძ ე ე ს ტ ა ტ ე ს ლაშხიშვილისათვის მიუცია სასისხლოდ, ხოლო ლაშხიშვილისაგან ბაგრატ მეფეს შეუსყიდია და შეუწირავს გელათისათვის (1545 წ.YI.12. Hd—11201).

ნირნიკაშვილი აბოვაი — [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ნირნიკაშვილ თოხარიკისა,იხ.

ნირნიკაშვილი თოხარიკი — გორში მცხოვრები, ერთი კომლი, ვ ა ჭ ა რ ი, დედოფალმა ნესტანდარეჯანმა გიორგი სააკაძეს უწყალობა გორში ნირნიკაშვილები თოხარიკი და აბოვაი ქონებით ([1561—1600 წწ.] Hd—13050).

ნისანა — ნინოწმინდელი, ვ ა ჭ ა რ ი, ალექსანდრე მეფემ გაათავისუფლა ი გ ი ერთი საპალნე აბრეშუმის დამღისაგან (1591 წ.1448—612).

ნისანა — ნინოწმინდის ვ ა ჭ ა რ ი, არჩილ მეფემ უბრძანა გრემისა და ჩალმა ბაზრის მიურავს, რომ ნ ი ს ა ნ ა ს ა თ ვ ი ს არ გამოერთმიათ აბრეშუმზე დადებული დამღა, რადგან ი გ ი გათარხნებული ყოფილა (1691 წ. H—607, 41r).

ნისერია კახაბერ — ხაუჟელს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო, მოილი, ქანდაქი, სამოგუე, ხუთი კოკა ღვინო, მუშაობა, სამსახური, ლაშქრობა (1621 წ. ქსძ. III. N 91).

ნისერია მამიყორდი — ხაუჟელს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ორი ქანდაქი, სამოგუე, ხუთი კოკა ღვინო, მუშაობა, სამსახური, ლაშქრობა (1621 წ. ქსძ. III. N 91).

ნისერია უწყინარა — ხაუჟელს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო, სამოგუე, მოილი, ხუთი კოკა ღვინო, მუშაობა, სამსახური, ლაშქრობა (1621 წ. ქსძ. III. N 91).

ნისერია ქაქალია — ხაუჟელს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო, მოილო, ქანდაქი, სამოგუე, ხუთი კოკა ღვინო, სამსახური (1621 წ. ქსძ. III. N 91).

ნისერია წიწა – ხაუეელს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურო, მოილი, ქანდაქი, სამოგუე, მუშაობა, ლაშქრობა (1621 წ. ქსძ. III. N 91).

ნიუფიტე – [ალის მონასტრის] წ ი ნ ა მ ძ ღ ვ ა რ ი, ბოცო [ბოცოსძის] მიერ ალის მონასტრისათვის გაჩენილი წესისა და შემოსავლის წიგნში აღნიშნულია, რომ მ ა ს ადრე დაუურვებია წინამძღვარ ნიუფიტეს და მოძღვრის „მტერობის საქმე" (XIII ს. II ნახ. H–1347, 5–18).

ნიქაბაძე გაბრიელა – ფარცხანაყანევს მცხოვრები, შანშე ამირეჯიბმა შესწირა ი გ ი ბიჭვინტის ღმრთისმშობელს. ე მ ა რ თ ა ექვსი თეთრი, თორმეტი კოკა ღვინო „რვიანითა" ([1669–1673 წწ.] Ad–2251 მვ).

ნიქაბაძე მიქელა – ფარცხანაყანებს მცხოვრები, შანშე ამირეჯიბმა ი გ ი შესწირა ბიჭვინთის ღმრთისმშობელს. ე მ ა რ თ ა: რვა თეთრი, თექვსმეტი კოკა ღვინო „რვიანითა" ([1669–1673 წწ.] Ad–2251 მვ).

ნიქაბერიძე გიორგი – გელათის ყ მ ა, ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: ოღი, სიხარულ. მ ა ს უბოძა დავით მეფემ სასისხლო სიგელი და გაუჩინა სისხლის ფასი 80.000 ძველი ცხუმური თეთრი, უბოძა ორი კომლი კაცი: მოვარდუკაძე და მორჩიაშვილი (1251 წ. ქმ. N1604 სას.).

ნიქაბერიძე ოღი – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] გიორგი ნიქაბერიძისა, იხ.

ნიქაბერიძე სიხარულ – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] გიორგი ნიქაბერიძისა, იხ.

ნიქაფაძე ნასხიდაი – ცხუკურს მცხოვრები, გიორგი მეფემ შესწირა ი გ ი გელათს (1568 წ. YIII.30. Sd–2901).

ნიქოზელიძე – ბეჟანს ერგო ნ ი ქ ო ზ ე ლ ი ძ ი ს" საზღვართან მდებარე ნახევარი „სალუქური" მიწა (1535 წ. Sd–4949).

ნიქოზელიძე პაპუნა – თორტიზას მცხოვრები, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან სამ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XYII ს.II ნახ. 1448–5032).

ნიყვაშვილი სულთამამა – ალისმერეს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თექვსმეტი თეთრი, ერთი ლიტრა სანთელი, ერთი ლიტრა მატყლი, რვა ნაოთხალი იფქლი, ორი კვერცხი, ოთხი პური, ერთი ლიტრა მარილი და მეულაყეობა (1558 წ. H–626).

ნიყუაძე ივანა – ჩხერის ციხეში მცხოვრები, ი გ ი სახლისკაცით და მამულით ნასისხლად მიართვა გიორგი აბაშიძემ პაატა აბაშიძეს ([1658–1675 წწ.] Sd–535).

ნიშარძე (ვარ.ნიშასძე)– მ ი ს ნასახლარზე გადიოდა ალექსანდრე მეფის მიერ იოანე ჰარმაულისათვის ნაწყალობევი სოფელ ოროტას საზღვარი (1505 წ. 1449–1532), მეფე ალექსანდრემ ნიკოლოზ კათალიკოსის თხოვნით სვეტიცხოველს განუახლა სოფ.ოროტას წყალობა, რომლის ერთ-ერთი საზღვარი გადიოდა ნ ი – შ ა რ ძ ე უ ლ ნასახლარზე (1579 წ. Sd–464).

ნიშნიანიძე (ვარ.ნიშნიაძე)– გაენათის ყ მ ა, მისგან უყიდია ალექსანდრე მეფეს მიწა, სადაც შემდეგ სოფელი წყალწითელა გააშენა და შესწირა გა-

ენათის მონასტერს ([1484–1510 წწ.] 1449–1585), მ ი ს გ ა ნ ნაყიდი სოფელი წყალწითელა ალექსანდრე მეფემ ააშენა და საალაპედ შესწირა გელათს ილარიონის მოძღვართმოძღვრობის დროს ([1510 წ. III.12–IY.I–მდე] ქრ.II.340–342).

ნიშნიანიძე – მ უ ქ ი ფ ი, მ ო წ მ ე გიორგი ტოხვაძის მიერ ივანე ცირლილაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1565 წ.IY.12. Hd–1566).

ნიშნიანიძე ბაბუშია – მ ო წ მ ე დემეტრე ბელთაძის მიერ იოვანე ფადლაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYI ს. I მეოთხ. Hd–1552–ბ).

ნიშნიანიძე ბედინა (ვარ.ბედინაი)– მ ო წ მ ე: რამინა ჭოგრიძის მიერ იობ ფადლაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYI ს. I მეოთხ.Hd–552–იზ); ბაბურ ტურაბერაძის მიერ იობ ფადლაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYI ს. I მეოთხ. Hd–1552 ით), გიორგი არაბიძის მიერ იობ ფადლაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYI ს. I მეოთხ. Hd–1552–კ).

ნიშნიანიძე გიორგი – მ ო წ მ ე: დემეტრე ბელთაძის მამის მიერ იოვანე ფადლაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYI ს. I მეოთხ.Hd–1552 ბ), გიორგი კვატიაშვილის მიერ იობ ფადლაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYI ს. I მეოთხ. Hd–1552 იე), მარკოზ ცირლილაძის მიერ იობ ფადლაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYI ს. I მეოთხ. Hd–1552 კგ).

ნიშნიანიძე გოგიტა – დ ა მ წ ე რ ი დემეტრე ბელთაძის მამის მიერ იოვანე ფადლაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYI წ. I მეოთხ. Hd–1552 –ბ).

ნიშნიანიძე მუჭიფა – მ ო წ მ ე მელქ[ისედე]კ ეპისკოპოსის მიერ ივანე [ცირყილ]აძისათვის მიცემული მამულების წყალობის წიგნისა ([1548 წ.] Hd–1573).

ნიშნიანიძე ნასყიდა – მ ო წ მ ე გიორგი არაბიძის მიერ იობ ფადლაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYI ს. I მეოთხ. Hd–1552 ძ).

ნიშნიასშვილი – მელქისედეკ გენათელმა უწყალობა ივანე [ცირლილ]აძეს ნ ი შ ნ ი ა ს შ ვ ი ლ ი ს ე უ ლ ი მამული, სანაცვლოდ მისცა მას მამულასშვილის მამული ([1548 წ.) Hd–1573).

ნიჩბელი – მ ო წ მ ე უცნობი პირის მიერ სარკინის წინამძღვრისათვის მიცემული ნასყიდობის წიგნისა (XIII ს. I ნახ. Ad–1ბ).

ნიწობლიძე იხ. მიწობლიძე

ნიჭელასშვილი//ნიჭელაშვილი

ნიჭელასშვილი ბერი – [ძ მ ა] მაზიტა ნიჭელასშვილისა, იხ.

ნიჭელასშვილი მაზიტა – პ ყ ა ვ ს [ძ მ ე ბ ი]: ქიტუნა, ბერი, ნიჭელ. ე მ ა რ თ ა დიღმის წმიდა გიორგის ეკლესიის ოთხი კოკა ტკბილი და კულუხი([1606––1615 წწ.] Ad–1051/50).

ნიჭელაშვილი – ნადირა – მ ო წ მ ე შავერდა ივანგულასშვილის მიერ მახარე თეთრაძისათვის მიცემული ნავენახევის ნასყიდობის წიგნისა (1643წ. IY. 5. 1450–7/110).

ნიჭელასშვილი ნიჭელ – [ძ მ ა] მაზიტა ნიჭელასშვილისა, იხ.

ნიჭელაშვილი სუთია – 1672, 1673 წწ. მ ო წ მ ე: ნასყიდა ნონესშვილის მი-

ერ ქიტიასათვის მიცემული მიწების ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ.II. 1450–32/282), გიორგი ხიზანაშვილის მიერ [დომენტი] კათალიკოსისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1673 წ.III.7. Ad–1666).

ნიჭელასშვილი ქიტუნა – [ძ მ ა] მაზიტა ნიჭელასშვილისა, იხ.

ნიჭელასშვილი (ვარ.ნიჭელაშვილი) **ქრისტესია** –XYII ს. მ ო წ მ ე: გიორგი ზანდარაშვილის მიერ დიღმის წმ.გიორგის ეკლესიისათვის მიცემული მამულის შეწირულების წიგნისა ([1606–1615 წწ.] Hd–1051 ბ), გრიგოლ ვადიაშვილის მიერ მამისიმედ მამუჩაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა(XYII ს. I ნახ.Qd–9039 ბ), მოქალაქე ყულიას მიერ მამისიმედ მამუჩაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. I ნახ. Qd–9039-გ), მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა ხარება მამუჩაშვილის მიერ მამისიმედ მამუჩაშვილისათვის მიყიდულ მამულს, ი გ ი არის ამ ნასყიდობის მ ო წ მ ე ც ([XYII ს. I ნახ.] Qd–9039-ა).

ნობერიძე– ბაჯს მცხოვრები, ერთი კომლი, ბაგრატ მეფემ შესწირა ნიკორწმინდის ეკლესიას (1544 წ.YIII.9. ლაი. P–22 ა).

ნოდარ – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბეგასი, იხ.

ნოდარ – მ ო წ მ ე პატა ბარათაშვილის მიერ შაჰყულა იაგულაშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის გაცვლილობის წიგნისა (1656 წ.XII.13. 1450–9/150).

ნოდარ – მ ა ს საანდრონიკოში ეკავა ზურაბ ანდრონიკაშვილის მამული.ერეკლე მეფემ ერთგული სამსახურისათვის ეს მამული კვლავ ზურაბს დაუბრუნა(1678წ. 1461–13/15).

ნოდარ – ბ ო ლ ნ ი ს ი ს მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ მ ე სეხნია შემაზასშვილის მიერ პაპუა [ბარათაშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ.Y.10. Sd–1620).

ნოდარ – გ ლ ე ხ ი, [ჩხარის] ციხის მეციხოვნეებმა მას და რუსაშვილს მოსტაცეს სამი ცხვარი, ერთი ძროხა (XYII ს. Ad–2233 ბ).

ნოდარაშვილი სარუხანა – თბილელის ყ მ ა, ს ა ყ დ რ ი შ ვ ი ლ ი, ი გ ი მარიამ დედოფალმა გაათავისუფლა ქალაქის, მცხეთის, გორის, ქრცხილვანის,ალის ბაჟისაგან ([1636–1680 წწ.] Sd–765).

ნოდარისშვილი//ნოდარიშვილი

ნოდარიშვილი ამილღამბარ – იხ. ციციშვილი ამილღამბარ

ნოდარისშვილი ელია –[ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] პაპუა ნოდარისშვილისა, იხ.

ნოდარისშვილი იოანე – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] პაპუა ნოდარისშვილისა, იხ.

ნოდარისშვილი პაპუა – ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: იოანე, ელია. ყორჩიბაშმა ზურაბ ენდრონიკაშვილმა მას მისცა პირობა კეთილმოყვრობის შესახებ (XYII ს. ბოლო. 1461–13/68).

ნოდარისშვილი ღვთისავარ – მ ო წ მ ე ფარსადან ციციშვილ-ფანასკერტელის მიერ იოანე კათალიკოსისათვის მიცემული მღვდლის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ.1449–1190).

ნოდია ნასყიდაი – გამსახურდიას კაცი, ლევან დადიანმა ი გ ი შესწირა ხონის ტაძარს ([1628–1639 წწ.] დსსს. I. 61–52).

ნოზაძ – მ ი ს ნერგს ესაზღვრებოდა პაპუნა ფავლენიშვილის მიერ ვალსა

იორამისშვილისათვის მიყიდული მიწა. ნ ო ზ ა ძ ი ს ნერგის წახდენის შემთხვევაში (ფავლენიშვილებს?) ახალი ნერგის დარგვის უფლება აღარ ჰქონდათ, ვინაიდან ადგილი იორამისშვილებს ეკუთვნოდათ (1700 წ.Y.9.1450–31/220).

ნოზაძე ბიძინა – სატივეს მცხოვრები, ერთი კომლი, მოხსენიებულია ზემო ქართლის საკომლოების ნუსხაში (XYII ს. დამდ.Qd–7014).

ნოზაძე გასიტა – მ ო წ მ ე პაპუნა ფავნელისშვილის მიერ დედოფლის დეკანოზ დავითისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1667 წ.Qd–9611).

ნოზაძე გიორგი – მ ო წ მ ე ბეჟან დვანელაშვილის მიერ ზაალ იორამიშვილისათვის მიცემული გირავნობის წიგნისა (1662წ.1450–21/205).

ნოზაძე გიორგი – ძ მ ა პატა ნოზაძისა, იხ.

ნოზაძე ზაქარია – დვანელი, მ ო წ მ ე პაპუნა ფავლენისშვილის მიერ ვალსა იორამისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. Y. 9. 1450–31/220).

ნოზაძე ლაზარე – სატივეს მცხოვრები, მ ი ს ი მამული მოხსენიებულია ზემო ქართლის საკომლოების ნუსხაში (XYII ს. დამდ. Qd–7014).

ნოზაძე პატა – მ ო წმ ე როსტომ საღირიძის მიერ ბერ ენუქაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. Qd–9195).

ნოზაძე პატა – წაბლოვანს საუფლისწულოს მცხოვრები, მ ო ყა ლ ნ ე, ერთი კომლი. ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: სტეფანა და გიორგი და მათი ნაშენი ერთი ვაჟი. მოხსენიებულია ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd–7017).

ნოზაძე სტეფანა – ძ მ ა პატა ნოზაძისა, იხ.

ნოზაძე ღონია – სატივეს მცხოვრები, ერთი კომლი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის საკომლოების ნუსხაში (XYII ს. დამდ. Qd–7014).

ნოზაძე ჩინელ – წაბლუანს მცხოვრები, ერთი კომლი, მოხსენიებულია ზემო ქართლის საკომლოების ნუსხაში (XYII ს. დამდ. Qd–7014).

ნომასშვილი ელიზბარ – ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ი ივანე. მინდურისუბანში, ციხის გაღმა,ბალახაძისაგან ი ყ ი დ ა სამი სახლი, იყიდა აგრეთვე ერთი სათორნე და მის წინ სახლი, გოგოჰურისა და გიორგის სახლების მეზობლად (1689 წ.XII. 20. 1448–2940).

ნომასშვილი ივანე – შ ვ ი ლ ი ელიზბარ ნომასშვილისა , იხ.

ნონა – მ ა ნ, გიკაშვილმა ლიპარიტმა, გიორგაშვილმა გოგამ, დათუნამ და პაპამ მიჰყიდეს ტირული მინდორი ბერუკას, გიორგის და პაპუნას (XYII ს. გსიემ––7601/50).

ნონათ ამირა (ეარ.ამირალა)– 1670–1689 წწ. მ ო წ მ ე: ბაისოლულ და ნასყიდა მაღდადაშვილების გაყრისა (1670 წ.1450–50/204), მახარა მგელიაშვილის მიერ ფირშავათ ამაზაშვილ პაპუასათვის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ.YIII. Sd–767).

ნონაშვილი – წრისში მცხოვრები, მამულით ერგო დურმიშხანს და იოთამს (1626 წ.1450–50/85).

ნონე – ჰ ყ ა ვ ს ბიძაშვილი ნათანაელ, იხ., არგოხში მ ი ს ი ნაქონი მამული თეიმურაზ მეფემ უწყალობა ნათანაელ მდივანს (1641 წ.Y.5.1449–1238).

ნონესშვილი//ნონეშვილი

ნონეშვილი – მ ი ს ი მიწა იყო საზღვარი პაპუნა მარიამულის მიერ ქიტია თბილელაშვილისათვის მიყიდული სავენახე მიწისა (1669 წ.II.1450–32/281).

ნონესშვილი ბერუკა – შ ვ ი ლ ი ნასყიდა ნონესშვილისა, იხ.

ნონესშვილი თამაზა – შ ვ ი ლ ი ნასყიდა ნონესშვილისა, იხ.

ნონესშვილი ივანე – შ ვ ი ლ ი ნასყიდა ნონესშვილისა, იხ.

ნონესშვილი ირემა – შ ვ ი ლ ი ნასყიდა ნონესშვილისა, იხ.

ნონესშვილი ნასყიდა – ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ოთია, პაპუნა, ბერუკა, ირემა, თამაზა და ივანე. მ ი ჰ ყ ი დ ა ქიტიას სავენახე– ჴალის თავი ხიზანასშვილის ვენახამდე, მ ი ჰ ყ ი დ ა აგრეთვე თორელში ორი დღიჱ ბასილური მიწა (1672 წ.II. 1450–32/282).

ნონესშვილი ოთია – შ ვ ი ლ ი ნასყიდა ნონესშვილისა, იხ.

ნონესშვილი პაპუნა – შ ვ ი ლ ი ნასყიდა ნონესშვილისა, იხ.

ნონია – ი გ ი გოშფარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს ერგო როინს და მის ბიძაშვილებს ([1527–1556 წწ.] Qd–605).

ნონია – კასპს მცხოვრები, სამებისას განაყოფი, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან სამ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

ნონია – ზემო ყურს მცხოვრები, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

ნონია – ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ქიტია შალიასშვილის მამული ნ ო ნ ი ა ს კუთვნილი მიწით ერგო ედიშერს ([1688–1703 წწ.]Hd–1636).

ნონია – მ ი ს ი მიწის საზღვრამდე მიჰყიდა ბაგა ბატატი მახარაშვილმა რევაზ მაღალაძეს (1690 წ.Qd–1342).

ნონია – ციხედიდს მცხოვრები, მღებარი, ი გ ი ქონებით წილად ხვდა გიორგი [ზუმბულიძეს] ([1695–1697 წწ.] 1450–31/142).

ნონიასშვილები – ე მ ა რ თ ა თ დილმის წმინდა გიორგის ეკლესიის ორი კოკა ტკბილი (XYI–XYII სს. მიჯნა. Hd–1051-დ).

ნონიასშვილი//ნონიაშვილი

ნონიაშვილი– თორმანეულში მცხოვრები, ერთი კომლი, მოხსენიებულია ზემო ქართლის საკომლოების ნუსხაში (XYII ს. დამდ. Qd–7014).

ნონიასშვილი – თორტიზს მცხოვრები, მ ო წ მ ე პაპუა შატბერაშვილის მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. Y.20. Hd–10203).

ნონიასშვილი ძუნია – ბაშს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ერთი ურემი ღომი, ოცი კოკა ღვინო, ერთი საკლავი, ორი ქათამი, სათეთრო თევზი, სამარიამოდ ორი ქათამი, ათი კვერცხი, ერთი „შექმნილი" მჭადი, საჯინი-

ბო მჭადი— ოცდაათი ხელი, ერთი ჩარექი მკედი, ერთი „შექმნილი" მჭადი, სასახლეში მუშაობა და ტვირთი, მძაღე, მარილი, ნიორი, საკლავზე— ყველი, კვერცხი, თევზი (1578 წ.Ӈ—626).

ნონიაშვილი დათუნა – მ ო წ მ ე ნიკოლოზ აბულვარდიშვილის მიერ პაპუნა თუხარელისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ.Sd—49).

ნონიაშვილიზუიდალა – ახოტელი, ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი, ერგო ადამ [მაღალაძის] შვილებს მ ა თ ი სახლიკაცების ყმების ფარდად (XYII ს.ბოლო. 1448—5073).

ნონიაშვილი მამისიმედი – თორტიზას მცხოვრები, ვარამის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს (XYII ს. II ნახ. 1448—5032).

ნონ[ი]აშვილი ნონია -- მ ო წ მ ე გაბიტა ელგემიძის მიერ მაწინაძისათვის მიცემული სავენახე მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1674 წ.1448—5397).

ნონიაშვილი პაპუა – ცხნარში მცხოვრები, ი გ ი მამულით წილად ხვდა ელიზბარ [ბარათაშვილს] ([1698—1712 წწ.] Sd—1976).

ნონიაშვილი პაპუნა – მ ო წ მ ე ბახუტა გოჩიაშვილის მიერ გარსევან ქარუმიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ.Ad—1536).

ნონიაშვილი ხიზანა – თორტიზას მცხოვრები, სახლთუხუცეს პაატას ყ მ ა, მ ე ს ა უ რ ე და მ ო ლ ა შ ქ რ ე. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448—5032).

ნონიკა – ატენს მცხოვრები, ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: ეზია, ზაზუტა, ქიტია.ი ყ ი დ ა ბერ ს[ა]დაღაშვილისაგან სამი დღის მიწა, რომელიც პაატას და კენაშვილის მიწებს ესაზღვრებოდა (XYI ს. ბოლო.გსიემ. 4847 ბ).

ნონიკა – ძ მ ა ხატიასი, იხ.

ნონიკა – ვანთელი, ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ი ბერა. მ ი ჰ ყ ი დ ა [მიწა] შოშია გოგოჩასშვილს (1690 წ.IY. Hd—9386).

ნონიკა – მ ო წ მ ე ზურაბ ეგაძის მიერ თამაზასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1695 წ.IY.20. 1448—2931).

ნონიკაშვილი გელელა – გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ბერ თედიაშვილისა და ზაქარია გოგიაშვილისა. . მ ო წ მ ე ბერ თედიაშვილის მიერ თბილელი იოსებ სააკაძისათვის მიცემული სამარნე ადგილის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ.1450—3/36).

ნონინა – ნალბანდი, მ ო წ მ ე სარქისა და გასპარ ხითარასშვილების გაყრისა (1690 წ.III.1.Ad—954).

ნორსესა – საშევებს მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448—5032).

ნოსრ[ა]თ[ა]შვილი არუთინა – ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ი თ[ა]მ[ა]ზ. გულუა გრიგოლაშვილს [სამწევრისში] გაუცვალა ვენახი (XYII ს. Sd—888).

ნოარ[ა]თ[ა]შვილი თ[ა]მ[ა]ზ— შ ვ ი ლ ი არუთინა ნოსრათაშვილისა, იხ.

ნოღაშავრია კაკაჩიტა – ხიბულას მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ერთი პურობა, მგზავრობა, ლაშქრობა (1621 წ.ქსძ. III.

N 91).

ნოშუა – წაბლუანს მცხოვრები, მ ი ს ი მამული მოხსენიებულია ზემო ქართლის საკომლოების ნუსხაში (XYII ს. დამდ. Qd–7014).

ნუა(?)– იხსენიება მ ო წ მ ე დ შეწირულების დაწერილის ფრაგმენტში (1317 წ.Hd–11342–ა).

ნუგზარ – ბ ო ქ ა უ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი, ნაწყალობევი ჰქონია შალვა ფავნელიშვილის მამული, ისაკუთრებდა აგრეთვე პაატა ფავნელიშვილის მამულს, შერთულას (1696 წ.XI.10. 1450–17/165): შალვა ფავნელიშვილის ნაქონი მამული მ ი ს თ ვ ი ს უწყალობებია ნაზარალი-ხანს. შემდეგ ი გ ი პაატა ფავნელიშვილის კუთვნილი შერთულის დაკავებასაც ცდილა. ნაზარალი-ხანმა გაარჩია ეს საქმე და შერთულის წყალობა ისევ პაატა ფავნელიშვილს განუახლა (1691 წ. XI.15. 1448–5608).

ნუგზარ – ფარისში მ ა ს ეკუთვნოდა ამირბალისშვილი ბერი, მაგლია,კვალიაური, რომელასშვილი აღდგომელი, ერედვში– რაზმაძე ბერი, კვეზერელის საკომლო; ვანათში– რაჯაბასშვილი ბატატი, მაისურაძე ოთია, ელიასშვილი სეხნია, იოსებასშვილი ბერუკა (1700 წ. 1448–3602).

ნუგზარა – ს ა მ შ ვ ი ლ დ ი ს მ ო უ რ ა ვ ი, მ ო წ მ ე სალარის მოლარის დავით ქაჩიბაძის მიერ ქობულ აშოთაძისათვის მიცემული დრანეთის წყალობის წიგნისა ([1466–1479 წწ.] Ad–1070).

ნუკარაძე ესტატე – [ფლავისმანს] მცხოვრები, მ ო წ მ ე ბეჟიტა ფინდიშვილის მიერ გიორგი ეცადაშვილისათვის მიცემული წისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. Hd–1578).

ნუკრაული – ვახუშტი აბაშიძემ შესწირა ი გ ი კაცხის მონასტერს([1550–1570 წწ.] 1449–1583).

ნუკრ[ა]ძე– მ ო წ მ ე ყანჩელი წინამძღვრის, მელქისედეკის მიერ ძაბახიძეებისათვის სამწირველოდ ვენახის წყალობის წიგნისა (1654 წ. 1449–1875).

ნუკრაძე – ჩუმლაყში მცხოვრები, ყარაბაღის ბეგლარბეგმა და კახეთის ბატონმა [ქალბალი-ხანმა] ი გ ი უწყალობა როშაქ ჩოლაყასშვილს (1686 წ. S–3728, 163r v).

ნუკრაძე – სვნევს (?) მცხოვრები, სახასო აზნაურის ყ მ ა. ნაზარალი-ხანმა განუახლა მ ი ს ი წყალობა სახასო-სადედოფლო აზნაურს– გიორგის (1700 წ.IY. 6/ 1450–37/55).

ნუკრაძე აბრამ – დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე იოანეს და მისი ძმას,მღვდელ მაკარსა და რამაზ და ქიტა ფოდიაშვილებს შორის სამამულე დავის განჩინების წიგნისა (1688 წ.II.1. 1450–34/191).

ნუკრაძე ბასილა – ცხვილოსელი, ავთანდილ ამილახორის ს ა ხ ა ს ო ყ მ ა (1700 წ. 1448–3602).

ნუკრაძე პაპუნა – ღრდულეთს მცხოვრები, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი საკომლოდან ოთხ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–6032).

ნუკრაძე შიო – მღვდელი, მ ო წ მ ე ლიპუაშვილის მიერ ზაზასათვის მიცემუ-

ლი საბუთისა ვალის დაფარვის შესახებ (XYII ს. Qd–623)

ნუკრიძე ბერუკა – კახი, სახლთუხუცესის მსახური, მ ო წ მ ე ბარნაბე გორგაძის მიერ გიორგი [საკაძისათვის] მიცემული ჭავჭავისის მამულის [ნასყიდობის] წიგნისა (XYII ს. IY მეოთხ. Hd–14446).

ნუმერჩა – მაღრანში მ ი ს ი და დათუკა ხოხლიაშვილისეული ყმა-მამული თეიმურაზ მეფემ უწყალობა ნათანაელს და ნონეს (1625 წ.1449–1239).

ნურალა – რუისპირში მისეული ნაოხარი ალექსანდრე მეფემ შესწირა ხახულის ღვთისმშობლის ეკლესიას (1594 წ.1449–1509).

ნურალა – ახალციხიდან გორში წაუყვანიათ. წილად ერგო ჯიმშიტა [თუმანიშვილს] (1656 წ.Hd–11920).

ნურალასშვილი – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა აკოფა ტერ-ასატურაშვილის მიერ არაქელა იეზასშვილისათვის მიყიდულ მიწას (1691 წ.IX.22.1450–8/81).

ნურალასშვილი – ნაწრეტს მცხოვრები, იმილახვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს.II ნახ. 1448 – –5032).

ნურალაშვილი (ვარ.ნურალასშვილი) ალთუნა – 1671–1688 წწ. ენაგეთში მცხოვრები, გ ლ ე ხ ი, მ ო წ მ ე: გურგენ სადუნაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ.XII.1. 1450–1/72), თამაზ ყორღანაშვილ-ქიმაროზიშვილის მიერ თავისი განაყოფის,როსებ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ.1450– –25/95), ბედროზან ყორღანაშვილის მიერ ჯანია ყორაღ[ა]შვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1674 წ. III.20. 1450–16/11), ბაპა ზულალაშვილის მიერ ბეჟან ყორღანაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1675 წ. Y.1. 1450–7/47), თამაზ ყორღანაშვილის მიერ თავისი განაყოფის ბეჟანისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ.YI. 1450–7/58), თაყა ასანბეგიშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ.1450–1/113); თამაზა [ყორღანაშვილ]–ქემაროზიშვილის მიერ თავისი განაყოფის, როსტომა [ყორღანაშვილისათვის] მიცემული ყმის შვილების ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. III.20. 1450–1/43), რამაზა ყორღანასშვილის მიერ თავისი განაყოფის, როსტომა [ყორღანაშვილისათვის] მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ.Qd–2022), მამულა სადუნაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა(1679წ. ახლო. 1450–1/89), თაყა ბარათაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. Y.15. 1450–1/50), ბეჟია ყორღანაშვილის მი ერ თავისი განაყოფის, როსტომ [ყორღანაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ.1450–1/66), ბაინდურას მიერ ყორღან ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ.IY.1. 1450–11/150),დოლმაზ ზურიკაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ.YI.18. 1450–1/104); მ ი ს ი მიწა იყო ერთ-ერთი საზღვარი ზუბიტა ფირუაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მი-

ყიდული მიწისა (1678 წ. IY. 1450–1/112).

ნურალაშვილი ალიხანა — ენაგეთში მცხოვრები, მ ო წ მ ე თიმაზ ყორღანაშვილ-ქემაროზიშვილის მიერ თავისი განაყოფის, როსებ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. 1450–25/95).

ნურალაშვილი აყულა — მ ო წ მ ე: ფრიდონ ნადირაშვილის მიერ ავთანდილ ყორღანაშვილისათვის მიცემული სავენახე მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. 80–ანი წწ. 1450–16/124), ფრიდონა ნადირაშვილის მიერ ზურაბა ყორხმაზაშვილისათვის მიცემული სავენახე მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ.II.10. 1450–16/127), ნაზარა ხატუაშვილის მიერ ასლამაზ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის გაცვლილობის წიგნისა (1693 წ.1450–7/53), როსტომ მამაგულაშვილის მიერ კახაბერ ყორხმაზაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. 1450–17/5).

[ნურალაშვილი] გოჩია — მ ო წ მ ე პაპა ზულალაშვილის მიერ ბეჟან ყორღანაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1675 წ. Y.1.1450–7/47).

ნურალაშვილი ყანდურა — მ ო წ მ ე ბარათაშვილი-აბაშიშვილი დავითის მიერ სეხნია არეშისშვილისათვის მიცემული ტყის და მიწის ნასყიდობის წიგნისა(1683წ. 1450–14/13).

ნურალა — გორში მცხოვრები, ახალციხიდან მოყვანილი, თ ა ვ ი ს ი მამულით ერგო მანუჩარ და ჯიმშიტა თუმანიშვილებს ([1656 წ.] Hd–14665).

ნურალაშვილი — შაჰნავაზ მეფემ პაპია გოგიბაშვილს მ ი ს ი მიწის გვერდით უწყალობა ერთი დღის მიწა (1659 წ. 1450–5/45).

ნურია — მ ი ს ი ძმა ყოფილა ყორჩი, ყორჩიბაშის თაბუნის წევრი. ე ვ ა ლ ე ბ ო დ ა მეფის უკან დგომა იარაღით მეჯლისის დროს (XYII ს.90–ანი წწ. Ad–620).

ნურიკა — სავანეთს მცხოვრები, მღებარი, წილად ხვდა თამაზ [ბარათაშვილს] ([1633–1658 წწ.] 1448–2318).

ნურინა — ჰონი, მ ო წ მ ე ყარაოღლაანთ ვართანას მიერ ყარაგოზათ იარალასათვის მიცემული სახლების ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ.YI.10. Hd–13076).

ნურიშული ანდრონიკე — მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი, დ ა მ წ ე რ ი კონსტანტინე მეფის მიერ იოთამ მაღლ[ა]ნიძისათვის მიცემული სოფელ ზერტის წყალობის წიგნისა (1472 წ. 1.2. Ad–1669).

ნურუა — ჯანაზიანს მცხოვრები, მამულით წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

ნუურა — ანგრევანს მცხოვრები, მამულით წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

ნუქაფაშვილი დავითა — მ ო წ მ ე აბრამ ბიბიაშვილის მიერ დავით ჯავახიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1694 წ.YI.12.Sd–561).

ნუქრადინ — ზა[ა]ლ პალატისშვილის ყ მა, მ ო წ მ ე ნიკოლოზ პალატისშვილის მიერ გოგიტა არდაშერასშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1477 წ.YII.4.Qd–9814 ა).

ნუში–ნიკოლაოსწმინდელის დაწერილში აღნიშნულია, რომ მ ან ნიკოლაოსწმინდის მონასტერს შესწირა ერთი ბერძნული კუბასტი, რომელიც კვართად შეუკერიათ და– გლეხი. მისთვის ალაპი უნდა გადაეხადათ სულიწმინდის მოფენის დღეს ([1071–1080 წწ.] 1449–1563).

ნუშიასშვილი//ნუშიაშვილი

ნუშიასშვილი ბალა – ახრისში მცხოვრები, შიოშ ყანჩიელის ყ მ ა (1700 წ. 1448–3602).

ნუშიასშვილი ბერუა – ახრისში მცხოვრები, რევაზა ყანჩიელის ყ მ ა (1700წ. 1448–3602).

ნუშიასშვილი გოგია – ახრისში მცხოვრები, შიოშ ყანჩაელის ყ მ ა (1700წ. 1448–3602).

ნუშიასშვილი დათა – ახრისში მცხოვრები, შიოშ ყანჩაელის ყ მ ა (1700 წ. 1448–3602).

ნუშიაშვილი დათუნა –ახრისში მცხოვრები, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ.1448–5032).

ნუშიაშვილი მარქარა – ახრისს მცხოვრები, საამილახვროს დავთრის მიხედვით მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XYII ს.II ნახ. 1448–5032).

ნუშიაშვილი პაატა – ახრისს მცხოვრები, საამილახვროს დავთრის მიხედვით ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

ნუშიასშვილი პაპუნა – ახრისში მცხოვრები, რევაზ ყანჩიელის ყ მ ა (1700 წ. 1448–3602).

ნუშიაშვილი ყანდია – ახრისს მცხოვრები, საამილახვროს დავთრის მიხედვით მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

ო

ოანა – იხ. ოჰანა

ოანგულაშვილი დემეტრე – მ ო წ მ ე სულხან მირაბაშვილის მიერ დარეჯან-ხანუმ ჯანდიერიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1634წ. 1450–21/6).

ოანეზა – იხ. ოჰანეზა

ობლისძე||ობლიძე

ობლიძე – თაგუეთში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო პაპუნას ([1688–1703 წწ.] Hd–1636).

ობლისძე აბესალამ – მ ო წ მ ე ავთანდილ მინიაშვილის მიერ ფილასონ ქურდევანიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1659 წ.1450–47/12).

ობლიძე ალექსა – თაგუეთში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების]

გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო ედიშერს ([1688–1703 წწ.] Hd–1636).

ობლიძე გიორგი – თაგუეთში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო პაპუნას ([1688–1703 წწ.] Hd–1636).

ობლისძე თევდორე – მ ო წ მ ე კათალიკოს აბალაკის მიერ სვეტიცხოვლის კახური მამულების საზღვრების დადგენის თაობაზე შედგენილი საბუთისა([1492–1497 წწ.] 1448–2041).

ობლისძე იბო – მ ო წ მ ე ნიკოლოზ კათალიკოსის მიერ არვანბეგ საბაისძისათვის მიცემული შეუბანის წყალობის დაწერილისა ([1281/1282 წწ.] 1448–5037).

ობლისძე სეფედაულე – მ ო წ მ ე მეფე ალექსანდრეს მიერ ნიკოლოზ კათალიკოსის თხოვნით სვეტიცხოვლისათვის მიცემული ყმა-მამულის შეწირულების განახლების წიგნისა (1579 წ.Sd–464).

ობლიძე შოშია – დბონში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო ედიშერს ([1688–1703 წწ.] Hd–1636).

ობოლაშვილი ჯანგირა – მ ო წ მ ე ზაქარია რუსთველის მიერ ჯაბანა მაკუჭაძისა და ხუცეს ბერეკაშვილისათვის მიცემული სამამულე დავის გარიგების წიგნისა (1697 წ. YIII.31.1449–170).

ობოლაძე გიორგა – ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: კაცია, ზაქარია, ზაზუტა, გიორგი და ქრისტეშია. ალექსანდრე მეფემ ისინი შესწირა ბიჯვინთის ღმრთისმშობელს (1685 წ.1448–2144).

ობოლაძე გიორგი – შ ვ ი ლ ი გიორგა ობოლაძისა, იხ.

ობოლაძე ზაზუტა – შ ვ ი ლი გიორგა ობოლაძისა, იხ.

ობოლაძე ზაქარია – შ ვ ი ლ ი გიორგა ობოლაძისა, იხ.

ობოლაძე კაცია – შ ვ ი ლ ი გიორგა ობოლაძისა, იხ.

ობოლაძე მამუკა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ნანუა ობოლაძისა, იხ.

ობოლაძე ნანუა – ერთი კომლი, ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ი ს წ უ ლ ი. გენათელმა ზაქარია ქვარიანმა ი გ ი შესწირა ხახულის ღმრთისმშობელს (1644 წ.YI.15. ქმ. N 139).

ობოლაძე ქრისტეშია – შ ვ ი ლ ი გიორგა ობოლაძისა, იხ.

ობოლაძე შათირ – საკათალიკოსო ყ მ ა, ი გ ი „დაუჭერია თათარს", გამოუხსნია კაცია იაშვილს და შემდეგ მიუთვისებია კიდეც. კათალიკოსმა შეაჩვენა კაცია იაშვილი ყმის დასაკუთრებისათვის, რის შემდეგ ი გ ი კაცია იაშვილმა ისევ საკათალიკოსო საყდარს დაუბრუნა ([1673–1696 წწ.] 1448–1517).

ობოლისშვილი გულისსადებ – მ ო წ მ ე ივანე ძამანსაშვილის მიერ ყანდინა ედილსაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ.IY.22. Ad–1605).

[ო]დიკაშვილი არაქელა – შ ვ ი ლ ი დავითა [ო]დიკაშვილისა, იხ.

[ო]დიკაშვილიბ ბერუა – შ ვ ი ლ ი დავითა [ო]დიკაშვილისა, იხ.

[ო]დიკაშვილი დავითა – ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ვართანა, არაქელა, ლომუა, ბერუა. ალავერანა [საფა]რასშვილს მ ი ჰ ყ ი დ ა ვენახი ([1693 წ.ახლო]1448–1243).

[ო]დიკაშვილი ვართანა – შ ვ ი ლ ი დავითა [ო]დიკაშვილისა, იხ.

[ო]დიკაშვილი ლომუა – შ ვ ი ლ ი დავით [ო]დიკაშვილისა, იხ.

ოდიშარია ბიძუა – შ ვ ი ლ ი ხუხუ ოდიშარიასი, იხ.

ოდიშარია გელი – შ ვ ი ლ ი ხუხუ ოდიშარიასი, იხ.

ოდიშარია გოგილა – შ ვ ი ლ ი ხუხუ ოდიშარიასი, იხ.

ოდიშარია თუთარია – ძ მ ა ხუხუ ოდიშარიასი, იხ.

ოდიშარია მამია – შ ვ ი ლ ი ხუხუ ოდიშარიასი, იხ.

ოდიშარია ულვინია – ე მ ა რ თ ა ჯგალის ციხის ბეგარა– ერთი საჭმელი ([1616–1621 წწ.] ქსძ. III. N 92–1).

ოდიშარია ხუხუ – ჰ ყ ა ვ ს: ძ მ ა თუთარია, შ ვ ი ლ ე ბ ი: გოგილა, ბიძუა, მამია. ი გ ი ადრე პაპუნა ჭილაძეს შეუწირავს მარტვილის ტაძრისათვის მესანთლედ და მესაკმეელედ. შემდეგ ბანძას ომში „დიკარგულა" და კაცია ჭილაძეს დაუხსნია. როდესაც კაცია ჭილაძე გარდაიცვალა, გაბრიელ ჭყონდიდელ-ცაგერელბედიელმა ხ უ ხ უ ცოლ-შვილითა და ძმით „ნიშანში" მოითხოვა, მარტვილის ღმრთისმშობლის ტაძარს შესწირა, გაათავისუფლა გადასახადებისაგან და დაავალა ხატისთვის ათი ლაღარიკონი სანთლის, ერთი ნარგირი ზეთის, ერთი ნალბაქი საკმევლის მიტანა (1680 წ. ახლო. ლაი. H–84–2, 6 ab).

ოდიშაშვილი – გარსევან [ენდრონიკაშვილის] ყ მ ა, ი გ ი მამულით უწყალობა როსტომ მეფემ დემეტრე ენდრონიკაშვილს (1651 წ. 1461–13/18).

ოდიშელისძე||ოდიშელიძე

ოდიშელიძე– ანეშში მცხოვრები, ოთხი კომლი ო დ ი შ ე ლ ი ძ ე და ლაფურაშვილები ერეკლე მეფემ უწყალობა მამუკას ([1688–1695 წწ.] 1449–1849).

ოდიშელიძე– მჭედელი, მ ო წ მ ე ხოსიტას მიერ თამაზასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. YI. Hd–5266).

ოდიშელიძე დათუნა – 1637–XYII ს. შუა ხანები. აღაიანელი, მ ო წ მ ე: ზაქარია დილიმაშვილის მიერ დავით გედაონისშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1637 წ. Ш. I. N 280). ბერიკა დილიმაშვილის მიერ რამაზ [ზუმბულიძისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. შუა ხანები. 1450–31/106), შიოშ [მაღალაშვილის] მიერ რამაზ [ზუმბულიძისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. შუა ხანები. 1450–31/106-2).

ოდიშელიძეები – იხ. ოდიშელისძენი

ოდიშელიძე ზარბე – ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] მამისიმედი და გ ა ნ ა ყ ო ფ ი. ნიკოლოზ კათალიკოსის თხოვნით, მ ი ს ი შეწირულება ალექსანდრე მეფემ განუახლა სვეტიცხოველს (1579 წ. Sd–464).

ოდიშელიძე თათარა – [შ ვ ი ლ ი] ნონია ოდიშელიძისა, იხ.

ოდიშელიძე მამისიმედი – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ზარბე ოდიშელიძისა, იხ.

ოდიშელიძე მამუკა – [შ ვ ი ლ ი] ნონია ოდიშელიძისა, იხ.

ოდიშელისძენი||ოდიშელიძენი||ოდიშელიძეები

ოდიშელიძენი – ალექსანდრე მეფემ შესწირა ი ს ი ნ ი სვეტიცხოველს([1476–1511 წწ.] 1449–1642), „ქუცმო ერისთავს" წაურთმევია ი ს ი ნ ი სვეტიცხოვლისათვის ([1519–1530 წწ.] 1449–1619), „პირველ მეფეთა და ერისთავთაგან" სვეტიცხოვლისათვის ყოფილან შეწირულნი და შემდეგ, ჟამთა ვითარებისაგან–გა.

მოწირულნი (1570 წ.Hd–1557).

ოდიშელისძენი.– ძაგნაკორნაში მცხოვრებნი, ლევან მეფემ ისინი შესწირა სვეტიცხოველს, მალაქიას კათალიკოსობის დროს (1532 წ. ქრ. II.375).

ოდიშელიძენი – აშს მცხოვრებნი, იხსენიებიან ლუარსაბ მეფის მიერ კათალიკოსსა და წილკნელს შორის მეხრანულ საზღვრებზე გარიგებული დავის წიგნში ([1527–1556 წწ.] 1449–1591). [სვიმონ] მეფემ სვეტიცხოველს განუახლა ოდიშელისძეთა შეწირულება მამულით (1559 წ. XII.1. Ad–1572).

ოდიშელიძეები – საკათალიკოსო ყმები. მათ ევალებოდათ საკათალიკოსო გადასახადი– კომლზე ერთი ძროხა და ერთი საპალნე ღვინო.[ერეკლე] მეფემ აბრამ მღვდელს და „ერთობილ ოდიშელიძეებს" უბრძანა სვეტიცხოვლისათვის მუშაობა ([1688–1703 წწ.] 1449–1804).

ოდიშელიძე ნონია – პყავს: [ძმა] სვიმონა, [შვილები]: მამუკა,ოთია, თათარა, შალვა, ოდიშელ, პაპუა. რევაზ ერისთავმა იგი გაათარხნა, შესწირა ანანურის ღმრთისმშობლის ეკლესიას. თავისი ძმის, ოთარ ერისთავისა და რძლის, მარიამის მოსახსენებლად დააკისრა აღაპის გადახდა. მას ანანურის ღმრთისმშობლის ეკლესიისათვის უნდა მიერთმია ყოველწლიურად: ერთი საპალნე ღვინო, ორასი გამომცხვარი პური, ერთი ძროხა, ერთი ცხვარი, ერთი ჩარექი სანთელი და ერთი სტილი საკმელი (1678 წ.III.6. 1449–1809).

ოდიშელიძე ოდიშელ – [შვილი] ნონია ოდიშელიძისა, იხ.

ოდიშელიძე ოთია – [შვილი] ნონია ოდიშელიძისა, იხ.

ოდიშელიძე ოთია – მოწმე ლონენა ზუმბულიძის მიერ რევაზ მალალაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ.IX.8.1450–30/110).

ოდიშელიძე პაპუა – [შვილი] ნონია ოდიშელიძისა, იხ.

ოდიშელიძე სვიმონა – [ძმა] ნონია ოდიშელიძისა, იხ.

ოდიშელიძე შალვა – [შვილი] ნონია ოდიშელიძისა, იხ.

ოვათელა – პყავს შვილი ერაპეტა. შიოშ სოლაღაშვილს მიჰყიდა ხუთი დღის მიწა შინდისის საზღვარზე, წავკურ გზამდე და თავისივე განაყოფის მიწამდე (1623 წ. IX. 28. 1450–28/195).

ოვათულა– ეპირა დოლეურის ხოდაბუსთან ერთი დღის მიწა (1666წ.ახლო. Hd–802).

ოვათელა – ქვენატკოცელი, პყავს ძმები: სააკა, იბულა, შვილი საქია. 40 წლის წინ იგი უყიდია როსტომ ხითარაშვილს, რომელსაც მასზე შეცილებია მთავარეპისკოპოსი. დავის გადაწყვეტილების შედეგად, იგი დარჩა მყიდველს, რომელსაც როსტომ მეფემ დაუმტკიცა მისი ნასყიდობა (1649 წ. 1450–53/107).

ოვათელაშვილი სირენა – კუნელში მცხოვრები, გლეხი, დედოფალმა ელენემ იგი უბოძა მარკოზ მაღალაძეს (1512 წ. Ad–1498–16).

ოვათელაშვილი ხუდადა – კუნელში მცხოვრები, გლეხი, ელენე დედოფალმა იგი უბოძა მარკოზ მაღალაძეს (1512 წ.Ad–1498–16).

ოვათულაშვილი – ყაია, ბაადურ და პაპუნა [ციციშვილებს] შორის სამწევროსულ მამულებზე დავის გარიგების წიგნში აღნიშნულია, რომ მას და მამუკას

ეკუთვნოდათ გაუყოფელი მიწა, რომელიც პაპუნას კაცებმა გამოიფიცეს ([1633–
–1658 წწ.] 1449–1055).

ოვანა: ტერ–ოვანა – ახალქალაქს მცხოვრები, ერთწილად ერგო მოურავსა და ზურაბ [სააკაძეს] საბუას ფარდად (XYII ს. ბოლო მეოთხ. Hd–11879).

ოვანეზა – შ ვ ი ლ ი მხითარასი, იხ.

ოვანეზა: ტერ–ოვანეზა – ვანათს მცხოვრები, ტ ე რ ტ ე რ ა, მ ო წ მ ე გარსევან ყორღანაშვილის მიერ თავისი ძმის, მერაბისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ.YII.1. 1450–1/4).

ოვანეზასშვილი მელქუა – მ ო წ მ ე აკოფა ქიჯანასშვილის მიერ თავის ბიძაშვილ საქუასათვის მიცემული ქულბაქების გაცვლის წიგნისა (1656 წ.YIII. 20. 1450–17/9).

ოვდელა– იხ. ოთელა.

ოვიკაშვილი კირაკოზა – გიორგი მეფემ დაუბრუნა ი გ ი ძველ პატრონს,სომხითის აზნაურიშვილს, ზალია დალალაშვილს. ეს გლეხი მეფეს მიღებული ჰქონია გასამყრელოდ ზალია დალაშვილისა და მისი სახლიკაცების გაყრის დროს (1693 წ. I. 23. 1450–48/151).

ოზაშვილი შავერდა – მ ო წ მ ე სენნია საგინაშვილის მიერ ვერდუა მარქარაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ.Hd–5151).

ოზბეგისშვილი დუშია – ქ[ა]ხალს, გიორგის და დათუნას მ ი ჰ ყ ი დ ა სამი დღის მიწა: ერთი დღისა– წისქვილის გზაზე ხოსიტას მიწამდე და ორი დღის მიწა –ალალაძეურაში (1622 წ.1Y.1. Hd–6782).

ოთამაანთ||ოთამანანთ||ოთმანაანთ||ოთმანათ

ოთმანათ ბერდინაშვილი ნაზარა – მ ო წ მ ე ზურაბა ხუდადაშვილის მიერ ჩითახანთ მირველასშვილ ფარსადანისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1646 წ.IY.19.1450–57/5).

ოთმანათ გიორგი – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ოთმანათ შაროასი, იხ.

ოთამაანთ (ვარ.ოთამანანთ) დათინა (ვარ.თადინა)– 1658–1661 წწ. მ ო წ მ ე: ხოჯა ბეჰბუდას მიერ სევანის ანაპატისათვის მიცემული ქულბაქის შეწირულების წიგნისა (1658 წ.II.17. 1450–21/101), ბაპოა სეფოასშვილის მიერ ზარაფთუხუცეს ხოჯა ბეჰბუდასათვის მიცემული სახლ–კარის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ.1Y. 27. 1450–22/119).

ოთამანაანთ ნაზარა – მ ო წ მ ე ყაზათ შაყულას მიერ მამასახლისის ძმის, შაჰპარუნასათვის მიცემული ნასყიდობის წიგნისა (1643 წ.XII.1. 1450–22/106).

ოთმანათ ნაზარა – ხ ო ჯ ა, ძ მ ა ოთმანათ შაროასი, იხ.

ოთ[ა]მ[ა]ნთ შაროა – ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა ხოჯა ნაზარა, შ ვ ი ლ ი გიორგი. ბაბან[ა]თ პაპოას მიჰყიდა მოლნისის უბანში თაყოაშვილებისაგან ნაყიდი სახლკარი– ერთი დარბაზის ადგილი მარნის კედლამდე, სათორნე, ოთახი, საჯინიბოს ადგილი, ეზო (1683 წ.YIII.22. 1448–5336).

ოთანა – ყაიას, ყორჩიბაშ ბადურსა და სარდალ პაპუნა [ციციშვილებს] შორის სამწევრისის მამულებზე დავის წიგნში აღნიშნულია, რომ მას ჰქონდა ციციშვილების ორი დღის მიწა ([1633–1658 წწ.] 1448–2316).

ოთანა– ვერითას მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა თოფით ლაშქრობა მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს (XYII ს.II ნახ. 1448–5032).

ოთანაშვილი– მ ი ს მიწამდე მიჰყიდა თამაზა ჩააკაშვილმა ბაავა ბუნიათიშვილს სამი დღის მიწა (1690 წ.Hd–829).

ოთარ – ვარაზასთან ერთად [სვეტიცხოვლისათვის] შეუწირავს თეთრი,რომლითაც ელიოზ კათალიკოსს ვენახი უყიდია და მათთვის ალაპი დაუწესებია ნიკოლოზობა დღეს, აღნიშნულია დავით ბერისძის მიერ ელიოზ კათალიკოსისათვის მიცემულ ვენახის ნასყიდობის წიგნში (1411 წ. X.25. 1449–1651).

ოთარ – შ ვ ი ლ ი ზებედესი, იხ.

ოთარ – შ ვ ი ლ ი ამილახორის მეუღლის, აბდუხანისა, იხ.

ოთარ – ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] საბა, ნახშირგორელ ბერუა იაგულაშვილს უ წ ყ ა ლ ობ ა ნავაროსას ნაქონი მესამედი სახნავი და საწისქვილე ვერეზე (1663 წ. I.22. 1450–32/355).

ოთარ – მ ო წ მ ე ესტატეს მიერ თავის განაყოფ ფარსადანისათვის მიცემული ვენახის გაცვლილობის წიგნისა (1665 წ.Qd–195).

ოთარ – მ ო უ რ ა ვ ი, მ ო წ მ ე დიდი მოურავის შვილისშვილის, ზურაბ სააკაძის მიერ ბაინდურ პაატაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა ([1677–1688 წწ.] Hd–9331).

ოთარ – ხაბარელი, მ ო წ მ ე ქაიხოსრო მაჩაბლის მიერ ალხაზ მაჩაბლისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ.1448–5130).

ოთარ – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] პაპუასი, იხ.

ოთარ – ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა ნაზარალი-ხანის მიერ თავისი დეიდის, თამარისთვის მიწერილ წერილში სულხან [ორბელიშვილის] შემორიგების საქმესთან დაკავშირებით ([1688–1703 წწ.] Sd–576).

ოთარ – მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ მ ე ყაყა წინამძღვრისშვილის მიერ ხელმწიფის კარის დეკანოზის შვილის, აბელისათვის მიცემული ზვრის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ.IX.24.Qd–9672).

ოთარ – 1696–1700 წწ. ნ ა ზ ი რ ი, მ ო წ მ ე: პაპუა ანდერმანიშვილ-საგინაშვილის მიერ ასლან ორბელიშვილ-[ბარათაშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. 1450–15/79), იასე დიასამიძის მიერ პაატაბეგ მაჩაბლისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა. საბუთს უზის მისი ბეჭედი (1700 წ. Y.28. Hd 1534), ზურაბ ჯავახიშვილის მიერ იბაშერ შალიკაშვილისათვის მიცემული სოფელ სკრაზე უდაობის წიგნისა (1700 წ. 1450–37/235).

ოთარ – მ ი ს ი ორლობე ესაზღვრებოდა გუგუნა ქავთარისშვილის მიერ იესესათვის მიყიდულ ვენახს (1697 წ.Hd–2770).

ოთარ - ნ ა ც ვ ა ლ ი, მ ო წ მ ე კაკაბელებსა და შიბლიანელებს შორის სამამულე დავის გარიგების წიგნისა (1700 წ.XI. 15. Ad–574).

ოთარ – საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ჰ ყ ა ვ დ ა ბერშოეთში მოლაშქრე ყმები: პაპუნა ქურდაშვილი, ნინიაშვილი და ბოგანო ბესიკა (XYII ს. II ნახ.

1448–5032).

ოთარ — მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა ქიტა ზაქუტაშვილის მიერ დათუნა ესიტაშვილისათვის მიყიდულ მამულს (XYII ს. Hd–9371).

ოთარა — გორიჯვარის წმინდა გიორგის დეკანოზი, დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე დავით ზედგინიძის მიერ პაპა ხოჯასშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1636 წ. Qd–1988).

ოთარა — ძ მ ა დიღმის წმინდა გიორგის დეკანოზის, ათანელისა, იხ.

ოთარა — მ ო წ მ ე რამაზა ყორღანაშვილის მიერ თავის განაყოფ როსტომასათვის მიცემული ყმების, ვენახისა და მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. Qd – –2022).

ოთარა — მ ი ს ნაცვლად მოურავსა და ზურაბ [სააკაძეს] ერგოთ ერთაწმინდას მცხოვრები კორკოტაშვილი დათუნა მისი მამულით (XYII ს. ბოლო მეოთხ.Hd – –12384).

ოთარა — ხ ე ლ ო ს ა ნ ი, გორჯასპის ყ მ ა, [გლდანში] მცხოვრები (XYII ს. Hd –14912).

ოთარასშვილები — მ ა თ ი ნაქონი გოგოლაური მამული ანდუყაფარ, ქრისტეფორე და ვახტანგ ამილახორისშვილებმა უბოძეს დათუნა ტარსაიჰაშვილს([167– –1696 წწ.] YIII.5. Ad –1203).

ოთარაშვილი — მ ი ს საზღვრამდე მიჰყიდეს ბერუა და მურადა ფერიაშვილებმა როსტომ მამაგულაშვილს სახლის ადგილი (XYII ს. IY მეოთხ.1450–16/163).

ოთარაშვილი იასე — ნიჩბელი, მ ო წ მ ე პაატა თაზიშვილის მიერ თავის განაყოფ ელიზბარისათვის მიცემული ვენახის გაცვლილობის წიგნისა (1634 წ. III. 23. 1450–25/147).

ოთარაშვილი მირიანა — მ ო წ მ ე ამირა ვანიაშვილის მიერ ზალინა [იაგულაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1677 წ.Y.22.1450–9/147).

ოთარაშვილი შიო — ქვემო ნიქოზელი, მეფე ნაზარალი-ხანმა ი გ ი სხვებთან ერთად უწყალობა თმოგველ ფავნელისშვილს (1688 წ.XII.27. 1450–35/119).

ოთარი — სამცხე-საათაბაგოს თავადთა სიის მიხედვით, ამ საგვარეულოს მამულზე დამკვიდრებული შალიკაშვილები სასაფლაოთი, მონასტრითა და კარის ეკლესიით შედიოდნენ მცხეთის საკათალიკოსო სამწყსოში ([1516 წ.] Ad –91).

ოთაშვილი — ი გ ი წილად ხვდა ბებურ და უზებარ [ვაჩნაძეებს] (1692 წ. Hd – –10170).

ოთელა||ოვთელა

ოვთელა — ყაიას, ყორჩიბაშ ბაადურსა და სარდალ პაპუნა [ციციშვილებს] შორის სამწევრისის სამამულე დავის წიგნში აღნიშნულია, რომ გომის გზაზე ერთი დღის მიწა დოღლეურის ხოდაბუნთან მ ა ს ეპირა ([1633–1658 წწ.] 1448–2316).

ოთელა— [ციციშვილების]: ყაიას, ყორჩიბაშ ბაადურის და სარდალ პაპუნას სამწევრისის სამამულე დავის წიგნში აღნიშნულია, რომ მ ი ს ი სახლი, კალო და საბძელი [ყორჩიბაში ბაადურის და ყაიას] აშენებულია და მათ ეკუთვნოდათ([1633– –1658 წწ.] 1448–2316).

ოთელა — მ ო წ მ ე ბოლნელი მთავარეპისკოპოსის, იოსებ რევიშვილის მიერ შანშიაშვილ-გიორგისშვილ პაპასათვის მიცემული მიწაზე უდაობის წიგნისა(1652 წ.

YII.7.1450–10/38).

ოთელა – ზაზა და ქაიხოსრო [ციციშვილების] სადაო ყმა-მამულის ნუსხის მიხედვით, მ ა ს ეჭირა ბედევანაური ორი დღის მიწა (1666 წ. ახლო.Hd–802).

ოთელა – ტინისხიდელი, მ ო წ მ ე სამნია სიმენდასშვილის მიერ ზალინა მეფისასშვილისათვის მიცემული [მიწის] ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ.I.11.Hd–9436).

ოთელასშვილი || ოთელაშვილი

ოთელაშვილი (ვარ.ოთელასშვილი)– [1633]–1671 წწ. ციციშვილების: ყაიას, ყორჩიბაშ ბაადურის და სარდალ პაპუნას სამწევრისის სამამულე დავის წიგნის მიხედვით: ბიბაშვილისა და ო თ ე ლ ა შ ვ ი ლ ი ს მამული გაუყრელი იყო და ნახევარი მამუკას ეკუთვნოდა და ნახევარი ოთელას; იარაღას ორი დღის მიწა ოთელაშვილს ეჭირა; მ ა ს ვ ე ეჭირა ორი დღის მიწა ([1633–1658 წწ.] 1448––2316); ზაზა და ქაიხოსრო ციციშვილებს შორის სადაო ყმა-მამულის ნუსხის მიხედვით: ბიბაშვილის და ო თ ე ლ ა შ ვ ი ლ ი ს გაუყოფელი მამული შუაზე უნდა გაეყოთ; კოხისქალის გზაზე იარაღას ორი დღის მიწა ო თ ე ლ ა შ ვ ი ლ ს ეჭირა; დოლეაურში თონთუაშვილის ნაქონი ორი დღის მიწა თონთუაშვილსა და ო თ ე ლ ა შ ვ ი ლ ს ეჭირათ (1666 წ. ახლო. Hd–802); ბაადურ [ციციშვილის] სამწევრისული გამოფიცული მიწების ნუსხის მიხედვით, მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა შალაშვილის ექვსი დღის მიწას (1671 წ. Hd–833).

ოთელაშვილი – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა: ნონა დიონაშვილის მიერ შერმაზან ხაშარაძისათვის მიყიდულ მამულს (1680 წ. 1448–8770); მამუკა ჯომარდაშვილის მიერ შერმაზან ხაშარაძისათვის მიყიდულ მამულს (1687 წ.1450–45/213).

ოთელაშვილი – ყურს მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

ოთელაშვილი ალავერდა – ქვემო ბოლნისს მცხოვრები გ ლ ე ხ ი, ი გ ი მამულითა და სახლიკაცებით გიორგი მეფემ შესწირა მანგლისის ღმრთისმშობლის ეკლესიას (1682 წ. Y.15. 1449–1824).

ოთელაშვილი ბერიკა – ტინისხიდელი, ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: გიორგი, თამაზა, მ ი ჰ ყ ი დ ა პაპუა გიორგისშვილს ლამის მიწა ხიზნის მიწამდე (1697წ. III. Hd–5305).

ოთელაშვილი გიორგი – შ ვ ი ლ ი ბერიკა ოთელაშვილისა, იხ.

ოთელაშვილი ზუბია – მ ო წ მ ე დავით ჩალაბაშვილის მიერ უმეკა ბახჩიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1632 წ.IX.8.Ad–1568)

ოთელაშვილი თამაზა – შ ვ ი ლ ი ბერიკა ოთელაშვილისა, იხ.

ოთელასშვილი ოთელა – მ ო წ მ ე გოგია მეხრიშვილის მიერ მამუკა ბაღჩაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ.I.2.1448–4595).

ოთელრაშვილი – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა ამირალა მესხასატურაშვილის მიერ ტინისხიდში ნაყიდ მიწას (1649 წ.YII.25. Hd–5306).

ოთია – ნ ა ც ვ ა ლ ი, ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა მამუკა. მ ო წ მ ე ავთანდილ ქანდარიშვილის მიერ ამბა-ალავერდელ არსენ ავალიშვილისათვის მიცემული ყმების შეწირულების წიგნისა ([1648–1651 წწ.] 1449–1853).

ოთია – ჰ ყ ა ვ ს: მ ა მ ა იასა, [ბ ი ძ ა] პაპანა, [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: მაზიტა, პ[აა]ტა, ბერუა, გარსევან, ხოსიტა, ზაქარია, პაპუნა, დათუნა, სუივი – მონ. მ ი ს მამასა და ბიძას: იასას და პაპანას, ხახანა შალვაშვილის მამისა და

პაპისათვის ფავნისში ნასყიდი საევნახე მიწა მიუყიდიათ, რომელზედაც ხახანას ო თ ი ა და მისი სახლიკაცები წამოედავნენ. დავის გარიგების შემდეგ ო თ ი - ა მ ხახანა შალვაშვილს მისცა უდაობის წიგნი (1652 წ.Hd–5990).

ოთია – ახალდაბას მცხოვრები, მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, ი გ ი მამულით ერგო: მანუჩარ და ჯიმშიტა თუმანიშვილებს (1656 წ.ახლო. Hd–14665), ჯიმშიტა [თუმანიშვილს (1656 წ. Hd–11717).

ოთია – ციცი [ციციშვილის] ყმების ნუსხის მიხედვით, მ ა ს გარდატენში ჰყავდა ერთი კომლი ყმა ([1658–1675 წწ.] Hd–14534 ა).

ოთია – შ ვ ი ლ ი ნასხიდასი, იხ.

ოთია – რაჭველი, მ ო წ მ ე ოთია ლაშხიშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ.IY.1. Sd–40).

ოთია – მ ი ს მიწამდე მიჰყიდა ფარემუზ ჯავახიშვილმა თავისი მკეიდრი ნაზვრევი მიწა თამაზა ნინიასშვილს (1688 წ.XII.10. 1450–35/22).

ოთია – ატოცის წმინდა გიორგის დეკანოზ ნათანთან ერთად მისცა პირობა გივი თუმანიშვილს, რომ არ მოუშლიდა ნასოფლარ თურანის მოურაობას (1692 წ. YI. 26. Hd–9656ბ).

ოთია – სახასო-სადედოფლო ა ზ ნ ა უ რ ი შ ვ ი ლ ი, [შ ვ ი ლ ი] გიორგისა, იხ.

ოთია – მკურვალეთს მცხოვრები, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

ოთია – მ ი ს ფარდად ზაალ [სააკაძეს] ერგო ბერი დემეტრასშვილი მისი ქონებით (XYII ს. ბოლო მეოთხ. Hd–10164).

ოთია – ლილოველი, ერთი კომლი, ჰ ყ ა ვ ს გ ა ნ ა ყ ო ფ ი თამაზა. შეტანილია [ალავერდის ტაძრის] საკომლოების ნუსხაში (XYII ს. Ad–848).

ოთიასშვილი || ოთიაშვილი

ოთიასშვილი – კოდმანს მცხოვრები, ქონებით წილად ხედა არდაშელ [ზუმბულიძეს] ([1695–1697 წწ.] 1450–31/132).

ოთიასშვილი ბერუა – [ძ მ ა] ხოსიტა ოთიასშვილისა, იხ.

ოთიასშვილი ბიბილური – შ ვ ი ლ ი გიორგი ოთიასშვილისა, იხ.

ოთიასშვილი გიორგი – შ ვ ი ლ ი ან ძ მ ი ს წ უ ლ ი ხოსიტა ოთიასშვილისა, იხ.

ოთიასშვილი გიორგი – ერთაწმინდელი, ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: მახარა, პატა და ბიბილური. მ ი ჰ ყ ი დ ა ახალქალაქელ მანველისშვილ არუთინას ვენახი პატატუნასშვილის და ურუმბეხსაშვილის ვენახებამდე (1691 წ.YI.12. Hd–5993).

ოთიაშვილი დათუა – მ ო წ მ ე ანანია ქიტუასშვილის მიერ ოჰანა ყავარდელაშვილისათვის მიცემული სახლის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. X.27. Hd–13130).

ოთიასშვილი ესტატე – შ ვ ი ლ ი ან ძ მ ი ს წ უ ლ ი ხოსიტა ოთიასშვილისა, იხ.

ოთიაშვილი ზაალ – მ ო წ მ ე პაპუნა ბალნაშვილი-ზოზიაშვილის და დათია და ქიტა [ბალნაშვილების] მიერ პაპუნა დედაბრიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ.Hd–6775).

ოთიასშვილი ზაქრია – [ძ მ ა] ხოსიტა ოთიასშვილისა, იხ.

ოთიასშვილი ზაქარია – მ ო წ მ ე ძაგანა ტატიაშვილის მიერ მამულა დავითასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. III მეოთხ. Hd–

—9318).

ოთიასშვილი იასე — შ ვ ი ლ ი ან ძ მ ი ს წ უ ლ ი ხოსიტა ოთიასშვილისა,იხ.

ოთიაშვილი კაცია — მ ო წ მ ე ბალაბულანთ ჰაზოასშვილ საქოას მიერ ქეფონაანთ კარაპეტასშვილ არუთინასათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. YII.20. Hd—13022).

ოთიასშვილი მანასე — მ ო წ მ ე პაატა ქარმელაურის მიერ ავთანდილ ბეგვერდისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1622 წ.I.4.1450—35/73).

ოთიაშვილი მანასე — მ ო წ მ ე ზურაბ ეგაძის მიერ თამაზასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1695 წ. IY.20. 1448—2931).

ოთიასშვილი მახარა — 1691—1712] წწ. შ ვ ი ლ ი გიორგი ოთიასშვილისა,იხ. მ ი ჰ ყ ი დ ა არუთინა მანველაშვილს „ვენახის ბოლო და ზემო ნიგოზი, ქვემოთ — — ნინიკას ვენახამდე ([1698—1712 წწ.] Hd—2908).

ოთიასშვილი ოთია — შ ვ ი ლ ი ან ძ მ ი ს წ უ ლ ი ხოსიტა ოთიასშვილი — სა, იხ.

ოთიაშვილი ოთია — მ ო წ მ ე ანანია ქიტუასშვილის მიერ ოჰანა ყავარდელაშვილისათვის მიცემული სახლის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ.X.27. Hd—13130).

ოთიაშვილი ოთია — ნაბახტევს მცხოვრები, მოხსენიებულია წილის ბარათში (XYII ს. Hd—12359).

ოთიასშვილი პატა — შ ვ ი ლ ი გიორგი ოთიასშვილისა, იხ.

ოთიასშვილი სეხნია — ზემო ლეთეთელი, მ ო წ მ ე პაპუნა მაჯანიძის მიერ ბიძინა ავთანდილაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. 1450—38/207).

ოთიაშვილი ხახანა — კოდმანს მცხოვრები, იგ ი ელიასშვილის მამულით ძმასთან გაყრისას წილში ერგო თამაზ [ზუმბულიძეს] (1651 წ.II.13. 1450—31/105).

ოთიასშვილი ხოსიტა — 1679—1683 წწ. ნოსტეში ახალმოსახლე, ჰ ყ ა ვ ს [ძ მ ე ბ ი]: ზაქარია (1679—1683 წწ. 1450: 49/81, 49/85), ბერუა, შ ვ ი ლ ე ბ ი და ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: გიორგი, იასე, ოთია, ესტატე. გიორგი მეფემ განუახლა თარხნობა (1672 წ. 1450—49/81); ი ყ ი დ ა ბეჟან ჩივაძისაგან „ახალშნის ბოლოს" ორთავ ხევთ შუა თეგაური მამული (1683 წ.IY.1. 1450—49/85).

ოთიასშვილი ჯაპია — მ ო წ მ ე მამუკა პაპუჩაშვილის მიერ არდაშელისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. 1450—31/86).

ოთმანათ— იხ. ოთამაანთ

ოთმანაშვილი ურქმაზა — მ ო წ მ ე ბარათაშვილ-აბაშიშვილ დავითის მიერ მეშარბათე სეხნია არეშიშვილისათვის მიცემული ტყის დი მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. 1450—14/13).

ოისიძე არჯევან — ჰ ყ ა ვ ს თ ა ნ ა მ ე ც ხ ე დ რ ე თამთა, შ ვ ი ლ ი მამია, შემოაკვდა კოკესიანი, კალის ხევს მოახსენა დაწერილი მოპასუხედ დადგომის შესახებ (XIY ს. ლაგ. N 2).

ოისიძე მამია — შ ვ ი ლ ი არჯევან ოისიძისა, იხ.

ოიტაძე — ამოვარდნილი, მარტყოფში, ნორიის უბანში მ ი ს ი მამული თეიმურაზ მეფის მიერ ნაწყალობევი ჰქონია რამაზისშვილს. შემდგომში ეს მამული ბეჟუა რამაზისშვილმა მიჰყიდა ნონია მაკარისშვილს (1682 წ.IY.3. 1450—34/192).

ოკრიბელაშვილი – მაჩაბლების მიერ დაკარგული ყმა-მამულის ნუსხაში აღნიშნულია, რომ მას ებარა ბა[ა]ღურის ფული და სხვა საქონელი. იგი გაუყიდეს [მაჩაბლებს] ახალციხეში ([1688–1703 წწ.] Qd–8674).

ოკრიბელაშვილი ზალიკა – [მაჩაბლების] დაკარგული ყმა-მამულის ნუსხაში აღნიშნულია, რომ იგი ნაქურდალის საზღაურში გაუციათ ([1688–1703 წწ.] Qd–8674).

ოლადასშვილები – სამცხე-საათაბაგოს თავადთა სიის მიხედვით, ბოცოსძეთა ადგილზე დამკვიდრებული ოლადასშვილები სასაფლაოთი, მონასტრითა და კარის ეკლესიით, შედიოდნენ მცხეთის საკათალიკოსო სამწყსოში ([1516 წ.] Ad–91).

ოლელისშვილი ავთანდილ – წავკელი, დამწერი არაქელა ხეჩიასშვილის მიერ ბერინა შოლათასშვილისათვის მიცემული ნასყიდობის წიგნისა (1645 წ. IX. 1450–51/80).

ოლოლაძე –საყვარელაი – ცხუკურს მცხოვრები, მკერვალის მამა, მეფე გიორგიმ იგი შესწირა გელათს (1568 წ. YIII.30. Sd–2901).

ოლოლაძე ტოტიბაი – ცხუკურს მცხოვრები, მეფე გიორგიმ იგი შესწირა გელათს (1568 წ.YIII.30. Sd–2901).

ოლქათ ყალაბეგაშვილი ყალუა – შვილი ოლქათ ქალაბეგაშვილი ყულიასი, იხ.

ოლქათ ყალაბეგაშვილი ყულია – ჰყავს შვილი ყალუა. ქალაქის მოურავს მანუჩარს მიჰყიდა ხუთი სახლი ეზოებით, რომლებიც ესაზღვრებოდნენ ქოსავ ბუდახათ სახლს (1646 წ.YI.10. Hd–13005).

ოლქია – გორუნჯუკს მცხოვრები, იგი როსტომ მეფემ უწყალობა პაპუნა თურქისტანიშვილს (1640 წ. 1450–10/102).

ომალმანიძე ავაგ – შვილი იოვანე ომალმანიძისა, იხ.

ომალმანიძე ამაბეგ – ციხისთავი, მამა იოვანე ომალმანიძისა,იხ.

ომალმანიძე იოვანე – ციხისთავი, ჰყავს: მამა ციხისთავი ამაბეგ, შვილები: ავაგ, ქაიხოსრო, სახლიკაცი – შერმაზან. ჰქონია დავით ალმაშენებლისაგან ნაბოძები გუჯარი. მისი ვაჟი ქაიხოსრო ალექსანდრე მეფესა და ლიპარ დადიანს, ქაიხოსრო გურიელსა და ფარათ ფაშას შორის ბრძოლისას დაღუპულა. ალექსანდრე მეფემ მას უწყალობა:მამამისის, ამაბეგის ნაქონი მამული: ქართლის „საზღვარს აქეთ", რველისა და აწყვერის საზღვარს აქეთ ვახანის ციხე და ქვაბი, მისი ამოვარდნილი სახლიკაცის, შერმაზან ომალმანიძის ნაქონი ქონება, რომელიც მეფეს ეპირა: გურნაში ბედან ყიფიანი ორმოცი მოსახლით, გოჩა ყიფიანი ოცდახუთი მოსახლით, სანიაოს ქედით და შქერწალით, შერმაზანისავე ნაყმევი მახარობელ ბოჭორიშვილი და აელადა ძოწენიძე, სულ ორმოცდახუთი მოსახლე. მამულები ოკრიბასა და ვაკეში, ადგილი სეფელას მინდვრის აქეთ, სკიპის ღელესა და გორმახვილის შუა ჯოლლარდუნიანითურთ, საჯაბგის ღელეს აქეთ, ჯავშიასა და გვიმბრალის ბოლოში, ტაჩხურას ღელის ზემოთ, ნახშირის ღელესა და ჰიშურას შუა, ჰიშურას ჩასართავამდე ([1658–1660 წწ.] Sd–1789).

ომალმანიძე ქაიხოსრო – შვილი იოვანე ომალმანიძისა, იხ.

ომალმანიძე შერმაზან – ამოვარდნილი, სახლიკაცი იოვანე ომალმანიძისა, იხ.

ომან — შესწირა მამული სვეტიცხოველს, რისთვისაც კათალიკოს-პატრიარქმა ნიკოლოზმა გაუჩინა ალაპი ([1562—1584 წწ.] Ad—77).

ომან — მეფე ალექსანდრეს მიერ სვეტიცხოვლისათვის მიცემული კახური სოფლების შეწირულების განახლების წიგნში აღნიშნულია, რომ ი გ ი ტოხაძეებს ეცილებოდა ერწო-თიანეთში ორ კომლ გლეხზე, რომლებიც შემდეგ რამინო ტოხაძეს დარჩენია (1579 წ. Sd—464).

ომან — [ძ მ ა] გიორგისა, იხ.

ომანა — ციცი [ციციშვილის] ყმა-მამულის ნუსხაში აღნიშნულია, რომ მ ა ს ჰყავდა ხალებში, თაგოეთსა და ყრისის ხევში ხუთი კომლი ყმა ([1658—1675 წწ.] Hd—14534 ა).

ომანაშვილი (ვარ. ომნიაშვილი)— მ ი ს ი სასაკლაო ყოფილა ერთ-ერთი საზღვარი წინასაგარეჯოელთა და მამუჩი ჭავჭავაძის სადავო მამულებისა (1654 წ. II. 1. Hd—8389, 1654 წ. I. 2. 1449—2658).

ომანაძე გიორგი — გ ლ ე ხ ი, ი გ ი ალექსანდრე მეფემ შესწირა ცაგერის წმინდა გიორგის ეკლესიას (1655 წ. Qd—9085-დ).

ომანიძე დათუა — მ ა ს იეანაშვილმა მისცა „ბოლო წიგნი" (XYI—XYII სს. S—421, 9 v).

ომანიძე ვარსიმე — ძაღინაში მცხოვრები, მამულითურთ წილად ერგო [ფეშანგ ფალავანდიშვილს] ([1676—1709 წწ.] 1450—31/2).

ომარ-აღა — მ ო წ მ ე როსტომ ფაშას მიერ ქაიხოსრო ციციშვილისათვის მიცემული სადგერის ხეობის წყალობის წიგნისა (1672 წ. ახლო. 1449—2224).

ომარა — ძალისელი, მისი სამოსახლო ესაზღვრებოდა ალექსანდრე მეფის მიერ მღვიმისათვის შეწირულ მიწას ([1412—1442 წწ.] Ad—14 ა).

ომარასშვილი — ძალისელი, მ ი ს გ ა ნ ნაყიდი სამი დღის მიწა ალექსანდრე მეფემ შესწირა მღვიმის მონასტერს ([1412—1442 წწ.] Ad—14 ა).

ომარასშვილი დათუნა — ობოლი, ჯვარის ხატის ყ მ ა, მოხსენიებულია ყმების ნუსხაში (XYII ს. Hd—14912 გ).

ომარასშვილი მამაგული — ჯვარის ხატის ყ მ ა, ერთი კომლი, ერთი თავი, მოხსენიებულია ყმების ნუსხაში (XYII ს. Hd—14912 გ).

ომარაული გამახარე — — ავთანდილ ქანდარიშვილის ყ მ ა, მ ო წ მ ე ავთანდილ ქანდარიშვილის მიერ ამბა-ალავერდელ არსენ ავალიშვილისათვის მიცემული ყმების შეწირულების წიგნისა ([1648—1651 წწ.] 1449—1853).

ომიაძე ბეჟანა — მეტახარას მცხოვრები, გიორგი მეფემ შესწირა ნიკორწმინდის ეკლესიას (1581 წ. ლაი P—22 ა).

ომიაძე ხიზნია — მეტახარას მცხოვრები, გიორგი მეფემ შესწირა ნიკორწმინდის ეკლესიას (1581 წ. ლაი P—22).

ომნიაშვილი — იხ. ომანაშვილი

ომსარითა — კისისხევს მცხოვრები გ ლ ე ხ ი, თეიმურაზ მეფემ ი გ ი შესწირა ალავერდს თავისი თანამეცხედრის, ანას საალაპედ (1612 წ. Y.10. 1448—5017).

ონა— ძ მ ა პაპუნასი, იხ.

ონანა || ონენა

ონანა (ვარ. ონენა)— 1656—1692, [1703] წწ. მ დ ი ვ ა ნ ი 1656—1692, [1703] წწ.

კ ა ხ ე თ ი ს ს ა ხ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი ([1690–1703 წწ.] 1449–1859). ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: თამაზ, ზურაბ, გიორგი, ნიკოლოზ, დემეტრე, გურგენ, მამუკა (1677 წ. 1449–599). მ ა ს უწყალობა ერეკლე მეფემ ყიზილ ულუფი იმ წესით, როგორითაც იგი ლუარსაბ ბატონიშვილს ჰქონდა და ფაკაბაშს ან საბალახეს იღებდა. გურამიშვილს ამავე საქმეზე მეფისაგან „საფიცარი" ჰქონია და მისთვის სანაცვლო მიუცია, ო ნ ა - ნ ა ს კი შეჰპირდა წყალობის მოუშლელობას (1677 წ. 1449–559); გ ა ა რ ი გ ა: ზაალ საგინაშვილის დავა ნინოწმინდელთან და გარეჯის უდაბნოს წინამძღვარი ონოფრე [მაჭუტაძესთან] დუდაურების მამულზე ([1690–1703 წწ.] 1449–1859), ფარემუზ და გურასიშვილების სისხლო დავა (XVII ს დამლევი, Hd–5499); მ ო ნ ა წ ი ლ ე ო ბ – და ბუბურ, უტბარ და ქაიხოსრო [ვაჩნაძეებს] შორის სადაო ყმების გაყოფაში(1692 წ. Hd–10170); მ ო წ მ ე: პაპუნა ელიაშვილის მიერ თბილელ -მთავარეპისკოპოს ელისე [საგინაშვილისათვის] პირობის წიგნისა თავშეწირულების დაურღვევლობის შესახებ (1656 წ. 1449–1812), პაპუა ჩოლაყაშვილის მიერ ოხიაურის როსებისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1670 წ. Ad–1280), ამბა-ალავერდელის მიერ ბოდბელ კირილესათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1670 წ. 1448–636), რამაზ ვაჩნაძის მიერ ოხიაურის როსებისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1673 წ. Ad–1254).

ონანა– სამილახვროს დავთრის მიხედვით, ჰყაედა მოლაშქრე ყმები: აბრევში ხუცესი ქრისტესია, მამუკა სარველაძე, ნადირა მთიულიშვილი, ბოგანო თევდორა, ჭეხაშვილი, ბოგანო მაზმანი, რევს– ნადირა მაჩხაძე, იორდანე კონიაშვილი, ქიტუა ბექურწიშვილი, ივანა სარველაძე, ბოგანო ნასყიდა, ჭეხაშვილი გაბიტა (XVII სII ნახ. 1448–5032).

ონანაშვილი – ჩალაუბნელი, მამუჩასშვილთან ერთად შეტანილია სმების ყმების ნუსხაში (XVII–XVIII სს მიჯნა. 1449–1841).

ონასშვილი || ონაშვილი

ონასშვილი – ძალისელი, მ ი ს ი სამოსახლო ესაზღვრებოდა ალექსანდრე მეფის მიერ ნასყიდ და შიომღვიმისათვის შეწირულ მიწას ([1412–1442 წწ.] Ad–14ა).

ონაშვილი ბასილა – შ ვ ი ლ ი მამუკა ონაშვილისა, იხ.

ონაშვილი ბასილა – შ ვ ი ლ ი ბერუკა ონაშვილისა, იხ.

ონასშვილი ბერი – ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა ივანა. მოკვდომია ცოლი და სამარხი არ ჰქონია. ორმოცისა და ანდერძის გადახდა სოხოვა მღვდელს დავით ძამუკაშვილს სამაგიეროდ მისცა ძირის მიწა ზედლდულეთის გზაზე, ბადურაშვილისა და ირემასშვილის მიწებამდე (1699 წ. 1448–1174).

ონაშვილი ბერუა – შ ვ ი ლ ი მამუკა ონაშვილისა, იხ.

ონაშვილი ბერუკა – ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა ბერძენა, შ ვ ი ლ ი– ბასილა. მ ი ჰ - ყ ი დ ა ზაალ წინამძღვრიშვილს აბრამისშვილისაგან ნასყიდი ვენახი, რომელსაც ესაზღვრებოდა ხუცისშვილის, თამაზას და გოგილას ვენახები (XVII ს ბოლო მეოთხ. 1448–1105).

ონაშვილი ბერძენა – ძ მ ა ბერუკა ონაშვილისა, იხ.

ონაშვილი დათუა (ვარ. დათუაი, დათუნა)– 1672–1700 წწ. ყინცვისელი, მ ო - წ მ ე: შიო წინამძღვრიშვილის მიერ დომენტი ბუნიათიშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. Sd–545), მახარებელ ხუციშვილის მიერ გა-

ორგი წინამძღვრიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1695 წ. Hd–6171), დომენტი ბუნიათიშვილის მიერ ზა[ა]ლ წინამძღ[ვრ]იშვილისათვის მიცემული მამულის გაცვლის წიგნისა (1698 წ. Hd–1754), გიორგი ჯიბაძის მიერ ზაალ წინამძღვრისშვილისათვის მიცემული მიწების ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. VIII. 29. Hd–14137), შიო წინამძღვრისშვილის მიერ თავისი ბიძაშვილების– ზაალისა და გიორგისათვის მიცემული ნაფუძრის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. დამლევი. 1448––159).

ონ[ა]შვილი ზალია – მ ო წ მ ე სამ ხოსიაშვილის მიერ თავისი განაყოფის, როსტომ ქაიხოსროსშვილისათვის მიცემული პირობის წიგნისა ქონების გაყოფისას წილის მიცემის თაობაზე (1683 წ. IX.10. 1450–12/128).

ონაშვილი თამაზ – ძ მ ი ს წ უ ლ ი მამუკა ონაშვილისა, იხ.

ონაშვილი თევდორე – ძ მ ი ს წ უ ლ ი მამუკა ონაშვილისა, იხ.

ონასშვილი ივანე – ძ მ ა ბერი ონასშვილისა, იხ.

ონაშვილი კაკონა – შ ვ ი ლ ი მამუკა ონაშვილისა

ონაშვილი მამუკა – პ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ქიტია, კაკონა, ბერუა, ბასილა, ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: თამაზ, თევდორე, მახარა. მ ი ჰ ყ ი დ ა გიორგი წინამძღვრიშვილს მასთანვე განაცვალი ხუტუნაური მამული, თავისი წილი სათიბის მიწა, [ბ]ედაურასთან განაცვალი ჭალის ვენახი ზედაჯვარს და მთაში – ახო (1689 წ. VI. 7. Sd–551).

ონაშვილი მახარა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი მამუკა ონაშვილისა, იხ.

ონაშვილი ქიტია – შ ვ ი ლ ი მამუკა ონაშვილისა, იხ.

ონაძე ბეჟიტაი – მარანში მცხოვრები, ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბაიჯულაი. ი გ ი გიორგი გურიელმა უწყალობა ბოქაულთუხუცეს მირზაბეგ თაუდგირიძეს ([1664–1677 წწ.] ლაი 800.Q N 1201).

ონაძე ბაიჯულაი – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბეჟიტაი ონაძისა, იხ.

ონია – ქვათახევის ვლაქერნის ღმრთისმშობლის ეკლესიაში ევალებოდა ალაპის გადახდა დედოფალ გულშარისათვის გრიგოლ ავგაროზისძის გარდაცვალების შემდეგ (1448 წ. 1449–1489).

ონიასშვილი გონგლია – [გა]რბნელი, ალექსანდრე მეფის ბრძანებით ი გ ი ხვდა მძევლად მისცა გერგეტის საყდრისშვილებს (1439 წ. II. 20. A–1085, 13–15).

ონიაშვილი ხოსია – მ ო წ მ ე მამუკა მტიროდნაშვილის მიერ სეხნია მიქელაშვილისათვის მიცემული წისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. ბოლო. Hd–754).

ონიკა – ყვავიანს მცხოვრები, მ ო წ მ ე ავთანდილ ბარათაშვილის მიერ მგელია ვალალაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1637 წ. II. 12. 1448–2936).

[ო]ნიკაშვილი არუთინა – შ ვ ი ლ ი მკრტიჩ ონიკაშვილისა, იხ.

[ო]ნიკაშვილი მკრტიჩ – პ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ი არუთინა. გრიგორა ბაკურაშვილისაგან ი ყ ი დ ა აბულაშვილისაგან ნაყიდი სახლი– დარბაზი და დერეფანი, რომელსაც ესაზღვრებოდა ხუცეს ავტას (sic!) ახპეროსას და ჩიჩიკას სახლები (XVII ს. 50–60–ანი წწ. 1448–5333).

ონისა – კაკელას მცხოვრები გ ლ ე ხ ი, თეიმურაზ მეფემ ი გ ი შესწირა ალავერდს თავისი თანამეცხედრის, ანას სააღაპედ (1612 წ. V.10. 1448–5017).

ონოფრე — პარგრძორელი, [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ვარდაკისა, იხ.

ონოფრე, თ ბ ი ლ ე ლ ი — იხ. ერისთავისშვილი ონოფრე

ონოფრე — გარეჯის წინამძღვარი, იხ. მაჭუტაძე ონოფრე

ონოფრე — საყდრის ყ მ ა, მ ო წ მ ე გარეჯელთა, გიორგიწმინდელთა, თვალელთა და ბერთუბნელთა მიერ არსენ ნინოწმინდელისათვის მიცემული პირობის წიგნისა ([1688–1694 წწ.] Ad–116).

ორალელისძე–კუიტასშვილი ასათ — ძ მ ა იოვანე ორალელისძე-კუიტასშვილისა, იხ.

ორალელისძე–კუიტასშვილი გიორგი — ძ მ ა იოვანე ორალელისძე–კუიტასშვილისა, იხ.

ორალრლისძე–კუიტასშვილი თაყა — ძ მ ა იოვანე ორალელისძე–კუიტასშვილისა, იხ.

ორალელისძე–კუიტასშვილი იოვანე — გიორგი მეფის თ ა ნ ა ა ღ ზ რ დ ი ლ–შ ე ზ რ დ ი ლ ი, მ ღ ვ დ ე ლ–მ ო ნ ა ზ ო ნ ი. ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: თაყა, გიორგი, ასათ, სულა, საგინა. გიორგი მეფემ გაუჩინა სისხლის ფასი— 400.000 ძველი ცხუმური თეთრი (1463 წ.Qd–902 1 სას.).

ორალელისძე–კუიტასშვილი საგინა — ძ მ ა იოვანე ორალელისძე–კუიტასშვილისა, იხ.

ორალელისძე–კუიტასშვილი სულა — ძ მ ა იოვანე ორალელისძე–კუიტასშვილისა, იხ.

ორბელ — [1695]–[1700] წწ. ბ ო ქ ა უ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი, მ ა ს გაუგზავნა წერილები მდივანბეგმა პაატა ერისთვისშვილმა: ერთში სთხოვდა, გამოერთმია ფარსიასათვის სამი თუმანი და მიერთმია ზაქარიასათვის ([1695–1697 წწ.] Qd — –2 40), მეორე წერილში უთვლის, გარსიასათვის არაფერი არ მოეთხოვა მისი წერილის მიღებამდე ([1695–1697 წწ.] Qd–2 28); კათალიკოსმა იოანემ მისწერა მ ა ს გამოერთმია ფარსიასათვის განაჩენის თანახმად განსაზღვრული თანხა და მიეცა ზაქარიასათვის, ამასთანავე საიასაულოდ აეღო სამი თუმანი ([1696–1700 წწ.] Qd–2 2 2).

ორბელა — სალორელ, მ ო წ მ ე ხიზანას მიერ მელისათვის მიცემული სისხლის საზღაურის დადგენის წიგნისა (1657 წ. Hd–1562).

ორბელაანთ ოზანა — მ ო წ მ ე ნაცვალ დავითა შერგილასშვილის მიერ გოშპარაანთ გასპარასათვის მიცემული ქულბაქის ნასყიდობის წიგნისა ([1689–1693 წწ.] Hd–13011).

ორბელაშვილები — სალორისში მცხოვრებნი, ნაზარალი–ხანს მათი თავი უწყალობებია ერეკლე სოლაღაშვილისათვის, შემდეგ ერეკლეს ჩამოართვა და უწყალობა მის განაყოფა, ასლამაზ სოლაღაშვილს (1697 წ.Sd–762).

ორბელაშვილი || ორბელასშვილი

ორბელაშვილი ამირანა — 1660–1673 წწ. მ ო წ მ ე: ხოსიტა თუმანიშვილის მიერ მანუჩარ [თუმანიშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1660 წ. IY. Hd–8054), გიორგი შოშიაშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ.YII.6.Sd–59), ესტატე თუმანიშვილის მიერ თავისი განაყოფის, მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული

ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1673 წ.XII. 2.Sd–41).

ორბელაშვილი ამირჯანა – სალორელი, მოწმე კუმელ ნავროზაანთ ხოსროვაშვილ როსტომას მიერ მოქალაქე გედოაანთ ბეროასშვილ გელოასათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ.III.20. 1450–47/27).

ორბელაშვილი ბაშ[...]– მოწმე ყულიას მიერ ტერტერა ეზიაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1544 წ.I.10. 1448–92 33).

ორბელასშვილი მირზა – ახალშენელი, ჰყავს ძმები: შიხუმა, შალვა, ნოდარ. ოსია ბეოშაშვილთან ერთად კახაბერ ყორყანაშვილს მიჰყიდა ახალშნურ მინდორში სამ–სამი დღის ენდროს მიწა (1612 წ.Y.15. 1450–16/160).

ორბელასშვილი ნოდარ – ძმა მირზა ორბელასშვილისა, იხ.

ორბელასშვილი შალვა – ძმა მირზა ორბელასშვილისა, იხ.

ორბელაშვილი შიხუმა – ძმა მირზა ორბელასშვილისა, იხ.

ორბელ[ა]ძე ბერი – შვილი მამუკა ორბელაძისა, იხ.

ორბელ[ა]ძე მამუკა – ჰყავს შვილი ბერი. ზაქარია გარსევანიშვილს მიჰყიდა თავისი შვილი ბერი (1662 წ. XI.10. გსიემ–174).

ორბელაძე მამუკა – მოწმე ჯარდან ტატისშვილის მიერ შოშიტა მიქელასშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ.III.15.Sd–608).

ორბელი ავაგ – დაამტკიცა ჰიაბერის მიერ მღვიმის მონასტრისათვის მიცემული ყინვანში მოსახლე ვაჰრების შეწირულების დაწერილი ([1189 წ.]Ad–2).

ორბელიანნი – მათ მიერ გაცვლილი ნასოფლარი ხორიხები, ცხოვრეთი (sic!) და გუდარეხი ყწილოდ ერგოთ გიორგი და ფარიშატ ბარათაშვილებს (1543 წ. IY. 20. Hd–10381).

ორბელი იოვანე – მოწმე და დამამტკიცებელი ჰიაბერის მიერ მღვიმის მონასტრისათვის ყინვანში მოსახლე ვაჰრების შეწირულების დაწერილისა ([1189 წ.] Ad–2).

ორბელიშვილებ– მათთან გაყრის დროს წილში ნარგები და დროებით წართმეული სოფლის, ირდასუბნის წყალობა ნაზარალი–ხანმა განუახლა ლუარსაბ იოთამიშვილს (1693 წ. 1450–38/37).

ორბელისშვილი || ორბელიშვილი || ორბელისძე

ორბელიშვილი (ვარ.ორბელისძე) ასლან– იხ. ბარათაშვილი ასლან

ორბელიშვილი გიორგი – იხ.ბარათაშვილი გიორგი

ორბელისშვილი (ვარ.[ბარათაშვილი]–ორბელიშვილი) გორჯასპ – 1674–1699 წწ. ბოქაულთუხუცესი (1696–1699 წწ. 1450–38/62, Sd–628, 1450–20/28). შვილი გიორგი [ბარათაშვილისა], იხ., ძმისწული ასლანბეგ [ბარათაშვილისა], იხ., ძმა პაპუა ორბელიშვილისა, იხ., ბიძაშვილი რევაზ ორბელიშვილისა (1696 წ. 1450–38/62), მას მიაბარეს წიგნების ნუსხა ბიძა ასლანისათვის წასაღებად (1691 წ.XI.2.Sd–1931); მოწმე შიოშბეგის შვილიშვილის, შიოშის მიერ ლუარსაბ იოთამიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. YI.15. 1450–38/62).

ორბელიშვილი (ვარ.[ბარათაშვილი]–ორბელიშვილი) დიმიტრი (ვარ.დემეტრე) – შვილი ვახტანგ [ბარათაშვილისა], იხ., ძმისწული ასლანბეგ [ბარათაშვილისა], იხ., ძმა სულხან ორბელიშვილისა, იხ.

ორბელიშვილი (ვარ.[ბარათაშვილი]–ორბელიშვილი) დემეტრე — შ ვ ი ლ ი [ძ მ ი ს წ უ ლ ი] პაპუა ორბელიშვილისა, იხ.

ორბელისშვილი დომენტი –[1683] 1690–1700,[1703] წწ. მ თ ა ვ ა რ ე პ ი ს კ ო პ ო ს ი (1690–1697 წწ. Ad–349, Hd, 13130, 403, 4470), თ ბ ი ლ ე ლ ი მ ი ტ რ ო პ ო ლ ი ტ ი (1690–ანი –1700 წწ. Sd–759, 1450–51/177, 1449–1867, 1450–20/28, 1449–1820). შ ვ ი ლ ი ასლანბეგ [ბარათაშვილისა], იხ. სიონის ეკლესიას ერეკლეს მეფობის დროს შ ე ს წ ი რ ა სომეხი დურგალი (1690 წ.X.27. Hd–13130); პ ი რ ო ბ ა მ ი ს ც ა ლუარსაბ [ორბელიშვილთან] ერთად ავთანდილ მიურავისშვილს კეთილმოყვრობის შესახებ ([1683–1703 წწ.] Hd–4470); მ ა ს აკურთხებინა ნაზარალი–ხანმა თბილისში ახლად აღდგენილი ჯვრის მონასტრის მეტოქი ეკლესია (1694წ. YII.1450–51/177); მ ი ს ი თანდასწრებით ბახუტა შატბერაშვილმა პირობის წიგნი მისცა ქვათახევის წინამძღვარ ეფთვიმეს ([1696–1699 წწ.] 1449–1867); მ ო წ მ ე: ერეკლე მეფის მიერ სვეტიცხოვლისათვის მიცემული ყმის შეწირულების წიგნისა (1696 წ. YIII. ქრ. II. 515–516), ავთანდილ მირიმანიძის მიერ გივი თუმანისშვილისათვის მიცემული ნასოფლარის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. XI.11. Hd–403), შერმაზან ხურდაყულაშვილის მიერ პაპუა ორბელიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. 1450–20/28), ზურაბ ჯავახიშვილის მიერ იბაშერ შალიკაშვილისათვის მიცემული მამულზე უდაობის პირობის წიგნისა (1700 წ. 1450–37/235); მ ი ს ი ხელთრვა აქეს საბუთს: Ad–349.

ორბელიშვილი (ვარ. ბარათაშვილი–ორბელიშვილი,ყაფლანისშვილი) ერასტი – –[1672],1676–1700,[1703] წწ. შ ვ ი ლ ი ვახტანგ [ბარათაშვილისა], იხ., ძ მ ი ს წ უ ლ ი (ნაშვილები) პაპუნა [ბარათაშვილისა], იხ., ძ მ ა სულხან ორბელიშვილისა, იხ., მ ი ს გ ა ნ მიბარებული 12 თუმანი მიუთვისებიათ გოშფარ და მანგლელ [გაბრიელ] ჯავახიშვილებს ([1672–1699 წწ.] Hd–3592); მ ო წ მ ე: ხოსუა ასლუაშვილის მიერ ნასყიდა დოლმაზაშვილისათვის მიცემული ვენახის გაცვლის წიგნისა (1699 წ.IX.27. Hd–10257), ზურაბ ჯავახიშვილის მიერ იბაშერ შალიკაშვილისათვის მიცემული სოფელ სკრაზე უდაობის წიგნისა (1700 წ.1450–37/325).

ორბელიშვილი ვახტანგ –(კარ.ორბელ)– იხ. ბარათაშვილი ვახტანგ

ორბელიშვილი ვახუშტი– იხ. ბარათაშვილი ვახუშტი

ორბელიშვილი (ვარ.[ბარათაშვილი]–ორბელიშვილი) ზაალ – შ ვ ი ლ ი ვახტანგ [ბარათაშვილისა], იხ. ძ მ ა სულხან ორბელიშვილისა, იხ.

ორბელიშვილი (ვარ.[ბარათაშვილი]–ორბელიშვილი) ზურაბ – შ ვ ი ლ ი გიორგი [ბარათაშვილისა], იხ., ძ მ ი ს წ უ ლ ი ასლანბეგ [ბარათაშვილისა], იხ., ძ მ ა პაპუა ორბელიშვილისა, იხ.

ორბელიშვილი (ვარ.[ბარათაშვილი]–ორბელიშვილი) ზურაბ – შ ვ ი ლ ი ვახტანგ [ბარათაშვილისა], იხ., ძ მ ი ს წ უ ლ ი ასლანბეგ [ბარათაშვილისა], იხ., ძ მ ა სულხან ორბელიშვილისა, იხ.

ორბელიშვილი (ვარ.ორბელისძე) თამაზ– იხ.ბარათაშვილი თამაზ

ორბელიშვილი–იოთამიშვილი ბეჟან – იხ.ბარათაშვილი–იოთამისშვილი ბეჟან. ·

ორბელიშვილი–იოთამიშვილი (ვარ.[ბარათაშვილი]–ორბელიშვილი–იოთამიშვილი) გივი – შ ვ ი ლ ი ლუარსაბ [ბარათაშვილისა], იხ.

ორბელიშვილი–იოთამიშვილი (ვარ.[ბარათაშვილი]–ორბელიშვილი–იოთამიშ –

ვილი] ზაზა – [შ ვ ი ლ ი] ლუარსაბ [ბარათაშვილისა], იხ.

ორბელიშვილი–იოთამიშვილი იოთამ – იხ. ბარათაშვილი–იოთამიშვილი იოთამ

ორბელიშვილი–იოთამიშვილი ლუარსაბ – იხ.ბარათაშვილი ლუარსაბ

ორბელიშვილი–იოთამიშვილი (ვარ.[ბარათაშვილი]–ორბელიშვილი–იოთამიშვილი) ნიკოლოზ– შ ვ ი ლ ი ლუარსაბ ბარათაშვილისა, იხ.

ორბელიშვილი–იოთამიშვილი ოთარ – იხ. ბარათაშვილი–იოთამიშვილი ოთარ

ორბელიშვილი–იოთამიშვილი ორბელ– იხ. ბარათაშვილი–იოთამიშვილი ორბელ

ორბელიშვილი–იოთამიშვილი შერმადინ– იხ.ბარათაშვილი შერმადინ

ორბელიშვილი (ვარ.[ბარათაშვილი]–ორბელიშვილი,სარდლისშვილი) კაცია – 1690–1[1692] წწ. უქორწილო შ ვ ი ლ ი თამაზ [ბარათაშვილისა], იხ. (1691წ. 1450–20/11). მ ა ს უწყალობა ნაზარალი–ხანმა თავდიდაშვილის მამული (1691წ. 1450–20/11); ი ყ ი დ ა: თამაზ თამაზისშვილისაგან კრკონში მირზაშვილის და ბაირამაშვილის ორი საკომლო (1690 წ. IY.12. 1450–10/186), ქაიხოსრო ბარათაშვილისაგან – კრკონში ულუაშვილის მამული და სიბიშვილი (1692 წ. ახლო.1450–10/183).

ორბელიშვილი (ვარ.[ბარათაშვილი]–ორბელიშვილი) ლუარსაბ – [1688], 1690–1700, [1703] წწ. ს ა რ დ ა ლ–ს ა ხ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი (1690–1696 წწ. Hd–2004, 1450–35/139, Qd–2150), ს ა რ დ ა ლ ი (1696–1700 წწ. Sd–478, Hd–15081,1450, 15/79, 48/3, ქრ. II. 515–516, Hd;9350, 9370, 403, Sd–56, Hd–13513, Sd–2005; 2006, 1975, 1964, 1965, 1195, 1973, 1976, Hd; 10257, 4470, 1450–37/235, Hd–13839, 1449–1863), ს ა ხ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი (XYII ს. მიწ. Hd–14966), სარდალი–ყ უ ლ ა რ ა ღ ა ს ი (1696–1699 წწ. Sd, 759, 563, 1450–12/2, 9/119), ყ უ ლ ა-რ ა ღ ა ს ი (1692–1696 წწ. Hd–10068, 1450–15/106, 1448–57, 1450;15/95, 15/115, Hd–13684), შ ვ ი ლ ი ასლანბეგ [ბარათაშვილისა], იხ., ჰ ყ ა ვ ს თ ა ნ ა-მ ე ც ხ ე დ რ ე თეიმურაზ ერისთავის ასული ანა (1690–ანი წწ. Sd–759). მისცა კეთილმოყვრობის პირობა აჟთანდილ მოურავისშვილს ([1688–1703 წწ.] Hd–4470); უ ბ რ ძ ა ნ ა ოთარ თუმანიშვილს, შერმადინ იოთამიშვილს და მამასახლის როსტომს, რათა გაერჩიათ [შანშიაშვილების]: დოლმაზასშვილ ნასყიდას და ელიზბარასშვილ ნაზარას გაყრის საქმე (1696 წ. III.25. Hd–9350); დ ა ა მ ტ კ ი ც ა ნაზარალი–ხანის მიერ: გასპარა აღზამანაშვილისათვის მიცემული მამულის დანებების წიგნი (1696 წ. YI.22. 1450–48/3), იასე შიოშბეგიშვილისათვის მიცემული ყმების თარხნობის წიგნი (1690 წ. შემდგომ. Qd–2150),

ნაზარალი–ხანის განაჩენი დავით [მაჩაბლის] სასისხლო საქმეზე ([1688 – 1703] Hd–2004); გ ა უ გ ზ ა ვ ნ ა: მოკითხვის ბარათი ბიჭენტის საქეთმპყრობელს [დასავლეთ საქართველოს] კათალიკოს–პატრიარქს (XYII ს.90–ანი წწ. Sd–478), ნაზირ ედიშერ [შალიკაშვილთან] ერთად– წერილი აჟლაბრის მელალეებს, რომელშიც ბრძანებდა მეითრისშვილის ყმებისათვის უკანონოდ გამორთმეული ქერის უკან დაბრუნებას (XYII ს. მიწ. Hd–14966); მ ი ს თ ვ ი ს მიურთმევიათ „სამი ცხრა ფლური", ხოლო მისი დედისათვის– 12 ქაკი ცხენი და ხმალი ([1695–1697 წწ.]Hd–15081); მ ა ს თეიმურაზ ერისთავმა მისცა ანას მზითვის წიგნი (1690–ანი წწ. Sd – 759); მ ო წ მ ე: ბეჟანის მიერ ზ[ა]ალ დოლენჯისშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1695 წ.YI.1. Hd–13684), ერეკლე მეფის მიერ სვეტიცხოვლისათვის

მიცემული ყმის შეწირულების წიგნისა (1696 წ. ქრ. II. 515–516), ავთანდილ მირიმანიძის მიერ გივი თუმანიშვილისათვის მიცემული ნასოფლარის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ.II.17. Hd–403), მნიშაკანთ გულინაშვილ მიქელის მიერ მდივან გივი თუმანიშვილისათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. XI.20. Sd–56). ხოსუა ასლუაშვილის მიერ ნასყიდა დოლმაზაშვილისათვის მიცემული ვენახის გაცვლის წიგნისა (1699 წ. IX.27. Hd–10254), ზაქუმბეგ ზაქუმიშვილის მიერ იეგულაანთ ბეჟანისშვილ ალიხანასათვის მიცემული მიწების ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ.II. 7. 1450–12/2), ზაქუმ [ზაქუმისშვილის] მიერ ალავერდა იაგულაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ.Y.10. 1450–9/119), ზურაბ ჯავახიშვილის მიერ იბაშერ შალიკაშვილისათვის მიცემული სოფელ სკრაზე უდაობის წიგნისა (1700 წ. 1450–37/235), ზაალ და უთრუთ [ციციშვილების] სამამულე დავის განჩინების წიგნისა (1700 წ. Hd–13839).

ორბელიშვილი (ვარ.[ბარათაშვილი]–ორბელიშვილი, ორბელიშვილი–ყაფლანიშვილი–სარდლისშვილი) **მამუკა** – 1678–1699 წწ. შ ვ ი ლ ი თამაზ [ბარათაშვილისა], იხ., ძ მ ი ს წ უ ლ ი ასლანბეგ [ბარათაშვილისა], იხ. მ ო წ მ ე ზაქუმიშვილ–ალიყულაშვილ ზაქუმის მიერ ალავერდა იაგულაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. Y.10. 1450–9/119).

ორბელიშვილი (ვარ.[ბარათაშვილი]–ორბელიშვილი–ყაფლანიშვილი) **მანუჩარ** – [1688], 1692, 1700, [1703] წწ. მ ო ლ ა რ ე თ უ ხ უ ც ე ს ი ([1688], 1692– 1700, [1703] წწ. Hd–1305, 1450;15/106, 15/115, 15/95, 15/79, Sd;563, 56, Hd – –4470, Sd–759, 1449–2236, 1450–37/235). შ ვ ი ლ ი ასლან [ბარათაშვილისა] იხ., მ ი ს ც ა პ ი რ ო ბ ა კეთილმოყვრობის შესახებ ავთანდილ მოურავისშვილს ([1688–1703 წწ.] Hd–4470); მ ო წ მ ე: კათალიკოს იოვანე დიასამიძის მიერ რევაზ [მაღალაძისათვის] მიცემული ყმების წყალობის წიგნისა (1692 წ. Hd–1305), მნიშაკაანთ გულინაშვილ მიქელის მიერ გივი თუმანიშვილისათვის მიცემული სახლკარის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. XI.20. Sd–56), ზურაბ ჯავახიშვილის მიერ იბაშერ შალიკაშვილისათვის მიცემული სოფელ სკრაზე უდაობის წიგნისა (1700წ. 1450–37/235), იასე და ქაიხოსრო მუხრანის ბატონიშვილების მიერ სვეტიცხოვლისათვის მიცემული ყმა-მამულის შეწირულების წიგნისა (1700 წ.II.3.1449–2236); მ ი ს ი ბეჭედი უზის საბუთებს: Sd–56, Hd–4470.

ორბელიშვილი (ვარ.[ბარათაშვილი]–ორბელიშვილი) **მზეჭაბუკ** – შ ვ ი ლ ი თამაზ [ბარათაშვილისა], იხ., ძ მ ი ს წ უ ლ ი ასლანბეგ [ბარათაშვილისა], იხ., ძ მ ა სულხან ორბელიშვილისა, იხ.

ორბელიშვილი (ვარ.[ბარათაშვილი]–ორბელიშვილი, ყაფლანიშვილი) **ოთარ** – – [1688], 1693–1699, [1703] წწ. ბ ა ზ ი ე რ თ უ ხ უ ც ე ს ი ([1688],1693–1699, [1703] წწ. 1450;15/106, 15/115, 15/95, 15/79, Sd–563, Hd;4470, 403, 1450– –9/119, Sd–759), შ ვ ი ლ ი ასლან [ბარათაშვილისა], იხ., ძ მ ა ქაიხოსრო ორბელიშვილისა, იხ., მ ი ს ც ა პ ი რ ო ბ ა ავთანდილ მოურავისშვილს კეთილმოყვრობის შესახებ ([1688–1703 წწ.] Hd–4470); მ ო წ მ ე: ავთანდილ მირიმანიძის მიერ გივი თუმანიშვილისათვის მიცემული ნასოფლარის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. XII.II. Hd–403), ზაქუმის მიერ ალავერდა იაგულაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. Y.10. 1450–9/119); მ ი ს ი ბეჭედი უზის საბუთს–Hd–

—403.

ორბელიშვილი (ვარ.[ბარათაშვილი]–ორბელიშვილი) პაპუა – 1674–1699 წწ. შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი ყაფლანისა (1692 წ. Sd–620, 1698 წ. Hd–6622), შ ვ ი ლ ი გიორგი [ბარათაშვილისა], იხ. (1692 წ. Sd–620), ძ მ ი ს წ უ ლ ი ასლანბეგ [ბარათაშვილისა], იხ., პ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: ზურაბ, გორჯასპ (1696–1699 წწ. Sd–628, Hd–6622, 1450–20/28), ძ მ ი ს წ უ ლ ი დემეტრე (1699 წ. 1450–20/28); მ ა ს უწყალობა: ლევან ბატონიშვილმა საბარათაშვილოს საბალახის მკრეფელობა (1689წ. I.26. Sd–626), ნაზარალი–ხანმა სახასოს „გამოღმა" სადედოფლოს ნახიდურისა და ქოლაგირის ყარმალის თაბუნის მოურავობა (1696 წ.X.14. Sd–628), ანა დედოფალმა ნახიდურის მოურავობა (1696 წ. X.I. Sd–629); ი ყ ი დ ა სეხნია შემაზასშვილისაგან მამული (1692 წ. Sd–620), შიოშ სეხნიაშვილისაგან შუა ბოლნისში ვენახი (1698 წ.Hd–6622), შერმაზან ხურდაყულაშვილისაგან თაფანში ოსმანაშვილის სრული საკომლო (1699 წ. 1450–20/28); მ ო წ მ ე ავთანდილ მირიმანიძის მიერ გივი თუმანიშვილისათვის მიცემული ნასოფლარის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. XI. II. Hd–403).

ორბელიშვილი პაპუნა – იხ. ბარათაშვილი პაპუნა

ორბელიშვილი (ვარ.[ბარათაშვილი]–ორბელიშვილი, ორბელიშვილი–ყაფლანიშვილი, სარდრისშვილი) რამაზ – 1678–1697 წწ. შ ვ ი ლ ი თამაზ [ბარათაშვილისა], იხ., ძ მ ი ს წ უ ლ ი ასლანბეგ [ბარათაშვილისა], იხ., მ ო წ მ ე ავთანდილ მირიმანიძის მიერ გივი თუმანიშვილისათვის მიცემული ნასოფლარის ნასყიდობის წიგნისა. საბუთს უზის მისი ბეჭედი ლეგენდით (1697 წ. XI.II. Hd–403).

ორბელიშვილი (ვარ.[ბარათაშვილი]–ორბელიშვილი) რევაზ– შ ვ ი ლ ი თამაზ [ბარათაშვილისა], იხ., ძ მ ი ს წ უ ლ ი ასლანბეგ [ბარათაშვილისა], იხ.

ორბელიშვილი (ვარ.[ბარათაშვილი]–ორბელიშვილი, ყაფლანიშვილი, ასლანიშვილი) რევაზ (ვარ. რევაზბეგ)– [1688], 1693–1700, [1700] წწ. მ ე ჯ ი ნ ი – ბ ე თ უ ხ უ ც ე ს ი ([1688], 1693–1699, [1703] წწ. 1450–15/106, 15/115, 15/79, Sd; 663, 759, 1450; 38/62, 9/122, Hd–4470), ე შ ი კ ა ღ ა ს ბ ა შ ი (1698––1700 წწ. Sd–56; 1450,9/119, 9/93). შ ვ ი ლ ი ასლან [ბარათაშვილისა], იხ., პ ყ ა ვ ს ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი გორჯასპ (1696 წ. 1450–38/62). მ ო წ მ ე შოშბეგის შვილიშვილის შიოშის მიერ ლუარსაბ იოთამიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. YI.15. 1450–38/62), ზაქუმბეგ[ზაქუმიშვილის] მიერ დურმიშხან [იაგულაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. 1450–9/122), მნიშაკანთ გულინაშვილ მიქელის მიერ გივი თუმანიშვილისათვის მიცემული სახლ–კარის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ.XI.20. Sd – 56), ზაქუმ [ზაქუმისშვილის] მიერ ალავერდა იაგულაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. Y.10. 1450–9/119), სვიმონ ბოშიაშვილის მიერ დურმიშხან [იაგულაშვილისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა(1700წ. XII.25. 1450–9/93); მ ი ს ი ბეჭედი უზის საბუთს– Sd–56.

ორბელიშვილი (ვარ.[ბარათაშვილი]–ორბელიშვილი, ყაფლანიშვილი) სულხან– –[1646],1676–1700,[1703] წწ. [შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი] ყაფლანის შ თ ა მ ო მ ა – გ ა ლ ორბელის (1696 წ. Sd–562), შ ვ ი ლ ი ვახტანგ [ბარათაშვილისა],იხ., თამარ, ზაალ ერისთავის ასულისა, იხ., ძ მ ი ს წ უ ლ ი: პაპუნა ბარათაშვილი–

სა], იხ., ასლანბეგ [ბარათაშვილისა], თამაზ [ბარათაშვილისა], იხ. [1691–1701 წწ. მაზლიშვილი თამარისა, იხ., სიძე ხალიფ-ფაშასი ([1691–1701 წწ.] Sd–2051). ჰყავს ძმები: ერასტი, ვახუშტი, ყაფლან ([1684–1695 წწ.] Sd–538, 1696 წ. Sd–562), ზაალ, ნიკოლოზ, ზურაბ, დიმიტრი (1696 წ. Sd–562). იყიდა ივანე აფხაზის შვილის, შანშესაგან ყმები: ჩხიკვთელი შიოშიშვილი ესტატე და ივანე, რომელთაც დასდებოდათ გატაცებული საქონლის საზღაური (1696 წ. V.26. Sd–562); ჰქონდა სამამულე დავა რევაზ ზურაბიშვილთან ვანათის ჯალდამის გამო. დავის გარიგების თანახმად, ნასახლართან მდებარე სერი მოდავეებს შუაზე უნდა გაეყოთ, ხოლო წყალგალმა – ღორისთაული და ვანური საზღვარი, სერის გაყოლებით წყლისპირამდე და სახნავამდე – დარჩა სულხანს (1700 წ. VI.2. Hd–4164); მისცა ფიცი კეთილმოყვრობის შესახებ ფარსადან ციციშვილს ([1684–1695 წწ. Sd–538), მას და თამაზ [ბარათაშვილს] მისცა ფიცი ერთგულების შესახებ ხალიფ-ფაშამ ([1691–1701 წწ.] Sd–2051); ნაზარალი-ხანის მიერ დეიდამისის, თამარისადმი გაგზავნილ წერილში აღნიშნულია, რომ თამარის შუამდგომლობით, ნაზარალი-ხანმა აპატია და შეუნდო დანაშაული სულხანს ([1688–1703 წწ.] Sd–576); ნაზარალი-ხანის მიერ მდივანბეგ ვახტანგ ორბელიშვილის ცოლყოფილის, თამარისათვის მიცემულ ჯალდამისა და ღორისთავის დაბრუნების წიგნში აღნიშნულია, რომ სულხანი და მისი ძმები ნაზარალი-ხანსა და გიორგი მეფეს შორის ტახტისათვის ბრძოლის დროს გიორგის მიმხრობიან და თან გაჰყოლიან. ნაზარალი-ხანი მათ გასწყრომია და მამულები ჩამოურთმევია, ჯალდამი და ღორისთავი კი რევაზ ზურაბისშვილისათვის მიუცია. შემდგომში ნაზარალი-ხანმა სულხანი და მისი ძმები შემოირიგა და მამულები უკან დაუბრუნა (1700 წ. Sd–2300); მოწმე: ავთანდილ მირიმანიძის მიერ გივი თუმანიშვილისათვის მიცემული ნასოფლარის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. XI.11. Hd–403), ზაქუმ [ზაქუმისშვილის] მიერ ალავერდა იაგულაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. V.10. 1450–9/199).

ორბელიშვილი (ვარ. [ბარათაშვილი]–ორბელიშვილი) ფირან – შვილი თამაზ [ბარათაშვილისა], იხ., ძმისწული ასლან ბარათაშვილისა, იხ.

ორბელიშვილი (ვარ. [ბარათაშვილი]–ორბელიშვილი) ქაიხოსრო – ჰყავს მამა ასლან [ბარათაშვილი], იხ., ძმები: ლუარსაბ, ოთარ, მანუჩარ, რევაზ (1695 წ. 1450–15/95). იყიდა სომხითის მელიქის, ავთანდილისაგან, სოფელი ანდიკა (1695 წ. II.15. 1450–15/95).

ორბელიშვილი (ვარ. [ბარათაშვილი]–ორბელიშვილი) ყაფლან – შვილი ვახტანგ [ბარათაშვილისა], იხ., ძმა სულხან ორბელიშვილისა, იხ.

ორბოძლელი – დიდი დავით (VII, ულუ) მეფის დროს ჯუედურეთში მძლავრობით დაუჭერია მცხეთისათვის მეფეთაგან შეწირული ყმა-მამული. ორბოძლელს დავით (VII) მეფისათვის თეთრი ქორი მიუგვრია დამ მეფეს ჯუედურეთში მკვიდრი გლეხები მისთვის უბოძებია იმ პირობით, რომ ეკლესიას უფლება რჩებოდა მათი გამოხსნისა 12.000 თეთრად. „ჟამთა შლილობის“ გამო მას ამ გლეხების გარდა, მძლავრობით დაუჭერია ჯუედურეთის ხევსა და იმერხევში გლეხები, ზვარი, „ქუაბნი“, და „პარტახტნი“. დავით (IX) მეფეს ორბოძლელთათვის ნიშანი მოუთხოვია და თავისი პაპის მამის, დავით (VII) მეფის ბრძანების

თანახმად, მ ი ს თ ვ ი ს მიუცია მცხეთის გლეხთა „საკსარი"–12.000 თეთრი, ჭუედურეთის და იმერკევის ყმა-მამული კი კვლავ მცხეთისათვის შეუწირავს(1355წ. 1449–1623).

ორბოძლელი – კონსტანტინე მეფემ ქართლში გადმოსახლებულ ზაზა ფანასკერტელს უწყალობა ო რ ბ ო ძ ლ ე ლ ი ს ე უ ლ ი ყმა-მამული ჭუედურეთში, რომელიც ბაღათარ ხოსაშვილს ეჭირა და – კეხისჯუარში. ეს მამულები თურმე ადრეც ფანასკერტელებს ეკუთვნოდათ, ვინაიდან ო რ ბ ო ძ ლ ე ლ ი ს პაპას ზაზას პაპისათვის უღალატნია და მამული ნასისხლად მიუცია ციციშვილებისათვის (1467 წ. 1448–64).

ორდინაძე გოგია – ლარს მცხოვრები, ბაპუნა ერისთავმა ი გ ი უწყალობა ხოსინას (XYII ს.II ნახ.Qd–7989).

ორდინაძე ფასო – ლარს მცხოვრები, ერისთავმა პაპუნამ ი გ ი უწყალობა ხოსინას (XYII ს. II ნახ. Qd–7989).

ორესტისშვილი || ორესტიშვილი

ორესტიშვილი ათანასე – მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი გიორგი ტოხვაძის მიერ ივანე ცირილაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1565 წ. IY. 12. Hd–1566).

ორესტისშვილი ხიძინა – მ ო წ მ ე გივი ზედგინიძის მიერ ქავთარ ეგაძისათვის მიცემული საფქვილაურს ყმა-მამულისა და მოურავობის წყალობის წიგნისა(1647წ. Ad–1102).

ორესტისშვილი საბა – მ ო წ მ ე გივი ზედგინიძის მიერ ქავთარ ეგაძისათვის მიცემული საფქვილაურს ყმა-მამულისა და სახლის წყალობის წიგნისა (1647 წ.Qd–1102).

ორ[ე]ჯა – დმანისს მცხოვრები, ქონებით წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] 1450–11/112).

ორვაჟანდაშვილი – მარტყოფს მცხოვრები ამოწყვეტილი, მოხსენიებულია რუსთველის ყმების ნუსხაში (XYII–XYIII სს. მიჯნა. Hd–5186).

ორთიძე დათვია – [ჩხარის] ციხის მ ე ც ი ხ ო ვ ნ ე, სხვა მეციხოვნეებთან ერთად დაარბია სოფელი. კაკია ოქრუაძეს წაართვა ოქრომჭედელ გედეონის ორი თხა, ექვსი ხარი და ძროხა, სამი ცხვარი, ათი თხა, პური (XYII ს. Ad–2233 ბ).

ოროუანდასშვილი ბარათა – მოხსენიებულია ყმების ნუსხაში (XYII ს. Hd – –14912 ზ).

ორკალოსძე – აგარას მცხოვრები, გ ლ ე ხ ი. საგია [ლარიბასძის] ვაჟებმა,მირძამ და ზაზამ, ვანის მონასტერს სამნათეოდ შესწირეს მ ი ს ი მამული აგარას, რომელსაც დაადეს გამოსაღები– სამი გრივი პური: ნახევარი წმინდა და ნახევარი ქერი (XY ს. Ad–922 კეფ. 0 v კეფ 8–v).

ორსმაგიანი – [...]– თ ა ვ მ დე ბ ი სეტის ხევის დაწერილისა თეოდორე მეტულანისადმი ლეწერის ყანის სანაცვლოდ სახლის მიცემის შესახებ (XIY – –XY სს. მიჯნა. სსძ. II, N 44).

ორსმაგიანი დანიელ – მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი კალელთა და გელოვანთა ერთობის დაწერილისა (XYII ს. სწძ. I. N 146).

ორსმეგიანი – მ ი ს ი პირობის თანახმად, შირუანმა მიქელ სეტიელს ხარი წა-

ჰვეარა (XY ს. დასავ. სსძ. II. N 40).

ორქოია ნაცვალი— ცაიშელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი მისი მარილით, ერთი პური, სამი ლიჯი ღომი, სამი ფოხალი ღვინო ([1616–1621 წწ.], ქსძ. III. N 92).

ორყულა — მირტაშენს მცხოვრები, მამულით წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

ორცერაშვილი ზაქარია — ჰ ყ ა ვ ს [ძ მ ა] ივანე, მ ი ჰ ყ ი დ ა სეხნია გულიაშვილს ორი დღის მიწა ოქრუაშვილის მიწამდე (1655 წ. Ad –1049 ა).

ორცერაშვილი ივანე — ძ მ ა ზაქარია ორცერაშვილისა, იხ.

ორცვალაშვილი გული — ერეკლე მეფემ უწყალობა ზურაბ ანდრონიკაშვილს (1678 წ.1461–13/15).

ორძ[ა]ლია გიორგი — ბაილეთს მცხოვრები, მამია გურიელმა ი გ ი შესწირა ჩეხედანას ტაძარს და დააკისრა ბეგარა: ორი საკლავი, ორი ქათამი, ორი სამადგანი ღომი, ორი საწყავი ღვინო, საყველიერო, სამეჯინიბო, საბაზიარო და საშობო ([1601–1627 წწ.] Ad –1913).

ორძელაძე გიორგი — ძ მ ა პაპუნა ორძელაძისა, იხ.

ორძელაძე მამუკა — ძ მ ა პაპუნა ორძელაძისა, იხ.

ორძელაძე პაპუნა — ზემოძვიმლეთს მცხოვრები, პაპუა ტატიშვილის ყ მ ა, ერთი კომლი. ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: [...], გიორგი, მამუკა და იმათი ორი ნაშენი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს.II ნახ. Qd –7017).

ორხევლისშვილი — ბოდბეს მცხოვრები, შეტანილია სამების ყმების ნუსხაში (XYII–XYIII სს. მიჯნა. 1449–1841).

ორჯონიკიძე ბეჟან — შ ვ ი ლ ი მამუკა ორჯონიკიძისა, იხ.

ორჯონიკიძე ზაზუტა — მ ო წ მ ე თამაზ ჩააკაშვილის მიერ ბააკა ბუნიათიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. Hd –829).

ორჯონიკიძე თამაზ— მ ო წ მ ე ლონენა ფარემუზაშვილის მიერ ბააკა ბუნიათიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. Hd –809).

ორჯონიკიძე თანდილა — მ ა ს შეეხიზნა შიმშილობის დროს პაპუნა დეკანოზის ყმა, დათა ჰანტურიძე, რის გამოც საფასური გადაუხადა ამ ყმის ყოფილ მეპატრონეს (1693 წ. XI.15. Qd –9837).

ორჯონიკიძე ივანე — [ჩხარის] ციხის მ ე ც ი ხ ო ვ ნ ე, სხვა მეციხოვნეებთან ერთად გაძარცვა სოფელი, გლეხ კოჩაძეს წაართვა ხარი, სულხანა კურტანიძეს წაართვა ნახევარი ლიტრა ვერცხლი, აზავერი, ერთი ხმალი, ერთი აბრეშუმის კარი (sic!), ერთი კაბა, ერთი ჩოხა, ერთი თაქალთო, სამი ტიკი, ორი კოდი ფქვილი, ორი კოდი პური, სამი ლიტრა მარილი (XYII ს. Ad –2233ბ).

ორჯონიკიძე მამუკა — ა ზ ნ ა უ რ ი შ ვ ი ლ ი, ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ქაიხოსრო, ბეჟან. პაატა აბაშიძემ მ ა ს უწყალობა ქალისთავს წყალი, საოჩხე და საფიჩხულე სავანლის საზღვრამდე (1691 წ.Sd –558).

ორჯონიკიძე სულხან — მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ მ ე: გიორგი ჩიქუანის მიერ ბეჟიტა ნებიერიძისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. II

ნახ. Qd–725 ა), ტეტია ჩიქუანის მიერ ბეჟიტა ნებიერიძისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. II ნახ. Qd–725 ბ).

ორჯონიკიძე ქაიხოსრო – შ ე ი ლ ი მამუკა ორჯონიკიძისა, იხ.

ოსაშვილი გოგია – ყურს მცხოვრები, ამილახვარის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ოთხ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

ოსაძე გიოგა (sic!)– სატივეში მცხოვრები, ბოგანო, ერთი კომლი, ჰ ყ ა ვ ს ორი ვაჟი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd–7017)

ოსაძე დათუნა – ი გ ი შვილებით, ბურდულაულ მამულთან ერთად, უცნობმა პირმა შესწირა მთაწმინდის მონასტერს (1678 წ. Y.28. Hd–11067).

ოსაძე ელიკა – წაბლუანს მცხოვრები, მ ი ს ი მამული მოხსენიებულია ზემო ქართლის კომლთა ნუსხაში (XYII ს. დამდ. Qd–7014).

ოსაძე თამაზა – სატივეს მცხოვრები, მ ი ს ი მამული მოხსენიებულია ზემო ქართლის კომლთა ნუსხაში (XYII ს. დამდ. Qd–7014).

ოსაძე პა[...]– ტკოცას მცხოვრები, მამულიანი, მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd–7018).

ოსეფა – ქვაბევანს მცხოვრები, მამულით წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

ოსეფა –[ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] კირაკოზასი, იხ.

ოსეფა – იისციხეში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო ედიშერს ([1688–1703 წწ.] Hd–1636).

ოსეფა: ტერ–ოსეფა – სურფნიშნის დ ე კ ა ნ ო ზ ი (1694 წ. 1450–19/87), საფანიშის ხ უ ც ე ს ი (1698 წ. Sd–56). მ ო წ მ ე: კაპუჯაანთ ოჰანას მიერ შუენუაანთ ოჰანასათვის მიცემული ქულბაქის ნასყიდობის წიგნისა (1694 წ. YI. 22. 1450–19/87), მნიშაკანთ გულინაშვილ მიქელის მიერ მდივან გივი თუმანიშვილისათვის მიცემული სახლ–კარის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. XI.20. Sd–56), სულხან მურადისშვილის მიერ მდივან გივი [თუმანიშვილისათვის] გირაოს დახსნის თაობაზე მიცემული წიგნისა (1700 წ. III.1. Sd–57).

ოსია – ქვენა–დრისში ან მელეში მცხოვრები, გოშფარ და როინ ჯავახიშვილების გაყრისას ერგო როინს და მის ბიძაშვილებს ([1527–1558 წწ.] Qd–605).

ოსია – ჰ ქ ო ნ დ ა სასისხლო დავა რჩეულაშვილებთან. მ ი ს მ ა ყმამ მოკლა რჩეულაშვილების მამა სეხნია და გადაიხვეწა. მეფემ მკვლელის ძმა ცოლ–შვილით რჩეულაშვილებს უბოძა. ო ს ი ა მ მესისხლის გადმობირება მოინდომა, რის გამოც რჩეულაშვილებმა ის კაცი (მიგზავნილი?) მოკლეს და მისი ცოლ–შვილი დაკარგეს. სასისხლო დავის გადაწყვეტილებით, ო ს ი ა ს სეხნიას სისხლის საზღაური მისი შვილებისათვის უნდა მიეცა, ხოლო რჩეულაშვილებს, თავიანთ მხრივ, სამაგიერო საზღაური უნდა გადაეხადათ ([1633–1658 წწ.] 1448–2788).

ოსია – დიდი ტერტერას შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი, ახალშენს მცხოვრები ნასყიდი [ყ მ ა], [როსტომ] მეფემ ო ს ი ა მამულით დაუმტკიცა უცნობ პირს (1652 წ. 1450–1/5).

ოსია – ს ა ხ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი, მ ო წ მ ე ფირია ფირამზაშვილის მიერ ანდერმან საგინაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ.II. 1450–26/101).

ოსია – „ხოჯა კაცი", ცოტა ხანს ეჭირა ელისბარ სოლაღაშვილის მკვიდრი ასურეთი, იხსენიება იარალიარალიშვილის მიერ ელიზბარ და ზურაბ სოლაღაშვილებისათვის ასურეთის მიწების თაობაზე მიცემულ უდაობის წიგნში (1665 წ.Sd–753).

ოხია – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა იმან ულულასშვილის მიერ ბეჟან როსტომასშვილისათვის მიყიდულ მიწას. მ ო წ მ ე ა ამ ნასყიდობისა (1683 წ. 1450–27/289), მ ი ს მიწამდე მიჰყიდა რამაზა ულულასშვილმა მამული კახას (XYII ს.90––ანი წწ. Hd–9313).

ოსიასშვილი || ოსიაშვილი

ოსიაშვილი – ძალისელი, მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა ალექსანდრე მეფის მიერ შიომღვიმისათვის შეწირულ მიწას ([1412–1442 წწ.] Ad–14 ა).

ოსიაშვილი ბამან – ხურვალეთს მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

ოსიაშვილი გიგოლა – ყურს მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა(XYIIს. II ნახ. 1448–5032).

ოსიაშვილი ზაქიტა – სკრას მცხოვრები, გოშფარ და როინ ჯავახიშვილების გაყრისას ი გ ი მამულით ერგო გოშფარს ([1527–1558 წწ.] Qd–605).

ოსიაშვილი თამაზა – მეჯინიბე, მოხსენიებულია ძღვენისა და სამასპინძლოს გარიგების დავთარში (XYII ს. II ნახ. Hd–1365).

ოსიასშვილი ოსია – მ ო წ მ ე რამაზა ულულასშვილის მიერ კახასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს.90–ანი წწ. Hd–9313).

ოსიკა – საბუელი, მაყაანთ მინაზარისეული ყ მ ა. ი გ ი ლეონ მეფემ იყიდა და უწყალობა მაქსიმე ბოდბელს (1568 წ. 1450–32/306), თეიმურაზ ბატონიშვილმა უწყალობა მაქსიმე ბოდბელს (1568 წ. 1448–2384).

ოსიკა – მარტყოფის ნ ა ც ვ ა ლ ი, მ ა ს შეუთვალა ეშიკაღასბაშმა ხანის ბრძანება ყორჩიბაშ ზურაბ [ენდრონიკაშვილის] მარტყოფის მოურავად დანიშვნის შესახებ ([1664–1675 წწ.] Ad–1085).

ოსიკა – მ ო წ მ ე ბეჟუა რამაზისშვილის მიერ ნონია მაკარისშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ. IY.3. 1450–34/192).

ოსინა – მ ო წ მ ე გივი ამილახორის მიერ სუბატაშვილისა და გოგინაშვილისათვის მიცემული სამამულე დავის გარიგების წიგნისა (1664 წ.Hd–13141).

ოსინასშვილი || ოსინაშვილი

ოსინასშვილი მერაბა –1679–1699 წწ. გორელი, ფარსადან ციციშვილმა მ ა ს და ერთობილთ გორელებს მისცა უფლება ესარგებლათ ტყით ზედაველას მთაში,სანიაჟორში და ურიულში (1699 წ. II.24. Hd–13151); მ ო წ მ ე: ნაზარა ხოჯუას-

შვილის მიერ ამირაღაანთ ფარსადანისათვის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1677 წ.XI.1.1450–30/107), ნასყიდა არჩუკაშვილის მიერ დავით [გარსევანიშვილისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ.II.30.გსიემ 7601/28), პატა დათუკასშვილის მიერ ასატურა ბეჟანისშვილისათვის მიცემული თავნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. XII.15. 1450–49/101), ამირან სუნბატასშვილის მიერ ასატურა ბეჟანისშვილისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. IY. 1450–49/101), პაპინა დათუასშვილის ცოლყოფილის, ლალინას მიერ ფეშანგ თაყინასშვილისათვის მიცემული დედაშვილობის წიგნისა (1699 წ.YII.1.Hd–13152).).

ოსიტაშვილები – ნაოზას მცხოვრებნი, შედიოდნენ წილკნელის სამწყსოში. თუ კაცი გარდაეცვლებოდათ ოჯახში, უნდა გადაეხადათ საწილკნელო მთელი ნიშანი— შეკაზმული ცხენი, ორი წასახურავი, ქალზე— საწირავი, ნიშანი, ტყავი, ტოლომა, კაბა, სარტყელი, ლილი, ბეჭედი, თავსახურავი (1669 წ. 1448–5013).

ოსიტასშვილი – დიცში მცხოვრები, ერეკლე მუხრანბატონის მეკოდისპურე ყ მ ა (1700 წ. 1448–3602).

ოსიყმა – ბედიყარას მცხოვრები, ერთი კომლი, ი გ ი ლეონ მეფემ შესწირა დავით გარეჯის მონასტერს (1566 წ. 1449–1753).

ოსიყმასაშვილი – სკრაში მცხოვრები, გოშფარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრისას ი გ ი მამულით ერგო როინს და მის ძმისშვილებს ([1527–1558 წწ.]Qd–605).

ოსიყმაშვილი აბრამა – მ ო წ მ ე ბეჟუა ოქროპირაშვილის მიერ უთრუთ ციციშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. ბოლო.1450–51/21).

ოსიყმაშვილი ზაქარა – მ ო წ მ ე ქუბა გიუაშვილის მიერ თავისი ძმისშვილის შიოშისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ.YIII.1.Hd–7257).

ოსიყმაშვილი თევდორა – მ ო წ მ ე მერაბ ციციშვილის მიერ ამილახვარ ციციშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ.Y.17.Ad–1159).

ოსიყმე – ბედიყარს მცხოვრები, „სასანთლე კომლად“ ი გ ი მამულითურთ.ლეონ მეფემ დაუმტკიცა დავით გარეჯის მონასტერს ([1520–1574 წწ.] 1449–1600).

ოსიყმესშვილი გიორგი – მ ო წ მ ე შიო ხურისშვილის მიერ უთრუთ ციციშვილისათვის მიცემული წისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ.1450–51/5).

ოსკანა – შ ვ ი ლ ი ტერ-პეტროსასი, იხ.

ოსკანა – შ ვ ი ლ ი ტერ-დავითასი, იხ.

ოსკანა – მ ა მ ა ტერ-დავითასი,იხ.

ოსკანა – მ ი ს ნაცვლად მოურავსა და ზურაბ [სააკაძეს] ერგოთ ოვანა გალუსტაშვილი (XYII ს. IY მეოთხ. Hd–12090).

ოსკეპრაქათ (ვარ.ოსაკპრაქთა) პაპოა – 1679–1683 წწ. მ ო წ მ ე: გულიფაშათ მითიჯანაშვილ პაპაჯანას მიერ შამირანათ თაყინასშვილ მამიჯანასთვის მიცემული სახლების ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ.I X.Hd–13009), ოთამაანთ შაროას მიერ ბაბათ პაპოასათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ.YIII.

22. 1448–5336), ოთამ[აა]ნთ ხოჯა ნაზარას მიერ ბაბანთ პაპოასათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ.III.22.1450–9/69).

ოსკოვნა (ტერ–ოსკოვნა – ხ უ ც ე ს ი, მ ო წ მ ე თუალეთთ გულიკაშვილ პასანას მიერ ტერ–პეტროზასათვის მიცემული ბაღჩის ნასყიდობის წიგნისა (1637 წ. VI. 22. 1448–1713).

ოსმან – ფაშა, სერესკერი, მ ი ს ი მხარდაჭერით იმერეთში გამეფდა ალექსანდრეს ძე– სვიმონი ([1698–1701 წწ.] Hd–10822).

ოსმანა – აკაურთას მცხოვრები, მამულით წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] VIII.16. 1450–11/112).

ოსმანა – მ ა მ ა თამაზასი, იხ.

ოსმანა – შ ვ ი ლ ი თამაზასი, იხ.

ოსმანასშვილი || ოსმანაშვილი

ოსმანაშვილი – მ ი ს ი მიწის საზღვრამდე მიჰყიდა ბარათა ბარათაშვილმა ვახტანგ ბარათაშვილს თაფანში [მამული] (1684 წ.X.1.Sd–540).

ოსმანაშვილი – მ ი ს ი მამული, სრული საკომლო, შერმაზან ხურდაყულაშვილმა მიჰყიდა პაპუა ორბელიშვილს (1699 წ.1450–20/28).

ოსმანასშვილი ბერუა – გრძელაში მცხოვრები, მ ო წ მ ე თამაზას მიერ ბერისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1668 წ. V.9.Ad–1372).

ოსმან[ა]შვილი ნარიმანა – მ ო წ მ ე ბერუა ყარხნაშვილის მიერ ბერუარუა გულიზაშვილისათვის მიცემული საკომლო სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1620 წ. VIII.9. 1450–18/55).

ოსნაოზ– დ ე დ ა შაჰყუბათისა, იხ.

ოსპანაშვილი პ[ა]ნია – მ ო წ მ ე ჟუჟე მამისაშვილის მიერ თბილელ ეპისკოპოს [ელისე] საგინაშვილისათვის მიცემული ფიცის წიგნისა (1638 წ. 1450––26/83).

ოტაბოდსძე – მ ი ს გ ა ნ ნიკოლაოსწმინდელს აგარას უყიდია ყანა,რაშიც გადაუხდია ერთი ხარი, ერთი ქვაბი, ერთი საქვაბე და ხარის ტყავი (1071 ––1080 წწ.] 1449–1563).

ოტია: <ი>ოტია – მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ მ ე შოშიტა დვანელიშვილის მიერ ოთარ ტატიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა(1652 წ. 1450–46/8 ა).

ოტია – მ ო წ მ ე: ზაქარია და ივანე ორცერაშვილების მიერ სეხნია გულიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1655 წ. Ad–1049 ა), დათუნა ბეჟანისშვილის მიერ სეხნია გულიაშვილისათვის მიცემული ნაფუძრის ნასყიდობის წიგნისა (1655 წ. Ad–1049 ბ).

ოტია – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბარამიხა, იხ.

ოტია – შ ვ ი ლ ი ღთისიასი, იხ.

ოტია – შ ვ ი ლ ი იოვანესი, იხ.

ოტია – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] დავითისი, იხ.

ოტია – ბ ა ტ ო ნ ი, დ ა მ წ ე რ ი დავითის მიერ მახარა კიკალბიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. II ნახ. 1448–4323).

ოტია – მ ი ს ი ყმაა თუდარჩი (XYII ს. Ad–848).

ოტინაშვილი ავთანდილ – შ ვ ი ლ ი პაატა ოტინაშვილისა, იხ.

ოტინაშვილი ზაალ – შ ვ ი ლ ი პაატა ოტინაშვილისა, იხ.

ოტინაშვილი პაატა – ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ზაალ, ავთანდილ, იორამ ნამორაძეს მ ი ჰ ყ ი დ ა საბადური (1690 წ. 1450–33/352).

ოფსაია მუთალა – ცაიშელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: სატრაპეზო, ერთი მთელი თევზი და გოჭკუმური ([1616–1621 წწ.] ქსძ.III. N 92).

ოფსაია რევვენა – ცაიშელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: სატრაპეზო ერთი მთელი თევზი და გოჭკომური ([1616–1621 წწ.] ქსძ.III. N 92).

ოფსაია შვიშანგვარა – ცაიშელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: სატრაპეზო თევზის ნახევარი და გოჭკომური ([1616–1621 წწ.] ქსძ. III.N92).

ოქარაშვილი ბარია – მ ო წ მ ე თურქისტან [თურქისტანიშვილის] მიერ შაბურ სოლთანშაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1633 წ.1450–28/32).

ოქილუაშვილი პაპუა – მ ო წ მ ე ბეჟუა რამაზისშვილის მიერ ნონია მაკარისშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. IY.3. 1450–34/192).

ოქიმუდალაანთ მანდურაშვილი – ხ ე ლ ი ჩ ა უ რ თ ო დომენტი კათალიკოსის მიერ ხოჯაშვილ ხუდადასათვის მიცემულ მოურავობის და ყმა-მამულის წყალობის წიგნის ასლს (1660 წ.ახლო. Sd–2913).

ოქინა – გურითას მცხოვრები, ბოგანო მოლაშქრე, თამაზას ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

ოქიტასშვილი მიქელა – წყნეთში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრისას ი გ ი მამულით ერგო ედიშერს ([1688–1703 წწ.]Hd–1636).

ოქოათ არაქელა – მ ო წ მ ე ტოტოათ ბაინდურასშვილ ბეროას მიერ ქალაქის მოურავ [მანუჩარისათვის] მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. XII.1.Hd–13696).

ოქრა – გოშფარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრისას ი გ ი მამულით ერგო გოშფარს ([1527–1558 წწ.] Qd–605).

ოქრაძე – კოდის წყაროსთავს, ჭარტალს მცხოვრები, ი გ ი შესწირა ვახუშტი აბაშიძემ კაცხის მონასტერს. ევალებოდა: ერთი ცხვარი, ერთი საკლავი, ერთი ლიტრა მარილი, ერთი ჩარექი სანთელი, მისი მკედი, ათი კოკა ტკბილი ([1550–1570 წწ.] 1449–1583).

ოქროა – ერტისში მცხოვრები [ა ზ ნ ა უ რ ი], ი გ ი [ბარათაშვილების] გაყრისას ერგო გერმანოზსა და მის ძმებს (1523 წ. Ad–1299 ა).

ოქროა – მ ო წ მ ე მახარა როსტიაშვილის მიერ ამირა ამბროსაშვილისათ-

ვის მიცემული ნავენახევის ნასყიდობის წიგნისა (1631 წ. X.4.1449–1780).

ოქრიასშვილი || ოქრიაშვილი

ოქრიაშვილი – მ ი ს მიწამდე მიჰყიდა თაყუა დონდარაშვილმა ზაქარია ტლაშაძეს მამული (1666 წ. Y.30. 1448–5193).

ოქრიასშვილი – მ ი ს ვენახთან მიჰყიდა ბარათა ბარათაშვილმა მდივანბეგ ვახტანგ ბარათაშვილს თაფანში [მამული] (1684 წ. X.1. Sd–540).

ოქ[რი]აშვილი იასე – მ ო წ მ ე გიორგი ბუდატაშვილის მიერ რ[ო]სტია აფქარაშვილისათვის მიცემული რიყის ნასყიდობის წიგნისა (1542 წ.1450–25/11).

ოქრიაშვილი იასე – ხ უ ც ე ს ი, მ ო წ მ ე თაყა ბარათაშვილის მიერ თომაზაა ალავერდაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. II. 27. 1450–19/31).

ოქრიაშვილი ივანა – მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ მ ე თაყუა დონდარაშვილის მიერ ზაქარია ტლაშაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1666 წ. Y.30. 1448–5193).

ოქრიასშვილი ივანე – ატენელი, მ ო წ მ ე ფირყულ აფქარასშვილის მიერ დეკანოზ დავით [გარსევანიშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. YI.1. Sd–546).

ოქრიაშ[ვი]ლი ნ[ა]სყიდა – მ ო წ მ ე გიორგი ბუდატაშვილის მიერ ნასყიდა აფქარაშვილისათვის მიცემული რიყის ნასყიდობის წიგნისა (1642 წ.1450–25/11).

ოქრიაშვილი სადება – თაფანს მცხოვრები, წილად ხვდა თამაზ [ბარათაშვილს] ([1633–1658 წწ.] 1448–2318).

ოქრიასშვილი უსეინა – ერტისელი, მ ო წ მ ე თურქისტანის მიერ იესუსათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1558 წ. Sd–734).

ოქროა – ცხნარს მცხოვრები, მამულით წილად ხვდა [ბარათაშვილ-ფალავანხოსროშვილს] (XYII ს–ის 70–80–ანი წწ. 1450–26/265).

ოქროასშვილი || ოქროაშვილი

ოქროასშვილი – ბისში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი ორი დღის მიწით ერგო ედიშერს ([1688–1703 წწ] Hd–1636).

ოქროასშვილი ბერი – ბისში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო პაპუნას ([1688–1703 წწ.] Hd–1636).

ოქროაშვილი კურდღელა – მ ო წ მ ე ბასილა გიშელაშვილის მიერ ელისბარ ხულუზაურისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. IX. 5. Sd–21).

ოქროაშვილი ტატა – ქვენაფლავს მცხოვრები, ციციშვილების საფლავის–წმინდა ნიკოლოზის ყ მ ა, გაათავისუფლა შაჰნავაზმა სამეფო გადასახადებისაგან (1659 წ. Y.18. Ad–790).

ოქროაძე – ი გ ი ნაზარალი–ხანმა ოჯორის მონასტრის ყმებს– ატოცში

მცხოვრებ გვილევაშვილსა და გოგოჯაშვილს გაუთარხნა სხვა საკომლოებთან ერთად (1699 წ. XI.26. Qd–9586).

ოქროიძე – ი გ ი სხვა გლეხებთან ერთად ლეკერა ჩიკვილაძემ სისხლის ფასში მისცა შალვა შერაზადიშვილს ([1484–1510 წწ.] ქმ. N 647).

ოქრომჭედლისშვილი||ოქრომჭედლიშვილი

ოქრომჭედლისშვილი – ღმანისს მცხოვრები, მამულით წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] VIII.16. 1450–11/112).

ოქრომჭედლისშვილი – იფნობს მცხოვრები, მამულით წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] VIII.16. 1450–11/112).

ოქრომჭედლიშვილი – ბაადურ [ციციშვილის] სამწევრისეული გამოფიცული მიწების ნუსხაში აღნიშნულია, რომ მ ი ს ი ნაქონი ორი დღის მიწა ყულოლლის ეკირა (1671 წ. Hd–833).

ოქრომჭედლიშვილი მახარა – კუარხითს მცხოვრები, თანიას ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ე ვ ა ლ ე ბ ო დ ა მშვილდით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448–5032).

ოქრომჭედლიშვილი პაპია – ევანეზას ფარდად ი გ ი წილად ხვდა ყორჩიბაშ ბაადურ [ციციშვილს] ([1633–1658 წწ.] Sd–929).

ოქრომჭედლისშვილი სვიმონ – დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე ვახუშტი როჰიკაშვილის მიერ დავით ქადაგიშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. V.1448–5392).

ოქრომჭედლიძე აბრამა – ფერსათს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრის საკლავი, ქათამი, ოცი კვერცხი და ყოველდღე მუშაობა (1558 წ. H–626).

ოქრომჭედლიძე მამაიშვილა – ფერსათს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთსი–სის საყდრის ბეგარა: ორმოცდაოთხი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრის საკლავი, ქათამი, შვიდი თეთრი, ოცი კვერცხი, ერთი ურემი ღომი, ერთი საბელი და ყოველდღე მუშაობა (1558 წ. H–626).

ოქროპირ || ოქროპილ

ოქროპირ – [1033–1048 წწ.] ქ ა რ თ ლ ი ს კ ა თ ა ლ ი კ ო ს ი, დ ა ა მ ტ კ ი ც ა მელქიზედეკ კათალიკოსის მიერ მცხეთის საყდრისათვის მიცემული, დაწერილი იოვანეს კამისმწირველად დაყენების შესახებ ([1033–1048 წწ.] 1448–5018 ა); ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა საეკლესიო კრების დადგენილებაში შიომღვიმის მონასტრის შეუვალობის შესახებ ([1244–1248 წწ.] შმმის.50–52).

ოქროპირ – მ ო ძ ღ ვ ა რ ი, მ ო წ მ ე ოპიზის მოძღვარ იოვანეს მიერ ბერთის ღმრთისმშობლისათვის მიცემული შეწირულების დაწერილისა (XII ს. Q–906, 340 r –341 r).

ოქროპილ – დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე ჩარეგ და ვეშაგ გოშქოთელიანებისა და მათი ასაზრუზნის მიერ სეტიელის სახლისათვის მიცემული დაწერილისა

სასარჩელოს დაურვების შესახებ (XIY ს. ბოლო. სიძ. II. N81).

ოქროპირ – დ ა მ წ ე რ ი მამესწარ მკერვალისშვილის მიერ გიორგი ჭარმაულისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1473 წ. 1448–9221).

ოქროპირ – ბახეს მცხოვრები, მ ა ს და მამიას ემართათ ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თხუთმეტი ჩითახური, ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი ფსმოიარე ღომი, ხუთი საწყავი ღვინო, სამი პური და ოჩის სამსახური (1558 წ. H–626).

ოქროპირ – ი გ ი ლეონ მეფემ თარხნად უწყალობა მაქსიმე ჩოლოყასშვილს (1566 წ.I.19. 1449–2285).

ოქროპირ – დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე ვარძიელ ყუზანაშვილის მიერ დუშია შაველდაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1633 წ.II. 9. 1450–6/39).

ოქროპირ: ოქროპირაული – ოქროპირაული მამული ვახუშტი აბაშიძემ შესწირა კაცხის მონასტერს ([1550–1570 წწ.] 1449–1583).

ოქროპირ – ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა პაპუნა, პაპუნა [გოსტაშაბიშვილმა] მ ა ს უწყალობა გულუას მამული (1665 წ.Y.I.Hd–9447).

ოქროპირ – მ ღ ვ დ ე ლ ი, დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე ბოლნელ ეპისკოპოზ იოსებისათვის მიცემული უკანონოდ მითვისებული მამულის დაბრუნების წიგნისა. საბუთს აქვს მ ი ს ი ბეჭედი (1667 წ. IY. დ 1 გი, 1449–1805).

ოქროპირ – წმინდა სამების დ ე კ ა ნ ო ზ ი, ჰ ყ ა ე ს შ ვ ი ლ ი იასე. მ ო წ მ ე ამილბარ ბეჟიტაშვილის მიერ ოთია ინანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. შუა ხანები. Sd–1783)

ოქროპირ – მ ო ძ ღ ვ ა რ ი, ი გ ი და მისი ძმები იასე [ბარათაშვილმა] შესწირა გუდარეხის მონასტერს (1680 წ.ახლო. Hd–14667 -ბ).

ოქროპირ – 1683–1700 წწ. ბოლნისის სიონის ღმრთისმშობლის დ ე კ ა ნ ო ზ ი. მ ო წ მ ე: სეხნია შემაზასშვილის მიერ პაპუა [ბარათაშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. Y.10. Sd–620), შიოშ სეხნიასშვილის მიერ პაპუა, გორჯასპ და ზურაბ ყაფლანიშვილებისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. Hd–6622); დ ა მ წ ე რ ი მელქანა სულხანიშვილის მიერ ბეჟან როსტომაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ.1450–8/95); მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი: იმან რჩეულიშვილ-ულულასშვილის მიერ ბეჟან როსტომაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ.1450–27/289), ბადურა ბარარაშვილის მიერ ბაინდურ პაპიაშვილისათვის მიცემული მიწის გაცვლილობის წიგნისა (1685 წ.IY.30. 1450––6/44), ნიკოლოზ ბოლნელის მიერ დოლმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული ლალის ამოკვეთის წიგნისა (1685 წ.X.30.Hd–14178), სტეფანე ალავერდაშვილის მიერ ბაინდურ პაპიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. IY. 13. 1450 – 10/17), ხოსრუა ასლუაშვილ-ზურაბაშვილის მიერ დოლმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული ვალის დაბრუნების წიგნისა

(1693 წ. Hd – 6604), ხოსუა ასლუაშვილის მიერ ნასყიდა დოლმაზაშვილისათვის მიცემული ვენახის გაცვლილობის წიგნისა(1699წ. IX.27. Hd – 10257), მანთაშა მირზაშვილის მიერ ნასყიდა დოლმაზაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. YIII.19.Hd – 10246), ნასყიდა გრიგოლასშვილის მიერ გიორგისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. IY მეოთხ. 1450–2/103).

ოქროპირ – პაპუნა გოსტაშაბიშვილის ყ მ ა, მ ო წ მ ე პაპუნა გოსტაშაბიშვილის მიერ გიორგი სადუნიშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1696 წ. Hd – 4160).

ოქროპირ – მ ღ ვ დ ე ლ ი, მ ო წ მ ე ნიკოლაოზ ზანდუაშვილის მიერ ზურაბ ბაგრატიშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1699წ. XII.20. Ad – 1064).

ოქროპირ – ვერხვნალში მ ი ს ი მამული ეკუთვნოდა [ბარათაშვილს] (XYII ს. ბოლო 1450–33/286).

ოქროპირიანთ – შიო ხურისშვილმა და მისმა ძმებმა უთრუთ ფანასკერტელ-ციციშვილს მიჰყიდეს ნასყიდი წისქვილი ო ქ რ ო პ ი რ ი ა ნ თ ზევით (1699 წ. 1450–51–5).

ოქროპირასშვილი || ოქროპირაშვილი

ოქროპირაშვილი ბეჟუა – ჰ ყ ა ვ ს ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ე ბ ი: ბერი, თევდორა, გიორგი, ქიტუა. უთრუთ ციციშვილს მ ი ჰ ყ ი დ ა ერთი დღის მიწა კვერცხისშვილის, ბეჟიას და გუდაძის მიწებამდე (XYII ს.ბოლო. 1450–51/21).

ოქროპირაშვილი ბერი – ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ბეჟუა ოქროპირაშვილისა,იხ.

ოქროპირაშვილი გიორგი – ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ბეჟუა ოქროპირაშვილისა,იხ.

ოქროპირაშვილი დათუა – ჰ ყ ა ვ ს გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ოქრუა. მასთან ერთად მ ო წ მ ე ა ლომიტა მიქიაშვილის და ნინია ტატუაშვილის მიერ დავით გედევანიშვილისათვის მიცემული წისქვილის და სავენახის ნასყიდობის წიგნისა (1626 წ. 1450–47/38).

ოქროპირასშვილი ზაქარია – მ ო წ მ ე ლაზარე ბერისშვილის მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული სასისხლო დავის გარიგების წიგნისა (1676წ. XII.3.Sd – 1013).

ოქროპირაშვილი თევდორა – ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ბეჟუა ოქროპირაშვილისა,იხ.

ოქროპირაშვილი მახარა – 1669–1671 წწ. მ ო წ მ ე: თევდორე მირ[ა]ნაშვილის მიერ ზაზა ფანასკერტელ-ციციშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ. Hd – 6562), იმედა ფანიაშვილის მიერ მანუჩარ ციციშვილის ასულ ანუკასათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. III. 1. 1450–51/70).

[ოქროპირაშვილი] ოქროპირ – მ ო წ მ ე იმედა ფანიაშვილის მიერ მანუჩარ ციციშვილის ასულ ანუკასათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. II.1.1450–51/70).

[ოქროპირაშვილი] ოქრუა — განაყოფი დათუა ოქროპირაშვილისა, იხ.

ოქროპირაშვილი ქიტუა — ბიძაშვილი ბეჟუა ოქროპირაშვილისა, იხ.

ოქროპირისშვილი || ოქროპირიშვილი

ოქროპირისშვილი ათანასე — პყავს შვილი ზოსიმე. ბოცო და ბეშქენ [ბოცოსძეებმა] იგი დააზავეს მისივე განაყოფთან. დაზავებულებმა [ბოცოსძეებს] კეთილმოყვრობის დაწერილი მიართვეს (XIII ს.H–1347,22).

ოქროპირისშვილი ზოსიმე — შვილი ათანასე ოქროპირისშვილისა, იხ.

ოქროპირისშვილი — ალექსანდრე მეფის მიერ შიოს კათალიკოსობის დროს სვეტიცხოვლისათვის მიცემული მამულების შეწირულების განახლების წიგნში აღნიშნულია, რომ მისი მამულის საქმე მცხეთის და გარეჯის მამულის მსგავსი სამართლით უნდა გადაწყვეტილიყო (1438 წ. sic! [1440–1442 წწ.] 1449–553).

ოქროპირიშვილი — იცნობს მცხოვრები, მამულით წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] VIII.16. 1450–11/112).

ოქროპირიშვილი გოგა — მოწმე ბაინდურ უმბლამიშვილის მიერ დათუნა თოფჩიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. 1448–928).

ოქროპირისშვილი დათუნა — ერთი კომლი, იგი უწყალობა ქართლის კათალიკოსმა ქრისტეფორემ გიორგი მიწობლიძეს (1619 წ. V.4. 1448–5088).

ოქროპირიშვილი მაზიტა — გომს მცხოვრები, იგი მამულით ქაიხოსროსთან გაყრისას წილში ერგო რამაზ ზუმბულიძეს (1651 წ. II.13. 1450–13/105, 1651 წ. 1450–31/102).

ოქროპირისშვილი მახარებელ — დამწერი ვამიყ და სარო შახურისძეების მიერ მარკოზის კათალიკოსობის დროს სვეტიცხოვლისათვის მიცემული ნოჯიკეთის ყმა-მამულის საკანონო შეწირულების წიგნისა (1455 წ. IV.23. 1449–1486).

ოქროპირისშვილი პაპუნა — მოწმე იასე ხერხეულიძის მიერ პაპუა გერმანოზისშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1676 წ. V.1. Hd–10366).

ოქროპირისშვილი პაპუნა — მოწმე პაპუა პაატასვილის მიერ ქიტუა მედიასშვილისათვის მიცემული თარხნობის წყალობის წიგნისა (1691 წ. V.25. Hd–1702).

ოქროპირიძე ბეჟიტა — პყავს შვილი. მოფიცარი პაატა [ჯავახიშვილს] და როჰიკა [შალიკაშვილს] შორის კაკოზას ადგილის გამო დავის გარიგებისას ([1633–1658 წწ.] Sd–795).

ოქროპირიძე ბერი — შვილი ოქრუა ოქროპირიძისა, იხ.

ოქროპირიძე დავით — დისევს მცხოვრები, ნიკოლოზ ოქროპირიძესთან ერთად დავით მეფემ იგი შესწირა სვეტიცხოველს (1516 წ. IV.13. 1449–1658).

ოქროპირიძე ნიკოლოზ— დისევს მცხოვრები, დავით ოქროპირიძესთან ერთად დავით მეფემ შესწირა ი გ ი სვეტიცხოველს (1516 წ.IY.3.1449—1658).

ოქროპირიძე ოქრუა — ბროწლეთს მცხოვრები, მოყალნე გ ლ ე ხ ი, ერთი კომლი, ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: პატა, შიო, ბერი, სეხნია და იმათი ნაშენი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს.II ნახ. Qd—7017).

ოქროპირიძე პატა — შ ვ ი ლ ი ოქრუა ოქროპირიძისა,იხ.

ოქროპირიძე სეხნია— შ ვ ი ლ ი ოქრუა ოქროპირიძისა, იხ.

ოქროპირიძე შიო — შ ვ ი ლ ი ოქრუა ოქროპირიძისა, იხ.

ოქროქალ — ჰ ყ ა ვ ს: თ ა ნ ა მ ე ც ხ ე დ რ ე იოვანე აფხაზი, შ ვ ი ლ ე ბ ი: ქაიხოსრო, გიორგი, ჩერქეზ. მარიამ დედოფალმა მ ი ს ი თანამეცხედრე იოვანე აფხაზი თავის ძმისწულს, ლიპარს, ოდიშს გაატანა, მ ას კი შეჰპირდა მამულის წყალობის მოუშლელობას (1658 წ.XI.7.1450—12/8).

ოქროძე — ი გ ი ლეჟერ ჩიკვილაძემ სისხლის ფასში მისცა შალვა შერაზადიშვილს ([1484—1510 წწ.] ქძ. N 647).

ოქრუა — როსტომ მეფის ბრძანებით, ქრისტეფორე კათალიკოსმა, დავით ·გედევანიშვილს ძეგუში ქარციძის ოთხი კომლიდან უწყალობა ორი კომლი — ბადრიაშვილი და ო ქ რ უ ა მათი მამულებით (1640 წ. Hd—14682).

ოქრუასშვილი || ოქრუაშვილი

ოქრუაშვილი — მ ი ს მიწამდე მიჰყიდა ზაქარია ორცერაშვილმა სეხნია გულიაშვილს ორი დღის მიწა (1655 წ. Ad—1049 ა).

ოქრუაშვილი — მ ი ს ი ვენახი ესაზღვრებოდა იასე დიასამიძის მიერ პაატაბეგ მაჩაბელისათვის მიყიდულ მამულს (1700 წ. Y.28. დსსი.I. N 151).

ოქრუასშვილი — რეხელი, მ ი ს ი საკომლო შედიოდა ავთანდილ ამილახორის მამულში (1700 წ. 1448—3602).

ოქრუაშვილი — ვანათელი, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით მ ი ს ი კომლიდან სამ კაცს ევალებოდა ლაშქრობა (XYII ს.II ნახ. 1448—5032).

ოქრუაშვილი ბერი — ქვემო ნიქოზს მცხოვრები, ერთი კომლი, ი გ ი ცოლ-შვილითა და მამულით მიჰყიდა იასე დიასამიძემ პაატაბეგ მაჩაბელს (1700 წ. Y.28. Hd—1534).

ოქრუაშვილი ივანა — მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ მ ე ლაზარე ბერისშვილის მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული სასისხლო დავის გარიგების წიგნისა (1676 წ.XII.3.Sd—1013).

ოქრუაშვილი ბრემა — რეკს მცხოვრები, ამილახვრის სახასო ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს (XYII ს. II ნახ. 1448—5032).

ოქრუაშვილი ნასყიდა — მ ო წ მ ე გიორგი ბეჟიტასშვილის მიერ როსტია

აფქარასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ.XII. 5. 1450–25/14).

ოქრუასშვილი ოქრუა — მ ო წ მ ე ბერუკა ბასილიძის მიერ ბახუტა ჩივაძისათვის მიცემული წისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ.Hd–1657).

ოქრუაშვილი სადება — თაფანში მცხოვრები, წილად ერგო თამაზ [ბარათაშვილს] ([1633–1658 წწ.] 1448–2318).

ოქრუაშვილი სეხნია — [ფლავისმანელი], მ ო წ მ ე გიორგი სოსანაშვილის მიერ გიორგი ეცადაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა(XYII ს. Hd–1578 ა).

ოქრუაშვილი (ვარ.ოქრუასშვილი) შერმაზან — 1614–1633 წწ. ბატონის კარის მ დ ი ვ ა ნ ი (1614 წ. 1450–28/214), ბაგრატ მეფის კარის მ დ ი ვ ა ნ-მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი (1618 წ. 1450–19/98, Ad–973 ა), სვიმონ მეფის კარის მ დ ი ვ ა ნ-მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი (1619–1630 წწ. Hd–14422, Sd–588,Hd–14628, Sd–739 ა, 1450–15/132, Hd;14603, 10234, 14448, 1450–49/40, Hd – 1679, 1450–49/45, Hd– 8442, 1448–3257, Hd–3164, ქსძ. II. N71, 1448;3256,5570, Hd–1700, 1450–20/106), თეიმურაზ მეფის კარის მ დ ი ვ ა ნ-მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი (1630 წ. Sd–741), როსტომ მეფის კარის მ დ ი ვ ა ნ-მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი (1633 წ. 1450–51/79, Hd–14675, 1450–35/92,Qd–1481). დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე ელისბარ სოლაღაშვილის მიერ თავისი განაყოფის, მოლარეთუხუცეს შიოსათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1614 წ.YI.26. 1450–28/214), დ ა მ წ ე რ ი: ბაგრატ მეფის მიერ: ქაიხოსრო გურამიშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1618 წ.III.4. 1450–19/98), ნასრ თუმანიშვილისათვის მიცემული ნასოფლარის წყალობის წიგნისა (1618 წ.Ad–973 ა), სვიმონ მეფის მიერ: მანგლელი მთავარეპისკოპოსის, ათანასე ტატიშვილისათვის მიცემული ბოგანო გლეხების წყალობის წიგნისა (1619 წ. Hd–14422), შუა ბოლნისის მამასახლისის, [ყუმახაშვილ] ბერუასათვის მიცემული ნასოფლარის წყალობის წიგნისა (1623 წ.III.15.Sd–588), ბაპუნა, ივანე და გიორგი ქობულაშვილებისათვის მიცემული თარხნობის წიგნისა (1623 წ.IX.7.Hd–14628), მოლარეთუხუცეს შიოშ [სოლაღაშვილისათვის] მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1624 წ.IX.15. Sd–739 ა), ყაფლანბეგ ბარათაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1627 წ.II.4.1450–15/132), გოსტაშაბ ბარათაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის განახლების წიგნისა (1627 წ.II.10.Hd–14603), დედოფლის სახლთუხუცეს ქაიხოსრო [ბარათაშვილისათვის] მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1627 წ. Y.23. Hd–10234), ქაიხოსრო ბარათაშვილისათვის მიცემული აზნაურის წყალობის წიგნისა (1627 წ. YI.24.Hd–14448), ზურაბ ყაფარაშვილისათვის მიცემული წყალობის წიგნისა (1627 წ.YI.26.1450–49/40), ფალავანხოსრო [ბარათაშვილისათვის] მიცემული აზნაურიშვილის წყალობის წიგნისა (1627 წ.YI.28.Hd–1679), ზურაბ [ყაფარაშვილისათვის] მიცემუ–

ლი მამულის წყალობის განახლების წიგნისა (1627 წ.YII.14.1450–49/45), ყაფარბეგ ბარათაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1627წ. 1448–3257), მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1628 წ.III.1.Hd–3164), ეპისკოპოს ელისესათვის მიცემული თბ ლელობის წყალობის წიგნისა (1628 წ.III.15. ქსძ. II. N 71), გოსტაშაბ [ბარათაშვილისათვის] მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1628 წ. III.30. I448–3256), თამაზ სააკაძისათვის მიცემული წყალობის წიგნისა (1629 წ.II.3. I448–5570). გოშთაშაბ [ბარათაშვილისათვის] მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1629 წ.Y.27. Hd–1700), ჯაჰანბანუ დედოფლის მიერ შიოშ სოლაღაშვილისათვის მიცემული სოფლის წყალობის წიგნისა (1630 წ.Y.14. 1450–20/106), თეიმურაზ მეფის მიერ შიოშ სოლაღაშვილისათვის მიცემული ტალავრის წყალობის განახლების წიგნისა (1630 წ. IX.10. Sd–741), როსტომ მეფის მიერ: პაპუნა ციციშვილისათვის მიცემული სოფლის წყალობის წიგნისა (1633 წ.IY.4. 1450–51/79), ზაალ ჯომარდიძისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა(1633წ. IY.21.Hd–14675), ბეჟან ჩხეიძისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1633 წ. Y.1.1450–35/92), იმედა ინაძისათვის მიცემული მიწის წყალობის წიგნისა (1633 წ. Qd–148).

ოქრუასშვილი შოშიტა – 1671–1673 წწ. მ ო წ მ ე: მაზიტა თევდორაშვილის მიერ ბახუტა ჩივაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა(1671წ. Hd–6795), პაპუნა ბაღლამაძის მიერ ბახუტა ჩივაძისათვის მიცემული ნაფუძრების და სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1673 წ.Hd–1842).

ოქრუაძე ზური – მ ო წ მ ე ასპან და რევაზ ამირეჯიბების მიერ სეხნია გუგუნაშვილისათვის მიცემული ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. მიწურულ. Hd–748).

ოქრუაძე ბერუკა – საუფლისწულოს კლდისწყაროს მცხოვრები, მოყალნე კაცი, ერთი კომლი, ჰ ყ ა ვ ს ერთი ვაჟი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd–7017).

ოქრუაძე გოგია – ხუნდისუბანს მცხოვრები, მამულით წილად ხვდა [ფეშანგ ფალავანდიშვილს] ([1676–1709 წწ.] 1450–31/2).

ოქრუაძე კაკია – გ ლ ე ხ ი, [ჩხარის] ციხის მეციხოვნეები: ნადირა ბლიაძე, დათიკია ივანიძე, ფირუაშვილი, ბაცნაძე, დათვია ორთიძე მ ა ს თავს დაესხნენ, კაცი მოუკლეს და გაძარცვეს. წაართვეს: ფური, ათი თხა, სამი ცხვარი, ექვსი ძროხა და ხარი (XYII ს. Ad–233 ბ).

ოქრუაძე ნოდარა – ჩხარის ციხის მეციხოვნე, სხვა მეციხოვნეებთან ერთად თავს დაესხა სოფელს და გლეხები დაარბია. გოგუჩას წაართვა: ოთხი ქათამი, ერთი გვერდი გამომცხვარი პური (XYII ს.Ad–2233 ბ).

ოქუაანთ||ოქუასშვილი||ოქუაშვილი

ოქუაშვილი – მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ მ ე პაატა ჯომარდიძის მიერ გოგია ბითაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1622 წ.1450–25/85).

ოქუასშვილი — რევაზ ყორღანაშვილის ყ მ ა, მ ი ს ი სამი დღის მიწა რევაზ ყორღანაშვილმა მიჰყიდა როსტომ [ყორღანაშვილს] (1684 წ. Y. 1448 — — 2941).

ო[ქ]უაანთ არაქელა — მ ო წ მ ე ზაალ გაბაშვილის მიერ გიორგი ბარათაშვილისათვის მიცემილი ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1653 წ.1450—38/36).

ოქუაშვილი არაქელა — მ ო წ მ ე კათალიკოს იოვანე დიასამიძის მიერ ოჰანა იეზაშვილი-ფსინაშვილისათვის მიცემული სახლის წყალობის წიგნისა(1689წ. Hd—6346).

ოქუაანთ არაქელაშვილი ბეჟუა (ვარ.ბეჟოა, ხეჟან)— 1695—1700 წწ. მ ო ქ ა ლ ა ქ ე (1698 წ. 1450—8/69), ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: ნასყიდა, არუთინა (1695—1698 წწ. 1450;8/85, 8/86, 17/35, 8/75, 8/63, 8/79,8/84,8/66,8/74,8/69 8/67). ი ყ ი დ ა: ყუზანაანთ ნასყიდაშვილ გიორგისაგან ერთი დღის მიწა ქოჩორაშვილისა და ყუზანაანთ განაყოფის მიწებამდე (1695 წ. II.18. I450—8/85), მისგანვე-მიწა ზომით ალუ ნასყიდი ერთი დღის მიწის ნახევარი (1695 წ. IY. 2. 1450—8/86), ჰაიდროზა ყორღანაშვილისაგან ღამისხევში ორი დღის მიწა პაპუნასშვილის მიწამდე (1696 წ.III.21. 1450—17/35), ყორღანაანთ რევაზასშვილ პაპასაგან — მკვიდრი ხუთი დღის მიწა, სამი დღის „ღირაღვაში“, ესაზღვრებოდა ყუზანაანთ, ბეროაანთ და გიორგის მიწებს: ორი დღისა — „ორდიაჩი“, ესაზღვრებოდა ცალანიანთ, იეგანას და მამუკაანთ მიწებს (1696 წ.YI.1. 1450—8/75), ვარაზ გერმანოზის შვილისაგან— მამუკაშვილის ორი დღის მიწა, გიორგის კალო— საბძელს ქვემოთ (1696 წ.YI.12. 1450—8/79), დონმაზა ზურიკასშვილისაგან— სამი დღის მიწა ორდიაში, მისი ნასყიდი მიწის გვერდით, ალნიაშვილის მიწისა და შერმაზან ალნიაშვილის მიწის საზღვრამდე (1696 წ.XI.1.1450—8/63), ენაგელი კახაბერ ყორღანაშვილისაგან—ალგეთზე წისქვილის ადგილი და ერთი დღის მიწა.-ჭალა ალგეთამდე და მარქარაანთ მიწამდე (1697 წ.X.1. 1450—8/66), ქაიშარაშვილ ზურაბისშვილ თამაზისაგან — „ზემო პატარა ნამგალა მიწა“, ქვემო ნამგალას ბოლოს — ჭალა, კახაბრის ფლატომდე. ეს მიწა მდებარეობდა კახაბრისაგან ნასყიდი წისქვილის გვერდით,რომლის სათავე ქაიშარაშვილის ყმის— ღარიბაშვილის მიწასთან გადიოდა (1697 წ. 1450—8/84). შერმაზან აბაზაშვილისაგან — მკვიდრი მიწა კლდეწითლის გორებში აბაზაშვილის წისქვილამდე, ფრიდონას და შირვანას მიწებამდე (1698 წ. IY. 15. 1450—8/69), სეხნია სადუნიშვილისაგან— ჩიჩხინაში ერთი დღის მიწა (1698 წ. Y.25. 1450—8/67); მ ო წ მ ე: სეფიყულას მიერ იავანგულაანთ ზურაბასათვის მიცემული ბაღის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. Y.20. 1450—47/17), ალამურაანთ გასპარას მიერ მერაბ ფუნდუასშვილისათვის მიცემული ქულბაქის ნასყიდობის წიგნისა. საბუთს აქვს მ ი ს ი ბეჭედი (1696 წ.IX.24.1448—2046), ყალანდარ და შიოშ თუმანისშვილების მიერ სარქისა ხითარისშვილისათვის მიცემული წიგნისა თამასუქის გახათილების შესახებ (1696 წ.YIII.28.Sd—482), მნიშაკანთ გულინაშვილ მიქელის მიერ გივი თუმანიშვილისათვის მიცემული ქა-

ლაქში სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ.XI.20.Sd–56), ალაბაზასშვილ-რამაზასშვილ ალიპექაზარას მიერ ფირყულაანთ ნაზარასშვილ გიორგისათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ.X.7.დთი.N 53), კათალიკოს იოანე დიასამიძის მიერ ქალაქის მელიქის, გიორგისათვის ბოძებული ოთახის წყალობის წიგნისა (1700 წ.YI.26.Hd–13131), თიფლიზელი ხუდინა შაზინაშვილის მიერ სევანის ანაპატის და მოღნისის წინამძღვარ-ეპისკოპოსის, მესროპ ვარდაპეტისათვის მიცემული ვენახის დაგირავების წიგნისა (1700 წ.I.1. 1450–21/103).

ოქუაშვილი ელიზბარა – მ ო წ მ ე თაყუა დონდარაშვილის მიერ ზაქარია ტლაშაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1666 წ-Y.30. 1448 – –5 193).

ოქუასშვილი იოანე – ჰ ყ ა ვ ს [ძ მ ე ბ ი]: მახარა, ლომია, ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ზაქარია ამბრიაშვილი, რომელმაც მ ა ს დაანება სადაო მამული და პირობა მისცა ულაპარაკოდ და მოყვრობის შესახებ (1625 წ. გსოუმ 4848).

ოქუასშვილი ლომია – [ძ მ ა] იოანე ოქუასშვილისა, იხ.

ოქუაშვილი ლომიტა – მ ო წ მ ე ლაზარე ბერისშვილის მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული სასისხლო დავის გარიგების წიგნისა (1576წ.XII. 3.Sd–1013).

ოქუასშვილი მახარა – [ძ მ ა] იოანე ოქუასშვილისა, იხ.

ოქუაანთ არაქელასშვილი ნასყიდა – ძ მ ა ოქუაანთ არაქელასშვილ ბეჟუასი, იხ.

ოქუზასშვილი – მ ი ს მიწამდე მიჰყიდეს რამაზა ულუდასშვილმა, ალიყულამ და იმანამ კახას, ჯაყელას და დათუნას მამული (XYII ს.Hd–9313).

ოღაძე ირემა – სატივეში მცხოვრები, ერთი კომლი, ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა ნადირა. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XYIIს. II ნახ. Qd –7071).

ოღაძე ნადირა – ძ მ ა ირემა ოღაძისა, იხ.

ოღია – ტკოცას მცხოვრები, მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოსა აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd–7018).

ოღიანიშვილი ზაზუტა – ხოდაშენში მცხოვრები , ერთი კომლი, შეტანილია სვეტიცხოვლის კუთვნილი საკომლოების ნუსხაში (1689 წ.1449–1792).

ოღიანიშვილი ზარდია – ხოდაშენში მცხოვრები, ერთი კომლი, შეტანილია სვეტიცხოვლის კუთვნილ საკომლოების ნუსხაში (1689 წ.1449–1792).

ოღიანიშვილი ივანე – ხოდაშენში მცხოვრები, ერთი კომლი, შეტანილია სვეტიცხოვლის კუთვნილ საკომლოების ნუსხაში (1689 წ.1449–1792).

ოღიანიშვილი იოვანე (ვარ. იოანე)– თეიმურაზ მეფის კარის მ დ ი ვ ა ნ-მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი; დ ა მ წ ე რ ი თეიმურაზ მეფის მიერ: ავთანდილ შანშეიან-მარტიროზიშვილისათვის მიცემული სოფლის წყალობის წიგნისა (1630 წ. 1450–1/136), ეჯუბა ყორღანაშვილისათვის მიცემული სოფლის წყალობის წი-

გნისა (1630 წ. 1450–19/17).

ოღიანიშვილი ლაზარე — ხოდაშენში მცხოვრები, ერთი კომლი, შეტანილია სვეტიცხოვლის კუთვნილი საკომლოების ნუსხაში (1689 წ.1449–1792).

ოღიანიშვილი ლაზარე — ხოდაშენში მცხოვრები, ერთი კომლი, შეტანილია სვეტიცხოვლის ლუთვნილი საკომლოების ნუსხაში (1689 წ. 1449–1792).

ოღიანიშვილი ლუარსაბ — ხოდაშენში მცხოვრები, ერთი კომლი, შეტანილია სვეტიცხოვლის კუთვნილი საკომლოების ნუსხაში (1689 წ.1449–1792).

ოღიასშვილი || ოღიაშვილი

ოღიაშვილი — საბუზარში მცხოვრები, წილად ხვდა ხოსია [ბარათაშვილს] (1640 წ. 1450–11/78).

ოღიასშვილი — მ ი ს მამულზე ფლავში ესახლა ივანე გარსიასშვილი(1700წ. 1448–3602).

ოღიღანაშვილი — მ ი ს ი ობოლი შეტანილია სამების ყმების ნუსხაში (XYII–XYIII სს. მიჯნა. 1449–1841).

ოღლაშასშვილი სეხნიაი — მ ო წ მ ე ბერუა აჩაკუნასშვილის მიერ გიორგი მუჯირისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს.Hd–1569).

ოღნქიასშვილი ჩატურა — მ ო წ მ ე ბაგრატ თურქისტანიშვილის მიერ ფარსია მღებრიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. YI. 1450–50/74).

ოღრძელი (sic!)— სატივეს მცხოვრები,ს ა რ ა ჯ ი, მ ი ს ი მამული მოხსენიებულია ზემო ქართლის კომლთა ნუსხაში (XYII ს. დამღ. Qd–7014).

ოღულ — ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: საქია და პიწილი. ყმა გიორგი თურაზასშვილია (1615 წ. 1450–1/76).

ოყულა — მ ი ს მიწამლე მიჰყიდა ნაზარა ხატუაშვილმა ასლამაზ ყორღანაშვილს ლამისხევში ორი დღის მიწა (1693 წ. 1450–7/53).

ოღულა — მ ი ს მიწამლე მიჰყიდეს ბ[ა]ინდურამ და პაპუნამ ზ[ა]ალ ყორღანაშვილს კაჸკაჸისხევში ღლენახევრის მიწა (XYII ს. IY მეოთხ.1450–1/88).

ოღძლიშვილი — მ ო წ მ ე ივანა და პაპუნა ჭურდაძეების მიერ როსაბ მაჸავარიანისათვის მიცემული ყმად თავდაწერილობის წიგნისა (1692 წ. Y. Hd–3199).

ოყლაყისშვილი [შ]იო[შ]— მ ი ს ი კუთვნილი ტამხიასეული მამული კათალიკოსმა ზაქარია ჯორჯაძემ უწყალობა უცნობ პირს (1632 წ.Ad–365).

ოყროვირისშვილი დათუნა — ვერხუნალას მცხოვრები, მ ო ფ ი ც ა რ ი სამღერელთა და ნადარბაზევს შორის მიწაზე დავის გარიგების წიგნისა (XYII ს. Sd–477 ა).

ოყურეშლიძე გამსახურდი — ჰ ყ ა ვ ს [ძ მ ა] გიორგა და ძმისწულები. მეფე გიორგიმ ი ს ი ნ ი უბოძა გენათელ ზაქარია ქვარიანს, რომელმაც ისინი შესწირა ხახულის ღმრთისმშობელს (1644 წ. ქმ. N 139).

ოყურეშლიძე გიორგა — [ძ მ ა] გამსახურდი იყურეშლიძისა, იხ.

ოყურეშლიძე შოშიტა — გენათელმა ზაქარია ქვარიანმა ი გ ი იყიდა ჰო-

ლეეში ბიძინა ჩხეიძისაგან და შესწირა ხახულის ღმრთისმშობელს (1644 წ.YI. 5. ქმ. N 139).

ოყურეშლიძე ხახუტა – გენათელმა ზაქარია ქვარიანმა ი გ ი იყიდა ჰოლ-ეში ბიძინა ჩხეიძისაგან და შესწირა ხახულის ღმრთისმშობელს (1644 წ. YI.5.ქმ. N 139).

ოშხიანი – ი გ ი მპარავობის გამო ოყოლდაშელებს ნასყანთან შეუპყრიათ. მ ი ს ი მეკობრეობის გამო საურავი ერთობილ იონაშელებს და ლაჩოგრაშვილებს უნდა გადაეხადათ (XIY ს. ბოლო. სიძ. II. N 60 ა).

ოჯიკასძე – მ ი ს მიერ ოქროთი ნასყიდი მამული მიქაურ მამულთან ერთად გრიგოლ ჯინჯიხისძემ გაუცვალა უჯარმელ-ფავნელს, იმ უკანასკნელმა ეს მამული შესწირა ჩირშის მთავარანგელოზის ეკლესიას და ქართლის პატრიარქ და-ვითს (1459 წ. IX.28. 1449–1484).

ოჯიკთისძე დეველი – იხსენიება დ ა მ წ ე რ ა დ საბუთის ფრაგმენტში (XIY–XY სს. S–1699, 13 r).

ოჰათელაშვილი ბერიკა – ტინისხიდელი, მ ო წ მ ე ზა[ა]ლ [დ]ალაშვილის მიერ მამულა ჭუკასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688წ. XII.1. Hd–6107).

ოჰანა || ოანა

ოჰანა – დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე ბერინა შაგელადაშვილის მიერ პა-პუნა აეაქაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1626 წ. YIII. 21. 1450–51/71).

ოჰანა – გომურს მცხოვრები, ი გ ი მამულით ერთ წილად ერგო [თურქის-ტანიშვილს] (1626 წ. 1450–50/81).

ოანა – გორინჯუკს მცხოვრები, მამულით ერგო დავით თურქისტანიშვილს (1626 წ. 1450–50/70).

ოჰანა – დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე ხოხონა ჯიშკარიანის მიერ თავი-სი ძმის ხახუტასათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1663 წ.XII.18. 1448––2945–1).

ოანა – უ ს ტ ა, მ ო წ მ ე ვახტანგაანთ ნასყიდას მიერ მანუჩარის შვი-ლის, ბაატაბეგისათვის მიცემული თავნასყიდობის წიგნისა (1669 წ.X.27. 1450––21/9).

ოჰანა – შ ვ ი ლ ი გიგოასი, იხ.

ოჰანა – დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე ნასყიდას, ბალდასარას და ჯანუას გაყრის წიგნისა (1672 წ.III.8. Sd–34).

ოჰანა – 1672–1694 წწ. დალაქი, დ ა მ წ ე რ ი და მ ოწ მ ე: ყარახან შერმაზანაშვილის მიერ გასპარ ქოჩინაშვილისათვის მიცემული სახლის ნასყი-დობის წიგნისა (1672 წ.IX.17. 1448–1940), ოჰანესას მიერ ავთანდილ პაპინას-შვილისათვის მიცემული ადგილის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ.III.29. 1450––19/53), ბაპუნა ასინაშვილის მიერ ალავერდა პატასშვილისათვის მიცემული

ნასყიდობის წიგნისა(1687 წ.II.9. Sd–52), შერმაზანა მახარაშვილის მიერ ლაზარა ბერძნიშვილისათვის მიცემული ქულბაქის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. IY. 4. Qd–9086 ა), ბალაძი მიერ ელიზბარ ნომაშვილისათვის მიცემული სახლების ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ.XII.20. 1448–2940), მეითრიანთ პაატაბეგის შვილის, ასლანას მიერ ბალაბულაანთ ავეტისასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. II.15. 1450–10/139), დამწერი: ენიბეგაანთ არუთინას მიერ იავანგულაანთ მურადასთვის მიცემული ქულბაქების ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. I.1. 1450–19/60), კავუჯაანთ ოჰანას მიერ შუე ნუაანთ ოჰანასათვის მიცემული ქულბაქის ნასყიდობის წიგნისა (1694 წ. YI.22. 1450–17/87).

ოჰანა – მოქალაქე, მოწმე იაგანა ქანანაშვილის მიერ თამაზ ყაფლანისშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ.Qd–871).

ოჰანა – დამწერი მათაშას მიერ აშოთან ბატონისშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. I.23. 1450–5/101).

ოჰანა – გზირი, მოწმე ლორტუკაანთ მერაბისშვილ ამოანას მიერ მახარობელისათვის მიცემული ადგილის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ.XI. 1450–5/175).

ოანა – „ფრანგი“, მისგან ისესხა გოშფარ ჯავახიშვილმა თეთრი ჯვარი ა კოკუაშვილისაგან მიწის გამოსახსნელად. მოწმე გოშფარ ჯავახიშვილის მიერ მიქელ კოშაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. 1448–5382).

ოჰანა: ცოცოს ოჰანა – 1696, 1697 წწ. დამწერი და მოწმე: პავლოროზა ყორყანაშვილის მიერ ოქუაანთ არაქელასშვილ ბეჲუასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. III. 21. 1450–17/35); დამწერი: ყუზანაანთ ნასყიდაშვილ გიორგის მიერ ოქუაანთ არაქელასშვილ ბეჲუასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1695 წ.II.18. 1450–8/85), დონმაზა ზურიკაშვილის მიერ ოქუაანთ არაქელასშვილ ბეჲუასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. YI.1. 1450–8/63), ყორყანაანთ რევაზისშვილ პაპას მიერ ოქუაანთ არაქელასშვილ ბეჲუასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. YI.1. 1450–8/75), ენაგელი კახაბერ ყორლანაშვილის მიერ ოქოაანთ არაქელასშვილ ბეჲოასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა(1697წ. I.10. 1450–8/74).

ოჰანა – ახალციხელი, მწერალი, დამწერი და მოწმე ბიძინა მწყურაძე-ბერუკაშვილის მიერ უთრუთ [ციციშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ.II.5. 1450–51/84), დამწერი შიო ხუროსშვილის მიერ უთრუთ ფანასკერტელ-ციციშვილისათვის მიცემული წისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. 1450–51/5).

ოჰანა – ყურს მცხოვრები, ამილახვრის ყმა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით ეცალებოდა შუბით ლაშქრობა (XYII ს–ის II ნახ. 1448–5032).

ოჰანათ: ტერ—ოჰანათ პაპო (ვარ.პაპოა)— 1690, 1691 წწ. მოწმე: პა-[ა]ტ[ა]ბეგის მიერ ქალაქის მამასახლის გიორგისთვის მიცემული სამამულე გარიგებისა და ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ.YI. 8 ა, Hd—13135), თაყინა [მირიმანიძის] მიერ თავისი ძმის— როსტომისათვის მიცემული აბანოზე უდაობის წიგნისა. აქვს ბეჭედი ლეგენდით: ტერ—ოჰანას შვილი პაპო" (1690 წ. XI.2. Qd—650), სეფიყულას მიერ იავანგულაანთ ზურაბასათვის მიცემული ბაღის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. Y.20. 1450—47/17).

ოჰანასშვილები — შულავერელები, შაჰაბაზ ყაენმა ისინი უბოძა შულავერის მამასახლის ყარახანა [ყარახანაშვილს]. პატრონმა გიორგიმ და იორამმა ყარახანას შვილ, წოვანშას განუახლეს მათი წყალობა ([1633—1658 წწ.] IX. 22. 1448—5154).

ოჰანასშვილი || ოჰანაშვილი

ოჰანასშვილები — შულავერელები, შაჰაბაზ ყაენმა ისინი უბოძა შულავერის მამასახლის ყარახანა [ყარახანაშვილს]. გიორგი და იორამ [ბატონიშვილებმა] ყარახანასშვილს, წოვანშას, განუახლეს მათი წყალობა ([1633—1658 წწ.] IX.22.1448—5154).

ოჰანასშვილი ავთანდილ — შვილი მურად ოჰანასშვილისა, იხ.

ოჰანასშვილი არუთინა — ჰყავს ძმა მურადა, შვილი ოჰანა, ძმისწულები: საფარ, ავთანდილ, ზალინა. თავის უფროს ძმას, მურადას მიჰყიდა გაყრის დროს წილში ნარგები თავისი სახლის ადგილი (1699 წ. III. 6. 1450—23/103).

ოჰანასშვილი გოგინა — ჩოლახი, კათალიკოს [იოვანე] დიასამიძის ბრძანებით, სახლთუხუცესმა რევაზ [მაღალაძემ] მას დაანება „ბოზ" დარეჯანას შვილის ნასახლარი ([1687—1700 წწ.] 1450—33/256).

ოჰანაშვილი დავითა — მოწმე ზურაბ წყარაძის მიერ ოჰანა შენუაანთ-პაპინაშვილისათვის მარნის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ.YII. Ad—1220).

ოჰანაშვილი ესტატე — ბაყალი, მოწმე შერმაზანა მახარაშვილის მიერ ლაზარა ბერძნიშვილისათვის მიცემული ქულბაქის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. IY.4. Qd—9086 ა).

ოჰანასშვილი ზალინა — შვილი მურად ოჰანასშვილისა, იხ.

ოჰანასშვილი მურადა — ჰყავს ძმა არუთინა, შვილები: საფარ, ავთანდილ, ზალინა, ძმისწული ოჰანა, თავისი ძმის, არუთინასაგან იყიდა გაყრის დროს წილში ნარგები სახლის ადგილი (1699 წ.III.6. 1450—23/103).

ოჰანასშვილი ოჰანა — შვილი არუთინა ოჰანასშვილისა, იხ.

ოჰანასშვილი საფარ — შვილი მურადა ოჰანასშვილისა, იხ.

ოჰანეზა || ოჰანესა || ოანეზა

ოანეზა — კარშაგარს მცხოვრები, მამულით წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537—1538 წწ.] YIII.16. 1450—11/112).

ოანეზა —: ტერ—ოანეზა— ხატის დეკანოზი, იხსენიება წატურა ყა-

დიაშვილის მიერ იაგულაშვილ ზა[ა]ლისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნში (1670 წ. 1450–9/151).

ოჰანეზა: ტერ–ოჰანეზა – მ ა მ ა პაპუასი, იხ.

ოჰანესა – ავთანდილ პაპინაშვილს მ ი ჰ ყ ი დ ა ოთახის ნაოხარი ადგილი, სიგრძით– ხუთი და სიგანით ოთხი ადლი ნიშანი ასორამდე (ai x l), რომლის ერთი გვერდი ესაზღვრებოდა მისივე სახლებს, ხოლო მეორე გვერდი– პაპინაშვილის სახლიკელს (1682 წ. III.29. 1450–19/53).

ოჰანესა – ოქრომჭედელი, ს ა ხ ა ს ო ყ მ ა (XYII ს. Hd–14990).

ოჰანეზასშვილი||ოჰანეზაშვილი||ოჰანესაშვილი

ოჰ[ა]ნეზაშვილი არუთინა – ერევნელი, [დომენტი] კათალიკოსმა ი გ ი ფეალისაგან დაიხსნა; დაედო კათალიკოსის ვალი– 9,5 თუმანი, რის გამოც მის ყმად დაიწერა თავი (1671 წ. YII.4. 1449–1181).

ოჰ[ა]ნეზაშვილი ბასტამა – მ ო წ მ ე პაპინა ბასტამაშვილის მიერ სიმონგულ მამუკაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1676 წ. I.Sd–5304).

ოჰანეზასშვილი გიორგი – დ ა მ ა მ ტ კ ი ც ე ბ ე ლ ი გიორგი მეფის მიერ უზბაშ ალხაზ მაჩაბლისათვის მიცემული ყმების გათარხნების წიგნისა(1680წ. Y.12. 1450–26/219).

ოჰანესაშვილი მურადა – ბორისოფელს მცხოვრები, შანშიაშვილ პაპიასა და მისი ძმის, დოლმაზას გაყრისას ი გ ი ერგო დოლმაზას (1667 წ. Hd – –9292).

DICTIONNAIRE ANNOTE DES PERSONNES D'APRES LES DOCUMENTS HISTORIQUES GEORGIENS DU XI-XVII s.

III

(en géorgien)

Par A. Bakradze, L. Ratiani, G. Otkhmezuri, D. Kldiashvili, M. Surguladze

ARTANUJI Publishers
Tbilissi 2004

გამომცემელი

ბუბა კუდავა

საგამომცემლო ჯგუფი

ეთერ ბაიდოშვილი
ლაშა გადელია
თამარ გეგია
ვიოლა ტულუში

გამომცემლობა არტანუჯი

თბილისი, ილია ჭავჭავაძის გამზ. 17ბ. 25-05-22, 8 99 25-05-22, 8 93 25-05-22.
artanuji@telenet.ge